

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

ÚZEMNÍ STUDIE KRAJINY SPRÁVNÍHO OBVODU ORP KOPŘIVNICE

DOPLŇUJÍCÍ PRŮZKUMY A ROZBORY

Registrační číslo projektu: CZ.06.3.72/0.0/0.0/15_012/0005350

Projekt je spolufinancován Evropskou unií v rámci Integrovaného regionálního operačního programu

Zpracovatel:	Urbanistické středisko Ostrava, s.r.o., Spartakovců 3, 708 00 Ostrava
Zodpovědný projektant:	Ing. arch. Vladimíra Fusková
Popis stavu území:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník
Rozbor primární struktury krajiny:	
Hydrogeologie, vodní režim:	Ing. Ivana Ondrašíková (AZ GEO, s.r.o.)
Výšková struktura krajiny:	Ing. arch. Vladimíra Fusková
Klimatické podmínky:	Ing. Petr Šiřina
Biochory:	Ing. Petr Šiřina
Rozbor sekundární struktury krajiny:	
Osídlení:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník
Reálná vegetace a využití země:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, Ing. Petr Šiřina
Urbanistická struktura krajiny:	Ing. arch. Vladimíra Fusková
Vodní hospodářství:	Ing. Iva Mičková,
Energetika, doprava:	Ing. Václav Škvain
Hodnoty území:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník
Ovzduší:	RNDR. Milan Poledník
Rozbor terciární struktury krajiny:	
Sídlní struktura:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník
Estetické hodnoty krajiny:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, Ing. Petr Šiřina
Analýza vazeb sídel a krajiny:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, Ing. Václav Škvain
Rozvojové potřeby sídel:	RNDR. Marek Banaš, Mgr. Eva Jirásková (Ekogroup Czech s.r.o.)
Hodnoty území:	Ing. arch. Vladimíra Fusková
Vyhodnocení krajinných potenciálů:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník Ing. Petr Šiřina, Ing. Ivana Ondrašíková, Ing. Václav Škvain
Vyhodnocení dotazníků:	RNDR. Milan Poledník
Rozbor požadavků na změny v území:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, Ing. Václav Škvain, Ing. Ivana Ondrašíková
Rozbor ohrožení, rizik a problémů v území:	Ing. Ivana Ondrašíková, Ing. arch. Vladimíra Fusková
Souhrnné vyhodnocení:	Ing. arch. Vladimíra Fusková, RNDR. Milan Poledník
Hlavní grafické práce:	Ing. Zdeňka Veselá
Fotodokumentace:	Ing. Zdeňka Veselá, Ing. arch. Vladimíra Fusková, Ing. Petr Šiřina

Obsah

Úvod	1
A. Popis stavu území	6
A.1) Rozsah řešeného území a základní popis stavu území	6
A.2) Širší vztahy	9
A.3) Druhy pozemků a koeficient ekologické stability	13
B. Rozbor struktur krajiny, vazeb a hodnot území	30
B.1) Úvodní část	30
B.2) Rozbor struktur krajiny	32
B.2.1) Primární struktura krajiny, vazby a hodnoty území	32
B.2.1.1) Geologie území	35
B.2.1.2) Výšková struktura území a sklonitost svahů	39
B.2.1.3) Vodní režim	42
B.2.1.4) Klimatické podmínky	52
B.2.1.5) Biogeografická diferenciacie území do biochor	52
B.2.2) Sekundární struktura krajiny, vazby a hodnoty území	65
B.2.2.1) Stabilita osídlení a dlouhodobý vývoj krajiny vlivem osídlení	65
B.2.2.2) Reálná vegetace (lesy, travní porosty, vodní a močál. vegetace)	71
B.2.2.3) Využití země (zemědělská část krajiny)	73
B.2.2.4) Urbanistické a technické struktury krajiny	76
Urbanistická struktura krajiny	76
Dopravní infrastruktura	85
Technická infrastruktura – zásobování vodou, vodní zdroje	98
Technická infrastruktura – likvidace odpadních vod	105
Technická infrastruktura – elektroenergetika	108
Technická infrastruktura – plynoenergetika	115
Technická infrastruktura – teplárenství	120
Technická infrastruktura – elektronické komunikace	121
Technická infrastruktura – produktovody	123
B.2.2.5) Hodnoty v území v rámci sekundární struktury	124
B.2.2.6) Ovzduší	129
B.2.3) Terciární struktura krajiny, vazby a hodnoty území	132
B.2.3.1) Sídlní struktura jako součást terciární struktury krajiny	132
B.2.3.2) Estetické hodnoty krajiny	141
B.3) Analýza vazeb sídel a krajiny	146
B.3.1) Zapojení zástavby do krajinného rámce (hodnocení obrazu sídla v krajině)	146
B.3.2) Vazba sídla na volnou krajinu (přístup do krajiny)	189
B.3.3) Možnosti krátkodobé rekreace v krajině	197
B.3.4) Rozvojové potřeby sídel, jejich možnosti naplnění v krajině	198
B.4) Hodnoty území	204
B.4.1) Přírodní hodnoty území	205
B.4.1.1) Významné krajinné prvky	205
B.4.1.2) Chráněná krajinná oblast	214
B.4.1.3) Přírodní rezervace	215

B.4.1.4)	Národní přírodní památka	216
B.4.1.5)	Přírodní park	216
B.4.1.6)	Přírodní památky	218
B.4.1.7)	Památné stromy	221
B.4.1.8)	Evropsky významná lokalita – Natura 2000	222
B.4.1.9)	Ptačí oblast Poodří – Natura 2000	223
B.4.1.10)	Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem	224
B.4.1.11)	Územní systém ekologické stability	225
B.4.2)	Historické a kulturní hodnoty v území	228
B.4.3)	Místa a oblasti krajinného rázu	272
C.	Rozbor a rámcové vyhodnocení krajinných potenciálů v území	274
C.1)	Vyhodnocení biotického potenciálu (přírodního a ekostabilizačního) a míra jeho využití	276
C.2)	Vyhodnocení produkčního potenciálu (zemědělského a lesního) a míra jeho využití	280
C.3)	Vyhodnocení vodohospodářského potenciálu a míra jeho využití	289
C.4)	Vyhodnocení surovinového potenciálu a míra jeho využití	293
C.5)	Vyhodnocení sídelního potenciálu a míra jeho využití	295
C.6)	Vyhodnocení rekreačního potenciálu území a míra jeho využití	301
C.7)	Vyhodnocení dopravní a technické infrastruktury v území	311
C.7.1	Dopravní infrastruktura	311
C.7.2	Zásobování vodou a likvidace odpadních vod	313
C.7.3	Elektroenergetika, plynoenergetika, zásobování teplem, elektronické komunikace	313
D.	Rozbor využívání volné krajiny člověkem a vyhodnocení jeho požadavků a potřeb (vyhodnocení dotazníků)	316
E.	Rozbor požadavků na změny v území	321
E.1)	Požadavky vyplývající z Politiky územního rozvoje ČR	321
E.2)	Požadavky vyplývající ze Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje	324
E.3)	Požadavky vyplývající z územních plánů a územních studií	333
E.4)	Požadavky vyplývající z komplexních pozemkových úprav	334
E.5)	Požadavky vyplývající ze souvisejících oborových podkladů (generelů, studií, konceptů apod.)	335
F.	Rozbor ohrožení, rizik a problémů v území (stávajících a předpokládaných)	340
F.1)	Narušení vodního režimu, ohrožení povodněmi	340
F.2)	Ohrožení přívalovými nebo dlouhotrvajícími dešti	341
F.3)	Eroze v území, sesuvná území a jiné svahové deformace	344
F.4)	Znečištění a kontaminace složek prostředí	350
F.5)	Snižování a ztráta biodiverzity, snižování prostupnosti krajiny, fragmentace krajiny, dálkové migrační koridory, územní systém ekologické stability a střety zájmů v území	353
F.6)	Opuštěné nebo nevyužívané areály a plochy v krajině nebo v návaznosti na volnou krajinu	354

F.7)	Zátěže ze stávajícího urbanizovaného území, ploch rekreace a z dopravní a technické infrastruktury a předpokládané zátěže z území navržených k urbanizaci, navržených ploch k rekreaci a z navržené dopravní a technické infrastruktury	3556
F.8)	Zátěže ze stávající těžby nerostných surovin	358
F.9)	Stávající narušení a potenciální ohrožení přírodních, historických, kulturních a estetických hodnot území	359
G.	Souhrnné vyhodnocení	360
G.1)	Zjištěné hlavní hodnoty a potenciály území	360
G.2)	Zjištěná hlavní ohrožení, rizika a problémy v území	361
G.3)	Vyhodnocení a zpřesnění typů krajín ze ZÚR MSK	362
G.4)	Určení problémů k řešení v návrhu USK včetně nově uplatňovaných námětů na provedení změn v území	368
G.5)	Přehled jevů doporučených k doplnění do územně analytických podkladů včetně změny obsahu územně analytických podkladů	368

ÚVOD

Správní obvod obce s rozšířenou působností Kopřivnice (SO ORP Kopřivnice) řeší problematiku ochrany, správy a plánování krajiny, pozměněné jejím dlouhodobým vývojem (zejména však vlivem činnosti člověka). Vliv na kvalitu krajiny mají především změny v zemědělství a lesnictví, ale i hospodářsko-sociální problémy společnosti, tlak na rozvoj sídel do krajiny, expanze dopravy a suburbanizační procesy.

Cílem územní studie krajiny (dále jen ÚSK) je vytvořit podklad pro zlepšení úrovně územního plánování zejména v nezastavěném území (volné krajinně). Přitom je vycházeno z předpokladu, že dosud zde nebyly možnosti uplatnění nástrojů územního plánování dostatečně využity. Tuto výchozí tezi je nezbytné prověřit, situace v rámci jednotlivých obcí a regionů může být značně odlišná. V rámci územních plánů je s různým přístupem a kvalitou řešena problematika ochrany přírody, zemědělství, jednotlivých složek volné krajiny, ale i udržitelného rozvoje území. Podobně v rámci územně analytických podkladů (dále jen ÚAP) správního obvodu obce s rozšířenou působností (dále jen SO ORP) existují různě kvalitní podklady o území jako celku (mnohdy v rozporu s ÚAP kraje), v rámci SO ORP jsou zpracované různé územně plánovací podklady – např. hodnocení rázu krajiny.

V souladu s aktuálním (opraveným) zněním českého překladu Evropské úmluvy o krajinně je vycházeno z předpokladu, že krajina by měla být hodnocena zejména s ohledem na to, jak je vnímána lidmi (nikoliv pouze „odbornými“ a nátlakovými skupinami) a i její ochrana musí přihlížet k hospodářským, sociálním a kulturním potřebám obyvatel, regionálním a místním poměrům. Zařazení dotazníku o krajinně je východiskem zásadního posílení participace obyvatel na tvorbě ÚSK (tvorbě komplexního dokumentu). Prohloubení komunikace s veřejností dává šanci pro kvalitnější uchopení problematiky krajiny i na různých hierarchických stupních územně plánovací dokumentace

Cílem doplňujících průzkumů a rozborů (analytické části) je vyjádření a shrnutí okruhů problémů v krajinně SO ORP Kopřivnice tak, aby bylo možné vymezení krajinných okrsků, pro které budou stanovena rámcová pravidla s využitím pro územní plánování. Nelze však zapomínat i na to, že návrh ÚSK bude obsahovat stanovení cílové vize krajiny a priorit vývoje území, ve vazbě na ZÚR a s ohledem na stav území včetně typů krajiny, hodnot, rizik a limitů v území a požadavky obyvatel, při nastavení vhodné formy spolupráce s veřejností.

Řešení studie je dále zaměřeno zejména na praktické cíle vyplývající ze zadání (včetně posouzení stávajících podkladů zabývajících se krajinnou – zejména ÚAP), neopomíjí však ani teoretické aspekty nových a neujasněných přístupů ke krajinně (dopady Evropské úmluvy o krajinně (dále jen EÚoK) – problém stanovení cílové kvality krajiny, kritika koeficientu ekologické stability, uchopení problému stability osídlení, rekreační zátěže území, těžby nerostů, rozvoje dopravní a technické infrastruktury apod.).

Studie krajiny by měla být využitelná jako:

- **Podklad pro řešení koncepce uspořádání krajiny v územních plánech obcí** (tj. formulující zejména rámcové podmínky využití krajiny a doporučená opatření).

- **Podklad pro doplnění ÚAP na úrovni SO ORP i kraje**, nejde pouze o doplnění jevů, ale kritické zhodnocení ÚAP, z nichž je při průzkumech vycházeno (jeden z hlavních podkladů) a návrh úprav (včetně kritického zhodnocení interpretace stávajících jevů).
- **Podklad pro aktualizaci zásad územního rozvoje (dále jen ZÚR), zejména pro upřesnění typů krajin a jejich cílových kvalit (charakteristik)**. V závorce je uveden terminologicky „starý“ překlad podle EÚoK. Nově je cílem komplexnější pojetí kvality nikoliv charakteristiky (nadměrné zvýraznění specifik území), což mění přístup pro vymezení krajiny (viz zkušenosti ZÚR Morav skoslezského kraje se změnou pojetí vymežováním krajin).
- **Podklad pro činnost dotčených orgánů, popř. též správců, hospodářů** (navazující zejména na Strategii přizpůsobení se změně klimatu v podmínkách ČR (tzv. „Adaptační strategie ČR“).
- **Vyvážený dokument** syntetizující poznání o krajině na základě víceoborového přístupu, nikoli např. pouze ochrannářského (zaměřením na komplexnost).
- **Jako platforma pro více úseků veřejné správy.**
- **Zohlednění souvislosti širšího území (ne jen 1 obec)**, otázkou zůstává praktické vymezení krajinných okrsků.
- **Podklad pro zlepšení kvality krajiny, která ovlivňuje kvalitu života obyvatel i její působení na návštěvníky**, tj. přístup k řešení je do značné míry antropocentrický (obyvatelé území jsou měřítkem kvality krajiny).

Problematika interpretace a aplikace Evropské úmluvy o krajině

Dosud ne plně doceněný význam EÚoK je dán její vahou mezinárodní smlouvy a navazujícího závazku implementace. Přičemž pro ustanovení mezinárodní smlouvy platí: „*stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva*“. **Mezinárodní smlouva nemá vyšší právní sílu než zákony, ale aplikační přednost.**

Implementace EÚoK probíhá v podmínkách ČR poměrně pomalu, což je do značné míry dáno i zaměřením na ochranu krajiny a upozadění správy a plánování (komplexního) krajiny.

Pro vnímání krajiny v rámci plánování je významným impulsem i **změna překladu Evropské úmluvy o krajině**. Význam změny překladu byl připomenut i v rámci semináře Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen MMR) k Územní studii krajiny konaného dne 10. 11. 2017, kterého se účastnil za MMR Mgr. Ing. Petr Lepeška, který konstatoval, že podle opraveného překladu EÚoK:

- místo „*vymezit své vlastní typy krajiny*“, je nyní „*vymezit vlastní krajiny*“,
- místo „*cílové charakteristiky krajiny*“, je nyní „*cílové kvality krajiny*“,
- implikuje důraz na individualitu krajin oproti typologii,
- implikuje „*požadavky obyvatel na kvalitu krajiny*“ oproti popisným charakteristikám.

Z formálního hlediska nedošlo k obsahové změně EÚoK. Směrodatné je znění v anglickém a francouzském jazyce, český překlad musí být chápán v jejich smyslu.

V případě rozporu mají mezinárodní smlouvy přednost před vnitrostátní právní úpravou - Čl. 10 Ústavy ČR.

- **Nové termíny je nutno používat od nabytí účinnosti nového překladu. Nečekat na novelu vyhlášky 500/2006 Sb.**
- **V ÚSK využít existující typy krajín a charakteristiky, ale přidat důraz na individualitu krajiny.**

Dále bylo konstatováno, že „ Metodika zadání ÚSK“ i vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti používají pojmy původního překladu“, což se nakonec odrazilo i v zadání těchto studií pořizovateli. Řešitelé studie jsou si toho vědomi a pracují se zadáním z tohoto nového hlediska a je takto i připomenut uživatelům této studie.

Problémy s překladem EÚoK byly v některých dokumentech v minulosti signalizovány (viz Stanovení cílových charakteristik krajiny Moravskoslezského kraje). Zde např. na straně 14 je patrná analýza posunu od vymezování typů krajiny ke specifickým krajinám. Názory v tomto směru se budou zřejmě ještě dále vyvíjet.

Pro lepší uchopení celé problematiky je nezbytná nejen analýza textu (nového překladu EÚoK), ale i dalších dokumentů jako Důvodová zpráva úmluvy (původní překlad) a Doporučení k implementaci úmluvy. Vybrané části těchto textů jsou následně uvedeny:

EÚoK Důvodová zpráva II/24

Bude-li lidem svěřena aktivní role při rozhodování o krajině, budou se s daleko vyšší pravděpodobností identifikovat s územími i městy, kde tráví svůj pracovní a oddechový čas. Pokud budou mít větší vliv na svoje okolí, budou schopni posílit místní a regionální identitu a charakteristické zvláštnosti, což jim přinese odměnu v podobě individuálního, sociálního a kulturního uspokojení. To může zase podpořit trvale udržitelný rozvoj konkrétních oblastí, neboť kvalita krajiny má významný dopad na úspěšnost ekonomických a sociálních iniciativ, ať veřejných nebo soukromých.

EÚoK Důvodová zpráva II/26

Tyto politiky a opatření mají pokrýt všechny typy krajiny, které se vyskytují v jednotlivých státech. Úmluva se vztahuje na všechny části Evropy včetně přírodních, venkovských, urbánních a příměstských oblastí. Neomezuje se jen na kulturní, člověkem vytvořené nebo přírodní složky krajiny: zabývá se všemi těmito komponenty a tím, jak jsou vzájemně provázány.

EÚoK Důvodová zpráva II/27

Rozšíření rozsahu původní oficiální akce místních zástupců pro ochranu krajiny na celá území států neznamena, že na všechny typy krajiny musí být aplikovány tytéž politiky a opatření; tato opatření a politiky by měly být adaptovány na konkrétní typy krajiny, které v závislosti na svých specifických charakteristikách budou vyžadovat rozdílné formy přístupu na místní úrovni, počínaje nejpřísnější ochranou přes ochranu, aktivní péči a plánování až po skutečné znovuvytváření. Tyto různé přístupy mohou umožnit významný socioekonomický rozvoj jednotlivých oblastí.

EÚoK Důvodová zpráva I/39

„Cílová charakteristika krajiny“ je detailním stanovením charakteristik, jimiž si přejí být

obklopení místní obyvatelé, jakmile byl jednou konkrétní typ krajiny identifikován a popsán.

EÚoK Důvodová zpráva I/40

„**Péče o krajinu**“ je každé opatření, zavedené v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje k usměrňování změn, vyvolaných ekonomickou, sociální nebo environmentální nutností. Taková opatření mohou být věnována organizací krajiny a jejích složek. Budou zajišťovat pravidelnou údržbu krajiny i to, aby se krajina rozvíjela harmonicky a způsobem, naplňujícím ekonomické a sociální potřeby. Tento přístup musí být dynamický a musí usilovat o zlepšení kvality a hodnot krajiny na základě očekávání obyvatel.

EÚoK Důvodová zpráva I/41

V každé oblasti krajiny bude **rovnováha mezi těmito třemi typy činností** záviset na jejím charakteru a odsouhlasených cílech budoucího vývoje krajiny. Některé oblasti si mohou zasloužovat nejpřísnější ochranu. Opačným extrémem mohou být oblasti, jejichž krajina je těžce poškozena a vyžaduje kompletní přeměnu. Většina typů krajiny vyžaduje kombinaci třech typů aktivit a některé z nich potřebují i určitý stupeň intervence.

EÚoK Důvodová zpráva I/42

Při hledání potřebné rovnováhy mezi ochranou, péčí a plánováním musí být pamatováno na to, že **cílem není zakonzervování či “zmrazení” krajiny v určitém bodu její dlouhé evoluce**. Krajina se vždy měnila a bude měnit, jak díky přírodním procesům, tak i díky lidské činnosti. Ve skutečnosti by mělo být cílem řídit budoucí změny způsobem, respektujícím vysokou různorodost a charakteristické rysy krajiny, jež jsme zdědili, a který se bude snažit uchránit či dokonce zvýraznit tuto různorodost a charakteristické rysy namísto toho, aby způsobil jejich úpadek.

EÚoK Důvodová zpráva I.2

Pojem krajiny se v Úmluvě liší od jejího chápání, které lze nalézt v některých dokumentech a které v krajině spatřuje "aktivum" (chápání krajiny jako dědictví) a posuzuje ji (jako "kulturní", "přírodní" atd. krajinu) s tím, že ji považuje za součást fyzického prostoru. Tento nový pojem naproti tomu vyjadřuje přání zabývat se, přímo a **komplexním způsobem, tématem kvality prostředí**, ve kterém lidé žijí. Krajina je považována za podmínku pocitu pohody jednotlivce i společnosti (chápáno ve fyzickém, fyziologickém, psychologickém a intelektuálním smyslu) a za **podmínku udržitelného rozvoje**, jakož i za zdroj přispívající k ekonomické aktivitě.

EÚoK Důvodová zpráva I.4

Nový přístup k pozorování a interpretování krajiny, podle něhož od nyní:

- území by se mělo vnímat jako celek (a neměla by se již pouze určovat místa, která mají být chráněna);
- mělo by být současně použito a zkombinováno několik přístupů a měl by se tak propojit ekologický, archeologický, historický, kulturní, vjemový a ekonomický přístup;
- mělo by dojít k zahrnutí sociálních a ekonomických hledisek.

EÚoK Důvodová zpráva I.5

Plánování krajiny lze stejným způsobem považovat za územní projekt a týká se forem změn, které mohou vycházet vstříc novým sociálním potřebám pomocí toho, že berou v úvahu současný vývoj. Toto plánování by mělo být rovněž v souladu s udržitelným

rozvojem a umožňovat průběh ekologických a ekonomických procesů, ke kterým může dojít ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Plánování zahrnuje rovněž obnovu narušených ploch (dolů, lomů, skládek, pustých ploch atd.) tak, aby dosáhly určených cílových charakteristik krajiny.

Činnosti ve vztahu ke krajině jsou kombinací ochrany, správy a plánování, prováděných na jednom území: některé části a charakteristiky krajiny mohou být chráněny, jiné, zejména procesy, by měly být spravovány a ještě jiné části a charakteristiky by měly být úmyslně měněny.

EÚoK Důvodová zpráva II.2.2

Cílové charakteristiky krajiny by měly tvořit předběžné vodítko pro vypracování opatření, která mají být prováděna v rámci ochrany, správy a plánování krajiny a její správy v průběhu času. Při jejich vypracování by měly být vzájemně provázány společenské požadavky a hodnoty, které krajině připisuje veřejnost, s vybranými politickými rozhodnutími týkajícími se podstaty složek krajiny. Zvláštní pozornost by měla být věnována spektru společenského vnímání krajiny, které je odrazem rozmanitosti obyvatel.

Konkrétní aplikace vybraných opatření v oblasti ochrany, správy a plánování krajiny by se měla vztahovat na celou krajinu a neměla by ji rozdělovat do řady složek, které ji tvoří: krajina je charakterizována vzájemnými vztahy mezi několika oblastmi (fyzickou, funkční, symbolickou, kulturní a historickou, formální atd.), které tvoří jak starobylé, tak současné krajinné systémy. Ty mohou být na určité části území navzájem propleteny a mohou se zde navzájem překrývat. Krajina není pouhým součtem jejích složek.

Myšlenka účasti veřejnosti bere v úvahu společenské vnímání krajiny a to, jaké mají lidé aspirace v rámci možností, které existují při ochraně, správě a plánování krajiny. V tomto smyslu pojem krajiny, který navrhuje Úmluva, s sebou nese cvičení v demokracii, protože jsou akceptovány rozdíly, nalezeny společné charakteristiky a nakonec je dosaženo operativních kompromisů. To je alternativou k vypracování hierarchických klasifikací charakteristik krajiny, prováděnému odborníky.

EÚoK Důvodová zpráva II.2.3

Při definování postupů pro odsouhlasení vybraných možností je možné odkázat na vyzkoušené a otestované procesy, jako jsou konzultace, průzkumy veřejného mínění, informační schůze a vzdělávací výstavy. Tyto procesy lze používat rovněž souběžně.

EÚoK Důvodová zpráva 4

Ze stávajících zkušeností nicméně vyplývá, že metody analýzy a hodnocení krajinné dimenze jsou často neadekvátní a krajina je často považována za téma představující pouze další složku životního prostředí (jako je ovzduší, voda či půda) a v mnoha případech je posuzována prostřednictvím kvantitativních indikátorů.

A. POPIS STAVU ÚZEMÍ

A.1) ROZSAH ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ A ZÁKLADNÍ POPIS STAVU ÚZEMÍ

Řešeným územím je správní obvod obce s rozšířenou působností Kopřivnice (SO ORP Kopřivnice), tj. správní území měst: Kopřivnice (k. ú. Drnholec nad Lubinou, Kopřivnice, Mniší, Větrkovice u Lubiny, Vlčovice), Příbor (k. ú. Hájov, Klokočov u Příbora, Prchalov, Příbor), Štramberk (k. ú. Štramberk) a správní území obcí: Kateřinice (k. ú. Kateřinice), Mošnov (k. ú. Mošnov), Petřvald (k. ú. Harty, Petřvald u Nového Jičina, Petřvaldík), Skotnice (k. ú. Skotnice), Trnávka (k. ú. Trnávka u Nového Jičina), Závašice (k. ú. Závašice) a Ženkla (k. ú. Ženkla).

Celková rozloha SO ORP Kopřivnice je 121305802 m², tj. 12130,5802 ha dle údajů katastru nemovitostí ke dni 24. 9. 2017.

Obr.: Posuzované území SO ORP Kopřivnice (<http://mapy.cz>)

Následující tabulka přináší popis a srovnání základních ukazatelů rozsahu řešeného území a parametrů sídelní struktury SO ORP Kopřivnice.

Tab. č.x : Základní ukazatele sídelní struktury SO ORP Kopřivnice a širší srovnání

Název SO ORP-územní jednotky	Počet obcí		Počet částí obce	Počet katastrů		Katastr. výměra v km ²		Počet obyvatel		
	Celkem	z toho měst		celkem	na obec	celkem km ²	na obec km ²	celkem	na obec	na km ²
Orlová	3	2	6	6	2,00	45	15,0	38 335	12 778	850
Karviná	4	1	16	13	3,25	106	26,4	67 414	16 854	638
Frenštát p. R.	6	1	6	6	1,00	99	16,5	19 226	3 204	195
Kopřivnice	10	3	16	19	1,90	121	12,1	41 090	4 109	339
Nový Jičín	16	1	35	37	2,31	275	17,2	48 483	3 030	176
Odry	10	2	32	29	2,90	224	22,4	17 116	1 712	76
Frýdek-Místek	37	3	52	54	1,46	480	13,0	110 981	2 999	231
Ostrava	13	4	55	53	4,08	332	25,5	325 640	25 049	982
průměr SO ORP										
MS kraj	13,6	1,9	28,3	27,9	2,3	246,7	19,2	55348,9	6180	319
ČR	30,5	2,9	73,0	63,3	2,5	382,3	15,4	45264,4	3841,2	146

Zdroj: Malý lexikon obcí 2015, ČSÚ, data pro rok 2014, vlastní výpočty

Území SO ORP Kopřivnice je výrazně diferencovaným územím a to jak s ohledem na poměry Moravskoslezského kraje, tak i ČR (okolních krajů).

Jde o velmi rozmanité území z hlediska urbanizace, industrializace, zemědělského využívání krajiny i rekreačního využívání území. Historický vývoj osídlení postupně vytvořil významné kulturně – historické a estetické hodnoty území. V málo případech je zdejší krajina tvořena přírodě blízkou (primární) strukturou, většinou je tato primární struktura (zejména vegetační pokryv) značně transformována, především tradičním zemědělstvím. Dá se tak konstatovat, že ve správním obvodu ORP Kopřivnice již není území, které by nebylo dotčeno lidskou činností. Nemalý vliv na vzhled krajiny má i vysoká hustota osídlení. Vývoj v posledních cca 150 letech, založený na intenzivní industrializaci vedl i k transformaci sídelní struktury (sekundární složky, vývoji od zemědělské k industriální krajině, silně urbanizované) a i výrazné změně terciální struktury (obyvatelstva).

Jde o kulturní krajinu, která má v určitých částech soustředěny hodnoty jak kulturně – historické, tak přírodní a estetické.

Ve volné krajině se uplatňuje poměrně členitá morfologie terénu, různorodý vegetační kryt a další přírodní znaky. Významné jsou také vizuální vjemy, jak z oblasti kulturních dominant, tak z těžby nerostných surovin a z oblasti technické infrastruktury, zejména z oblasti přenosu elektrické energie.

Pro současný stav území SO ORP Kopřivnice je charakteristické

- Jedná se o poměrně **malé území – 121 km²**, v MS kraji je však několik výrazně menších SO ORP. Největší SO ORP v ČR mají i přes 1000 km² (největší SO ORP Znojmo - 1242 km²).
- Z hlediska počtu obyvatel (SO ORP Kopřivnice – 41 090 obyvatel) je mírně pod průměrem SO ORP ČR - cca 45 tis. obyvatel, výrazněji zaostává za průměrem SO ORP

MS kraje – cca 55 tis. obyvatel. Počet obyvatel v SO ORP jako celku mírně klesá. Řešené území tvoří 10 obcí a 19 katastrálních území.

- Z hlediska dopadů a fungování krajiny má velký význam **hustota osídlení SO ORP Kopřivnice – 339 obyvatel/km²**, která je výrazně vyšší než průměr za SO ORP ČR a pouze mírně vyšší než průměr SO ORP MS kraje. V úvahu je potřeba vzít i značnou váhu měst (zejména Kopřivnice, Příbor) na celkovém počtu obyvatel, takže vlastní hustota osídlení mimo města se blíží poměrům ČR a v okolních SO ORP (Frýdek-Místek). Vysoká hustota osídlení generuje i značnou zátěž krajiny.
- Index stáří obyvatel je poměrně syntetickým odrazem demografického vývoje, SO ORP Kopřivnice se z tohoto pohledu blíží průměru ČR, který je mírně lepší než průměr MS kraje. Nepříznivou skutečností je mírně nepříznivá vzdělanostní struktura obyvatel SO ORP.
- Pozitivem vývoje v posledním období (od r. 2016) je výrazný pokles úrovně nezaměstnanosti (pod průměr ČR) a zvýšení nabídky pracovních míst v samotném SO ORP Kopřivnice, oživení řady průmyslových podniků v širším regionu pohybu za prací (Frenštát pod Radhoštěm, Nový Jičín). Krajina širšího regionu je výrazně industrializovanou a urbanizovanou krajinou, s řadou dalších funkcí (dopravní).
- Známým nositelem industriální tradice regionu je automobilka Tatra. V roce 1897 vyrobila jeden z prvních osobních automobilů ve střední Evropě (President) v roce 1898 první nákladní automobil.

Celkově pozitivní vývoj SO ORP Kopřivnice (ale i většiny okolních SO ORP) v posledních letech (zejména s ohledem na podmínky Moravskoslezského kraje) vytváří rozvojový potenciál se značnými dopady na území SO ORP včetně volné krajiny. Zkušenosti z dlouhodobého vývoje (i po r. 1990) potvrzují skutečnost, že i při praktické stagnaci (či mírném poklesu) počtu obyvatel jsou dopady na volnou krajinu značné.

Tab. č. 1.2: Vybrané ukazatele vývoje SO ORP Kopřivnice (zdroj: ČSÚ)

Rok	2012	2013	2014	2015	2016
Počet obyvatel	41 256	41 209	41 090	41 061	41 007
Přirozený přírůstek	18	15	73	85	90
Saldo migrace	-170	-62	-192	-114	-144
% podíl obyv. 0-14 let	15,0	15,0	15,2	15,4	15,4
Počet obyvatel ve věku 0 - 14 let	6 170	6 185	6 243	6 307	6 323
% podíl obyv. 65+ let	15,4	15,9	16,5	17,1	17,8
Počet obyvatel ve věku 65 a více let	6 333	6 566	6 797	7 039	7 280
Podíl nezaměstnaných osob dosažitelných (%)	.	7,4%	6,5%	5,1%	4,5%
Počet uchazečů o zaměstnání - dosažitelní	.	2 139	1 821	1 423	1 252

A.2) ŠIRŠÍ VZTAHY

SO ORP Kopřivnice se nachází v severovýchodní části České republiky, v jihovýchodní části Moravskoslezského kraje. SO ORP Kopřivnice sousedí ze severozápadu s SO ORP Bílovec, ze severozápadu s SO ORP Ostrava, z východu s SO ORP Frýdek-Místek, z jihu s SO ORP Frenštát pod Radhoštěm a ze západu s SO ORP Nový Jičín.

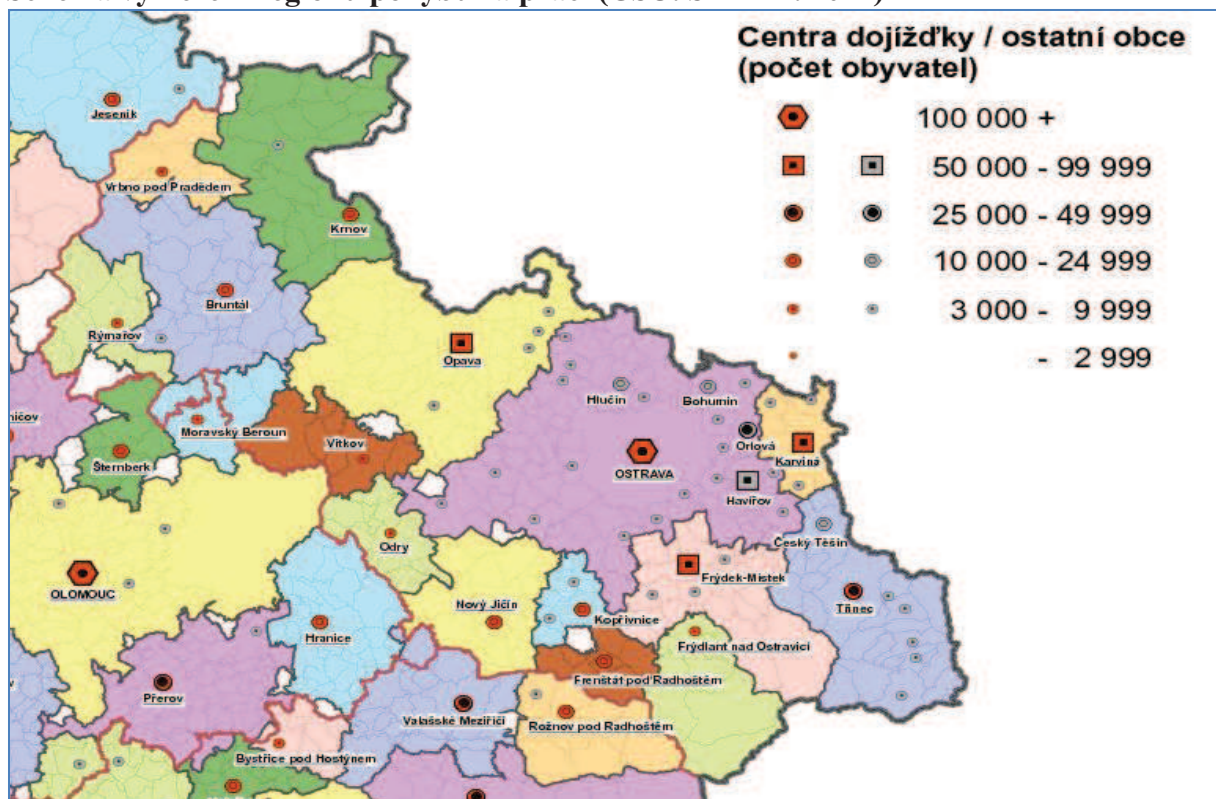
<http://geoportal.msk.cz>

Širší vztahy z hlediska sekundární i terciární struktury krajiny jsou dominantně determinovány pohybem za prací. Vlastní rozsah regionu pohybu za prací – je menší než SO ORP Kopřivnice (zejména severovýchodním směrem na Ostravsko, vliv Ostravy dominuje severně od Příbora) což je patrné ze schématu - Regionalizace dojížděky do zaměstnání (výřez podle SLDB 2011), který je výsledkem rozsáhlých analytických prací ČSÚ.

Zejména obec Mošnov se stává stále významnějším centrem podnikatelských aktivit (i když letiště zdaleka nevyužívá svůj rozvojový potenciál). Zde je možné např. srovnání vývoje letiště Mošnov (od r. 2009 pokles z 0,31 mil. cestujících na 0,26 mil. v r. 2016 a regionální letiště Pyrzovice (Katovice – růst z 0,26 mil. v r. 2003 na 3,2 mil cestujících v r. 2016).

Schéma vymezení regionů pohybu za prací (ČSÚ. SLDB r. 2011)

Hlavní dopravní vazby z hlediska silničního provozu zajišťuje významný republikový tah, kterým je **silnice D48** (Bělotín – Nový Jičín – Příbor – Frýdek-Místek), který tvoří hlavní komunikační osu řešeného území ve směru západ – východ.

Jde o republikový tah, který zajišťuje především nadmístní dopravní vazby a je zařazen i do evropské silniční sítě TINA pod označením E462. V širších vazbách spojuje Bělotín (kde je zapojena do dálnice D1), Nový Jičín, Frýdek – Místek a Český Těšín s Polskem (kde z polské strany navazuje na mezinárodní silnici S1 – evropský tah E462 a E75).

Významnou osou v severojižním směru je **silnice I/58** (Rožnov pod Radhoštěm – Frenštát pod Radhoštěm - Příbor – Ostrava).

Silnice I/58 je řešeným územím vedena přes katastry Vlčovice, Drnholec nad Lubinou, Příbor, Skotnice, Mošnov, Petřvald z jižního směru od Frenštátu pod Radhoštěm severním směrem na Ostravu. Jde o komunikaci nadregionálního významu spojující významná sídla ve Zlínském a Moravskoslezském kraji.

Významnými regionálními silnicemi jsou **silnice: II/480, II/482, II/486 a II/464.**

Silnice II/480 – Kopřivnice, Lubina (I/58) – Veřovice (II/483) je vedena od severovýchodu k jihozápadu katastru Drnholec nad Lubinou, Kopřivnice, Štramberk a Ženkla.

Silnice II/482 – Rybí (I/48) – Závišice – Kopřivnice (II/480) je vedena ze západního směru od Rybí, kde se napojuje na silnici I/48, přes Závišice do Kopřivnice.

Silnice II/486 - Krmelín – Brušperk – Fryčovice – Hukvaldy – Mniší - Vlčovice, je vedena přibližně v ose jih – sever s přímou vazbou na silnici D48.

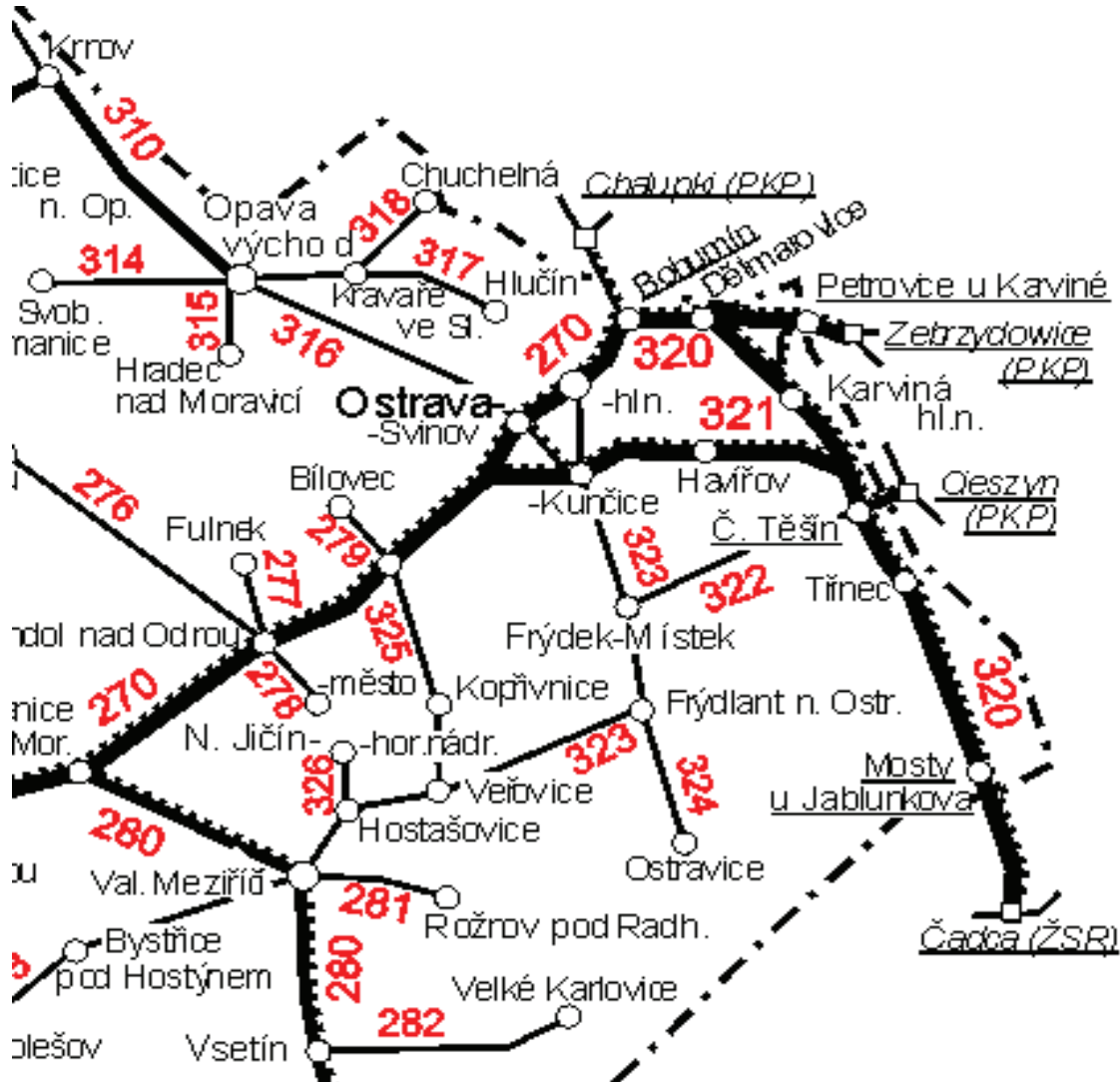
Silnice II/464 - Opava – Bílovec – Příbor zajišťuje spojení mezi silnicemi I/11 a I/46 v Opavě, I/47 v Bílovci a I/58 v Mošnově a v Příboře, zajišťuje napojení na dálnici D1 v km 336.

<https://geoportal.rsd.cz>

Železniční trať č. 325 Studénka - Veřovice, která je vedena řešeným územím, má regionální význam.

<http://mapa.rychnovsky.cz/CD.gif>

A.3) DRUHY POZEMKŮ A KOEFICIENT EKOLOGICKÉ STABILITY

Hodnocení pilíře životního prostředí (obvykle úžeji pojaté ekologické stability) dosud představuje značný odborný problém, mnohdy založený na hodnocení využití území podle druhu pozemků.

Velmi častým ukazatelem hodnocení podmínek životního prostředí v rámci územně analytických podkladů je **koeficient ekologické stability (KES)**, tak je tomu i v rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice z roku 2016 a v předchozích letech.

Zpracovatelé ÚSK jsou si vědomi omezení (nedostatků) vlastního ukazatele KES na území obcí daných:

- Administrativním vymezením území obcí – jeho nesrovnatelnou velikosti, tvarem a různým sousedstvím (obec s velmi nízkým KES může sousedit s územím s vysokým KES, tj. situace zde není tak špatná a naopak).
- Dále pak i rozdílem mezi vykazovanými plochami zeleně a skutečností. Rozsah zeleně v krajině je obvykle větší, než je formálně vykazován v katastru nemovitostí, obecně podíl zeleně plošně trvale roste, což je patrné zejména v bilanci dřevní hmoty za celou ČR. Zatímco v roce 1930 činily zásoby dřeva v českých lesích 307 milionů krychlových metrů, v roce 2003 to již bylo 650 milionů kubíků. V letech 2004 až 2006 ale prováděl Ústav pro hospodářskou úpravu lesů (ÚHÚL) šetření, z nichž vyplynulo, že v současnosti činí zásoba dřeva v Česku 930 milionů kubíků. Více na: <http://www.euro.cz/byznys/cesko-nevico-s-lesy>.
- Ve výsledcích na úrovni obcí generuje podobně „nepříznivé“ hodnoty KES pro území silně urbanizovaná (s velkým podílem zpevněných a zastavěných ploch) a pro zemědělskou (polní) krajinu.
- **Matoucí název ukazatele**, který by mohl být spíše ukazatelem antropogenizace - ekologické stability využití ploch nikoliv přírodních struktur jako celku, problémem je i pojem „stabilita“. Stabilita ekosystému je snad žádoucí v rámci přirozené dynamiky, zjednodušeně však tento název vyvolává představu, že cílem je petrifikace současného stavu přírodních struktur či ještě lépe rekonstrukce do těžko odhadnutelného historického stavu. Přitom systém územního plánování pracuje s cílem vyváženého stavu tří základních pilířů území, zajišťující udržitelný rozvoj, nikoliv „pouze stabilitu“

Tab.: Srovnání KES a vybraných ukazatelů SO ORP v řešeném území a nejlépe a nejhůře hodnocených SO ORP ČR

SO ORP	Pořadí z 205 SO ORP ČR	Koeficient ekologické stability	Podíl zastavěných ploch z celkové výměry (%)	Podíl zastavěných a ostatních ploch z celkové výměry (%)	Podíl lesních pozemků z celkové výměry (%)	Celková výměra (km ²)	Obyvatel na km ²
Kraslice	1	10,94	0,55 %	6,61 %	69,28 %	264,6	50,2
Tanvald	2	8,73	1,34 %	7,23 %	72,09 %	190,6	108,2
Rýmařov	3	8,26	0,79 %	5,39 %	50,83 %	332,4	46,9

SO ORP	Pořadí z 205 SO ORP ČR	Koeficient ekologické stability	Podíl zastavěných ploch z celkové výměry (%)	Podíl zastavěných a ostatních ploch z celkové výměry (%)	Podíl lesních pozemků z celkové výměry (%)	Celková výměra (km ²)	Obyvatel na km ²
Frýdlant nad Ostravicí	4	7,17	1,08 %	6,03 %	68,67 %	317,4	77,5
Jablunkov	5	5,26	1,35 %	7,33 %	59,37 %	176,0	129,0
Ostrava	166	0,55	6,72 %	33,72 %	16,28 %	331,6	975,6
Kopřivnice	167	0,53	3,33 %	18,38 %	14,39 %	121,3	338,0
Karviná	168	0,53	4,30 %	36,50 %	15,15 %	105,6	623,2
Most	200	0,23	2,14 %	44,29 %	8,19 %	231,1	325,8
Český Brod	201	0,23	2,10 %	10,55 %	8,54 %	184,5	111,9
Neratovice	202	0,23	3,32 %	14,45 %	7,84 %	113,1	279,3
Slaný	203	0,21	1,99 %	9,82 %	9,81 %	368,8	108,0
Kralupy nad Vltavou	204	0,20	3,48 %	19,80 %	5,56 %	131,2	238,6
Židlochovice	205	0,18	2,27 %	11,88 %	5,91 %	194,2	168,7

Uvedené nedostatky KES zjevné při detailnější práci na úrovni obcí (katastrálních území) by se měly zmenšovat s rostoucí velikostí územních jednotek.

V předchozí tabulce je provedeno srovnání KES a doplňkových ukazatelů na úrovni SO ORP v celé ČR (205 ORP) a řešeného území SO ORP Kopřivnice. Snad ani jasnější dokumentace „nepřesnosti“ ukazatele KES pro řešené území nemohla být k dispozici. Problematičnost ukazatele KES je patrný ze skutečnosti:

- Pozice 167. místa při srovnání s jinými SO ORP, bohužel zrovna přesně mezi SO ORP Ostrava a Karviná - i laikovi musí být jasné, že např. ekologická stabilita krajiny zejména v SO ORP Karviná je diametrálně odlišná od ekologické stability v SO ORP Kopřivnice.
- „Nesrovnalosti“ jsou patrné i u "nejlepších" a "nejstabilnějších" SO ORP, kde jsou SO ORP ze Šumavy, Českého Lesa, Novohradských hor?

Nejhůře hodnocený SO ORP Židlochovice je jednoznačně na lepším stupni ekologické stability než „pánevni“ SO ORP (Most, Bílina), ale pořadí nejlépe a nejhůře hodnocených SO ORP ČR tomu neodpovídá.

Definice - Koeficient ekologické stability (KES) je poměrové číslo, které stanovuje poměr ploch tzv. stabilních a nestabilních krajinnotvorných prvků podle vzorce:

$$KES = \frac{\text{lesní půda} + \text{vodní plochy a toky} + \text{trvale travní porost} + \text{mokřady} + \text{sady} + \text{vinice}}{\text{omá půda} + \text{antropogenezované plochy} + \text{chmelnice}}$$

Hodnoty uvedeného koeficientu jsou obecně klasifikovány takto:

KES <0,10 : území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzívně a trvale nahrazovány technickými zásahy

0,10 < KES < 0,30: území nadprůměrně využívané, se zřetelným narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být soustavně nahrazovány technickými zásahy

0,30 < KES < 1,00: území intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie

1,00 < KES < 3,00: vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší potřeba energo-materiálových vkladů

KES > 3,00: přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem

V hrubém nesouladu s výsledky výpočtu KES (viz předchozí tab.) je pak samotná interpretace KES – hovořící o vyváženosti krajiny pouze na základě poměru ploch. Chybí např. ukazatele zátěží krajiny rekreací, obyvatelstvem, znečištěním ovzduší a vod atd.). Paušální tvrzení o potřebě náhrad ekologických funkcí technickými zásahy se zdá být také výrazně zavádějící.

Např. SO ORP Karviná je pak „území intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie“ a SO ORP Židlochovice je hodnoceno výrazně hůře, jako „území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzivně a trvale nahrazovány technickými zásahy“.

Pro současné hodnocení krajiny je tak používání KES naprosto zavádějící (matoucí názvem i interpretací) a to zejména území jednotlivých obcí a menších územních celků, objektivně existuje potřeba komplexnějšího a robustnějšího ukazatele hodnocení „ekologického“ využití ploch – zřejmě odděleně pro zastavěná území a volnou krajinu nově vymezovaných krajinných okrsků v rámci ÚSK.

Zastavěné plochy

Zastavěné plochy představují jedny z nevýrazněji antropogenně transformovaných ploch krajinného pokryvu (po plochách povrchové těžby). V rámci SO ORP se jejich podíl v ČR pohybuje od cca 0,5 % (nejnižší podíl mají SO ORP Kaplice, Český Krumlov) do 9,12 % (Brno), u SO ORP města Ostravy 6,72 %. Pokud srovnáme % podíl zastavěných ploch a hustotu zalidnění, pak je na první pohled patrná souvislost mezi oběma hodnotami (korelační koeficient 0,92 potvrzuje vysoký stupeň závislosti obou hodnot).

Čím větší hustota zalidnění území, tím větší je i podíl antropogenně transformovaných ploch. Z užšího antropogenního pohledu (hygieny životního prostředí, atraktivity bydlení) by vysoký podíl zastavěných ploch nemusel být problémem pilíře životního prostředí či krajiny (pokud pojem krajiny není zúžen na primární strukturu, tj. více či méně přírodní krajinu).

V následující tabulce jsou seřazeny SO ORP podle změny výměry zastavěných ploch v letech 2011-2016. Rozsah zastavěných ploch v uvedeném období v ČR vzrostl o 0,43 %, o necelých 6 km², rozsah ostatních ploch (které jsou však velmi nehomogenní skupinou pozemků) rostl rychleji – o 1,15 %, v absolutním vyjádření o 78 km². Ve vlastním SO ORP Kopřivnice vzrostl rozsah zastavěných ploch o necelých 8 ha, rychlost růstu je však zařadila na 176. „nejhorší“ pozici z 205 SO ORP. Nárůst ostatních ploch zde však byl malý.

Tab. Změna plochy zastavěných a ostatních ploch SO ORP s největšími nárůsty a úbytky r. 2011 - 2016

SO ORP	Pořadí SO ORP - podle změny zastavěných ploch	Zastavěné plochy (ha)			Ostatní plochy (ha)		
		2011	2016	% změna 2011 - 2016	2011	2016	% změna 2011 - 2016
Orlová	1	331,6	254,7	-23,20 %	1573,4	1 336,2	-15,07 %
Kraslice	2	156,3	145,6	-6,86 %	1650,8	1 603,3	-2,88 %
Vítkov	3	287,0	272,2	-5,18 %	1432,6	1 681,5	17,38 %
Vsetín	4	793,0	752,4	-5,12 %	4994,4	5 011,1	0,33 %
Kralupy n. Vltavou	5	481,3	456,7	-5,11 %	2067,2	2 140,7	3,56 %
Kopřivnice	176	396,2	403,9	1,92 %	1819,7	1 826,0	0,35 %
Nymburk	201	819,2	877,5	7,12 %	2526,1	2 542,5	0,65 %
Mikulov	202	383,5	411,9	7,39 %	2692,2	2 684,9	-0,27 %
Pardubice	203	1379,9	1 515,0	9,79 %	5463,7	5 432,3	-0,58 %
Břeclav	204	885,3	1 046,0	18,15 %	4018,5	4 001,1	-0,43 %
Bohumín	205	345,4	419,0	21,32 %	1087,9	1 292,5	18,80 %
ČR		126662	127212	0,43 %	684324	692167	1,15 %

Ostatní plochy

Pro výpočet KES je v praxi ČSÚ využíván údaj o ostatních pozemcích, které jsou zařazovány mezi antropogenizované plochy. Zde vznikají značné rozdíly při pohledu na skutečný vegetační pokryv a plochy zařazené mezi ostatní pozemky. Na části těchto ploch je např. vzrostlá zeleň včetně alejí kolem cest, okolí vodních toků s břehovými porosty, hraniční kamenná ohrazení, polní cesty zajišťující prostupnost krajinou apod., tj. plochy, které nelze hodnotit jednoznačně jako přispívající k nižší ekologické stabilitě.

Podíl ostatních ploch je v rámci SO ORP vyšší než 20 % u 10 z 205 hodnocených SO ORP. Přitom nejvyšší podíly vykazují SO ORP Most (42 %), Bílina (35 %) a Karviná (32 %) Orlová (30 %), Brno (28 %) a Ostrava (27 %).

U prvních čtyř SO ORP je možno uvažovat s narušením přírodních (primárních) struktur, zejména krajinného pokryvu, kontroverzní je pozice Brna.

Opět se ukazuje, že hromadné hodnocení výpočtem je problematické. Mělo by být pouze východiskem pro hlubší rozbor krajinného pokryvu a jeho přiměřené promítnutí do hodnocení pilíře životního prostředí i ekologické stability krajinného pokryvu.

Historický vývoj

Pro dlouhodobý vývoj využití ploch (landuse) a krajinného pokryvu (dle starších map a leteckých snímků) jsou patrné obecné tendence:

- Dlouhodobý pokles podílu orné půdy, luk a pastvin, který probíhal už do roku 1948.
- Rostoucí rozdíl mezi vykazovanými plochami a jejich faktickým využitím, obtížná interpretace vývoje ostatních a jiných ploch.
- Růst vykazovaného podílu lesů a po r. 1960 vzrostlé zeleně v krajině.
- Růst zastavěných ploch, přičemž do r. 1948 byla brzdou růstu zastavění území zejména produkční hodnota zemědělských pozemků, po r. 1948 ochrana ZPF a výstavba sídlišť s vysokou hustotou bydlení, po r. 1990 je situace zásadně odlišná (absence významnějších bariér extenzivního využívání území člověkem).

Tento vývoj v širším území okresu Nový Jičín do značné míry dokumentuje následující tabulka. Vývoj na úrovni jednotlivých obcí je výrazně diferencovaný. To že v jedné obci (sídle) dojde k nárůstu ploch pro zastavění a v druhé obci ne by nemělo být automaticky posuzováno jako negativní vývoj v obci s vyšším růstem zastavění. Posouzení má smysl pouze v rámci širších regionů, protože mezi jednotlivými sídly existuje přirozená dělba funkcí (ve smyslu **Thünenova prostorového modelu hospodářství**).

I v moderní krajině je optimální vyšší intenzita (antropogenizace) ploch v centrálních místech, jež jsou determinovány zejména dopravní dostupností a naopak nižší v odlehlých obcích sídelní struktury regionu.

Problémy přináší vznik externalit (porušení Paretovské efektivity), kdy např. alokovaná investice zvyšující vlastníkovy užítky, snižuje užítky ostatních. Reálná absence mechanismů urbanistické ekonomie v současné krajině vede ke skutečnosti, že krajina je po r. 1990 využívána extenzivně a nekvalitně.

Tab.: Dlouhodobá změna využití ploch v okrese Nový Jičín (od r. 1845 do r. 2000)

Zdroj: LUCC Czechia, <http://web.natur.cuni.cz/ksgrsek/lucc>

Rok	ORNA PŮDA	TRV. KULT	LOUKY	PAST-VINY	LESY	VODY	ZASTA VĚNA	OSTATNÍ	JINE	CELKEM
	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)	(ha)
1845	51 771,9	1 559,4	10 817,0	6 119,0	18 823,3	1 013,8	652,1	2 857,3	4 523,2	93 613,8
1948	52 097,3	2 690,9	10 186,9	3 298,2	19 416,0	869,0	1 184,8	2 856,8	4 910,6	92 599,9
1990	45 418,4	3 798,4	8 112,3	3 251,7	21 693,3	1 491,6	1 766,9	7 119,4	10 377,9	92 652,0
2000	44 898,4	3 871,1	8 168,6	3 229,1	21 819,5	1 533,3	1 860,2	7 259,1	10 652,6	92 639,3
v %										
1845	55,3 %	1,7 %	11,6 %	6,5 %	20,1 %	1,1 %	0,7 %	3,1 %	4,8 %	100,0 %
1948	56,3 %	2,9 %	11,0 %	3,6 %	21,0 %	0,9 %	1,3 %	3,1 %	5,3 %	100,0 %
1990	49,0 %	4,1 %	8,8 %	3,5 %	23,4 %	1,6 %	1,9 %	7,7 %	11,2 %	100,0 %
2000	48,5 %	4,2 %	8,8 %	3,5 %	23,6 %	1,7 %	2,0 %	7,8 %	11,5 %	100,0 %

Závěry:

Podíl zastavěných ploch v krajině SO ORP Kopřivnice je 3,33 %, tj. je na první pohled velmi vysoký (194. místo z 205 SO ORP), ale v zásadě odpovídající hustotě zalidnění – 340 obyvatel/km² (195. místo z 205 SO ORP, řazeno od SO ORP s nejnižší zalidněností).

Vysoký podíl podnikatelských ploch pro výrobu je zřejmě z hlediska výsledku do značné míry „vylepšován“ dopadem velkých sídlišť, které ale mají stále o 5 – 10 % menší podíl ploch na obyvatele než zástavba rodinnými domy.

Nárůst zastavěných ploch na území SO ORP je po r. 2011 značný, na druhé straně je potřeba vnímat i podprůměrný nárůst ostatních ploch.

Pro adekvátní praxi hodnocení primární struktury krajiny je nezbytný systém, který zajišťuje přiměřené korekce výsledků multikriteriálního hodnocení založeného pouze na „matematickém“ vyhodnocení zvolených ukazatelů.

Používání KES je hodnoceno jako výrazně zavádějící.

Analýzu změn a využití ploch na území obcí (krajinných okrsků) je nezbytné provádět s vědomím:

- **Rozdílnosti vykazovaných výměr ploch podle druhu pozemků a jejich skutečného stavu.**

- Znalostí diferenciacie hodnot na území srovnatelných jednotek, prítom srovnání dáva smysl na úrovni funkčních regionů (s ohledem na přirozenou diferenciaci funkcí obcí).
- Vnímání klesající vypovídací schopnosti těchto údajů za menší administrativní jednotky (zejména pak katastrální území a území obcí).

Statistické údaje k druhům pozemků za jednotlivá k. ú. ke dni 24. 9. 2017 (www.cuzk.cz)

K. ú. Drnholec nad Lubinou

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		626	2029364
zahrada		460	362850
travní p.		157	190583
lesní poz		102	117816
vodní pl.	tok přirozený	42	77960
vodní pl.	tok umělý	2	2691
vodní pl.	zamokřená pl.	1	684
zast. pl.	společný dvůr	9	1007
zast. pl.	zbořeniště	4	802
zast. pl.		521	125383
ostat.pl.	dobývací prost.	1	4411
ostat.pl.	dráha	5	68209
ostat.pl.	jiná plocha	107	46956
ostat.pl.	manipulační pl.	23	18741
ostat.pl.	neplodná půda	22	17761
ostat.pl.	ostat. komunikace	224	129424
ostat.pl.	silnice	51	91227
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	1	9757
ostat.pl.	zeleň	9	5352
Celkem KN		2367	3300978

K. ú. Hájov

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		434	2089865
zahrada		213	279336
travní p.		114	279426
lesní poz		86	434360
vodní pl.	nádrž umělá	1	3002
vodní pl.	rybník	11	12887
vodní pl.	tok přirozený	17	12612
zast. pl.	zbořeniště	5	10905
zast. pl.		202	72376
ostat.pl.	dobývací prost.	1	49
ostat.pl.	jiná plocha	47	43151
ostat.pl.	neplodná půda	25	43042
ostat.pl.	ostat. komunikace	109	102780
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	2	1922
ostat.pl.	zeleň	1	878
Celkem KN		1268	3386591

K. ú. Harty

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		75	380195
travní p.		6	219407
lesní poz		11	9819
vodní pl.	tok přirozený	9	13159
zast. pl.	zbořeniště	1	118
zast. pl.		3	1380
ostat.pl.	jiná plocha	8	260098
ostat.pl.	manipulační pl.	5	131708
ostat.pl.	neploďná půda	7	5321
ostat.pl.	ost. dopravní pl.	3	214097
ostat.pl.	ostat. komunikace	19	8537
Celkem KN		147	1243839

K. ú. Kateřinice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		822	2675386
zahrada		287	241255
travní p.		406	742567
lesní poz		453	1457811
vodní pl.	nádrž přírodní	6	10352
vodní pl.	rybník	9	7645
vodní pl.	tok přirozený	134	28347
vodní pl.	tok umělý	3	113
zast. pl.	zbořeniště	2	1491
zast. pl.		275	130202
ostat.pl.	dobývací prost.	1	170
ostat.pl.	jiná plocha	46	18523
ostat.pl.	manipulační pl.	59	28330
ostat.pl.	neploďná půda	34	12457
ostat.pl.	ostat. komunikace	296	117633
ostat.pl.	pohřeb.	1	109
ostat.pl.	silnice	7	32455
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	1	9473
Celkem KN		2842	5514319

K. ú. Klokočov u Příbora

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		698	2154533
zahrada		306	283261
travní p.		258	1019738
lesní poz		105	311132
vodní pl.	tok přirozený	65	76275
zast. pl.	společný dvůr	5	5926
zast. pl.	zbořeniště	9	2745
zast. pl.		454	181446
ostat.pl.	jiná plocha	147	204127

ostat.pl.	manipulační pl.	78	119317
ostat.pl.	neploďná půda	45	17122
ostat.pl.	ostat. komunikace	243	156460
ostat.pl.	pohřeb.	1	166
ostat.pl.	silnice	25	43095
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	2	1597
ostat.pl.	zeleň	57	30955
Celkem KN		2498	4607895

K. ú. Kopřivnice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		624	1846546
zahrada		1646	1093906
ovoc. sad		8	35566
travní p.		269	955766
lesní poz		203	1664196
vodní pl.	tok přirozený	25	55187
vodní pl.	zamokřená pl.	1	4856
zast. pl.	společný dvůr	20	8841
zast. pl.	zbořeniště	20	5582
zast. pl.		3414	995892
ostat.pl.	dobývací prost.	1	98
ostat.pl.	dráha	77	131032
ostat.pl.	jiná plocha	525	417462
ostat.pl.	kult. a osvět. pl.	2	8186
ostat.pl.	manipulační pl.	206	1450991
ostat.pl.	neploďná půda	76	110762
ostat.pl.	ost. dopravní pl.	5	10460
ostat.pl.	ostat. komunikace	799	716885
ostat.pl.	pohřeb.	9	46894
ostat.pl.	silnice	58	56020
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	42	152663
ostat.pl.	zeleň	287	561378
Celkem KN		8317	10329169

K. ú. Mniší

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		277	1034296
zahrada		378	328292
travní p.		364	1474358
lesní poz		118	500396
vodní pl.	nádrž přírodní	2	1284
vodní pl.	tok přirozený	16	36057
vodní pl.	zamokřená pl.	1	1471
zast. pl.	společný dvůr	4	869
zast. pl.	zbořeniště	6	732
zast. pl.		354	98163
ostat.pl.	dobývací prost.	1	919

ostat.pl.	jiná plocha	109	41351
ostat.pl.	kult. a osvět. pl.	1	21
ostat.pl.	manipulační pl.	20	17200
ostat.pl.	neplodná půda	68	39176
ostat.pl.	ostat. komunikace	207	90700
ostat.pl.	pohřeb.	1	2610
ostat.pl.	silnice	6	20031
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	5	8497
ostat.pl.	zeleň	1	287
Celkem KN		1939	3696710

K. ú. Mošnov

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		291	4878038
zahrada		424	294411
travní p.		179	1274957
lesní poz		186	1241436
vodní pl.	tok přirozený	51	132742
vodní pl.	tok umělý	10	7536
vodní pl.		1	171
zast. pl.	společný dvůr	2	473
zast. pl.	zbořeniště	10	3328
zast. pl.		471	381101
ostat.pl.	jiná plocha	362	1298751
ostat.pl.	manipulační pl.	57	189230
ostat.pl.	neplodná půda	107	237612
ostat.pl.	ost. dopravní pl.	12	1345636
ostat.pl.	ostat. komunikace	428	528104
ostat.pl.	pohřeb.	2	3123
ostat.pl.	silnice	31	131828
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	9	28349
ostat.pl.	zeleň	21	103946
Celkem KN		2654	12080772

K. ú. Petřvald u Nového Jičína

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		1353	4870623
zahrada		684	515863
travní p.		271	474609
lesní poz		304	588742
vodní pl.	nádrž umělá	11	14622
vodní pl.	tok přirozený	136	169045
vodní pl.	zamokřená pl.	11	10307
zast. pl.	společný dvůr	1	57
zast. pl.	zbořeniště	11	4020
zast. pl.		678	236520
ostat.pl.	jiná plocha	216	132172
ostat.pl.	manipulační pl.	58	102208
ostat.pl.	neplodná půda	109	122576

ostat.pl.	ostat. komunikace	444	181849
ostat.pl.	pohřeb.	1	5224
ostat.pl.	silnice	18	123492
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	2	41086
ostat.pl.	zeleň	10	6798
Celkem KN		4318	7599813

K. ú. Petřvaldík

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		252	2026132
zahrada		171	145610
travní p.		94	482682
lesní poz	les (ne hospodář)	2	4918
lesní poz		66	80851
vodní pl.	rybník	2	2819
vodní pl.	tok přirozený	104	71035
vodní pl.	zamokřená pl.	6	7324
zast. pl.	zbořeniště	8	4879
zast. pl.		113	65246
ostat.pl.	dobývací prost.	8	9110
ostat.pl.	dráha	3	459680
ostat.pl.	jiná plocha	21	122713
ostat.pl.	manipulační pl.	6	20718
ostat.pl.	neplodná půda	33	8725
ostat.pl.	ost. dopravní pl.	4	43360
ostat.pl.	ostat. komunikace	115	82049
ostat.pl.	silnice	1	19950
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	6	6926
Celkem KN		1015	3664727

K. ú. Prchalov

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		271	957945
zahrada		99	96637
travní p.		29	42105
lesní poz		18	125597
vodní pl.	tok přirozený	5	1695
zast. pl.	zbořeniště	1	408
zast. pl.		132	53822
ostat.pl.	dráha	1	4038
ostat.pl.	jiná plocha	17	6904
ostat.pl.	manipulační pl.	9	9784
ostat.pl.	neplodná půda	13	10315
ostat.pl.	ostat. komunikace	25	21287
ostat.pl.	pohřeb.	1	190
ostat.pl.	silnice	3	30031
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	1	1633
Celkem KN		625	1362391

K. ú. Příbor

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda	skleník-pařeniš.	7	2140
orná půda		1535	7967158
zahrada		99	842307
ovoc. sad		1	12704
travní p.		301	390899
lesní poz		229	985304
vodní pl.	nádrž přírodní	3	4284
vodní pl.	nádrž umělá	2	2729
vodní pl.	rybník	28	129259
vodní pl.	tok přirozený	191	211359
vodní pl.	zamokřená pl.	5	2945
zast. pl.	společný dvůr	15	3175
zast. pl.	zbořeniště	30	7089
zast. pl.		2091	461313
ostat.pl.	dobývací prost.	21	3350
ostat.pl.	dráha	30	75239
ostat.pl.	dálnice	1	455
ostat.pl.	jiná plocha	319	164644
ostat.pl.	manipulační pl.	116	195404
ostat.pl.	neplodná půda	107	73896
ostat.pl.	ostat. komunikace	612	473203
ostat.pl.	pohřeb.	5	26389
ostat.pl.	silnice	109	483327
ostat.pl.	sport. a rekr. pl.	23	83442
ostat.pl.	zeleň	83	193280
Celkem KN		7162	12795294

K. ú. Skotnice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		2085	6379295
zahrada		352	349625
travní p.		439	567053
lesní poz		679	888421
vodní pl.	nádrž umělá	2	298
vodní pl.	tok přirozený	397	141045
vodní pl.	tok umělý	2	2974
zast. pl.	společný dvůr	4	1151
zast. pl.	zbořeniště	7	1732
zast. pl.		391	165182
ostat.pl.	dobývací prost.	17	35159
ostat.pl.	dráha	15	24661
ostat.pl.	jiná plocha	138	69507
ostat.pl.	manipulační pl.	85	63051
ostat.pl.	neplodná půda	159	104725
ostat.pl.	ostat. komunikace	609	170761
ostat.pl.	pohřeb.	1	25
ostat.pl.	silnice	146	151963
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	13	16063
Celkem KN		5541	9132691

K. ú. Štramberk

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		763	1909684
zahrada		1257	938121
ovoc. sad		5	39885
travní p.		625	1266957
lesní poz	les s budovou	2	599
lesní poz	les (ne hospodář.)	6	7040
lesní poz		279	2105751
vodní pl.	nádrž přírodní	8	75142
vodní pl.	tok přirozený	266	126408
vodní pl.	zamokřená pl.	10	13113
zast. pl.	společný dvůr	11	1347
zast. pl.	zbořeniště	23	4387
zast. pl.		1746	332121
ostat.pl.	dobývací prost.	45	993796
ostat.pl.	dráha	4	68795
ostat.pl.	jiná plocha	350	229123
ostat.pl.	manipulační pl.	70	172498
ostat.pl.	neplodná půda	440	428928
ostat.pl.	ostat. komunikace	578	369312
ostat.pl.	pohřeb.	5	8906
ostat.pl.	silnice	100	124686
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	29	62366
ostat.pl.	zeleň	21	54074
Celkem KN		6643	9333039

K. ú. Trnávka u Nového Jičína

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		787	2956272
zahrada		324	327845
ovoc. sad		2	11700
travní p.		490	812533
lesní poz		236	1488885
vodní pl.	nádrž umělá	2	2035
vodní pl.	rybník	1	20802
vodní pl.	tok přirozený	170	38224
zast. pl.	zbořeniště	1	787
zast. pl.		319	132995
ostat.pl.	jiná plocha	85	52979
ostat.pl.	manipulační pl.	16	31082
ostat.pl.	neplodná půda	24	9651
ostat.pl.	ostat. komunikace	282	142187
ostat.pl.	pohřeb.	2	3439
ostat.pl.	silnice	46	53021
ostat.pl.	sport. a rekr.pl.	3	5265
ostat.pl.	zeleň	1	11453
Celkem KN		2791	6101155

K. ú. Větrkovice u Lubiny

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		488	2406547
zahrada		275	246345
ovoc. sad		2	13159
travní p.		255	583973
lesní poz		289	734863
vodní pl.	nádrž přírodní	16	240877
vodní pl.	tok přirozený	31	72025
vodní pl.	zamokřená pl.	6	6945
zast. pl.	společný dvůr	7	2248
zast. pl.	zbořeniště	10	3177
zast. pl.		347	115287
ostat.pl.	dobývací prost.	3	2753
ostat.pl.	jiná plocha	121	91327
ostat.pl.	manipulační pl.	35	30998
ostat.pl.	neplodná půda	24	35402
ostat.pl.	ostat. komunikace	226	144996
ostat.pl.	pohřeb.	1	2816
ostat.pl.	silnice	5	8783
ostat.pl.	sport. a rekr.pl.	2	6656
ostat.pl.	zeleň	2	2267
Celkem KN		2145	4751444

K. ú. Vlčovice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		510	2162528
zahrada		269	252273
travní p.		107	676894
lesní poz		153	1421010
vodní pl.	tok přirozený	16	101024
vodní pl.	tok umělý	1	1190
zast. pl.	společný dvůr	1	98
zast. pl.	zbořeniště	2	582
zast. pl.		359	211901
ostat.pl.	jiná plocha	170	174730
ostat.pl.	manipulační pl.	22	37479
ostat.pl.	neplodná půda	112	63099
ostat.pl.	ost.dopravní pl.	2	86
ostat.pl.	ostat.komunikace	168	173976
ostat.pl.	pohřeb.	1	1399
ostat.pl.	silnice	35	52401
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	4	31310
ostat.pl.	zeleň	54	46739
Celkem KN		1986	5408719

K. ú. Závěšice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		1019	3508513
zahrada		560	527105
ovoc. sad		4	29834
travní p.		422	698567
lesní poz		326	976297
vodní pl.	nádrž přírodní	3	1008
vodní pl.	nádrž umělá	1	1041
vodní pl.	tok přirozený	138	66365
zast. pl.	zbořeniště	8	2249
zast. pl.		514	138351
ostat.pl.	dobývací prost.	5	1768
ostat.pl.	dráha	1	4784
ostat.pl.	jiná plocha	164	70261
ostat.pl.	kult.a osvět.pl.	3	1961
ostat.pl.	manipulační pl.	8	14145
ostat.pl.	neplodná půda	70	43703
ostat.pl.	ostat.komunikace	350	139486
ostat.pl.	pohřeb.	1	2053
ostat.pl.	silnice	112	89662
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	5	5692
ostat.pl.	zeleň	5	2992
Celkem KN		3719	6325837

K. ú. Ženklaava

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda		221	4586957
zahrada		642	546529
travní p.		378	2427844
lesní poz		359	2306288
vodní pl.	nádrž umělá	1	3128
vodní pl.	tok přirozený	172	55876
vodní pl.	zamokřená pl.	10	13615
vodní pl.		1	311
zast. pl.	společný dvůr	1	598
zast. pl.	zbořeniště	18	6088
zast. pl.		525	136039
ostat.pl.	dráha	1	36039
ostat.pl.	jiná plocha	94	77388
ostat.pl.	manipulační pl.	28	14806
ostat.pl.	neplodná půda	104	125314
ostat.pl.	ostat.komunikace	424	283172
ostat.pl.	pohřeb.	5	3137
ostat.pl.	silnice	2	3139
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	2	22778
ostat.pl.	zeleň	25	21373
Celkem KN		3013	10670419

Statistické údaje k druhům pozemků za řešené území ke dni 24. 9. 2017 (www.cuzk.cz)

Celkem SO ORP Kopřivnice

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda	or. půda + pařeniště	13138	56822017
zahrada		8446	7671571
ovoc. sad		22	142848
travní p.		5164	14580918
lesní poz		4212	17451532
vodní pl.	nádrž přírodní	38	332947
vodní pl.	nádrž umělá	20	26855
vodní pl.	rybník + vod. pl.	53	174194
vodní pl.	tok přirozený	1985	1486440
vodní pl.	vod. tok umělý	18	14504
vodní pl.	zamokřená pl.	51	61260
zast. pl.	zastav.pl. včetně spol. dvorů	12989	4060510
zast. pl.	zbořeniště	176	61101
ostat.pl.	dobývací prost.	104	1051583
ostat.pl.	dráha	137	872477
ostat.pl.	jiná pl. + manipul. pl. + kultur.pl + osvětová pl	3953	6179725
ostat.pl.	neplodná půda	1579	1509587
ostat.pl.	ostat. komunikace + ostat. dopr. plochy	6184	5646440
ostat.pl.	pohřebiště	37	106480
ostat.pl.	silnice + dálnice	756	1515566
ostat.pl.	sport., rekr.. pl.	152	495475
ostat.pl.	zeleň	557	1041772
Celkem KN			121305802

Celkem SO ORP Kopřivnice

Druh pozemku	Způsob využití	Výměra [m ²]	Výměra [ha]	% z celkové výměry
orná půda	or. půda + pařeniště	56822017	5682,20	46,84
zahrada		7671571	767,16	6,32
ovoc. sad		142848	14,28	0,12
travní p.		14580918	1458,09	12,02
lesní poz		17451532	1745,15	14,39
vodní pl.	nádrž přírodní	332947	33,29	0,27
vodní pl.	nádrž umělá	26855	2,69	0,02
vodní pl.	rybník + vod. pl.	174194	17,42	0,14
vodní pl.	tok přirozený	1486440	148,64	1,23
vodní pl.	vod. tok umělý	14504	1,45	0,01
vodní pl.	zamokřená pl.	61260	6,13	0,05
zast. pl.	zastav.pl. včetně společ. dvorů	4060510	406,05	3,35
zast. pl.	zbořeniště	61101	6,11	0,05
ostat.pl.	dobývací prost.	1051583	105,16	0,87
ostat.pl.	dráha	872477	87,25	0,72
ostat.pl.	jiná pl. + manipul. pl. + kultur.pl + osvětová pl	6179725	617,97	5,09
ostat.pl.	neplodná půda	1509587	150,96	1,24

ostat.pl.	ostat. komunikace + ostat. dopr. plochy	5646440	564,64	4,66
ostat.pl.	pohřebiště	106480	10,65	0,09
ostat.pl.	silnice + dálnice	1515566	151,56	1,25
ostat.pl.	sport., rekr.. pl.	495475	49,55	0,41
ostat.pl.	zeleň	1041772	104,18	0,86
Celkem		121305802	12130,58	100,00

Srovnání k. ú. - % pozemků z celkové výměry k. ú.

	orná p. %	travní p. %	lesní p. %	zahr., sady %	vodní p. %	zastav. p. %	ostat. p. %
Drnholec nad Lubinou	61,48	5,77	3,57	11,00	2,46	3,85	11,87
Hájov	61,71	8,25	12,83	8,25	0,84	2,46	5,66
Harty	30,57	17,66	0,79	0,00	1,06	0,12	49,83
Kateřinice	48,52	13,47	26,44	4,37	0,84	2,39	3,97
Klokočov u Příbora	46,76	22,13	6,75	6,15	1,66	4,13	12,43
Kopřivnice	17,88	9,25	16,11	10,93	0,58	9,78	35,46
Mniší	28,00	39,88	13,54	8,88	1,05	2,70	5,97
Mošnov	40,38	10,55	10,28	2,44	1,16	3,19	32,00
Petřvald u Nového Jič.	64,09	6,25	7,75	6,79	2,55	3,16	9,41
Petřvaldík	55,29	13,17	2,34	3,97	2,22	1,91	21,10
Prchalov	70,31	3,09	9,22	7,09	0,12	3,98	6,18
Příbor	62,28	3,06	7,70	6,68	2,74	3,69	13,85
Skotnice	69,85	6,21	9,73	3,83	1,58	1,84	6,96
Štramberk	20,46	13,57	22,64	10,48	2,30	3,62	26,92
Trnávka u Nového Jič.	48,45	13,32	24,40	5,56	1,00	2,19	5,07
Větrkovice u Lubiny	50,65	12,29	15,47	5,46	6,73	2,54	6,86
Vlčovice	39,98	12,52	26,27	4,66	1,89	3,93	10,75
Závišice	55,46	11,04	15,44	8,81	1,08	2,22	5,95
Ženkla	42,99	22,75	21,61	5,12	0,68	1,34	5,50

orná půda nad 50 % z výměry k. ú.

travní porosty nad 20 % výměry k. ú.

lesní pozemky nad 20 % výměry k. ú.

Poměr zastavěných a ostatních ploch k plochám nezastavěným bez zahrad a sadů a vodních ploch, které se nacházejí jak v krajině, tak v zastavěném území.

Katastrální území	orná p., travní p., lesní p. v %	zastavěné plochy a ostatní plochy v %
Drnholec nad Lubinou	70,82	15,72
Hájov	82,79	8,12
Harty	49,02	49,95
Kateřinice	88,43	6,36
Klokočov u Příbora	75,64	16,56
Kopřivnice	43,24	45,24
Mniší	81,42	8,67
Mošnov	61,21	35,19
Petřvald u Nového Jič.	78,09	12,57
Petřvaldík	70,80	23,01
Prchalov	82,62	10,16

Katastrální území	orná p., travní p., lesní p. v %	zastavěné plochy a ostatní plochy v %
Příbor	73,04	17,54
Skotnice	85,79	8,80
Štramberk	56,67	30,54
Trnávka u Nového Jič.	86,17	7,26
Větřkovice u Lubiny	78,41	9,40
Vlčovice	78,77	14,68
Závišice	81,94	8,17
Ženkla	87,35	6,84

B) ROZBOR ZÁKLADNÍCH STRUKTUR KRAJINY, VAZEB A HODNOT ÚZEMÍ

B.1) ÚVODNÍ ČÁST

Struktura krajiny

Územní studie krajiny pracuje se zásadními pojmy krajina a struktura krajiny. Strukturu krajiny lze chápat různě, v rámci jednotlivých oborů, které se krajinou zabývají (především ekologie, geografie, územní plánování, zemědělství, lesnictví atd.).

Struktura krajiny je obvykle dělena na:

- strukturu krajiny vertikální a horizontální
- primární, sekundární, terciární

Podle Zadání územní studie krajiny pro SO ORP (Společný metodický pokyn MMR a MŽP): *Popis a vymezení základních struktur krajiny (tj. primární, sekundární a terciární struktura) vychází z obecně rozšířeného konceptu v krajinné ekologii. Dle tohoto pojetí tvoří primární strukturu ekosystémy, sekundární strukturu antropogenní funkční systémy (sídla, průmysl, doprava apod.), terciární strukturu člověkem poznávané nebo vytvářené symboly (esteticky, kompozičně a spirituálně vnímané prvky v krajině a vazby mezi nimi).*

- *Primární struktura se řídí přírodními zákonitostmi a vztahy a tvoří nutný rámec pro existenci obou dalších struktur.*
- *Sekundární struktura uspokojuje hmotné potřeby člověka.*
- *Terciární struktura zprostředkuje vazbu obyvatel ke krajině.*

Z praktického hlediska ÚSK je nezbytné definovat zejména vztah územních podmínek v rámci všech tří pilířů, tj. pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (jak hovoří § 4, odst. 1, písm. b), bod 2. vyhláška 500/2006 Sb.) a na druhé straně z hlediska primární, sekundární a terciární struktury.

Tento přístup odráží očekávané využití výstupů studie krajiny, a to že bude využita pro vytvoření územně plánovacího podkladu ve smyslu stavebního zákona s poměrně širokým využitím orgánů podílejících se na rozhodování o krajině, zejména v územně plánovací činnosti (zpracování územních plánů obcí, doplnění a upřesnění územně analytických podkladů ORP).

Zjednodušeně je možno konstatovat, že:

Primární struktura je základem **pilíře životního prostředí**, zásadně však i zdrojem (lokalizačním předpokladem) sekundární struktury (zemědělství, těžba).

Sekundární struktura se do značné míry překrývá s **hospodářským pilířem území**.

Terciární struktura má souvislost s pak **pilířem soudržnosti obyvatel území**.

Z hlediska územně plánovací teorie i praxe je přitom možno chápat základní pojmy krajina a území jako velmi blízké, což pramení ze samotné dikce stavebního zákona. Územní plánování podle (§ 18, stavebního zákona) vytváří předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území (odstavec 1) a dále chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území (odstavec 4).

Vhodné je také připomenout konstatování Společného metodického pokynu MMR a MŽP: „Zatímco potřeby rozvoje a ochrany zastavěného území včetně vymezení zastavitelných ploch jsou řešeny obvyklými postupy podle stavebního zákona a jsou relativně dostatečně legislativně i metodicky ošetřeny a prakticky aplikovány, ve volné krajině, tj. v nezastavěném území, dosud nebyly možnosti uplatnění nástrojů územního plánování dostatečně využity.“

Dosavadní stav poznání volné krajiny na území SO ORP je patrný zejména ze zpracovaných územně analytických podkladů, přitom však nelze „vytrhávat“ samotnou volnou krajinu z krajiny jako celku. Pouze komplexní poznání řešeného území = krajiny jako dynamického systému, může vest ke kvalitnějšímu rozhodování o území.

Primární, sekundární a terciární struktura

Podle grantového projektu FRVŠ č. 1269/2007/G4 členíme strukturu krajiny dle geneze, fyzického charakteru a vztahu k využívání krajiny člověkem na 3 substrukтуры (MIKLÓS, IZAKOVIČOVÁ, 1997, s. 23).

- prvotní (původní): tvořenou převážně **fyzicko-geografickými prvky** (studovány jsou abiotické prvky geosystému - geologická stavba a substrát, půda, reliéf, vodstvo a ovzduší. Náleží sem i potenciální přirozená vegetace, ale ta se u nás prakticky nevyskytuje (HRADECKÝ, BUZEK, 2001, s. 7),
- druhotnou (současnou): tvořenou **prvky využití země** ("land-use") a materiální výtvořky člověka (technické objekty). Souhrnně se pro druhotnou sféru používá termínu "**land cover**"). V rámci této struktury se tedy výzkum orientuje na antropicko - biotické komplexy, které se analyzují po stránce reálné vegetace, biotopů živočišstva, využití země, technicko - urbanistické struktury (HRADECKÝ, BUZEK, 2001, s. 7-8),
- terciární strukturu: tvořenou **prvky socioekonomické sféry** (nehmotné zájmy, projevy a důsledky činnosti společnosti a jednotlivých odvětví v krajině - např. ochranné režimy).

V práci Löwa J. a Míchala I. (2003) je možno najít pojem **kvartérní (duchovní) struktura krajiny**. Autoři tímto pojmem rozumí „subjektivně vnímanou strukturu krajiny založenou na osobní percepci jedince – krajinný ráz, Génus Loci. Ten může být vyvolaný jak imaginárními, tak skutečnými událostmi (pověsti, pohádky, bojiště, pobyty významných osobností apod.)“. Samotný termín genius loci historicky měnil obsah od mystického (ochranitelského) výkladu po současné vnímání jako specifické atmosféry místa, lokality.

Percepce neboli vnímání krajiny může mít v některých případech zásadní vliv na využití území, i když se neopírá o racionální základ (např. v historických událostech, které se odehrály prokazatelně jinak, ale jsou určitou komunitou tak vnímány, přijímány).

K rozlišení vnímání a reality krajiny (specifických podmínek SO ORP) by mělo přispět i provedené dotazníkové šetření mezi občany SO ORP. **Kvartérní strukturu** tvoří do značné míry i estetické hodnoty, které jsou základem krajinného rázu (spolu s přírodními hodnotami). V rámci této studie není kvartérní struktura samostatně analyzována, je zahrnuta v rámci analýzy a hodnocení do sekundární a terciární struktury.

Při hodnocení je vnímán např. rozdíl mezi atraktivitou území a jeho částečnou měřitelností cenou pozemků a na druhé straně vizuální hodnotou území opírající se o mnohem méně jednoznačné hodnocení.

Zde je možno připomenout text z **Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice, r. 2008**: Vymezení estetické kvality krajinného prostoru je z důvodu značného rozsahu subjektivity

hodnocení a závislosti na aktuální hodnotové hierarchii společnosti často relativizováno. Přesto nelze hodnocení estetické kvality krajiny považovat za výhradně subjektivní proces. Lze jej objektivizovat:

- transparentí ve vymezení kritérií, které byly v rámci posuzování zohledněné (důležité pro opakovatelnost hodnocení např. jinými posuzovateli);
- shodou názoru expertů (nejlépe se vzděláním v oblasti architektury, krajinné architektury nebo dalších uměleckých disciplín);
- shodou názoru širší skupiny hodnotitelů (včetně tzv. laické veřejnosti).

U uváděné studie z r. 2008 byly použity v rámci dotazníků první dva principy.

Současně zde bylo formulováno doporučení: „**V souladu s Evropskou úmluvou o krajíně se doporučuje provádět cyklické posuzování kvality území za spoluúčasti veřejnosti.**“

B.2) ROZBOR STRUKTUR KRAJINY

Definic struktury krajiny je možno najít celou řadu, více či méně komplexních. Pro potřeby této ÚSK je dále upřesňujeme.

B.2.1) PRIMÁRNÍ STRUKTURA KRAJINY

Původní, obvykle člověkem nejméně ovlivněná (geologický podklad, reliéf, půda, vodstvo, klimatické podmínky, částečně lze sem zařadit potenciální přirozenou vegetaci, ale ta se na území ČR prakticky nevyskytuje). Jde o soubor těch prvků krajiny a jejich vztahy, které tvoří původní základ pro ostatní struktury.

Ačkoliv se jedná o primární strukturu krajiny, i zde došlo k významným zásahům do ní - člověk pozměnil hydrologické podmínky krajiny (např. napřimování vodních toků, vodní nádrže, absence organické hmoty v půdě), místy provedl významné zásahy do reliéfu i geologického podkladu (těžba surovin), zásadně ovlivnil strukturu vegetačního pokryvu, ovlivnil (zvýšil) erozi půdy apod.

Taktéž klima je lidskou činností dlouhodobě ovlivňováno.

Část nejnovějších zásahů člověka do krajiny je generována jak přetrvávajícími politicko-ekonomickými zájmy (nadměrné dotace do zemědělství z politických důvodů ve vyspělých zemích), tak i paradoxně na druhé straně některými neuváženými zásahy v „zájmu ochrany přírody“ – například dotovanou produkcí biopaliv.

Paradigmata optimálního hospodaření v krajíně a navazujících opatření tak vykazují postupný vývoj a výrazné dopady do šířeji pojaté primární struktury, která se však pomalu mění i bez přispění člověka.

Odlišení přirozených a antropogenních změn primární struktury má v některých případech zásadní vliv na formování cílů sociálně-ekonomického rozvoje i vlastní ochrany přírody.

B.2.1.1) Geologie území

Regionálně-geologická klasifikace řadí zájmové území do oblasti vnější skupiny příkrovů flyšového pásma Západních Karpat. Na geologické stavbě zájmového území se podílí příkrovy vnější krosněnské skupiny, které byly nasunuty na sedimentární autochtonní výplň terciární karpatské předhlubně a variský podklad. Svrchní geologická stavba je pak budována

poměrně pestrým pokryvem kvartérního stáří, tvořeným fluvialními, glaciálními a eolickými uloženinami.

Flyšové pásmo Karpat tvoří mohutný akreční klín s odhadovanou mocností až 7 km. Typická je příkrovová stavba, budovaná souvrstvími nejvyšší jury, křídý a především paleogénu, převážně ve flyšovém vývoji. Původní sedimentační prostor flyšového pásma zanikal postupně od konce paleogénu až do svrchního miocénu v závislosti na procesu subdukce jeho původního podloží pod blok vnitřních Západních Karpat. Při tomto procesu bylo původní podloží úplně pohlcené a sedimentární příkrovy jsou nasunuty (na základě rekonstrukce se odhaduje nejméně 80 km) na své předpolí, kterým je evropská platforma. Geologická situace širšího okolí řešeného území a detailní stratigrafické členění krosněnské jednotky je uvedeno na následujícím obrázku.

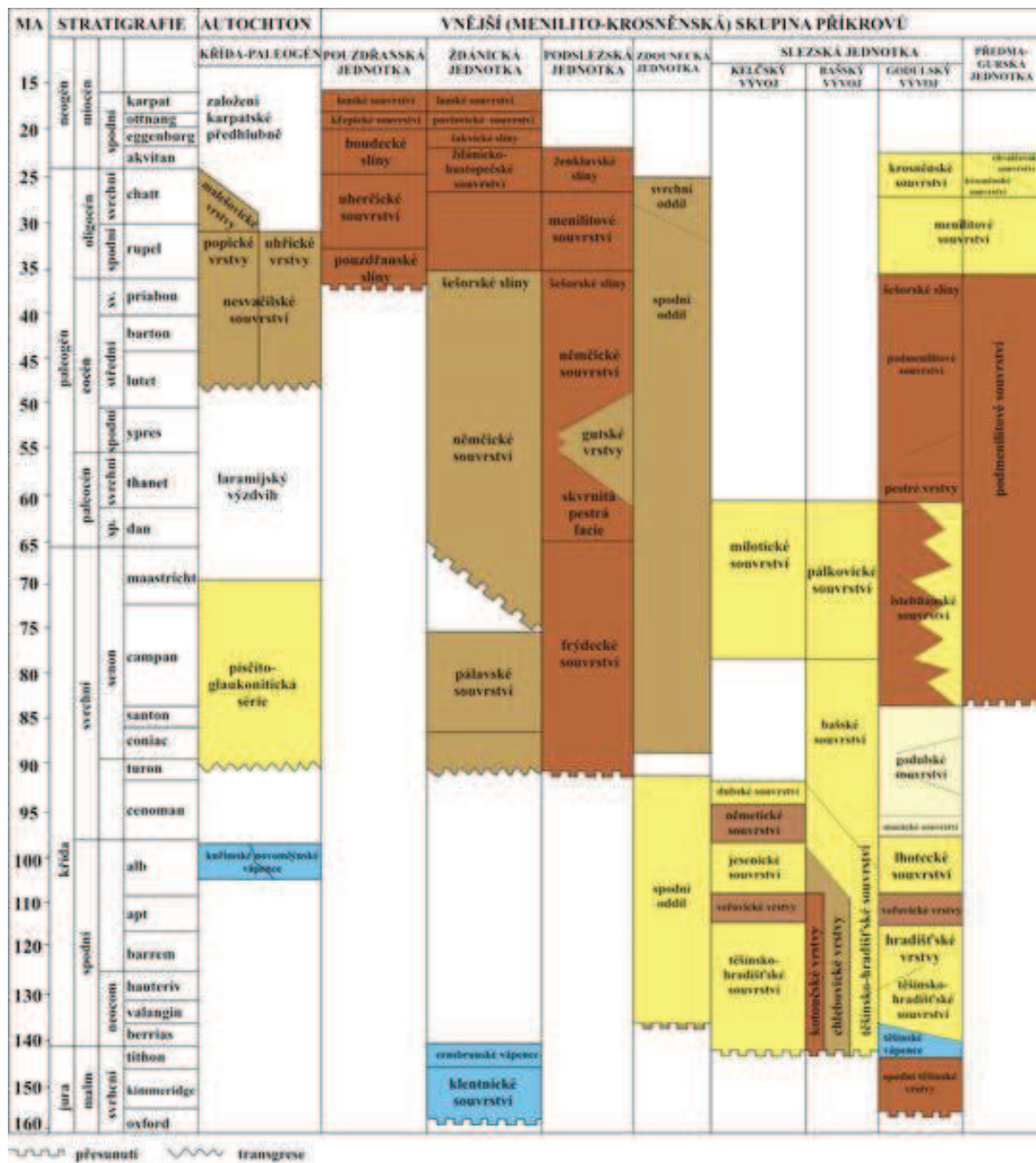
Obrázek: Geologická situace širšího okolí řešeného území

Zdroj podkladu: Geovědní mapy 1:500 000. Česká geologická služba, 2017
[URL: <https://mapy.geology.cz/geocr500/>]

Vnější skupina příkrovů flyšového pásma Vnějších Západních Karpat se vyznačuje flyšovou a flyšoidní sedimentací převážně psamitů a pelitů, podřadně i vápenců a silicitů. Celkově však převládla pelagická sedimentace jílovitých hornin. Jsou zastoupeny různé, pestře zbarvené vápnité i nevápnité jílovce, místy s pyritem, jehož produktem zvětrávání je hojný sádrovec a síranové výkvěty.

Krosněnská skupina (také menilito-krosněnská) se tektonicky dále člení na dílčí příkrovové jednotky: pozdránskou, ždánickou, podslezskou jednotku (také společně se ždánickou jednotkou označovaná jako ždánicko-podslezská jednotka), slezskou jednotku, zdouneckou jednotku a předmagurskou jednotku. Do samotného prostoru hodnoceného ORP Kopřivnice zasahuje zejména ždánicko-podslezská jednotka a slezská jednotka v bašském vývoji.

Obrázek: Stratigrafické schéma vnější skupiny příkrovů flyšového pásma Západních Karpat
Zdroj podkladu: Chlupáč et al., 2002 in Grygar, 2017

Slezská jednotka vytváří spodní příkrov, který se skládá ze soustavy útržků, často zvrásněných do tektonicky podložního vyššího příkrovu ždánické a podslezské jednotky, příp. ze soustavy šupin nasunutých na sebe. Ve spodní křídě bašského vývoje dochází k nástupu flyšové sedimentace těšínsko-hradištského souvrství o mocnosti až 600 m (v bašském vývoji). Tektonickou aktivitu během spodní křídly odráží silný přínos hrubě klastického materiálu, intenzivní subsidence a submarinní vulkanismus. Ve spodní části hradištských vrstev těšínsko-hradištské souvrství, které litologicky představují tmavé vápnité jílovce, pískovce, podřadně slepence, kulminuje submarinní vulkanismus tzv. těšínitové asociace. Tyto vulkanické horniny (těšínity, pikrity, tufy a tufity) vystupují hojně v okolí Příbora, Skotnice, Lichnova a Ženkavy, ojediněle i v okolí Štramberku. Pro svrchní část hradištských vrstev jsou charakteristické hojné čočkovité vložky a konkrece pelosideritů (chlebovické vrstvy v bašském vývoji představující tmavé a skvrnitě jílovce, slínovce, pískovce). Nadloží těšínsko-hradištského souvrství pak tvoří samotné bašské souvrství (tmavé skvrnitě jílovce, částečně vápnité, slínovce, podřadně pískovce a spongolity) s četnými výchozy u Kopřivnice, Mniší, Vlčovic a Lichnova.

Na karbonátové plošině bašské elevace pokračovala mělkovodní sedimentace štramberského a kopřivnického vápence. Litologicky se jedná o světle organodetritické vápence, vápencové brekcie, červené vápence a slínovce. Jurské uloženiny se v moravskoslezské části Západních Karpat vyskytují ve formě valounů a různě velkých bloků (olistolity). Paleontologicky významný štramberský vápenec, který je dnes na známé lokalitě Kotouč u Štramberku považován za akumulaci vápencového detritu, vznikl rozpadem korálových útesů pokrývajících karbonátovou plošinu bašské elevace na vnějším okraji sedimentačního prostoru slezské jednotky.

Ve svrchní křídě si relativně hlubokomořská sedimentace pestrých jílovců, které nahrazují tmavé jílovce spodní křídly, udržuje jednotný ráz sedimentace. V bašském vývoji slezské jednotky je svrchní křída ukončena palkovickým souvrstvím (pískovce, jílovce, slepence). Svrchní křída v podslezské a ždánické jednotce vnější skupiny příkrovů má vývoj vyznačující se naprostou převahou jílovců (frýdecké souvrství - vápnité jílovce, slínovce, pískovce zčásti glaukonitické).

Na začátku paleogénu získala sedimentace vnější skupiny příkrovů jednotný ráz, kdy dominovala pelagická sedimentace jílovitých hornin. Neformálně je tento sled označován jako podmenilitové souvrství, nověji však byly zavedeny označení frýdlantské souvrství v podslezské jednotce a němčické souvrství ve ždánické jednotce. Litologicky se jedná o jílovce, zčásti vápnité a pestré, podřadně i pískovce s hojnými výchozy u Skotnice, Mošnova a Kateřinic.

V prostoru vnější skupiny příkrovů pokračovala sedimentace do konce oligocénu, případně až do spodního miocénu (podmenilitové a menilitové souvrství, přičemž v rámci podmenilitového souvrství se hojně vyskytuje pestrá litofacie červených a zelených jílovců svrchní křídly v okolí Příbora a Libhoště). Nejsvrchnější část je tvořena krosněnským souvrstvím s typickou flyšovou sedimentací.

Karpatská předhlubeň – výchozy v okolí Mošnova, Petřvaldu a Petřvaldíku

Během neogénu pokračoval vývoj Západních Karpat na Moravě postupným vyzníváním mořské sedimentace ve flyšových pánvích za současné migrace na předpolí (Český masiv). Karpatská předhlubeň je součástí periferních alpsko-karpatských pánví v předpolí flyšových jednotek a na území ČR tvoří systém vzájemně paralelních podélných předhlubní, které jsou

vyplněny mořskými molasovými sedimenty egeru až badenu a leží na podloží Českého masivu, respektive na brunovistuliku a jeho paleozoickém, mezozoickém a paleogenním sedimentárním pokryvu. Sedimentární výplň těchto nových pánví se od flyšových pánví výrazně liší. Ukládaly se v nich molasové sedimenty - mořské, brakické i sladkovodní sedimenty bez typických flyšových jevů.

V zájmovém území se vyskytují zejména marinními sedimenty spodního miocénu, které se noří v JV části předhlubně pod přesunutě příkrovy flyšového pásma, nebo jsou začleněny do jeho příkrovové stavby (okolí Mošnova a Petřvaldu, reliikty v okolí Příbora). Litologicky se jedná o vápnnité jíly, které jsou místy prachovité nebo slabě písčité, převážně šedé barvy, tuhé až pevné konzistence, v místech s vyšší příměsí prachovité či písčité složky až měkké konzistence.

Kvartérní sedimentace

Základní rysy reliéfu mají původ v akumulaci kvartérních glacigenních, fluviálních a eolických sedimentů, jež vytvořily rozsáhlé ploché akumulární pokryvné útvary. Tyto tvary byly vystaveny erozním a denudačním procesům bezprostředně po jejich vzniku a neporušeny zůstaly pouze nejmladší roviny údolních niv. Předkvartérní reliéf byl v zájmové oblasti rozrušen nebo pohřben glacigenními modelačními procesy z období sálského zalednění. Sprašové mladopleistocénní pokryvy stírají ostré geomorfologické hranice a ztěžují přesnou klasifikaci tvarů paleoreliéfu.

V nadloží předkvartérních hornin křídového až terciérního stáří vystupuje komplex kvartérních fluviálních a glacigenních sedimentů. V bezprostředním nadloží jílu jsou přítomny glacigenní tmavě šedé jíly až písky. Výše následují střední až hrubé písčité štěrky s proměnlivou příměsí hlinité složky, které tvoří v údolí Odry výraznou terasu. Tato akumulace vznikla v době mezi elsterským a sálským zaledněním. V nadloží štěrků spočívá souvrství glacialakustrinních písků a glaci-fluviálních štěrkopísků sálského zalednění s vložkami štěrkopísků a polohami vápnnitých jílu. V tomto souvrství jsou lokálně zachovány reliikty souvkových hlín bazální morény. Fluviální štěrky hlavní terasy spolu s glacigenními sedimenty jsou překryty vrstvou eolických sedimentů, jejichž průměrná mocnost je 3 až 6 m, ale může dosahovat až 10 m. Sprašové hlíny jsou proměnlivě slídnaté, nevápnnité nebo jen velmi slabě vápnnité. Hlíny bývají různých odstínů od žlutohnědé až do modrošedé, místy rezavě nebo šedě šmouhané. Dále jsou přítomny často rozložené limonitické a manganaté konkrce.

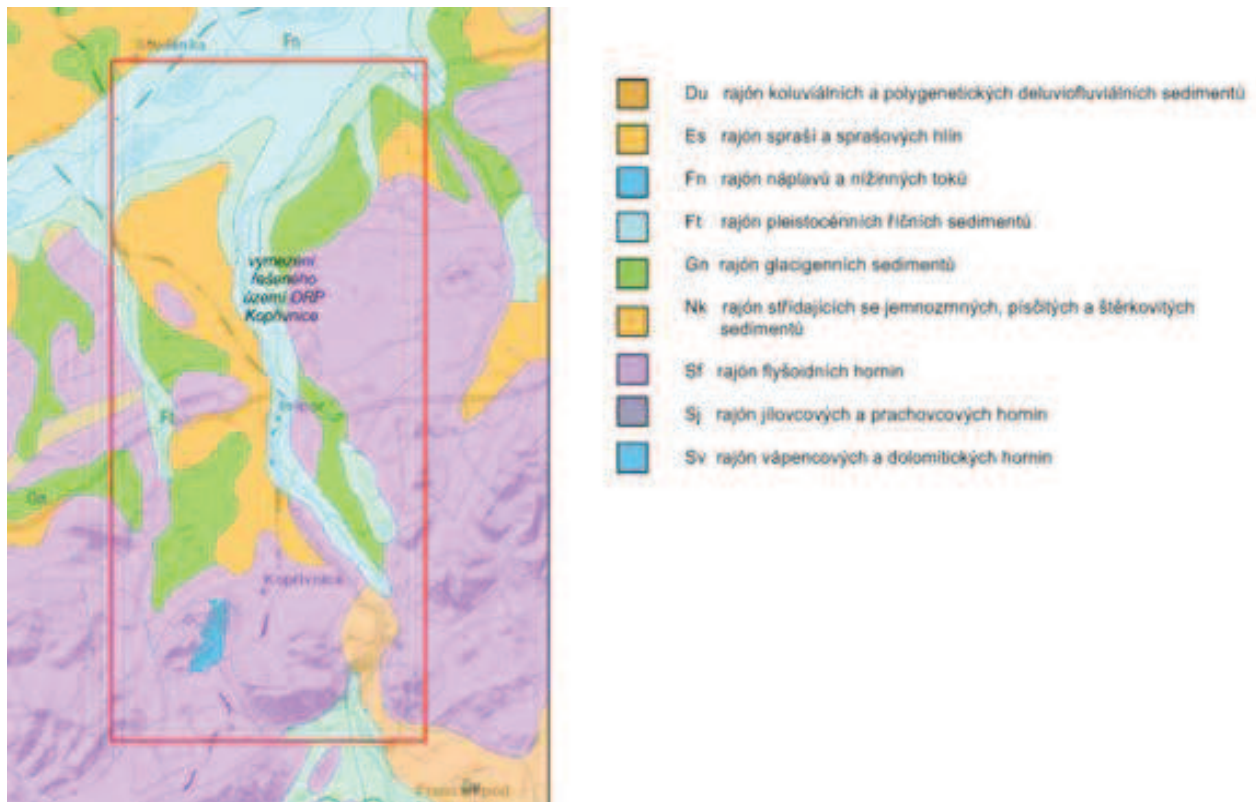
Na svazích spadajících do údolí vodních toků se vytvořily deluviální, proluviální, deluviofluviální a fluviální, převážně jemnozrnné sedimenty pleistocénního až holocénního stáří, ojediněle s příměsí klastického a štěrkového materiálu. Podstatná část byla zastoupena deluviálním materiálem, kdy se jednalo o převážně jemnozrnné zeminy s charakterem jílu, písčitých jílu s příměsí štěrkové frakce ve formě různě opracovaných zrn podložních křídových hornin (převaha jílovců a pískovců, podružně vápenců). Směrem do údolních niv řek a potoků docházelo k lepšímu opracování štěrkových zrn vlivem fluviální činnosti (splachy do akumulárního prostoru v depresi předkvartérního podloží s lokálním výskytem písčitéjších poloh, popř. až vrstev písků se štěrkem) se současným zmírněním sklonu terénu klesala mocnost štěrkovitých zemin a narůstala mocnost jemnozrnných fluviálních zemin. Předkvartérní podloží vytvářelo v prostoru lokality mělkou depresi, která byla zaplněna kvartérními zeminami s tím, že v centrální části této deprese byly mocnosti kvartéru vyšší a dosahovaly 4-6 m, při okrajích pak jen okolo 2 m.

Z pohledu **inženýrsko-geologického rajónování** se v okolí zájmové oblasti nachází tyto inženýrsko-geologické rajóny:

- Du – rajón deluviofluviálních sedimentů
- Es – rajón spraší a sprašových hlín
- Ft – rajón pleistocénní říčních sedimentů
- Gn – rajón glacienních sedimentů
- Nk – rajón střídajících se jemnozrnných, písčitých a štěrkovitých sedimentů
- Sf – rajón flyšoidních hornin
- Sj – rajón jílovcových a prachovcových hornin
- Sv – rajón vápencových a dolomitických hornin

Z hlediska **radonového rizika** je zájmové území hodnoceno jako převážně nízké až střední.

Obrázek: Inženýrsko-geologické poměry širšího okolí řešeného území

Zdroj podkladu: Geovědní mapy 1:500 000. Česká geologická služba, 2017

[URL: <https://mapy.geology.cz/geocr500/>]

Horninové prostředí

- V ORP Kopřivnice jsou vymezena 3 chráněná ložisková území (CHLÚ) pro zemní plyn, 2 CHLÚ pro černé uhlí a zemní plyn a jedno CHLÚ pro vápenec a slín. Dále je vymezeno chráněné území pro zvláštní zásahy do zemské kůry Štramberk III.
- V hodnoceném území jsou vymezeny 3 těžené dobývací prostory - pro zemní plyn, černé uhlí a zemní plyn (těžen zemní plyn), vápenec a cementářskou korekční sialitickou surovinu (velkolom Kotouč).
- V ORP Kopřivnice je vymezeno 10 výhradních ložisek – 4 ložiska černého uhlí (dosud netěženo), 1 dřívější ložisko zemního plynu (dnes podzemní zásobník plynu), 1 těžené ložisko zemního plynu, 2 ložiska černého uhlí a zemního plynu, 1 těžené ložisko

vápence a cementářské korekční sialitické suroviny a 1 dříve těžené ložisko cementářské korekční sialitické suroviny.

- V jižní části území se nacházejí dvě poddolovaná území po středověké těžbě železné rudy s ojedinělým rozsahem.
- Území ORP Kopřivnice je charakteristické relativně vysokým počtem aktivních a potenciálních sesuvů. V oblasti se nachází 7 aktivních sesuvů (3 bodové, 4 plošné), 25 potenciálních sesuvů (2 bodové, 23 plošných), 5 stabilizovaných sesuvů (2 bodové, 3 plošné), 3 plošné sesuvy dočasně uklidněné, 5 sesuvů uklidněných a jeden proud potenciální.
- Pro posuzovanou oblast je typická maximální intenzita zemětřesení podle MSK-64 daná hodnotou 6 – 7 (z 12-tistupňové makroseismické stupnice).

Zjištěné hlavní charakteristiky a rizika v území z hlediska geologie:

Geologická stavba určuje podmínky pro oběh a kumulaci podzemní vody, sklonitost a členitost terénu pak vytváří primární podmínky povrchového odtoku včetně formování povrchových toků. V neposlední řadě je geologická stavba hlavním ukazatelem celkové stability území.

Pro využívání krajiny je nutné respektovat geologickou stavbu území zejména v návaznosti na výstavbu, tj. respektovat lokální inženýrsko-geologické poměry pro zakládání staveb a lokální radonové riziko a na základě toho vhodně rozšiřovat zástavbu území.

Je vhodné zvážit možnost komplexních inženýrsko-geologických průzkumů a radonových průzkumů pro vytváření a aktualizace územních plánů, tak, aby byly vymezeny plochy vhodné pro zakládání staveb a příp. vymezeny plochy nevhodné pro výstavbu (nevhodná únosnost podloží, zvýšené radonové riziko a další limitující okolnosti, např. nestabilní sesuvná území).

Z hlediska využívání horninového prostředí se v zájmovém území jedná zejména o lokalitu Kotouč ve Štramberku, kde probíhá aktivní těžba vápence a lokality v okolí Příbora, kde probíhá těžba zemního plynu. V území jsou rovněž vymezena četná chráněná ložisková území pro těžbu plynu a černého uhlí. Podmínky pro činnost a výstavbu v těchto chráněných lokalitách by rovněž měly být součástí jednotlivých územních plánů obcí. Mezi negativní přínosy těžby pak patří zejména devastace krajiny aktivní těžbou (Kotouč), zvýšená prašnost a možná kontaminace podzemních a povrchových vod.

V další fázi průzkumu je vhodné zaměřit se blíže na svahové nestability území (v návaznosti na monitoring těchto lokalit Českou geologickou službou) a příp. na vlivy těžebních aktivit.

Soupis literatury a podkladů pro kapitolu Geologie:

Chlupáč I., Brzobohatý R., Kovanda J., Stránilík Z., 2002: Geologická minulost České republiky. Academia Praha. 436 pp.

*Grygar R., 2017: Regionální geologie České Republiky. Přednášky, Literatura. Institut geologického inženýrství, VŠB TUO Ostrava. Webový portál.
[URL: http://geologie.vsb.cz/reg_geol_cr/default.htm]*

*Hruban R., 2017: Moravské Karpaty. Webový portál.
[URL: <http://moravske-karpaty.cz/literarni-prehled/>]*

*Odbor stavebního řádu, územního plánování a památkové péče Městského úřadu
v Kopřivnice, 2016: Úplná aktualizace Územně analytických podkladů ORP Kopřivnice
2016.*

Mapový portál Českého geologického ústavu. [URL: <http://www.geology.cz/>]

B.2.1.2) Výšková struktura území a sklonitost svahů

Území SO ORP Kopřivnice je poměrně členité. Výškový rozdíl mezi severní částí území a jižní částí území je velký. Nejnižším místem SO ORP Kopřivnice je údolí vodního toku Odry (cca 230 m n. m.), který je severozápadní hranicí SO ORP Kopřivnice (k. ú. Petřvaldík). Území se postupně zvedá jižním směrem a zároveň vytváří kopcovitější terén. Mezi nejvyšší místa patří vrchol Bílé Hory (557 m n. m.) na hranici k. ú. Kopřivnice a k. ú. Štramberk, vrchol kopce Pískovna (584 m n. m.) v k. ú. Kopřivnice, vrchol kopce Hlásnice (558 m n. m.) v k. ú. Ženklaava.

Výškový rozdíl mezi nejnižším místem a nejvyšším místem SO ORP Kopřivnice je cca 330 m.

Poměrně velké výškové rozdíly jsou i v jednotlivých k. ú. vzhledem k tomu, že sídla byla zakládána zejména v údolích vodních toků nebo v jejich blízkosti s výjimkou Štramberku, Hájova a Prchalova. V údolí vodního toku Lubina byla založena sídla: Petřvald, Mošnov, Skotnice, Klokočov u Příbora, Příbor, Drnholec nad Lubinou, Větrkovice u Lubiny, Vlčovice.

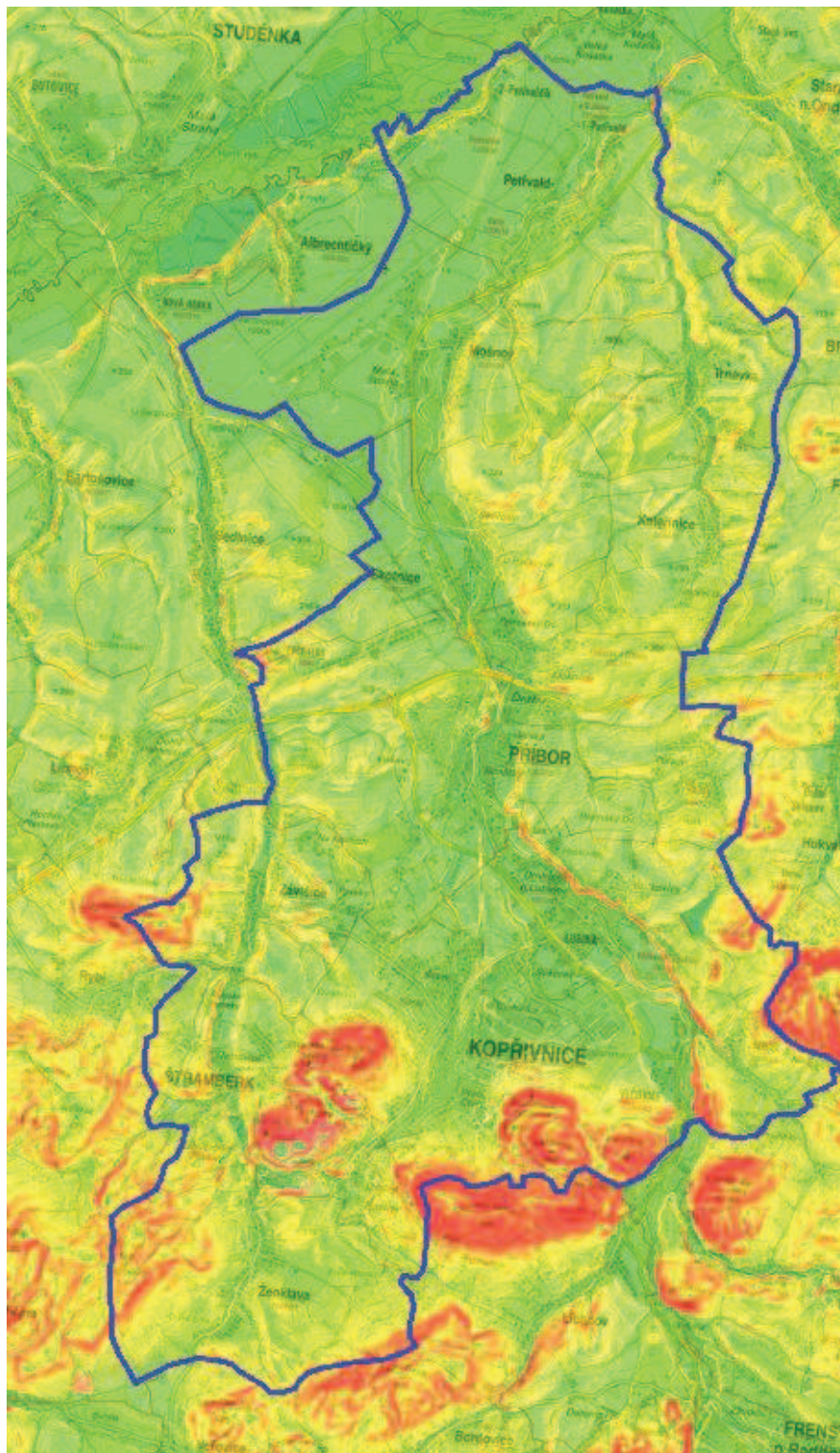
V údolí vodního toku Sedlnice byla založena sídla Závěšice a Ženklaava. Mniší bylo založeno u vodního toku Lubinka, která je pravostranným přítokem Lubiny. Zástavbou Kateřiníc a Trnávky protéká vodní tok Trnávky. Kopřivnice byla založena podél vodního toku Kopřivničky.

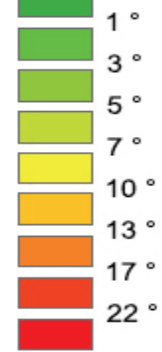
www.cuzk.cz

Sklonitost svahů

Sklonitost svahů

<http://ags.cuzk.cz/dmr/>

Sklonitost svahů odpovídá výškopisu uvedenému v kapitole A.3. Svahy s vyšší sklonitostí jsou více ohroženy jak vodní erozí, tak vznikem sesuvných území a jiných svahových deformací. Podrobněji viz kapitola F.3 Eroze v území, sesuvná území a jiné svahové deformace. S výškovou strukturou území souvisí také rozdělení území do biochor – viz kapitola B.2.1.5.

B.2.1.3) Vodní režim

Voda je významnou strategickou a nerostnou surovinou a zastává významnou krajinnotvornou a environmentální funkci, která je důležitá z hlediska tvorby nenahraditelného bohatství přírody. Vodní útvary jsou řazeny mezi významné krajinnotvorné prvky, které vytvářejí podmínky pro existenci a vývoj ekosystémů vázaných na vodní prostředí. Voda v krajině významně ovlivňuje všechny prvky biosféry a působí jako krajinný termoregulační systém. V neposlední řadě je voda důležitým prvkem a surovinou pro rozvoj národního hospodářství.

Vodní režim vyjadřuje zhodnocení kvantitativních a kvalitativních změn, přírůstků či úbytku vody v zájmové krajině na úrovni povodí, hydrogeologického rajónu, vodního útvaru přirozeného či umělého, příp. na úrovni jednotlivých vodních děl za sledované časové období. Vodní režim krajiny úzce odráží přirozený charakter krajiny v kombinaci s typovým využíváním krajiny. Vodní režim krajiny je dále rozpracován v následujícím členění:

- **vodní režim povrchových vod**
- **vodní režim podzemních vod**
- **infiltrační oblasti**

Vodní režim povrchových vod

Hydrologicky spadá lokalita do oblasti povodí Horní Odry, dílčího povodí III. řádu ID 2-01-01 Odra po Opavu s plochou 1615 km². Celkově je povodí tvořeno převážně spíše menšími toky. Nivní říční trati s výplní starých říčních sedimentů se nacházejí zvláště na dolním toku Odry a Opavy, kde jsou významným zdrojem kvalitních štěrkopísků a tvoří zčásti rezervoáry podzemní vody. Jinak je zbývající část povodí proti jiným oblastem ČR na podzemní vody poměrně chudá. Nejvýznamnějším tokem povodí je řeka Odra, která zasahuje do hodnoceného území pouze okrajově u Petřvaldíku, významnými tak zůstávají její přítoky – zejména Sedlnice, Lubina a Ondřejnice.

Pro dnešní stav hospodaření s vodou v dílčím povodí Horní Odry má dominantní význam existence údolních nádrží. Na samotné Odře neleží žádná významnější vodní nádrž, všech devět nádrží v dílčím povodí, které spadají do kategorie přehrad, čili nádrží s výškou hráze nad 10 m nebo objemem nad 1 mil. m³, je umístěno na přítocích Odry. V případě ORP Kopřivnice se jedná o nádrž Větrkovice na Svěceném potoce (přítoku Lubiny), která je v současnosti využívána pro rekreační účely.

Dílčí povodí 2-01-01 Odra po Opavu je možno dále rozčlenit do dílčích povodí IV. řádu. Jejich seznam je uveden v následující tabulce.

ID povodí IV. řádu	Název	Plocha [km ²]	Dotčený katastr
2-01-01-690	Jičínka	37,41	Ženklaava
2-01-01-1091	Sedlnice	30,82	Ženklaava, Štramberk, Závišice, Kopřivnice
2-01-01-1092	Sedlnice	27,22	Štramberk, Závišice, Příbor, Prchalov, Skotnice, Kopřivnice
2-01-01-1140	Odra	18,31	Mošnov, Harty, Petřvaldík
2-01-01-1240	Odra	6,17	Mošnov, Harty, Petřvaldík, Petřvald
2-01-01-1330	Lubina	1,09	Vlčovice
2-01-01-1340	Tichávka	16,48	Mniší

ID povodí IV. řádu	Název	Plocha [km ²]	Dotčený katastr
2-01-01-1350	Lubina	0,62	Mniší, Vlčovice
2-01-01-1360	Lubina	6,43	Mniší, Vlčovice
2-01-01-1370	Lubina	10,55	Příbor, Hájov, Větrkovice, Mniší, Vlčovice, Drnholec
2-01-01-1380	Kopřivnička	13,99	Štramberk, Závišice, Příbor, Drnholec
2-01-01-1380	Kopřivnička	13,99	Vlčovice, Kopřivnice, Drnholec
2-01-01-1390	Lubina	4,52	Závišice, Příbor, Klokočov, Kopřivnice
2-01-01-1400	Klenos	8,55	Příbor, Kateřinice, Klokočov, Hájov, Větrkovice
2-01-01-1410	Lubina	21,96	Příbor, Prchalov, Skotnice, Mošnov, Harty, Petřvald, Kateřinice, Klokočov
2-01-01-1420	Trnávka	18,14	Skotnice, Trnávka, Petřvald, Kateřinice, Klokočov, Mošnov
2-01-01-1430	Rakovec	6,90	Petřvald, Trnávka, Kateřinice
2-01-01-1440	Trnávka	1,69	Petřvald
2-01-01-1450	Lubina	1,86	Petřvald
2-01-01-1470	Ondřejnice	52,76	Hájov, Větrkovice, Mniší

Významnými vodními toky území jsou - dle vyhlášky MZe č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků - řeka **Sedlnice, Odra, Lubina, Jičínka a Ondřejnice**.

V rámci lokality je vymezeno několik útvarů povrchových vod. Útvar povrchových vod je obecně vymezen nad sítí vodních toků (ve smyslu zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví) jako souvislá ucelená dílčí jednotka, která umožňuje hodnocení stavu povrchových vod a uskutečňování programů opatření podle § 26 vodního zákona. Útvary povrchových vod se dělí do dvou kategorií – kategorie „řeka“ nebo „jezero“.

Řekou se rozumí útvar povrchových vod tekoucích v převážné části po zemském povrchu, který ovšem může téci v části toku pod povrchem. V pojetí Rámcové směrnice se útvary povrchových vod rozumí páteřní toky jednotlivých vodních útvarů.

Jezerem se označuje útvar stojaté povrchové vody, například přirozené jezero, vodní nádrž na toku, rybník nebo umělé jezero – tyto útvary nejsou v rámci hodnoceného území ORP vymezeny.

V oblasti ORP Kopřivnice jsou vymezeny následující útvary povrchových vod typu řeka:

- HOD_0100 Sedlnice od pramene po ústí do toku Odry
- HOD_0120 Odry od toku Jičínka po tok Lubina
- HOD_0150 Lubina od toku Bystrý potok po ústí do toku Odry

(Pouze okrajově, do jihozápadní části katastru Ženklaava, zasahuje útvar HOD_0070 Jičínka od pramene po tok Zrzávka včetně; okrajově do j. části katastru Mniší zasahuje útvar HOD_0140 Tichávka od pramene po ústí do toku Lubina; do sv. části katastru Mniší a Hájov pak zasahuje útvar HOD_0160 Ondřejnice od pramene po ústí do vodního toku Odry). Současný charakter stavu útvaru povrchových vod je uveden v následující tabulce.

ID vodního útvaru	Název vodního toku	Kategorie	Silně ovlivněný nebo umělý	Hodnocení ekologického stavu a ekologického potenciálu	Hodnocení chemického stavu	Celkové hodnocení stavu
HOD_0100	Sedlnice od pramene po ústí do toku Odry	řeka	ne	střední stav	nedosažení dobrého stavu	nevyhovující
HOD_0120	Odry od toku Jičínka po tok Lubina		ne	poškozený stav		
HOD_0150	Lubina od toku Bystrý potok po ústí do toku Odry		ano	střední potenciál		

Bilanční zhodnocení množství povrchových vod je převzato ze zprávy o hodnocení množství povrchových vod za rok 2012 (součást vodohospodářské bilance), zpracované státním podnikem Povodí Odry v souladu s § 5 odstavce 3 vyhlášky 431/2001 Sb., o obsahu vodní bilance. Vodní bilance sestává z hydrologické bilance a vodohospodářské bilance. Hydrologická bilance porovnává přírůstky a úbytky vody a změny zásob vody v povodí za daný časový interval. Vodohospodářská bilance porovnává požadavky na odběry povrchové a podzemní vody a vypouštění odpadních vod s využitelnou kapacitou vodních zdrojů z hledisek množství a jakosti vody a jejich ekologického stavu.

Srážková situace byla za hodnocené období podnormální až normální, teplotně nadnormální až silně nadnormální. Z hlediska výšky sněhové pokrývky a zásob vody ve sněhové pokrývce lze zhodnotit období 2014-2016 jako podprůměrné až mimořádně podprůměrné. Z hlediska odtoku povrchových vod bylo období celkového odtoku podprůměrné až silně podprůměrné. Průměrné průtoky za období 2014-2016 se pohybovaly od 59% dlouhodobého normálu až do 71%. V roce 2015 se vyskytlo celoplošně hydrologické sucho. Období 2014-2016 se řadí k nejméně vodným za posledních 80-100 let.

V případě podzemních vod byla na počátku roku 2016 hladina v mělkých vrtech v průměru na nižší úrovni, než je pro toto období obvyklé (v povodí Odry zůstala hladina v mělkých vrtech na velmi nízké úrovni a pod mezí pro sucho bylo 90 % vrtů). Sucho z předchozího roku 2015 tak pokračovalo zejména na severovýchodní Moravě. S nástupem léta se začal opět stav podzemních vod na většině území ČR postupně zlepšovat až na normální hodnoty. V celkovém

meziročním srovnání byla úroveň hladiny mělkých vrtů v roce 2016 odlišná od roku 2015 zejména nízkou úrovní podzemních vod na jaře, ale naopak vyššími hladinami v podzimním období. V souhrnu však byl rok 2016 podobný roku 2015. Vývoj vydatnosti pramenů byl rovněž podobný. U hlubokých zvodní v průběhu roku docházelo převážně k mírným poklesům hladiny podzemních vod. Ve srovnání s dlouhodobými charakteristikami byl rok 2016 ve většině sledovaných oblastí hodnocen jako průměrný.

Z hlediska kvality povrchové vody bylo hodnoceno celkem 21 profilů, výsledky stanovení byly srovnány s limity vyhlášky č. 401/2015 Sb.

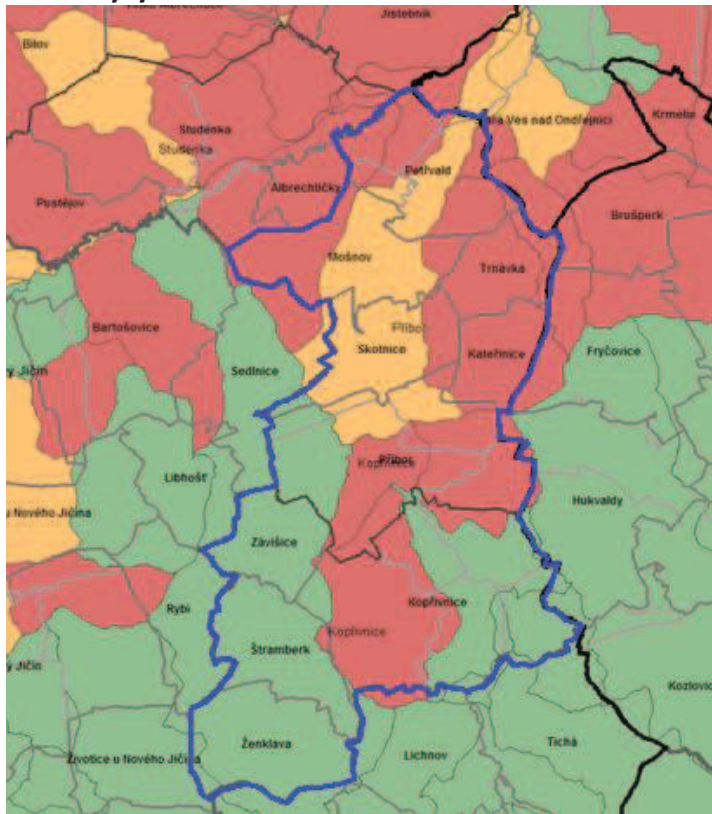
Limity pro všechny sledované ukazatele nebyly splněny na žádném z profilů. Nejvíce nadlimitních hodnot bylo zjištěno na profilu Odra – Bohumín (18), Lučina – Slezská Ostrava (17), Jičínka – Kunín a Olše – ústí, (oba po 16 hodnotách). Z organických látek byly překročeny limity nejvíce u látek ze skupiny PAU sledované na všech profilech. Limitní hodnoty byly překračovány velmi významně. Bisfenol A a EDTA přesáhly limitní hodnoty na více než 40 % profilů a AOX téměř na 30 %. U jednotlivých prvků byla významně překročena koncentrace maximálních ročních hodnot u rozpuštěné rtuti, celkem na 58 % profilů. Dále byly naměřeny v nadlimitních hodnotách selen, zinek, hliník a nikl.

V případě mikrobiologického znečištění se pohybovaly v nadlimitních hodnotách enterokoky, koliformní bakterie a *Escherichia coli*. Ze všeobecných ukazatelů dopadl nejhůře celkový fosfor, dále amoniakální dusík a nerozpuštěné látky. Na necelé čtvrtině profilů mělo nad limit zvýšené hodnoty i BSK₅.

Poslední významnější povodeň (z přívalových srážek) nastala v květnu 2010. Výjimečné na přívalové povodni byla dlouhá doba trvání východní cyklonální situace, dosahující 12 dnů, což je nejdelší doba od počátku vyhodnocování synoptických situací (od roku 1946), typické přitom jsou 3 až 4 dny tohoto trvání. V důsledku neustálého atmosférického proudění vznikaly liniově seskupené bouřky („train effect“), které následně opakovaně postupovaly přes totéž území. Největší odtokové extrémy nastaly na Sedlnici v Ženklově, na Luze v Jeseníku nad Odrou, na Jičínce v Novém Jičíně, na Skorošickém potoce v Tomíkovcích a na Vojtovickém potoce v Bernarticích. Poměr kulminačního průtoku ke Q₁₀₀ za této povodně dosahoval na nich hodnoty 1,59 až 3,16, a na Jičínce v Novém Jičíně byl zaznamenán tehdy nárůst hladiny během dvou hodin o téměř 5 metrů. Zajímavostí je, že koeficient přímého odtoku, tedy poměr objemu přímo odteklé vody k celkovému objemu spadlých srážek, dosáhl dobrých nízkých hodnot mezi 0,3 až 0,45, což napovídá, že stav krajiny v kraji, která byla přívalovou povodní postižena, je dobrý.

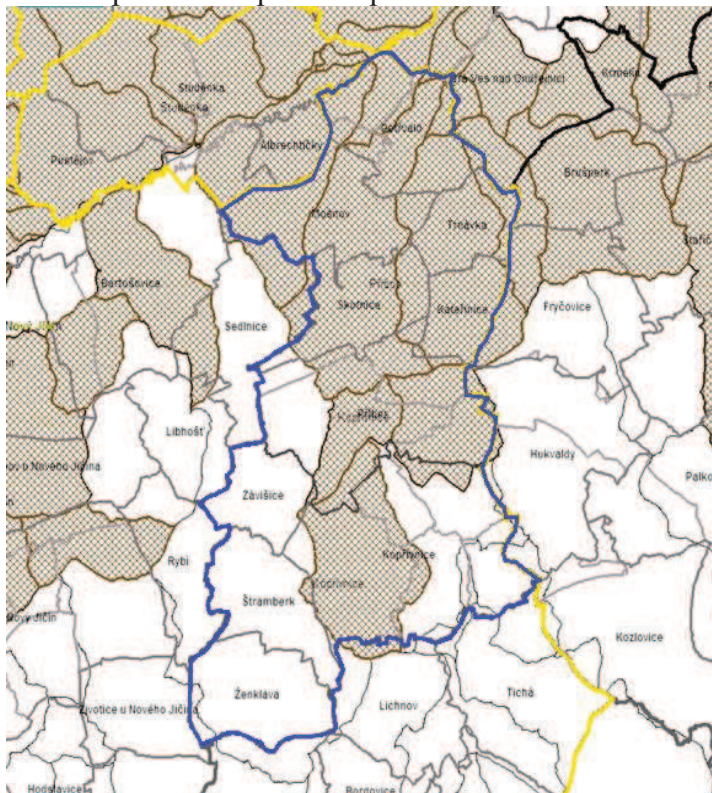
Riziko vysychání vodních toků

<http://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=biosucho>

červená barva – velké riziko, žlutá barva – střední riziko, zelená barva – malé riziko

Podíl nepříznivého povrchu pro vsakování vod

<http://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=biosucho>

Vodní režim podzemních vod

Hydrogeologické poměry na lokalitě jsou dány zejména vazbou podzemní vody na kvartérní štěrkovitý kolektor, příp. na kolektor vymezený v rámci předkvartérního podkladu, který má ovšem z vodohospodářského hlediska podružný význam. Dotaci podzemní vody do štěrkového kolektoru lze uvažovat několika způsoby:

- přetokem z podložních předkvartérních horninových sekvencí
- infiltrací srážkových vod v příslušném povodí.

V rámci hodnoceného ORP je vymezeno několik útvarů podzemních vod. Útvar podzemních vod je definované soustředění podzemní vody v příslušném kolektoru nebo kolektorech. Kolektorem se rozumí horninová vrstva nebo souvrství hornin s dostatečnou propustností, umožňující významnou spojitou akumulaci podzemní vody nebo její proudění či odběr. Útvary podzemních vod jsou vymezeny v hloubkové svrchní, základní a hlubinné vrstvě a jsou zjednodušeně vyjádřeny plochami ve třech vrstvách hydrogeologických rajónů jako svrchní vrstvy (kvartérních sedimentů a coniaku), základní vrstvy a hlubinné vrstvy (bazálního křídového kolektoru).

V zájmové oblasti ORP jsou vymezeny následující útvary podzemních vod:

❖ v základní vrstvě

- ID 3213 Flyš v mezipovodí Odry, s plochou 554,6 km², které náleží do skupiny Flyšové sedimenty (většina sledovaného území)
- ID 2212 Oderská brána, s plochou 307,2 km², který náleží do skupiny rajónů Neogenní sedimenty vněkarpatských a vnitrokarpatských pánví (pouze okrajová část Mošnova, Petřvaldu a Petřvaldíku)

❖ ve svrchní vrstvě

- ID 1510 Kvartér Odry, s plochou 262,8 km², který náleží do skupiny Kvartérní sedimenty v povodí Odry (na většině sledovaného území není vymezen, nachází se pouze v okrajové části Mošnova, Petřvaldu a Petřvaldíku)

❖ v hlubinné vrstvě není úvar podzemních vod vymezen.

Výše uvedené útvary podzemních vod lze charakterizovat jako jednokolektorové hydrogeologické struktury. Jejich podstatou jsou následující parametry:

- infiltrační oblasti se nacházejí v území s vyššími srážkami, menší je i výpar a spotřeba vody rostlinstvem, a tak někdy až polovina vody se může zúčastnit odtoku, především povrchového, se specifiky často až 20 l/s/km², ale významná část se účastní i odtoku podzemního se specifiky až ve vyšších jednotkách l/s/km².
- dílčí hydrogeologické struktury jsou většinou malé, zpravidla pouze několik km², větší struktury jsou spíše výjimečné;
- vsak srážkových vod do půdní vrstvy a jejich průsak až k hladině podzemní vody je obvykle velmi rychlý, hladina podzemní vody se nachází zpravidla mělce pod povrchem terénu, mocnost zvodně činí jednotky až desítky metrů a báze zvodnělé vrstvy, byť vnitřně diferencované, zasahuje do hloubek desítek metrů, výjimečně až do 100–200 m. Oběh podzemní vody je zpravidla rychlý a časový režim podzemních vod je obvykle jednoduchý. Mimo vegetační období hladiny podzemní vody stoupají, protože se struktura naplňuje vodou, ve vegetačním období se struktura vyprazdňuje a hladiny klesají;
- rychlý oběh podzemní vody ve skalním prostředí tvrdých hornin se projevuje zpravidla nízkým obsahem látek rozpuštěných ve vodě;

- k přírodní drenáži podzemních vod dochází v důsledku členitosti terénu formou pramenných vývěřů nebo skrytých příronů do vodotečí. Umělá drenáž formou jímacích objektů je ve srovnání s přírodní drenáží zanedbatelně malá a celková vydatnost využívaných zdrojů podzemní vody tak činí zpravidla pouze malý zlomek přírodních, tedy permanentně se doplňujících zdrojů.

V případě útvaru **Flyš v mezipovodí Odry**, který zaujímá většinu hodnoceného území lze zastihnout kvartérní hydrogeologický kolektor tvořený fluviálními štěrky a písky náplavů vodních toků s mírně napjatou až volnou hladinou. Propustnost fluviálního kolektoru je prostorově nehomogenní a kolísá v závislosti na zrnitostním složení zemin. S nárůstem jemnozrné frakce v mezizrné hmotě klesá propustnost zemin kolektoru. Propustnost je charakterizovaná koeficientem filtrace $K = n \cdot 10^{-4} - n \cdot 10^{-6} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$, což dle Jetelovy klasifikace (Jetel, 1977) odpovídá prostředí s mírnou až dosti slabou propustností. Mocnosti štěrků se v rámci terasového stupně zpravidla pohybují mezi 4 až 5 m. Štěrků jsou téměř v celé své mocnosti zvodnělé, příp. se zvodnění vyskytuje při jejich bázi. Transmisivita kolektoru se pohybuje v intervalu $n \cdot 10^{-5}$ až $n \cdot 10^{-3} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$. Generelní směr proudění podzemní vody je k severu až severovýchodu, souhlasně se sklonem terénu, resp. dle sklonu terénu nepropustného podloží.

Podložní izolátor je reprezentován prakticky nepropustnými eluvii jílovců krosněnského příkrovu. Propustnost jílu a zvětralých jílovců je charakterizována koeficientem filtrace v rozmezí $K = n \cdot 10^{-10} - n \cdot 10^{-12} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$, což dle Jetelovy klasifikace (Jetel, 1977) odpovídá prostředí s nepatrnou propustností. Podložní izolátor je kompaktní, jeho hydrogeologické vlastnosti v území lze hodnotit jako relativně stálé. Významnější míra zvodnění je vázána pouze na přípovrchovou zónu rozvolnění a rozpukání hornin s průlinově-puklinovým typem propustnosti (eluviální zóna). Koeficient filtrace této zóny je poměrně nízký, obvykle v rozmezí $K = n \cdot 10^{-6} - n \cdot 10^{-7} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$.

V rámci rajónu je vymezen následující útvar podzemní vody:

- útvar podzemní vody základní vrstvy ID 32130 Flyš v mezipovodí Odry, který je charakterizovaný dobrým kvalitativním stavem, s nedosažením dobrého chemického stavu a s významným trvale vzestupným trendem znečištění. Celá oblast je vedena jako citlivá na živiny.

V případě rajónu základní vrstvy **Oderské brány** tvoří hlavní kolektor s významnějším zvodněním bazální klastika v terciérní výplni vněkarpatské pánve. Transmisivita je střední až nízká v rozmezí hodnot $T = 1 \cdot 10^{-5}$ až $7,9 \cdot 10^{-4} \text{ m}^2/\text{s}$. Pelitická výplň karpatské předhlubně pak nevytváří příznivé podmínky pro oběh a akumulaci podzemních vod a z hydrogeologického hlediska lze toto prostředí považovat za (až regionální) izolátor.

V rajónu svrchní vrstvy **Kvartér Odry** určují hydrogeologické poměry kvartérní hlinito-písčité fluviální sedimenty údolní terasy, které plní hydrogeologickou funkci hlavního kolektoru mělkého geohydrodynamického systému, a které jsou pro vodu dosti slabě až dosti silně propustné. Na proudění podzemní vody v údolní nivě se omezeně podílí rovněž jemnozrné jílovito-písčité fluviální sedimenty charakteru náplavových organogenních zemin, zejména s vyšším podílem písčité složky. Zeminy však mají propustnost slabou, průměrná hodnota je $K = n \cdot 10^{-7} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$ (dle Jetelovy klasifikace VI. třída). K doplňování zásob podzemní vody dochází především z atmosférických srážek. Předpokládané kolísání hladiny podzemní vody během roku lze předpokládat v rozmezí cca $\pm 0,5$ m. Předkvartérní podloží kolektoru je z hydrogeologického hlediska nepropustné a plní funkci podložního izolátoru.

Koeficient filtrace se pohybuje v řádech až $K = n \cdot 10^{-11} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$.

Kvalita podzemní vody z hlediska využitelnosti pro zásobování pitnou vodou je málo vhodná (voda II. kategorie). Chemismus mělké podzemní vody hydrogeologického rajónu je podle Kurlovovy klasifikace převážně kalcium-natrium hydrogenuhličitanového typu a kalcium hydrogenuhličitan-sulfátového typu. Mineralizace podzemní vody se průměrně pohybuje mezi $0,3 - 1 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$.

Zjištěné hlavní charakteristiky a rizika v území z hlediska vodního režimu:

Významnými vodními toky území jsou řeky Sedlnice, Odra, Lubina, Jičínka a Ondřejnice. Vymezené útvary povrchových vod mají celkový nevyhovující stav, přičemž Lubina představuje až silně ovlivněný tok. V případě podzemních vod je patrný rovněž vzestupný trend znečištění, značná část území je zranitelnou oblastí.

Pro využívání krajiny je nutné respektovat přirozené vazby v krajině, zejména v návaznosti na možné negativní vlivy na odtokové poměry. V případě zastavěných částí území je nutné dbát na správnou koncepci nakládání se srážkovými vodami.

Je vhodné zvážit možnost podrobných hydrogeologických průzkumů pro vytváření a aktualizace územních plánů, tak, aby byly stanoveny vhodné podmínky pro vsakování vod včetně vymezení potenciálních limitujících okolností k budoucí výstavbě či nakládání s nebezpečnými látkami (možná kontaminace podzemních a povrchových vod). Rovněž by mělo být stanoveno jak nakládat při budoucí výstavbě se stávajícími odvodňovacími, příp. zavodňovacími melioračními systémy, tak aby byl zachován vyhovující stav odtokových poměrů.

V další fázi průzkumu je vhodné zaměřit se na koncepci nakládání ve srážkovými vodami v zastavěných oblastech a na zlepšení odtokových poměrů lokality. Rovněž je nezbytné vhodně nahrnout a realizovat úpravy vodních toků, tak aby byly v maximální míře respektovány přirozené funkční parametry vodních toků. Dále je vhodné vymezené významné infiltrační oblasti v území včetně doporučení k jejich ochraně.

Vodohospodářské využití

Vodní hospodářství nemá v hodnoceném území primární význam. Lokalita není součástí Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV), rovněž zde nejsou vymezena významná ochranná pásma vodních zdrojů. Plošně významnější ochranná pásma se nachází mezi Mošnovem a Petřvaldem (prameniště Petřvald-Dvorek) a u Kopřivnice (sběrná jímka Kopřivnice-Šutyra). Bodové zdroje odběru podzemních vod se pak nachází spíše v jižní části řešeného území, v okolí Štramberku, Závašic, Ženkavy a Mniší.

Soupis literatury a podkladů pro kapitulu Vodní režim:

Mapový portál Hydroekologického informačního systému VÚV TGM. [URL:
http://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=mp_heis_voda&TMPL=AJAX_MAIN&IFRAME=1&LEGEND_HIDE=0&QUERY_SELECTION=1&FULLTEXT_CHECKED=1]

Mapový portál Českého geologického ústavu. Hydrogeologická rajonizace [URL:
http://mapy.geology.cz/hydro_rajony/]

Povodí Odry s.p., 2015: *Plán dílčího povodí Horní Odry.*

ČHMÚ, 2016: *Hydrologický bilance množství a jakosti vody České republiky za rok 2015.*
Český hydrometeorologický ústav, úsek Hydrologie.

Šeda S., 2017: *Renesance vodárenské hydrogeologie. Hydrogeologický kongres Brno, 2017*

Odbor stavebního řádu, územního plánování a památkové péče Městského úřadu
v Kopřivnice, 2016: *Úplná aktualizace Územně analytických podkladů ORP Kopřivnice 2016.*

Infiltrační oblasti

Infiltrace je proces pronikání a pohyb části spadlých srážek povrchovým porézním prostředím půdního profilu (vsakování). Infiltrační oblast je pak vymezené území v hydrogeologické struktuře, kde nastává pronikání povrchových vod ze zemského povrchu do horninového prostředí. Infiltrační zóna se vyskytuje především ve vrcholových partiích, odkud podzemní voda sestupuje přípovrchovou zónou svahových oblastí směrem do údolí k místní erozní bázi, kde se vyskytuje odvodňovací oblast. Charakteristická je pak přítomnost velkého množství pramenů a mokřin (Šráček, Kuchovský, 2003).

V zóně mírného klimatického pásma, a tedy i v Česku, je doplňování podzemních vod vzhledem k dostatečným atmosférickým srážkám a celkové klimatické situaci považováno obvykle za dostatečné, a tedy trvale bezproblémové. I zde však existují mnohé varující příznaky až projevy vážného narušení přijatelné a trvale udržitelné rovnováhy mezi příjmovou a ztrátovou částí v bilanci podzemních vod či zhoršení kvality vod s mnohými nepříznivými ekologickými dopady. Příčinou jsou v některých územích značné odběry podzemních vod, ale i důsledky intenzivní industrializace a urbanizace krajiny (Krásný et al., 2012).

Podle charakteru infiltračního procesu je možno vymežit dva hlavní typy infiltrace: a to přímou a nepřímou (Lerner et al., 1990 in Krásný et al., 2012).

Nepřímá infiltrace je výsledek průsaku k hladině podzemní vody z těles povrchové vody (tento typ infiltračních oblastí nebyl v zájmové oblasti vymezen, resp. je podružný, proto nebyl blíže popisován a vymežován).

K přímé infiltraci dochází vsakem dešťových srážek a vody z tání sněhu a jejich následným sestupem k hladině podzemní vody nenasycenou zónou. Infiltrace je závislá na řadě faktorů, zejména na reliéfu zemského povrchu, charakteru půdní a nenasycené zóny, velikosti, intenzity, trvání a prostorového rozdělení srážek atd. Z toho vyplývá značná časová a prostorová variabilita infiltrace. Počáteční fáze infiltrace probíhá v půdní a nenasycené zóně, která do značné míry ovlivňuje množství a kvalitu podzemní vody, dále postupující do nasyčené zóny a vytvářející zvodně (Krásný et al., 2012).

Horninové prostředí SO ORP Kopřivnice nepředstavuje z hlediska oběhu a akumulace podzemní vody významnou regionální oblast. Podložní flyšové horniny jsou z hlediska hydrogeologické funkce klasifikovány jako zvrásněný a ukloněný hydrogeologický izolátor, kde

je významnější zvodnění vázáno pouze na přívodní zónu rozvolnění a rozpukání hornin.

Infiltrační oblasti tak představují důležité zóny místního hydrogeologického významu.

V návrhu Územní studie krajiny SO ORP Kopřivnice budou tyto infiltrační oblasti vymezeny na základě geomorfologie terénu a v návaznosti na zvýšený výskyt pramenních vývěřů. Jedná se zejména o vrcholové partie kopců a horní části jejich svahů, kde na svazích dochází k vývěřům infiltrované vody ve formě pramenů dílčích povrchových toků, které napájejí páteřní povrchové toky oblasti.

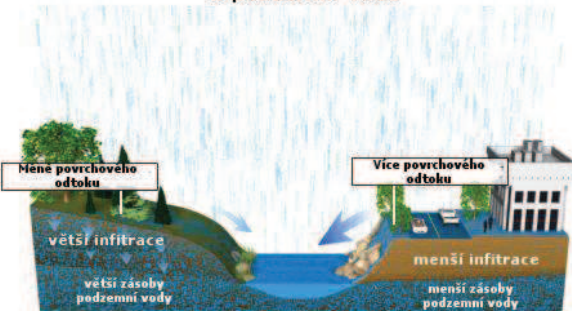
Jde většinou o mělký oběh vody, který spočívá na méně propustných horizontech půdních vrstev, příp. horninového podloží, které nebývá hydraulicky propojeno s hlubšími zvodněmi. Část vody však do hlubších partií prostupuje, doplňuje jejich zásoby a může přinášet znečištění z povrchu. Tyto **infiltrační, resp. propustné partie horninového prostředí** představují zároveň i **zranitelné půdní oblasti vůči plošnému znečištění vody** v důsledku zrychlení průsaku.

Ochrana infiltračních oblastí je důležitá z hlediska zachování vydatnosti vodonosných vrstev, kvality podzemní vody a celkové hydrogeologické bilance. V infiltračních oblastech není vhodná výstavba, která snižuje míru infiltrace, resp. vydatnost pramenů a často je spojená i s následným možným přenosem znečištění do podzemních vod. Rovněž v těchto oblastech není vhodná zemědělská činnost, která rovněž snižuje podíl infiltrovaných vod zhuštěním půdy a představuje dlouhodobý zdroj znečištění z důvodu používání hnojiv a pesticidních látek.

Limitujícím faktorem je i významné odlesnění, které může zapříčinit značně zrychlenou infiltraci vod, která může vyústit až v dílčí nestabilitu svahů se vznikem sesuvných ploch. Další zdroj znečištění vod pak mohou představovat i kalamitní situace charakteru polomů, kdy se do infiltrovaných vod přenášejí zvýšené koncentrace produktů rozkladu organické hmoty.

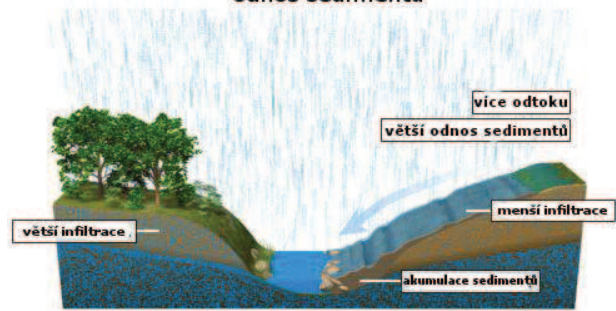
Vliv nepropustného povrchu, zhuštění půdy a odlesnění na odtok a podzemní vodu je uveden na následujících schématech.

Vliv nepropustného povrchu a zhuštěné půdy na odtok a podzemní vodu

©The COMET Program

Vliv odlesnění na odtok vody, podzemní vodu a odnos sedimentů

©The COMET Program

Zdroj:

(http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/poboc/CB/runoff_cz/navmenu.php_tab_1_page_4.4.0.htm)

Literatura:

Krásný J., et al., 2012: Podzemní vody České republiky. Regionální hydrogeologie prostých a minerálních vod. Česká geologická služba, 2012.

Šrámek O., Kuchovský T., 2003: Základy hydrogeologie. Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Brno.

B.2.1.4) Klimatické podmínky

Podle Quitta (Quitt, E.: Klimatické oblasti Československa, Studia geografica 16. Geogr. úst. ČSAV, Brno, 1971) území Pooderského a Ostravského A bioregionu a nižší polohy Podbeskydského (3. vegetační stupeň) spadají do klimatické oblasti mírně teplé MT10, výše položené části do MT9:

MT10 – podnebí mírně teplé až teplé, bohaté na srážky (kolem 780 mm) a průměrnou teplotou 8 st. C.

MT 9 – podnebí mírně teplé, s bohatými srážkami 800 až 900 mm a průměrnými teplotami 7,5 až 8 st. C.

Klimatická charakteristika oblasti je relativně neměnná, byť v posledních letech dochází ke změnám, které se často vymykají dlouhodobých normálům. Výjimečné je především rozložení srážek v průběhu roku. Tyto změny mohou být krátkodobým výkyvem (v řádu let až desítek let) nebo dlouhodobým v řádech desítek let až staletí

B.2.1.5) Biogeografická diferenciacie území do biochor

Biogeografická diferenciacie vychází z biogeografického členění ČR (**M. Culek, edit: Biogeografické členění České republiky, Enigma, Praha 1996**).

Území je členěno do tří bioregionů – severní nejnižší položená část patří do bioregionu 2.3a **Ostravského A**, kde na východě tvoří hranici s bioregionem 3.5 **Podbeskydským** údolnice toku Trnávky a pak se hranice bioregionu stáčí v území Kateřiníc zhruba podél vrstevnice 310 m n. m. k západu a pokračuje zase k jihu po sídlo Skotnici a dále severně okraje zástavby Příbora a severní okraj území Závišic. Úzký severní a severozápadní okraj území spadá do bioregionu 2.4 **Pooderského**.

Charakteristiky bioregionů jsou převzaty z **Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice, Ostrava 2008, Regionální centrum EIA s r. o., zodp. Projektant Doc. Dr. Ing. Alena Salašová**

Pooderský bioregion

Bioregion se nachází ve střední části Slezska v ČR, zabírá centrální část geomorfologického celku Ostravská pánev část Moravské brány. Bioregion pokračuje do Polska, kde leží jeho jádro. Základní potenciální jednotkou jsou úvalové luhy, které vegetačně inklinují k *Ficario-Ulmetum campestris*. Pravobřežní terasy místy osidlují fragmenty lipových dubohabřin (*Tilio cordatae-Carpinetum*), do severní části zasahují dubové bučiny (*Carici-Quercetum*). V terénních depresích na glejových půdách jsou přítomny bažinné olšiny (*Alnion glutinosae*); v nejnižších vlhkých polohách nivy Odry i na jiných podmáčených místech je vegetace svazu *Salicion albae*, kolem menších toků a kanálů svazu *Salicion triandrae*.

Typicky je vyvinuta náhradní přirozená vegetace vodních a pobřežních společenstev rybníků a slepých ramen. Charakteristická společenstva vodních a ponořených rostlin náležejí svazům *Lemnion minoris* (*Salvinio-Spirodelleum*), *Utricularion vulgaris* (*Utricularietum australis*), *Nymphaeion albae* (časté *Myriophyllo-Nupharetum*, *Trapetum natalis*, vzácně i *Nymphoidetum peltatae*) a *Potamion lucentis*; v mělkých a ob čas zaplavovaných sníženinách *Batrachietum aquatilis-peltatae*, vzácně *Batrachietum circinatis* i *Hottonietum*

palustris). Z pobřežní vegetace jsou typická společenstva svazu *Phragmition communis* a *Oenanthion aquatica* (*Rorippo amphibiae-Oenanthetum aquatica*, *Sagittatio-Sparganietum emersi*, vzácně i *Butomo-Alismatetum plantaginis-aquatica*).

Relativní bohatství fauny je jednak důsledkem polohy bioregionu mezi hercynskou, polonskou a západokarpatskou podprovincií, jednak poměrně zachovalým přírodním prostředím oderské nivy, s četnými rybníky, mokřady a přirozeným říčním korytem. Většina vodních toků se dle složení rybího společenstva nachází v parmovém pásmu. Pouze řeka Odra již přechází do pásma cejnového. Mezi významné druhy toho bioregionu patří: ježek východní, myšice temnopásá, hohol severní, břehouš černoocasý, vodouš rudonohý, rybák obecný, břehule říční, cvrčilka slavíková, sýkořice vousatá, moudivláček lužní, havran polní, hýl rudý, mlok skvrnitý, kuňka žlutobřichá, sítovka, sklovatka lesklá, sklovatka rudá, sklovatka krátkonohá, závornatka kyjovitá, vřetenatka, srsnatka huňatá, vrásenka pomezí.

Ostravský bioregion

Bioregion leží ve střední části Slezska, zabírá geomorfologický celek Ostravská pánev, část Moravské brány. Část bioregionu leží v Polsku, v ČR je tvořen čtyřmi částmi oddělenými nivami.

Potenciální lesní vegetaci dominují dubové bučiny (*Carici-Quercetum*), které navazují podél vodních toků na lužní lesy podsvazu *Alnenion glutinoso-incanae* (snad *Pruno-Fraxinetum*, avšak kolem malých potůčků i *Carici remotae-Fraxinetum*). Pro podmáčená místa byly typické **bažinné olšiny svazu *Alnion glutinosae* (*Carici elongatae-Alnetum*, v okolí Karviné lokálně i *Calamagrostio canescentis-Alnetum*)**. Na lokálně zrašeliněných půdách byly pravděpodobně přítomny i primární rašelinné březiny svazu *Betulion pubescentis*. Ve vlhkých nivách přítoků Ostravice byly přítomny křoviny svazu *Salicion triandrae* a podél samotné Ostravice svazu *Salicion albae*.

V přirozené náhradní vegetaci se v severní a severovýchodní části bioregionu místy uplatňují zbytky vlhkých luk svazu *Magnocaricion elatae*, na něž navazují rákosiny svazu *Phragmition communis* a mokřadní společenstva svazu *Cicution virosae* a *Oenanthion aquatica*.

V litorálu mělkých rybníků byla zaznamenána vegetace svazu *Littorellion uniflorae*. Ve vodní vegetaci převládají početné cenózy vodních rostlin, zvláště svazů *Lemnion minoris* (v minulosti *Salvinio-Spirodelletum*) a *Nymphaeion albae* (*Nymphoidetum peltatae*). V současnosti jsou velkoplošně vyvinuty různé typy antropogenní vegetace.

Fauna bioregionu je zásadně determinována antropogenním vlivem ostravské aglomerace a industrializací celého území. Vlivy polonské podprovincie se projevují např. přítomností myšice temnopásé nebo havrana polního, na pomezí s Podbeskydským bioregionem je patrný vliv karpatského elementu (okáč *Lasiommata petropolitana*). Moravskou branou do bioregionu výrazně zasahuje z Hornomoravského úvalu teplomilný prvek (např. vřetenuška *Zygaena carniolica*). Charakteristickým prostředím jsou rybníky a mokřady na poddolovaných plochách, s bohatou ptačí faunou. Ichtyocenóza vodních toků odpovídá převážně pstruhovému pásmu, avšak v řekách Ostravice a Olše se nachází již pásmo lipanové až parmové. Mezi významné druhy patří: ježek východní, myšice temnopásá, vodouš rudonohý, racek bouřní, břehule říční, slavík modráček, sýkořice vousatá, moudivláček lužní, hýl rudý, mlok skvrnitý, kuňka žlutobřichá, sítovka, vřetenatka nadmutá, vřetenuška, okáč [12].

Podbeskydský bioregion

Bioregion se nachází v mezofytiku a zaujímá východní část fyto geografického podokresu 76a. Moravská brána vlastní, prakticky celý fyto geografický podokres 84a. Beskydské podhůří (mimo masív Ondřejníku) a jihovýchodní okraje fyto geografického okresu 83. Ostravská pánev. Bioregion je tvořen vlhkou pahorkatinou na měkkých sedimentech (včetně ledovcových), z níž vystupují ostře kopce z pískovcového flyše. Převažuje 4. bukový stupeň, na jižních svazích se nachází i 3. dubovo-bukový stupeň. Území je tedy tvořeno mozaikou hájové bioty (smíšený karpatský a hercynský vliv) a karpatského bukového lesa, zčásti se zde projevuje i vliv polonské podprovincie. Biota je obohacena řadou horských druhů, splavených z přiléhajících Beskyd.

Dominantní potenciální vegetací jsou dubohabrové háje (*Tilio cordatae-Carpinetum*). V kopcovitém terénu jihozápadně od Frýdku – Místku převažují na svazích Štramberské vrchoviny květnaté bučiny (*Dentario enneaphylli-Fagetum* a *Dentario glandulosae-Fagetum*). Lokálně jsou přítomny suťové lesy svazu *Tilio-Acerion* (*Aceri-Carpinetum*, vzácně i *Lunario-Aceretum*). V lužních lesích podél menších toků zcela převládají střemchové olšiny (*Pruno-Fraxinetum*), ojediněle ptačincové olšiny (*Stellario-Alnetum glutinosae*), v blízkosti úpatí Moravskoslezských Beskyd fragmenty luhů *Arunco sylvestris-Alnetum glutinosae*; v úzkých erozních rýhách a na lesních prameništích je optimálně vyvinuté *Carici remotae-Fraxinetum*. Keřovité vrbové lemy svazu *Salicion triandrae* (*Agrostio-Salicetum purpureae*) jsou narušené a ruderalizované, štěrkopískové náplavy podhorských toků provázejí vrbové porosty *Salicion eleagni*). Skalní vegetace je velmi vzácná, omezená jen na vápence v okolí Štramberka. Náhradní přirozenou vegetací tvoří v severovýchodní, více oceanické části prameništří a rašelinné louky svazu *Caricion fuscae*, vlhké louky náležejí svazům *Molinion* i *Calthion*. Na pastvinách je rozšířena vegetace svazů *Cynosurion* a *Violion caninae*. V jihozápadní víceméně subkontinentální části se uplatňuje teplomilná vegetace *Alyssoidis-Sedion*, *Cirsio-Brachypodion pinnati*), podmíněná výstupy bazických vyvřelin a vápenců.

Flóra je poměrně bohatá, ovlivněna četnými oreofyty z Beskyd. Charakteristickým znakem je výskyt lokálních mezních prvků. Vyskytuje se zde např. hořepník tolitový (*Pneumonanthe asclepiadea*), vranec jedlový (*Huperzia selago*), karpatský migrant áron karpatský (*Arum alpinum*), kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*). Kromě obecně rozšířených druhů jsou zde zastoupeny sítina cibulkatá (*Juncus bulbosus*), štirovník bažinný (*Lotus uliginosus*). K mezním prvkům (alpinského nebo karpatského charakteru) náleží bika žlutavá (*Luzula luzulina*), židovíník německý (*Myricaria germanica*), vrba šedá (*Salix eleagnos*), kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*) a hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*). Enklávní charakter zde mají některé druhy na polohách štramberských vápenců, vesměs charakteru perialpidů a dealpidů např. dvojštítek měnlivý (*Biscutella varia*), lomikámen latnatý (*Saxifraga paniculata*), kostřava sivá (*Festuca pallens*), řebříček sličný (*Achillea nobilis*), hlaváč fialový (*Scabiosa columbaria*), čistec přímý (*Stachys recta*), česnek chlumní (*Allium senescens*). V minulosti se na čočkách štramberských vápenců vyskytovaly druhy: devaterníček skalní (*Rhodax rupifragus*), lipnice bádenská (*Poa badensis* s.l.), rozrazil rakouský (*Veronica austriaca*) a kakost lesklý (*Geranium lucidum*).

Na vápencích mají stanoviště méně náročné druhy teplomilné flóry i fauny. Jasoň červenooký (*Parnassius apollo*) je původní štramberský motýl. Hojně se vyskytuje na slunečných vápencových svazích Kotouče, je vázán na skalní stepi s porosty rozchodníku bílého a velkého, živné rostliny pro larvy motýla. Ve Štramberku původně žila populace endemického poddruhu (*Parnassius apollo strambergensis*), která však byla vyhubena likvidací rozsáhlých porostů

skalních stepí těžbou vápence a nadměrnou sběratelskou vášní ve 30. letech 20. století. Došlo tak k vymizení druhu, který je považován za třetihorní relikt. Opětovný výskyt tohoto chráněného druhu ve Štramberku je výsledkem reintrodukce motýla prováděné v 80. letech minulého století Českým svazem ochránců přírody ve Štramberku. Tento projekt probíhal v národní přírodní památce Šipka a v bývalém povrchovém lomu na Kamenárce a trval více než 10 let, byl úspěšně ukončen v roce 1994.

Podrobný popis bioregionů (poloha, horniny a reliéf, podnebí, půdy, biota, geobiocenologická typizace, kontrasty, současný stav krajiny a ochrana přírody, plošná struktura využití bioregionu a KES, zastoupení dřevin v lesích) je uveden v **Culek, edit, 1996**.

Bioregion 2.3 Ostravský A má v území rozlišeny biochory:

- 3BE - erodované plošiny na spraších 3. vegetačního stupně (3 segmenty);
- 3Ro – vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v. s. (2 segmenty);
- 3RE – plošiny na spraších v suché oblasti 3. v. s. (plošina kolem mošnovského letiště);
- 3Nh – užší hlinité nivy 3. v. s. – (niva Lubiny od Skotnice k jihu)

Bioregion 2.4 Pooderský má v území rozlišeny biochory:

- 3Nh – užší hlinité nivy 3. v. s. – (niva Odry navazující na severní hranici nivy Lubiny);

Bioregion 3,5 Podbeskydský má v území rozlišeny biochory:

- 3BC – erodované plošiny na slítném flyši 3. vegetačního stupně;
- 3PI – pahorkatiny na bazických neovulkanitech 3. v. s.;
- 4Do – podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v. s.;
- 4BN – erodované plošiny na zahliněných píscích 4. vegetačního stupně (2 segmenty);
- 4HK – hornatiny na pískovcovém flyši 4. v. s.
- 4Nk – kamenité nivy 4. v. s.;
- 4PC – pahorkatiny na slítném flyši 4. v. s. (2 segmenty)
- 4VK – vrchoviny na pískovcovém flyši 4. v. s. (4 segmenty);
- 4VA – vrchoviny na vápencích 4. v. s. (2 segmenty);
- 4RE – plošiny na spraších 4. v. s.;
- 4PI – pahorkatiny na bazických neovulkanitech 4. v. s.
- 4VC – vrchoviny na slítném flyši 4. v. s. (3 segmenty);
- 4VI – vrchoviny na bazických neovulkanitech 4. v. s (2 segmenty).

3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v. s.

Biochora je vymezena při ústí Lubiny do Odry a dále pak v nivě Lubiny proti proudu k obci Skotnice.

Reliéf má charakter aluviální roviny, jejíž šířka je 2,5 km. U Odry se zachovala přirozená koryta s meandry a mrtvými rameny. Přirozená meandrující koryta jsou chráněna např. CHKO Poodří, NBC 92 Odra.

Dominantním způsobem využití jsou pole. Je to dáno rovinným reliéfem, vhodným pro zemědělskou rostlinnou velkovýrobu. Lesy jsou velmi vzácné, tvořené jen lesíky uprostřed polí nebo širšími břehovými porosty v meandrech řek. Převažují v nich olše, jasany, topoly a na březích vod vrby. Ojedinelé středně velké lesy se nacházejí okolo toku Odry. Louky jsou relativně hojné. Vodní plochy jsou tvořeny ve většině segmentů především vlastními toky, mrtvými rameny a izolovaným i rybníky.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
LONJ – Nivní potoční jaseniny	1-2(3) BC-CD 4-5a
LOMO - Mokřadní (bažinné) křoviny a olšiny	1-5(6) AB-BD 5a
VOVT - Vegetace čistých tekoucích vod	1-8 AB-BC 8a-9a
VOVS - Vegetace čistých stojatých vod (sublitorálů)	1-8 A-BC 8b-9b
VOLT - Vegetace rákosin a vysokých ostřic tekoucích vod	1-5(6) AB-C 7a
VOLS – Vegetace rákosin a vysokých ostřic stojatých vod (litorálů)	1-5(6) AB-C 7b
<i>Náhradní:</i>	
MTH – Hydrofilní trávníky	1-6 B-C 4-5a
<i>Tam, kde chybí tůň, se nachází také:</i>	
VOVS - Vegetace čistých stojatých vod (sublitorálů)	1-8 A-BC 8b-9b
VOLS – Vegetace rákosin a vysokých ostřic stojatých vod (litorálů)	1-5(6) AB-C 7b

3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.

jsou vymezeny na severu území ORP Kopřivnice mezi vodními toky Odry a Lubina. Rovněž se tato biochora nachází po stranách proti proudu Lubiny a Trnávky.

Biochora se nachází především na plochých návrších a v rovinách chladnějších nížin, kotlin a výše položených plošin na okraji pahorkatin. Velké plochy a rozlehlejší segmenty jsou soustředěny především do Ostravského bioregionu. Reliéf má charakter plošin s výškovou členitostí odpovídající rovinám až plochým pahorkatinám (zpravidla do 50 m). Často se jedná o plochy, které jsou sice mírně ukloněny, avšak vykazují minimální zakřivení povrchu. Ve zvlněnějších partiích se objevují mělká údolí a úpady. Rozsáhlé plochy tvoří pokryvy odvápněných sprašových hlín.

Pole jsou velká, dělená komunikacemi. Podíl rozptýlených dřevin je vesměs podprůměrný. Lesy představují fragmenty a drobné lesy. Travní porosty reprezentují především kulturní louky. V nejvlhčích segmentech na louky někdy navazují vodní plochy.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
ADJ - Acidofilní doubravy jedlové hygroskopické	(3)4 AB 4
BUAD - Acidofilní bučiny s dubem	3-4 (A)AB 3(4)

3RE Plošiny na spraších 3. v.s.

jsou vymezeny společně s biochorou 3Ro mezi řekami Odrou a Lubinou.

Reliéf je tvořen mírně zvlněnými plošinami, zpravidla rázu roviny, vzácněji ploché pahorkatiny. Může se nacházet na dně sníženin, pak je segment obklopen svahy vyššího reliéfu. Segmenty v kotlinách často přecházejí do podmáčených sníženin a niv. V rozsáhlejších segmentech se vyskytují většinou úzké a nepřilíživé výrazné nivy. Substrát tvoří převážně odvápněné spraše až výrazné sprašové hlíny. V segmentech v pahorkatinách se často mísí sprašové hlíny díky půdotoku v dobách ledových s písčitéjšími a místy i kamenitými svahovinami. V nivách jsou naplavené hlinité sedimenty. V půdním pokryvu před odlesněním převažovaly typické luvizemě, v nejvlhčích bioregionech, např. Ostravském, dominovaly luvizemě pseudoglejové až luvizemní pseudogleje.

Pole zde zcela dominují a vždy vytvářejí souvislou polní krajinu. Lesy jsou zpravidla tvořeny fragmenty a okraji velkých lesů přesahujících ze sousedních biochor. Travní porosty jsou vzácné.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
HDH – Habrové doubravy	(1)2(3) (AB)B-BD(BC)3
HDJ - Habrovolipové jedlové doubravy	3AB-B (3)4

3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v. s. jsou vymezeny společně s **3BC Erodované plošiny na slítném flyši 3. v. s.** na plochách po obou březích řeky Lubiny i mezi Lubinou a Trnávkou.

3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v. s.

se nachází v severovýchodní polovině České republiky, především v rámci nížin při okrajích pahorkatin a vrchovin, v menších polohách pak ve sníženinách v rámci těchto vyšších poloh. Biochora je zastoupena v Ostravském bioregionu na ploše 289 km².

Reliéf biochory 3BE má většinou ráz mírně ukloněné plošiny, rozčleněné malými svahovými údolními a stržemi. Převýšení v rámci segmentů je do 80 m a relativně menší bývá v rámci nížinných bioregionů. K typickým tvarům patří pahorkatiny na tvrdších vystupujících podložních horninách. Půdy byly tvořeny luvizeměmi, po zornění se zpravidla transformovaly na hnědozemě. Ve vlhčích bioregionech na severu převažují pseudoglejové luvizemní hnědozemě, v Ostravském bioregionu dokonce pseudoglejové luvizemě.

Pole v tomto typu biochory zcela dominují, protože je tento typ v bioregionech často nejúrodnější. Roztroušení lesů je nerovnoměrné. V Ostravském bioregionu jsou hojné travní porosty. Vodní plochy jsou zastoupeny malými i velkými potoky. Ojedinele se vyskytují středně velké rybníky a nádržky.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
BUAD - Acidofilní bučiny s dubem	3-4 (A)AB 3(4)
LONJ – Nivní potoční jaseniny	1-2(3) BC-CD 4-5a

Reliéf **3BC Rozřezaných plošin na vápnitém flyši 3. v.s.** je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřbetech. Svahy jsou často postiženy sesuvy, údolí jsou široká. Hloubka údolí bývá do 90 metrů. Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů – jíly, slíny, jílovce a pískovce překryté svahovinami. Půdy odrážejí vlastnosti substrátu ve formě kambizemí.

Lesy jsou převážně v malých a středních celcích. Místy zůstaly zachovány travní porosty. Vodní plochy jsou tvořeny především pramennými úseky malých potoků. Na oblých temenech a mírných svazích převažuje orná půda, pole jsou středně velká.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
HDH – Habrové doubravy	(1)2(3) (AB)B-BD(BC)3
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
<i>Náhradní:</i>	
· MT – Hygrofilní až mezofilní trávníky	
· PRPM - Vegetace (bezlesých) pramenišť a minerotrofních rašelinišť	1-8 AB-BD(D) 7b

3PI Pahorkatiny na bazických neovulkanitech 3. v.s.

jsou vymezeny na ploše části města Příbora.

Tento typ biochory je vázán na malé výchozy bazických neovulkanitů, na pomezí nížinných rovin a vrchovin. Biochora je zastoupena v Podbeskydském bioregionu na ploše přes 7 km². Reliéf je tvořen izolovanými pahorky vystupujícími nad okolní krajinu. Převýšení pahorků je 50-90 m. Substrát budují bazické terciérní vulkanity. V Podbeskydském bioregionu jde zřejmě o křídové těšiny, střídající se s vrstvami křídového vápnatého jílovitého flyše, společně s nímž jsou zvrásněny. Půdy jsou eutrofní kambizemě sytě hnědé, slabě načervenalé barvy. Díky většímu stáří hornin a vyšším srážkám jsou půdy v Podbeskydském bioregionu mírně kyselejší a nejsou příliš kontrastní v okolí.

Ve využití krajiny dnes dominují pole. Jsou zpravidla středně velká až malá, se skupinami jasanů, javorů, třešní, dubů, líp a bříz, v Podbeskydském bioregionu často oddělená lesíky nebo mezemi víceméně po spádnici.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
HDH – Habrové doubravy	(1)2(3) (AB)B-BD(BC)3

Biochory 4. vegetačního stupně

4RE Plošiny na spraších 4. v. s.

Tato jednotka biochory je vymezena mezi nivou řeky Lubiny a jejím levým přítokem - Kopřivničkou. Na vymezené jednotce leží i velká část města Kopřivnice.

V Podbeskydském bioregionu segmenty tohoto typu biochory tvoří dna sušších nížin. Reliéf má většinou charakter mírně zvlněné, nepatrně ukloněné roviny, slabě rozčleněné plochými úpady a mělkými údolími. Substrátem jsou odvápněné, nikoliv však příliš kyselé, sprašové hlíny, často s příměsí podložních hornin. Půdy jsou luvizemní hnědozemě, luvizemě až luvizemní pseudogleje

Podobně jako na všech sprašových typech i zde dominuje orná půda. Pole jsou zpravidla velká, většinou bez rozčlenění dřevinnou vegetací. Lesy jsou tvořeny malými segmenty se silně změněnou dřevinnou skladbou. Travní porosty jsou vzácné, většinou ve formě malých intenzivně využívaných luk podél ojedinělých potoků, a to především v Podbeskydském bioregionu. Vodní plochy jsou zastoupeny nepatrně. Sídla jsou zastoupena nerovnoměrně.

Osady v Podbeskydském bioregionu mají charakter rozvolněné zástavby. Nacházejí se zde menší města jako Příbor a Kopřivnice.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
BUAD - Acidofilní bučiny s dubem	3-4 (A)AB 3(4)

4Nk Široké kamenité nivy 4. v. s.

jsou vymezeny v nivě Lubiny dále proti proudu od města Příbor. Tato biochora tak navazuje proti proudu na biochoru 3Nh.

Tento typ biochory je tvořen segmenty na úpatí hor, především vyšších pohoří našich západních Karpat, tvořených plyšovými pískovci. Největší plochy biochory leží v bioregionech Podbeskydském – 58 km² a Ostravském – 56 km².

Nivy jsou většinou široké 0,5 až 1 km, v Ostravském bioregionu jejich šířka roste až přes 2,5 km. Segmenty tohoto typu jsou až 40 km dlouhé. Reliéf je tvořen sledem štěrkových teras od současné nivy přes střední až po vyšší nivní stupeň, který býval zaplavován jen při mimořádných povodních. Řeky díky spádu a díky velkému množství transponovaného kamenitého materiálu v těchto segmentech divočí (či spíše divočily), to jest větví se ve víceméně paralelní ramena a nemeandrují. Vlastní koryto řeky bylo široké až 100 m, ale voda po většinu roku protékala zpravidla někde u kraje v šířce do 20 m. Půdy jsou písčítokamenité, přičemž směrem po proudu se zmenšuje velikost valounů a přibývá písku.

Výstavba dolů a průmyslu v Podbeskydském a Ostravském bioregionu vedla k zastavení až 50 % plochy niv, především průmyslovými závody.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
LOMO - Mokřadní (bažinné) křoviny a olšiny	1-5(6) AB-BD 5a
LOPK - Pobřežní (lužní, vrbové) křoviny	1-5(6) AB-BD 5a
HDJ - Habrovolipové jedlové doubravy	3AB-B (3)4
VOLT - Vegetace rákosin a vysokých ostřic tekoucích vod	1-5(6) AB-C 7a
VOVT - Vegetace čistých tekoucích vod	1-8 AB-BC 8a-9a
VOVS - Vegetace čistých stojatých vod (sublitorálů)	1-8 A-BC 8b-9b
Náhradní:	
MTH – Hydrofilní trávníky	1-6 B-C 4-5a

4VA Vrchoviny na vápencích 4. v. s.

jsou vymezeny mimo nivu vodních toků na výchozech vápenců společně s **4VC Vrchoviny na slítném flyši 4. v.s.** při jižní hranici ORP Kopřivnice vedoucí přes masiv Červeného kamene. Biochora **4VC** je rovněž vymezena západně od města Štramberk.

Biochora 4VA Vrchoviny na vápencích je unikátním typem, který je tvořen malými segmenty na severní Moravě. Segmenty jsou většinou součástí okrajových svahů vrchovin a od okolí se odlišují jen strmějšími svahy, větším počtem skalních útvarů a četnými lomy. V Podbeskydském bioregionu leží největší segment tohoto typu biochory na ploše 6,2 km².

Nacházejí se zde malá svahová údolí s velkým spádem, zpravidla též vápencové skály vysoké až 15 m vystupující nad koruny stromů. Přítomné jsou i drobné jeskyně např. NPP Šipka. Poblíž (již v typu 4VK) leží skalní věž z jurského vápence v PP Váňův kámen. U Štramberka byly v minulosti otevřeny povrchové vápencové lomy, které zlikvidovaly nejcennější části segmentu. Nachází se zde i menší opuštěné lomy. Substrát je v Podbeskydském bioregionu tvořen zvrásněnými jurskými vápenci. Půdy jsou převážně kambizemní rendziny, na sutích se objevují humózní rendziny, na skalách a v lomech karbonátové litozemě.

Dominují lesy. Zachovaly se zde i zbytky květnatých a vápnomilných bučin, na jižních svazích se ještě objevuje i dub a habr. V okolí zříceniny hradu Trúba nad městem Štramberk jsou ve škrapových stráních vysázeny nepůvodní borovice černé. Pestré smíšené listnaté lesy s relativně teplomilnou flórou jsou ve zmíněné NPP Šipka u Štramberka.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
SUB – Suťové lesy s bukem	4-5 BC-CD 1-3
SPS – Vegetace bezlesých skal, sutí a primitivních půd	1-7 A-D 0
<i>Náhradní:</i>	
MTH – Hydrofilní trávníky	1-6 B-C 4-5a
XT – Xerothermní až semixerothermní trávníky a lemy	1-3(4) B-D 1-2(3)

4VC Vrchoviny na vápnitém flyši 4. v.s.

Tento typ biochory se nachází především v rámci západokarpatské provincie na východní Moravě. Typický je reliéf s velkými výškovými rozdíly. Oblé hřbety mají různě široká temena, svahy jsou mírné, ale dlouhé. Na svazích jsou hojné sesuvy. Geologické podloží budují převážně flyšové sedimenty podslezské jednotky. V Podbeskydském bioregionu budují geologické podloží jíly, jílovce a pískovce menilitových souvrství. V půdním pokryvu dominují kambizemě typické, středně těžké až těžší.

V Podbeskydském bioregionu převažují středně velké a velké lesy. Vysoko do svahů na hřbety vystupují louky a pastviny. Vodní plochy jsou tvořeny jen málo vodnými pramennými úseky toků.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
<i>Náhradní:</i>	
MTM – Mezofilní trávníky	2-7 B-C(D) (2)3(4)
PRPM – Vegetace (bezlesých) pramenišť a minerotrof. rašelinišť	1-8 AB-BD(D) 7b

4VK Vrchoviny na pískovcovém flyši 4. v.s.

Biochora je vymezena společně s 4VA na území, kterému náleží masiv vrcholů Bílé hory a Kotouče. Biochora 4VK je rovněž vymezena pro masiv vrcholu Libhošťská hůrka.

Tento typ biochory se nachází pouze v rámci západokarpatské podprovincie. Převažují protáhlé hřbety s úzkými temeny. Svahy jsou příkré, rozčleněné řadou užších a zahloubených údolí s bohatou sítí vodních toků. Výraznější skály jsou cennými unikáty a jsou zpravidla chráněny. Věž z jurských vápenců – Váňův kámen, na západním svahu Bílé hory mezi městy Kopřivnice a Štramberk, je chráněna jako přírodní památka. V Podbeskydském bioregionu geologické podloží budují slepence istebňanských vrstev. V půdním pokryvu dominují kambizemě typické.

Převažují lesní porosty s enklávy luk a pastvin. Louky a pastviny na svazích a hřbetech vznikly především v místech s rozptýleným valašským osídlením, které navazuje na středně velké a velké valašské obce rozložené v údolích mezi poli podél komunikací.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
BUAD - Acidofilní bučiny s dubem	3-4 (A)AB 3(4)
SUB – Suťové lesy s bukem	4-5 BC-CD 1-3
SPS – Vegetace bezlesých skal, sutí a primitivních půd	1-7 A-D 0
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
VOVT - Vegetace čistých tekoucích vod	1-8 AB-BC 8a-9a
Náhradní:	
ATT – Acidofilní trávníky	(1)2-7 (A)AB 1-3

4HK Hornatiny flyšových pískovcích 4. v. s.

Biochora hornatiny na flyšových pískovcích se vyskytuje v severovýchodní části Moravských Karpat na obvodu vyšších pohoří. V Podbeskydském bioregionu typ biochory zabírá izolované nejvyšší polohy strmých kopců Babí hory, Ostružné a Červeného kamene. Typické jsou kamenité hřbety s úzkými temeny a svahy rozčleněné řadou úzkých a zahloubených údolí s bohatou sítí vodních toků. Geologické podloží převážně budují flyšové sedimenty slezské jednotky – slepence a pískovce, místy s prachovci, jílovci a slínovci. V půdním pokryvu dominují kambizemě typické, mírně kyselé. Na skalách a akumulacích kamenů se maloplošně vyvinuly litozemě a rankery.

Cílové ekosystémy:

Přirozené:	
BUAD - Acidofilní bučiny s dubem	3-4 (A)AB 3(4)
SUB – Suťové lesy s bukem	4-5 BC-CD 1-3
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
Náhradní:	
ATT – Acidofilní trávníky	(1)2-7 (A)AB 1-3

4VI Vrchoviny na bazických vulkanitech 4. v. s.

Izolované menší segmenty se nacházejí v podhůří Beskyd. Některé kopce se svým charakterem blíží izolovaným neovulkanickým kuželům. Údolí, pokud se vyskytují, jsou velká a otevřená. V Podbeskydském bioregionu se nacházejí vrstvy zvrásněných křídových bazických těšinitů střídající se s flyšem. Půdy jsou převážně eutrofní kambizemě, na vložkách flyše typické kambizemě.

Lesy se hojně střídají s travními porosty. Vodní plochy jsou tvořeny malými potoky. Pole jsou poměrně vzácná. V Podbeskydském bioregionu jsou typické velké vsi s rozvolněnou zástavbou protáhlé podél potoků.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
SUH – Suťové lesy s habrem	(1)2-3(4) BC-CD 1-3
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
<i>Náhradní:</i>	
MTM – Mezofilní trávníky	2-7 B-C(D) (2)3(4)
XT – Xerothermní až semixerothermní trávníky a lemy	1-3(4) B-D 1-2(3)

4PC Pahorkatiny na vápnitěm flyši 4. v. s.

navazují z jihu na masiv vrcholu Kotouče. Rovněž je tato biochora vymezena na území obce Mniší.

Převažují středně velké segmenty této biochory. Jde o reliéf členité pahorkatiny. Typické jsou oblé hřbety, se svahy členěnými malými údolími a zářezy vodních toků. Geologické podloží budují převážně flyšové sedimenty slezské jednotky, kde se střídají souvrství – jílovce a pískovce hradištských vrstev, kalové vápence a vápnitě sedimenty těšínských vrstev aj. V půdním pokryvu převažují kambizemě typické, hojně jsou rovněž kambizemě oglejené a pseudoglejové.

Lesní plochy jsou malé a střední. V méně příhodných polohách pro zemědělství jsou rozšířené louky a pastviny. Vodní plochy jsou zastoupeny malými i velkými potoky.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUKD - Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem	3-4 B-BD,D (1)2-3
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
<i>Náhradní:</i>	
MTM – Mezofilní trávníky	2-7 B-C(D) (2)3(4)
PRPM – Vegetace (bezlesých) pramenišť a minerotrof. rašelinišť	1-8 AB-BD(D) 7b

4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v. s.

jsou zastoupeny v širokém údolí obce Ženkla. Západně od obce je pak vymezena biochora 4VI Vrchoviny na bazických neovulkanitech 4. v. s. popsána výše.

Biochora **4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v. s.** se nachází v méně typické formě na úpatí hor a vrchovin při okraji západokarpatské podprovincie v Podbeskydském bioregionu. Reliéf má ráz velmi ploché deprese, většinou koncentricky se svažující ke středu nebo k jednomu místu odtoku vod ze sníženiny. Netypické součásti tvoří vystupující sušší ploché hřbítky. Půdy jsou převážně primární pseudogleje.

Rozloha travních porostů po systematickém odvodnění v 60. až 80. letech 20. století dramaticky poklesla. V současnosti jsou travní porosty zastoupeny především vlhkými meliorovanými loukami.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
LONO - Nivní potoční olšiny olše lepkavé	(2)3-5 BC-C 5a
LOMO - Mokřadní (bažinné) křoviny a olšiny	1-5(6) AB-BD 5a
BUAD – Acidofilní bučiny s dubem	3- 4 (A)AB 3(4)
<i>Náhradní:</i>	
MTH – Hydrofilní trávníky	1-6 B-C 4-5a
VOVS - Vegetace čistých stojatých vod (sublitorálů)	1-5(6) AB-C 7b

4BN Erované plošiny na zahliněných píscích 4. v.s. jsou vymezeny v širokém údolí obce Závěšice. Biochora je rovněž vymezena mezi místními částmi Klokočov u Příbora a Větrkovice u Lubiny ve směru na obec Hukvaldy.

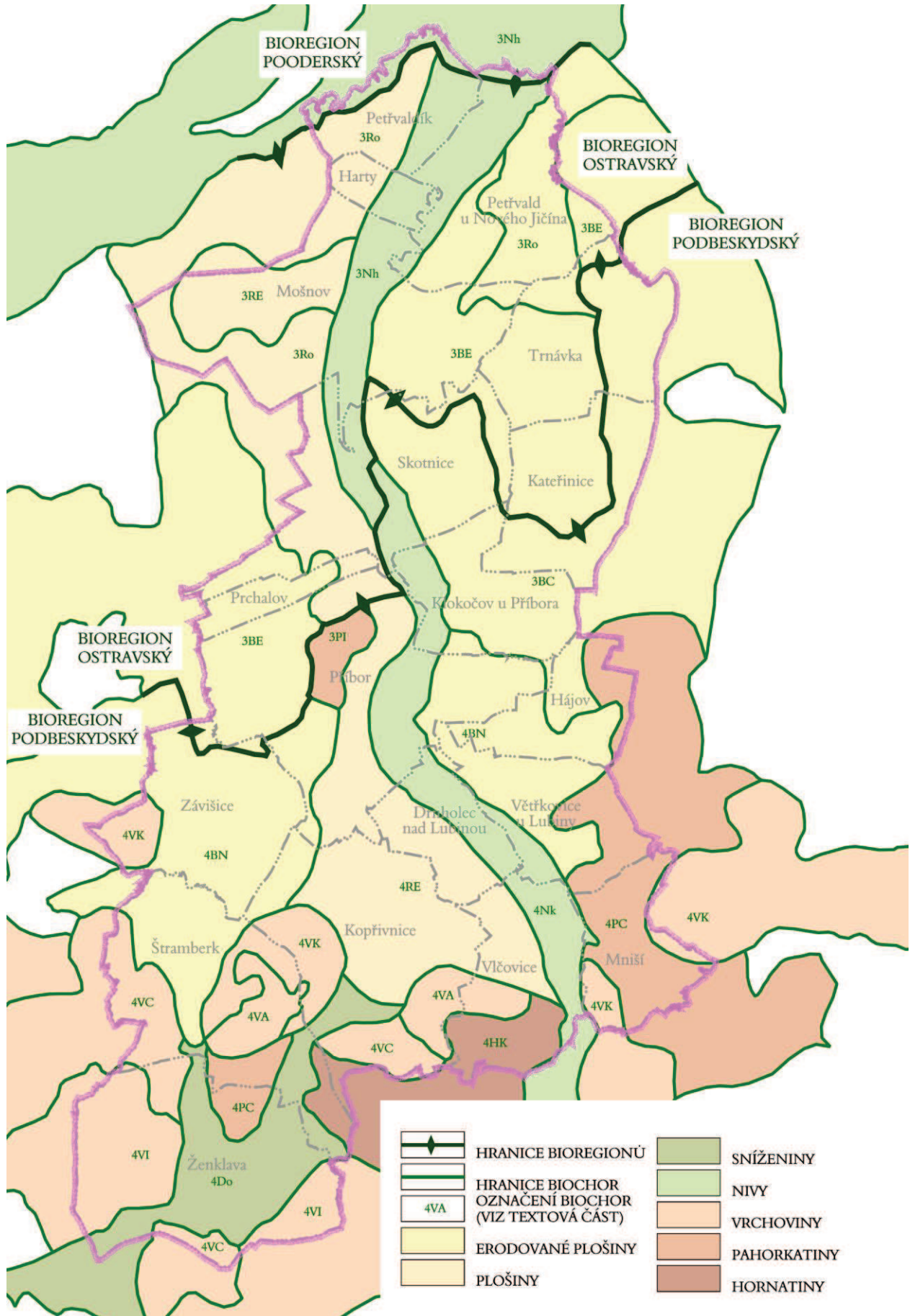
Reliéf je tvořen plošinami do různého stupně rozčleněnými erozí toků při vzniku malých údolí. Údolí jsou široká a otevřená. Reliéf je zpravidla drobně členitý. V Podbeskydském bioregionu je typ substrátu budován především rozsáhlými akumulacemi proluviálních štěrků, které nejsou výrazně vytříděné. Štěrků obsahují i hlinitou příměs a zvláště štěrky ze slabě vápnitých flyšových pískovců nejsou příliš kyselé.

Lesy se vyskytují na plochách středně velkých až velkých. Borovice je vzácná na úpatí Beskyd v Podbeskydském bioregionu, kde dominují smrčiny a listnaté lesy s jasanem, olší, dubem letním, javorem klenem i bukem. Nízké je zastoupení vodních ploch. Převažují pole.

Jsou typická malá pole mezi rozptýlenou zástavbou rozptýlenými loukami s bohatým doprovodem dřevin a lesíků.

Cílové ekosystémy:

<i>Přirozené:</i>	
BUAD – Acidofilní bučiny s dubem	3- 4 (A)AB 3(4)
<i>Náhradní:</i>	
ATT – Acidofilní trávníky	(1)2-7 (A)AB 1-3
VOVS - Vegetace čistých stojatých vod (sublitorálů)	1-5(6) AB-C 7b

B.2.2) SEKUNDÁRNÍ STRUKTURA KRAJINY, VAZBY A HODNOTY ÚZEMÍ

Sekundární struktura vytváří antropogenní hmotný systémy krajiny (tj. sídelní strukturu), výrobní a jiné aktivity promítající se do hospodářského pilíře území, systému bydlení, rekreace, technické infrastruktury – zejména pak dopravy. Sekundární struktura vytváří kulturní krajinu s obecnými a specifickými civilizačními hodnotami. Míra transformace primární struktury (přírodní krajiny) sekundární strukturou (zejména pak zemědělstvím, lesnictvím a těžbou) je obvykle vnímána a hodnocena s ohledem na udržitelný rozvoj společnosti (z hlediska budoucích generací).

Sekundární struktura se přímo promítá do využití krajiny a její antropogenní transformace, do značné míry však stále odráží i prvotní strukturu krajiny. V historicky delším období odráží zejména možnosti zemědělského využití, hospodaření v lesích, těžby surovin, nověji pak industrializace a urbanizace. V období posledních cca 50 let pak rostoucího významu rekreační a obytné atraktivita území s navazujícími procesy suburbanizace, generované i rostoucí mobilitou obyvatel (poklesem relativních nákladů dopravy).

Prvky sekundární struktury krajiny jsou také výslednými součástmi návrhů zejména územních, lesních plánů, plánů pozemkových úprav a eventuálně i krajinných plánů a dalších dokumentů (strategických a oborových plánů obcí, regionů). Absence vazeb těchto dokumentů na primární strukturu (zejména ochranu přírody) je mnohem menší, než absence vazeb na terciární strukturu (zejména dopadů na soudržnost obyvatel území). To souvisí, zejména s legislativním „vzduchoprázdňem“ v této oblasti, ale i základní absenci odborné diskuse z jakých hodnot vychází hodnocení soudržnosti obyvatel území.

B.2.2.1) Stabilita osídlení a dlouhodobý vývoj krajiny vlivem osídlení

Teoretická východiska

Sídla představují zásadní prvek sekundární krajiny. Sídla jsou zejména místy koncentrace kulturních, obytných a hospodářských aktivit obyvatel v krajině, vzniku řady civilizačních hodnot. **Vazby sídel k okolní volné krajině**, avšak „protkané“ komunikacemi, sítěmi technické infrastruktury a ovlivněné nehmotnými vazbami je možno posuzovat z celé řady pohledů. Volná krajina vytváří potenciál pro rozvoj a fungování sídel, na druhé straně je však zatěžována a ovlivňována sídelní strukturou a veškerými lidskými aktivitami. Úpadek osídlení se projevuje i v krajině (viz. například problémy krajiny území Osoblažského výběžku, ale i značné části Ostravské sídelně regionální aglomerace), což ale není problémem ORP Koprivnice.

Vysoká míra vazeb ke krajině pramení z obecných znaků sídelní struktury v ČR:

- Vysoký podíl a počet malých sídel (rozdobenost sídel v krajině, v některých regionech i tradice „rozptýleného“ osídlení).
- Malý podíl velkoměst ve srovnání s jinými zeměmi Evropy a naopak velký význam malých a středních měst.

Obecnou tendencí vývoje krajiny v ČR a regionu je pokračující antropogenní transformace krajiny a růst sídel spojený s procesy **urbanizace a suburbanizace**. V klasických definicích je urbanizace chápána jako koncentrace obyvatel do měst. Tento proces v posledních letech zpomaluje, často je pozornost zaměřena pouze na suburbanizaci. Hlubší analýza však dokumentuje, že i v případě mírného poklesu počtu obyvatel sídel (měst i obcí), počet bytů,

automobilů a rozsah zastavěných ploch v těchto sídlech dále roste. Z plošného hlediska probíhá expanze sídel do krajiny i nadále. Příkladem může být město Kopřivnice s velmi mírným poklesem počtu obyvatel.

Urbanizace, obecný vývoj moderní společnosti, přitom nezasahuje pouze sekundární sféru krajiny, ale i terciérní, a to změnami způsobu života (od individualizace chování, přes proměny rodiny až po účast na veřejném – kolektivním životě).

Rozporuplným fenoménem, mnohdy odtrženým od reality, jsou „**módní trendy**“, od módy běhání, cykloturistiky, tj. změny trávení volného času až po preferenci bydlení ve vlastních rodinných domech.

Dopady na krajinu jsou diferencované. V případě suburbanizace, která je podporována mediálně a manipulovaná širším „realitně-hypotéčním“ sektorem, jsou hrozby a externality daleko vyšší.

Část sídelních procesů v krajině je již možné považovat za ukončenou, například pokles podílu prvního sektoru na celkové zaměstnanosti, zejména v zemědělství a lesnictví, nikoliv však pokles rozsahu územních dopadů v krajině. Na druhé straně však vznikají fenomény nové, navázané na rostoucí hybnost obyvatel (**rostoucí automobilizaci domácností a relativním poklesem nákladů na individuální mobilitu**).

Výrazně českým fenoménem transformace sídelní struktury je rostoucí význam druhého bydlení jako dominantního procesu růstu úrovně bydlení, který však polarizuje společnost a má i své projevy v krajině. Tímto fenoménem je výrazně ovlivněn i proces suburbanizace v Moravskoslezském kraji, reálně nelze zabránit, aby část bytové výstavby v rekreačně atraktivních lokalitách sloužila k druhému bydlení spojeného většinou s individuálními rekreačními funkcemi.

Venkovské osídlení

Míra rozdílu mezi venkovskými a městskými obcemi (osídlení) dlouhodobě klesala, a to jak s poklesem zaměstnanosti obyvatel v zemědělství v posledních více než 150 letech, tak i s růstem kvality bydlení v rodinných domech a alokací bytových domů do mnohých vesnických obcí.

Obce (sídla) jsou v rámci analýzy osídlení obvykle posuzovány s ohledem na jejich venkovský či městský charakter. Základní problém představuje výběr vhodných indikátorů postihujících definici městského a venkovského osídlení. Za **hlavní indikátor je obvykle považován počet obyvatel**. ČSÚ i odborná veřejnost se obvykle přiklání k počtu obyvatel menšímu než 2000 obyvatel (viz publikace Venkov, typologie venkovského prostoru, str. 3, RNDr. Radim Perlín). Počet obyvatel nad 2000 do značné míry generuje i vybavení obcí (obvykle „uživí“ základní školu, jako rozhodující vybavení). Problém představuje měření hustoty osídlení. Zde je možno použít nepřímý indikátor **podílu bydlení v bytových domech** (bydlení v bytových domech vykazuje 5-10 násobně vyšší koncentraci obyvatel, než bydlení v rodinných domech). Právě existence bytových domů je výrazným městotvorným prvkem. Tržní alokace bytových domů byla výrazněji narušena v období 1950 - 1991, kdy výstavba bytových domů byla alokována i do menších venkovských sídel (včetně SO ORP Kopřivnice). Z hlediska sociální struktury je poměrně obtížné nalézt jednoznačný indikátor městského chování obyvatel, do značné míry je však tímto **podíl zaměstnaných ve třetím sektoru**. U venkovského osídlení se pak jedná o podíl obyvatel pracujících v prvním sektoru (zemědělství, lesnictví).

V následující tabulce jsou uvedeny mezní hranice indikátorů pro zařazení obce mezi města

použité v Územní studii sídelní struktury Moravskoslezského kraje, (r. 2014). V pořadí šestý indikátor byl studii testován, ale ukázalo se, že vyšší podíl obyvatel mimo byty vykazují i mnohé rekreační obce.

Tab.: **Ukazatele klasifikace obcí**

(zdroj: Územní studie sídelní struktury Moravskoslezského kraje, r. 2014)

Obec	Počet obyvatel 31. 12. 2013	Podíl bytů v BD	Relativní saldo všech vyjíždějících z obce v %	Podíl zaměstnaných v průměru	Podíl zaměstnaných v terciéru	Podíl osob mimo byty
Indikátor	1	2	3	4	5	6*
Rok	2013	2011	2011	2011	2011	2011
Hodnota ukazatele	nad 2000	nad 20 %	nad -15 %	pod 5 %	nad 55 %	nad 2 %

Zdroj: ČSÚ, vlastní výpočty

Další převzatá tabulka z této studie dokumentuje, že jednoznačně venkovské obce soustřeďují pouze cca 8 % obyvatel, tvoří však 40 % obcí a podílejí se více než 1/3 na rozloze kraje.

Tab.: **Výsledné hodnocení městotvorných funkcí obcí Moravskoslezského kraje**

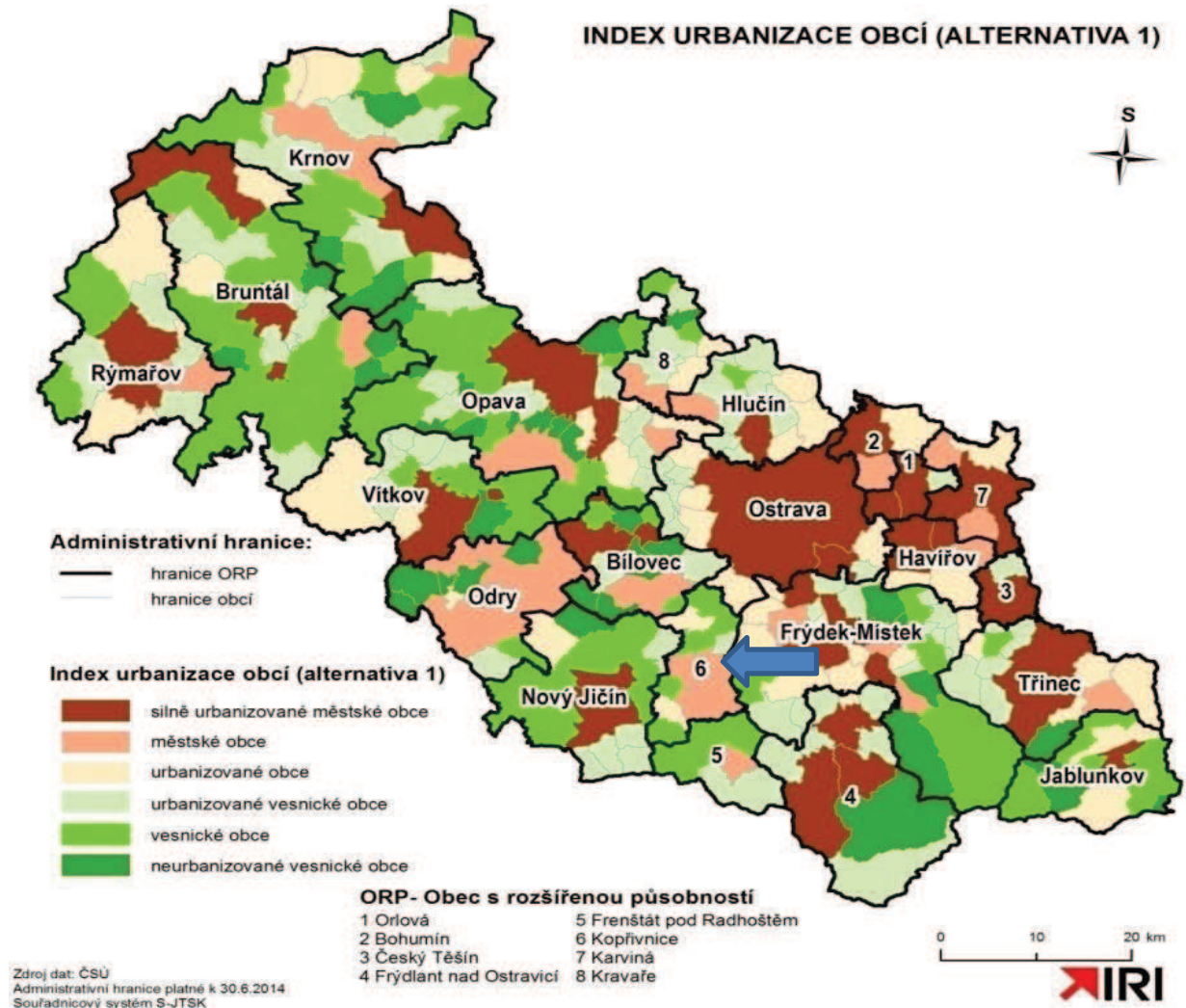
(Zdroj: Územní studie sídelní struktury Moravskoslezského kraje, r. 2014)

	Splněné ukazatele	Podíl na		
		počtu obyvatel	počtu obcí	podíl na rozloze
Městské obce	5+4	76,20 %	16,33 %	31,74 %
Venkovské obce	1+0	7,55 %	40,00 %	34,36 %
Částečně urbanizované obce	3+2	16,26 %	43,67 %	33,90 %

Následující převzatý kartogram (Zdroj: Územní studie sídelní struktury Moravskoslezského kraje) dokumentuje – pomocí indexu urbanizace, zásadní přeměnu sídelní struktury kraje i SO ORP Kopřivnice.

Dle Územní studie sídelní struktury Moravskoslezského kraje, r. 2014 vytváří severní a jihozápadní část SO ORP Kopřivnice součást neurbanizovaného (vesnického) území (Petřvald, Trnávka, Skotnice, zřejmě i Kateřinice), výjimku představuje obec Mošnov jako nový pól ekonomického rozvoje (letišťe, krajská průmyslová zóna), obec Ženkla je možno přiřadit k vesnickému osídlení Frenštátska. Otázkou je klasifikace Štramberku, který i rozvojem své rekreační funkce jednoznačně ztratil charakter vesnického sídla.

V praxi se setkáváme se skutečností, že zaměstnanost v zemědělství poklesla u většiny obcí už před více než 50 lety, **dominantní zástavbou se stala „rezidenční - vilová“ zástavba** se ztrátou výrobních funkcí, která jednoznačně přináší vyšší kvalitu bydlení (je většinou obyvatel preferována). Urbanizace a „poměšťování bydlení“ v posledních letech vedla i k výraznému omezení samozásobitelských funkcí na úkor rekreačních funkcí a stále výraznějším problémem malých obcí, ale i chatových a zahrádkářských osad je likvidace biologicky rozložitelného odpadu. Zahrádkářství sice prochází v posledních letech ve světě a částečně i u nás malým „oživením“, ale rozšíření jeho samozásobitelských funkcí (produkce „ekologických – kvalitních potravin“ je malá), spíše plní funkce rekreační a sociální.

Stabilita osídlení

Na stabilitě osídlení regionů se v posledních cca 150 - 200 letech podepsala řada faktorů:

- Zrušení roboty a postupně rostoucí svoboda pohybu obyvatel
- Důsledky průmyslové revoluce – stěhování obyvatel do průmyslových center z relativně přelidněných venkovských území
- Důsledky první, ale zejména druhé světové války (v případě SO ORP Kopřivnice významné zastoupení německy mluvícího obyvatelstva)
- „Socialistická výstavba“ a „pronatalitní politika“ po r. 1948 (akcelerující jak růst počtu obyvatel města Kopřivce tak i pokles obyvatel v okolních obcích)
- Změny po r. 1990 (plošný úpadek části zemědělské výroby, suburbanizace, růst dopravy)

Změny počtu obyvatel do značné míry odráží proměny vlastního osídlení, jeho stabilitu. Systematické a poměrně kvalitní údaje o vývoji počtu obyvatel a domů (nikoliv bytů) jsou k dispozici od sčítání v roce r. 1869 (přitom v r. 2011 došlo k poměrně významným změnám definice od trvalého k obvyklému bydlení, na základě požadavků Eurostatu).

Tab.: Vývoj počtu obyvatel od r. 1869 - 2016 (zdroj: ČSÚ, podle výsledků sčítání kromě r.2016)

	1869	1900	1910	1921	1930	1950	1991	2001	2011*	1.1. 2016
Kateřinice	496	585	597	596	633	553	622	620	620	650
Kopřivnice	3 090	5 309	6 396	7 071	7 276	7 829	24 102	23 747	22 174	22 273
Mošnov	789	833	899	859	885	891	713	677	688	756
Petřvald	1 444	1 646	1 795	1 634	1 717	1 464	1 727	1 727	1 761	1 804
Příbor	6 281	7 242	8 354	7 811	7 701	6 149	8 887	8 754	8 366	8 466
Skotnice	894	926	969	901	1 023	872	668	651	697	788
Štramberk	2 352	3 052	3 366	3 348	3 591	3 373	3 280	3 408	3 329	3 486
Trnávka	540	595	625	549	707	692	654	680	719	739
Závišice	668	846	988	970	929	799	657	733	895	1 015
Ženklaava	845	911	1 028	1 100	1 154	1 177	733	847	972	1 084
SO OPRP celkem	17399	21945	25017	24839	25616	23799	42043	41844	40221	41061

* r. 2011 – podle obvyklého bydliště

Specifické osídlení jižní a centrální části Kopřivnicka zůstalo do značné míry zachováno, dopady druhé světové války na vývoj počtu obyvatel byly značné, nikoliv však zásadní, srovnatelné s jinými „pohraničními“ územími. Vnímání příslušnosti obyvatel k regionu Kravařska (původně smíšený region s českým a německým obyvatelstvem) je spíše historické, v současnosti neaktuální. Vnímání příslušnosti obyvatel k regionu Lašska je také poměrně slabé (viz výsledky dotazníkového šetření). Otázkou je i případné vnímání hranic obou regionů, které jsou obtížně stanovitelné a jejich přebírání v konkrétní historické podobě je pro současnost (v tomto případě) silně problematické. Nejbližším výrazně specifickým a „živým“ regionem SO ORP Kopřivnice je Valašsko.

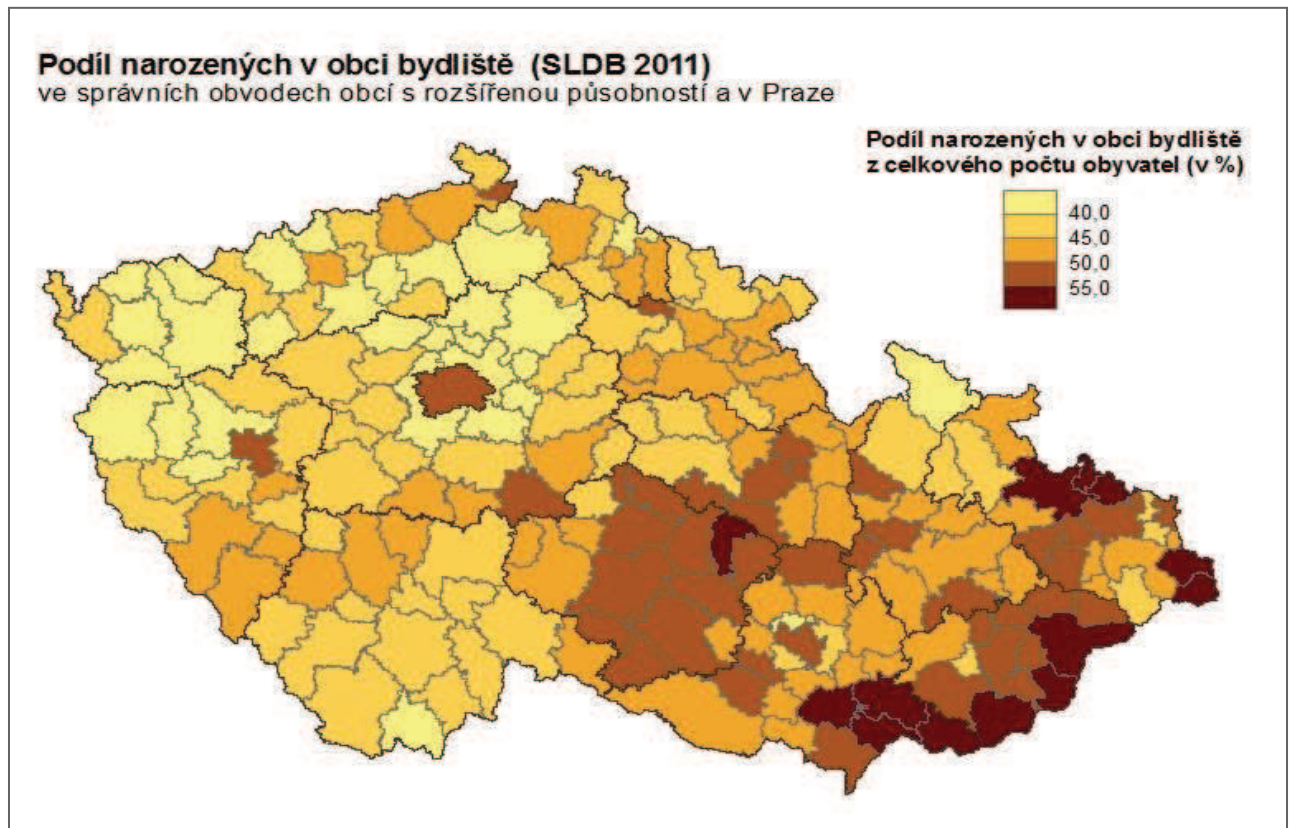
Podíl narozených v místě bydliště

Na úvod je nezbytné připomenout, že při sčítání v roce 2011 byl nově uplatněn koncept obvyklého pobytu (faktické bydliště osoby). Při sčítání v letech 2001 a 1991 bylo vycházeno z místa trvalého pobytu (trvalé bydliště matky). Srovnání místa narození a místa bydliště poskytuje informace o výsledcích dlouhodobého migračního pohybu obyvatelstva. V některých případech jsou ovšem tyto výsledky rovněž ovlivněny administrativními faktory – velikost obcí, míra integrace sídelních lokalit do obcí, počet obcí v regionu atd. Místo narození (r. 2011) vykazuje na první pohled v porovnání s předchozími cenzy nebo s jinými ukazateli relativně nízký podíl nezjištěných údajů – přibližně 0,5 %, v absolutním počtu necelých 50 tisíc osob. Ve skutečnosti ovšem byl u dalších asi 6 % populace tento údaj zjištěn jen s neuspokojivou přesností: u více než 563 tisíc osob bylo pouze zjištěno, že jejich místo narození je v ČR bez bližšího určení místa, v případě dalších téměř 65 tisíc pak byla zjištěna pouze skutečnost, že místo narození je v okrese jejich obvyklého pobytu, ale konkrétní obec nebyla zjištěna.

V současnosti polovinu obyvatel České republiky představují osoby narozené v obci svého bydliště. Jejich podíl se ve srovnání se sčítáním z roku 2001 opticky mírně snížil, což je však zčásti ovlivněno i změnou metodiky sčítání. Největší změnu ve struktuře obyvatel ČR podle místa narození představuje zvýšení počtu a podílu osob narozených v zahraničí. Mezi roky 2001 a 2011 vzrostl jejich absolutní počet o polovinu, při sčítání 2011 tvořili narození

v zahraničí již 6,7 % obyvatel ČR. Podíl narozených na Slovensku se mezi sčítáními přitom snížil.

Zdroj : ČSÚ, kartogram převzat z publikace- kód: 170225-14

Z předchozí mapy je patrné že specifickou skupinu „migračně uzavřených“ SO ORP představují regiony Vysočiny, Slovácka, Valašska, širšího Jablunkovska a Opavska. Zde je potřeba odlišit „na první pohled podobná města“ – Praha, Brno a Ostrava, zejména pak vlastní Prahu s vysokým zastoupením migrantů (cizinců). Interpretace a stanovení autochtonní složky obyvatel je analyticky problematická. Opatrně je potřeba přistupovat k údajům v roce 2011, které jsou výsledkem dlouhodobých a protichůdných migračních procesů. Pro postižení těchto procesů je potřeba analyzovat vývoj v dlouhodobých časových řadách a ve spojitosti s politicko-ekonomickými faktory, které tyto procesy determinovaly. Jedná se jak o důsledky relativního přelidnění venkova a průmyslové revoluce (v 19. století), světových válek a jejich důsledků (zejména II. světové války), masívních veřejných zásahů do alokace obyvatel v období 1950-1990 (komplexní bytová výstavba) a nakonec i změn v oblasti bydlení po roce 1990.

Dílčí závěr:

Předchozí text by měl vést k závěru, že **ukazatel podílu obyvatel, kteří se narodili v obci současného trvalého bydliště, nemůže být automaticky (multikriteriálně) použit k hodnocení sídelní stability a potažmo i k hodnocení soudržnosti obyvatel území** (podle zjednodušené představy, že optimum je maximum, tak jak je tomu např. v územně analytických podkladech Moravskoslezského kraje (r. 2017).

Pro praxi hodnocení na úrovni obcí stačí srovnat dva ukazatele sídelní stability, a to pro města Jablunkov (55% v r. 2011) a Karviná (56,4%). Zcela jednoznačně nelze tvrdit, že Karviná

vykazuje vyšší sídelní stabilitu než Jablunkov. Sídelní stabilita Jablunkova má mnohem hlubší a širší kořeny, což je možné dokumentovat nejen dlouhými časovými řadami, ale zejména mnoha ukazateli soudržnosti obyvatel (např. nižší podíl narozených mimo manželství, užší podíl obyvatel bydlících na sídlištích, vyšší volební angažovanost obyvatel, atd.).

B.2.2.2) Reálná vegetace (lesy, travní porosty, vodní a močálová vegetace)

	lesní plochy %	ha	travní plochy %	ha	vodní a zamokřené plochy %	ha
Drnholec nad Lubinou	3,57	11,8	5,77	19,1	2,46	8,1
Hájov	12,83	43,4	8,25	27,8	0,84	2,6
Harty	0,79	1,0	17,66	21,9	1,06	1,3
Kateřinice	26,44	145,8	13,47	74,3	0,84	1,1
Klokočov u Příbora	6,75	31,1	22,13	102,0	1,66	7,6
Kopřivnice	16,11	166,4	9,25	95,6	0,58	6,0
Mniší	13,54	50,0	39,88	147,4	1,05	3,8
Mošnov	10,28	124,1	10,55	127,5	1,16	14,1
Petřvald u Nového Jičína	7,75	58,9	6,25	47,5	2,55	19,4
Petřvaldík	2,34	8,6	13,17	48,3	2,22	8,1
Prchalov	9,22	12,6	3,09	4,2	0,12	0,2
Příbor	7,70	98,5	3,06	39,1	2,74	35,0
Skotnice	9,73	88,8	6,21	56,7	1,58	14,4
Štramberk	22,64	211,4	13,57	126,7	2,30	21,4
Trnávka u Nového Jičína	24,40	148,9	13,32	81,3	1,00	6,0
Větrkovice u Lubiny	15,47	73,5	12,29	58,4	6,73	32,0
Vlčovice	26,27	142,1	12,52	67,7	1,89	10,2
Závišice	15,44	97,6	11,04	69,9	1,08	6,8
Ženkla	21,61	230,6	22,75	242,7	0,68	7,3

Lesy

Lesy v řešeném území jsou zařazeny do **lesní oblasti č. 39 – Podbeskydská pahorkatina**.

Lesní fond je tvořen drobnými a středně velkými komplexy lesů. Tyto lesy mají menší hospodářský význam, jsou však důležité pro krajinu a její ekologickou stabilitu. Významným nestátním vlastníkem lesů je město Kopřivnice. Na území ORP má město Kopřivnice cca 90 ha, okolo 80 ha je na území k. ú. Lichnov u Nového Jičína. Více lesa ale na území ORP má město Příbor (cca 160 ha) a pak obec Trnávka (101 ha). Většina lesů patří do kategorie lesů zvláštního určení – (lesy rekreační v oblasti hradu Šostýn). Území příměstského lesa Šostýn má řadu zajímavostí, mimo zříceniny hradu Šostýn a vápencového bradla Raškovy skály také komplex bukových porostů se zvláště chráněnou flórou a faunou.

Zdroj: Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice, 2008

kategorie	subkategorie	porostní plocha (ha)	% porostní plochy	% výměry ORP
hospodářský les		1667,95	95,60	13,9
ochranný les		0	0	0
les zvláštního určení	pásma ochrany vodních zdrojů 1. stupně	1,34	0,07	0,0
	území nár. parků a nár. přír. rezervací	0,69	0,04	0,0
	1. zóny CHKO, přír. rezervace a přír. památky	1,09	0,06	0,0
	příměstské a rekreační lesy	73,93	4,22	0,0
	celkem	77,05	4,41	0,64
lesy celkem dle katastru nemovitostí (2017)		1 745		14,0

Typologicky by měly být zastoupeny v řešeném území lesy jilmových (1L) a potočních luhů (2L), obohacených dubových bučin (3, 4 D), jedlodubových bučin (3O), hlinitých dubových bučin (3H), plošně malé segmenty kyselých dubových bučin (3K) a svěžích dubových bučin (3, 4 S), bohatých bučin (4B)

zdroj: web ÚHUL - mapování lesních typů http://geoportal.uhul.cz/wms_oprl/service.svc/get, září 2017

Reálné složení lesů je v obou převažujících bioregionech s převahou smrku:

- v Ostravském 33 %;
- v Podbeskydském 47 %.

Dalšími významněji zastoupenými dřevinami v lesích jsou:

- v Ostravském bioregionu dub letní 13 %, lípa srdčitá 7 %, olše lepkavá 12 %, bříza bílá 11 %, borovice lesní 5 %;
- v Podbeskydském dub letní 7 %, lípa srdčitá 7 %, borovice lesní 6 %.

Ostatní druhy jsou deklarovány v zastoupení pod 5 % v rámci hodnocení celých bioregionů. Z uvedeného je zřejmé, že více se potenciální přirozené vegetaci blíží lesy v údolnicích a nivách toků – vysoké zastoupení olšin, jilmotopolových luhů, jasanových olšin, ostatní lesy jsou s převahou zastoupení smrku, který v daných přírodních podmínkách by měl v lesích jen minimální zastoupení.

Naprostá převaha lesních porostů jsou lesy hospodářské s prioritou v současných lesních porostech na nezamokřených stanovištích s pěstováním smrku ztepilého, na vlhkých stanovištích se složením bližším přirozené druhové skladbě – hlavní dřevinou olší lepkavou. Ochranné lesy v podkategorii lesy na nepříznivých stanovištích se vyskytují v několika malých fragmentech převážně úzkých protáhlých tvarů na svazích nad obcí Ženklaava, na svazích Kotouče, Štramberské trůby a Pískovny v Kopřivnici.

Evidované lesní pozemky mají celkem výměru 1 745 ha, což činí cca 14 % výměry ORP Kopřivnice.

Parcel evidovaných jako druh pozemků lesní pozemek je v řešeném území 4 232, z nichž je 59 % o menší rozloze než 1 000 m². Tyto rozlohou menší lesní pozemky tvoří podstatnou součást krajinné dřevinné zeleně – jsou rozmístěny v údolnicích, podél drobných toků jako liniové porosty. Tvoří spolu s dřevinnými porosty na jiných druzích pozemků (ostatní plochy, zarostlé TTP, apod.) hlavní součást krajinné zeleně a člení zemědělskou krajinu vizuálně do menších celků.

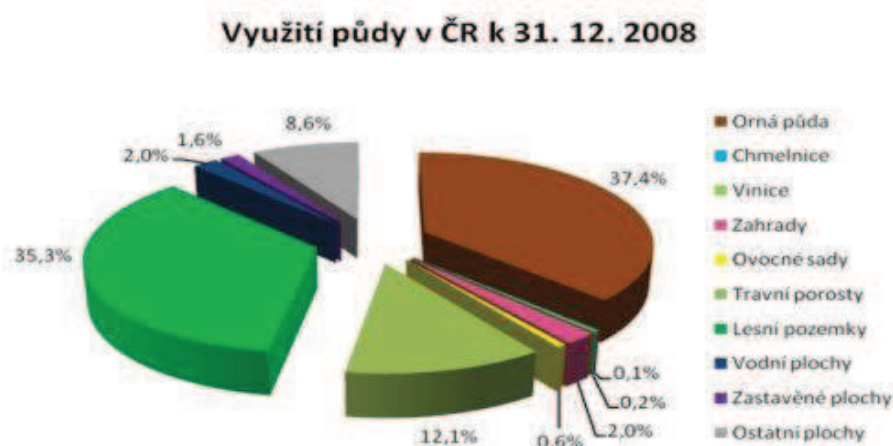
Ekologicky stabilnější plochy půdy evidované jako převážně výrobní (lesy s převahou hospodářských lesů, travní porosty, sady a zahrady) tvoří celkem 32 % výměry ORP Kopřivnice.

Ekologicky stabilnější plochy v krajině tvoří také část pozemků evidovaných jako ostatní a to především plochy celkově menších rozloh – větší rozlohy jsou užívány jako zpevněné plochy a liniové komunikace, v zastavěných územích plochy veřejných prostranství (komunikace, dvory, veřejná zeleň, apod.).

Liniová zeleň v krajině pokud není evidována jako lesní pozemky je rovněž součástí těchto ploch – pohledově je v krajině významná, plošně tvoří rozlohu několika procent.

B.2.2.3) Využití země (zemědělská část krajiny)

Půda je základním prostředkem obživy. Ke snižování rozlohy zemědělské půdy dochází rozvojem zástavby v krajině, ale i změnami v samotném zemědělství. Zvyšováním podílu trvale travních porostů a zalesňováním dochází ke snižování rozlohy orné půdy a to v rámci celé České republiky.

<http://www.regionálnírozvoj.cz/>

Procento zornění, tedy podíl orné půdy na zemědělské půdě je v České republice 71,3 % (k roku 2008) a neustále mírně klesá.

Rostlinná zemědělská výroba v krajině – plocha zemědělské půdy podle katastru nemovitostí vykazuje celkem 12 519 ha v členění:

druh pozemku	rozloha	podíl rozlohy ORP
orná	5 715	46 %
travní porosty	1 479	12%
zahrady	807	6%
sady	15	0,1%
zemědělská půda	8 016	64%

Tab.: Srovnání k. ú. - % pozemků z celkové výměry k. ú.

	orná půda %	travní porosty %	zahrady, sady %
Drnholec nad Lubinou	61,48	5,77	11,00
Hájov	61,71	8,25	8,25
Harty	30,57	17,66	0,00
Kateřinice	48,52	13,47	4,37
Klokočov u Příbora	46,76	22,13	6,15
Kopřivnice	17,88	9,25	10,93
Mniší	28,00	39,88	8,88
Mošnov	40,38	10,55	2,44
Petřvald u Nového Jičína	64,09	6,25	6,79
Petřvaldík	55,29	13,17	3,97
Prchalov	70,31	3,09	7,09
Příbor	62,28	3,06	6,68
Skotnice	69,85	6,21	3,83
Štramberk	20,46	13,57	10,48
Trnávka u Nového Jičína	48,45	13,32	5,56
Větrkovice u Lubiny	50,65	12,29	5,46
Vlčovice	39,98	12,52	4,66
Závišice	55,46	11,04	8,81
Ženkla	42,99	22,75	5,12

Tab.: Srovnání úbytku zemědělské půdy

Rok	2004	2007	2017
Orná půda	5 862 ha	5 824 ha	5 682 ha
Trvalé travní porosty	1 413 ha	1 410 ha	1 458 ha
Zahrady, sady	766 ha	764 ha	707 ha
Celkem	8 041 ha	7 998 ha	7 847 ha

Pozn.: údaje za rok 2004 a 2007 byly převzaty z "Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice"
Statistické údaje k druhům pozemků za rok 2017 jsou převzata 24. 9. 2017 (www.cuzk.cz)

Z výše uvedených údajů je patrné, že podíl orné půdy v krajině průběžně klesá, průměrně o cca 14 ha/ rok, zvýšil se podíl zatravněných ploch průměrně o 3,5 ha/rok a snížil se podíl zahrad a sadů průměrně o cca 4,5 ha/rok.

Problematický není pouze úbytek orné půdy, ale také ochrana půdy před erozí jak vodní, tak větrnou. Pro zamezení vodní eroze jsou klíčové mezplodiny jako zdroj podílu organické hmoty v půdě. Zvýšení podílu organických látek v půdě má vliv na zlepšení fyzikálních vlastností půdy.

Dalším problémem je skutečnost, že se ne vždy hospodaří v souladu s agronomickými zásadami.

Skutečné využití a užívání zemědělských půd je ovlivněno politikou ČR a evropské unie a to zejména ve formě dotací na zemědělskou výrobu v rámci států nebo různou podporou v různých státech EU (různá podpora plodin rostlinné výroby, různé náklady a podpory na živočišnou produkci (extenzivní chovy).

Rozmístění trvalých kultur zemědělských parcel je podřízené prvotně reliéfu – vyšší podíl trvalých travních porostů je na svažitéjších pozemcích v k. ú. Ženkla, Kopřivnice, Štramberk, Větrkovice, Mniší, Trnávka.

Velikost půdních bloků orné půdy je také převážně podřízena svažitosti území – půdní bloky v méně svažitých podmínkách dosahují běžně velikosti přes 700 m alespoň v jednom směru v rámci celého ORP – podle terénních průzkumů v krajině a ortofotosnímků (nikoliv podle evidence parcel).

Z pedologického hlediska náleží území SO ORP Kopřivnice **do oblasti hnědozemní**. Převládají hnědé půdy oglejené, glejové půdy, místy i hnědé půdy podzolové. Jsou to půdy středně těžké, hlinité, jílovitohlinité, středně hluboké, středně až silně skeletovité.

Převážná část řešeného území je zařazena do **zemědělské přírodní oblasti pahorkatinné**. Terén je částečně zvlněný, členitý, mírně svažitý až rovinatý s dobrou mechanizační přístupností.

Jižní část řešeného území (Ženkla) je zařazena do **zemědělské přírodní oblasti vrchovinné**. Terén je silně členitý, místy značně svažitý, se zhoršenou mechanizační přístupností. Tato oblast patří vzhledem k extrémním vláhovým, terénním a půdním podmínkám k oblastem s nejnižší intenzitou zemědělské výroby. Je to oblast méně až středně vhodná pro běžnou zemědělskou výrobu s podstatným omezením až vyloučením náročnějších druhů plodin. Pozornost je třeba věnovat omezení rizika vodní eroze, v této oblasti především dodržováním protierozních osevních postupů a využitím všech dostupných organizačních agrotechnických a vegetačních opatření

Z hlediska zemědělské výroby je **severní část a střední západní část SO ORP** zařazena do **zemědělské výrobní oblasti B1 - bramborářské dobré, převažuje výrobní podtyp bramborářsko-ječný**. Je to oblast vhodná pro běžnou zemědělskou výrobu, např. pro pěstování obilovin. V živočišné výrobě je to oblast vhodná pro chov skotu.

Střední východní část SO ORP je zařazena do **zemědělské výrobní oblasti B2 – bramborářské 2 střední**, ve které převažuje výrobní podtyp bramborářsko-žitný a katastrální území Mniší do **zemědělské výrobní oblasti B3 bramborářsko-ovesné**. Tyto oblasti jsou vhodné pro pěstování brambor, obilovin a technických plodin. V živočišné výrobě je to oblast vhodná pro pastevní chov skotu a ovcí.

Jižní část SO ORP (Ženkla) je zařazena do **zemědělské výrobní oblasti B3 – bramborářsko-ovesná**, převažuje výrobní podtyp bramborářsko-ovesný.

B.2.2.4) Urbanistické a technické struktury krajiny (sídla, doprava, technická infrastruktura)

Teoretická východiska urbanistické struktury krajiny

Velikostně a charakterově různá sídla (města, vesnice, osady a samoty) spolu s dalšími složkami souvisejícími s osídlením území (dopravní a technickou infrastrukturou) vytvářejí sídelní strukturu území, a to jak krajiny volné, tak krajiny sídelní.

Sídla jsou tedy nedílnou součástí krajiny (území) a mají významný vliv na celkový obraz krajiny vzhledem k tomu, že rozvoj sídel krajinu významným způsobem přetváří a to jak tlakem na rozvoj ploch pro bydlení, rekreaci a výrobní aktivity včetně těžby nerostů, tak rozvojem dopravní a technické infrastruktury.

Aby bylo možné v celkové šíři popsat urbanistickou a technickou strukturu krajiny, je nutno vycházet z celkové analýzy a syntézy přírodních, civilizačních, kulturních a historických hodnot území a z poznání sociálních procesů v řešeném území.

Je potřeba vycházet ze vztahu sídla k volné krajině a okolním sídlům v širších krajinných souvislostech a souvislostech urbanistické struktury (významu a funkční skladbě jednotlivých sídel, tras dopravní a technické infrastruktury atd.).

Je nutno si uvědomit, že založení a rozvoj sídel byl a i nadále bude ovlivňován širšími krajinnými souvislostmi, zejména morfologií terénu, vodními toky a vodními plochami a v ne poslední řadě již vybudovanou dopravní a technickou infrastrukturou.

V současné době je nezbytné intenzivně vnímat potřebu cíleného utváření volné krajiny za účelem zachování jejich krajinářských, přírodních i kulturních hodnot a vytváření pestrého a přitažlivého prostředí s ohledem na skutečnost, že sídlo a volná krajiny jsou propojenými celky.

Historický vývoj jednotlivých sídel viz kapitola B.4.2 Historické a kulturní hodnoty území.

Urbanistická struktura krajiny

V SO ORP Kopřivnice jsou **tři města**, Kopřivnice, Příbor a Štramberk. Všechna se rozkládají v jižní části správního obvodu a jejich správní území spolu sousedí.

Kopřivnice

Kopřivnice je obcí s rozšířenou působností se správním obvodem Kateřinice, Kopřivnice, Mošnov, Petřvald, Příbor, Skotnice, Štramberk, Trnávka, Závěšice a Ženkla.

Je správním, obslužným a výrobním centrem, zdrojem pracovních příležitostí a centrem občanského vybavení pro okolní obce. V současné době v Kopřivnici žije 19990 obyvatel (bez místních částí) - údaj k roku 2016.

Kopřivnice byla založena jako ves na březích vodního toku Kopřivnička, která se v Příboře vlévá do řeky Lubiny, mezi kopci Červený kámen, Pískovna a Bílá hora.

V současné době je Kopřivnice městem s rozsáhlou bytovou zástavbou a to jak s vícepodlažními bytovými domy, tak s rozvíjející se zástavbou rodinnými domy. V roce 2011 byla Kopřivnice největším sídlem v SO ORP.

Rozsáhlý areál Tatry Kopřivnice a Průmyslový park Kopřivnice zaujímají cca polovinu zastavěného území.

Zástavba se rozvíjela zejména severním směrem od uvedených kopců, v rovinatějším terénu.

Příbor

Příbor patří mezi historicky stabilizovaná sídla se statutem města, která jsou integrovanou součástí sídelní struktury širšího regionu. Tvoří administrativní i přirozený spádový obvod města Kopřivnice a do značné míry i Nového Jičína a Ostravy. V současné době v Příboře žije 5 989 obyvatel (bez místních částí) - údaj k roku 2016.

Příbor je jedním z nejstarších měst severovýchodní Moravy a nejstarším městem okresu Nový Jičín. Byl založen na obou březích Lubiny jako osada s městským právem. Od počátku jeho založení šlo o významné správní, hospodářské centrum okolí. V roce 1292 je jmenován jako městečko a v roce 1294 jako město.

Nová zástavba navázala na historickou část města, rozvíjela se zejména funkce bydlení a to jak v bytových domech, tak i ve velmi vysoké míře v rodinných domech.

Menší průmyslová zóna vznikla v návaznosti na severovýchodní část zástavby.

Štramberk

Štramberk patří mezi stabilizovaná sídla se statutem města, které jsou integrovanou součástí sídelní struktury širšího regionu. Tvoří administrativní i přirozený spádový obvod města Kopřivnice, do značné míry i Nového Jičína a omezeně také Příbora. V současné době žije ve Štramberku 3 486 obyvatel (údaj k roku 2016).

Štramberk jako město byl založen v roce 1359, a to povýšením podhradí na město. Město se rozkládá na svazích Zámeckého kopce, Kotouče a Bílé hory v Libotínských vrších.

Nová zástavba se rozvíjela v návaznosti na historickou část města, největší rozvoj v oblasti bytové výstavby byl v jihovýchodní části k. ú., kde bylo vybudováno panelové sídliště. Zástavba v této části území srůstá se zástavbou Kopřivnice.

Významná je těžba vápence v lomu na kopci Kotouč. Významná část kopce je již odtěžena, zbývající část kopce je chráněna jako Národní přírodní památka Šipka a Národní sad.

<https://mapy.cz/letecka>

V SO ORP Kopřivnice jsou, kromě výše uvedených měst, vesnická sídla:

Petřvald u Nového Jičína, Petřvaldík, Trnávka, Kateřinice, Skotnice, Prchalov, Hájov, Drnholec nad Lubinou, Větrkovice u Lubiny, Mniší, Vlčovice, Závšice a Ženklaava.

Původní sídlo Harty (správní území obce Petřvald) zaniklo při výstavbě mezinárodního letiště Ostrava – Mošnov.

Obecně lze venkov definovat jako prostor, který zahrnuje jak krajinu, tak i venkovská sídla, tj. integruje jak nezastavěné území, tak i zastavěné území malých sídel – vesnic (Perlín, 2010).

Vesnice jsou v krajině ČR a tedy i SO ORP Kopřivnice tradičními sídly. Jejich historický vývoj a různé formy uspořádání zástavby odráží rozdílnost přírodního prostředí, konfigurace terénu, ale také tradice původního obyvatelstva, které odráží národnostní, kulturní a sociální podmínky života v jednotlivých vesnicích. V rámci SO ORP Kopřivnice jde o obyvatele české a německé národnosti.

Obecně lze z urbanistického pohledu definovat vesnické sídlo jako sídlo s převládající nízkopodlažní zástavbou s převládajícím podílem rodinných domů a případně i zemědělských usedlostí (staveb určených pro bydlení s rozsáhlejším hospodářským zázemím, které sloužilo, či případně ještě slouží, pro zemědělskou prvovýrobu), které nemají vybudován parter pro potřeby obchodní činnosti nebo pro provozování služeb. Také je zde v zastavěném území větší podíl zeleně, a to zejména zeleně soukromé, kterou zastupují převážně zahrady u rodinných domů.

Přes rozvoj zástavby v jednotlivých sídlech je u většiny z nich patrné původní urbanistické uspořádání, tj. osazení do terénu, linie cest, parcelace a půdorysné uspořádání. Půdorysná struktura sídla je, na rozdíl od architektury sídel, mnohem stabilnější.

Vsi založené v SO ORP Kopřivnice vznikly zejména z důvodu potřeby rozvoje zemědělské činnosti v krajině. Rozvojem zástavby se u některých vesnic vytrácí "čitelnost" původní urbanistické koncepce a původní struktura zástavby. Vývoj v posledních desetiletích směřuje i přiblížení venkovského života k životu ve městě.

Rozvojem zástavby vesnic by nemělo docházet k likvidaci specifických hodnot a tradic jednotlivých sídel a k vytrácení rozdílů mezi jedinečným a neopakovatelným rázem různých forem zástavby. Častá uniformita nové zástavby neodpovídající dochované urbanistické struktuře, zástavba s přestavbami, dostavbami, přístavbami a s chátrajícími nebo neudržovanými zemědělskými a jinými výrobními areály má vliv na celkové vnímání venkovské krajiny.

Zakládání vsí a zemědělská činnost v krajině měla zásadní vliv na uspořádání cest v krajině, strukturu zeleně, členění na plužiny, humna apod.

Harmonická kulturní krajina je ve své podstatě z větší části nezáměrným produktem života agrární společnosti, spojeným s technologickou zkušeností tradičního zemědělství (Dejmal, 2000).

Je nutné zdůraznit, že i to, co dnes vnímáme jako „přírodu“, je již po staletí kulturní krajinou, přičemž nejvýraznější antropogenní změnou v plošném měřítku je přeměna vegetačního pokryvu krajiny (Kmínek, 2000).

Petřvald u Nového Jičína a Petřvaldík

Petřvald u Nového Jičína a Petřvaldík jsou sídla náležící do správního území obce Petřvald a SO ORP Kopřivnice, i když tvoří přirozený spádový obvod spíše Ostravy. Sídlo Petřvald je větší, žije zde 1 804 obyvatel (údaj k roku 2016).

Petřvaldík je proti Petřvaldu malým sídlem (214 obyvatel), ale obě sídla mají hlavní funkci obytnou. Obě sídla jsou významným způsobem dotčena dopravní infrastrukturou, a to provozem mezinárodního letiště Ostrava – Mošnov, Petřvald u Nového Jičína také trasou silnice I/58. Uvedená dopravní infrastruktura významným způsobem ovlivňuje rozvoj obou sídel.

<https://mapy.cz/letecka>

Mošnov

Mošnov náleží k rozvíjejícím se sídlům SO ORP Kopřivnice. Tvoří přirozený spádový obvod Ostravy, ale také Příbora a Kopřivnice. Co do počtu obyvatel jde o sídlo menší (cca 756 obyvatel k roku 2016). Původně měl Mošnov hlavní funkci obytnou. Výstavbou původně vojenského letiště a jeho současným využíváním pro civilní leteckou dopravu a realizací silnice I/58 byla významným způsobem posílena dopravní funkce. V posledních letech byla také nadměrně posílena funkce výrobní. Lokalizace rozvojové průmyslové zóny v Mošnově je ale logickým vyústěním hledání nového rozvojového pólu pro podnikání s celokrajským významem.

Trnávka a Kateřinice

Trnávka i Kateřinice jsou menšími vesnickými sídly s hlavní funkcí obytnou, která je nadále rozvíjena. V Kateřinicích žije cca 650 obyvatel, v Trnávce cca 739 obyvatel (údaje k roku 2016).

Obě sídla tvoří přirozený spádový obvod Příbora, Kopřivnice, Brušperku, ale také Ostravy. Obě sídla byla založena na březích vodního toku Trnávky, v kopcovitém terénu. Obě sídla jsou situována mimo hlavní dopravní infrastrukturu, tj. silnice I. a II. třídy i mimo železnici.

Skotnice

Skotnice je menším vesnickým sídlem vzniklým sloučením původně samostatně založených vsí Skotnice, Skorotína a osady Stíkovce. Do současné doby jde o urbanisticky samostatné celky. Celkem zde žije cca 788 obyvatel (údaj k roku 2016). Skorotín se rozkládá na pravém břehu vodního toku Lubiny, Stíkovce se rozkládá na levém břehu Lubiny a mezi vodním tokem a trasou silnice I/58 a Skotnice se rozkládá západně od silnice I/58, mezi silnicí a železniční tratí. Trasa silnice je prvkem, který brání srůstání zástavby Skotnice a Stíkovce. Hlavní funkcí sídla je funkce obytná.

Sídlo tvoří přirozený spádový obvod Příbora a Kopřivnice.

Prchalov

Prchalov je po Petřvaldíku druhým nejmenším sídlem s obytnou funkcí ve správním obvodu ORP Kopřivnice. Žije zde 247 obyvatel (údaj k roku 2016). Původně patřilo sídlo do správního území obce Skotnice, v současné době náleží do správního území města Příbor, i když spádově spíše stále náleží ke Skotnici, vzhledem k tomu, že mezi zástavbou Prchalova a Příbora prochází úsek dálnice D48. Dále byla zahájena stavba silnice I/58 Příbor – Skotnice, jejíž trasa projde zástavbou Prchalova formou hloubeného tunelu v délce 150 m.

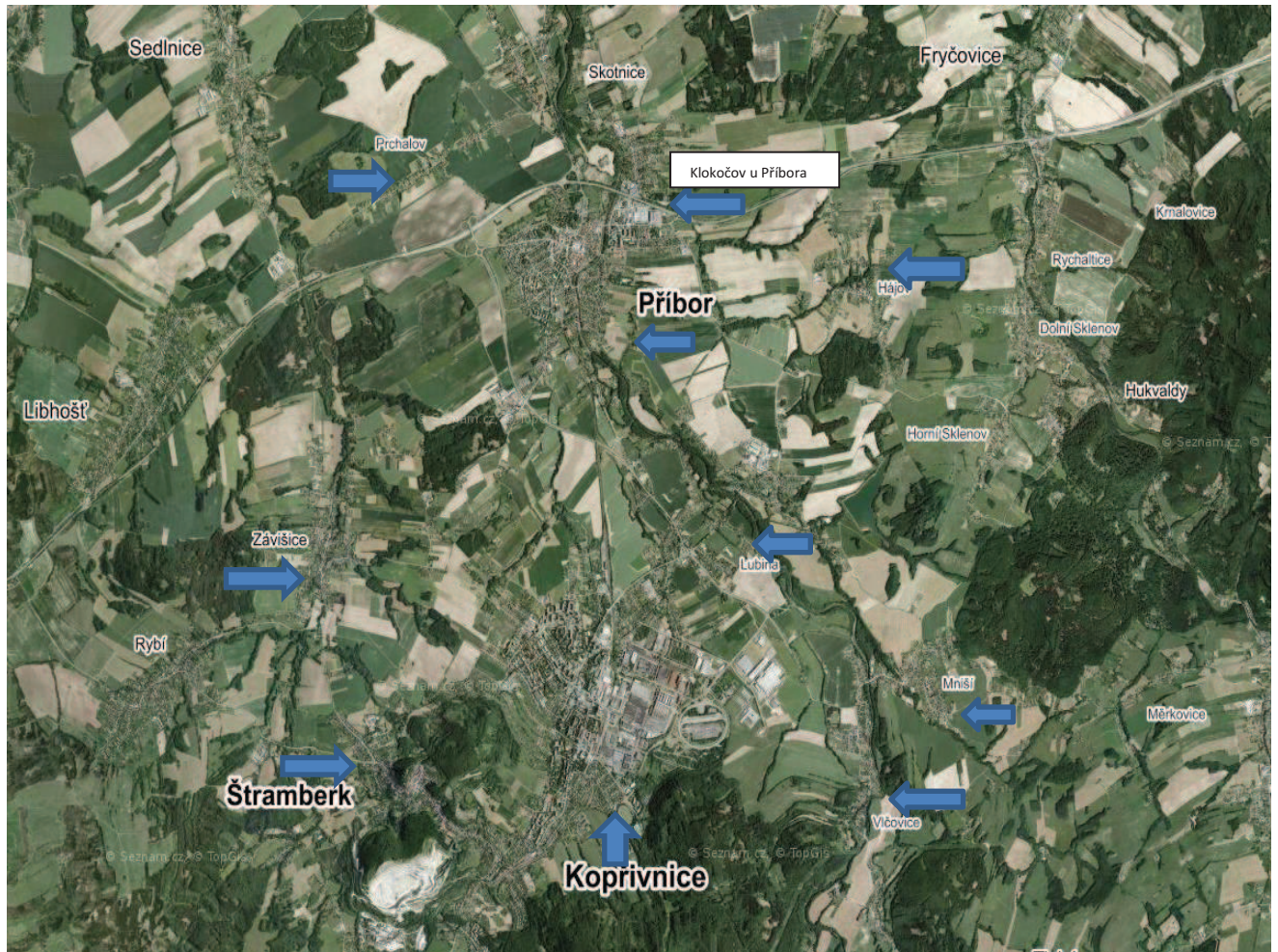
Klokočov u Příbora

Klokočov u Příbora, původně zemědělská ves založená na pravém břehu Lubiny, získala rozvojem zástavby příměstský charakter s obytnou funkcí. Žije zde 2 026 obyvatel (údaj k roku 2016). Jde tedy o největší vesnické sídlo v ORP Kopřivnice. Zástavba centrální části Klokočova se nijak neliší od čtvrtí se zástavbou rodinnými domy v Příboře. Významným způsobem byla posílena i funkce výrobní rozvojem průmyslové zóny Příbor. Zástavba Klokočova je rozdělena silnicí I/48 (budoucí D48). Plošně rozsáhlejší jižní část průmyslové zóny přímo navazuje na zástavbu Příbora. Vzhledem k silnici I/48 je významná i funkce dopravní.

Hájov

Hájov byl založen jako zemědělská ves se značně rozvolněnou zástavbou. Žije zde 438 obyvatel (údaj k roku 2016). V severní části došlo k jednostrannému i oboustrannému obestavění cest, v jižní části území Hájova chalupy a usedlosti vytvářely shluky v krajině. Hájovský dvůr byl postaven zcela mimo ostatní zástavbu. V současné době má sídlo Hájov zejména obytnou funkci. Spádově náleží k Příboru a Kopřivnici, ale i k Brušperku.

<https://mapy.cz/letecka>

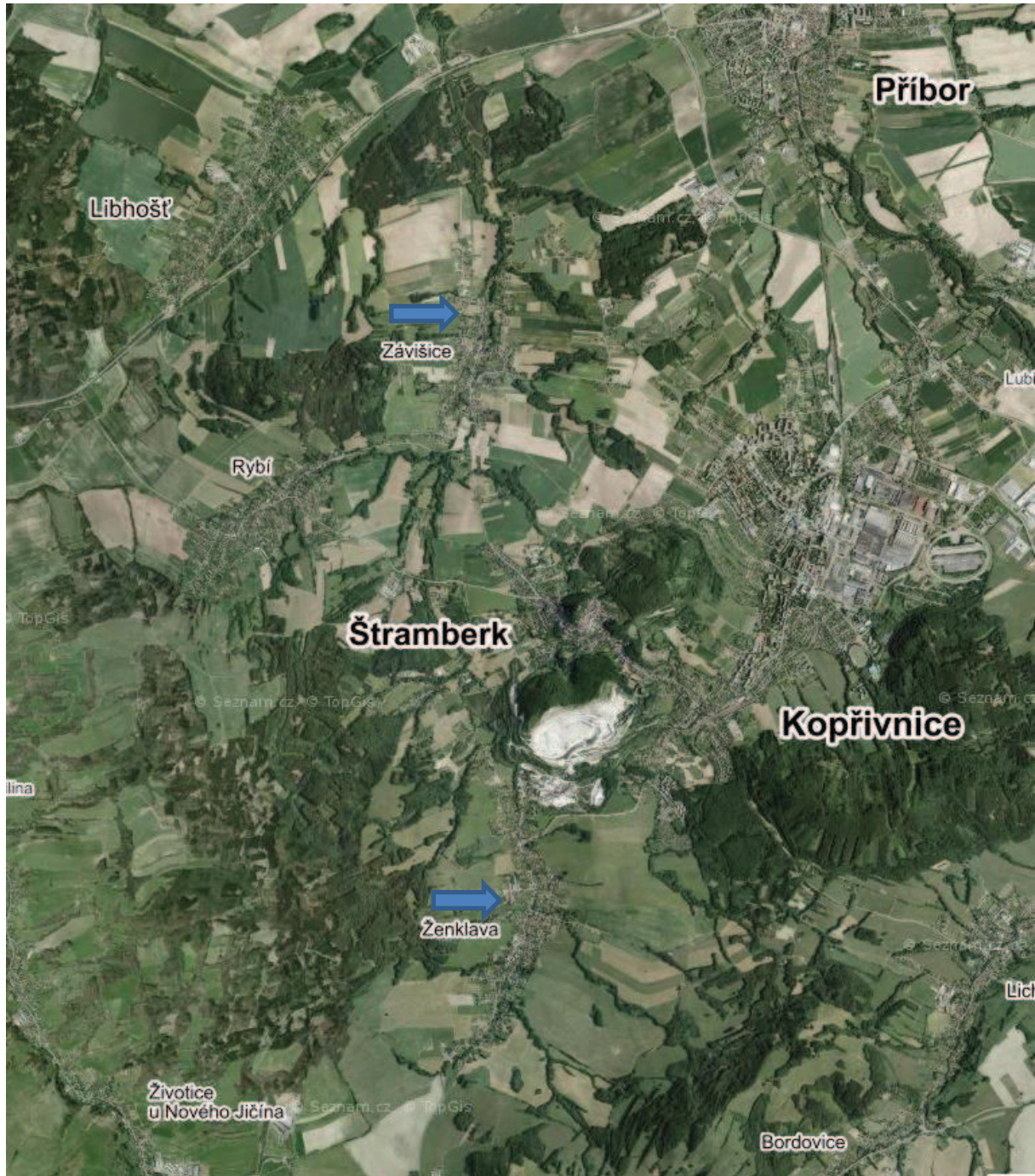
Drnholec nad Lubinou, Větrkovice u Lubiny (místní část Lubina)

Drnholec nad Lubinou (včetně zástavby Sýkorce) a Větrkovice u Lubiny jsou vesnická sídla s hlavní obytnou funkcí. Dohromady vytvářejí místní část Kopřivnice – Lubinu s 1709 obyvateli (Drnholec 1045 obyvatel, Větrkovice 664 obyvatel – údaj k roku 2016). Ve Větrkovicích u Lubiny je zachována i výrobní funkce v zemědělském areálu. Sídla byla založena na březích vodního toku Lubiny, v rovinatějším terénu. Původní charakter zástavby se změnami staveb chalup a usedlostí a novou zástavbou vytrácí a zástavba postupně získává vzhled příměstské zástavby. Zástavba Sýkorce srůstá se zástavbou v severovýchodní části Kopřivnice. Mezi zástavbou sídel Drnholec nad Lubinou a Sýkorec prochází trasy silnic I/58 a II/480. Významná je tedy i funkce dopravní. Sídla tvoří přirozený spádový obvod Kopřivnice.

Mniší a Vlčovice

Mniší a Vlčovice jsou stejně jako Drnholec nad Lubinou a Větrkovice u Lubiny vesnická sídla, jejichž hlavní funkce je funkce obytná. V Mniší žije 724 obyvatel, ve Vlčovicích žije 609 obyvatel (údaj k roku 2016). Také tato sídla byla založena na březích vodního toku Lubiny, i když již v kopcovitějším terénu. I zde dochází ke změně charakteru zástavby, zejména novější a nové stavby podléhají módním vlnám v architektuře. V rámci SO ORP Kopřivnice jde o menší sídla. Významná je také dopravní funkce. Zástavbou Vlčovic prochází trasa silnice I/58 a silnice II/486, která pokračuje dále severní částí zástavby v Mniší. Spádově náleží obě sídla ke Kopřivnici, ale i k Příboru a Frenštátu pod Radhoštěm.

<https://mapy.cz/letecka>

Závišice

Závišice jsou jedním z nejstarších sídel v novojičínském okrese. V současné době jde o větší vesnické sídlo s 1 015 obyvateli (údaj k roku 2016). Páteřní komunikací je silnice III/4822 vedená v údolí říčky Sedlnice, která protéká středem souvislé zástavby obce od jihu k severu. Rozptýlená zástavba je situována ve východní a částečně i v jihozápadní části obce. Hlavní funkce sídla je funkce obytná a částečně také dopravní. Jihovýchodní částí zástavby prochází silnice II/482.

Závišice tvoří administrativní i přirozený spádový obvod města Kopřivnice a do značné míry i Nového Jičina.

Ženklaava

Ženklaava je větším vesnickým sídlem s 1 084 obyvateli (údaj k roku 2016), s hlavní funkcí obytnou a částečně také dopravní. Zástavbou prochází silnice II/480, která je zároveň také páteřní komunikací sídla.

Ženklaava tvoří administrativní i přirozený spádový obvod města Kopřivnice. Vyjíždka za prací a občanskou vybaveností směřuje ale i do Štramberku, Nového Jičina a Frenštátu pod Radhoštěm.

Územními plány obcí a měst v SO ORP Kopřivnice

je navržen další rozvoj území v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s požadavky vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění pozdějšího předpisu.

Mimo stavební zákon a jeho prováděcí vyhlášky je nutno územně plánovací dokumentaci řešit v souladu řadou jiných zákonů. Jedním z nich je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 12 je nezbytné uplatňovat ochranu krajinného rázu, kdy v krajině nejsou chráněny pouze přírodní prvky, ale celkový ráz harmonicky utvářené kulturní krajiny včetně památek historického osídlení, zástavby, zemědělské krajiny atd.

Aby území (krajina) mohlo být hodnoceno jako celek, je nutno při územně plánovací činnosti propojit celou řadu přístupů, od ekologického, historického, ekonomického apod., včetně vyhodnocení vjemových a sociálních hledisek.

Požadavek na diferenciovanou ochranu a regulaci budoucí zástavby vyplývá především z toho, že se může jednat jak o sídla s dochovanou tradiční architektonickou formou, hmotou, měřítkem a výrazem objektů, sídla s dochovanou urbanistickou strukturou, sídla s dochovanou strukturou osídlení a strukturou krajiny, tak i o sídla s architekturou nehodnotnou, neodpovídající tradičním regionálním znakům, s četnými přestavbami, dostavbami, přístavbami, provizorními objekty, opuštěnými zemědělskými, technologickými a vojenskými areály, devastované vsi a chatové osady. Někde se objevují i sídla zaniklá nebo částečně zaniklá, torza původní zástavby či pozůstatky již neexistujících krajinných struktur (Vorel–Kupka–Hronovská, 2007; Vorel–Kupka–Hronovská, 2009).

Ochrana krajinného rázu by tam měla být důsledně sledována v rámci projednávání územních plánů a jejich změn. Důraz by měl být kladen na regulaci vymezených zastavitelných ploch a staveb, pro které jsou tyto plochy vymezovány. Je nezbytné zvažovat možné negativní dopady nové výstavby s ohledem na konkrétní krajinné podmínky, krajinný

rámec a charakter stávající zástavby.

Územní plán je v podstatě „dohodou“ o uspořádání správního území obce, vypracovanou jak na základě zadání, vědeckých, teoretických i praktických znalostí a participaci obyvatel (Mikeš, 2013).

Z hlediska ochrany krajinného rázu lze vstupovat do základních bodů tvorby územního plánu, kterými jsou urbanistická koncepce a koncepce uspořádání krajiny či vymezení ploch s rozdílným způsobem využití a preventivně uplatňovat požadavky ochrany krajinného rázu. Koncepce uspořádání krajiny, která doplňuje urbanistickou koncepci v aspektech využívání krajiny a ochrany krajinných hodnot, může být v územním plánu zakotvena zejména prostřednictvím podmínek funkčního (plošného) a prostorového uspořádání území.

Platnými územními plány byly vymezeny zastavitelné plochy v rozsahu uvedeném v následující tabulce.

katastr. území	bydle- ní	občan. vybav.	sport	hřbitov	výroba průmysl .	výroba smíř. .	výro- ba zeměd .	techn. infrastr .	dopra va silniční	dopra va dražní	dopra va letecká	prostranst ví veřejná	rekrea ce hromad .	Celkem
Kopřivnice	58,79	3,35	0,67	-	49,36	8,78	-	-	12,12	-	-	-	0,96	134,03
Drnholec nad Lub.	40,59	-	-	-	-	11,44	-	0,02	2,88	-	-	-	0,62	55,55
Větrkovice u Lubiny	8,81	-	-	0,13	-	1,51	-	-	-	-	-	-	2,57	13,02
Mniší	8,83	-	-	-	-	-	0,16	-	1,03	-	-	-	-	10,02
Vlčovice	8,71	-	1,29	0,29	-	1,71	-	-	21,12	-	-	-	1,28	34,40
Kateřinice	8,32	0,90	0,71	-	0,38	1,77	-	-	-	-	-	0,09	-	12,17
Mošnov	42,27	-	-	-	217,93	-	-	-	46,39	9,06	43,71	1,38	-	360,74
Příbor	26,79	3,13	3,76	-	-	17,39	-	-	15,50	-	-	0,67	-	67,24
Hájov	21,78	-	1,52	-	-	-	-	0,31	-	-	-	-	-	23,61
Klokočov u Příbora	15,00	-	3,35	-	-	2,69	0,43	-	5,57	-	-	0,60	-	27,64
Prchalov	12,57	-	-	-	-	-	-	-	1,87	-	-	-	-	14,44
Petřvald u Nov. Jič.	11,24	-	0,17	-	-	1,20	1,53	0,34	28,51	-	-	1,32	-	44,31
Harty	-	-	-	-	11,29	-	-	-	-	-	-	-	-	11,29
Petřvaldík	1,66	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1,66
Skotnice	24,92	-	-	-	19,54	-	-	-	40,58	-	-	0,11	-	85,15
Štramberk	34,96	0,14	2,50	-	-	0,79	-	0,11	1,97	-	-	0,53	-	41,00
Tmávka u Nov. Jič.	7,86	-	2,21	-	-	-	-	-	0,24	-	-	1,70	-	12,01
Závišice	30,31	-	1,13	-	-	-	0,25	0,10	-	-	-	1,23	-	33,02
Ženklaava	18,51	-	-	-	-	2,10	1,14	-	-	-	-	1,14	-	22,89
Celkem	381,92	7,52	17,31	0,42	298,50	49,38	3,51	0,88	177,78	9,06	43,71	8,77	5,43	1004,19

Dopravní infrastruktura

Na vlivy dopravní infrastruktury v krajině je nutno v kontextu krajiny pohlížet z několika hledisek. Dopravní infrastruktura v řešeném území zahrnuje celou řadu dopravních staveb od pozemních komunikací, přes železnice až po stavby a zařízení letecké a (výhledově) vodní dopravy. Tyto stavby mají v závislosti na konkrétním typu a uspořádání vždy určitý vliv na krajinný ráz a fragmentaci krajiny.

Krajinný ráz je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti (viz §12 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů). Měl by tak být chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu, což je právě problémem většiny staveb a zařízení dopravní (i technické) infrastruktury. Zásahy do krajinného rázu v případě umísťování dopravních staveb mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Minimalizovat zásah do krajinného rázu lze použitím méně nápadného a kontrastního technického řešení s větším zapojením do terénu. V každém případě však výstavba nových tras silnic a dálnic, železnic a ostatní dopravní infrastruktury představuje velmi závažný zásah do krajiny. Z hlediska vlivu na fragmentaci krajiny lze na problematiku vlivu dopravy pohlížet ze dvou úhlů. Jde o výběr trasy nové dopravní cesty (jejího směrového vedení trasy (koridoru), které rozhoduje o území, které bude výstavbou dotčeno a u kterého lze předpokládat další postižení fragmentací), a výběr technického řešení (výškové řešení trasy) s návrhy mostních nebo tunelových objektů, které pak předurčuje místa, která mohou být využita k migraci živočichů. Konkrétní technické řešení se tedy může na míře fragmentace přímo podílet (snižovat bariérový efekt). Migrační propustnost vyšší vykazují zpravidla krajina vedena geomorfologicky členitějším územím, s vyšším množstvím mostních objektů, než trasa vedená v terénu rovinatém.

Doprava na pozemních komunikacích - silniční doprava

Územní studii je v této části sledována především dopravní infrastruktura silniční dopravy, pěší a cyklistický provoz. Silniční doprava a její stavby a zařízení (mostní objekty, rozsáhlé dopravní plochy, mimoúrovňové křižovatky a křižení), lze totiž v krajině považovat za rušivé elementy. Územní studie dopravní tahy člení dle jejich významu na tahy republikového a nadregionálního významu s vysokou prioritou, tahy krajského významu, které tvoří kostru základní dopravní obslužnosti Moravskoslezského kraje a silniční tahy lokální.

Silniční síť a její zhodnocení

Republikový a nadregionální význam lze přiřadit úseku dálnice D48, který je veden severně Příbora (úsek Příbor I/48, I/58), navazujícím úsekům silnice I/48 (úsek Bělotín - Nový Jičín - Příbor a úsek Příbor - Rychaltice) a silnici I/58 (Rožnov pod Radhoštěm - Frenštát pod Radhoštěm - Příbor - Ostrava).

Dálnice (D48) je v území ORP zastoupena pouze krátkým úsekem, vedeným severně Příbora. Jde o přebudovanou původní silnici I/48 (na dálniční parametry se směrově rozděleným čtyřpruhovým šířkovým uspořádáním), a to v krátkém v úseku mezi MÚK Příbor, západ (křižovatka s obchvatem Příbora) a MÚK Příbor, střed (křižovatka se silnicemi I/58 a II/464). Trasa D48 tak přímo navazuje na silnici I/48, která prochází střední části ORP Kopřivnice

(severně Příbora). Silnice I/48 pak spojuje důležitá centra v regionu, jako jsou Nový Jičín (směrem na západ), Příbor, Frýdek-Místek a Český Těšín (směrem na východ) s Polskem, kde na její trasu navazuje polská rychlostní silnice S1. Do doby výstavby a zprovoznění dálnice D1 byla silnice I/48 považována za páteřní osu Ostravské aglomerace. V současné době její význam sice poklesl, přesto je tato komunikace stále významná z mezinárodního hlediska, neboť je po ní vedena trasa mezinárodní silnice E462. Její šířkové uspořádání je čtyřpruhové, směrově nerozdělené bez středního dělicího pásu, jehož funkci dočasně zaujímají lanová svodidla umístěná v ose vozovky. Komfortní šířkové uspořádání tak činí dálnici D48 s navazující silnicí I/48 nejviditelnějšími silničními stavbami (z leteckého nebo satelitního pohledu) v celém ORP Kopřivnice. Silnice I/58 má nadregionální význam a patří mezi jednu z hlavních silničních komunikací vedených z Ostravy jižním směrem. Do území ORP Kopřivnice vstupuje od severu, a to v Petřvaldu, odkud je dále vedena přes Mošnov, Skotnici, Příbor a Kopřivnici dále na Frenštát pod Radhoštěm a Rožnov pod Radhoštěm (kde je pak zapojena do silnice I/35). Jde o dvoupruhovou směrově nerozdělenou komunikaci. Dopravní zatížení těchto nejvýznamnějších komunikací je v rámci ORP Kopřivnice nejvyšší (viz následující tabulka, kde jsou uvedeny hodnoty RPDI, což je roční průměr denních intenzit, který slouží ke stanovení průměrné denní intenzity na komunikaci a je výsledkem průměru měření jednotlivých denních intenzit).

Tab.: Dopravní zatížení nadřazené silniční sítě v ORP Kopřivnice

ozn.	číslo sčítacího úseku	úsek mezi	RPDI v r. 2010	RPDI v r. 2016
D48	7-1517	I/48 od N.J. - MÚK Příbor, záp.	19845	18566
	7-1516	MÚK Příbor, záp - MÚK Příbor, střed	18137	18283
I/48	7-1527	Nový Jičín - D48, Příbor	19845	18566
	7-1526	D48, Příbor - MÚK Příbor, střed	18137	18566
	7-1530	MÚK Příbor, střed - MÚK Příbor, vých.	14068	18283
	7-1538	MÚK Příbor, vých. - Rychaltice	13305	16238
I/58	7-1716	Lichnov - Vlčovice	7669	8143
	7-3937	Vlčovice - Kopřivnice	6699	9566
	7-2506	Kopřivnice, Lubina, průtah	7062	11573
	7-6110	Příbor, obchvat (od 09/2011)	-	8275
	7-6120	Příbor, obchvat - rampa MÚK (od 09/2011)	-	4537
	7-1700	Příbor - Skotnice	11517	12318
	7-1706	Skotnice - Mošnov	9097	8346
	7-1707	Mošnov - Petřvald	9039	8346
7-1708	Petřvald - Stará Ves n.O.	9028	8346	

Tahy krajského významu v území ORP Kopřivnice představují komunikace zajišťující napojení ORP na nadřazenou síť. Mezi tyto tahy lze v řešeném území zařadit silnice II/464 (Opava - Bílovec - Příbor), II/480 (Kopřivnice, Lubina - Veřovice) a II/482 (Rybí - Kopřivnice). Silnice II/464 je svým charakterem doplňkovým krajským tahem, který v rámci širších dopravních vazeb zajišťuje spojení mezi silnicemi I/11 a I/46 v Opavě, dálnicí D1 v Bílovci (prostřednictvím MÚK Butovice) a silnicemi I/58 v Mošnově a I/48 v Příboře. Do řešeného území vstupuje od severovýchodu podél hranice Mošnova a Sedlnic a ve Skotnici se zapojuje do silnice I/58. S tou je vedena v peáži do Příbora, kde je pak její trasa situována do vedení původní silnice I/58 (průtah Příborem v trasách ul. Ostravské, Lidické, Komenského

a Frenštátské). Její šířkové uspořádání odpovídá dvoupruhové směrově nerozdělené kategorii. Silnice II/480 je v ORP Kopřivnice významným dopravním tahem (především v relaci Štramberk - Kopřivnice - Lubina). Dopravně obsluhuje území Kopřivnice a Štramberk, přičemž také zajišťuje obsluhu jejich hlavních výrobních a těžebních areálů (areál Tatra, Kotouč Štramberk) a zprostředkovává dopravní spojení s tahem silnice I/58 (a dále I/48). Řešeným územím je vedena od Lubiny, přes město Kopřivnice, Štramberk a Ženkavu. Její šířkové uspořádání odpovídá dvoupruhové směrově nerozdělené kategorii. I silnici II/482 lze zařadit mezi doplňkové krajské tahy. Alternativně napojuje oblast kolem Kopřivnice (Kopřivnici, Štramberk, Závašice) na nadřazený tah silnice I/48. Do řešeného území vstupuje od západu od Rybí a přes Závašice je dále vedena do Kopřivnice, kde je zapojena do trasy silnice II/480. Jde rovněž o dvoupruhovou směrově nerozdělenou silniční komunikaci. Dopravní zatížení těchto komunikací je uvedeno v následující tabulce.

Tab.: Dopravní zatížení silnic krajského významu v ORP Kopřivnice

ozn.	číslo sčítacího úseku	úsek mezi	RPDI v r. 2010	RPDI v r. 2016
II/464	7-3740	Studénka - Skotnice	3681	6130
	7-1701	Příbor, ul. Ostravská	10987	5257
	7-1702	Příbor, ul. Lidická	7487	3456
	7-1703	Příbor, ul. Komenského, ul. Frenštátská	9511	4921
	7-1704	Příbor, ul. Frenštátská	8108	4262
	7-1705	Příbor - Lubina	7062	4262
II/480	7-2507	Lubina, průtah	7507	9456
	7-2501	Kopřivnice, průtah, ul. ČSA	7507	9456
	7-2502	Kopřivnice, průtah, ul. Záhumenní	8341	9757
	7-2503	Štramberk, průtah, ul. Nádražní a Kozina	3587	3614
	7-2500	Štramberk - Veřovice	1783	2067
II/482	7-3936	Rybí - Závašice	4880	4369
	7-5660	Závašice - Kopřivnice	4880	4369
	7-5661	Kopřivnice, průtah	8866	9370

Mezi tahy lokálního významu lze zařadit všechny ostatní silniční komunikace v ORP Kopřivnice. Jde především o silniční komunikace, okrajově pak o komunikace místní s vyšším dopravním významem, které zajišťují dopravní obsluhu např. místních částí. Silniční komunikace, které lze zařadit mezi lokální jsou silnice II/486 (Krmelín - Hukvaldy - Vlčovice), III/04823 (Příbor, průtah, ul. Jičínská), III/04825 (Příbor, průtah, ul. Místecká), III/04827 (Příbor, průtah, ul. Jičínská a Karla Čapka), III/48012 (Příbor - Závašice), III/48016 (Mošnov, ul. K Letišti), III/48018 (Mošnov, průjezdná mezi I/58 a III/4808), III/4805 (Petřvald – Petřvaldík – Košatka), III/4806 (Petřvald – Trnávka – Kateřinice – Hájov), III/4807 (Brušperk - Trnávka), III/4808 (Stará Ves nad Ondřejnicí – Petřvald – Skotnice), III/4809 (Sedlnice - Mošnov, spojka I/58 a II/464), III/4821 (Rybí - Štramberk - Závašice), III/4822 (Závašice - Borovec), III/4824 (Kopřivnice, Lubina - Hájov, Hájovský Dvůr) a III/4863 ((Příbor – Hájov – Hukvaldy). Mezi místní komunikace, které jsou významné z hlediska dopravní obsluhy ORP Kopřivnice lze zařadit následující: propojení Skotnice - Prchalov - Borovec; Štramberk - průtah městem mezi silnicemi II/464 a III/4821; Kopřivnice - ul. Nádražní, Štefánikova, Štramberská, Husova, Dělnická, Panská a Průmyslový park; propojení Kopřivnice - Lichnov; propojení Větřkovice - Mniší a přístupová komunikace k letišti ze silnice II/464.

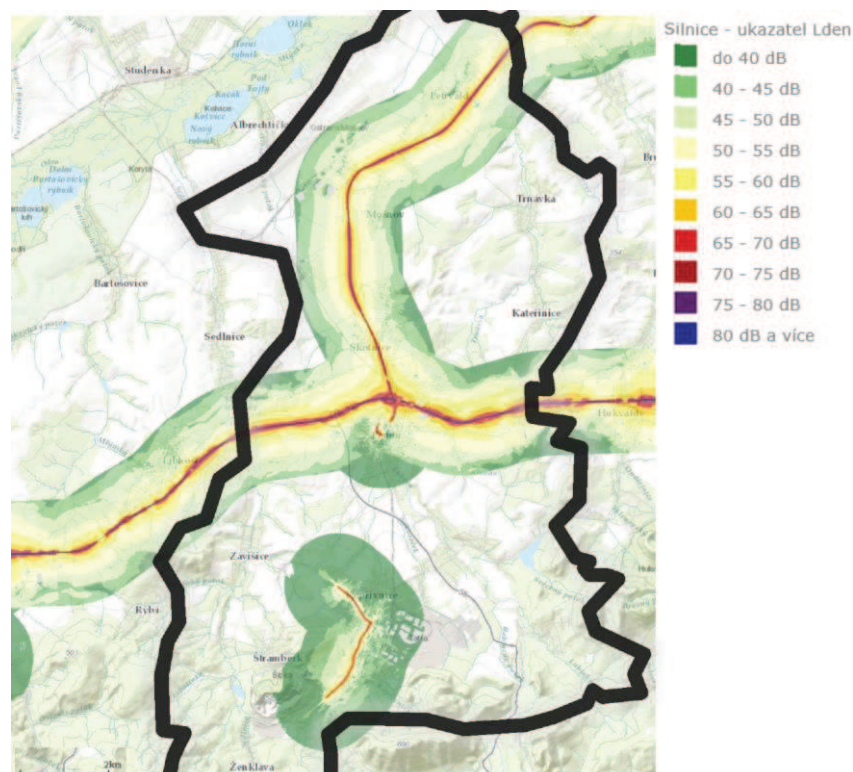
Tab.: Dopravní zatížení vybraných silnic lokálního významu v ORP Kopřivnice

ozn.	číslo sčítacího úseku	úsek mezi	RPDI v r. 2010	RPDI v r. 2016
II/486	7-1719	Hukvaldy - Vlčovice	1088	2320
III/04823	7-1521	Příbor, ul. Jičínská	499	-
III/04825	7-3740	Příbor, ul. Místecká	3603	3781
III/4806	7-2516	Petřvald - Trnávka	817	1133
	7-2510	Trnávka - Hájov	817	1133

V kontextu se zaměřením ÚSK jsou v řešeném území sledovány vybrané negativní externality silniční dopavy, a to hluk a dopravní nehodovost.

Nejvýznamnějším zdrojem hluku z dopravy v ČR je doprava silniční, přičemž touto externalitou jsou zasaženi nejvíce obyvatelé měst a obcí ležících na trasách nebo v blízkosti silnic a dálnic. Tyto vlivy se však projevují i v životním prostředí mimo zastavěná území obcí a negativně tak působí zejména na živočichy, kteří na různé hlukové projevy v krajině mohou být různě citliví. Obecně je však život v hlučném prostředí považován z hlediska zdraví za prokazatelně škodlivý. Hluk ruší některé činnosti, narušuje soustředění, brání v klidném spánku, způsobuje stres a zvýšené hladiny hluku pak mají i zdravotní dopady. Víceméně pro všechny organismy, je dlouhodobý pobyt v prostředí, kde úroveň hluku přesahuje 65 dB, nebezpečný. Negativně ovlivňuje oběhovou soustavu a také centrální nervový a imunitní systém. Rozsah působení hluku ze silniční dopavy (s různou úrovní hladin akustického tlaku pro denní provoz) je uvedeno na následujícím obrázku (pozn. jde o interpretaci hlukové mapy z r. 2012, která neobsahuje vliv nových staveb, např. obchvat Příbora).

Obr.: Hluková mapa v ORP Kopřivnice zobrazující hluk ze silniční dopavy (<https://eregpublicsecure.ksrzis.cz/Registr/shm/>)

Další externalitou, sledovanou v rámci ÚSK, je dopravní nehodovost, a to zejména z hlediska ovlivnění migrace živočichů. V následujícím přehledu jsou uvedeny dopravní nehody na vybraných komunikacích v ORP Kopřivnice (u komunikací se známým dopravním zatížením RPDI dle sčítání ŘSD). Tato analýza má ověřit bariérový efekt komunikací, které se mohou nacházet na významnějších migračních trasách živočichů a sloužit k identifikaci rizikových míst z hlediska pohybu zvěře a provozu na komunikaci. Přehled lokalit dopravních nehod, kde došlo ke srážkám vozidel s lesní zvěří, je pro celý ORP uveden na následujícím obrázku (Obr.: Lokality dopravních nehod vozidel a lesní zvěře v rámci ORP Kopřivnice).

V následující tabulce (Tab.: Hodnocení dopravní nehodovosti v ORP Kopřivnice) je uveden rozbor jednotlivých úseků komunikací s uvedením absolutního počtu nehod v daném úseku, odpovídající relativní nehodovosti, počet nehod, kdy došlo ke srážce se zvěří a hustota nehod, při kterých došlo ke srážce se zvěří. Ukazatel relativní nehodovosti je nejběžněji užívaným kritériem pro hodnocení bezpečnosti pozemních komunikací. Jeho hodnota zohledňuje počet nehod ve sledovaném období (v případě ÚSK je to období 2010 - 2017), průměrnou denní intenzitu provozu (voz/24 hod), délku úseku (km) a udává se v jednotkách počet nehod/mil. vozkm a rok. Hodnoty tohoto ukazatele jsou pak relativní, obvykle se pohybují v intervalu 0,1 – 0,9, přičemž vyšší hodnoty již poukazují na drobné nedostatky z hlediska bezpečnosti provozu a hodnoty vyšší než 1,6 pak na nedostatky zásadní. Pro hodnocení srážek se zvěří byl dále použit ukazatel hustoty nehod (H v následující tabulce), který vyjadřuje počet nehod na jednotku délky komunikace (km). Použitelný je především pro porovnání jednotlivých úseků mezi sebou a pomáhá tak určit nejrizikovější lokality.

Úseky s vyšší relativní nehodovostí a hustotou nehod s lesní zvěří jsou v tabulce (viz tab.: Hodnocení dopravní nehodovosti v ORP Kopřivnice) zvýrazněny. Podle každého ukazatele je vybráno 8 nehodových úseků. Z hlediska bezpečnosti provozu (počtu nehod celkem, resp. odpovídající relativní nehodovosti) lze za rizikové v ORP Kopřivnice považovat úseky silnic I/58 (jde především o napojení obchvatu Příbora do D48), II/464 (Příbor - Lubina a Příbor, průtah po ul. Lidické), II/480 (úsek Štramberk - hranice ORP - Veřovice a průtah Kopřivnicí po ul. ČSA), II/482 (úsek Závěšice - Kopřivnice), II/486 (Hukvaldy - Vlčovice) a také III/4806 (v úseku Petřvald - Trnávka).

Z hlediska srážek se zvěří (z pohledu relativní nehodovosti) lze za problematické označit úseky silnic I/58 (Skotnice - Mošnov), II/464 (Studénka - Skotnice a Příbor - Lubina), II/482 (Závěšice - Kopřivnice), II/486 (Hukvaldy - Vlčovice), III/4806 (v úseku Petřvald - Trnávka a Trnávka - Hájov) a III/48012 (Příbor, I/58 - Závěšice II/482). Z pohledu hustoty nehod (srážek s lesní zvěří) jsou to pak úseky silnic I/48 (Nový Jičín - D48, Příbor), I/58 (Skotnice - Mošnov, Příbor, obchvat, Mošnov - Petřvald, Petřvald - Stará Ves n. O.) a II/464 (Studénka - Skotnice a Příbor - Lubina). Vysokou hustotu nehod, při které figurovala lesní zvěř, také vykazuje místní komunikace vedená od silnice II/464 k letišti (MK hranice ORP - příjezd k letišti v tabulce).

Tab.: Hodnocení dopravní nehodovosti v ORP Kopřivnice

ozn.	úsek mezi	délka úseku cca (km)	celkový počet nehod		srážka se zvěří		
			abs. počet	rel.	abs. počet	rel.	H
D48	I/48 od N.J. - MÚK Příbor, střed	1,65	21	0.26	1	0.01	0.09
I/48	Nový Jičín - D48, Příbor	1,23	60	0.98	12	0.20	1.39
	D48, Příbor - MÚK Příbor, střed	0,50	23	0.99	2	0.09	0.57
	MÚK Příbor, střed - MÚK Příbor, vých.	1,41	17	0.31	1	0.02	0.10
	MÚK Příbor, vých. - Rychaltice	1,73	37	0.59	8	0.13	0.66
I/58	Lichnov - Vlčovice	2,98	38	0.64	4	0.07	0.19
	Vlčovice - Kopřivnice	2,65	42	0.83	11	0.22	0.59
	Kopřivnice, Lubina, průtah	0,99	17	0.80	5	0.24	0.72
	Příbor, obchvat (od 09/2011)	3,19	29	0.60	19	0.28	0.85
	Příbor, obchvat - rampa MÚK	0,31	8	3.12	0	0.00	0.00
	Příbor - Skotnice	2,39	37	0.52	9	0.13	0.54
	Skotnice - Mošnov	3,31	57	0.76	23	0.31	0.99
	Mošnov - Petřvald	2,37	31	0.58	14	0.26	0.84
	Petřvald - Stará Ves n.O.	2,05	48	1.04	11	0.24	0.77
II/464	Studénka - Skotnice	4,79	50	0.93	25	0.47	0.75
	Příbor, ul. Ostravská	0,47	12	1.07	0	0.00	0.00
	Příbor, ul. Lidická	0,37	10	1.67	0	0.00	0.00
	Příbor, ul. Komenského, ul. Frenštátská	0,35	10	1.36	0	0.00	0.00
	Příbor, ul. Frenštátská	1,57	26	0.92	2	0.07	0.18
	Příbor - Lubina	0,46	12	1.63	3	0.41	0.93
ozn.	úsek mezi	délka úseku cca (km)	celkový počet nehod		srážka se zvěří		
			abs. počet	rel.	abs. počet	rel.	H
II/480	Kopřivnice, Lubina, průtah	0,99	16	0.78	1	0.05	0.14
	Kopřivnice, průtah, ul. ČSA	1,01	40	1.92	0	0.00	0.00
	Kopřivnice, průtah, ul. Záhumenní	2,02	55	1.22	0	0.00	0.00
	Štramberk, průtah, ul. Nádražní a Kozina	1,08	11	1.11	1	0.10	0.13
	Štramberk - hranice ORP - Veřovice	3,92	39	2.09	2	0.11	0.07
II/482	Rybí - Závašice	1,73	19	0.91	6	0.29	0.50
	Závašice - Kopřivnice	2,37	48	1.67	12	0.42	0.72
	Kopřivnice, průtah	1,13	24	0.92	0	0.00	0.00
II/486	Hukvaldy - Vlčovice	2,72	17	1.70	3	0.30	0.16
III/04823	Příbor, ul. Jičínská	0,89	5	-	0	-	0.00
III/04825	Příbor, ul. Místecká	1,19	19	-	0	-	0.00
III/48012	Příbor, I/58- Závašice, II/482	2,23	20	0.96	7	0.34	0.45
III/4806	Petřvald - Trnávka	3,34	15	1.94	4	0.52	0.17
	Trnávka - Hájov	4,21	13	1.33	4	0.41	0.14
	Hájov	2,66	4	-	1	-	0.05
III/4807	Trnávka - hranice ORP	1,46	4	-	1	-	0.10
III/4808	Petřvald - Mošnov - Skotnice	5,17	15	-	3	-	0.08
III/4809	Sedlnice - Mošnov, spojka I/58 a II/464	1,31	6	-	1	-	0.11
III/4821	hranice ORP - Štramberk - Závašice	3,65	22	-	4	-	0.16
III/4822	Závašice - Borovec	2,10	15	-	3	-	0.20

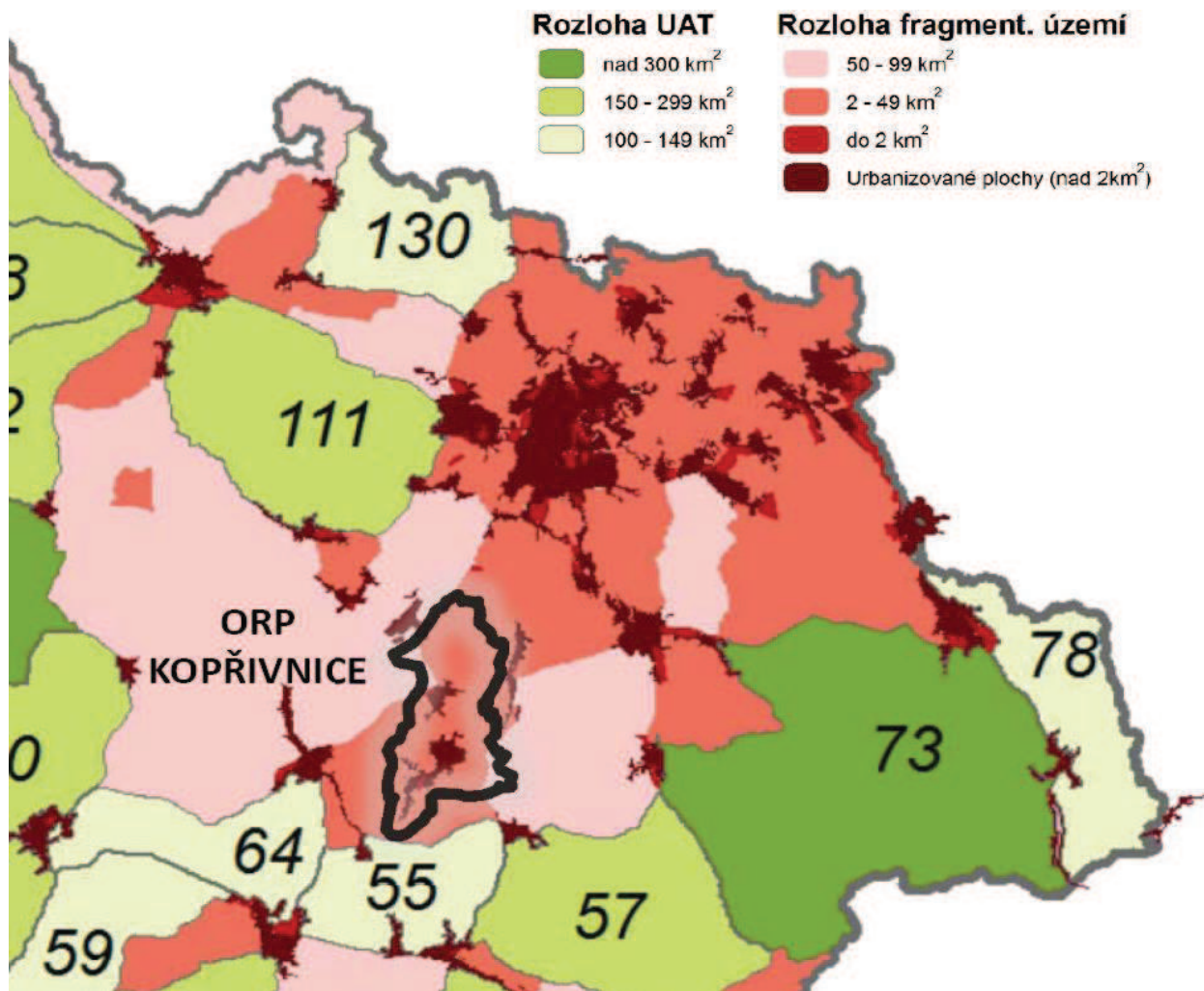
ozn.	úsek mezi	délka úseku cca (km)	celkový počet nehod		srážka se zvěří		
			abs. počet	rel.	abs. počet	rel.	H
III/4863	Příbor - Hájov	3,59	16	-	1	-	0.04
MK	hranice ORP - příjezd k letišti	1,70	26	-	13	-	1.09

Obr.: Lokality dopravních nehod vozidel a lesní zvěře v rámci ORP Kopřivnice
(<http://www.jdvm.cz/cz/s477/Rozcestnik/c7315-Statistika-nehod-v-mape>)

Negativním vlivem dopravní infrastruktury je také tzv. fragmentace krajiny. Jde o proces, při kterém je krajina členěna dopravními stavbami na stále menší a menší části. Takto oddělené části krajiny pak postupně ztrácejí svou schopnost plnit funkci životního prostoru pro existenci celistvých populací živočichů. Tzv. nefragmentované oblasti mají splňovat dvě zásadní podmínky. Jsou ohraničeny buď silničními (nebo jinými komunikacemi) s intenzitou dopravy vyšší než 1 000 voz/den nebo vícekolejnými železnicemi a mají rozlohu větší nebo rovnou 100 km².

Obr.: Fragmentace krajiny (zdroj: www.evernia.cz)

Oblast ORP Kopřivnice lze zařadit do fragmentovaného území, přičemž míra fragmentace je poměrně vysoká (do 40 km²). Do správního území nezasahuje žádný z polygonů UAT (Unfragmented Area by Traffic), který vymezuje nefragmentované území (kde míra fragmentace je právě nad 100 km²). Předmětem ochrany krajiny z hlediska její fragmentace v ORP Kopřivnice tak bude ochrana její celistvosti jako celku spíše okrajovou záležitostí. Záměry, které se dopravy dotýkají, by se tedy měly soustředit spíše na ochranu průchodnosti krajiny pro jednotlivé druhy živočichů a z hlediska ochrany zdraví a životního prostředí obyvatel pak na ochranu oblastí, které příliš dotčené dopravou stále nejsou a mohou tak mít dostatečný potenciál pro rekreaci obyvatel (např. možnost volného pohybu v krajině ve formě denní krátkodobé rekreace a turistiky).

Ochranná pásma silniční infrastruktury a jejich vyhodnocení

Nedílnou součástí silniční dopravní infrastruktury je také její ochrana. Ta je realizována prostřednictvím ochranných pásem dle příslušného silničního zákona (viz dále). Předmětem ochrany jsou trasy dálnic, silnic a místních komunikací I. a II. třídy, a to mimo souvisle zastavěné území. Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy. Z hlediska bezpečnosti provozu je také nutno dodržet, že v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy o poloměru ≤ 500 m a v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací se nesmí zřizovat a provozovat jakékoliv objekty, vysazovat stromy nebo vysoké keře a pěstovat takové kultury, které by svým vzrůstem a s přihlédnutím k úrovni terénu rušily rozhled potřebný pro bezpečnost silničního provozu.

Tab.: Ochranná pásma dálnic, silnic a místních komunikací

kategorie a typ komunikace	měřeno od	ochranné pásmo v m
dálnice	osy přilehlého jízdního pásu dálnice nebo osy větve její křižovatky s jinou pozemní komunikací, pokud by takto určené pásmo nezahrnovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku.	100
	pro případy povolování zřizování a provozování reklamních zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace	250
silnice I. třídy	osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu	50
silnice II. třídy	osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu	15
silnice III. třídy	osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu	15
místní komunikace I. třídy	osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu	50
místní komunikace II. třídy	osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu	15

Souvisle zastavěným územím obce je pro účely určení silničního ochranného pásma podle zákona o pozemních komunikacích území, které splňuje tyto podmínky:

- na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí,
- mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území.

V silničních ochranných pásmech lze jen na základě povolení vydaného silničním správním úřadem a za podmínek v povolení uvedených:

- provádět stavby, které podle zvláštních předpisů vyžadují povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu,
- provádět terénní úpravy, jimiž by se úroveň terénu snížila nebo zvýšila ve vztahu k niveletě vozovky.

Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy. Z hlediska bezpečnosti provozu je také nutno dodržet, že v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy o poloměru ≤ 500 m a v rozhledových trojúhelnících prostorů

úrovňových křižovatek těchto pozemních komunikací se nesmí zřizovat a provozovat jakékoliv objekty, vysazovat stromy nebo vysoké keře a pěstovat takové kultury, které by svým vzrůstem a s přihlédnutím k úrovni terénu rušily rozhled potřebný pro bezpečnost silničního provozu.

Doprava na pozemních komunikacích - pěší a cyklistická doprava

Územní studií jsou v dopravní části věnované pěší a cyklistické dopravě sledovány především sítě pěších a cykloturistických tras v území, okrajově také cyklostezek. Propustnost krajiny pro volný pohyb člověka je totiž důležitým faktorem v území. Obyvatelům nabízí možnost volného pohybu v krajině a provozovat denní krátkodobou rekreaci a turistiku. Jedním z ukazatelů indikujících dobrou propustnost krajiny může být hustota komunikační sítě (cykloturistických tras nebo tras pěší dopravy). Z tohoto pohledu vykazuje ORP Kopřivnice příznivé podmínky pro realizaci cykloturistických a turistických rekreačních aktivit.

Trasy pěší a cyklistické dopravy

viz kapitola B.3.2) Vazba sídla na volnou krajinu (přístup do krajiny)

Doprava drážní

V oblasti drážní dopravy jsou územní studií sledovány především železniční tratě, vlečky a související drážní infrastruktura (železniční stanice, zastávky).

Územím ORP Kopřivnice je vedena regionální železniční trať č. 325 Studénka - Veřovice s odbočkou k letišti Mošnov (ze stanice Sedlnice). V širších vazbách jde o spojkou koridorové celostátní trati č. 270 Česká Třebová – Přerov – Bohumín, Mošnov, Ostrava Airport – Studénka (ve Studénce) a celostátní trati č. 323 Ostrava - Valašské Meziříčí (ve Veřovicích). V ORP Kopřivnice jde o jednokolejnou trať, s třídou zatížení C4 (20 t dovoleného zatížení na nápravu, 8 t na běžný metr), která slouží osobní i nákladní dopravě. Do území vstupuje od severozápadu (od Sedlnice), prochází přes území Skotnice do Příbora, odkud je pak vedena jižně do Kopřivnice, Štramberka a Ženkavy. Mimo území Příbora, Kopřivnice a Štramberka je trať převážně vedena nezastavěným územím, v Sedlnici se z této trati odpojuje odbočka k letišti Leoše Janáčka v Mošnově. Obsluhu území hromadnou dopravou zajišťují železniční stanice Příbor, Kopřivnice a Štramberk a železniční zastávky Mošnov, Ostrava Airport, Skotnice, Kopřivnice, zastávka a Ženkava. Nákladní dopravě slouží nákladní nádraží v Kopřivnici (situované na pomezí Kopřivnice a Lubiny). Z trati č. 325 také odbočují vlečky do výrobního areálu Tatry (z nákladového nádraží) a těžebního areálu společnosti Kotouč Štramberk (ze železniční stanice Štramberk).

Ochranná pásma drážní infrastruktury a jejich vyhodnocení

Součástí drážní dopravní infrastruktury je také její ochrana. Ta je realizována prostřednictvím ochranných pásem dle příslušného drážního zákona (zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů). Předmětem ochrany jsou trasy železničních drah, místních tratí a vleček, speciálních drah, drah lanových, tramvajových i trolejbusových. Ochranná pásma jsou pak měřena od os krajních kolejí, případně od hranice obvodu dráhy. Obvodem dráhy se rozumí území určené pro umístění stavby dráhy.

Tab.: Ochranná pásma drah

typ komunikace	měřeno od	ochranné pásmo v m
dráha regionální	od osy krajní koleje	60
	od hranice obvodu dráhy	30
dráhy místní a vlečky	od osy krajní koleje	30

V ochranném pásmu je provozovatel dráhy a dopravce oprávněn vstupovat na cizí pozemky, popřípadě na stavby na nich stojící, a to za účelem oprav, údržby a provozování dráhy, odstraňování následků nehod nebo poškození dráhy a za účelem odstraňování jiných překážek omezujících provozování drážní dopravy. Provozovatel dráhy a dopravce je rovněž oprávněn ve stavu nouze nebo v naléhavém veřejném zájmu na provozování dráhy nebo na provozování drážní dopravy na nezbytnou dobu v nezbytné míře a za náhradu použít nemovitou věc vlastníka v ochranném pásmu dráhy, nelze-li dosáhnout účelu jinak.

V ochranném pásmu dráhy lze zřizovat a provozovat stavby, provádět hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem, provozovat střelnici, skladovat výbušniny, nebezpečné odpady a zřizovat světelné zdroje a barevné plochy zaměnitelné s návěstními znaky jen se souhlasem drážního správního úřadu a za podmínek jím stanovených.

Tyto limity platí bez rozdílu pro všechny druhy drah, kde se zřizuje ochranné pásmo dráhy.

Rozvoj drážní dopravní infrastruktury v ORP Kopřivnice

Železniční infrastruktura je v ORP Kopřivnice již stabilizovaná ve stávajících trasách a polohách. Sleduje se pouze optimalizace železniční trati v úseku Sedlnice - Veřovice (úsek Studénka - Sedlnice byl již zmodernizován v souvislosti s výstavbou odbočky k letišti v Mošnově). Optimalizace a modernizace umožní zvýšení traťové rychlosti ze současných 40km/hod na rychlost 60 až 80km/hod a zvýšení nápravového tlaku. Vyšší rychlost pak atraktivní tento druh dopravy a předpokládá se, že tak bude vyřešena doprava pro cca 50 až 70 tisíc obyvatel z oblasti kolem Studénky, Příbora, Kopřivnice a Štramberku směrem do Podbeskydí. V rámci kolejové dopravy jde také o nejvýhodnější spojení letiště Leoše Janáčka v Mošnově s Beskydami. Úsek Štramberk – Veřovice s omezeným směrovým vedením je dále překážkou pro vedení odklonových vlaků z hlavního železničního koridoru (trať č. 270) a použití tratě jako nejkratší spojnice mezi Ostravou a Valašským Meziříčím.

Tab.: Záměry v oblasti drážní dopravy dle Aktualizace č. 1 ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Zrušení DZ11	Železniční trať č. 325 Studénka – Sedlnice, rekonstrukce a zkapacitnění	Mošnov	realizováno
Zrušení D200	žst. Sedlnice – dopravní letiště Ostrava – Mošnov – nová stavba (jednokolejná, elektrizovaná trať)	Mošnov	realizováno

Doprava letecká

V severovýchodní části řešeného území (na území Mošnova a Petřvaldu) je situováno letiště Leoše Janáčka Ostrava. Z hlediska zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, jde o mezinárodní veřejné civilní letiště, jehož vlastníkem je Moravskoslezský kraj. Letiště má jednu vzletovou a přistávací dráhu orientovanou ve směru

přibližně severovýchod – jihozápad v celkové délce 3 500 m (z toho cca 470 m na území Petřvaldu) a šířce 63 m. K odbavování cestujících a nákladů slouží 1 terminál pro odbavení cestujících a 1 cargo terminál. Kapacita letiště ve stávajícím uspořádání vzletové a přistávací dráhy a odbavovacích ploch umožňuje podle povětrnostních a klimatických podmínek cca 40 až 54 vzletů a přistání za hodinu. Roční dosažitelná kapacita je nejvýše cca 180 000 vzletů a přistání. Letiště se nachází cca 20 km jihovýchodně od Ostravy.

Ve východní části území Mošnova se dále nachází vzletová a přistávací plocha pro sportovní létající zařízení (status SLZ neveřejná). Toto zařízení je využíváno především ke sportovním aktivitám.

Ochranná pásma letecké infrastruktury a jejich vyhodnocení

Ochranná pásma leteckých staveb se obecně dělí na ochranná pásma letišť a ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení.

Ochranná pásma letiště Leoše Janáčka v Mošnově (kódového značení 4E s přístrojovou dráhou) zahrnují tato ochranná pásma (dle veřejné vyhlášky, opatření obecné povahy, kterým se zřizují ochranná pásma letiště Ostrava - Mošnov, ze dne 30.1.2012):

Tab.: Ochranná pásma letiště Leoše Janáčka v Mošnově

typ ochranného pásma	podrobnější členění
ochranné pásmo se zákazem staveb	ochranné pásmo provozních ploch letiště
ochranné pásmo s výškovým omezením staveb	ochranné pásmo vzletových a přiblížovacích prostorů
	ochranné pásmo vnitřní vodorovné plochy
	ochranné pásmo kuželové plochy
	ochranné pásmo přechodových ploch
ochranné pásmo vnější vodorovné plochy	
ochranné pásmo proti nebezpečným a klamavým světlům	
ochranné pásmo s omezením staveb vzdušných vedení VN a VVN	
ochranné pásmo ornitologické	ochranné pásmo ornitologické vnitřní
	ochranné pásmo ornitologické vnější
ochranné pásmo světelných zařízení	ochranné pásmo přiblížovací světelné soustavy
ochranné pásmo se zákazem laserových zařízení	

Ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení letiště Leoše Janáčka v Mošnově:

- ochranné pásmo Primárního radaru TAR letiště Ostrava - Mošnov (zřízeno Úřadem pro civilní letectví opatřením obecné povahy č.j. 5202-14-401 ze dne 6.8.2014).
- ochranná pásma systému ILS včetně měřiče vzdálenosti DME 22, letiště Ostrava - Mošnov (Úřad pro civilní letectví je zřídil dne 6.1.2016 opatřením obecné povahy č.j. 0056-16-701).
- ochranná pásma VKV všesměrového majáku VOR OTA a UKV měřiče vzdálenosti DME OTA, letiště Ostrava – Mošnov (Úřad pro civilní letectví je zřídil dne 6.1.2016 opatřením obecné povahy č.j. 0061-16-701).
- ochranná pásma Leteckého radiového zaměřovače VDF, letiště Ostrava – Mošnov (Úřad

pro civilní letectví zřídil dne 6. 1. 2016 opatřením obecné povahy č. j. 0064-16-701).

Zájmovým územím Ministerstva obrany jsou ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení, které je nutno respektovat podle § 37 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů, podle ustanovení § 175 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Z důvodu bezpečnosti letového provozu je nezbytné respektovat níže uvedené podmínky pro jednotlivá zařízení:

- ochranné pásmo přehledových systémů: jde o ochranné pásmo přehledového primárního radaru (PSR) a přehledového sekundárního radaru (SSR) přehledové části systému přesného přibližovacího radaru (SRE) - (primární – RL-5M, RL-5, sekundární MSSR-1, RS-5). Ochranné pásmo je tvořeno třemi sektory, pro které musí platit: Sektor A má tvar kružnice o poloměru $r_1 = 100$ m; překážky v něm nesmí převyšovat vodorovnou rovinu procházející spodním okrajem anténního zrcadla radaru, Sektor B je tvořen komolým kuželem vycházejícím z ohraničení sektoru A směrem vzhůru pod úhlem $0,3^\circ$ nad rovinou vymezenou sektorem A až do vzdálenosti 5000 m od stanoviště antény radaru a Sektor C je tvořen komolým kuželem vycházejícím z ohraničeného sektoru C vzhůru pod úhlem $0,5^\circ$ nad vodorovnou rovinou proloženou vzdáleným ohraničením sektoru B. Dálkově je sektor C omezen na vzdálenost 30 km od stanoviště antény radaru.

Překážky v sektorech B a C nesmí převyšovat horní hranici sektorů.

Dopravní záměry vyplývající z Politiky územního rozvoje ČR viz kapitola E.1.

Dopravní záměry vyplývající ze ZÚR MSK viz kapitola E.2.

Dopravní záměry vyplývající ÚAP MSK a ÚAP SO ORP Kopřivnice viz kapitola E.5.

Technická infrastruktura

Vliv technické infrastruktury lze v kontextu krajiny definovat jako technicistní element, narušující krajinu především z estetického hlediska.

Problematickými prvky v celém území SO ORP Kopřivnice jsou vzdušná vedení elektrické energie ve vyšších napěťových hladinách 110 - 400 kV (velmi, resp. zvláště vysoké napětí), v exponovanějších oblastech (lesní pozemky, volné otevřené pozemky zemědělské, horizonty) pak i vzdušná distribuční vedení vysokého napětí 22 kV.

Mezi narušující prvky lze také zařadit zařízení pro výrobu elektrické energie - fotovoltaické a větrné elektrárny.

Negativní vlivy mohou v krajině působit i koridory a zařízení ostatní technické infrastruktury, např. plynovodní vedení vysokotlakých plynovodů, případně teplovodů nebo horkovodů, ale i oblastních vodovodů. Ačkoliv jde o podzemní zařízení, je nutno podél jejich tras udržovat přístupové koridory, jako např. lesní průseky apod. Také je nutno zvažovat výsadbu dřevin v ochranných a bezpečnostních pásmech technické infrastruktury z důvodu eliminace možných rizik ohrožujících provoz těchto zařízení.

V oblasti elektronických komunikací lze za problémová označit především zařízení pro šíření signálu mobilních operátorů (tzv. BTS stanice), nebo radiokomunikační zařízení (vysílače, převaděče apod.).

Technická infrastruktura – zásobování vodou a likvidace odpadních vod

Všechny obce v ORP Kopřivnice mají napojení na veřejný vodovod, případně individuální zásobování prostřednictvím studní (Štramberk-Libotín, Kopřivnice-Paseky). Vzhledem k opakujícím se záplavám v posledních letech, při kterých dochází ke znečištění vody ve studních, a na druhou stranu ke snižování hladiny spodní vody v lokalitě Štramberk-Libotín, je nutno vyřešit napojení této části Štramberku na veřejný vodovod. Koncový stupeň čištění odpadních vod mají města Kopřivnice, Příbor a Štramberk, částečně jsou odpadní vody čištěny v Petřvaldu a Mošnově, nově jsou odváděny odpadní vody z části zástavby v místní části Kopřivnice-Lubina na ČOV v Kopřivnici. V ostatních obcích jsou znečištěné nebo částečně čištěné vody odváděny nesoustavnou místní kanalizací do vodotečí. Při extrémnějších srážkách se v některých lokalitách projevuje nedostatečná kapacita dešťové kanalizace.

Zásobování vodou

Obec Kateřinice

Obec Kateřinice má vybudován veřejný vodovod od roku 1989. Je součástí skupinového vodovodu Trnávka – Kateřinice. Zdrojem vody je Ostravský oblastní vodovod (OOV), přivaděč Zelinkovice – Hájov, na který je vodovod Kateřinice – Trnávka připojen přívodním řadem v šachtě před státní silnicí I/48 Příbor – Frýdek-Místek. Součástí společného vodovodu je rozvodní síť v Trnávce, která navazuje na řad v Kateřinicích, vodojem Kateřinice 250 m³, který je na k. ú. Fryčovice a zásobovací řad z vodojemu po rozvodní síť v Kateřinicích. Vlastní zdroj vody má Moravan a.s. se sídlem v Petřvaldu. Zdrojem vody je studna nedaleko od rybníka na Kamenci. Areál Moravanu není napojen na veřejný vodovod. Podle bilancí potřeb pitné vody pro Kateřinice uvedených v územním plánu nevychází potřeba výstavby nových zařízení.

Město Kopřivnice, k. ú. Kopřivnice

Původní vodovod pro město byl zprovozněn v roce 1921. Současný vodovod je provozován SmVaK Ostrava a.s. Do r. 2004 bylo město pitnou vodou zásobeno ze dvou zdrojů – místního zdroje vody Šutyra a centrálních zdrojů Ostravského oblastního vodovodu (OOV). Z jímacího zářezu Šutyra s vydatností cca 2 l/s byla voda gravitačně přiváděna do zemního vodojemu Kopřivnice Šutyra 300 m³ s maximální hladinou 381,20 m n. m. a dnem 378,00 m n. m. Z vodojemu byl proveden gravitační rozvod do vodovodní sítě jižní části města, která tvořila samostatné tlakové pásmo. Rozhodnutím Městského úřadu Kopřivnice, odboru životního prostředí pod č. j. OŽP/50 193/04/JS – 7195/04 ze dne 15. 11. 2004 bylo zrušeno původně vydané povolení k nakládání s podzemními vodami – k jejich odběru z vodního zdroje Kopřivnice – Šutyra za účelem veřejného zásobování pitnou vodou z důvodu nepotřebnosti tohoto vodního zdroje. Vodní zdroj je fyzicky zachován pro zajištění bezpečného odvádění jímaných podzemních vod gravitačně vytékajících do bezejmenného suchého koryta vodního toku s následným zaústěním do vodního toku Kopřivnička. Zdroj má rozhodnutím VLHZ/3977/84/Pe-332 ONV NJ ze dne 13. 2. 1985 vyhlášená pásma hygienické ochrany 1. a 2. stupně, která do doby jiného rozhodnutí vodoprávního úřadu nadále zůstávají platná. Z centrálních zdrojů (OOV) je voda přiváděná ze dvou směrů. Z vodojemu Hájev 2000 m³ s maximální hladinou 378,12 m n. m a dnem 367,00 m n. m je veden přivaděč, který dopravuje vodu do přerušovací komory (PK) Rybí. Odbočením z tohoto přivaděče je řadem přivedena voda do severovýchodní části města ke trati ČD. Z tohoto řadu je zásobována přilehlá část zástavby Na Luhách, areál závodu Tatra Kopřivnice a.s. a Průmyslový park Kopřivnice. Tento řad je propojen s vodojemem horního tlakového pásma (HTP) přes vodovodní síť města. Propojení se využívá jen jako náhradní zdroj pro HTP. Z přivaděče OOV Nová Ves – Čeladná – Červený kámen je voda přiváděna do akumulace OOV Červený kámen 2 x 750 m³ s maximální hladinou 442,53 m n. m a dnem 439,29 m n. m. Z vodojemu Červený kámen je samostatným řadem voda dopravena do vodojemu Bílá hora HTP 2 x 1 000 m³ s maximální hladinou 393,14 m n. m a dnem 388,14 m n. m. Odbočením z tohoto přírodního řadu je plněna akumulace STP – vodojem 2 x 2 000 m³ s maximální hladinou 377,43 m n. m a dnem 373,93 m n. m. Z vodojemu STP je plněna přerušovací komora dolního tlakového pásma (DTP) 2 x 150 m³, která má maximální hladinu 365,08 m n. m. a dno 362,02 m n. m. Z vodojemu HTP Bílá hora 2 x 1 000 m³ je provedeno propojení řadem do PK Rybí a dále do Nového Jičína a samostatný řad do Štramberku. Západní a střední část města je pitnou vodou zásobena z vodojemu Bílá hora HTP 2 x 1000 m³ samostatným zásobovacím řadem. Vodovodní síť HTP pokračuje směrem na Štramberk, Bařiny a Kozinu. Z Bařin pokračuje směrem na Ženklovu. Tlakové poměry vody v tomto tlakovém pásmu jsou vyhovující pro zástavbu na terénu 333,14 – 373,14 m n. m. Nová zástavba v ul. Pod Bílou horou je napojena na zásobovací řad z vodojemu HTP do sídliště. Z PK 2 x 150 m³ je zásobena část zástavby na severním okraji města – sídliště Sever, v prostoru ulice Francouzská, Osvoboditelů a 17. listopadu. Pod tlakem vodojemu Hájev je zásobena jen malá část zástavby Na Luhách. Samostatné tlakové pásmo tvoří vodojem Tatrov 2 x 1 000 m³ s dnem 376,50 m n. m. Vodojem je zásobován z vodojemu Hájev. Zásobování pitnou vodou pro město je z hlediska zdrojů (napojení na OOV ze dvou směrů) plně zajištěno i s dostatečnou rezervou pro předpokládanou výstavbu.

Město Kopřivnice, k. ú. Drnholec nad Lubinou, k. ú. Větrkovice u Lubiny (místní část Lubina)

Vodovod v Lubině je vybudován od roku 1976 a je provozován SmVaK Ostrava a.s. Zdrojem vody pro vodovod je Ostravský oblastní vodovod (OOV) – přivaděč Vodojem Hájov – Kopřivnice – Nový Jičín. Pod tlakem vodojemu OOV Hájov je tažen přívodní řad do dělicí šachty, kde se dělí na přívod do Příbora a do Kopřivnice. Na přívodní řad do Kopřivnice je napojen vodovod Lubina třemi samostatnými odběry přes redukční ventily. Na tyto odběry navazují v Lubině tři samostatné rozvody tvořící tři samostatná tlaková pásma. Větrkovice mají vybudován veřejný vodovod, který je napojený na centrální zdroj vody – na OOV přes vodoměrnou šachtu a redukci tlaku. Vodovod svým rozsahem kryje současnou potřebu obce.

Město Kopřivnice, k. ú. Mniší

Původní vodovod v Mniší byl vybudován již v roce 1898, nesloužil však pro obec, ale byl využíván pro město Příbor. V roce 1976, po napojení Příbora na OOV, byl tento vodovod přenechán pro k. ú. Mniší a k. ú. Vlčovice. Vodovod využívá čtyři místní zdroje vody (pramen Kazničov, Spruží, Tichá I a Tichá II) s přepouštěním přebytků vody do vodovodu města Příbor. V blízkosti stávajícího vodojemu Mniší je pramen Kazničov. Z pramenní jímky je přívod do vodojemu Mniší. Přímo pod tlakem akumulace pramenní jímky je zásobována zástavba v prostoru vodojemu (je vytvořeno samostatné tlakové pásmo). Zároveň je plněna akumulace 32 m³ u AT stanice, která řadem zásobuje zástavbu kolem zdroje a tvoří horní tlakové pásmo. Dalším zdrojem vody je prameniště Spružiny (východně od obce) a prameniště Tichá I a Tichá II, což jsou prameny jižně od zástavby, na k. ú. Tichá. Jejich vydatnost je cca 3,7 l/s. Voda z pramenů je gravitačně stažena do akumulace – vodojemu Mniší. Z vodojemu je veden zásobovací řad, který se pod vodojemem dělí na přívod do Příbora a do vodovodní sítě Mniší (dolní tlakové pásmo). Přes vodovod Mniší jsou zásobovány Vlčovice. Rozhodnutím č. j. VLHZ/4001-11/76/Ma-402 ONV NJ ze dne 5.2.1977 a č.j. VLHZ/1868- 1/75/Ma-402 ONV NJ ze dne 16.12.1975 mají zdroje vyhlášeno ochranné pásmo 1. stupně.

Město Kopřivnice, k. ú. Vlčovice

V obci byl v roce 1976 vybudován vodovod, který navazuje na vodovod Mniší. Zdroje vody jsou pro k. ú. Mniší a Vlčovice společné. Rozvodná síť je poměrně nová, v dobrém technickém stavu, její rozsah odpovídá potřebě v zásobování pitnou vodou. V rámci zajištění technické infrastruktury pro průmyslový park Kopřivnice jsou vybudovány nové vodovodní řady pro pitnou a užitkovou vodu. Vlastní akumulaci areál vybudovanou nemá. Předpokládané množství pitné vody po dobudování areálu je Q = 250 m³/den. S ohledem na toto množství vody bylo provedeno napojení na přivaděč Ostravského oblastního vodovodu, odkud je vedena přípojka, která je ukončena ve vodoměrné šachtě.

Obec Mošnov

Obec Mošnov má veřejný vodovod, vybudovaný v letech 1960 – 1970, který je ve vlastnictví obce a správě SmVaK. V roce 2008 byl dokončen nový vodovod, na který jsou napojeny všechny rodinné domy v obci. Vodovodní řady jsou dovedeny do průmyslové zóny Mošnov.

Obec Petřvald

Obec Petřvald má veřejný vodovod. Zdrojem vody je od roku 1996 třetí větev Kružberského přivaděče OOV Podhradí – Krmelín. Přívodní řady pro k. ú. Petřvaldík (Albrechtický a Novou

Horku) a pro Petřvald odbočují z přivaděče OOV mezi přerušovací komorou Bílov a uzlem Světlov. Zástavba Petřvaldu na levém břehu Lubiny (obřadní síň, stadion a cca 10 RD) je napojena na vodovod letiště. Zemědělské družstvo Moravan a.s. v Petřvaldíku využívá vlastní vodní zdroj.

Město Příbor, k. ú. Příbor

Město Příbor má veřejný vodovod. Zdrojem vody pro město Příbor a místní část Prchalov je OOV, přivaděč z vodojemu Hájev. Tímto přivaděčem jsou zásobovány vodojem Benátky $2 \times 1000 \text{ m}^3$ a vodojem Vojenský $2 \times 650 \text{ m}^3$. Z těchto vodojemů je voda rozvedena po celém území Příbora.

Město Příbor, k. ú. Prchalov je napojeno vodovodním řadem na řad vedoucí z vodojemů v Příboře do obce Skotnice.

Město Příbor, k. ú. Hájev je napojeno vodovodním řadem na vodojem Hájev – 60 m^3 . V území se dále nachází vodojem užitkové vody Tatry $2 \times 250 \text{ m}^3$ (k. ú. Klokočov), do kterého je čerpána voda z řeky Lubiny z jezu u příborské ČOV.

Obec Skotnice

Obec Skotnice má vybudován veřejný vodovod od roku 1982. Zdrojem pitné vody pro vodovod je OOV, přivaděč z vodojemu Hájev do Kopřivnice a Nového Jičína, na který je přivaděčem napojen Příbor. Vodovodní síť Skotnice je napojena na přívodní řad pro Sedlnici-Bartošovice. Vodovodní síť v obci je v dobrém technickém stavu, vodovodní řady jsou vedeny v okrajích komunikací a v přilehlých plochách a jsou částečně zokruhované.

Město Štramberk

Štramberk má vybudován veřejný vodovod (od roku 1898), který je ve správě SmVaK Ostrava a.s. – oblast Nový Jičín. Zdrojem pitné vody jsou tři vlastní podzemní zdroje vody, a to „Bílá studna“, „Černý les“ a „Oční“ s celkovou vydatností $5,5 \text{ l/s}$, které jsou doplněny vodou z OOV Nová Ves – Čeladná – Červený kámen. Pro všechny tři vodní zdroje jsou stanovena ochranná pásma I. stupně a pro vodní zdroj „Oční“ je stanoveno ochranné pásmo I. i II. stupně. Vodovodní síť Štramberku je rozdělena na dvě části a jednotlivé části jsou děleny celkem do osmi tlakových pásem.

Obec Trnávka

Obec Trnávka má veřejný vodovod od roku 1993. Je součástí skupinového vodovodu Trnávka – Kateřinice. Zdrojem vody je Ostravský oblastní vodovod (OOV), přivaděč Zelinkovice – Hájev, na který je vodovod Kateřinice – Trnávka připojen přívodním řadem v šachtě před státní silnicí I/48 Příbor – Frýdek-Místek. Součástí společného vodovodu je rozvodní síť v Trnávce, která navazuje na řad v Kateřinicích, vodojem Kateřinice 250 m^3 , který je na k. ú. Fryčovice a zásobovací řad z vodojemu po rozvodní síť v Kateřinicích. Vlastní zdroj vody má Moravan a.s. se sídlem v Trnávce. Jsou to tři studny s čerpací stanicí s chloračí a výtlačkem do věžového vodojemu 100 m^3 , umístěného u zemědělského areálu. Podle bilancí potřeb pitné vody pro Trnávku uvedených v územním plánu nevyhází potřeba výstavby nových zařízení.

Obec Závíšice

Obec Závíšice má vybudován veřejný vodovod od roku 1978. Zdrojem pitné vody pro vodovod je OOV, z jehož přivaděče z Kopřivnice do Nového Jičína je odbočkou přiváděna

voda do vodojemu Závašice 100 m³. Východní část obce, ležící mimo souvislou zástavbu, byla v roce 1992 napojena na zásobovací řad pro obec Rybí, vedoucí z vodojemu Bílá hora v Kopřivnici. Na tento vodovod je napojeno i zemědělské družstvo, jehož vlastní zdroj je nepostačující. Část obce v centru je napojena na vodojem, zásobený z místního zdroje. Je navržena územní rezerva pro případné rozšíření vodojemu.

Obec Ženklaava

Obec Ženklaava má vybudován veřejný vodovod od roku 1954. Od roku 1975 je napojen řadem na vodovodní síť Štramberku. V nedávné době proběhla rekonstrukce pravobřežního vodovodního řadu. Pro oblast Libotína je nutno realizovat vlastní čerpací stanici, vodojem a vodovodní řady. V roce 2010 byla provedena podrobná měření a ukázalo se, že přivaděč ze Štramberku nepojme dostatečné množství vody potřebné pro zásobování obce Ženklaava s ohledem na její plánovaný rozvoj. Částečně byla tato situace vyřešena vybudováním automatické tlakové stanice v jižní části obce, ale do budoucna je nutno zkapacitnit přivaděč Štramberk – Ženklaava tak, aby bylo možno pokrýt potřeby obyvatelstva, resp. budoucího obyvatelstva Ženklaavy.

Ochranná pásma vodovodů

Dle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, je pro vodovodní řady stanoveno ochranné pásmo, a to kolem vodovodních řadů do DN 500 včetně/nad DN 500 - 1,5/2,5 m od vnějšího okraje potrubí.

Vodní zdroje povrchové, podzemní vody včetně ochranných pásem

---

Ve správním území ORP Kopřivnice se nachází následující vyhlášená ochranná pásma zdrojů podzemní vody pro účely veřejného zásobování obyvatelstva:

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Kopřivnice	Šutyra	ONV Nový Jičín, 16. 12. 1975 ONV Nový Jičín, 13. 2. 1985

Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2004 zrušeno nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních z důvodu nepotřebnosti tohoto vodního zdroje, a to na žádost SmVaK Ostrava a.s. Vodojem zůstal zachován. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Kopřivničky. Ochranné pásmo PHO I a PHO II zůstalo zachováno.

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Kopřivnice	Mniší-Pružinky	ONV Nový Jičín, 5. 2. 1977

Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2013 zrušeno na žádost SmVaK Ostrava a.s. nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních.

Vodojem zůstal zachován. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Lubinky. Ochranné pásmo PHO I zůstalo zachováno.

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Kopřivnice	Mniší-Kazničov, pramen II.b.	ONV Frýdek-Místek 20. 4. 1983

Rozhodnutím MÚ Kopřivnice, OŽP, vodoprávního úřadu vydaným pod č.j. 16315/2013/JS dne 10.4.2013 byl zrušen odběr podzemních vod a ochranné pásmo I. a II. stupně vodního zdroje Mniší – Kazničov, pramen II.b.

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Kopřivnice	Mniší- Kazničov	ONV Nový Jičín, 16. 12. 1977
Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2013 bylo na žádost SmVaK Ostrava a.s. změněno povolení k nakládání s vodami, snížení odběru z 4,3 l/s na 3,0 l/s. Vodojem zůstal zachován. Ochranné pásmo PHO I zůstává zachováno.		

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Štramberk	Bílá studna	OkÚ Nový Jičín, 7. 12. 1999
Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 1977. Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2013 bylo na žádost SmVaK Ostrava a.s. změněno nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních. Stavby související s odběrem vod jsou funkční. Ochranné pásmo PHO I platné.		

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Štramberk	Oční léčebna	ONV Nový Jičín, 11. 10. 1984
Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2007 bylo na žádost SmVaK Ostrava a.s. prodlouženo nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních. Stavby související s odběrem vod jsou funkční. Ochranné pásmo PHO I a II platné.		

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Štramberk	Černý les	ONV Nový Jičín, 9. 2. 1977
Prameniště Štramberk-Černý les se nachází částečně na území ORP Kopřivnice a částečně již na katastrálním území Lichnova. Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 1977. Současně bylo vyhlášeno pásmo hygienické ochrany kolem tohoto zdroje ve tvaru nepravidelného pětiúhelníku. Vodní zdroj tvoří Špačkův, Boháčův a Všivý pramen, ze kterých je voda svedena potrubím do jímky u vodojemu a odtud do vodojemu. Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2007 bylo na žádost SmVaK Ostrava a.s. prodlouženo nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních. Stavba související s odběrem vod zůstala zachována. Ochranné pásmo PHO I zůstalo zachováno.		

obec	vodní zdroj	OP vyhlášeno
Ženklava	Ženklava-Pekla	ONV Nový Jičín, 22. 12. 1975
Prameniště Ženklava-Pekla se nachází pod lesem Na peklách. Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 1994 a změněno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 2001. Ochranné pásmo bylo stanoveno rozhodnutím ONV Nový Jičín v roce 1975. Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2013 bylo na žádost SmVaK Ostrava a.s. zrušeno nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních. Stavba zůstala zachována. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Sedlnice. Ochranné pásmo zůstalo zachováno.		

Ostatní zdroje a jiné údaje

Obec Kateřinice

Studna nedaleko rybníka Na Kamenci. Jedná se o vlastní zdroj vody pro potřeby Moravanu a.s., Petřvald, středisko Kateřinice. Voda je ze zdroje čerpána do vodojemu a odtud gravitačně přivedena do areálu bývalého zemědělského družstva a dříve také do bývalého střediska zemědělského družstva. Zdroj vody, přivaděč a vodojem nejsou zaměřeny, k dispozici není ani projektová dokumentace. V Kateřinicích jsou tři obecní studny, které v minulosti sloužily jako požární.

Město Kopřivnice

Pozorovací vrt ČHMÚ v Drnholci nad Lubinou č. 138 a ve Vlčovicích č. 134 s ochranným pásmem 250 m kolem vrtu. Veškerá investiční činnost v ochranném pásmu musí být předem projednána s příslušnou pobočkou ČHMÚ.

Obec Mošnov

V k. ú. Mošnov, v jeho severovýchodní části se nachází **jímací území**, které sestává ze starší kopané studny s vydatností cca 0,5 l/s a z novějších vrtů HV 1 a HV 2 se zaručenou vydatností 0,83 l/s (0,58 l/s + 0,25 l/s) a maximální celkovou vydatností 1,12 l/s. Zdroje nikdy neměly vyhlášená pásma hygienické ochrany. Vzhledem ke špatné kvalitě vody ve zdrojích není o nich nadále uvažováno ani jako o zdrojích rezervních.

Pozorovací vrt ČHMÚ v Mošnově č. 137 s ochranným pásmem 250 m kolem vrtu. Veškerá investiční činnost v ochranném pásmu musí být předem projednána s příslušnou pobočkou ČHMÚ.

Obec Petřvald

Vrt JV1 se nachází u vodojemu a má vydatnost cca 0,2 l/s; po napojení Petřvaldu na Ostravský oblastní vodovod byl vyřazen z provozu.

Zdroj u rybníku východně od areálu Moravanu má vydatnost cca 50 m³/d, akumulace vody je zajištěna ve vlastním vodojemu 100 m³. Zdroj vedle střediska Moravanu v Petřvaldíku s vydatností cca 1 l/s nemá stanovená ochranná pásma a slouží potřebám zemědělského družstva.

Pozorovací vrt ČHMÚ v Petřvaldíku č. 128 s ochranným pásmem 250 m kolem vrtu. Veškerá investiční činnost v ochranném pásmu musí být předem projednána s příslušnou pobočkou ČHMÚ.

Město Příbor

Pozorovací vrt ČHMÚ v Klokočově č. 120 s ochranným pásmem 250 m kolem vrtu. Veškerá investiční činnost v ochranném pásmu musí být předem projednána s příslušnou pobočkou ČHMÚ.

Město Štramberk

Prameniště Skalní pramen se nachází v areálu společnosti Kotouč Štramberk. Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 1991 a následně změněno rozhodnutím MÚ Kopřivnice v roce 2006. Současně bylo tímto rozhodnutím vyhlášeno ochranné pásmo 1. stupně vodního zdroje Skalní pramen. Ochranné pásmo se vymezuje kruhovým pásmem s poloměrem 10 m od jímacího objektu.

Obec Trnávka

Vlastní **zdroj** vody má **Moravan, a.s.**, Petřvald se sídlem v Trnávce. Jsou to tři studny s čerpací stanicí s chlorací a výtlačkem do věžového vodojemu 100 m³, umístěného u zemědělského areálu.

Obec Závíšice

Zdroj „U staré lipky“ – část obce v centru (asi 15 RD) je napojena na vodojem zásobený tímto zdrojem (Hynvarův vodovod). Jedná se o původní, dosluhující vodovod. Kolem místního zdroje pitné vody je vyhlášeno pásmo hygienické ochrany II. stupně.

Obec Ženkla

Prameniště Ženkla II – Veřovice se nachází mimo ORP Kopřivnice, slouží však k zásobování Ženkla pitnou vodou. Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím ONV Nový Jičín

v roce 1977 a změněno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 2001. Ochranné pásmo bylo stanoveno rozhodnutím ONV Nový Jičín v roce 1977.

Likvidace odpadních vod

Obec Kateřinice

V Kateřinicích je vybudována nesoustavná jednotná kanalizace odvádějící dešťové vody a odpadní vody ze septiků a žump od cca 140 občanů do potoka Trnávky z 5 výpusti.

Město Kopřivnice

Město Kopřivnice je odkanalizováno jednotnou kanalizační sítí, na kterou je napojeno cca 20 600 obyvatel. Odpadní vody jsou gravitačně přiváděny na centrální ČOV, která je v provozu od roku 1973. V roce 2002 byla provedena komplexní rekonstrukce stávající technologické linky. Koncem roku 2010 byla dokončena rekonstrukce a rozšíření ČOV, spočívající ve stavbě nových aktivačních nádrží a změně technologie. Kanalizace je relativně nová, v dobrém technickém stavu, převážná část sítě, cca 75 %, byla budována od roku 1971. Areál Tatra Kopřivnice má od roku 1982 v provozu mechanicko-chemickou ČOV o kapacitě 15 000 m³/den, na kterou je přiváděno také 50 % splaškových odpadních vod z areálu závodu. Průmyslové odpadní vody jsou předčišťovány v neutralizační a emulgační stanici. Na kanalizaci města Kopřivnice je napojen průmyslový park Vlčovice. Napojení je provedeno výtlačkem na stávající stoku městské kanalizace v Dělnické ulici. Likvidace splaškových odpadních vod je zajištěna v městské ČOV. Pro odvedení dešťových vod z plochy průmyslového parku Vlčovice (cca Q_d = 6,97 m³ /den) je vybudována dešťová kanalizace, která odvádí dešťové vody do Lubiny. Kanalizační sběrač do Lubiny je společný pro čisté dešťové vody zbavené olejů a pro vyčištěné průmyslové vody z areálu. V současné době je část dešťových vod představující cca 1/3 vypočítaného množství odvedena do vodního toku Sýkoreček.

Město Kopřivnice, k. ú. Drnholec nad Lubinou, k. ú. Větrkovice u Lubiny (místní část Lubina)

V Lubině byla nesoustavná kanalizační síť budovaná postupně od počátku 20. století, bez jasné koncepce, s cílem odvádět odpadní vody do vodotečí. Postupně byly do této kanalizace napojeny i splaškové odpadní vody z domácností. Čištění odpadních vod bylo zajištěno v prostých septicích a žumpách. Přepady septiků či jímek byly zaústěny do stávající kanalizace s vyústěním do Mlýnského náhonu. U několika objektů je likvidace odpadních vod zajištěna v malých domovních čistírnách s odtokem vyčištěných odpadních vod do recipientů. Ve Větrkovicích u L. byla vybudována nesoustavná jednotná kanalizace, která odvádí odpadní vody bez řádného čištění do potoka Svěcený a do Lubiny. V roce 2012 bylo v rámci I.etapy provedeno plošné odkanalizování stávající zástavby místní části Lubina na katastrálním území Větrkovice u Lubiny a Drnholec nad Lubinou splaškovou gravitační stokovou sítí, která je ukončena v čerpacích stanicích a dále výtlačnými řady napojena na stávající kanalizaci SmVaK Ostrava, a.s. Čištění odpadních vod je zajištěno v ČOV Kopřivnice, která je po rekonstrukci v roce 2010 a má dostatečnou kapacitu pro likvidaci odpadních vod z celé řešené oblasti a výhledově i z dalších lokalit. Výhledově se předpokládá napojení splaškových odpadních vod z místních částí Vlčovice a Mniší na kmenovou stoku A v povodí ČS8.

Město Kopřivnice, k. ú. Vlčovice

Ve Vlčovcích je v současné době vybudován systém jednotné kanalizace. Odpadní vody od cca 390 obyvatel odtékají po individuálním předčištění do Lubiny ze dvou výpusti. Dešťové vody jsou odváděny do Lubiny kanalizací nebo otevřenými příkopy.

Město Kopřivnice, k. ú. Mniší

Mniší má v současnosti vybudovaný systém jednotné kanalizace. Odpadní vody od cca 300 obyvatel odtékají po individuálním předčištění do místních toků a do Lubiny celkem 6 výpustěmi. Likvidace odpadních vod v okrajových částech zástavby nenapojených na stávající systém kanalizace a ČOV probíhá přímo u zdroje. Odpadní vody jsou akumulovány v septicích a žumpách s přepady zaústěnými do trativodů a místních toků.

Obec Mošnov

V Mošnově není vybudována soustavná kanalizační síť. Likvidace odpadních vod probíhá individuálně v žumpách a septicích. Kanalizace, která je v obci vybudována, je nesoustavná a odvádí odpadní vody od cca 500 obyvatel do řeky Lubiny z 8 výpusti. Součástí této kanalizace jsou i zatrubněné úseky bývalého Mlýnského náhonu.

V areálu letiště Mošnov je umístěna ČOV, která slouží pro čištění odpadních vod vznikajících na letišti a částečně i odpadních vod svedených z obce. Její kapacita je 2000 EO. Její účinnost není vyhovující z důvodu minimálního látkového zatížení a absence chemického stupně pro zachycení ropných látek. Průmyslová zóna má vybudován kanalizační řad, splaškové vody jsou odváděny na čistírnu odpadních vod v severní části obce.

Obec Petřvald

V Petřvaldu je vybudována nesoustavná veřejná jednotná kanalizace. Stoky z betonových trub odvádějí jak dešťové vody, tak přepady ze žumpo-septikových systémů od 420 EO a jsou vyústěny na 4 místech bez dalšího čištění do Lubiny. V jižní části sídla je jednotná stoka, na kterou je napojeno cca 200 obyvatel. Za odlehčovací komorou jsou splaškové vody čištěny na mechanicko-biologické ČOV. V roce 2015 byla ČOV zrekonstruována a doplněna o biologickou jednotku. Recipientem vyčištěných odpadních vod je řeka Lubina. V části Dvorek není kanalizace vybudována, likvidace odpadních vod je řešena individuálně v žumpách či septicích zakončených trativodou či vyústěním do přítoků Lubiny. V **Petřvaldíku** (místní část Petřvaldu) je vybudována nesoustavná veřejná jednotná kanalizace. Stoky betonových trub odvádějí jak dešťové vody, tak přepady ze žump a septiků a jsou zaústěny bez dalšího čištění do místní vodoteče či do terénních průleहů.

Město Příbor

V Příboře je vybudována soustavná síť jednotné kanalizace. Kanalizační síť města je ve vyhovujícím technickém stavu, její převážná část byla budována od roku 1973 do současnosti. Odpadní vody jsou přiváděny na stávající mechanicko-biologickou ČOV (v k. ú. Klokočov) s technologií nízkozatížené aktivace s předřazenými biologickými filtry. Čistírna během posledních let prošla postupně rekonstrukcí jednotlivých technologických celků. V roce 2007 a 2008 proběhla celková rekonstrukce biologického stupně ČOV na systém RDN, tj. s eliminací dusíku a fosforu na novou kapacitu: EO = 10 980. V posledních letech byly na ČOV napojeny původní kanalizační výusti, které vypouštěly odpadní vody bez čištění přímo do recipientů. Na kanalizaci je napojeno cca 7 890 obyvatel. Provoz a údržbu stokové sítě i ČOV zajišťuje SmVaK Ostrava a.s. Zástavba situovaná na levém břehu řeky Lubiny je odkanalizována gravitačně. Odpadní vody z pravé strany Lubiny jsou na ČOV přečerpávány čerpací stanicí, která je situována v lokalitě Příbor-Klokočov. Pro odkanalizování stávající

zástavby, nenapojené na stokový systém městské ČOV, je navrženo vybudovat gravitační splaškovou kanalizaci oddílné stokové soustavy. V místní části **Prchalov** jsou odpadní vody z části zástavby (80 EO) odváděny veřejnou kanalizací do bezejmenného vodního toku – levostranného přítoku VT Lubina.

Obec Skotnice

Ve Skotnici je vybudována nesoustavná jednotná kanalizace, odvádějící dešťové vody a odpadní vody od 274 EO ze septiků a žump z 14 výpusti do melioračních odpadů, mlýnského náhonu či Lubiny.

Město Štramberk

Město Štramberk je odkanalizováno jednotnou kanalizační sítí na dvě samostatné ČOV. Severozápadní části města (Na Kanadě, Hornychovice, Kocvínek, Horní a Dolní Předměstí a Horní a Dolní Bašta) jsou napojeny na ČOV Kanada ($Q_p = 263 \text{ m}^3/\text{d}$ a 1250 EO), která byla uvedena do provozu v roce 1999. Recipientem vyčištěných vod je Sedlnice.

Jižní části města (Bařiny, Na Horečkách, Dražné, Kozina, Kotouč) jsou napojeny na ČOV Bařiny ($Q_p = 1000 \text{ m}^3/\text{d}$ a 4000 EO), která je v provozu od roku 1984. Recipientem vyčištěných vod je potok Bařinka, pravostranný přítok Sedlnice. Na tuto ČOV má být připojena i obec Ženklava.

Obec Trnávka

V Trnávce je vybudována nesoustavná jednotná kanalizace odvádějící dešťové vody a odpadní vody od 264 EO ze septiků a žump z 12 výpusti do potoka Trnávky, resp. místních toků.

Obec Závěšice

V Závěšicích funguje nesoustavná kanalizace doplněná množstvím zatrubněných potůčků a melioračních odpadů zaústěných do vodotečí. Do této dešťové kanalizace jsou ale z důvodu absence kanalizace splaškové zaústěny i přepady ze septiků. Celkem se jedná o odpadní vody od 550 EO, které jsou vypouštěny z 12 výpusti. Tato voda pak způsobuje znečištění potoka Sedlnice. V současné době připravuje obec projekt odkanalizování obce včetně výstavby čistírny odpadních vod.

Obec Ženklava

V Ženklavě je jen malá část obyvatel (cca 300) napojena přes žumpy a septiky na kanalizaci, která je vyústěna celkem 5 výpustěmi do Sedlnice.

Ochranná pásma kanalizačních řadů

Dle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů je pro kanalizační řady stanoveno ochranné pásmo. Pro profily řadu do 500 včetně je to 1,5 m, nad průměr 500 mm pak 2,5 m od vnějšího líce stěny potrubí na každou stranu.

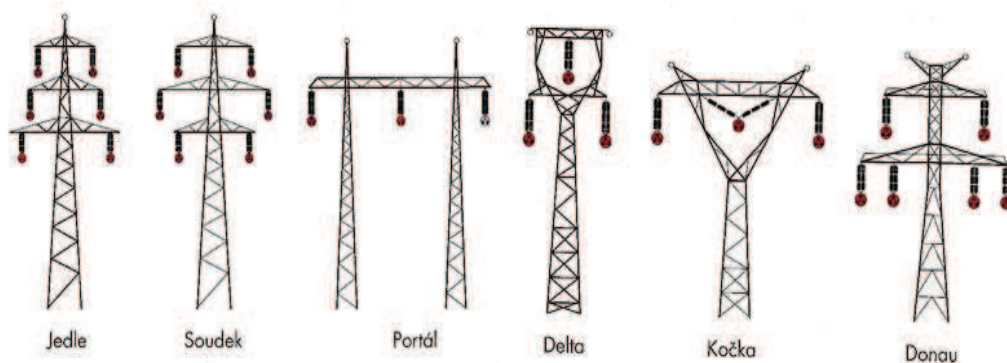

Technická infrastruktura – elektroenergetika, plynoenergetika, teplárenství, elektronické komunikace, produktovody

Elektroenergetika

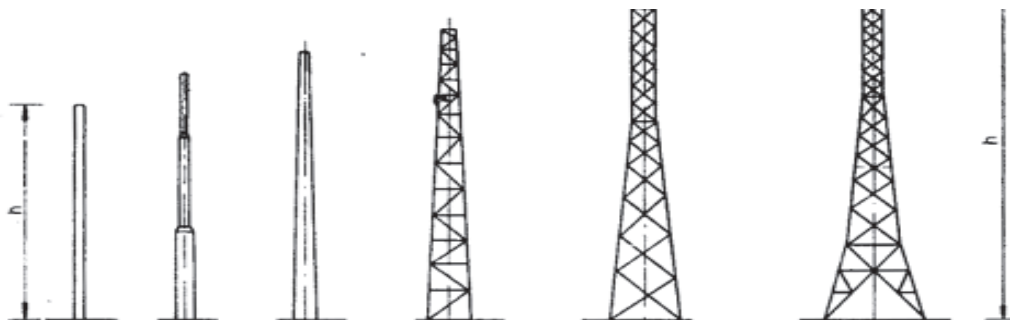
Územní studií jsou v elektroenergetické části sledovány především výroba a významnější výrobní elektrické energie, sítě a zařízení nadřazené přenosové a distribuční soustavy (vedení ZVN, VVN a rozvodny) a sítě místní distribuční soustavy (vedení VN). Právě tato zařízení, zejména jejich vzdušné trasy, lze v krajině považovat za rušivé elementy. Jde o vzdušná vedení ZVN a VVN, resp. jejich podpěrné body (stožáry), které se vyznačují mohutností, danou jejich výškou (např. cca 27,5 m u typu soudek, s minimální vzdáleností vodičů od země cca 6 m) a vyložení konzol (4 - 5 m na každou stranu u typu soudek). Základní typy stožárů, používající se pro tato vedení jsou uvedeny na následujícím obrázku.

Obr: Základní typy stožárů vedení VVN a ZVN

Podpěrné body venkovních vedení vysokého napětí (22 kV) jsou proti stožárům VVN nebo ZVN subtilnější. Síť VN 22 kV je však mnohem hustší, a tak i tato vedení mohou v některých případech působit v krajině nepatřičně. Pro tato silová vedení jsou zpravidla používány betonové sloupy, příhradové stožáry, dřevěné sloupy nebo ocelové plechové sloupy. Za podpěrné body venkovního vedení lze také považovat konstrukce stožárových trafostanic, zděné trafostanice nebo rozvodny. Vzdálenost vodičů od země na volně přístupných místech je 6 m.

Obr: Základní typy stožárů vedení VN

Betonové sloupy jsou základním a nejčastěji používaným typem podpěrného bodu. Používají se pro jednoduchá a dvojité vedení 22 kV (všech průřezů a druhů vodičů). Rozsah délek je cca

9 až 13,5 m, přičemž sloupy mohou být provedeny jako jednodřívkové nebo zdvojené. Příhradové stožáry se zpravidla používají pro dvojnásobná a vícenásobná vedení. V jednoduchých vedeních se využívají v případě nutnosti umístění vyššího podpěrného bodu (např. při překročení komunikace, vodního toku apod.), nebo při vyšších vrcholových silách vodičů jako stožáry rohové, odbočné, křížovatkové, výztužné a koncové. Jejich výška může být až cca 23 - 24 m. Dřevěné sloupy se používají pro jednoduchá vedení všech průřezů a druhů vodičů do napětí 35 kV. Umísťují se v místech těžko přístupných pro mechanizaci k postavení betonových sloupů, v chráněných krajinných oblastech, národních parcích, nebo také v obcích, kde požadují územní orgány dodržet ráz krajiny. Pro specifické vlastnosti (pružnost) je také vhodné je využívat v lesních průsecích. Ocelové plechové sloupy se využívají pro jednoduchá vedení v místech, kde není přístup pro mechanizaci, nutnou pro dopravu a stavbu betonových a dřevěných sloupů, a vzhledem ke své štíhlosti i pro výstavbu vedení VN v příměstských oblastech. Sloupy mají kónický tvar kruhového nebo mnohoúhelníkového průřezu. Jejich výhodou proti předchozím typům je nízká váha a vyšší životnost.

Konzoly pro vedení mají maximální vyložení krajního vodiče 1,5 m v případě standardního systému (rovinné uspořádání se třemi vodiči vedle sebe) nebo 0,8 – 1 m v případě zúžených systémů (trojúhelníkové uspořádání s vyvýšeným středním vodičem v ose vedení). Dvojitá vedení na betonových sloupech se (dle metodiky ČEZ) realizují vždy typu „soudek“ s vodiči ve třech výškových rovinách. Dvojitá vedení na příhradových stožárech se rovněž provádí v základní konfiguraci „soudek“, v odůvodněných případech (např. při limitované výšce vedení) je možno použití atypických konzol (systém dvou trojúhelníků nebo všechny vodiče v rovině). Vícenásobná vedení (trojnásobná, čtyřnásobná) na příhradových stožárech jsou řešena pomocí atypických konstrukcí (např. „dvojitý soudek“).

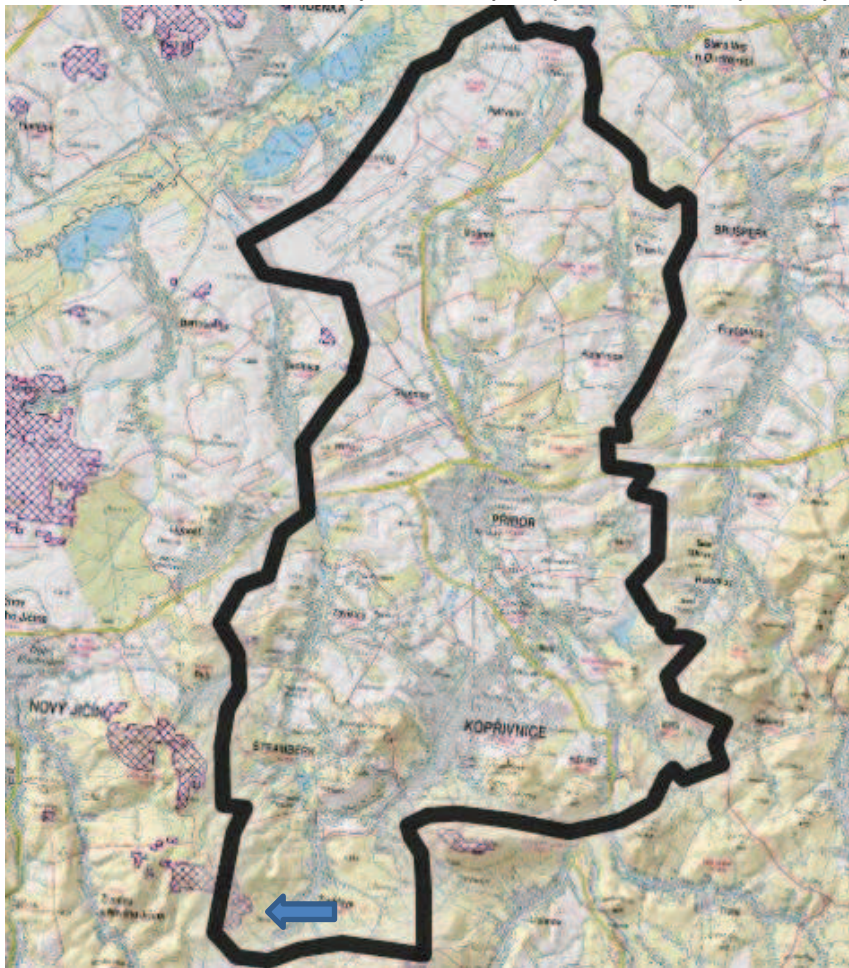
Za samostatnou kapitolu lze považovat větrné a fotovoltaické elektrárny. Jejich výstavba je v současné době na vzestupu, a to v souvislosti s preferencí výroby elektrické energie z tzv. obnovitelných zdrojů.

Stavby větrných elektráren lze však považovat za jedny z nejvíce kontroverzních staveb v krajině. Výška stožárů může dosahovat až 100 m, společně s rotory pak až 150 m. Navíc jde o technická zařízení, u nichž lze jejich negativní vliv na krajinný ráz a estetické hodnoty potlačit jen stěží. Zcela nevhodnými územími pro realizaci větrných elektráren z hlediska krajinného rázu a estetických hodnot jsou především zvláště chráněná území, jako chráněné krajinné oblasti, přírodní rezervace a památky nebo přírodní parky. Tyto stavby mají negativní vliv i na významné krajinné prvky, které svou výškou a mohutností upozadují. Území Kopřivnice nemá ani vhodné podmínky pro výstavbu větrných elektráren (viz obr. Území s dostatečným větrným potenciálem pro výstavbu větrných elektráren). Jedinou lokalitou, která splňuje podmínky pro výstavbu (vhodná nadmořská výška, příznivé větrné podmínky), je lokalita nad Ženklovou v okolí vrchu Hlásnice.

Fotovoltaické elektrárny, realizované jako střešní instalace, zpravidla ráz krajiny příliš neovlivňují. U samostatně stojících instalací dochází spíše v případech, kdy jsou tato zařízení realizována v pohledově exponovaných lokalitách. K narušení krajinného rázu však obvykle nedochází, výška zařízení je cca 3 - 4 m. Významný negativní vliv na krajinný ráz nemá mít ani oplocení FVE, zejména pokud je doplněno středně vysokou zelení. (vysoké dřeviny nelze, s ohledem na funkci FVE, využít).

Obr. Území s dostatečným větrným potenciálem pro výstavbu větrných elektráren

Elektroenergetická infrastruktura v ORP Kopřivnice

Z hlediska výroby a významnějších výroben elektrické energie se na území ORP Kopřivnice nachází několik těchto zařízení. Nejvýznamnější zdrojem elektrické energie je zřejmě teplárna bývalé Energetiky Tatra (v současné době Energetiky Kopřivnice a.s.) s parními turbínami o výkonu 12 MW. Vyrobena elektrická energie je však využívána především pro výrobní potřeby, případné přebytky výkonu jsou pak vyvedeny do rozvodny Příbor. V Prchalově je na pozemku p.č. 184 umístěna malá větrná elektrárna (avšak o výkonu pouze 0,007 MW). Během minulých let bylo v ORP Kopřivnice realizováno také několik fotovoltaických elektráren, avšak především jako střešní instalace do výkonu cca 0,03 MW. Fotovoltaické elektrárny vyššího výkonu provozují ve Štramberku společnost firma NOVOS NJ, s.r.o., a to na pozemcích p.č. 2587/2 a 2588/2 (celkový výkon 0,054 MW) a v Sedlnici na pozemcích p.č. 1147/5 společnost GARANTRANS s.r.o. (výkon 0,152 MW). Pozitivním jevem je, že plošně rozsáhlé FVE nebyly realizovány.

Nadřazenou přenosovou a distribuční soustavou elektrické energie se rozumí především vedení ZVN v napěťové hladině 400 kV, VVN v hladinách 220 a 110 kV a zařízení, které se v těchto soustavách nacházejí (rozvodny a transformovny elektrické energie).

Přenosová soustava je zastoupena vedením ZVN 400 kV V405 Nošovice – Kletné a VVN 220 kV V253 a V254 Prosenice - Lískovec. Vedení V405 spojuje rozvodny Nošovice a Horní

Životice a zajišťuje tak zásobování elektrickou energií pro sever Moravy. V rámci ORP Kopřivnice prochází jeho jižní částí přes Vlčovice a Ženklavu. V provozu je od r. 1988, přičemž jde o jednoduché vedení typu delta a kočka. Vedení V253 a V254 spojuje rozvodny Prosenice a Lískovec a je realizováno jako dvojitě (na jednom sloupu) typu soudek. V provozu je již od r. 1952. V rámci ORP Kopřivnice prochází jeho střední částí přes Závišice, Příbor (k. ú. Příbor, Hájov a Klokočov u Příbora), Kopřivnici (k. ú. Drnholec nad Lubinou) a Kateřinice.

Obr.: Vedení 400 kV V405 jižně Ženklavy (www.mapy.cz)

Obr.: Vedení 400 kV V405 jižně Vlčovic (www.mapy.cz)

Obr.: Dvojitě vedení 220 kV V253/V254 jižně Příbora (www.mapy.cz)

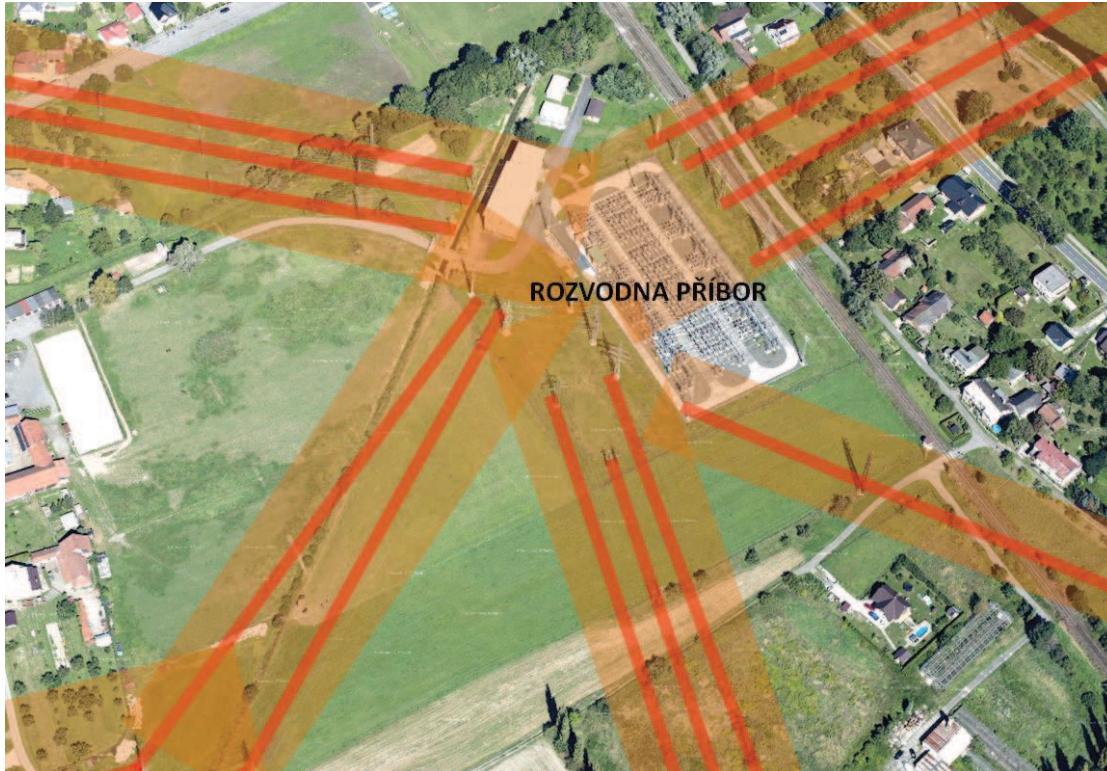
Vedení distribuční soustavy v napěťové hladině 110 kV jsou v ORP Kopřivnice zastoupena trasami VVN č. 5656 Nový Jičín - Příbor, č. 5657 a 5658 Příbor - Mošnov, č. 617 a 618 Příbor - Lískovec - Elektrárna Třebovice. Právě rozvodna v Příbore je pro ORP Kopřivnice klíčovým

uzlovým bodem nadřazené elektrické sítě, neboť zajišťuje dodávky elektrické energie pro převážnou většinu řešeného území. Doplnkově se na zásobování podílejí transformovny 110/22 kV Frenštát - Západ a Mošnov (ta je situována v Sedlnicích).

Rozvodny je obecně nutno vnímat jako rušivý prvek v krajině, neboť v jejich blízkosti dochází k souběhu vedení jednotlivých typů (od VVN 110 kV po VN 22 kV). Kumulací zejména vzdušných vedení v okolí rozvodny se tak vytvářejí nezastavitelné elektroenergetické koridory, často v šířkách desítek metrů, omezující plné využití krajiny v okolí.

Obr.: Souběh vedení 110 kV a 22 kV v okolí rozvodny Příbor (www.mapy.cz)

Obr.: Souběh vedení 110 kV a 22 kV v okolí rozvodny Příbor (www.mapy.cz)

Distribuce elektrické energie k jednotlivým odběratelům v území je zajištěna prostřednictvím vedení VN v napěťové hladině 22 kV. Tato vedení jsou v řešeném území realizována jako

vzdušná, závěsná kabelová i jako zemní kabely. Zemní kabelová síť je realizována především ve městech (Příbor a Kopřivnice).

Ochranná pásma elektroenergetické infrastruktury a jejich vyhodnocení

Nedílnou součástí elektroenergetické infrastruktury je také její ochrana. Ta je realizována prostřednictvím ochranných pásem dle příslušného energetického zákona (viz dále). Předmětem ochrany jsou vzdušná i podzemní vedení elektrizační soustavy, transformovny, rozvodny a distribuční trafostanice (elektrické stanice) a výroby elektrické energie.

Ochranné pásmo nadzemního vedení elektrické energie podle zákona č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (energetický zákon) je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení. Tyto vzdálenosti jsou pro jednotlivé napěťové hladiny a typy vedení popsány v následující tabulce (pozn.: údaje v závorkách platí pro zařízení postavená do 31. 12. 1994).

Tab.: Ochranná pásma vedení elektrické energie

napěťová hladina	typ vedení	ochranné pásmo v m
napětí nad 1 kV a do 35 kV včetně	pro vodiče bez izolace	7 (10)
	pro vodiče s izolací základní	2
	pro závěsná kabelová vedení	1
u napětí nad 35 kV do 110 kV včetně	pro vodiče bez izolace	12 (15)
	pro vodiče s izolací základní	5
u napětí nad 220 kV do 400 kV včetně	-	20 (25)
podzemní vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně	-	2
závěsné kabelové vedení 110 kV	-	1
nadzemní vedení nízkého napětí (do 1 kV)	-	-

Ochranné pásmo elektrické stanice je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti:

- u venkovních elektrických stanic a dále stanic s napětím větším než 52 kV v budovách 20 m (30 m) od oplocení nebo od vnějšího líce obvodového zdiva,
  - u stožárových elektrických stanic a věžových stanic s venkovním přívodem s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí 7 m (10 m) od vnější hrany půdorysu stanice ve všech směrech,
  - u kompaktních a zděných elektrických stanic s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí 2 m od vnějšího pláště stanice ve všech směrech,
  - u vestavěných elektrických stanic 1 m od obestavění.
- (pozn.: údaje v závorkách platí pro zařízení postavená do 31. 12. 1994)

Ochranné pásmo výroby elektřiny je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými v kolmé vzdálenosti:

- 20 m vně oplocení, nebo v případě, že výroba elektřiny není oplocena, 20 m od vnějšího líce obvodového zdiva výroby elektřiny připojené k přenosové soustavě, nebo distribuční soustavě s napětím větším než 52 kV,
- 7 m vně oplocení, nebo v případě, že výroba elektřiny není oplocena, 7 m od vnějšího

- líce obvodového zdiva výroby elektřiny připojené k distribuční soustavě s napětím nad 1 kV do 52 kV včetně,
- c) 1 m vně oplocení výroby elektřiny s instalovaným výkonem nad 10 kW a připojené k distribuční soustavě s napětím do 1 kV včetně,
  - d) v případě, že výroba elektřiny není oplocena, 1 m od vnějšího líce obvodového zdiva, nebo od obalové křivky vedené vnějšími líci krajních komponentů výroby elektřiny s instalovaným výkonem nad 10 kW a připojené k distribuční soustavě s napětím do 1 kV včetně,
  - e) 1 m od vnějšího líce obvodového zdiva budovy, na které je výroba elektřiny umístěna, u výroby elektřiny připojených k distribuční soustavě s napětím do 1 kV včetně s instalovaným výkonem nad 10 kW.

Pro výrobu elektřiny připojenou k distribuční soustavě s napětím do 1 kV včetně s instalovaným výkonem do 10 kW včetně se ochranné pásmo nestanovuje.

Tab.: Vyhodnocení plošného rozsahu ochranných pásem vzdušných vedení elektrické energie v území ORP Kopřivnice

Správní území obce	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)	katastrální území	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)
Kateřinice	551,5	23,5	4,26	Kateřinice	551,5	23,5	4,26
Kopřivnice	2749,6	91,0	3,31	Drnholec nad Lubinou	330,3	24,1	7,30
				Kopřivnice	1032,9	27,6	2,67
				Mniší	369,6	10,7	2,89
				Větrkovice u Lubiny	475,8	13,6	2,86
				Vlčovice	540,9	15,1	2,79
Mošnov	1207,9	7,8	0,65	Mošnov	1207,9	7,8	0,65
Petřvald u Nového Jičína	1250,4	13,9	1,16	Harty	124,5	0	0
				Petřvald u Nového Jičína	760,0	12,2	1,60
				Petřvaldík	365,9	17,6	0,48
Příbor	2214,9	17,1	7,71	Hájov	338,7	7,2	2,12
				Klokočov u Příbora	460,4	30,5	6,62
				Prchalov	136,2	5,8	4,27
				Příbor	1279,5	12,7	9,94
Skotnice	912,8	23,0	2,52	Skotnice	912,8	23,0	2,52
Štramberk	933,3	27,4	2,94	Štramberk	933,3	27,4	2,94
Trnávka	609,9	7,2	1,18	Trnávka	609,9	7,2	1,18
Závišice	632,3	27,2	4,29	Závišice	632,3	27,2	4,29
Ženkla	1068,2	28,3	2,65	Ženkla	1068,2	28,3	2,65
Celkem ORP	12130,7	420,3	3,46				

Z vyhodnocení (viz tabulka výše) vyplývá, že plochy zasažené ochrannými pásmy vzdušných vedení elektroenergetické infrastruktury tvoří cca 3,46 % celkové rozlohy území. Nejvíce zasaženou obcí je Příbor, kde elektroenergetická ochranná pásma pokrývají cca 7,71 % rozlohy obce (k. ú. Příbor pak až 10 %). Tento stav je dán zejména situováním rozvodny právě v Příboru, kde pak následně dochází k souběhu vedení do tohoto uzlového bodu.

Omezení vyplývající z existence ochranného pásma jsou pak definované především energetickým zákonem. Např. dle §46, odst. (4) udržuje v lesních průsecích provozovatel přenosové nebo příslušné distribuční soustavy na vlastní náklad volný pruh pozemků o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů nadzemního vedení, pokud je takový volný pruh třeba, přičemž vlastníci či uživatelé dotčených nemovitostí jsou povinni jim tuto činnost umožnit. Dále dle odst. (8), (9) a (10) je v ochranném pásmu nadzemního vedení zakázáno zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umísťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky, provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce, provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob, provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením nebo nechávat růst porosty nad výšku 3 m. V ochranném pásmu podzemního vedení je pak zakázáno vysazovat trvalé porosty a přejíždět vedení mechanismy o celkové hmotnosti nad 6 t.

Tyto základní specifikace lze považovat za určující při posuzování estetického vlivu na krajinu (doplňkovým kritériem je také vzdálenost mezi sloupy). Vzdušná vedení na stožárech je však vždy nutno považovat za prvek zasahující do krajinného rázu, a to bez ohledu na způsob stavebně - technického řešení. Jejich vliv lze tak pouze omezovat, přičemž za dotčené území je nutno považovat i území mimo vlastní koridor vedení. Mimo samotné realizace vzdušného vedení je také dle energetického zákona nutno udržovat podél jeho trasy potřebný manipulační prostor a zajistit průchodnost vedení terénem (tzn. udržovat maximální výšku porostu pod vedením). Kabelová vedení distribučních sítí, zejména vedení VVN 110 kV, je sice možno v území realizovat, omezení však vyplývají zejména z finanční náročnosti takového řešení a také z neúměrných zásahů v případě oprav trasy (např. výměny kabelů se provádějí v časovém horizontu 1 x za 30 let). Zároveň ochranná pásma takových kabelových vedení znamenají trvalá věčná břemena bez možnosti běžného obhospodařování a bez možnosti přejíždění těžkou technikou. Vyloučit nelze ani oplocování koridoru.

Plynoenergetika

Územní studií jsou v plynoenergetické části sledovány především sítě a zařízení distribuční soustavy plynu, tedy vedení VTL (případně páteřních STL plynovodů) a regulační stanice nebo ochranná zařízení plynovodní sítě (nadřazené tranzitní plynovody - VTL s tlakem nad 40 bar - řešeným územím neprocházejí). Plynovodní vedení jsou vesměs v řešeném území realizována jako podzemní. Negativní vlivy na krajinný ráz jsou tímto tedy významně eliminovány. Problematickými jsou však zejména průchody přes ucelenější lesní pozemky, kde je nutno udržovat manipulační prostor podél trasy plynovodu dle příslušných předpisů (viz dále).

Obecně je v krajině vždy nutné volit trasu nového plynovodu tak, aby tento byl veden bez náhlých nevynucených lomů, a to s ohledem na šetrné začlenění do krajiny. Je také nutno zohlednit následný provoz, údržbu a opravy plynovodů, a to ve všech ročních obdobích. Při vedení trasy plynovodu zalesněným územím je dále nutno zohledňovat pracovní pruh v místě pokládky plynovodu a nutnost udržovat nezarostlý pruh v šířce 2 m na každou stranu od hrany plynovodu. Průběh plynovodu se pak označuje bezúdržbovými orientačními sloupky (příp. kontrolní vývod aktivní protikorozní ochrany, čičačka), ty však nejsou považovány za problematické z hlediska krajinného rázu. Problematickými prvky z hlediska krajinného rázu však mohou být přechody vodních toků. Přednostně se však řeší pomocí

shybek nebo bezvýkopovými technologiemi, což negativní dopady na krajinu maximálně eliminuje. Avšak ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech, kdy není možné provést přechod shybkou nebo bezvýkopovou technologií, je možné provést přechod vrchem prostřednictvím samonosné konstrukce nebo pomocí účelové podpůrné konstrukce. V těchto případech je možné negativní vlivy na krajinu a její funkci očekávat, ačkoliv je možné je označit za marginální (viz ilustrační obrázek). Stanovení technického řešení křížení je také vždy podmíněno kladným vyjádřením správce vodního toku.

Plynoenergetická infrastruktura v ORP Kopřivnice

Zásobování ORP Kopřivnice je řešeno z nadřazené tranzitní plynárenské soustavy, v ORP Kopřivnice reprezentované tranzitními VTL plynovody s tlakem nad 40 barů, a prostřednictvím distribučních VTL plynovodů s tlakem do 40 barů (včetně). Do sítě je dodáván zemní plyn naftový a plyn tzv. karbonského typu.

Naftový zemní plyn je do území dodáván prostřednictvím tranzitních VTL plynovodů. Ty procházejí územím ORP Kopřivnice v relacích Příbor (Libhošť) - PZP Třanovice a Příbor (Libhošť) - PZP Štramberk. VTL plynovod Příbor (Libhošť) - PZP Třanovice (DN 500, PN 63; č. 631 6106) zajišťuje tranzit zemního plynu přes řešené území do podzemního zásobníku plynu (PZP) v Třanovicích. Je veden severně Příbora přes k. ú. Prchalov, Příbor a Klokočov u Příbora. VTL plynovod Příbor (Libhošť) - PZP Štramberk (DN 500, PN 64; č. 631 107) je řešeným územím veden pouze krátkým úsekem, a to v rámci k. ú. Štramberk (od Rybí). Tento plynovod slouží k dopravě plynu do PZP a jeho těžbě v zimním období. PZP Štramberk je vybudován na částečně vytěženém plynovém ložisku Příbor - jih. To se nachází pod obcemi Štramberk, Kopřivnice, Ženklaava a Závišice (dále mimo ORP pak Rybí a Žilina) na ploše asi 30 km², v hloubce cca 500 – 690 m pod povrchem.

Obr.: Provozní sonda PZP Štramberk (www.mapy.cz)

Technologický objekt PZP Štramberk je situován v k. ú. Štramberk. Z něj jsou vyvedeny VTL plynovody s tlakem nad 40 barů v profilech DN 100 – DN 500 (potrubní systém napojení sond je kolektorový, potrubí se postupně větví až k jednotlivým sondám a současně se zmenšuje jeho světlost) k těžebně – vtláčecím sondám. Tyto sondy jsou v ORP Kopřivnice situovány v k. ú. Štramberk, Kopřivnice, Závišice a Ženklaava.

Obr.: Pozorovací sonda PZP Štramberk (www.mapy.cz)

Distribuce naftového plynu na území ORP Kopřivnice je zajištěna prostřednictvím sítě VTL plynovodů s tlakem do 40 barů. Páteřním plynovodem distribuční soustavy v řešeném území je vysokotlaký plynovod DN 500, PN 40 Lipník – Příbor (632 024), který je veden severně Příbora. Na něj navazuje řada dalších VTL plynovodů ve směrech Mošnov a Kopřivnice. Klíčovým bodem je rovněž PZP Štramberk. Z něj vychází VTL plynovody západně do Nového Jičína, severovýchodně do Kopřivnice a dále směr Ostrava a Frýdek - Místek a jižně do Frenštátu pod Radhoštěm.

Ve správním území ORP Kopřivnice je rovněž rozvinuta těžba zemního plynu karbonského (také tzv. degazačního plynu) na ložisku Příbor – sever. Vytěžený plyn je sveden od těžebních sond sběrnými plynovody do předávací stanice a dále degazačními plynovody odváděn ke spotřebitelům. Kvalita těženého degazačního plynu je plně srovnatelná s dováženým zemním plynem naftovým (provozovatelem VTL plynovodů s tlakem do 40 barů zemního plynu karbonského a těžebních sond je Green Gas DPB a.s.).

Ochranná a bezpečnostní pásma plynoenergetické infrastruktury a jejich vyhodnocení

Nedílnou součástí plynoenergetické infrastruktury je také její ochrana. Ta je realizována prostřednictvím ochranných a bezpečnostních pásem dle energetického zákona (viz dále).

Ochranným pásmem plynovodu, podle § 68, odst. (2), zák. č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí:

- a) u středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu.
- b) u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany od půdorysu,
- c) u technologických objektů 4 m od půdorysu.

V takto vymezeném ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení.

Bezpečnostní pásma jsou určena k zamezení nebo zmírnění účinků případných havárií plynových zařízení a k ochraně života, zdraví, bezpečnosti a majetku osob. Bezpečnostním pásmem plynovodu se pak podle §69, odst. (2), zákona č. 458/2000 Sb. se rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu

plynového zařízení měřeno kolmo na jeho obrys. Tyto vzdálenosti jsou pro jednotlivá zařízení, kategorie a dimenze plynovodů popsány v následující tabulce.

Tab.: Bezpečnostní pásma plynoenergetické infrastruktury a zařízení

Typ zařízení, kategorie plynovodu	dimenze	velikost pásma v m
Zásobníky (vzdálenost od vnějšího okraje areálu zásobníku) mimo samostatně umístěných sond	-	250
Sondy zásobníku plynu (vzdálenost od osy jejich ústí)	s tlakem do 100 barů	80
	s tlakem nad 100 barů	150
Regulační stanice s tlakem nad 40 barů	-	20
Regulační stanice vysokotlaké do tlaku 40 barů včetně	-	10
Kompresorové stanice	-	200
Vysokotlaké plynovody a plynovodní přípojky s tlakem nad 40 barů	do DN 100 včetně	8
	nad DN 100 do DN 300 včetně	15
	nad DN 300 do DN 500 včetně	70
	nad DN 500 do DN 700 včetně	110
	nad DN 700	160
Vysokotlaké plynovody a plynovodní přípojky o tlakové úrovni 4 až 40 barů včetně	do DN 100 včetně	8
	nad DN 100 do DN 300 včetně	10
	nad DN 300 do DN 500 včetně	15
	nad DN 500	20

V návaznosti na ustanovení ČSN 03 8369 je nutné zachovat vzdálenost podzemních liniových zařízení od krajů uzemňovací anody (anodové uzemnění) v délce výjimečně 40 m v zastavěných oblastech nebo 100 m mimo zastavěné oblasti.

Tab.: Vyhodnocení plošného rozsahu ochranných pásem plynoenergetické infrastruktury v území ORP Kopřivnice

Správní území obce	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)	katastrální území	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)
Kateřinice	551,5	0,64	0,12	Kateřinice	551,5	0,64	0,12
Kopřivnice	2749,6	16,82	0,61	Drnholec nad Lubinou	330,3	5,82	1,76
				Kopřivnice	1032,9	6,25	0,60
				Mniší	369,6	4,72	0,13
				Větřkovice u Lubiny	475,8	0	0
				Vlčovice	540,9	4,28	0,79
Mošnov	1207,9	4,96	0,41	Mošnov	1207,9	4,96	0,41
Petřvald u Nového Jičina	1250,4	0	0	Harty	124,5	0	0
				Petřvald u Nového Jičina	760,0	0	0
				Petřvaldík	365,9	0	0
Příbor	2214,9	41,77	1,89	Hájov	338,7	1,85	0,55
				Klokočov u Příbora	460,4	9,56	2,08
				Prchalov	136,2	0,67	0,49
				Příbor	1279,5	29,69	2,32
Skotnice	912,8	2,29	0,25	Skotnice	912,8	2,29	0,25
Štramberk	933,3	18,36	1,97	Štramberk	933,3	18,36	1,97

Správní území obce	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)	katastrální území	výměra (ha)	rozsah OP (ha)	rozsah OP (%)
Trnávka	609,9	0	0	Trnávka	609,9	0	0
Závišice	632,3	8,01	1,27	Závišice	632,3	8,01	1,27
Ženklaava	1068,2	3,65	0,34	Ženklaava	1068,2	3,65	0,34
Celkem ORP	12130,7	96,49	0,80				

Tab.: Vyhodnocení plošného rozsahu bezpečnostních pásem plynoenergetické infrastruktury v území ORP Kopřivnice

Správní území obce	výměra (ha)	rozsah BP (ha)	rozsah BP (%)	katastrální území	výměra (ha)	rozsah BP (ha)	rozsah BP (%)
Kateřinice	551,5	7,76	1,41	Kateřinice	551,5	7,76	1,41
Kopřivnice	2749,6	126,77	4,61	Drnholec nad Lubinou	330,3	33,39	10,11
				Kopřivnice	1032,9	70,62	6,84
				Mniší	369,6	2,37	0,64
				Větřkovice u Lubiny	475,8	0	0
				Vlčovice	540,9	20,38	3,77
Mošnov	1207,9	22,41	1,85	Mošnov	1207,9	22,41	1,85
Petřvald u Nového Jičína	1250,4	0	0	Harty	124,5	0	0
				Petřvald u Nového Jičína	760,0	0	0
				Petřvaldík	365,9	0	0
Příbor	2214,9	382,56	17,27	Hájov	338,7	14,11	4,17
				Klokočov u Příbora	460,4	128,81	27,98
				Prchalov	136,2	17,11	12,56
				Příbor	1279,5	222,53	17,39
Skotnice	912,8	3,13	0,34	Skotnice	912,8	3,13	0,34
Štramberk	933,3	331,61	35,53	Štramberk	933,3	331,61	35,53
Trnávka	609,9	0	0	Trnávka	609,9	0	0
Závišice	632,3	124,98	19,77	Závišice	632,3	124,98	19,77
Ženklaava	1068,2	70,34	6,58	Ženklaava	1068,2	70,34	6,58
Celkem ORP	12130,7	1069,6	8,8				

Z vyhodnocení (viz tabulka výše) vyplývá, že plochy zasažené ochrannými pásmy plynovodních vedení a zařízení tvoří cca 0,80 % celkové rozlohy území, bezpečnostní pásma pak pokrývají cca 6,58 % rozlohy ORP Kopřivnice. Nejvíce zasaženými obcemi jsou Příbor a Štramberk. Příbor díky své centrální poloze v rámci ORP, ve Štramberku je pak situován podzemní zásobník plynu. Soustavy VTL plynovodů zemního plynu naftového a karbonského, včetně těžebních sond a sběrných plynovodů, tvoří v ORP Kopřivnice hustou síť, která svými ochrannými a bezpečnostními pásmy nepříznivě ovlivňuje rozvoj nové výstavby.

Omezení vyplývající z existence ochranného a bezpečnostního pásma jsou pak definované především energetickým zákonem. V ochranných pásmech je dle §68 odst. (5) povinností provozovatele přepravní nebo distribuční soustavy, případně provozovatel zásobníku plynu, udržovat v lesních průsecích na vlastní náklad volný pruh pozemků o šířce 2 m na obě strany od osy plynovodu, přičemž vlastníci či uživatelé dotčených nemovitostí jsou povinni jim tuto činnost umožnit. Podle odst. (6) je možné vysazování trvalých porostů kořenících do větší hloubky než 20 cm nad povrch plynovodu ve volném pruhu pozemků o šířce 2 m na obě strany od osy plynovodu nebo přípojky, pouze na základě souhlasu provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy, provozovatele zásobníku plynu nebo provozovatele přípojky.

Omezení v bezpečnostních pásmech plynovodů a plynoenergetických zařízení jsou podstatně méně přísná, než je tomu u pásem ochranných. Pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo zdraví osob, lze v bezpečnostním pásmu realizovat veřejně prospěšnou stavbu (pokud stavebník prokáže nezbytnost jejího umístění v bezpečnostním pásmu), avšak na základě podmínek stanovených fyzickou nebo právnickou osobou, která odpovídá za provoz příslušného plynového zařízení, případně umístit jinou stavbu, avšak opět pouze po předchozím písemném souhlasu fyzické nebo právnické osoby, která odpovídá za provoz příslušného plynového zařízení

Teplárenství

Z hlediska teplárenství a zásobování teplem jsou problematickými objekty zejména vedení teplovodů a objekty pro výrobu tepla. Teplovody (zejména dálkové) jsou zařízení, sloužící k dopravě tepla odběratelům. Teplo je vedeno v potrubí, přičemž jako teplonosné médium se obvykle používá teplá voda, případně horká vodní pára (v takovémto případě pak lze teplovod označit za parovod). K přímé výrobě tepla se pak využívají výtopny, teplárny a kogenerační jednotky (v teplárnách a kogeneračních jednotkách dochází ke kombinované výrobě elektřiny a tepla). Charakteristickým rysem těchto zařízení jsou často vysoké komíny, sloužící pro odvod spalin z kotlů.

V ORP Kopřivnice je centrální výroba tepla a jeho distribuce do domácností provozována v Kopřivnici a Příboře. V těchto městech se pak nachází poměrně rozvinutý systém centralizovaného zásobování teplem (CZT), přičemž potrubí je vesměs realizováno jako podzemní (v neprůlezných žlabech, některé úseky jsou provedeny jako bezkanálové) a je vedeno především v zastavěném území. Jeho vliv na krajinný ráz je tedy zcela minimální. Tato podzemní vedení mohou spíše narušovat kulturní nebo historické památky a přírodní a estetické hodnoty ve městě. V Kopřivnici je teplo dodáváno z teplárenského zdroje společnosti Komterm, a.s. Palivem, používaným k výrobě tepla, je biomasa, resp. dřevní štěpka, okrajově černouhlený hruboprach a doplňkově zemní plyn (jako záloha). V Příboře jsou hlavními zdroji tepla pro CZT zdroje výtopna Nerudova (se 4 plynovými kotly s celkovým výkonem 6,8 MW) a kotelná Lomená (s plynovými kotly s celkovým výkonem 5,3 MW). Tyto výtopny jsou charakteristické vysokými komíny, které tak v území tvoří výškové dominanty (v jinak mnohem nižší zástavbě).

Decentralizované zásobování teplem je zastoupeno domovními a blokovými kotelny pro bytově - komunální sféru, samostatnými kotelny průmyslových podniků a podnikatelských aktivit a lokálním vytápěním rodinných a bytových domů. Tyto domovní kotelny, nebo malé kotelny v průmyslových podnicích nebo areálech, v území výškové dominanty zpravidla netvoří. Jejich vliv na krajinný ráz lze tedy považovat za minimální.

Výraznějšími dominantami v krajině jsou tedy komíny významnějších spalovacích zdrojů. Ty jsou situovány v lokalitách dle následující tabulky.

Obr.: Pohled na teplárnu KOMTERM a.s. v Kopřivnici (www.mapy.cz)

Tab.: Spalovací zdroje s vysokými komíny v ORP Kopřivnice (zdroj: <http://koda.kominari.cz/>)

provozovatel	k. ú., ulice	výška v m	Pozn.
Alliance Laundry CE s.r.o.	Klokočov u Příbora, Místecká	45	
výtopna Tedom Energy	Klokočov u Příbora, Lomená	34	
kotelna, Správa majetku města Příbor s.r.o.	Příbor, Nerudova	-	
TATRA TRUCKS a.s.	Kopřivnice, areál TATRY	49	
KOMTERM, a.s.	Kopřivnice, areál TATRY	35	
KOMTERM, a.s.	Kopřivnice, areál TATRY	35	
KOMTERM, a.s.	Kopřivnice, areál TATRY	150	
KOMTERM, a.s.	Kopřivnice, areál TATRY	104	

Elektronické komunikace

V oblasti elektronických komunikací jsou územní studii sledovány především stavby a zařízení narušující krajinný ráz a estetické hodnoty. Za tato zařízení je nutno vždy považovat stožárová zařízení - vysílače, převaděče a také základnové stanice mobilních sítí (tzv. BTS). Stožáry je vždy nutno v krajině považovat za rušivý prvek. Tyto vlivy lze pouze omezit stavebně - technickými opatřeními, za která lze např. považovat skrytí paty stožáru (za horizont, porost), umístění stožáru mimo horizont, vhodný nátěr nebo použití subtilnější konstrukce. Vždy však jde o technická zařízení, která budou v krajině vyvolávat disharmonii. Vhodné je tedy umísťovat BTS na stávající objekty, např. na střechy panelových domů, komíny nebo jiné výškové objekty.

Na území ORP Kopřivnice se nacházejí mobilní zařízení všech mobilních operátorů působících na území ČR – O2 Czech Republic a.s., T-Mobile Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s. a Nordic Telecom s.r.o. (sítě U:fon). Pokrytí signálem většiny území ORP Kopřivnice je obecně dobré. Nejrozšířenější technologií šíření mobilního signálu je LTE (Long Term Evolution) v pásmech 800, 900 (do roku 2017), 1800 a 2100 a 2600 MHz. V pásmech 800, 1800 a 2600 je využívána technologie LTE, v pásmu 900 MHz technologie GSM a v pásmu 2100 MHz sítě třetí generace UMTS. Pokrytí území je pro okres Nový Jičín uvedeno v následující tabulce.

Tab.: Tabulka pokrytí území okresu Nový Jičín dle jednotlivých operátorů a pásem v %
(<http://lte.ctu.cz/pokryti/pokryti/pokryti/pokryti/>)

operátor	pásmo				
	LTE-800	LTE-1800	LTE-2100	UMTS-2100	LTE-2600
O2	95,7	0,2	0	53,7	0
T-Mobile	90,4	59,2	0	51,8	0
Vodafone	95,9	26,5	24,6	22,6	0

U všech operátorů se však v závislosti na orografii terénu vyskytují lokality bez dostupného signálu, a to i u nejrozšířenějšího pásma LTE 800. U tohoto pásma jde zejména o okolí Kateřinic a Trnávky. V těchto lokalitách lze tak očekávat tlak mobilních operátorů na výstavbu nových BTS.

Přes území ORP Kopřivnice jsou provozovány také stanice na radioreléové trasy. Tyto trasy jsou pozemní digitální spoje, které se používají k přenosu digitálních informací mezi pevnými nepohyblivými stanicemi s přímou radiovou viditelností. Jsou určeny pro přenos televizní a rozhlasové modulace, přenos dat a telefonních hovorů.

Přehled zařízení mobilních operátorů v území ORP Kopřivnice je uveden v tabulce. Radiové stanice a vysílače se v řešeném území nenacházejí.

Tab.: Seznam BTS v ORP Kopřivnice (zdroj: <http://www.gsmweb.cz>)

provozovatel	k. ú., ulice / lokalita	Pozn.
O2, T-Mobile	Hájov, u silnice I/48	betonový stožár
Vodafone	Kateřinice, nad obcí východně	betonový stožár
Vodafone	Klokočov u Příbora, Pionýrů 1508 (panelák)	na budově
U:fon	Klokočov u Příbora, Pionýrů 1509 (panelák)	na budově
O2	Kopřivnice, areál TATRY	na budově
O2, T-Mobile	Kopřivnice, areál TATRY	na komíně
Vodafone	Kopřivnice, Máchova 1131/4 (panelák)	na budově
T-Mobile	Kopřivnice, Obránců Míru 876/25 (panelák)	na budově
Vodafone	Kopřivnice, Osvoboditelů 1214 (panelák)	na budově
U:fon	Kopřivnice, Pod Moravíí 1316/16 (panelák)	na budově
O2, T-Mobile	Kopřivnice, Štefánikova 1074/1 (panelák)	na budově
O2	Kopřivnice, Záhumenní 1151/2 (panelák)	na budově
Vodafone	Kopřivnice, Záhumenní 1161, Hotel Tatra	na budově
O2, T-Mobile, Vodafone	Mniší, jižně Mniší, východně Vlčovic	tubusový stožár
O2	Mošnov, hala DHL	na budově
O2, T-Mobile	Mošnov, letiště	na budově
T-Mobile	Mošnov, nová letištní hala, indoor	v budově
O2, T-Mobile, Vodafone	Mošnov, u odbočky k letišti	tubusový stožár
O2, T-Mobile, Vodafone	Petřvald u Nového Jičína, hydroglobus Orion	na vodojemu
U:fon	Petřvaldík, vodojem u zem. družstva	na vodojemu
T-Mobile	Příbor, Dr. Čejky 1518 (panelák)	na budově
Vodafone	Příbor, Jičínská 528, Masarykovo gymnázium	na budově
T-Mobile	Příbor, Jičínská 79, bytový dům	na budově
O2, T-Mobile	Příbor, MÚK R48 x I/58	betonový stožár

provozovatel	k. ú., ulice / lokalita	Pozn.
O2	Příbor, Nábřeží Rudoarmějců 1517 (panelák)	na budově
O2, T-Mobile	Štramberk, Bílá hora, rozhledna (556 m.n.m.)	na rozhledně
T-Mobile, Vodafone	Štramberk, Zauličí 137, hasičská zbrojnice	na budově
O2, T-Mobile	Trnávka, hydroglobus u zem. družstva	na vodojemu
O2, T-Mobile, Vodafone	Vlčovice, PZ Kopřivnice	betonový stožár
Vodafone	Závišice, nad silnicí II/482 severně	příhradový stožár
Vodafone	Ženkla, budova nad obcí, východně	budova

Produktovody

Produktovodem se v rámci územní studie rozumí ropovod nebo potrubí pro ropné deriváty, např. benzín nebo naftu. Stávající vedení nebo zařízení produktovodu se v řešeném území nenachází. Uvažováno je však s výstavbou trasy produktovodu DN 200, který spojí středisko ČEPRA a.s. v Loukově se skladem Pohonných hmot v Sedlnicích. Nový produktovod bude následně sloužit k dopravě pohonných hmot (automobilový benzín, motorová nafta, letecký petrolej) z výrobních závodů do distribučních skladů a středisek na Severní Moravě pro potřeby distribuce a Státní správy hmotných rezerv. Bude tak zajištěn plynulý a bezpečný způsob přepravy pohonných hmot s malými nároky na skladovací prostory a současně odpadne manipulace při přepravě pohonných hmot železničními nebo silničními cisternami.

V souvislosti s výstavbou produktovodu budou v území zavedeny nové limitující prvky.

Ochranné pásmo produktovodu je prostor v blízkosti produktovodu (dálkovodu), který je bez újmy obvyklého zemědělského využití určen k zabezpečení provozu dálkovodu a k zajištění bezpečnosti osob a majetku. Ochranné pásmo je stanoveno vládním nařízením 29/1959 Sb., a je vymezeno svislými plochami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 300 m po obou stranách osy potrubí.

Bezpečnostní vzdálenost produktovodu je nejmenší přípustná kolmá vzdálenost produktovodu (dálkovodu) od jiných objektů, stanovená se zřetelem k možnému vzájemnému ohrožení. Bezpečnostní vzdálenost podzemního úseku dálkovodu od jiných nadzemních objektů a zařízení je dána kategorií dálkovodu a určuje se pro dané skupiny podle ČSN 65 0204 - Dálkovody hořlavých kapalin. V daném případě je bezpečnostní vzdálenost stanovena jako zkrácená na 75 m od trasy produktovodu na obě strany.

Zabezpečovací pásmo produktovodu je stanoveno podle uvedené normy a tvoří pás po obou stranách produktovodu v šířce 5 m, který slouží k jeho ochraně před mechanickým nebo jiným poškozením. V tomto pásmu nesmí být prováděny žádné práce nebo činnosti, které by mohly vést k poškození dálkovodu. Jde zejména o provádění zemních prací, hloubení studní a vrtů pomocí těžkých mechanismů a výbušnin a provádění prací s použitím otevřeného ohně a vysazování stromů a keřů, zřizování sadů vinic a chmelnic, přejíždění trasy a pojíždění po trase dálkovodu těžkými mechanismy apod.

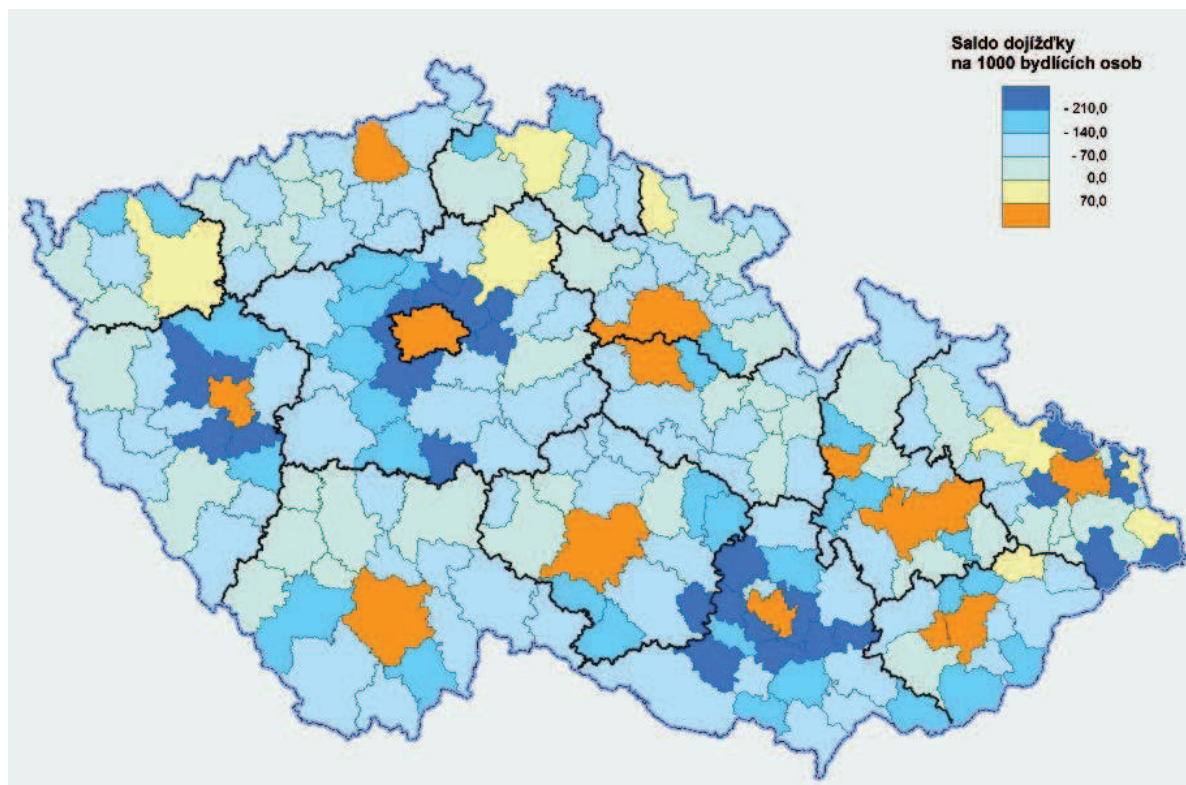
B.2.2.5) Hodnoty v území v rámci sekundární struktury

Hospodářský pilíř území

Hospodářské podmínky území jako rozhodující faktor osídlení

Na formování specifických regionů má velmi výrazný vliv i pohyb za prací, odrážející **stav hospodářského pilíře území (tvořící základní část sekundární struktury)**. Hospodářské podmínky obcí jsou v rámci ÚAP často posuzovány pouze za samotné obce, což je většinou nedostatečné. Za ideál se mylně (v rozporu s reálnými trendy) často považuje minimální pohyb za prací a „rovnoměrné rozložení pracovních míst v obcích“. Přitom z prvotní struktury krajiny, ale i historického vývoje sekundární struktury je možné dovozovat jako „přirozený stav“ diferenciaci hospodářských funkcí sídel. V praxi to znamená např. obhájení „přirozené“ územní diferenciaci vztahu Kopřivnice – širší zázemí obcí, v MS kraji nejčastěji uváděný vztah Havířov (obytná funkce) – Ostrava (výrobní funkce). Obecně pak skutečnost, že menší obce budou mít téměř vždy omezenou nabídku pracovních míst, záporné saldo pohybu za prací. Zvláště v současnosti, kdy pohyb za prací roste v návaznosti na růst automobilizace, ale i dlouhodobě podprůměrný růst cen pohonných hmot (ve srovnání s průměrnou inflací). Nové trendy jako např. práce doma jsou z hlediska celkových trendů spíše okrajovým jevem.

Z následující mapy ČR za administrativní území SO ORP je patrné jednoznačné vytváření silných vazeb – dojížděkových regionů v ČR zejména kolem velkých měst Prahy, Brna, Ostravy a Plzně (modré prstence), ale i poměrně silné postavení města Kopřivnice (podobně i města Frenštát p. Radhoštěm, Nový Jičín a Frýdek Místek).

Zdroj: ČSÚ

Pro hodnocení hospodářského pilíře území je v ÚAP používána řada ukazatelů (indikátorů) s různou vypovídací schopností. **V rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice byly převzaty indikátory z ÚAP Moravskoslezského kraje.** Jde o 8 ukazatelů ze starších ÚAP, nejnovější ÚAP nově pracují s indikátorem počtu volných pracovních míst v dosahu 40 minut dojížděky z obce, počtu dlouhodobě nezaměstnaných a počtu obyvatel.

Cílem následující tabulky je základní hodnocení výběru ukazatelů pilíře hospodářských podmínek území v ÚAP SO ORP Kopřivnice (nikoliv jejich komplexní analýza).

Tab.: Hodnocení výběru ukazatelů pilíře hospodářských podmínek území v ÚAP SO ORP Kopřivnice

ÚAP MS kraje	Význam pro RÚRU	Trend podle aktualizace ÚAP r. 2016	Vhodnost použití
A – napojení na zásobování plynem	Průměrný	zde není žádná změna	Ano, ukazatel s velkou percepčí obyvatel (bydlení), vhodnější by bylo spíše celkové hodnocení infrastruktury
B – podíl nezaměstnaných osob dosažitelných (%)	Velký	zde došlo k poklesu u všech obcí	Ano, základní údaj, vhodné doplnit počtem volných pracovních míst
C – počet podnik. subj. na 1000 obyv. ORP	Malý	zde není žádná výrazná změna	Zavádějící , problémem je interpretace, neplatí - čím více podnikatelů - tím je na tom území hospodářsky lépe
D – počet hromad. ubytovacích zařízení na 1000 obyv. obce	Nadprůměrný- i pro pilíř ŽP	nejsou k dispozici nové údaje za jednotlivé obce	Vhodné, údaje podle ČSÚ se aktualizují, ale nejsou úplné – odchylky v řádu desítek procent, nutno došetřit.
E – úřady	Podprůměrný	zde není žádná změna	Spíše je vhodnější hodnotit vybavení obcí (včetně škol, soc. a zdrav služeb) v rámci soudržnosti obyvatel
G – vzdálenost kraj	Nadprůměrný	zde jsou doplněny dojezdové vzdálenosti a dle nich je provedeno vyhodnocení	Jednotlivostní ukazatel, spíše zaměřit na celkové hodnocení dopravní dostupnosti.
H – dostupnost dálnice, rychlostní komunikace	Nadprůměrný	zde není žádná faktická změna, je ale upraveno hodnocení	Jednotlivostní ukazatel, spíše zaměřit na celkové hodnocení dopravní dostupnosti.

Zlepšení poměrů nezaměstnanosti za celé SO ORP Kopřivnice je významným pozitivním faktorem vývoje, přitom je potřeba vnímat jak dosaženou pozici, tak i vývoj.

Výrazná diferenciací dosažených hodnot je patrná na úrovni SO ORP v rámci ČR i MS kraje. Následující tabulka přináší zejména hodnocení změny počtu nezaměstnaných (dosažitelných) osob na 1 nabízené pracovní místo ve vybraných SO ORP Moravskoslezského kraje. Hodnoty potvrzují velmi nízký (druhý nejlepší v MS kraji) počet nezaměstnaných na 1 pracovní místo a současně pokles na cca 15% úrovně v r. 2014.

Stav a vývoj nezaměstnanosti v rámci SO ORP je velmi příznivý – katapultující SO ORP Kopřivnice mezi nejlepší SO ORP i v ČR.

Tab.: Počet nezaměstnaných (dosažitelných) osob na 1 nabízené pracovní místo ve vybraných SO ORP (zdroj: MPSV vždy k 1. 3. příslušného roku, vlastní výpočty, hodnocení 1 - 7, 1 - nejlepší, 7 - nejhorší)

Územní jednotka – SO ORP nebo mikroregion pobočky úřadu práce	Nezaměstnaní na 1 volné pracovní místo r. 2014	Nezaměst. na 1 volné prac. místo r. 2016	Hodnocení počtu nezam. na volné prac. místo r. 2016	Změna počtu nezam. na 1 prac. místo r.2014-2016	Hodnocení změny nez. na 1 pracov. místo r.2014-2016
Sloupec č. 1	2	3	4	5	6
Bruntál	55,0	14,3	7	26,1 %	2
Krnov	44,0	13,2	7	30,1 %	2
Město Albrechtice	88,0	32,5	7	36,9 %	2
Osoblaha	376,0	32,7	7	8,7 %	1
Rýmařov	86,6	9,4	6	10,9 %	1
Vrbno pod Pradědem	94,0	7,8	5	8,3 %	1
Vítkov	39,8	15,0	7	37,6 %	2
Bílovec pobočka	13,9	3,0	3	21,8 %	2
Frenštát p.R- pob.	12,8	1,6	1	12,7 %	1
Kopřivnice pobočka	13,3	2,1	2	15,5 %	1
Opava	12,1	5,1	4	42,5 %	3
Odry pobočka	11,6	4,4	4	37,5 %	2
Ostrava	20,8	5,4	4	25,8 %	2

Zemědělská výroba a dopady na sídelní strukturu

Zemědělská výroba je zásadním „plošným“ faktorem ve volné krajině, ale i u značné části sídel. V minulosti i současnosti je předmětem značných dotačních transferů. Zatímco v minulosti byl prvotní úkol maximalizace výroby dán prvotní situací po II. světové válce (nedostatek potravin, v menší míře politicky formulovaný požadavek omezení závislosti na dovozu potravin), po r. 1990 se situace změnila. Politicky formulovaným cílem byl vstup do EU a přizpůsobení se podmínkám „trhu“ v EU (omezení produkce, spíše deklarovaná ekologizace, rozporuplná faktická opatření).

Obecné trendy po r. 1991:

- **Pokles živočišné výroby** daný nerovnými podmínkami v zemědělství jednotlivých zemí (vysokými náklady lidské práce v ČR – viz např. srovnání s podmínkami zdanění práce zemědělců v Polsku) vedl ke vzniku rozsáhlých brownfields či „chátrajících zemědělských areálů“, často na okraji sídel, či ve volné krajině (obvykle jde o největší závady z pohledů občanů - dle zpracovaných dotazníků). Otázkou je, nakolik je tímto determinován i **pokles organické hmoty v zemědělské půdě – velmi významný faktor ovlivňující retenční schopnost krajiny).**
- Ovlivnění rostlinné výroby průměrnou velikostí subjektů (průměrná rozloha zemědělských podniků je cca 5 krát větší než průměr EU a cca 15 krát větší než např. průměr Polska) je výrazným hospodářským pozitivem.
  - Obecnou tendencí je pokles zaměstnanosti v zemědělství spolu s poklesem velikosti obdělávaných ploch a růstem průměrné velikosti zemědělských podniků.

Uvedený vývoj je determinován makroekonomicky (vysoké zdanění lidské práce v ČR a politika levných peněz) a technologicky (růst produktivity práce, ale i např. hektarových výnosů).

„Drahá“ lidská práce, tj. celkové náklady práce, nikoliv však vysoká úroveň mezd, pak determinují způsob hospodaření v krajině.

- Nelze předpokládat odpovídající údržbu drobných toků, mezí, malých a svažitých pozemků bez dotací, podpory, lesy už „nebudou čisté“, břehové porosty drobných vodních toků „obsekané“ apod.
- „Levné peníze“ umožňují daleko vyšší investice do mechanizace, budov - zastavění krajiny apod.
- V konfrontaci se světovým zemědělstvím, které umožňuje pokles přepravních nákladů, se i přes omezení volného obchodu ukazuje klesající konkurenceschopnost a výnosnost zemědělství v ČR, tj. snížení ekonomického významu zemědělství.

Ceny pozemků

O hodnotě krajiny pro člověka do značné míry svědčí tržní ceny bydlení – například ve velikostně podobném Brně jsou cca o 100% vyšší než v Ostravě. Cena nemovitostí není generována rozdílem cen staveb, ale především rozdílem cen stavebních pozemků, podle pravidla, že pro cenu pozemku je rozhodující poloha, poloha a ještě jednou poloha. **Polohová stavební renta je přitom generována všemi třemi pilíři udržitelného rozvoje území** (téměř všichni chtějí bydlet v kvalitním životním prostředí s možnostmi rekreace, podobně v blízkosti atraktivních pracovních míst s minimálními negativními dopady na obytné prostředí a v lokalitách, domech, kde soudržnost obyvatel je vysoká (konflikty jsou minimalizovány a okolí posiluje sociální vzestup). Polohová zemědělská renta generuje ceny pozemků většinou o 1-2 řády nižší než stavební renta.

Tržní ceny bydlení SO ORP Kopřivnice jsou mírně pod průměrem okresu Nový Jičín (cca 1,25 mil. Kč u staršího bytu 3+1, při srovnatelném průměru ČR cca 1,8 mil. Kč (polovina r. 2017). Prodejnost bytů a rodinných domů je ovlivněna cenami pozemků.

Ceny pozemků jsou dobře dokumentovány v ÚAP SO ORP Kopřivnice (r. 2016), s uvedením dat České společnosti certifikovaných odhadců majetku, o.s. Uveřejňují vlastní databázi tržních cen pozemků pro většinu obcí. Databáze uvádí pro jednotlivé obce značné rozpětí cen například u Kopřivnice 1400 - 150 Kč/m². Problémem je stanovení ceny konkrétního pozemku, čemuž mohou napomoci hodnotové mapy (v ČR jsou MF ČR schvalovány Cenové mapy stavebních pozemků). Slabinou těchto map jsou „pevné“ ceny v Kč/m², přičemž zejména v centrech měst platí, že tržní ceny pozemků se i v sousedství značně odlišují (tak jak se liší vlastnosti pozemků). Ceny v cenových mapách jsou cenami „průměrnými při obvyklém využití“, přitom každý pozemek má své nejlepší možné využití. **Právě nejlepší možné využití pozemků je cílem developerů, tj. mají snahu intenzivně (ale optimálně z ekonomického hlediska) zastavovat území (tj. paradoxně šetřit cenný zdroj – stavební pozemky).** V rámci nové zástavby na "zelených plochách" však mnohdy "parazitují" na stávající technické a dopravní infrastruktuře, vyvolávají vznik záporných externalit (např. vyvolávají potřebu výstavby kapacity školních zařízení).

Cena připravených stavebních pozemků pod 1000 Kč/m² signalizuje nižší prodejnost. V těchto územích se obvykle nevyskytují komerční investoři, nová výstavba bytů a domů zde totiž nepřináší zisk.

SO ORP Kopřivnice k těmto územím v zásadě patří. Tato území pokrývají většinu území ČR

(mimo Prahu a Středočeský kraj, Brno a okolí, většinu krajských měst a vybrané rekreační obce zejména v Krkonoších, ale i např. v Beskydech obec Čeladná).

V následující tabulce je uveden dlouhodobý vývoj cen stavebních pozemků v okrese Nový Jičín podle velikosti obcí. Toto členění je zavádějící, protože vytváří dojem dominantní závislosti cen pozemků na velikosti obcí.

Ve skutečnosti ceny závisí na vzdálenosti od hodnotových pólů území, kterými mohou být i menší obce (např. suburbanizačně rekreační obec Malenovice).

Tab.: Ceny pozemků v Kč/m² v okrese Nový Jičín a srovnání průměrem ČR (zdroj: ČSÚ)

Rok - Velikostní skupina sídel	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
do 1 999 obyvatel	93	84	108	173	182	178	218	143	258	120
2 000 - 9 999 ob.	146	128	146	156	198	182	125	872	230	220
10 000 - 49 999 obyvatel	477	580	622	704	902	803	810	1 098	906	1 050
Průměr ČR	950	893	1 078	1 194	1 217	1 219	1 382	1 408	1 406	1 224

Rok - Velikostní skupina sídel	2014*	2015*
do 1 999 obyvatel	220	163
2 000 - 9 999 ob.	369	307
10 000 - 49 999 obyvatel	x	x
Průměr ČR	x	x

*předběžné údaje s nižší spolehlivostí

Zejména v Moravskoslezském kraji neplatí, že největší město Ostrava generuje nejvyšší cenu pozemků a nejvyšší tlak na zástavbu ve volné krajině.

Tlak na volnou krajinu je dán jednak procesem suburbanizace (přesunem hlavního – prvního bydlení z měst), tak i výrazným posilováním druhého (většinou rekreačního) bydlení a dále pak výstavbou zejména dopravní infrastruktury, ale i technické infrastruktury, na něž navazuje např. i výstavba areálů služeb a průmyslových zón.

Rozdělení obou procesů v oblasti bydlení (růstu prvního a druhého bydlení) je v praxi velmi obtížné, tj. i vlastní regulace expanze rekreační zástavby – individuálních forem náročných na území a další navazující jevy (např. dopravní zátěž, likvidace odpadů apod.).

Přírodní hodnoty území viz kapitola B.4.1

Historické a kulturní hodnoty území (nemovité kulturní památky) viz kapitola B.4.2

B.2.2.6) Ovzduší

Základním právním předpisem v oblasti ochrany ovzduší je [zákon č. 201/2012 Sb.](#), o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a [zákon č. 73/2012 Sb.](#), o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů. Oba zákony předpokládají doplnění prováděcími předpisy ve formě nařízení vlády nebo vyhlášek Ministerstva životního prostředí.

Zákon č. 201/2012 Sb. stanovuje zejména práva a povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší, nástroje ke snižování množství látek, které znečišťují ovzduší, působnost správních orgánů a opatření k nápravě a sankce. Prováděcím právním předpisem k zákonu č. 201/2012 Sb. je vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích, a vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

Zákon č. 73/2012 Sb., upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů. Prováděcím právním předpisem k zákonu č. 73/2012 Sb. je vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů.

Řada povinností v oblasti ochrany ovzduší má svůj základ v předpisech Evropské unie. Jedním z nejdůležitějších je rámcová směrnice 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu. Dalším podstatným předpisem je směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích.

Z hlediska ochrany ozonové vrstvy Země jsou zásadními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2010 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006.

Znečištění ovzduší je obvykle nejvýraznějším problémem obcí a jednotlivých sídel z hlediska ochrany životního prostředí. Přitom je nezbytné rozlišovat mezi **dopady na člověka (zejména zastavěná území obcí) a dopady na volnou krajinu (ekologickou stabilitu, zemědělskou a lesní výrobu).** Dopady na člověka jsou vnímány zejména skrze percepci tohoto problému, nejsou pouze odrazem stavu poznání o tomto problému (paradigmata vědy), ale mnohdy i mediálním a politicky zkresleným obrazem skutečnosti. Dopady znečištění ovzduší na volnou krajinu jsou pouze částečně mimo tato zkreslení. Znečištění ovzduší ve volné krajině je přitom obvykle menší než v zastavěných územích sídel (s mnoha

menšími zdroji znečištění a intenzivnější zátěží dopravou, k negativním dopadům mnohdy přispívá i lokalizace sídel v málo provětrávaných sníženinách).

Hlavní dopady znečištění ovzduší na volnou krajinu:

- Po r. 1990 poklesla acidifikace většiny regionů, které byly zatíženy kyselými depozicemi (v důsledku nadměrného výskytu sloučenin síry a dusíku).
- Plochy ekosystémů s nadměrným zatížením atmosférickým dusíkem se po r. 1990 snížily jen nepatrně.
- Problémem jsou i vysoké koncentrace ozónu, které způsobují škody na rostlinách (v zemědělské výrobě). Většina zemědělských plodin je vystavena hladinám ozónu, které překračují dlouhodobý cíl EU stanovený pro ochranu rostlin.

Ucelený pohled o zátěži území MS kraje – z hlediska znečištění ovzduší poskytují ÚAP MS kraje (r. 2017), ze kterých je patrné, že rozložení zátěže na území kraje je diferencované, území SO ORP Kopřivnice (s výjimkou obcí na severu (Petřvald, eventuálně Mošnov) patří spíše k „nadprůměrně“ zatíženým územím. V ÚAP MS kraje jsou popsány i neurčitosti, s kterými je při vyhodnocování emisní bilance a souvislostí mezi emisemi a imisemi nezbytné uvažovat.

Dle zadání územní studie Územní systém ekologické stability Moravskoslezského kraje (r. 2016) měla tato studie mimo jiné: „prověřit úroveň biologické diverzity, druhovou skladbu porostů a schopnosti ekosystému odolávat znečištění, erozi či jiné fyzikální nebo chemické zátěži prostředí s ohledem na schopnost ekologických systémů uchovat a reprodukovat své podstatné charakteristiky s pomocí autoregulačních procesů“. Schopnost ekosystému odolávat znečištění nebyla ve studii explicitně hodnocena. Obecně se jen potvrzuje skutečnost, že hodnocení dopadů znečištění ovzduší na volnou krajinu – konkrétní území je omezeno vhodnými podklady.

Podle Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP o vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší (OZKO) na základě dat z roku 2004–2015 patřilo území SO ORP Kopřivnice dlouhodobě a jednoznačně k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší. Příčinou je zejména znečištění ovzduší prašnými částicemi, benzo(a)pyrenem, oxidy dusíku, v teplých rocích i přízemním ozónem. Situace je horší v málo provětrávaných sníženinách, podél vodních toků a podél zatížených komunikací. V jednotlivých letech se odlišuje, v závislosti na průběhu počasí a množství emisí produkovaných v regionu. Situace je zde však výrazně lepší než na Ostravsku. Pojem oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší vymezuje zákon č.86/2002 Sb., o ochraně ovzduší.

Imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace – platí pro CHKO a oblasti v nadmořské výšce nad 800 m n. m, tj. dotýkají se území SO ORP jen omezeně (CHKO Poodří). Vývoj kvality ovzduší pravidelně analyzuje Situační zpráva o kvalitě ovzduší na území Moravskoslezského kraje za kalendářní rok (poslední za rok 2015). Z této zprávy je patrný dlouhodobý pokles emisí a výrazně pomalejší trend zlepšování imisní situace.

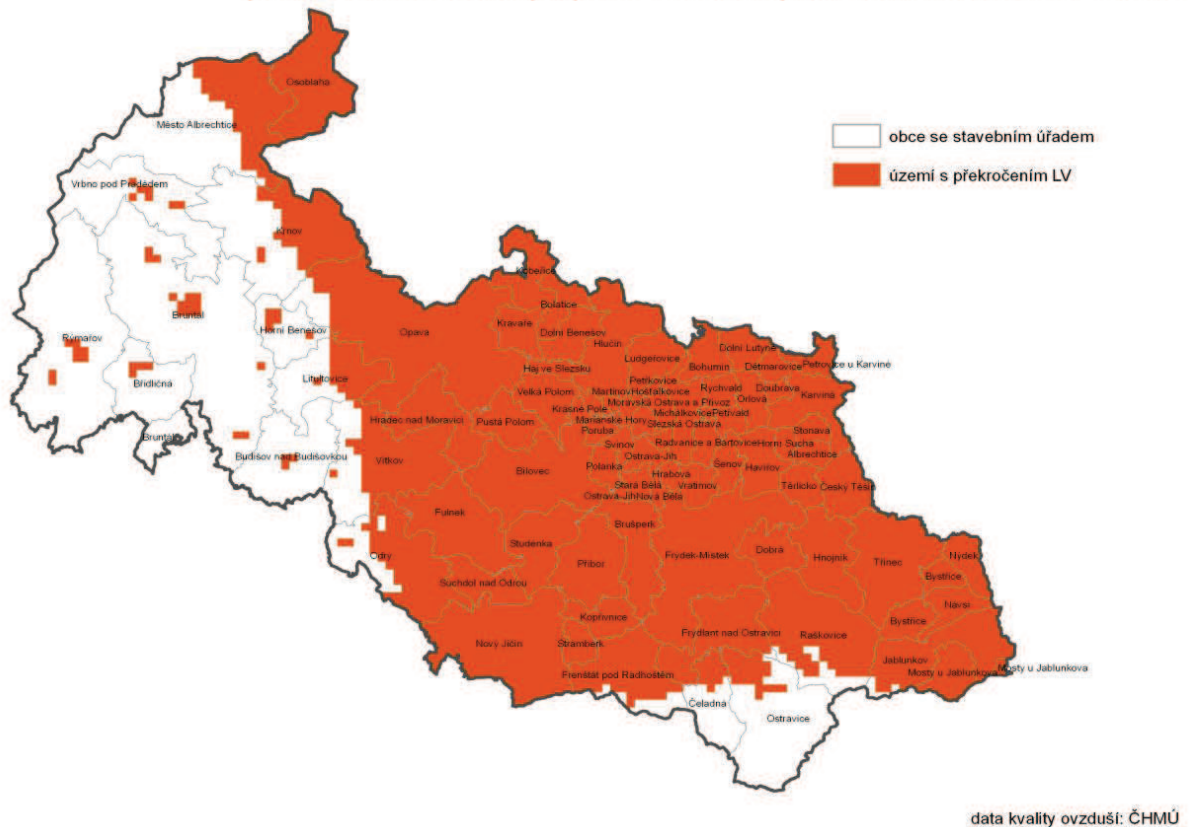
Při celkovém hodnocení situace je vhodné připomenout, že značný vliv na kvalitu ovzduší v obci mají obvykle velké zdroje znečištění v regionu, které jsou v případě řešeného území poměrně blízko (zejména hutní a energetické podniky v Ostravě). Částečně – díky dálkovému přenosu znečištění to platí i o zdrojích v Polsku – např. probíhající rozšíření černouhelné elektrárny Opole na výkon cca 3300 MW, tj. 4 krát vyšší než u elektrárny Dětmovice je významným faktorem i pro situaci v ČR).

V roce 2016 byl vydán strategický dokument Program zlepšování kvality ovzduší – zóna Moravskoslezsko CZ 08Z, který zahrnuje i SO ORP Kopřivnice. Uvádí vymezení citlivých ekosystémů (vymezených podle rozložení imisních charakteristik pro rok 2011 relevantních z hlediska ochrany ekosystémů a vegetace, tj. rozložení ročních a zimních průměrných koncentrací SO₂ a ročních průměrných koncentrací NO_x pro ochranu ekosystémů a vegetace. Na území zóny Moravskoslezsko se vyskytují 3 CHKO, přičemž **na těchto územích nedochází k překročení imisního limitu pro ochranu ekosystému a vegetace** (bez započtení troposférického ozónu).

Program definuje řadu cílů (zaměřených zejména na ochranu zdraví obyvatel), z hlediska volné krajiny jde zejména o následující úkoly – prioritní výstavby obchvatů, podpora cyklistické dopravy, omezení prašnosti výsadbou liniové zeleně, zpevnění povrchu nezpevněných komunikací.

Moravskoslezský kraj - vymezení oblastí s překročením imisních limitů pro ochranu zdraví (LV) bez zahrnutí přízemního ozónu v r. 2014.

B.2.3) TERCIÁRNÍ STRUKTURA KRAJINY

Terciární struktura vytváří antropogenní nehmotný systémy krajiny (tj. vytváří soudržnost obyvatel území, kulturní a civilizační hodnoty). Terciární struktura se promítá do využití krajiny zprostředkovaně, přes antropogenní činnost a na druhé straně regulace využití krajiny.

V období posledních cca 100 let se zásadním způsobem změnil preference využití a vnímání krajiny, od její dominantní produkční role (zemědělské, lesnické) k preferenci role kvalitního bydlení, rekreace, dopravní funkce.

Právě terciární struktura krajiny je v této studii pojata jako nedílná součást krajiny ve smyslu EÚoK, což se odráží jak v preambuli, tak přímo v jednotlivých člancích této mezinárodní smlouvy: „Cílová kvalita (v původním nepřesném překladu charakteristika) krajiny znamená vyjádření požadavků a přání lidí na charakter prostředí, v němž žijí, formulované pro danou krajinu kompetentními veřejnými orgány.“ Dále pak: „Krajina znamená část území, tak jak je vnímána lidmi, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/ nebo lidských faktorů“. Zásadní význam zde má slovo vnímání (percepce) krajiny, tj. rozlišování vnímání a skutečného stavu krajiny (tj. zásadní role občanů „vnímajících svou-specifickou krajinu“ a jejich politických reprezentantů při plánování, správě a ochraně krajiny). Do značné míry je tak potvrzen antropocentrický přístup ke krajině, kde rozhodujícím faktorem je zde žijící člověk. Otázkou zůstává role odborníků (paradigmata vědních přístupů) a zájmových skupin při racionálním poznání krajiny. Na druhé straně pak politických reprezentací realizujících optimální rozhodnutí v území, s ohledem na místní podmínky, setrvačnost procesů.

V práci Löwa J. a Míchala I. (2003) je možno najít pojem **kvartérní (duchovní) struktura krajiny**. Autoři tímto pojmem rozumí : „subjektivně vnímanou strukturu krajiny založenou na osobní percepci jedince – krajinný ráz, Génus Loci. Ten může být vyvolaný jak imaginárními, tak skutečnými událostmi (pověsti, pohádky, bojiště, pobyty významných osobností apod.)“. Samotný termín "genius loci" historicky měnil obsah od mystického (ochranitelského) výkladu po současné vnímání jako specifické atmosféry místa, lokality.

Percepce neboli vnímání krajiny může mít v některých případech zásadní vliv na využití území, i když se neopírá o racionální základ (např. v historických událostech, které se odehrály prokazatelně jinak, ale jsou určitou komunitou tak vnímány, přijímány). Tyto komunity pak „předurčují“ využití těchto míst, což často přináší napětí ve vztazích obyvatel území, ideovou diferenciaci populací.

Evropa – její regiony dodnes nejsou schopny napsat „společné dějiny“, v podmínkách ČR je to například zásadní otázka vnímání „Sudet – pohraničí“, jiné např. na Hlučínsku, Osoblažsku či Jablunkovsku. Rozlišení vnímání a reality krajiny (specifických podmínek SO ORP) by mělo přispět i provedené dotazníkové šetření mezi občany SO ORP.

Kvartérní strukturu tvoří do značné míry i estetické hodnoty, které jsou základem krajinného rázu (spolu s přírodními hodnotami). Při definici těchto estetických hodnot je dosud názor obyvatel do značné míry neznámý. V rámci této studie není kvartérní struktura samostatně analyzována, je zahrnuta v rámci analýzy a hodnocení sekundární struktury. Kvartérní struktura je vnímána jako velmi významný a i poměrně dynamický faktor území.

Při hodnocení je vnímán např. rozdíl mezi atraktivitou území a jeho částečnou měřitelností cenou pozemků a na druhé straně vizuální hodnotou území opírající se mnohem méně

jednoznačná hodnocení.

Zde je možno připomenout text z **Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice, r, 2008**: Vymezování estetické kvality krajinného prostoru je z důvodu značného rozsahu subjektivity hodnocení a závislosti na aktuální hodnotové hierarchii společnosti často relativizováno.

Přesto nelze hodnocení estetické kvality krajiny považovat za výhradně subjektivní proces. Lze jej objektivizovat:

- transparentí ve vymezování kritérií, které byly v rámci posuzování zohledněny (důležité pro opakovatelnost hodnocení např. jinými posuzovateli);
- shodou názoru expertů (nejlépe se vzděláním v oblasti architektury, krajinné architektury nebo dalších uměleckých disciplín);
- shodou názoru širší skupiny hodnotitelů (včetně tzv. laické veřejnosti).

U uváděné studie z r. 2008 byly použity první dva principy. Současně zde bylo formulováno doporučení: „**V souladu s Evropskou úmluvou o krajině se doporučuje provádět cyklické posuzování kvality území za spoluúčasti veřejnosti.**“

B.2.3.1) Sídlní struktura jako součást terciární struktury krajiny

V úvodu je nezbytné konstatovat, že sídlní struktura SO ORP Kopřivnice je výrazně determinována a to jak s ohledem na poměry Moravskoslezského kraje i okolních krajů, tak i celé ČR. Determinaci sídlní struktury je nezbytné hledat jak v přírodních podmínkách SO ORP (území v centru a na severu umožňující vznik zemědělského osídlení – historického regionu Kravařska), tak i v historickém, hospodářském a politickém vývoji (ve vazbě na sekundární strukturu – v širším smyslu osídlení). Následující popis vlastní sídlní struktury je soustředěn na témata: obyvatelé, bydlení a částečně i rekreace – jejich vazeb na krajinu a spoluvytváření hodnot krajiny.

Tab.: Porovnání sídlní struktury SO ORP Kopřivnice s jinými SO ORP MS kraje

(zdroj ČSÚ, vlastní výpočty)

Pořadí	Obec	Obyvatel na km ²	Počet částí obce	Počet katastrů	Katastr. výměra v ha	Obyvatel 1.1.2016	ve věku 0 - 14 let	Index stáří*
1	Bílovec	158,3	21	22	162	25 716	3 907	115
2	Bohumín	462,3	10	10	73	33 719	4 884	124
3	Bruntál	59,1	56	52	630	37 193	5 482	117
4	Český Těšín	587,4	8	10	44	26 089	4 009	106
5	Frenštát p. Radh.	195,5	6	6	99	19 303	2 961	118
6	Frýdek-Místek	231,7	53	54	480	111 266	16 885	115
7	Frýdlant n. O.	77,1	13	15	317	24 452	3 741	123
8	Havířov	1012,3	15	13	88	89 271	12 493	141
9	Hlučín	244,3	18	18	165	40 385	6 090	118
10	Jablunkov	128,9	12	12	176	22 677	3 640	97
11	Karviná	630,3	16	13	106	66 569	8 942	144
12	Kopřivnice	338,5	16	19	121	41 061	6 307	112
13	Kravaře	211,2	14	9	101	21 251	3 433	93
14	Krnov	71,0	63	67	575	40 814	5 897	131
15	Nový Jičín	176,4	35	37	275	48 584	7 749	109
16	Odry	76,3	32	29	224	17 098	2 641	113

17	Opava	179,3	89	85	567	101 646	15 545	117
18	Orlová	840,1	6	6	45	37 870	5 428	110
19	Ostrava	978,1	55	53	332	324 311	47 750	126
20	Rýmařov	47,3	33	33	332	15 711	2 164	143
21	Třinec	233,8	24	24	235	54 865	8 262	123
22	Vítkov	47,6	28	29	283	13 460	2 053	118
průměry								
ČR		118,5	73	63	382	45 299	6 999	118
MS kraj		223,4	28	28	247	55 151	8 194	122

*Tzv. index stáří vyjadřuje, kolik osob ve věku 65 a více let připadá na 100 dětí ve věku 0-14 let.

Vlastní specifika sídelní struktury SO ORP Kopřivnice jsou dána:

- Vazbou značné části území na „historické Kravaňsko“, vázané na poměrně úrodné zemědělské půdy.
- Transformací osídlení části obcí po II. světové válce, znamenající většinou pouze mírný pokles počtu obyvatel vybraných obcí (viz předchozí popis osídlení).
- Poměrně slabé vnímání SO ORP Kopřivnice jako východního okraje širšího regionu Lašska, což se odráží v kultuře a myšlení (preferencích, vazbách) zdejšího obyvatelstva

Tab. Porovnání sídelní struktury – jednotlivých obcí SO ORP Kopřivnice

(zdroj ČSÚ, vlastní výpočty)

Pořadí	Obec	Obyvatel na km ²	Počet částí obce	Počet katastrů	Katastr. výměra v ha	Obyvatel 1. 1. 2016	ve věku 0 - 14 let	Index stáří*
1	Kateřinice	118	1	1	551	650	106	92,5
2	Kopřivnice	810	4	5	2 749	22 273	3 279	112,3
3	Mošnov	63	1	1	1 208	756	137	99,3
4	Petřvald	144	2	3	1 251	1 804	291	117,9
5	Příbor	382	3	4	2 215	8 466	1 292	118,3
6	Skotnice	86	1	1	913	788	141	89,4
7	Štramberk	374	1	1	933	3 486	547	126,3
8	Trnávka	121	1	1	610	739	122	96,7
9	Závišice	160	1	1	633	1 015	195	81,0
10	Ženklava	102	1	1	1 067	1 084	197	80,7
celkem		338	16	19	12130	41061	6307	111,6

Tzv. index stáří vyjadřuje, kolik osob ve věku 65 a více let připadá na 100 dětí ve věku 0 - 14 let

V následující tabulce je dokumentován vývoj počtu obyvatel SO ORP Kopřivnice jako celku, ve srovnání s jinými SO ORP v dlouhodobém srovnání (r. 1869 -2 011).

SO ORP Kopřivnice v tomto období vykazuje 24. pozici ze srovnávaných 206 SO ORP.

Růst počtu obyvatel, zejména po 2. světové válce, zde byl velmi vysoký. Dlouhodobě byl vývoj regionu poměrně nestabilní, vývoj po 2. světové válce byl „částečně postižen“ odsunem obyvatel, na druhé straně v období 1970 - 1990 zde byla soustředěna rozsáhlá komplexní bytová výstavba.

Tab.: Vybrané SO ORP s nejvyšším růstem počtu obyvatel, seřazeno podle indexu změny v období 1869 - 2011

Pořadí z 206 ORP	Hodnocené období SO ORP - ČR	r. 1869-1910	r. 1910-1920	r. 1930-1950	r. 1869-2011
	výchozí rok	r. 1869 = 1,00	r. 1910 = 1,00	r. 1930 = 1,00	r. 1869 = 1,00
1	Haviřov	1,61	1,12	1,03	7,87
2	Ostrava	4,06	1,06	0,98	6,48
3	Karviná	2,89	1,14	0,99	4,79
4	Praha	2,47	1,09	1,11	4,69
5	Orlová	4,20	1,12	0,96	4,68
6	Plzeň	3,04	1,09	0,95	4,59
7	Český Těšín	2,28	1,11	0,96	4,05
24	Kopřivnice	1,44	0,99	0,93	2,31
25	Hlučín	1,30	1,07	1,03	2,27
49	Kravaře	1,17	1,09	0,89	1,60
52	Opava	1,38	1,02	0,78	1,56
70	Bílovec	1,23	0,98	0,78	1,32
155	Bruntál	0,99	0,94	0,57	0,72
177	Vítkov	1,12	0,93	0,61	0,66
179	Krnov	1,03	0,97	0,59	0,66
197	Rýmařov	0,86	0,90	0,62	0,51
	Česká republika	1,33	0,99	0,83	1,38

Zdroj: ČSÚ, vlastní výpočty

Vybrané faktory soudržnosti společenství obyvatel jako determinující hodnota krajiny

Při průchodu (průjezdu) krajinou je zřetelné, že její kvalita z hlediska člověka je výrazně různorodá. Některé krajiny jsou pečlivě obhospodařované, obyvatelstvo je s nimi dlouhodobě pozitivně svázáno (např. Hlučínsko), jiné prožily svůj rozkvět a v současnosti vykazují pokles kvality krajiny (např. pánevní SO ORP ČR). Poznání a rozlišení hlubších příčin přináší zejména analýza pilíře soudržnosti obyvatel území.

Popis pilíře soudržnosti obyvatel území (terciární struktury krajiny) v rámci ÚAP, její promítnutí do územních plánů mnohdy výrazně absentuje či je ignorováno.

Vnímání specifík regionů, či samotných sídel ve smyslu EÚoK tak není přiměřeně naplňováno. Soudržnost obyvatel území je jednoznačně **základní civilizační hodnotou společnosti**, snižuje její vnitřní rozpory, které mohou být slabou stránkou či ohrožením společnosti, ale i vlastní krajiny (podobně jako ekologická ohrožení). **Formulace civilizačních hodnot zásadně determinuje text EÚoK, který je do značné míry formulován antropocentricky.**

V rámci této studie krajiny by měla být dostupná analýza z ÚAP SO ORP Kopřivnice doplněna a následně pak vnímána a využita zejména při vymezování krajinných okrsků (z definice krajinných okrsků je patrný požadavek zohlednění i jiných charakteristik a způsobu využití krajiny, přitom tuto krajinu nelze zužovat pouze na volnou krajinu, ale pojímat ji komplexně ve smyslu celé krajinné struktury).

Pro hodnocení pilíře soudržnosti obyvatel území je v ÚAP používána řada ukazatelů (indikátorů) s různou vypovídací schopností. **V rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice byly převzaty indikátory z ÚAP Moravskoslezského kraje.** Jde o 10 ukazatelů ze starších ÚAP, nejnovější

ÚAP nově pracují s podílem obyvatel narozených v místě bydliště, saldem migrace. Cílem následující tabulky je základní hodnocení výběru ukazatelů pilíře hospodářských podmínek území v ÚAP SO ORP Kopřivnice (nikoliv jejich komplexní analýza).

Tab.: Hodnocení výběru ukazatelů pilíře soudržnosti obyvatel území v ÚAP SO ORP Kopřivnice

ÚAP MS kraje	Význam pro RÚRU	Trend podle aktualizace ÚAP r. 2016	Vhodnost použití
A – dostupnost celostátní železniční trati (km)	Velmi malý	změna pro Mošnov a současně jsou doplněny vzdálenosti a dle nich je provedeno vyhodnocení	Zařadit mezi hospodářské podmínky území.
B – cena pozemků pro výstavbu rodinných domů (Kč/m ²)	Průměrný	data z České společnosti certifikovaných odhadců majetku	Problém interpretace, vyšší ceny nejsou automaticky znakem vyšší soudržnosti.
C – podíl obyvatel ve věku 65+ na celkovém počtu obyvatel obce (%)	Nadprůměrný	zde není žádná výrazná změna, celkově však došlo k navýšení	Malé obce s alokací sociálně zdravotních zařízení mohou vykazovat zkreslené hodnoty.
D – změna počtu obyvatel (v bytech) 2001 - 2011	Velký	změny počtu obyvatel v % jako podíl rozdílu 2016 – 2001/počet obyvatel 2016	
E – podíl obyvatel s VŠ vzděláním (%)	Malý	zde není žádná změna	Zařadit mezi hospodářské podmínky území.
F – počet volných prac. míst na 1000 obyvatel přirozeného regionu	Velký	Nebylo hodnoceno	Jednoznačně zařadit mezi hospodářské podmínky území.
G – vybavenost kultura	Průměrný	zde není žádná faktická změna	
H – vybavenost zdravotnictví	Průměrný	zde není žádná faktická změna	
I – vybavenost sociální služby	Podprůměrný	zde není žádná faktická změna	Alokace je „přirozeně“ nerovnoměrná, viz. komunitní plánování.
J – vybavenost školství	Velký	zde není žádná faktická změna	Jedná se o mnohdy základní vybavení sídel.

Z předchozí tabulky je patrné, že výběr indikátorů soudržnosti obyvatel by zasluhoval vyšší pozornost, soustředění na indikátory skutečně postihující, že obyvatelé obce se aktivně účastní veřejného života, v obci nebo regionu není velká kriminalita, velká zadluženost občanů a na druhé straně vypustit zavádějící indikátory spíše hospodářského charakteru a z části i vybavenosti obcí, která z hlediska soudržnosti má velmi různý význam.

V následujícím textu je uvedeno několik příkladů ukazatelů (jevů) soudržnosti obyvatel.

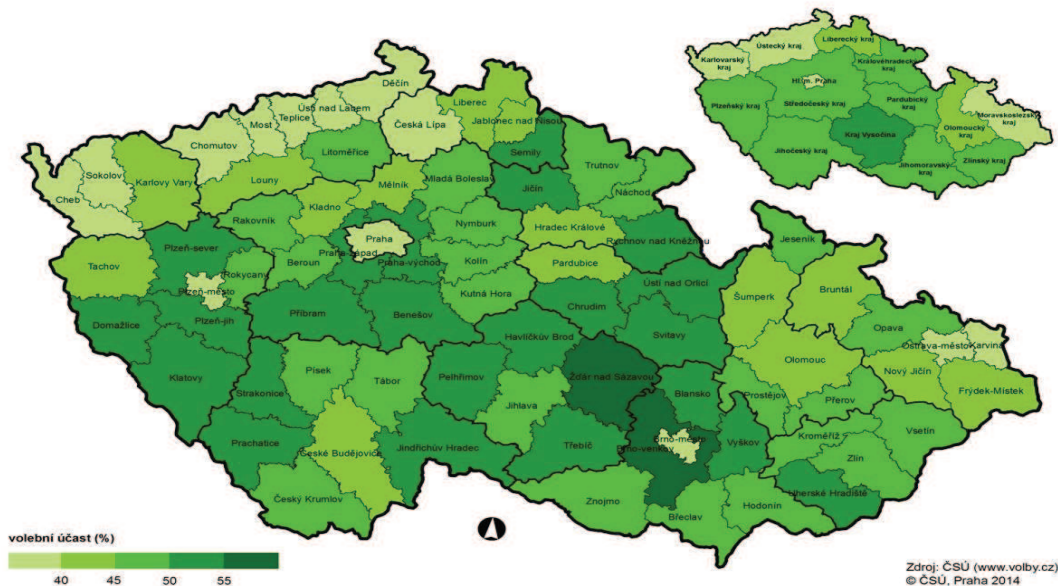
Volební účast

Volební účast občanů v jednotlivých druzích voleb a obcích je výrazným a měřitelným projevem terciální struktury. Je otázkou, nakolik je odrazem soudržnosti obyvatel území, specifické sociální situace (například u větších měst s obvykle menší účastí) či lepšího

kontaktu obecních zastupitelstev s občany u menších obcí. Aktivita obyvatel (nejen volební) se jednoznačně promítá do „ochoty participace“ na tvorbě územních plánů, kterou lze přivítat, z hlediska udržitelnosti rozvoje území jako celku. Tradičně vysoký zájem je o volby do poslanecké sněmovny, menší pak do obecních zastupitelstev, nejmenší do senátu. Nižší volební účast v obcích SO ORP Kopřivnice jako celku je zřejmě odrazem specifik řešeného území, z územního hlediska ovlivněná nízkou volební účastí (r. 2017) zejména v Kopřivnici (57%), a obce Ženkla 56%, při průměru SO ORP Kopřivnice 59%. Patrná je vysoká volební účast v Závišicích (72%), a Skotnici (65%).

Volební účast ve volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2014 podle okresů a krajů

Střední délka života obyvatel

Mezi sociodemografické ukazatele (soudržnosti obyvatel), ale i nepřímé ukazatele hygieny životního prostředí může být zařazen ukazatel střední délky života či přesněji naděje dožití mužů a žen, který je dostupný za správní obvodory ORP. V letech 2007-2015 poskytuje srovnatelné údaje pro celou ČR. Naděje dožití (střední délka života) je ukazatel odvozený z úmrtnostních tabulek, vyjadřuje pravděpodobný počet let, který se dožije x letá osoba pokud se nezmění podmínky (řád) vymírání.

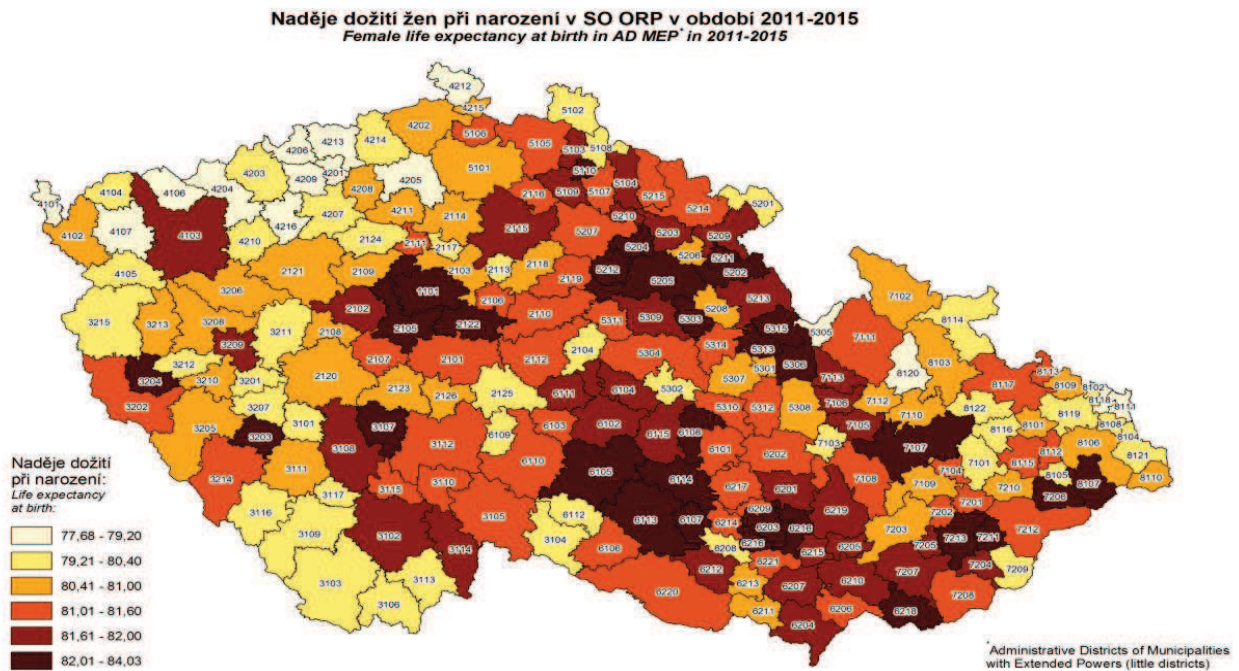
Velmi silnou, obecně uznávanou hypotézou je tvrzení, že průměrná délka života (naděje dožití) místních populací je ovlivněna stavem životního prostředí. Dlouhodobě se vedou diskuze o významu jednotlivých faktorů. V zásadě se uvádějí tři hlavní skupiny faktorů – životní způsob (zejména vlastní životospráva, stravovací zvyklosti, pracovní činnost), zdravotní péče a genetické předpoklady a vliv vlastního životního prostředí (stav krajiny). Význam životního prostředí jako faktoru je odhadován max. na 1/3, spíše však nižší. V ČR je obecně nižší naděje dožití v severních a severozápadních Čechách, nejvyšší na jižní Moravě a ve východních Čechách. Vyšší naděje na dožití vykazují vzdělanější obyvatelé žijící v úplných rodinách a ve velkých městech vzhledem k dostupnější a kvalitnější zdravotní péči.

Pozice SO ORP Kopřivnice z hlediska naděje dožití obyvatel je mírně příznivá, viz kartogram. Interpretace prezentovaných hodnot v kartogramu není zdaleka jednoduchá. Na první pohled se nabízí hypotéza, že nižší naděje na dožití je u SO ORP Kopřivnice

ovlivněna nižší migrací, vzdělanostní strukturou obyvatel (tj. vlastními specifiky chování populace), dále pak i dostupností lepší zdravotní péče.

Je na škodu, že tyto cenné výstupy ČSÚ nejsou dále odborně vyhodnocovány, jak s ohledem na očištění například od vlivu vzdělanostní struktury, tak zejména nejsou v podrobnosti za obce. Podobně jako u řady dalších ukazatelů (zejména nezaměstnanosti) existuje potřeba prohloubení odborné interpretace, která by velmi pravděpodobně vedla k přesnějšímu vnímání těchto problémů v jednotlivých územích a lepší lokalizaci skutečně postižených území, identifikaci významu jednotlivých faktorů.

Podíl dětí narozených mimo manželství

Výběr vhodného ukazatele postihujícího soudržnost obyvatel území – sociální situaci v rámci SO ORP je stále problematický. Často jsou například využívány ukazatele míry sociálních dávek. Problémem je, že se tyto transfery nastavují s ohledem na politická rozhodnutí, mnohdy kopírují spíše hospodářskou situaci (nezaměstnanost). Z dostupných údajů byl vybrán poněkud atypický údaj o podílu dětí narozených mimo manželství, který se v rámci testování ukázal poměrně výstižným indikátorem měnící se sociální situace SO ORP Kopřivnice.

Tab.: Vývoj podílu dětí narozených mimo manželství v SO ORP Moravskoslezského kraje
(zdroj: ČSÚ, vlastní výpočty a hodnocení i)

	2000	2003	2005	2007	2009	2012	2015	Hodnocení r. 2015
Bílovec	21,3	32,8	35,5	41,5	49,5	45	48,4	4
Bohumín	27,9	33,3	42,1	41,0	47,4	53,4	56,9	5
Bruntál	40,1	46,5	53,6	55,4	63,1	63,4	66,4	6
Český Těšín	18,1	31,8	32,5	32,3	41,9	43	43,8	3
Frenštát p. R.	21,8	22,6	22,5	26,8	36,8	47,6	39,2	2
Frýdek-Místek	18,7	25,9	29,6	33,7	40,7	42,6	50,5	5
Frýdlant n. O.	18,0	17,1	27,4	25,8	30,6	37,9	42,5	3

Havířov	25,7	34,7	36,4	39,6	48,2	52,8	55,9	5
Hlučín	14,3	20,9	22,9	25,8	29,2	35	43,8	3
Jablunkov	2,7	10,6	16,4	20,7	26,2	31,4	33,8	1
Karviná	30,2	40,2	41,5	50,8	54,6	61,9	62,9	6
Kopřivnice	16,1	25,6	31,4	34,3	40,6	38,2	52,3	5
Kravaře	6,2	10,2	15,6	19,3	27,9	25,8	35,2	2
Krnov	33,4	45,6	49,8	50,7	55,0	61,8	63,8	6
Nový Jičín	22,2	31,5	37,0	37,2	38,5	45,1	48,4	4
Odry	33,5	34,9	39,7	42,9	50,0	51,8	48,1	4
Opava	16,0	23,3	30,2	32,9	34,9	43,3	45,7	4
Orlová	32,8	45,5	46,2	52,1	51,1	54,1	57,0	5
Ostrava	28,7	38,0	41,3	43,7	47,6	50,4	55,6	5
Rýmařov	38,0	45,2	50,0	56,6	59,4	64,6	74,1	7
Třinec	12,9	18,3	22,4	24,8	31,1	32,3	39,2	2
Vítkov	42,3	43,0	51,4	45,6	58,1	59,9	63,4	6
medián	22,0	32,3	35,9	38,4	44,7	46,4	49,5	

Pro hodnocení % změny podílu i stavu narozených mimo manželství byla použita 7 bodová hodnotící stupnice, hodnota 1 – nejprůzračnější vývoj, 4- průměrný, 7 nejméně příznivý vývoj. Intervaly stupnice byly zvoleny s ohledem na vývoj v celé ČR a tendenci vývoje (zhoršování ukazatele).

Tab.: Použité parametry hodnocení stavu-podílu narozených mimo manželství v r. 2015

Hodnocení	1	2	3	4	5	6	7
Podíl narozených mimo manželství r. 2015	menší než 35 %	35 až 39,9 %	40 až 44,9 %	45 až 49,9 %	50 až 59,9 %	60 až 69,9 %	rovno a více než 70 %

Interpretace prezentovaných hodnot podílu dětí narozených mimo manželství potvrzuje, že i výchozí pozice SO ORP Kopřivnice v roce 2000 a 2003 byla příznivá. Trendem je přibližování se průměru ČR. Tato skutečnost do značné míry souvisí s nezaměstnaností a ekonomickou výhodností tohoto modelu partnerského soužití, zejména u nízkopříjmových skupin obyvatel. Je otázkou nakolik se tak stává standardním modelem rodinného chování po r. 2000 a co bude znamenat pro vlastní soudržnost obyvatel území.

Podle ČSÚ: „Z hlediska srovnání s ostatními zeměmi byl v České republice podíl dětí narozených mimo manželství mírně nad průměrem EU27, který v roce 2011 činil 39,5 % (v ČR 41,8 %). Nejméně dětí mimo manželství se v roce 2011 narodilo v Řecku (7,4 %), i zde se však jejich zastoupení pozvolna zvyšuje. Největší zastoupení dětí narozených nevdaným ženám v zemích Evropské unie bylo v Estonsku (59,7 %), kde se v posledních deseti letech tento podíl téměř nemění. Ještě více dětí mimo manželství se rodí na Islandu, kde se ze 100 narozených dětí v roce 2011 narodilo neprovdaným ženám 65. Mezi lety 1990 a 2012 se ve všech krajích podíly dětí narozených neprovdaným ženám významně zvýšily. Od roku 1990 se pořadí okresů z hlediska podílu dětí narozených mimo manželství změnilo, ale okresy s největším zastoupením mimomanželsky narozených jsou stále prakticky tytéž.“

Kriminalita

Statistické údaje o úrovni kriminality v ČR jsou dostupné pouze za jednotlivé okresy nikoliv SO ORP nebo obce. O úrovni kriminality vypovídá zejména údaj o počtu zjištěných trestných činů spáchaných na 1000 obyvatel. Územní jednotkou s nejvyšší úrovní kriminality na 1000 obyvatel je dlouhodobě Praha (66 trestných činů/1000 obyvatel), následuje okres Ostrava

(55 trestných činů/1000 obyvatel), s odstupem třetí Most, čtvrté je pak Brno (47 trestných činů/1000 obyvatel) - vše pro rok 2013. Zjevnou skutečností je, že významnou roli v úrovni kriminality hraje velikost města, jeho obslužné funkce, atraktivita. Kriminalita roste s urbanizací území. Současně je patrné, že okresy Ústeckého a Moravskoslezského kraje s vysokou nezaměstnaností patří k okresům s vyšší úrovní kriminality. **Okres Nový Jičín** (25 trestných činů/1000 obyvatel) se nacházel na 48. místě, v r. 2013, ze 77 okresů ČR (bez započtení města Prahy), tj. na lepší pozici než okresy Ostrava, Karviná, Bruntál v MS kraji, tj. má čtvrtou nejvyšší úroveň kriminality v Moravskoslezském kraji. Nejnižší úroveň kriminality vykazují okresy Jihomoravského kraje, zejména okresy Uherské Hradiště a Hodonín (14 trestných činů/1000 obyvatel). Interpretace územní diference kriminality je nesnadná, je však skutečností, kterou je potřeba vnímat při celkovém hodnocení soudržnosti obyvatel území.

Tab. Kriminalita ve vybraných okresech ČR v roce 2013 (zdroj ČSÚ)

Kraje / Okresy	Kriminalita celkem	Z toho:				Kriminalita celkem/ 1000 ob. ročně	Pořadí (77. místo nejhorší)
		Loupeže	Vloupání do bytů a RD	Znásilnění	Vraždy		
ČR	325 366	3 051	11 117	589	182	31,0	
Uherské Hradiště	2 002	20	73	2	4	14,0	1
Vyškov	1 282	10	64	6	-	14,2	2
Frýdek-Místek	5 170	57	287	8	3	24,3	45
Nový Jičín	3 816	23	147	4	-	25,1	48
Bruntál	2 761	34	63	5	1	29,0	56
Ústí nad Labem	4 710	75	144	8	3	39,4	72
Brno-město	16 227	225	580	28	13	43,0	74
Most	5 374	61	159	1	1	47,0	75
Ostrava-město	18 067	231	438	23	2	55,3	76
Praha celkem	82 005	533	2 466	88	26	66,0	77

B.2.3.2) Estetické hodnoty krajiny

Estetická hodnota krajiny je vyjádřením přírodních a kulturních hodnot, harmonického měřítko a vztahů v krajině; předpokladem vzniku estetické hodnoty jsou subjektivní vlastnosti pozorovatele, objektivní okolnosti pozorování a objektivní vlastnosti krajiny (skladba a formy prostorů, konfigurace prvků, struktura složek). (doc. Ing. arch. Ivan Vorel, CSc.).

Vztah mezi přírodou a kulturou v krajině a jejich vzájemná interakce vytváří estetickou dimenzi krajiny. Estetická hodnota a pestrost krajiny vznikla a dále vzniká soužitím člověka s přírodou. Informace o estetických hodnotách krajiny jsou předpokladem ochrany krajinného rázu konkrétního území.

Je možné tvrdit, že určitá místa v krajině budou u většiny lidí vyvolávat obdobné estetické vjemy. Krajina vnímaná jako prostor se projevuje ve smyslových vjemech pozorovatele. Vnímán je tvar jednotlivých prvků v krajině, jejich uspořádání, barevnost, textura, vůně apod. Vjemy jako celek odrážejí tzv. emociální hodnotu krajiny a vyvolávají rozmanité duševní pocity jako je např. uklidnění, vyrovnání nebo naopak neklid, tíseň, úžas apod. Estetické vnímání má tedy subjektivní povahu ve vazbě na konkrétního pozorovatele.

Objektivní povaha u estetické hodnoty krajiny se dá definovat pomocí vlastností krajiny, které obvykle vyvolávají příjemné pocity krásy, porozumění a ztotožnění. Např. symetrie vyvolává nejčastěji pocit vyváženosti a řádu, dominantanta přitahuje pozornost apod.

Významné krajinné dominanty

Krajinnou dominantou je prvek nebo složka krajiny, která některou ze svých vlastností, např. kulturní hodnotou, rozměrem, barevností apod., výrazně přesahuje ostatní prvky v krajině.

(SKLENIČKA, Petr. *Základy krajinného plánování*. Praha : Naděžda Skleničková, 2003).

Krajinné dominanty lze rozdělit podle řady hledisek:

Kritérium	Typy dominant	Příklady
počet prvků	dominantna individuální	věž, kostel, hora
	dominantní soubor	panelové sídliště
původ	dominantna přírodní	skála, řeka, hora
	dominantna umělá	rozhledna, vysílač, kostel
	dominantna duchovní	místo události, bojiště
rozsah působení	dominantna lokální	strom-solitéra, kaplička, kostel
	dominantna regionální	hora, přehrada, dálnice, lom
	dominantna národní	významná řeka (Labe), pohoří
směr působení	dominantna vertikální	komín, vodárna
	dominantna horizontální	horský hřeben
	dominantna všesměrná	průmyslový areál
pohyb	dominantna dynamická	větrná elektrárna
	dominantna statická	hora, vysílač
	dominantna kombinovaná	radarová stanice, dálnice

Kritérium	Typy dominant	Příklady
způsob vnímání	dominanta vizuální	rozhledna, hora
	dominanta pachová	chemická továrna, květnatá louka
	dominanta hluková	dálnice, letiště
jedinečnost	dominanta unikátní	výjimečné stavby
	dominanta opakující se	hora, lom, větrná elektrárna

(BUKÁČEK, Roman. *Hodnocení krajinného rázu, Metodika SCHKO ČR*. Praha : [s.n.], 1999).

Nejběžněji je používáno dělení podle původu. Dominanty mohou být jak pozitivní tak negativní.

Estetické hodnocení krajiny je převážně subjektivní soud každého jedince, který může být objektivizován nebo spíše normalizován většinovým názorem. Vnímání krajiny obyvateli, kteří v ní žijí, je do značné míry dáno tradicí – způsobem zkulturnění krajiny a jejími proměnami v řádech posledních desetiletí. Místně na základě ikonografického materiálu – starých fotografií a obrazů nebo kreseb. Při všech změnách krajiny se v posuzování uplatňuje značný konzervativismus, a proto hodnocení hlavně nových formací, staveb a úprav krajiny může být vnímáno jako negativní narušení tradičního obrazu krajiny.

Jako obecně negativně vnímané jevy bývají hodnoceny objekty průmyslu – rozsáhlé areály výroby (Tatra v Kopřivnici, její areál však není díky reliéfu běžně vnímatelný a tedy není výraznou negativní dominantou), dopravy (letiště Mošnov – tam hraje v obecném povědomí negativního vjemu především hluk, případně znečištění ovzduší) nebo území těžby (lom ve Štramberku, který ale vzhledem k dlouhodobosti těžby na jižních částech Kotouče už bývá také vnímán jako výrazná krajinná dominanta bez vnímání zániku původního reliéfu krajiny). V podrobném vnímání pak u těchto objektů rozhoduje především technický stav a stavební úroveň objektů – tovární haly, hangáry apod. Pak mohou být například letištní haly a hangáry s kvalitním stavebním a architektonickým výrazem vnímány pozitivně, obdobně jako udržované budovy kvalitní průmyslové architektury přelomu 19. a 20. století.

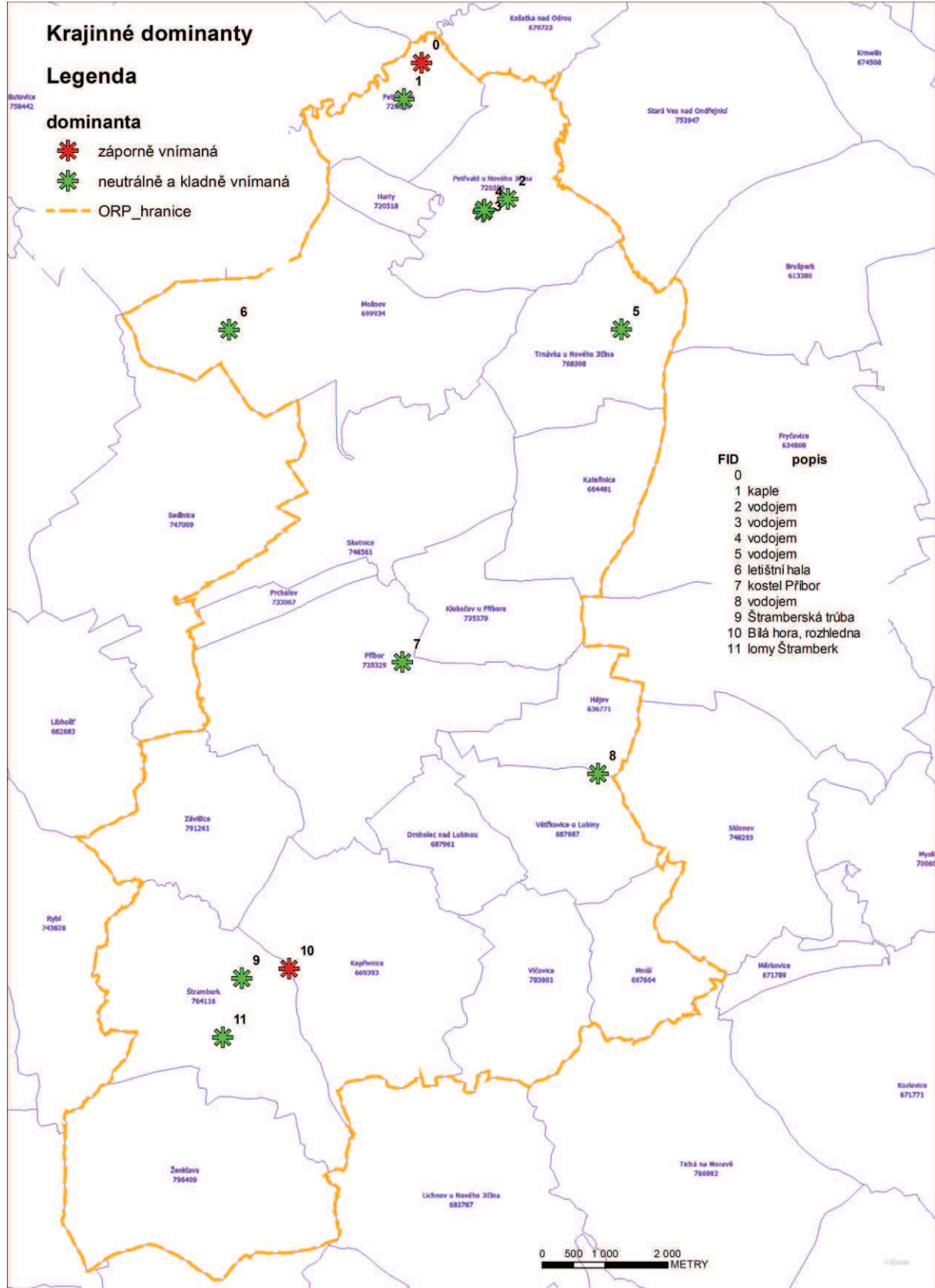
Dalšími obecně negativně vnímanými místy v krajině jsou území s negativními vlivy zemědělského obdělávání – hlavně eroze nebo deflace, ty se však projevují více v krajinném detailu a často jen v části roku. Trvale negativně ve volné krajině může působit nekulturnost krajiny. Tedy území, která nejsou obhospodařovaná a jsou porostlá rannými sukcesními stádii pionýrské vegetace. To se týká v urbanizované krajině nejčastěji nezastavěných částí areálů výroby, skladů a dopravy. V zemědělské krajině jde o poměrně nedávno opuštěné plochy dřívějšího drobného hospodaření (zarůstající meze, příkřejší svahy, okraje polí a nejčastěji břehových porostů vodních nádrží a toků). I u těchto ploch negativní vnímání může být podloženo více tradicí nebo odbornějším vzděláním (zanedbaná dříve obdělávaná půda, neprostupné houštiny na březích toků, kde dříve byly udržované louky a pastviny, šíření nepůvodních druhů organismů v krajině (křídlatka, akáty).

Významné krajinné dominanty jsou zaneseny do map s hodnocením pozitivní (neutrální) a negativní.

Pro vnímání větších celků krajin jsou významná místa výhledů. Ta jsou vyznačena v mapě jako výhledy.

Zpracování následujících schémat vychází z provedených terénních průzkumů pro USK.

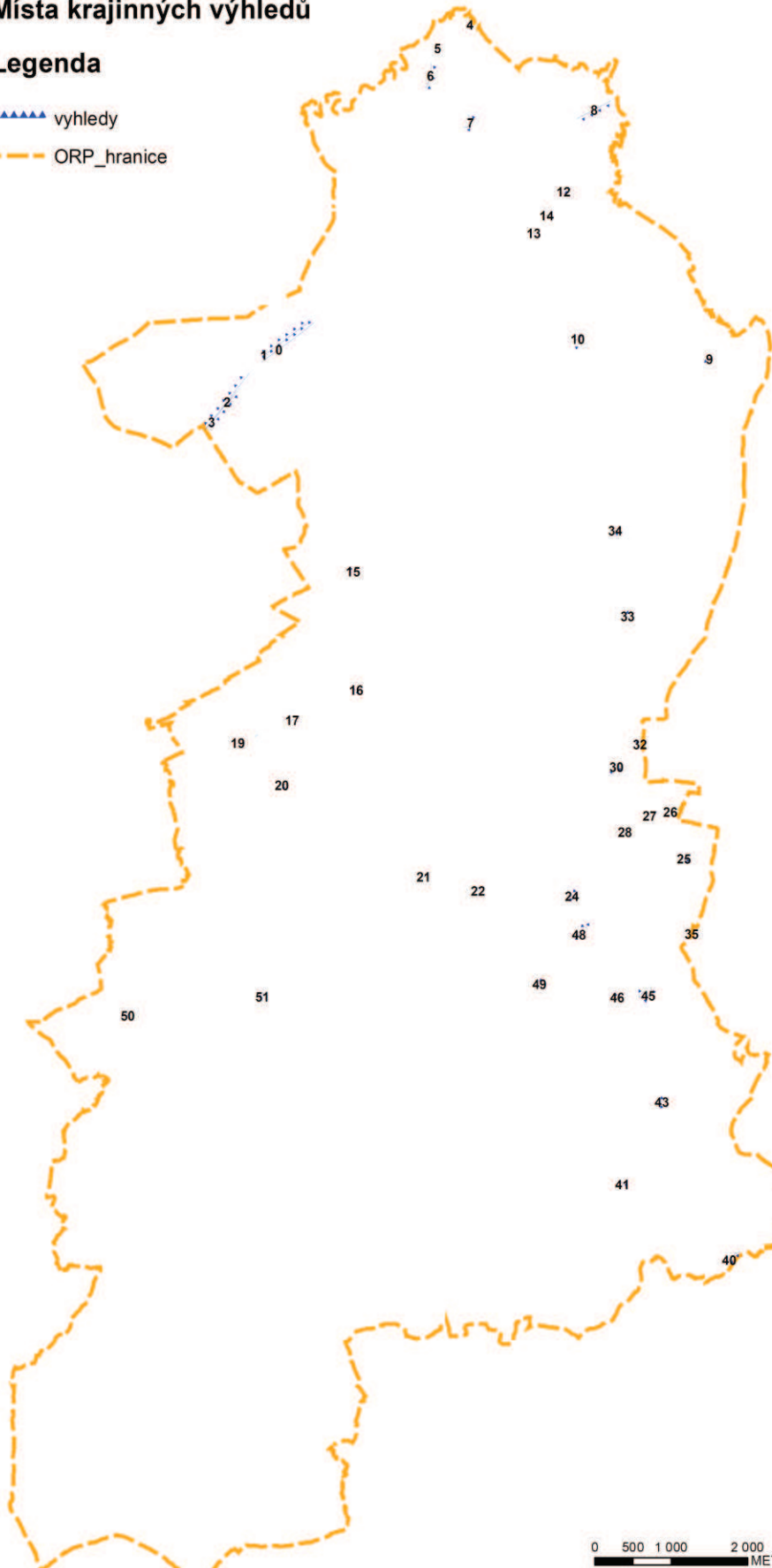

Místa krajinných výhledů

Legenda

- vyhledy
- ORP_hranice

FID	popis
0	terasa Odry, Nizký Jeseník
1	terasa Odry, Nizký Jeseník
2	terasa Odry, Nizký Jeseník
3	terasa Odry, Beskydy
4	Beskydy
5	Beskydy
6	Beskydy
7	Petřvald, Beskydy
8	Beskydy
9	Trnávka, vodojem, Beskydy
10	Jeseníky
11	zámek, Trnávka, Beskydy
12	Beskydy
13	Štramberk, Bláh hora
14	Štramberk, Bláh hora
15	letišťe-budovy
16	Přibor, Beskydy
17	Červený kámen, Bláh hora, Trúba
18	Červený kámen, Bláh hora, Trúba
19	Červený kámen, Bláh hora, Trúba
20	Červený kámen, Bláh hora, Trúba
21	město Přibor
22	Přibor, Jeseníky, Palkovské h., Beskydy, Trúba
23	město Přibor
24	komíny Koprivnice, Trúba, Bláh hora
25	pahorkatna podhůří Beskyd
26	Červený Kámen, Bláh hora, Koprivnice
27	město Přibor, Jeseníky
28	město Přibor
29	Červen.kámen, Bláh h, Trúba
30	Beskydy
31	Veselský kopec v Odrách, vysílač, VTE
32	Přibor, Koprivnice
33	vysílač Hošťálkovice, kostel-Staříč
34	Kateřinice, Hukvaldy, Ondřejníky
35	Beskydy
36	Poodří
37	Podbeskydí, Ondřejníky
38	údolí Lubiny pod Tichav. hůrkou
39	Kazničov
40	Ondřejníky
41	Mníšl, Kazničov
42	Beskydy, Koprivnice, Bláh hora, Trúba
43	Jeseníky, kostel-Větkovice
44	Jeseníky
45	Beskydy
46	Jeseníky
47	Hájov
48	Jeseníky, Beskydy, sídliště Přibor
49	Jeseníky
50	Podbeskydí, hřeben Beskyd, Trúba,
51	Jeseníky

Vyhlídky a rozhledny dle turistické mapy mapy.cz

- 1 – Hončova hůrka (k. ú. Skotnice); 2 – vyhlídka Prchalov (k. ú. Prchalov);
3 – vyhlídkové místo (k. ú. Štramberský újezd); 4 – Trúba (k. ú. Štramberský újezd);
5 – vyhlídkové místo na Štramberský újezd (k. ú. Štramberský újezd); 6 – rozhledna Bílá Hora (k. ú. Štramberský újezd);
7 – Bezručova vyhlídka (k. ú. Štramberský újezd); 8 – vyhlídkové místo nad Kamenárkou
(k. ú. Štramberský újezd); 9 – rozhledna Bezručova vyhlídka (k. ú. Kopřivnice); 10 – Raškova vyhlídka
(k. ú. Kopřivnice); 11 – Pískovna (k. ú. Kopřivnice); 12 – Červený kámen (k. ú. Lichnov u Nového
Jičína); 13 – Holivák (k. ú. Rybí).

B.3) ANALÝZA VAZEB SÍDEL A KRAJINY

B.3.1) ZAPOJENÍ ZÁSTAVBY DO KRAJINNÉHO RÁMCE (HODNOCENÍ OBRAZU SÍDLA V KRAJINĚ)

V SO ORP Kopřivnice je celkem 19 katastrálních území s 18 sídly. V k. ú. Harty sídlo zaniklo v souvislosti s výstavbou původně vojenského letiště v letech 1955 – 1960 (v současné době Mezinárodní letiště Leoše Janáčka v Ostravě – Mošnově).

Z 18 sídel jsou tři města – Kopřivnice, Příbor a Štramberk. Ostatní sídla jsou venkovská, která jsou z urbanistického pohledu charakteristická nízkopodlažní zástavbou s významným podílem rodinných domů a případně venkovských usedlostí a zpravidla s vysokým podílem soukromé zeleně, tj. zahrad u obytných objektů.

Urbanistické uspořádání vesnic, jejich půdorysné a výškové uspořádání zpravidla navazuje na historické uspořádání sídla, osazení staveb do terénu, komunikační uspořádání apod. zpravidla lépe navazuje na krajinu a méně narušuje krajinný rámeček než městská zástavba, zvláště pak zástavba vysokopodlažní.

V SO ORP Kopřivnice jde vždy o krajinu kulturní, více či méně pozměněnou lidskou činností, zejména zemědělským hospodařením a změnami ve vegetačním pokryvu.

Venkovská krajina je zpravidla přitažlivá i pro rekreaci, pokud poskytuje příjemná a zajímavá místa k odpočinku a relaxaci.

Zapojení do krajinného rámce také znamená, že nová zástavba realizovaná na okrajích stávající zástavby bude navrhována tak, aby vytvářela harmonický přechod sídla do krajiny, a nebudou vytvářeny, a to ani při změnách staveb stávajících, prvky měřítkově, hmotově a také barevně cizorodé venkovskému prostředí.

S obrazem sídla v krajině zároveň souvisí další civilizační hodnoty území, které ale mohou mít významný vliv na krajinný rámeček. Jde o vysoké stavby, jako jsou např. věžové vodojemy, ale zejména o přenosovou soustavu elektrické energie, která je v území SO ORP Kopřivnice poměrně rozsáhlá s ohledem na rozvodnu v Příboře.

Na první pohled méně výrazná, ale významná je segmentace krajiny dopravními stavbami. V SO ORP se jedná zejména o silniční dopravu. Územím prochází všechny kategorie silnic, od dálnice, přes silnice I. až III. třídy, které vytváří v krajině nové liniové bariéry a nové vztahy v krajině.

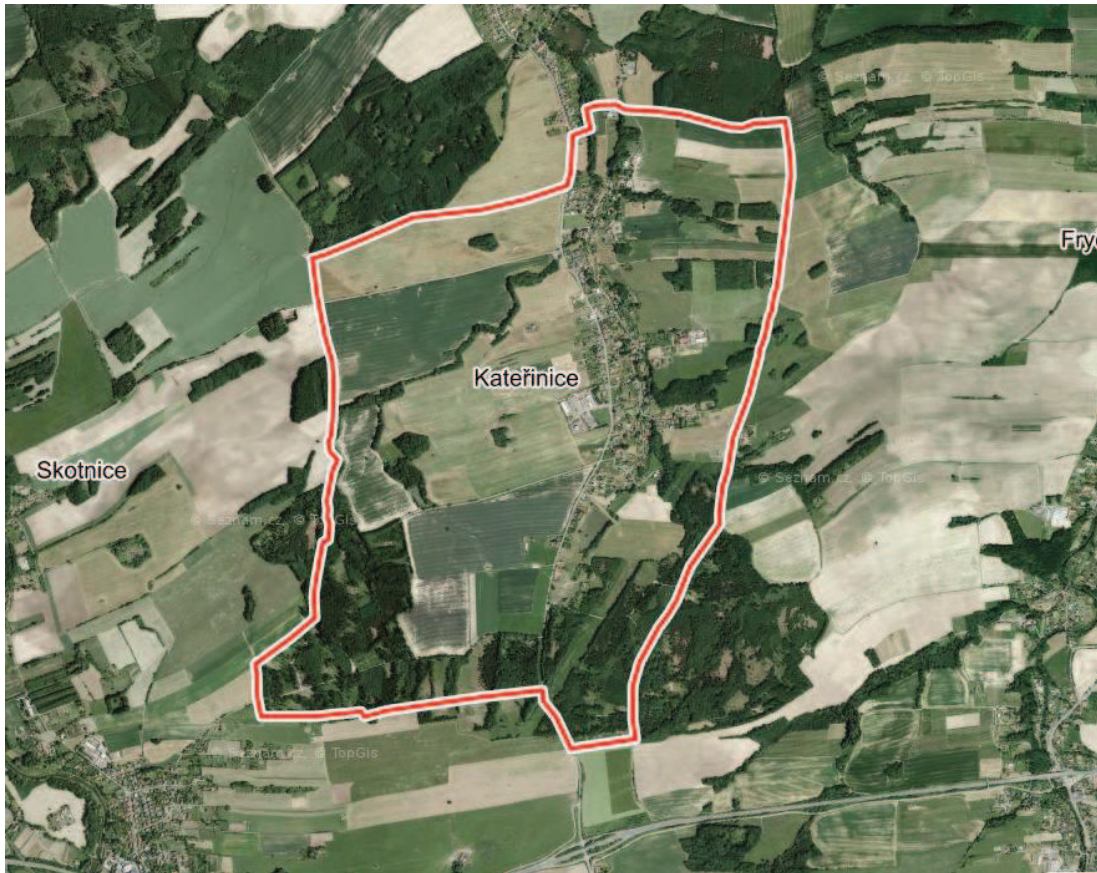
V celkovém obraze krajiny, a to jak krajiny volné, tak sídlení, jsou stavby dopravní a technické infrastruktury nepominutelným a často cizorodým prvkem.

Každou novou stavbu je tedy nutno posuzovat individuálně ve vazbě ke kontextu stávajících staveb a vizuálnímu projevu v krajině.

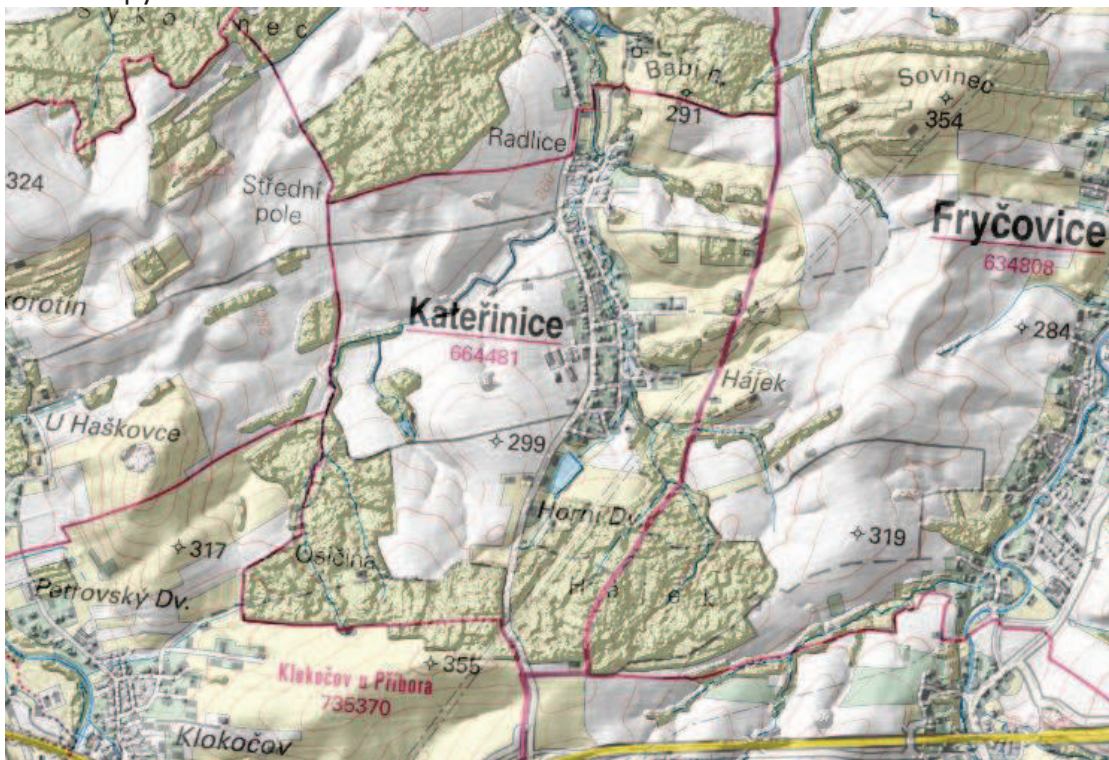
U měst je dále potřeba u nové výstavby uplatňovat ochranu krajinných panoramat a ochranu siluet městské zástavby při respektování skutečnosti, že zde převažují civilizační prvky, tj. kromě staveb určených k bydlení jsou na okrajích měst často rozvíjeny výrobní areály, což se v SO ORP Kopřivnice týká zejména správního území města Kopřivnice.

OBEC KATEŘINICE, K. Ú. KATEŘINICE

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo Kateřinice bylo založeno v mírném údolí na březích potoka Trnávka v území, které se mírně svažuje od jihu k severu. V současné době zástavby vytváří kompaktní celek na březích vodního toku Trnávky a podél silnice III/4806. Zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. V návaznosti na jihozápadní část zastavěného území byl vybudován zemědělský výrobní areál, jehož objekty v současné době využívá k podnikání více firem.

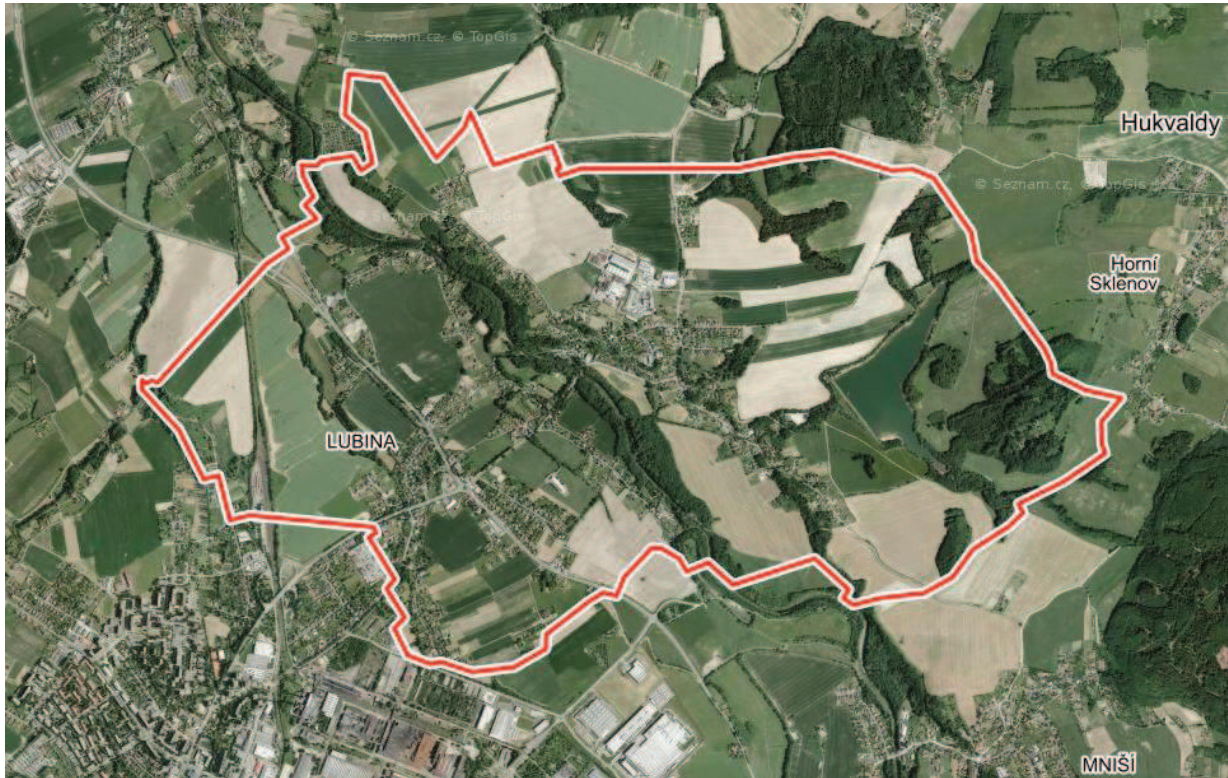
Zástavba je oklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou protkanou drobnými vodními toky s břehovými porosty a lesíky o menších výměrách. Rozsáhlejší lesy jsou v jižní části k. ú. V sídle není žádná významnější stavební dominanta. Vzhledem k mírně kopcovitému až rovinatému terénu je zástavba z okolní krajiny pohledově poměrně ukrytá.

www.mapy.cz

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST LUBINA,
K. Ú. DRNHOLEC NAD LUBINOU, K. Ú. VĚTŘKOVICE U LUBINY

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Místní část Lubina sestává ze dvou k. ú.: Drnholec nad Lubinou a Větrkovice u Lubiny, přičemž součástí Drnholce nad Lubinou je původně samostatně založené sídlo Sýkorec. Hranicí mezi jednotlivými k. ú. je vodní tok Lubina. Původní zástavba Drnholce byla založena podél cesty na levém břehu řeky Lubiny, Sýkorec byl založen kolem cesty vedoucí z Drnholce nad Lubinou k jihu do Kopřivnice.

K. ú. Drnholce nad Lubinou je poměrně rovinaté. Zástavba se rozvíjela podél cest propojujících zástavbu Drnholce se Sýkorcem. V současné době je souvislá zástavba tvořena převážně rodinnými domy a usedlostmi a je soustředěna do tří postupně srůstajících částí. Část zástavby je situována na levém břehu řeky Lubiny v severovýchodní části k. ú., druhá část zástavby je situována přibližně uprostřed k. ú., podél silnice I/58 a třetí část zástavby (Sýkorec) je situována v jihozápadní části k. ú. a navazuje na zástavbu v k. ú. Kopřivnice. Ve stávající zástavbě nejsou žádné stavební dominanty.

www.mapy.cz

K. ú. Větrkovice u Lubiny je podél vodního toku Lubiny poměrně rovinaté, ale východní část k. ú. je již poměrně kopcovité, kde nejvyšším místem je vrchol Větrkovické hůrky (447 m n. m.), nejnižším místem je severozápadní část k. ú., území, ve kterém opouští tok Lubiny Větrkovice u L. (cca 300,0 m n. m.).

Zástavba je tvořena převážně jedno až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi a je soustředěna podél komunikace vedené východně od břehů řeky Lubiny. Severním směrem od centra zástavby byl vybudován areál zemědělské výroby.

Stavební dominantou, ale pouze centrální části zástavby, je kostel sv. Václava. Vzhledem k tomu, že zástavba je situována zejména v údolí Lubiny, a je poměrně hodně obklopena vzrostlými stromy, nepůsobí při pohledu na krajinu rušivým dojmem.

Kostel sv. Václava (www.mapy.cz)

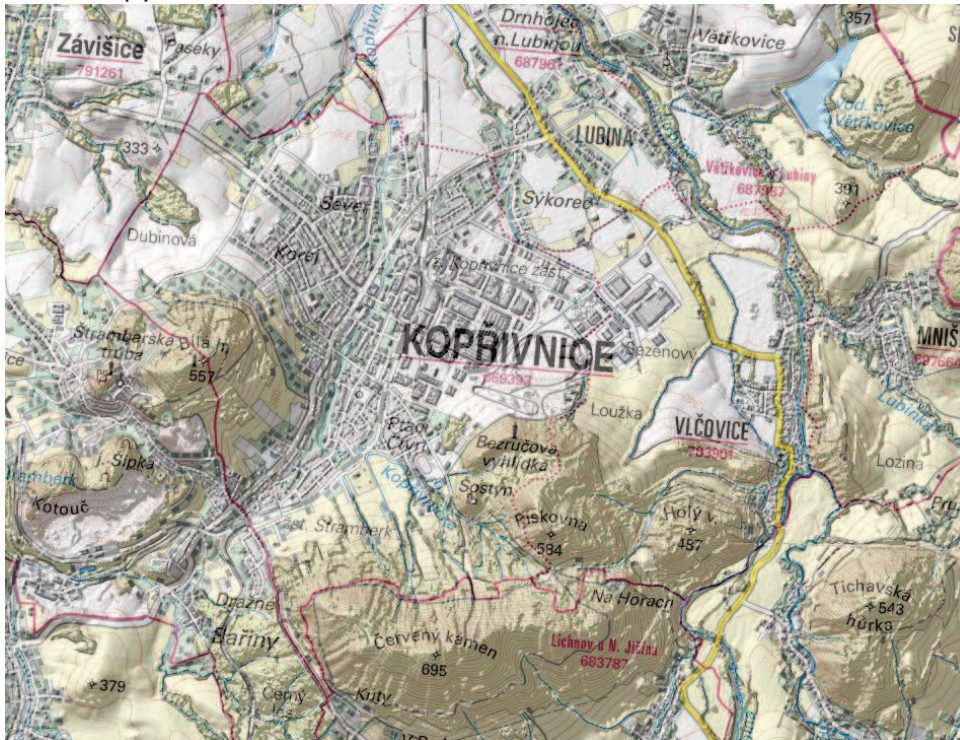

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST KOPŘIVNICE, K. Ú. KOPŘIVNICE

www.mapy.cz

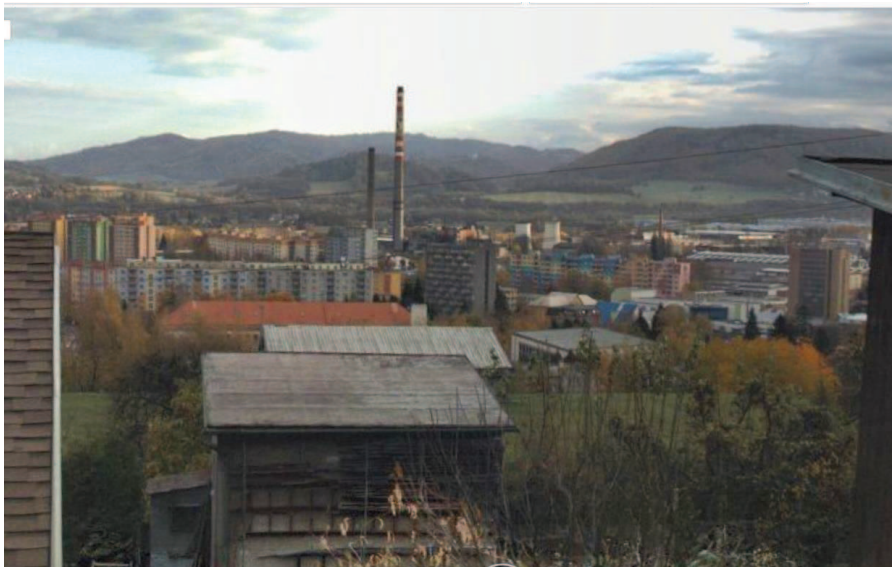
www.cuzk.cz/dmr

K. ú. Kopřivnice se rozkládá v údolí potoka Kopřivnička, sevřeného na západě Bílou horou (556,6m n. m) a na jihovýchodě masivem Červeného kamene (695,0 m n. m) a Pískovny (583,7m n. m.). Nejnižším místem je severní část území, ve kterém opouští tok Kopřivničky k. ú. (cca 300,0 m n.m.).

Zástavba Kopřivnice se od doby založení osady Kopřivnice zásadním způsobem změnila. Vesnický charakter zástavby s roubenými domy a poli zanikl s rozvojem automobilky Tatra zejména v 70. letech dvacátého století. Areál továrny zaujímá významnou část města, cca od železniční trati na východ. Rozsáhlá stavební činnost pro výstavbu bytů a občanského vybavení zcela změnila charakter původní zástavby. V současné době se již zástavba začíná pomalu rozrůstat i na svahy Bílé hory a Červeného kamene. Jde především o nízkopodlažní zástavbu rodinnými domy, která vytváří výškový i hmotový přechod mezi vysokopodlažní zástavbou bytových domů a občanské vybavenosti a volnou krajinou.

Z dálky viditelnou dominantou jsou komíny teplárny situované v areálu Tatro Kopřivnice. Výrobní haly v areálu Tatro Kopřivnice nejsou významné svou výškou, ale plošným rozsahem.

Pohled od zahrádek (ul. U Vodojemu) www.cuzk.cz

Pohled ze silnice II/480

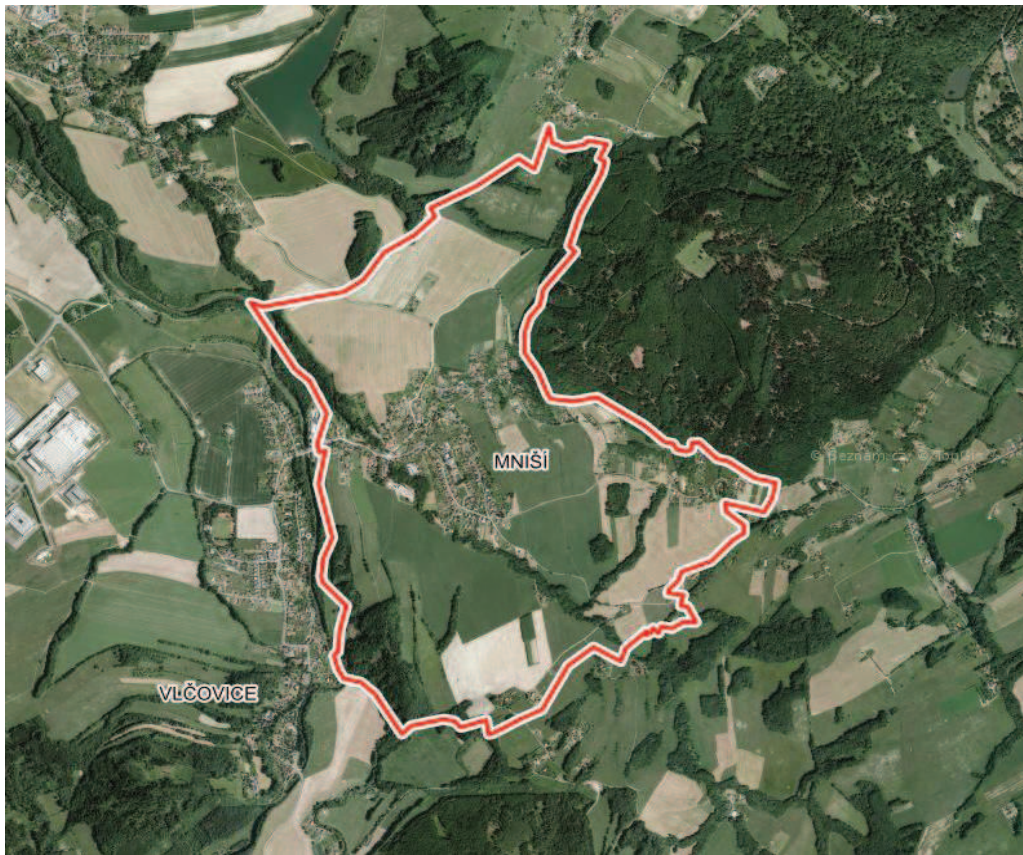

Pohled na přechod mezi vysokopodlažní zástavbou bytovými domy a nízkopodlažní zástavbou rodinnými domy (www.mapy.cz)

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST MNIŠÍ, K. Ú. MNIŠÍ

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

K. ú. Mniší je poměrně kopcovité, přibližně střed k. ú. je tvořen údolím vodního toku Lubinky. Sídlo bylo založeno severně až severovýchodně od vodního toku. Zástavba se rozvíjela podél cest vedoucích ve směru západ – východ, od vodního toku Lubiny k lesním masívům na svazích Kazničova (601 m n. m. – vrchol na území obce Hukvaldy). Zástavba je v současné době situována v údolí vodního toku Lubinky, mezi svahy Kabuďova vrchu, který je severním směrem od zástavby a svahy Hůrky, která je v jižní části k. ú., a také východním směrem, na svazích Kazničova.

Zástavba je v současné době tvořena převážně jedno až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. Vzhledem k tomu, že je zástavba situována převážně v údolí, nevytváří v krajině pohledové bariéry.

Místní stavební dominantou je kaple sv. Máří Magdalény.

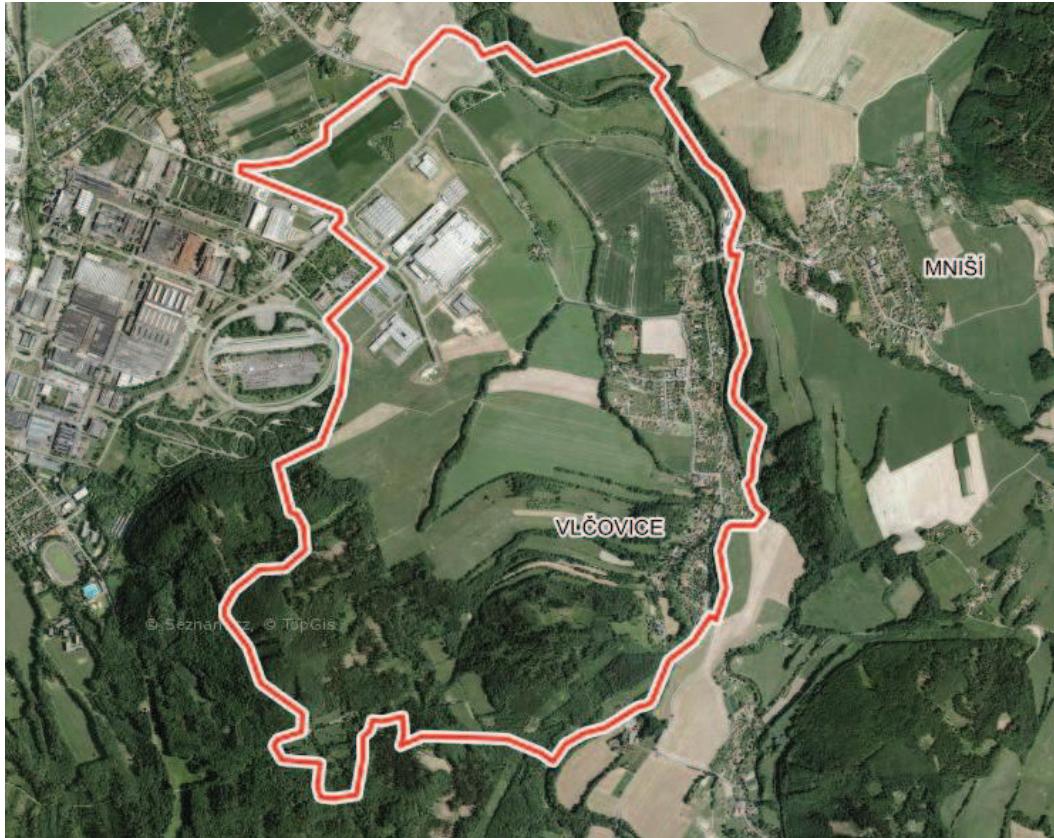
Pohled ze svahů Kazničova (www.mapy.cz)

Kaple sv. Máří Magdalény (www.mapy.cz)

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST VLČOVICE, K. Ú. VLČOVICE

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Poměrně rovinatý terén v severní části k. ú. přechází jižním směrem do kopcovitého terénu - Holý vrch (487 m n. m.), Pískovna (584 m n. m.).

Ves byla založena na levém břehu řeky Lubiny v rovinatější východní části území. Zástavba se rozvíjela jižním směrem pod svahy Holého vrchu a západním směrem k Babincovému potoku, který v severní části k. ú. ústí do Lubiny.

Obytná zástavba je tvořena převážně jedno až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. V severozápadní části k. ú. se v posledních letech rozvíjí průmyslový park, který navazuje na areál Tatry Kopřivnice v k. ú. Kopřivnice. Výrobní haly nejsou významné svou výškou, ale plošným rozsahem.

Zástavba sídla nevytváří pohledové bariéry na krajinu. Dominantou zástavby sídla je kostel Všech svatých.

Pohled na severní část zástavby ze silnice I/58, v pozadí kopec Kazničov (www.cuzk.cz)

Pohled na průmyslový park (www.cuzk.cz)

Kostel Všech svatých (www.cuzk.cz)

OBEC MOŠNOV, K. Ú. MOŠNOV

www.mapy.cz

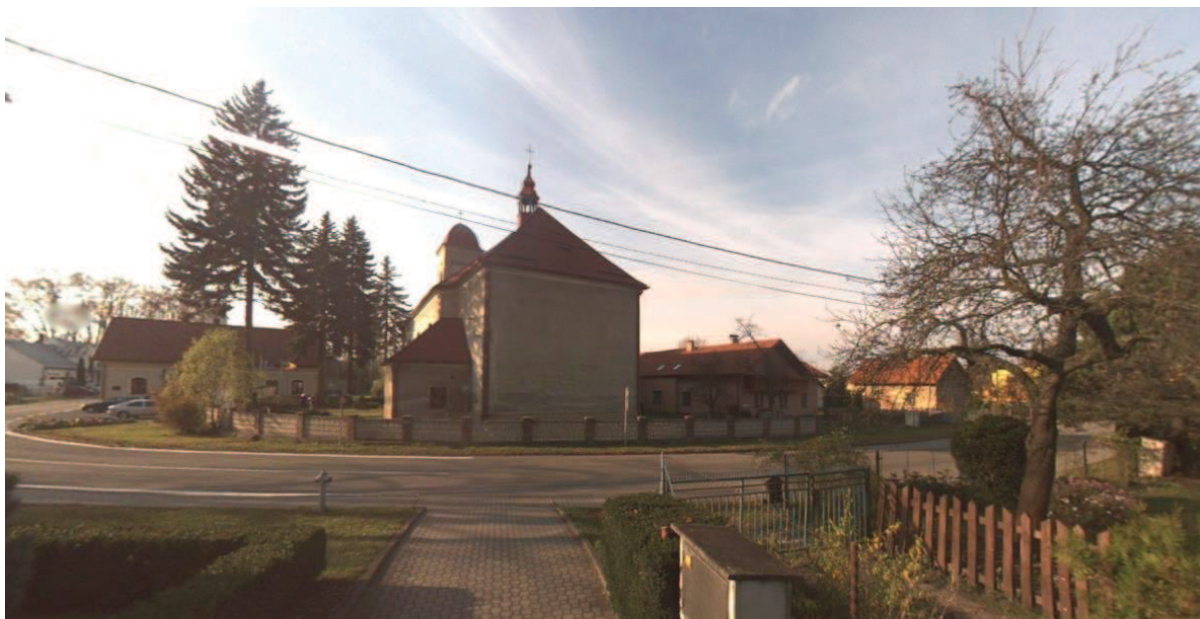
www.cuzk.cz/dmr

Území Mošnova je rovinaté, ves Mošnov vznikla na pravém břehu řeky Lubiny, na levém břehu vznikla osada Mošnovec. V blízkosti Mošnova založili němečtí kolonizátoři osadu Engeswald. a s rozvojem zástavby v následujících letech se zástavba Engeswaldu se zástavbou Mošnova propojila. Zástavba Mošnova v současné době vytváří několik samostatných částí. V údolí Lubiny převažuje zástavba jedno a dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. V západní části k. ú. bylo v letech 1955 – 1960 vybudováno původně vojenské letiště, v současnosti jde o mezinárodní letiště Leoše Janáčka v Ostravě – Mošnově, ke kterému byla přivedena železniční trať, jejíž stavba byla zahájena v roce 2013 a dokončena o cca 2 roky později. Kromě letiště a cestujících má trať sloužit také rozvíjející se průmyslové zóně Mošnov, která má vymezený prostor mezi letištěm a stávající zástavbou Mošnova, západně od plánované přeložky silnice I/58, pro kterou je již vybudován ochranný val.

Dominantou centrální části zástavby je kostel sv. Markéty, který byl postaven v letech 1806 – 1807. Stávající zástavba je drobnějšího měřítka a nevytváří v krajině pohledové bariéry.

Objekty v průmyslové zóně Mošnov, stejně jako ve Vlčovicích, nejsou významné svým výškovým uspořádáním, ale jejich plošné a hmotové uspořádání vytváří pohledové bariéry v území.

Pohled na kostel sv. Markéty v Mošnově (www.mapy.cz)

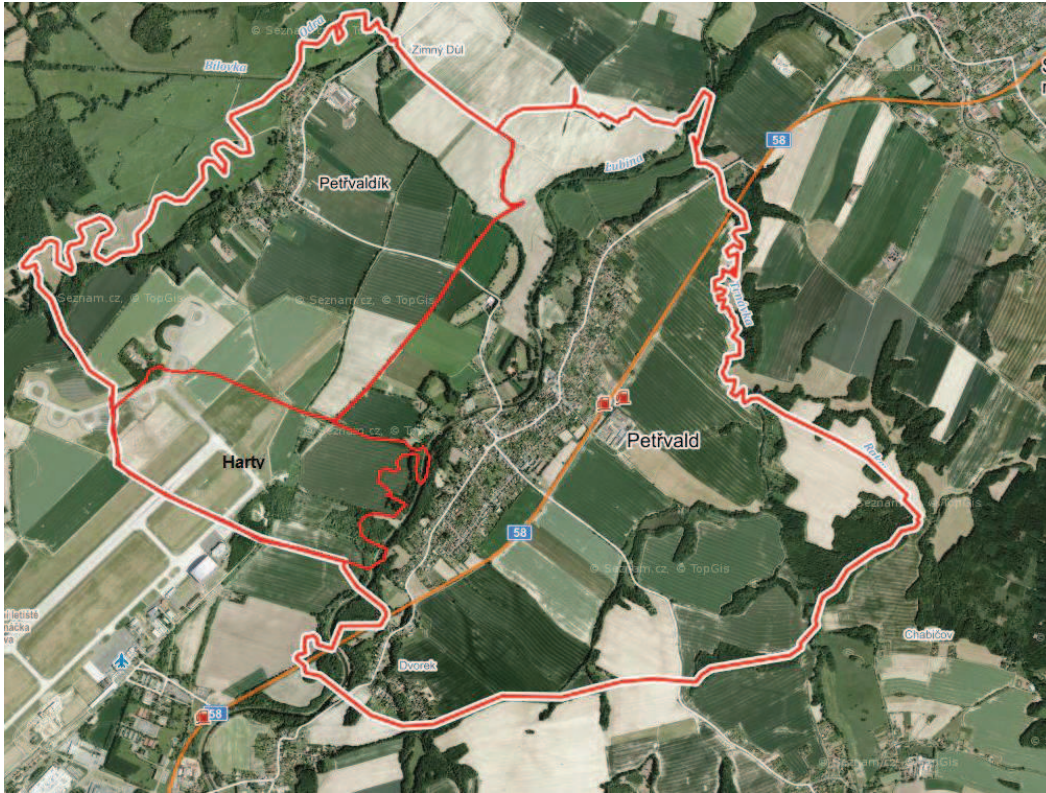
Pohled na jižní část zástavby ze silnice I/58 (www.mapy.cz)

Pohled na objekty v průmyslové zóně Mošnov

OBEČ PETŘVALD, K. Ú. HARTY

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo Harty (cca 40 domů) bylo zbouráno v roce 1956 za účelem výstavby vojenského letiště Ostrava – Mošnov.

Západní část k. ú. zaujímá areál letiště, východní část k. ú. je tvořena zemědělsky obhospodařovanou půdou a menšími lesními porosty, které jsou zčásti zároveň břehovými porosty vodního toku Lubiny, která protéká jihovýchodním okrajem k. ú.

OBEC PETŘVALD, K. Ú. PETŘVALD U NOVÉHO JIČÍNA

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo bylo založeno v poměrně rovinném území na pravém břehu vodního toku Lubiny, která protéká východní částí území Petřvaldu ve směru jih – sever. Zástavba Petřvaldu se postupně rozvíjela oboustranně podél cesty, která byla vybudována v souběhu s Lubinou. V jižní části k. ú. vznikla osada Dvorek. Rozvíjela se zejména obytná zástavba, která je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy. V současné době je další rozvoj zástavby východním směrem významným způsobem omezen trasou silnice I/58, která vytváří obchvat zástavby Petřvaldu u Nového Jičína.

Vzhledem k tomu, že zástavba je situována v údolí vodního toku Lubiny, není v mírně zvlněném terénu a v množství vzrostlé zeleně téměř vidět. Při příjezdu od Trnávky do Petřvaldu upoutávají pozornost stavby vodojemů.

Dominantou centrální části zástavby je kostel sv. Mikuláše.

Příjezd do Petřvaldu od Trnávky (www.mapy.cz)

Pohled na zástavbu od čerpací stanice u silnice I/58 (www.mapy.cz)

Kostel sv. Mikuláše

Pohled na zástavbu od silnice I/58, do zemědělského areálu.

OBEC PETŘVALD, K. Ú. PETŘVALDÍK

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo bylo založeno v blízkosti pravého břehu vodního toku Odry v rovinatém území. Zástavba vytváří poměrně kompaktní celek. Převažuje zde zástavba jednopodlažními až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi situovanými kolem silnice III/4805 a v jižní části kolem místních komunikací.

Vzhledem k vyrovnané výškové hladině zástavby a rovinatému území je nejvýznamnější stavební dominantou viditelnou z větší vzdálenosti nadzemní vodojem situovaný u silnice III/4805 a severně od zemědělského areálu. Při pohledu ze silnice od Petřvaldu u Nového Jičína zaujme také kaple se zvoničkou.

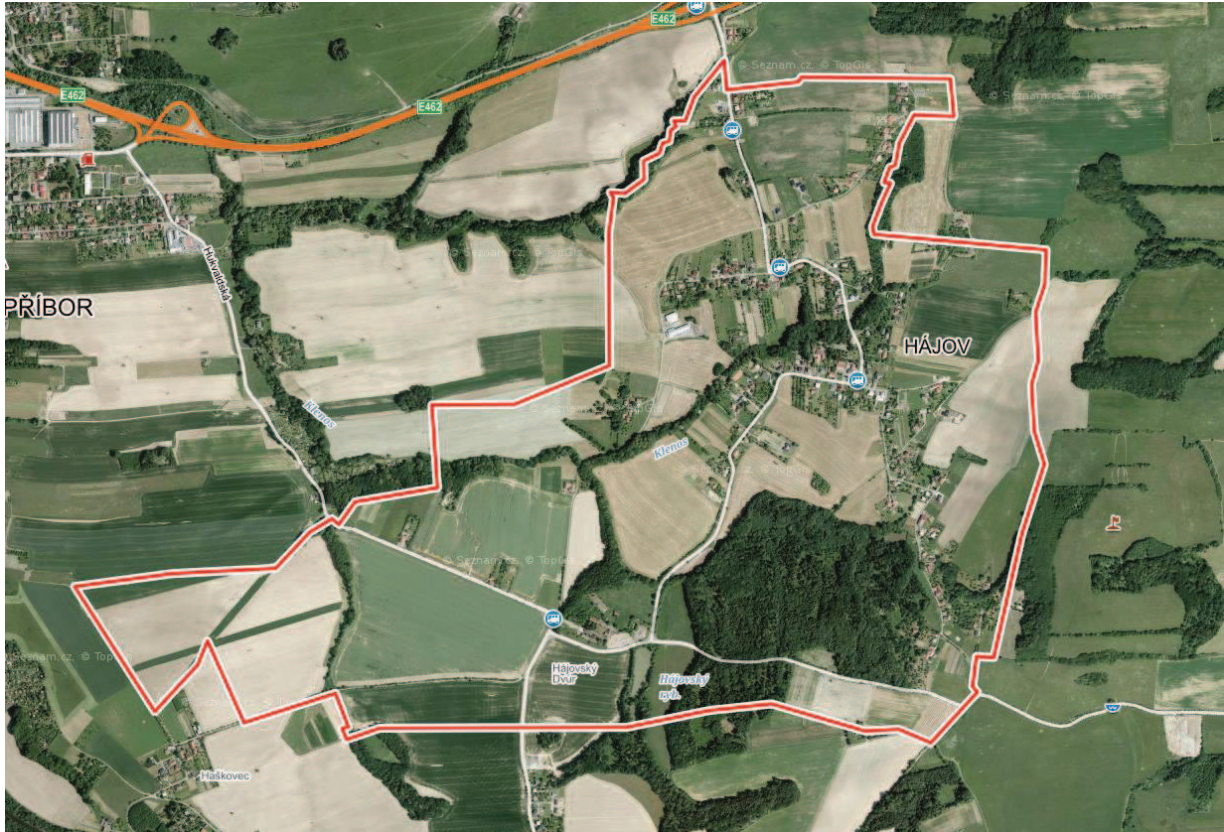
Pohled na zástavbu ze silnice ve směru od Petřvaldu (www.mapy.cz).

Kaple se zvoničkou (www.mapy.cz)

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. HÁJOV

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo Hájov vytvářelo několik samostatných skupin usedlostí a domků v poměrně kopcovitém terénu, který ovlivňoval i následující rozvoj zástavby, která i v současné době vytváří několik větví podél místních komunikací a silnice III/4806.

Zástavba je tvořena převážně jednopodlažními až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. Kopcovitý terén a množství vzrostlé zeleně neumožňují celkový pohled na zástavbu. Poměrně jednotná výšková hladina zástavby nevytváří pohledové bariéry v krajině. V jižní části k. ú. je již značně zdevastovaný areál Hájovského dvora. Je situován ve volné krajině, mimo obytnou zástavbu (viz fotodokumentace).

Pohled na zástavbu z komunikace od Horního Sklenova (www.mapy.cz)

Kaple se zvonící v "centrální" části sídla (www.mapy.cz)

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. PŘÍBOR, K. Ú. KLOKOČOV U PŘÍBORA

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Území Příbora je poměrně rovinaté, území Klokočova u Příbora je v severní a východní části kopcovitější.

Zástavba Příbora se rozkládá na obou březích Lubiny. Centrální část města s kostelem Narození Panny Marie byla vybudována na návrší na levém břehu Lubiny, zástavba Klokočova se rozkládá na pravém břehu Lubiny a v současnosti je srostlá se zástavbou Příbora.

Severní část zástavby Klokočova je tvořena zejména jedno až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi, jižní část zástavby, je tvořena jak vysokopodlažní zástavbou bytových domů (8 NP), tak rodinnými domy a usedlostmi. Mezi severní a jižní částí zástavby prochází silnice I/48, podél které byla vybudována průmyslová zóna. Objekty v průmyslové zóně nejsou významné svým výškovým uspořádáním, ale jejich plošné a hmotové uspořádání vytváří pohledové bariéry v území.

Severní část zástavby je začleněna do krajiny a vzhledem ke zvlněnému terénu a množství vzrostlé zeleně není téměř vidět.

Dominantou, která je pohledově významnější je komín v průmyslové zóně.

Pohled na severní část zástavby Klokočova (www.mapy.cz)

Rodinné a bytové domy a jižní části k. ú. Klokočova u Příbora (www.mapy.cz)

Pohled do průmyslové zóny v k. ú. Klokočov u Příbora ze silnice I/48 (www.cuzk.cz)

Zástavba Příbora, i když se postupně rozrostla do volné krajiny, vzhledem k významnému podílu rodinných domů a zeleně na zahradách a vzhledem k poměrně rovinnému terénu svažujícímu se k vodnímu toku Lubiny, nevytváří pohledovou bariéru. Hlavní stavební dominantou, viditelnou i ze značné vzdálenosti a sousedících sídel, je farní kostel Narození Panny Marie, který byl postaven na návrší.

Liniové bariéry v krajině vytváří zejména dálnice D48 a silnice I/48 a I/58, jejichž trasy zároveň limitují rozvoj zástavby Příbora.

Mimoúrovňové křížení D48 s I/58 (www.mapy.cz)

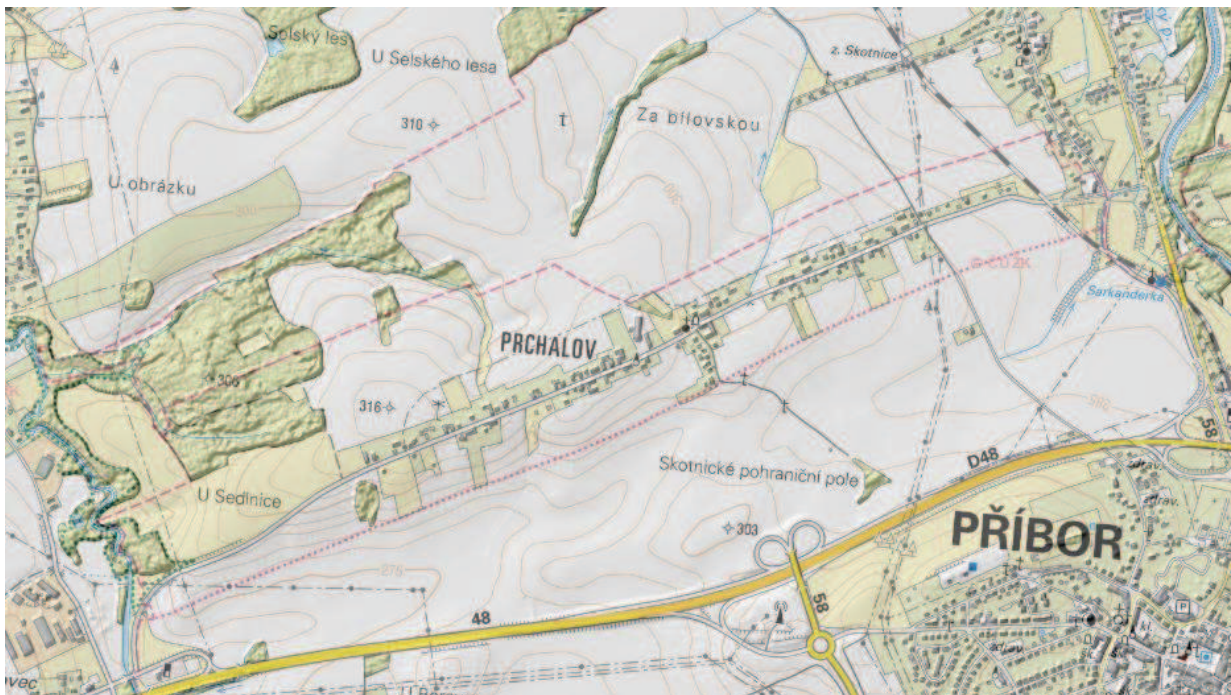
Pohled na zástavbu v centru Příbora a farní kostel Narození Panny Marie.

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. PRCHALOV

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Sídlo bylo založeno na mírném návrší a postupně se zástavba rozvíjela podél komunikace. Zástavba sídla bude rozdělena na východní a západní část přeložkou silnice I/58, jejíž stavba již byla zahájena. V zastavěném území bude silnice vedena tunelem.

Zástavba je tvořena jedno až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. V sídle není žádná stavební dominanta. Vzhledem k nízkopodlažní zástavbě a množství vzrostlé zeleně na

zahradách domů není vytvářena žádná pohledová bariéra v krajině. V zástavbě není žádná stavební dominanta.

Z Prchalova, konkrétně Prchalovské vyhlídky v západní části zastavěného území jsou krásné pohledy na okolní krajinu a pás Moravskoslezských Beskyd (viz fotodokumentace).

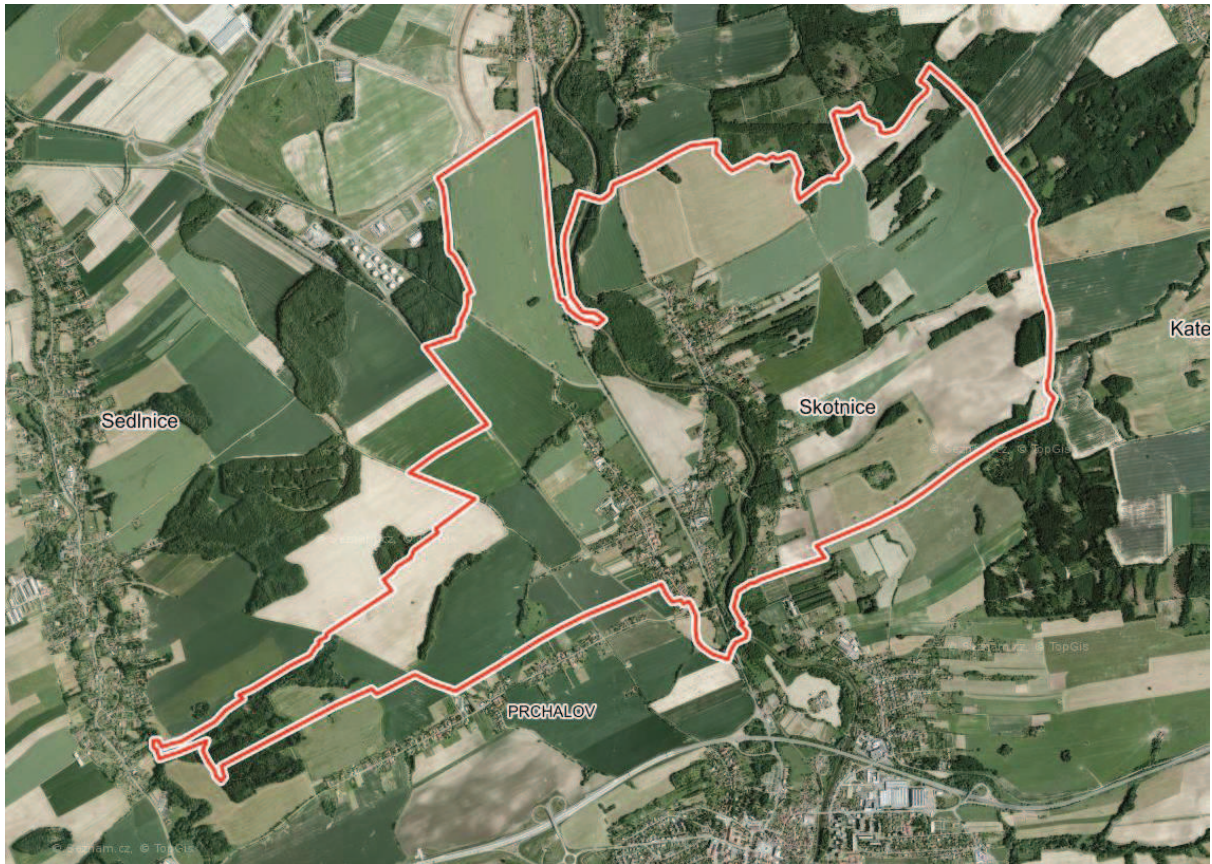
Pohled na zástavbu od jihu (www.cuzk.cz).

Pohled na zástavbu od západu k autobusové zastávce U Simprů (www.cuzk.cz).

OBEC SKOTNICE, K. Ú. SKOTNICE

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Území obce Skotnice je mírně vlnité, na východně až mírně kopcovité. Zástavba sídla je situovaná v údolí vodního toku Lubiny. Současná obec Skotnice vznikla sloučením sídel Skotnice, Stíkovce a Skorotín. Mezi Stíkovcem a Skotnicí prochází silnice I/58. Původně byla ve Stíkovci nejrozvolněnější zástavba. V současné době tvoří centrální část obce Skotnice. Zástavba Skotnice je situována mezi silnicí I/58 a železniční tratí a má spíše ulicový charakter. Zástavba ve všech částech sídla je tvořena převážně jednopodlažními až dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi a nevytváří v krajině žádnou významnou bariéru.

Pohled na zástavbu v části Stíkovce ze silnice I/58 (www.cuzk.cz)

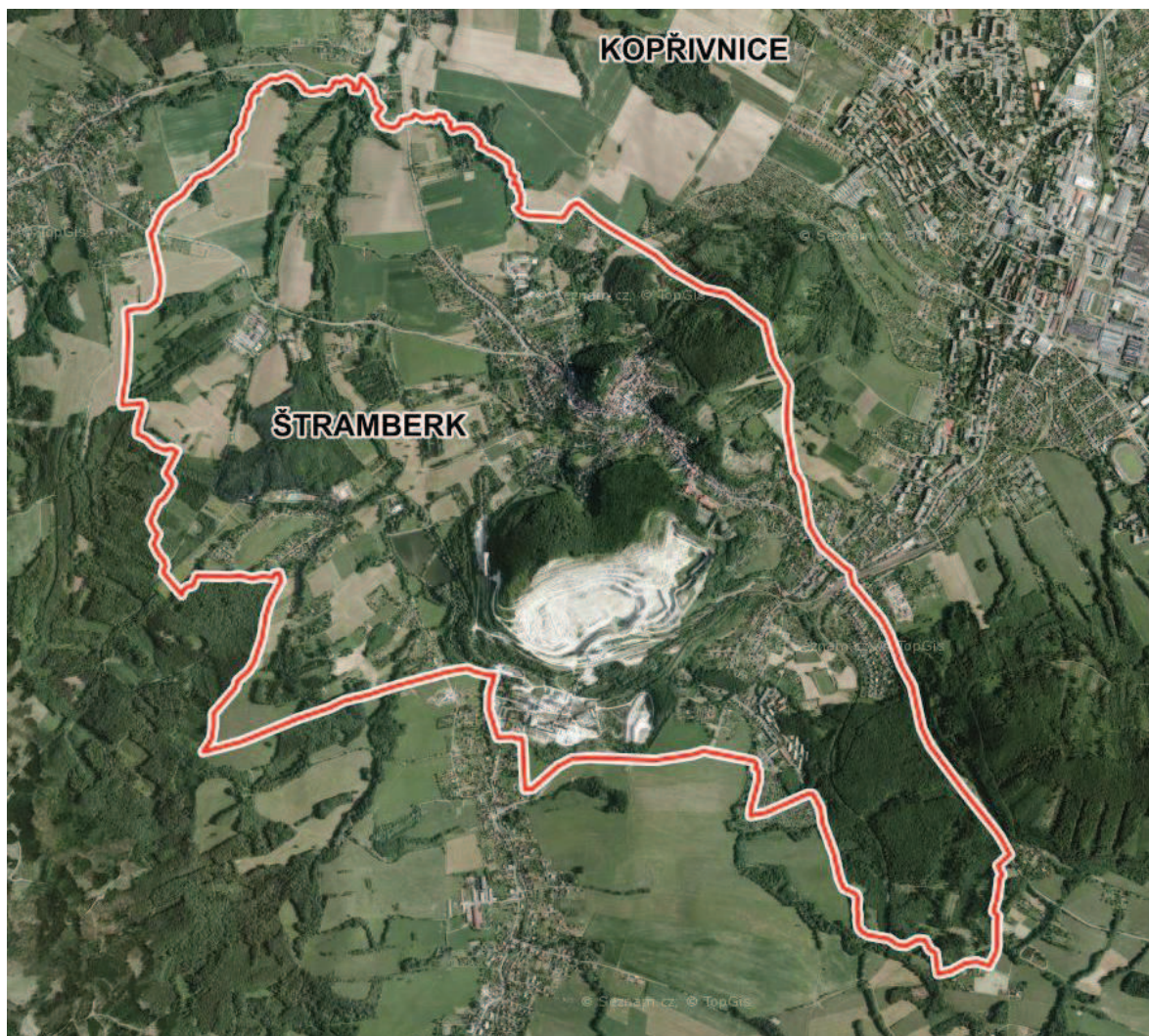
Pohled na zástavbu v centrální části Skotnice (www.cuzk.cz)

Pohled na zástavbu ve Skorotíně (www.cuzk.cz)

MĚSTO ŠTRAMBERK, K. Ú. ŠTRAMBERK

www.mapy.cz

Území města je v severní části, kolem vodního toku Sedlnice, rovinatější, západně a jižně od centra zástavby je terén kopcovitý. Zástavba města se rozkládá na svazích Zámeckého kopce, Kotouče a Bílé Hory a pokračuje dále kolem stávajících komunikací severozápadním a jihovýchodním směrem, kde srůstá se zástavbou Kopřivnice. Zástavba kolem náměstí je tvořena dvoupodlažními až třípodlažními domy, které mají často v přízemí prodejny a jiná zařízení občanského vybavení. Barokní zděné stavby nahradily původní roubené domy. Dominantou obdélníkového náměstí, které se svažuje od severozápadu k jihovýchodu, je kostel sv. Jana Nepomuckého. Ostatní zástavba je tvořena převážně jednopodlažními až dvoupodlažními domy. Architektonickým unikátem je urbanistický soubor lidové architektury valašských roubených chalup z 18. a 19. století. Domy stojí ve svazích skalnatého terénu, zahrádky a dvory byly vybudovány schodovitě. V jižní části k. ú. je sídliště Bařiny s dvoupodlažními až čtyřpodlažními bytovými domy.

Pohledu na město dominuje i z poměrně velkých vzdáleností válcová věž hradu, která byla na počátku 20. století (v r. 1903) přestavěna na turistickou rozhlednu známou pod názvem "Trúba". U vstupu do Národního sadu dominuje zástavbě budova základní školy, která má tři nadzemní podlaží, je objemově vůči stávající zástavbě významnější a při pohledu z Trúby jde o dominantní stavbu.

Další dominantní stavbou, viditelnou ze značné vzdálenosti z okolní krajiny, je rozhledna na Bílé Hoře.

Kromě souvislé zástavby ve východní části k. ú. je rozvolněná zástavba v severozápadní části k. ú. podél ul. Závišické v části nazývané Rybské Paseky, v jihozápadní části k. ú. v lokalitě Libotínské Paseky a podél ul. Novojičínské, v západní části k. ú. několik staveb v části Tamovice. Historicky je nejvýznamnější kostel sv. Kateřiny ze 14. Století, s původními architektonickými prvky (např. gotický oblouk, okno s kružbami, lomený portál bočního vchodu). Západně od kostela je technologický objekt PZP Štramberk. Předpokládá se zde realizace komínu s výškou 35 m za účelem havarijního odtlačování. Vznikne tak nová výšková dominanta v poměrně těsné blízkosti kostela.

Kostel sv. Kateřiny

www.cuzk.cz/dmr

Pohled na zástavbu od jihu - fotogalerie Města Štramberk

Pohled na severní a západní část zástavby z ulice Dolní

Pohled na sídliště Bařiny

OBEC TRNÁVKA, K. Ú. TRNÁVKA

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Zástavba sídla je situována v údolí potoka Trnávka. Území obce je poměrně kopcovité, i když nejde o kopce s významnou výškou. Členitá konfigurace terénu měla vliv na rozvoj zástavby, která je situována podél komunikací, v okrajových částech často i jednostranně. Osada Chabičov v severní části k. ú. vznikla na svazích kopce Chabičov.

Zástavbu tvoří převážně jednopodlažní až dvoupodlažní rodinné domy a usedlosti. I zámeček v jihovýchodní části zástavby má dvě nadzemní podlaží, ale jde o stavbu hmotově a výškově významnější.

Vzhledem k tomu, že zástavba je situována převážně v údolí potoka, je pohledově nejvýznamnější stavbou, která upoutává pozornost při příjezdu do sídla ve směru od východu nebo případně od jihu, nadzemní vodojem u zemědělského areálu.

Nezmíníme ještě kostel společný pro Trnávka a Kateřinice?

Pohled na zástavbu Trnávky a vodojem ze silnice od Brušperka (www.mapy.cz)

Pohled na zástavbu a vodojem z obvodové komunikace ve východní části zástavby (www.mapy.cz)

OBEC ZÁVIŠICE, K. Ú. ZÁVIŠICE

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Území obce je poměrně kopcovité, v severozápadní části obce je kopec Vrše, v jihovýchodní části obce je kopec Bělá, do jihozápadní části k.ú. zasahují svahy Libhošťské Hůrky. V současné době je převážná část zástavby situována podél silnice III/4822, v údolí říčky Sedlnice, která protéká středem souvislé zástavby obce od jihu k severu. Rozptýlená zástavba je situována částečně v jihozápadní části obce a ve východní části obce, u hranice s k. ú. Kopřivnice.

Stávající zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy, které již většinou neodpovídají tradičnímu způsobu zástavby. Dominantní stavbou, i když ne příliš výraznou, je kostel sv. Cyrila a Metoděje v centru souvislé zástavby. Zástavba nevytváří pohledové bariéry v krajině vzhledem ke kopcovitému reliéfu a situování většiny zástavby v údolí.

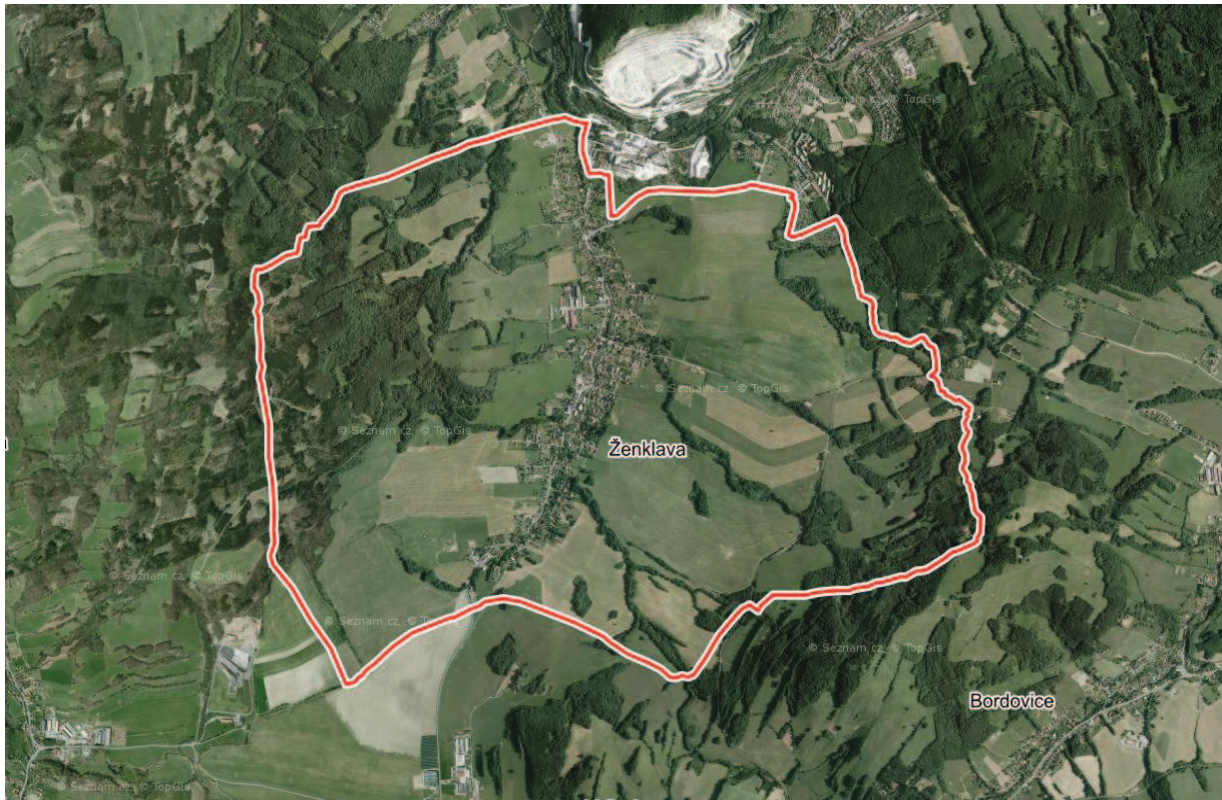
Pohled na zástavbu od východu (www.mapy.cz)

Průhled na kostel sv. Cyrila a Metoděje z komunikace od východu (www.mapy.cz)

OBEČ ŽENKLAVA, K. Ú. ŽENKLAVA

www.mapy.cz

www.cuzk.cz/dmr

Územní obce je poměrně kopcovité, konfigurace terénu je hodně členitá. Zástavba sídla je situována převážně v údolí potoka Sedlnice. Stávající zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy, které již neodpovídají tradičnímu způsobu zástavby. Dominantou centrální části zástavby je kostel Navštívení Panny Marie. Vzhledem k situování zástavby a množství vzrostlé zeleně nevytváří zástavba pohledové bariéry v krajině.

Pohled na centrální část zástavby a kostel Navštívení Panny Marie z komunikace od západu
www.mapy.cz

Pohled na zástavbu z komunikace od východu (www.mapy.cz)

B.3.2) VAZBA SÍDLA NA VOLNOU KRAJINU (PŘÍSTUP DO KRAJINY)

Podle § 63 Zákona o ochraně přírody a krajiny (114/1992 Sb.) má každý právo na volný průchod přes pozemky ve vlastnictví či nájmu státu, obce nebo jiné právnické osoby, pokud tím nezpůsobí újmu na majetku či zdraví jiné osoby a nezasahuje-li do práv na ochranu osobnosti či sousedských práv. Je přitom povinen respektovat jiné oprávněné zájmy vlastníka či nájemce pozemku a obecně závazné právní předpisy. Při oplocování nebo ohrazování pozemků, na které se vztahuje právo volného průchodu, musí vlastník či nájemce zajistit technickými nebo jinými opatřeními možnost jejich volného průchodu na vhodném místě pozemku.

Veřejně přístupné účelové komunikace, stezky a pěšiny mimo zastavěné území není dovoleno zřizovat nebo rušit bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody. Obce vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách v obvodu své územní působnosti.

Podle §64 hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí.

Podle § 19 Lesního zákona (289/1995 Sb.) má každý právo vstupu do lesa bez ohledu na to, komu les patří, s výjimkou vojenských lesů, chráněných území, školek a plantáží (viz § 3 odst. 2), obor, bažantnic atd., kde režim vstupu určuje vlastník. Obec s rozšířenou působností může na dobu nejvýše dvakrát tři měsíců ročně nařízením dočasně vstup do lesa zakázat. Zakázáno je rovněž vstupovat na místa, kde se provádí těžba dřeva nebo manipulace s vytěženým dřevem. Právo vstupu do lesa může být omezeno také na základě jiných zákonů, například v rámci režimu ochrany vodních zdrojů, zvláště chráněného území atd.

Pěší a cyklistická doprava

Územní studií jsou v části věnované pěší a cyklistické dopravě sledovány především sítě pěších a cykloturistických tras v území, okrajově také cyklostezek. Propustnost krajiny pro volný pohyb člověka je totiž důležitým faktorem v území. Obyvatelům nabízí možnost volného pohybu v krajině a provozovat denní krátkodobou rekreaci a turistiku. Jedním z ukazatelů indikujících dobrou propustnost krajiny může být hustota komunikační sítě (cykloturistických tras nebo tras pěší dopravy). Z tohoto pohledu vykazuje ORP Kopřivnice příznivé podmínky pro realizaci cykloturistických a turistických rekreačních aktivit.

ORP Kopřivnice lze z hlediska pěší turistiky označit za atraktivní region. Významné turistické cíle se nacházejí především v lokalitách kolem Štramberku, Kopřivnice a Příbora (Štramberská Trúba, jeskyně Šipka, Bílá hora, Červený kámen) na jihu ORP a kolem Petřvaldu (CHKO Poodří) na severu. Toto turisticky zajímavé prostředí, se zachovanou přírodou a řadou kulturně historických památek i tradic, činí řešené území pro pěší turistiku mimořádně přitažlivým. V současné době je zde cca 70 km značených turistických tras (podle značení KČT) a naučných stezek. Jde o následující trasy:

- červená č. 0615 Štramberk, Národní sad - Štramberk, koupaliště - Libotín - Nový Jičín - Nad Straníkem;

- červená č. 0616 Štramberk, Národní sad - Štramberk, ŽST - Lichnov - Frenštát pod Radhoštěm - Trojanovice - Ráztoka;
- modrá č. 2235 Štramberk - Bílá hora - Váňův kámen - Kopřivnice, ŽST - Lubina - Větřkovice - Hukvaldy - Palkovice - Olešná - Frýdek - Místek;
- zelená č. 4841 Příbor, ŽST - Větřkovice - Mniší - Měrkovice - Hukvaldy - Kozlovice - Lhotka - Ondřejník, turistická chata;
- žlutá č. 7837 Příbor, ŽST - Štramberk, pod Bílou horou - Štramberská trúba - Štramberk, Národní sad;
- žlutá č. 7852 Kopřivnice, ŽST - Kopřivnice, koupaliště - Šostýn - Raškův kámen - Janíkovo sedlo - Lichnov - Frenštát pod Radhoštěm - Tichá - Měrkovice - Hukvaldy;
- žlutá č. 7882 Košatka - Petřvald, Petřvaldík - Oderská lávka - Studénka - Trávníky - Velké Albrechtice - Bílovec, ŽST;
- červená místní č. 9612 Štramberk, Národní sad - jeskyně Šipka - Libotín - Hlásnice (nad Ženklovou) - Rybí - Závašice, Libhošťská hůrka - Štramberk, Štramberská trúba - Štramberk, Národní sad;
- naučná stezka Lašská - Kopřivnice, která je naučným 16 km okruhem s počátkem a koncem u ŽST v Kopřivnici a celkem 16 zastaveními (Husova lípa, Jasníkova studánka, Hřeben Brd, Pískovna, Rozcestí čarodějnic, Hrad Šostýn, Raškův kámen, Janíkovo sedlo, Červený kámen, Okružní cesta, Kamenárka, Bílá hora, Váňův kámen, Muzeum Fojtství, Masarykovo náměstí a Sad Dr. Edvarda Beneše);
- naučná stezka Lašská - Kopřivnice, která je celkově 16 km okruhem a s počátkem u ŽST v Kopřivnici a celkem 16 zastaveními (Husova lípa, Jasníkova studánka, Hřeben Brd, Pískovna, Rozcestí čarodějnic, Hrad Šostýn, Raškův kámen, Janíkovo sedlo, Červený kámen, Okružní cesta, Kamenárka, Bílá hora, Váňův kámen, Muzeum Fojtství, Masarykovo náměstí a Sad Dr. Edvarda Beneše);
- naučná stezka Lašská - Štramberk, která navazuje na NS Lašskou - Kopřivnice a zpřístupňuje následující lokality: Národní sad - škola, Národní sad - pomník padlým, Jeskyni Šipka, Jurův kámen, Plaňavu, Horní Baštu, Náměstí, Zámecký vrch s trúbou, Skálu Rudý, Bílou horu, místo U Panny Marie, Horní Kamenárku a Arboretum a botanickou zahradu.
- naučná stezka Borovecké rybníky, která zpřístupňuje lokalitu rybníka Borovec na západě Příbora s několika odlišnými biotopy s širokým spektrem rostlinných i živočišných druhů od běžných živočichů a plevelných rostlin až po druhy ohrožené a zákonem chráněné.

Tab.: Turistické trasy a naučné stezky v ORP Kopřivnice

ozn.	evidenční číslo	obec	délka (km)
červená	0615, 0616	Štramberk	6,19
červená	0616	Kopřivnice	0,15
modrá	2235	Štramberk	1,59
		Kopřivnice	8,81
zelená	4841	Příbor	1,75
		Kopřivnice	6,84
žlutá	7837	Příbor	3,40
		Kopřivnice	2,03
		Štramberk	1,49
žlutá	7852	Kopřivnice	3,30

ozn.	evidenční číslo	obec	délka (km)
žlutá	7882	Petřvald	2,86
místní červená	9612	Závišice	5,29
		Kopřivnice	0,32
		Štramberk	6,68
NS Lašská - Kopřivnice	-	Kopřivnice	8,70
NS Lašská - Štramberk	-	Štramberk	7,96
NS Borovecké rybníky	-	Příbor	2,03
Délka celkem			69,69

Celková délka turistických tras a naučných stezek v území je cca 70 km. Hustota sítě v ORP Kopřivnice je cca 0,57 km na 1 km². V ČR bylo k r. 2008 vyznačeno celkem 40 782 km, což znamená hustotu cca 0,52 km/km² pěších tras. Z tohoto srovnání vyplývá, že hustota sítě v ORP Kopřivnice přibližně odpovídá hustotě sítě v celé ČR. Slabou stránkou je nezačlenění Mošnova, Trnávky, Kateřinic, Skotnice a podstatné části Příbora (Klokočov, Prchalov) do systému turistických tras, přitom jde o obce v poměrně atraktivní oblasti z pohledu cykloturistiky s celou řadou přírodních zajímavostí (např. Hončova hůrka ve Skotnici, která je vyhlídkovým místem, lesní celek Sýkořinec mezi Mošnovem a Kateřinici, přírodní rezervace Rybníky v Trnávce).

Pro zimní turistiku nejsou v ORP Kopřivnice vyznačeny žádné oficiální lyžařské běžecké trasy. V Kopřivnici a Závišicích jsou však během příhodných zimních podmínek udržovány celkem tři okruhy, a to na stadionu v jižní části Kopřivnice, okruh Červený kámen, který však do ORP zasahuje pouze okrajově a okruh mezi Kopřivnicí a Závišicemi.

Pro běžný provoz cyklisté v řešeném území využívají především stávající síť silnic a místních komunikací, která je doplněna sporadickou sítí stezek pro cyklisty. Na silničních komunikacích jsou nejzatíženějšími oblastmi z hlediska cyklistické města Kopřivnice a Příbor a tah silnice I/58 v relaci Příbor - Kopřivnice - Vlčovice. Ostatní silniční komunikace jsou cyklisty využívány v nižší míře (viz tab.: Provoz cyklistů na silniční síti v ORP Kopřivnice, sčítání ŘSD ČR v r. 2010 a r. 2016). Na síti místních nebo účelových komunikací pak nebylo sčítání cyklistů prováděno.

Tab.: Provoz cyklistů na silniční síti v ORP Kopřivnice, sčítání ŘSD ČR v r. 2010 a r. 2016

ozn.	číslo sčítacího úseku	úsek mezi	2010	2016
D48	7-1517	I/48 od N.J. - MÚK Příbor, záp.	0	6
	7-1516	MÚK Příbor, zá.p - MÚK Příbor, střed	1	53
I/48	7-1527	Nový Jičín - D48, Příbor	0	6
	7-1526	D48, Příbor - MÚK Příbor, střed	1	53
	7-1530	MÚK Příbor, střed - MÚK Příbor, vých.	4	1
	7-1538	MÚK Příbor, vých. - Rychaltice	9	16
I/58	7-1716	Lichnov - Vlčovice	204	130
	7-3937	Vlčovice - Kopřivnice	-	119
	7-2506	Kopřivnice, Lubina, průtah	134	143
	7-6110	Příbor, obchvat (od 09/2011)	-	38

ozn.	číslo sčítacího úseku	úsek mezi	2010	2016
	7-6120	Příbor, obchvat - rampa MÚK (od 09/2011)	-	4
	7-1700	Příbor - Skotnice	59	37
	7-1706	Skotnice - Mošnov	13	45
	7-1707	Mošnov - Petřvald	42	45
	7-1708	Petřvald - Stará Ves n.O.	4	45
II/464	7-3740	Studénka - Skotnice	163	80
	7-1701	Příbor, ul. Ostravská	58	37
	7-1702	Příbor, ul. Lidická	152	163
	7-1703	Příbor, ul. Komenského, ul. Frenštátská	69	133
	7-1704	Příbor, ul. Frenštátská	182	219
	7-1705	Příbor - Lubina	134	219
II/480	7-2507	Lubina, průtah	293	112
	7-2501	Kopřivnice, průtah, ul. ČSA	293	112
	7-2502	Kopřivnice, průtah, ul. Záhumenní	175	276
	7-2503	Štramberk, průtah, ul. Nádražní a Kozina	239	165
	7-2500	Štramberk - Veřovice	103	172
II/482	7-3936	Rybí - Závíšice	109	80
	7-5660	Závíšice - Kopřivnice	109	80
	7-5661	Kopřivnice, průtah	164	227
II/486	7-1719	Hukvaldy - Vlčovice	180	141
III/04823	7-1521	Příbor, ul. Jičínská	21	-
III/04825	7-3740	Příbor, ul. Místecká	243	362
III/4806	7-2516	Petřvald - Trnávka	45	30
	7-2510	Trnávka - Hájev	19	30

Samostatné komunikace pro cyklisty jsou v současné době vybudovány a provozovány v:

- Mošnově: areál PZ Mošnov u letiště (tyto komunikace ale slouží spíše vnitroareálové dopravě, než rekreačnímu provozu);
- Příboře: stezka pro cyklisty u ZŠ Npor. Loma mezi ul. Myslbekova a nábřeží Rudoarmějců a stezka vedená od ul. Větrkovské jižním směrem podél vodního toku Lubiny, která je součástí cyklistického propojení Poodří - Beskydy;
- Kopřivnici: v rámci cyklistického propojení Poodří - Beskydy jsou vybudovány úseky stezek pro cyklisty v následujících relacích: hranice s Příborem - Drnholec podél Lubiny, Lubina (jih) - Vlčovice s propojením do průmyslového parku Kopřivnice (přes silnici I/58) a stezka ve Vlčovicích vedená od silnice II/486 (od silničního mostu přes Lubinu) jižně k zastávkě. Další úseky stezek jsou vybudovány ve městě. Jde o stezky podél ul. Průmyslový park, Panská a Dělnická k železniční zastávce Kopřivnice, stezku mezi zastávkou Kopřivnice a silnicí II/480 (Pod Morávií), stezka podél Kopřivničky (od ul. Smetanovy až k ul. Dolní), stezka od ul. Horní po ul. Smetanovu a stezka v sídlišti Kopřivnice - Sever od ul. 17. Listopadu po ul. Osvoboditelů.

Rekreačnímu provozu slouží značené cykloturistické trasy, které jsou vedeny vesměs po stávajících komunikacích (viz tab.: Přehled značených turistických tras v ORP Kopřivnice). Tyto trasy lze dle významu rozdělit do několika kategorií.

Mezi páteřní dálkové a mezinárodní cyklistické trasy (také jsou označovány jako cyklistické

trasy I. třídy) lze zařadit trasy EuroVelo (č. 4), Greenway Krakov - Morava - Vídeň a dálkovou trasu č. 5 (viz následující tabulka). Trasa EuroVelo (zkr. EV) a trasa č. 5 jsou vedeny severozápadním okrajem ORP Kopřivnice, a to po silnici III/4805 od Staré Vsi nad Ondřejnicí a Košatky a dále po místní komunikaci vedené podél areálu letiště ve směru na Albrechtičky a následně pak na Bartošovice. Trasa Greenway Krakov - Morava - Vídeň (zkr. GW) je spíše koridorem několika cyklistických tras v území, přičemž tyto trasy jsou v ORP Kopřivnice zastoupeny několika úseky. Jde o peážový úsek s trasami EuroVelo a č.5 v Petřvaldu, úsek Trnávka - Kateřinice - Hájov, kde se trasa větví směrem na Hukvaldy a do Kopřivnice a Štramberku a peážový úsek s trasou č. 502 vedený přes Kopřivnici do Štramberku.

Tab.: Páteřní dálkové a mezinárodní cyklistické trasy v ORP Kopřivnice

označení cyklistické trasy	popis	obec	délka (km)
EuroVelo	Roscoff (FR) - Kyjev (UK), v řešeném území jde o úsek Nový Jičín - Moravská brána - Ostrava - Bohumín	Petřvald	2,86
Greenway	Krakov (PL) - Morava - Vídeň (A)	Petřvald	2,86
		Trnávka	3,33
		Kateřinice	3,59
		Příbor	2,71
		Kopřivnice	8,19
		Štramberk	3,1
5	Hevlín (CZ/A) - Novosedly - Židlochovice - Brno - Blansko - Prostějov - Olomouc - Přerov - Lipník n. B. - St. Jičín - Ostrava - Hlučín - Hať (CZ/PL)	Petřvald	2,86
Délka celkem			29,5

ORP Kopřivnice jsou dále vedeny dvě cykloturistické trasy III. třídy (regionální, které propojují významnější regionální cíle. Jde o trasu č. 502 Starý Jičín - Štramberk - Horní Sklenov, rozcestí s odbočkou č. 502B (odbočka přes zastavěné území Štramberka a Kopřivnice). Trasa č. 502 je ORP Kopřivnice vedena od Rybí po silnici III/4821 do Štramberku, odkud se od křižovatky ul. Dolní bašta a K Očnímu stáčí podél úbočí Bílé hory. Místními komunikacemi (ul. K Očnímu) je svedena do Kopřivnice, kde je následně trasovaná v ul. K Očnímu a U Vodojemu a přes sídliště Sever (přes ul. K Pasekám, Česká a Kadláčkova) k centru města do lokality Pod Morávií. Od železniční zastávky Kopřivnice je pak trasa vedena severovýchodně do Lubiny - přes Drnholec (ul. Dělnickou a po silnici III/4824) do Větrkovic, odkud je za kostelem svedena po místní komunikaci směrem na Hájov a Hukvaldy. Odbočka z této trasy č. 502B je vedena z centra Štramberku (od křižovatky ul. Dolní Bašta a K Očnímu po ul. Dolní Bašta, Zauličí a Nádražní) k železniční stanici, odkud se stáčí východně na Kopřivnici. Tou prochází po ul. Záhumenní (silnici II/480) a od ul. Horní pak v trase cyklistické stezky vedené kolem Kopřivničky až k lokalitě Pod Morávií, kde je zapojena opět do trasy č. 502.

Tab.: Regionální cyklistické trasy v ORP Kopřivnice

ozn.	popis	obec	délka (km)
502	Starý Jičín - Štramberk - Horní Sklenov, rozcestí	Štramberk	3,1
		Kopřivnice	8,19

502B	odbočka z trasy 502 do Štramberka a Kopřivnice	Štramberk	2,04
		Kopřivnice	2,49
Délka celkem			15,82

Místní cykloturistické trasy zajišťují lokální propojení. Pokud jde o trasy sledované Klubem českých turistů, jsou tyto označeny čtyřmístným evidenčním číslem. Ostatní místní trasy pak využívají vlastního označení. V řešeném území tvoří tyto místní cyklotrasy poměrně hustou rozvinutou síť (mimo Ženkly). Jsou vyznačeny jak na silničních, tak i místních komunikacích, případně také polních a lesních cestách. Výjimečně jsou některé úseky vedeny jako samostatné cyklostezky (např. trasa PG01, propojení Poodří - Beskydy).

Tab.: Místní cyklistické trasy v ORP Kopřivnice

ozn.	popis	obec	délka (km)
6001	Hukvaldy - Větrkovice - Příbor	Příbor	1,59
		Kopřivnice	5,89
6039	Kopřivnice - Příbor - Nová Horka	Kopřivnice	0,52
		Příbor	6,07
		Skotnice	3,3
		Mošnov	0,35
6134	Příbor, Klokočov - Trnávka - Stará Ves n.O.	Trnávka	3,33
		Kateřinice	4,49
		Příbor	0,99
6136	Skotnice - Mošnov - Petřvald - Petřvaldík	Petřvald	4,2
		Mošnov	2,37
		Skotnice	1,84
RS	Radegast Slezsko, trasa vede v relaci Studénka – Petřvaldík – Stará Ves n. O. – Jistebník – Svinov – Dobroslavice – Háj – V. Polom – Kyjovice – Čavisov – Klimkovice – Bílovec – Studénka	Petřvald	2,86
PG01	Ostrava-Příbor-Frenštát pod Radhoštěm-Radhošť, trasa vede z Ostravy-Bělského lesa, přes Starou a Novou Bělou, Krmelín, Starou Ves nad Ondřejnicí, Trnávku, Kateřinice, Skotnici, Příbor, Drnholec nad Lubinou, Větrkovice, Mniší, Tichou, Frenštát pod Radhoštěm až na Pustevny resp. Radhošť.	Trnávka	2,69
		Kateřinice	2,12
		Skotnice	3,22
		Příbor	4,01
		Kopřivnice (Drnholec nad Lubinou, Větrkovice, Mniší)	8,62
Husova - Janíkovo sedlo	propojení koncového úseku ul. Husovy (u garáží) na Janíkovo sedlo po stávající komunikaci	Kopřivnice	1,33
Červený kámen	okruh Kopřivnice - Lichnov - Kopřivnice	Kopřivnice	0,51
Holý vrch	okruh Kopřivnice - Vlčovice - Lichnov - Kopřivnice	Kopřivnice	3,69
Pískovna	okruh Kopřivnice	Kopřivnice	2,23
cyklotrasy Kopřivnice	nevyznačené trasy, které jsou součástí propojení Poodří - Beskydy	Kopřivnice	1,88
Délka celkem			68,10

Celková délka cyklistických tras v území je 113,42 km, délka stezek pro cyklisty je pak cca 14,15 km (z toho však cca 3,9 km v PZ Mošnov). Hustota sítě cyklotras v ORP Kopřivnice je cca 0,93 km na 1 km², u cyklostezek je to pak cca 0,12 km/km² (0,08 km/km² bez stezek v PZ Mošnov. Srovnání s regionem Moravskoslezského kraje a ČR je provedeno v následující tabulce.

Tab.: Hustota sítě cyklistických tras a cyklostezek, srovnávací tabulka (údaje z www.cyklodoprava.cz z r. 2011)

Region / obec	Rozloh a (km ²)	Délka cyklotras (km)	Hustota sítě cyklotras (km/km ²)	Délka cyklostezek (km)	Hustota sítě cyklostezek (km/km ²)
ČR	78865	34873	0,442	1903	0,024
Moravskoslezský kraj	5427	2244	0,414	181,16	0,033
ORP Kopřivnice	121,3	113,4	0,935	14,15	0,117
Kateřinice	5,5	10,2	1,855	-	-
Kopřivnice	27,5	43,54	1,583	9,20	0,211
Mošnov	12,1	2,72	0,225	3,86	1,419
Petřvald	12,5	15,64	1,251	-	-
Příbor	22,1	15,37	0,695	1,09	0,071
Skotnice	9,1	8,36	0,918	-	-
Štramberk	9,3	8,24	0,886	-	-
Trnávka	6,1	9,35	1,532	-	-
Závišice	6,3	-	-	-	-
Ženkla	10,7	-	-	-	-

Ze srovnání vyplývá, že hustota sítě cyklistických tras (i cyklostezek) je v ORP Kopřivnice nad průměrem kraje i celé ČR. Je to zřejmě dáno příznivou polohou ORP Kopřivnice v Podbeskydské oblasti a terémem vhodným pro cykloturistické aktivity. Velkou výhodou ORP Kopřivnice v oblasti cykloturistiky je také přímé napojení území na evropskou síť mezinárodních cyklistických tras EuroVelo nebo Greenway. Slabou stránkou je nezačlenění Závišic a Ženkly do systému cykloturistických tras, přitom jde o obce v poměrně atraktivní oblasti z pohledu cykloturistiky. Navíc cyklistická doprava (dle sčítání ŘSD) je v obou obcích na přístupových komunikacích (silnice II/480 a II/482) realizována. Silnice II/480 je v úseku mezi Štramberkem a Ženklovou (hranicí ORP) čtvrtou nejzatíženější komunikací v celém ORP Kopřivnice.

B.3.3) MOŽNOSTI KRÁTKODOBÉ REKREACE V KRAJINĚ

Rekreaci jako stále významnější fenomén moderní společnosti je možno posuzovat a třídit z mnoha pohledů. Z územního hlediska jsou jižní a centrální části SO ORP Kopřivnice (Štramberk, Kopřivnice ale i Příbor) obvykle přiřčovány k rekreační oblasti Beskydy – Valašsko, severní část pak k rekreační oblasti Poodří - Moravské Kravařsko).

Možnosti krátkodobé rekreace pěší turistikou a cykloturistikou jsou podrobně popsány v předchozí kapitole B.3.2) Vazba sídla na volnou krajinu (přístup do krajiny).

Rekreaci v krajině ale provozují i obyvatelé individuálních rekreačních objektů (druhé bydlení) a hosté v zařízeních hromadného bydlení. Počty těchto "návštěvníků" zároveň zvyšují požadavky na rekreaci ve volné krajině.

Z tohoto důvodu je studií sledován i tento způsob rekreace – viz kapitola C.6 Vyhodnocení rekreačního potenciálu území a míra jeho využití.

K letní rekreaci a rybolovu slouží Větkovická přehrada.

Lyžařský areál se nachází na severním svahu vrcholu Červený kámen, jihovýchodně od města Kopřivnice, v nadmořské výšce 690 m n. m. Nabízí 680 m dlouhou, pravidelně upravovanou sjezdovku s technickým zasněžováním a vlek pro nejmenší lyžaře - dětský vlek v délce 90 m. Dále areál nabízí 6,8 km běžeckých tratí, které jsou pravidelně udržovány správou sportovišť Kopřivnice.

Vyhodnocení rekreačního potenciálu území a míra jeho využití viz kapitola C.6.

B.3.4) ROZVOJOVÉ POTŘEBY SÍDEL, JEJICH MOŽNOSTI NAPLNĚNÍ V KRAJINĚ

V následujících tabulkách jsou uváděny výměry zastavitelných ploch dle platných ÚP obcí, s výjimkou správního území Petřvaldu, kde je ÚP ve fázi po veřejném projednání.

katastr	bydlení	občanská vybav.	sport	hřbitovy	výroba průmysl.	výroba smíšená	výroba zeměd.
Drnholec nad Lubinou	40,59	-	-	-	-	11,44	-
Hájov	21,78	-	1,52	-	-	-	-
Harty	-	-	-	-	11,29	-	-
Kateřinice	8,32	0,90	0,71	-	0,38	1,77	-
Klokočov u Příbora	15,00	-	3,35	-	-	2,69	0,43
Kopřivnice	58,79	3,35	0,67	-	49,36	8,78	-
Mniší	8,83	-	-	-	-	-	0,16
Mošnov	42,27	-	-	-	217,93	-	-
Petřvald u Nového Jič.	11,24	-	0,17	-	-	1,20	1,53
Petřvaldík	1,66	-	-	-	-	-	-
Prchalov	12,57	-	-	-	-	-	-
Příbor	26,79	3,13	3,76	-	-	17,39	-
Skotnice	24,92	-	-	-	19,54	-	-
Štramberk	34,96	0,14	2,50	-	-	0,79	-
Trnávka u Nového Jič.	7,86	-	2,21	-	-	-	-
Větrkovice u Lubiny	8,81	-	-	0,13	-	1,51	-
Vlčovice	8,71	-	1,29	0,29	-	1,71	-
Závišice	30,31	-	1,13	-	-	-	0,25
Ženkla	18,51	-	-	-	-	2,10	1,14
CELKEM	381,92	7,52	17,31	0,42	298,50	49,38	3,51

katastr	techn. infrastr.	doprava silniční	doprava drážní	doprava letecká	prostranství veřejná	rekreace hromad.	CELKEM
Drnholec nad Lubinou	0,02	2,88	-	-	-	0,62	55,55
Hájov	0,31	-	-	-	-	-	23,61
Harty	-	-	-	-	-	-	11,29
Kateřinice	-	-	-	-	0,09	-	12,17
Klokočov u Příbora	-	5,57	-	-	0,60	-	27,64
Kopřivnice	-	12,12	-	-	-	0,96	134,03
Mniší	-	1,03	-	-	-	-	10,02
Mošnov	-	46,39	9,06	43,71	1,38	-	360,74
Petřvald u Nového Jič.	0,34	28,51	-	-	1,32	-	44,31
Petřvaldík	-	-	-	-	-	-	1,66
Prchalov	-	1,87	-	-	-	-	14,44
Příbor	-	15,50	-	-	0,67	-	67,24
Skotnice	-	40,58	-	-	0,11	-	85,15
Štramberk	0,11	1,97	-	-	0,53	-	41,00
Trnávka u Nového Jič.	-	0,24	-	-	1,70	-	12,01
Větrkovice u Lubiny	-	-	-	-	-	2,57	13,02
Vlčovice	-	21,12	-	-	-	1,28	34,40
Závišice	0,10	-	-	-	1,23	-	33,02
Ženkla	-	-	-	-	1,14	-	22,89
CELKEM	0,88	177,78	9,06	43,71	8,77	5,43	1004,19

Analýza zastavitelných ploch v ÚPD na území ORP Kopřivnice z hlediska ochrany přírody a krajiny

Úvod a metodika:

Z hlediska ochrany přírody a krajiny byly analyzovány zastavitelné plochy dle platných územně plánovacích dokumentací jednotlivých sídel v rámci ORP Kopřivnice. V rámci analýzy byly hodnoceny možné významné střety zastavitelných ploch se zvláště chráněnými územími, lokalitami soustavy Natura 2000 a dálkovými migračními koridory. Těžištěm provedené analýzy bylo zejména zhodnocení zastavitelných ploch z hlediska potenciálního významného vlivu na místní krajinný ráz.

Na základě této analýzy byly vytipovány tři skupiny ploch, které se z hlediska ochrany přírody a krajiny jeví jako nejvíce problematické – mají potenciál výrazně ovlivnit místní krajinný ráz, případně prostupnost krajiny. Jedná se o neúměrně velké plochy bydlení v měřítku stávající zástavby a rozsáhlé plochy výroby a skladování na okraji sídel a nové liniové dopravní stavby procházející volnou krajinou. Níže je sepsána charakteristika těchto tří typů ploch, včetně zhodnocení míry jejich projevu v měřítku ORP. V navazující návrhové části studie budou pro vybrané plochy navržena příkladná opatření na zmírnění jejich negativního vlivu na přírodu a krajinu.

1) Neúměrně velké plochy bydlení v měřítku stávající zástavby na okraji sídel, které ovlivňují místní krajinný ráz (MKR)

Tento typ ploch má potenciál výrazně ovlivnit stávající strukturu zástavby. Vlivy ploch bydlení na místní krajinný ráz jsou spíše lokálního charakteru a ve zvýšené míře se neprojevují v dálkových pohledech a mají z hlediska měřítka krajiny na úrovni celé ORP spíše doplňkový charakter. Negativnímu vlivu ploch bydlení na místní krajinný ráz lze vhodně předejít podmíněním realizace ploch zpracováním územních studií, které zajistí vhodné rozvržení budoucí zástavby, veřejných prostranství, veřejné zeleně, případně stanoví uliční čáru zástavby apod.

2) Rozsáhlé plochy výroby a skladování na okrajích sídel, které ovlivňují MKR

V případě ploch výroby a skladování dochází ke vzniku zástavby často neodpovídající měřítku krajiny, která se projevuje i v dálkových pohledech a často mění typické panorama sídel. Negativnímu vlivu ploch výroby a skladování na místní krajinný ráz lze vhodně předejít omezením maximální výšky zástavby na plochách a výsadbou izolačních pásů zeleně podél hranice zastavitelných ploch.

3) Nové významné liniové stavby, které ovlivňují MKR a fragmentují krajinu

Dopravní koridory významně ovlivňují krajinu v měřítku celé ORP. V ORP Kopřivnice jsou navrženy dopravní plochy liniového charakteru pro přeložku a zkapacitnění silnice I/58 a zkapacitnění silnice R48/D48. Negativnímu vlivu liniových ploch dopravní infrastruktury na místní přírodu a krajinu lze vhodně předejít vedením dopravních tahů v zářezech, výsadbou izolačních pásů zeleně podél komunikací a výstavbou migračně prostupných míst tzv. ekoduktů (propustků, podchodů či nadchodů) pro překonání nových migračních bariér v krajině.

Příklady konkrétních potenciálně kolizních zastavitelných ploch na území ORP Kopřivnice z hlediska ochrany přírody a krajiny:

V tabulce níže jsou uvedeny konkrétní příklady ploch v jednotlivých sídlech na území ORP Kopřivnice, které jsou z hlediska ochrany přírody a krajiny (s důrazem na krajinný ráz) potenciálně kolizní a je uvedeno odůvodnění jejich výběru.

Tab. 1: Analýza sídel v ORP Kopřivnice z hlediska možné kolize navrženého rozvoje zástavby a ochrany přírody a krajiny, s důrazem na problematiku krajinného rázu

název sídla	potenciálně problematické rozvojové záměry z hlediska krajinného rázu	odůvodnění
Příbor (vč. k. ú. Prchalov a Hájev)	rozsáhlé plochy bydlení na okraji zástavby (např. Z22, Z26, Z43, Z48, Z84, Z108)	ovlivnění místního krajinného rázu
	rozsáhlé smíšené výrobní plochy na okraji zástavby (např. Z20, Z23, Z24, Z34, Z64, Z65, Z91)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plocha dopravy pro přeložku I/58 a R48 (plochy Z8, Z9, Z17, Z89)	ovlivnění místního krajinného rázu, snížení migrační prostupnosti krajiny
Štramberk	rozsáhlé plochy bydlení, či jejich skupiny na okraji zástavby (Z12, Z13, Z14, Z15, Z17-Z20, Z42)	ovlivnění místního krajinného rázu, plochy jsou často velmi exponované při pohledu z Trúby; plocha Z42 se nachází v bezprostřední blízkosti městské památkové rezervace
Petřvald (vč. k. ú. Petřvaldík a Harty)	plocha dopravy pro zkapacitnění I/58 (Z33)	ovlivnění místního krajinného rázu, snížení migrační prostupnosti krajiny
	rozsáhlá plocha bydlení na okraji zástavby (Z4)	ovlivnění místního krajinného rázu
	rozsáhlá plocha lehkého průmyslu ve vazbě na letiště Ostrava-Mošnov (Z26)	ovlivnění místního krajinného rázu
Mošnov	rozsáhlé plochy bydlení na okraji zástavby (např. Z7, Z8, Z9, Z17, Z20, Z26, Z33)	ovlivnění místního krajinného rázu
	rozsáhlé plochy průmyslu a letecké dopravy ve vazbě na letiště Ostrava-Mošnov (Z2, Z3, Z4, Z5)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plocha dopravy pro přeložku I/58 (Z28)	ovlivnění místního krajinného rázu, snížení migrační prostupnosti krajiny

Skotnice	rozsáhlé plochy bydlení na okraji zástavby (např. Z2, Z3, Z7, Z8, Z18, Z21)	ovlivnění místního krajinného rázu
	rozsáhlé plochy lehkého průmyslu ve vazbě na přeložku I/58 (Z27, Z28)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plocha dopravy pro přeložku I/58 (Z29)	ovlivnění místního krajinného rázu, snížení migrační prostupnosti krajiny
Kateřinice	rozsáhlá plocha bydlení na okraji zástavby (Z14)	ovlivnění místního krajinného rázu
Ženkla	plošně rozsáhlá plocha bydlení na okraji zástavby (Z8)	ovlivnění místního krajinného rázu
Kopřivnice (vč. místní části Drnholec nad Lubinou, Větrkovice u Lubiny, Mniší a Vlčovice)	rozšíření průmyslové zóny JV (Z141, Z142)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plochy výroby a skladování na okraji zástavby (Z17, Z22, Z68, Z70, Z71, Z72, Z140, Z235, 2/Z1)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plocha dopravy pro přeložku I/58 (DS4)	ovlivnění místního krajinného rázu, snížení migrační prostupnosti krajiny
	rozsáhlé plochy bydlení a smíšené obytné plochy na okraji zástavby (např. Z2A, Z11, Z77, Z88, Z135, Z211, Z214, Z218, Z219, Z203)	ovlivnění místního krajinného rázu
	plochy RN 4/Z2 pro výstavbu lanové dráhy a rozšíření stávajícího lyžařského areálu na území EVL Červený kámen	potenciálně negativní ovlivnění předmětů ochrany a celistvosti EVL Červený kámen
Trnávka	plocha navržená v rámci ochranného pásma PR Rybníky v Trnávce (Z36)	potenciálně negativní ovlivnění předmětů ochrany PR Rybníky v Trnávce
Závišice	plocha navržená v blízkosti osy dálkového migračního koridoru (Z36)	potenciálně negativní ovlivnění migrační prostupnosti krajiny

Závěr:

Na základě zpracované analýzy lze konstatovat, že žádná z navržených zastavitelných ploch obsažených v platných ÚPD obcí na území ORP Kopřivnice nezasahuje do velkoplošných či maloplošných zvláště chráněných území. Pouze v Trnávce plocha pro výstavbu školního hřiště (Z36) zasahuje do ochranného pásma PR Rybníky v Trnávce. V textové části ÚP je u této plochy navrženo několik regulativů, které minimalizují vliv plochy na přírodní rezervaci.

Většina zastavitelných ploch je vymezena mimo lokality soustavy Natura 2000, tedy evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Výjimkou v tomto ohledu jsou pouze plochy navržené pro rozšíření stávajícího lyžařského areálu jižně od Kopřivnice, které zasahují do prostoru

evropsky významné lokality (EVL) Červený kámen. Konkrétně se jedná o plochy hromadné rekreace na plochách přírodního charakteru (RN) označené kódem 4/Z2.

Žádná z navržených zastavitelných ploch není v prostorové kolizi s osou dálkového migračního koridoru (DMK). Plocha bydlení Z36 na jihozápadním okraji Závašic je vymezena v blízkosti osy DMK, tedy v rámci ochranného bufferu o šířce 250 m od osy DMK. Její realizací by tak mohlo dojít ke snížení migrační prostupnosti krajiny.

Zástavba sídel Závašice, Štramberk, Ženkla, v jihozápadní části Příboru, v jihozápadním okraji Kopřivnice a části Vlčovic a Mniší je situována na území přírodního parku Podbeskydí.

V měřítku krajiny celé ORP se nejvýrazněji projeví navržené přeložky dopravní infrastruktury a rozsáhlé plochy výroby, skladování a lehkého průmyslu ve vazbě na letiště Ostrava – Mošnov, či situovaných v okrajích zástavby. Lokální vlivy na místní krajinný ráz budou mít i rozsáhlejší plochy bydlení situované na okrajích jednotlivých sídel. Při podrobnější analýze územně plánovacích dokumentací jednotlivých obcí bylo zjištěno, že u plošně rozsáhlých zastavitelných ploch pro bydlení je realizace ploch v platných ÚPD často podmiňována zpracováním územních studií, které zajistí minimalizaci vlivu zástavby na plochách na krajinný ráz. V případě ploch výroby a skladování nejsou v platných ÚPD stanoveny prakticky žádné regulativy, pouze výjimečně je omezena výšková hladina zástavby.

V navazující návrhové části studie budou pro vybrané plochy navržena příkladná opatření na zmírnění jejich negativního vlivu na přírodu a krajinu.

Příloha: Fotodokumentace potenciálně problematických ploch

Foto 1: Pohled na zastavitelnou plochu lehkého průmyslu (Z3) jihozápadně od zástavby Mošnova.

Foto 2: Pohled ze Štramberské Trúby na zastavitelné plochy bydlení Z13-Z17 ve směru na obec Rybí.

Foto 3: Pohled ze Štramberské Trúby na zastavitelnou plochu bydlení Z42 v bezprostřední blízkosti městské památkové rezervace.

B.4 HODNOTY ÚZEMÍ

Hodnoty území (krajiny) je možno dělit na kulturní, historické, architektonické, urbanistické, civilizační, přírodní, vědecké a vizuální (estetické). Kritéria hodnocení jednotlivých hodnot se v praxi neustále mění z důvodu potřeby vyhodnocení dopadu jednotlivých záměrů a změn v území na ochranu již existujících hodnot v území.

Hodnocení krajinného rázu se, dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, opírá zejména o hodnocení přírodní, kulturní a historické charakteristiky místa či oblasti. Krajinný ráz je potřeba chránit před činnostmi snižující jeho přírodní a estetickou hodnotu. V praxi je u podkladů a dokumentů hodnotících krajinný ráz věnována pouze okrajová pozornost civilizačním hodnotám (sídlům, produkci, dopravní a technické infrastruktury). Mnohdy je posuzován pouze „rozpor“ s přírodní (primární) strukturou krajiny, není posuzována krajina jako jedno území (krajina) a to krajina volná a krajina urbanizovaná, přesto, že jsou civilizační hodnoty nedílnou součástí krajiny.

Podle metodického pokynu ÚSK: „**Potenciál krajiny / krajinný potenciál je schopnost krajiny poskytovat určité možnosti a předpoklady pro různorodé využívání krajiny s cílem uspokojit potřeby lidské společnosti.**“ Například v případě rekreace se jedná o její lokalizační předpoklady (klimatické podmínky, reliéf, tradice, atd.) a realizační předpoklady (tj. ubytovací kapacity, služby, komunikace, propagace, móda). Optimální využití krajinných potenciálů generuje hodnoty území, přitom v souladu s EÚoK je základním měřítkem hodnot **vnímání této krajiny lidmi.**

Poznání hodnot území je předpokladem definování cílové kvality krajiny v rámci působení přírodních a lidských faktorů.

V rozboru tří základních struktur krajiny jsou identifikovány i hodnoty území. **V současnosti je hodnocení území prováděno v rámci jednotlivých tematických okruhů územně analytických podkladů a „komplexně“ v rámci tří pilířů udržitelného rozvoje.**

Kumulované a provázané postižení hodnot území je výraznou předností ÚAP se značným potenciálem zkvalitnění hodnocení, hledání synergických efektů. Přitom obvykle není vyváženě hodnoceno optimální využití produkčního potenciálu území (např. urbanistická ekonomie území, únosnost krajiny z hlediska rekreace), ale spíše ochrana přírodních a estetických hodnot.

ÚSK SO ORP by měla výrazně přispět i k prohloubení přiměřenosti a komplexity hodnocení území, v opomíjených oblastech a v souladu s „novými“ legislativními i teoretickými rámci hodnocení krajiny (ekonomického hodnocení krajiny).

Požadavky na stanovení hodnot – komplexnost v rámci 3 pilířů – porovnatelnost výstupů (rozsah škály a územní podrobnost) – přezkoumatelnost (hodnototvorný význam).

B.4.1) PŘÍRODNÍ HODNOTY ÚZEMÍ

Přírodní hodnoty území v SO ORP Kopřivnice byly převzaty z ÚAP SO ORP Kopřivnice, aktualizace 2016.

B.4.1.1) Významné krajinné prvky

Významný krajinný prvek (VKP) je definován v § 3, odst. 1, písm. b zákona o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. v platném znění (dále jen zákon) jako „*ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utvářející její typický vzhled nebo přispívající k udržení její stability.*“

VKP jsou vymezeny ve dvou rovinách:

VKP „ze zákona“ – veškeré lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy;

Významné krajinné prvky registrované

VKP „ze zákona“

V území ORP Kopřivnice se nacházejí lesy, vodní toky, rybníky a údolní niva. Některé z uvedených VKP nebo jejich části jsou zařazeny mezi VKP registrované.

Významné krajinné prvky registrované

jsou evidovány v databázi ORP Kopřivnice, která ale není kompletní, vzhledem k tomu, že došlo ke ztrátě některých údajů při převádění databáze z Okresního úřadu Nový Jičín na Městský úřad Kopřivnice. Pro některá k. ú. jsou k dispozici mapové podklady bez části registračních (evidenčních) karet. Registrační karty nejsou plně synchronizovány s mapovými podklady.

Úplná databáze registrovaných VKP je na území měst Kopřivnice a Štramberk a obcí Skotnice, Závašice a Ženkla.

K. Ú. KATEŘINICE (OBEC KATEŘINICE)

číslo VKP	Název
L37 129/3Z	
37129/3M	
37130Z, M	rybník
37148 B, Z	les u rybníčka
37 147 B	louka u rybníčka
37 129/3Z	
37 130 M	
37 129/4M	potok
L37 126K	les
37 130M	
37 126K	
L37 222K	les
37 220	stromořadí u Janíka
224/5M	potok
37 196	
37 171K	4 duby

37 172	lípa, památný strom
37 181	smuteční vrba
37 189	
37 173K	stromořadí
L37 174K	řada dubů
L37 156K	
37 179	dub
L37 159B	les
L37 160K	les
L37 161K	les
37 153M	potok
37 166	lípa u Blažka
37 175K	travnatá mez
37164B	les
L37 154M,Z	potok
37 167K	mez
37 168K	mez
37 169K	mez
129/3M	
37 170K	mez
37 129/2Z	les
37 129/3M	potok
L37 129/1K	
37 155M, K	potok
L37 156K	les
L37 157K,Z	les
37 158B	les
37 153/1M	les
L37 162K, Z	les
L37 163K, Z	les
L37 180Z, K	porost, lesík
224/3	potok, který teče přes Kateřinice do Trnávky
224/6	vodní nádrž
224/7	potok
37 129	les
37 176	pramenná část bezejmenného potoka
37 177	pramenná část potoka z Čaplovce
37 178	lípa u hospodářské budovy
37 182	osaměle stojící lípa

K. Ú.KOPŘIVNICE (MĚSTO KOPŘIVNICE)

číslo VKP Název

4	Louky na sjezdovce (k. ú. Kopřivnice)
34 119	Louky a pastviny pod Červeným kamenem (k. ú. Kopřivnice)
34 120	Potůčky pod Červeným kamenem (k. ú. Kopřivnice)
34 168	Kříž u křižovatky dvou cest se čtyřmi kaštany (k. ú. Kopřivnice, Vlčovice)
3424	Ochranná zeleň kolem ČSAD (k. ú. Kopřivnice)

- 3449 Ochranná zeleň kolem závodu Tatra (k. ú. Kopřivnice)
- 3450 Remízy rozptýlené zeleně (k. ú. Kopřivnice)
- 3452 Bezejmenný levostranný přítok Kopřivničky (k. ú. Kopřivnice, Příbor)
- 3457 Bezejmenný potok (k. ú. Kopřivnice)
- 3459 Degradovaná pastvina a les Benčák (k. ú. Kopřivnice)
- 3470 Louka polopřirozená (k. ú. Kopřivnice)
- 3475 Bezejmenný potok (k. ú. Kopřivnice)
- 3476 Pastevní areál (k. ú. Kopřivnice)
- 3477 Váňův kámen (k. ú. Kopřivnice)
- 3478 Mokřad (k. ú. Kopřivnice)
- 3479 Degradovaná pastvina s remízkem (k. ú. Kopřivnice)
- 34 126 Raškova skála (k. ú. Kopřivnice)
- 34 132 Vrcholová partie Brd s Janíkovým sedlem (k. ú. Kopřivnice)
- 34 134 Šostýn (k. ú. Kopřivnice)
- 34 138 Bílá Hora (k. ú. Kopřivnice)
- 34 139 Stanoviště zvláště chráněných druhů rostlin (k. ú. Kopřivnice)
- 3446 Polopřirozená louka ve svažitém podhorském terénu (k. ú. Mniší, Kopřivnice)

K. Ú. DRNHOLEC (MĚSTO KOPŘIVNICE)

číslo VKP Název

- 3401/1 Sýkoreček – regulovaný vodní tok (k. ú. Drnholec)
- 3413 Lokalita s výskytem sledovaných druhů rostlin (k. ú. Drnholec)
- 3422 Lesík na terase Lubiny (k. ú. Drnholec)
- 3423 Výsadba zeleně kolem komunikace (k. ú. Drnholec)
- 3425 Místní potok (k. ú. Drnholec)
- 3426 Alej vzrostlých stromů podél komunikace (k. ú. Drnholec)
- 3413 Lokalita s výskytem sledovaných druhů rostlin (k. ú. Drnholec)
- 3420 Doprovodná zeleň podél místní komunikace (k. ú. Větrkovice, Drnholec)
- 3421 Kulturní louka (k. ú. Větrkovice, Drnholec)

K. Ú. VLČOVICE (MĚSTO KOPŘIVNICE)

číslo VKP Název

- 3 Janíkovo sedlo (k. ú. Vlčovice)
- 3441 Mlýnská strouha (k. ú. Vlčovice)
- 3442 Sportovní areál s doprovodnou zelení (k. ú. Vlčovice)
- 3443 Vodní nádrž (k. ú. Vlčovice)
- 3441 Mlýnská strouha (k. ú. Vlčovice)
- 3442 Sportovní areál s doprovodnou zelení (k. ú. Vlčovice)
- 3443 Vodní nádrž (k. ú. Vlčovice)
- 34 127 Bezejmenný potok (k. ú. Vlčovice)
- 34 129 Pastviny pod Holým vrchem (k. ú. Vlčovice)
- 34 130 Pastvina pod Janíkovým sedlem (k. ú. Vlčovice)
- 34 133/1 Zeleň v krajině doprovázející erozní rýhy (k. ú. Vlčovice)

K. Ú. VĚTŘKOVICE (MĚSTO KOPŘIVNICE)

číslo VKP Název

- 3402 Výhled do kraje – kóta 353 (k. ú. Větrkovice)
- 3403 Zeleň u vodojemu ((k. ú. Větrkovice, Hájov)
- 3404 Erozní rýha do údolí Lubiny v prudkém svahu se zelení (k. ú. Větrkovice)
- 3405 Pastvina intenzivně využívaná (k. ú. Větrkovice)
- 3406 Louky a pastviny na svahu Větrkovické Hůrky (k. ú. Větrkovice)
- 3407 Bukojedlový lesní porost (k. ú. Větrkovice)
- 3408 Rozptýlená zeleň – remíz (k. ú. Větrkovice)
- 3410 Selský lesík (k. ú. Větrkovice)
- 3411 Zalesněná terasa řeky Lubiny (k. ú. Větrkovice)
- 3412 Komplex drobných selských lesíků (k. ú. Větrkovice)
- 3414 Drobné remízky a lesíky (k. ú. Větrkovice)
- 3415 Okrasná zeleň u zemědělského areálu (k. ú. Větrkovice)
- 3416 Zamokřená plocha (k. ú. Větrkovice)
- 3417 Švestková alej podél místní komunikace (k. ú. Větrkovice)
- 3418 Zahrada využívaná jako polní sad (k. ú. Větrkovice)
- 3419 Pastvina v sousedství areálu zemědělského družstva (k. ú. Větrkovice)
- 3420 Doprovodná zeleň podél místní komunikace (k. ú. Větrkovice, Drnholec)
- 3421 Kulturní louka (k. ú. Větrkovice, Drnholec)
- 3429 Vrchol kóty 390 s lesíkem a loukami (k. ú. Větrkovice)

K. Ú. MNIŠÍ (MĚSTO KOPŘIVNICE)

číslo VKP Název

- 3409 Drobné selské lesíky (k. ú. Mniší)
- 3430 Mez porostlá zelení (k. ú. Mniší)
- 3431 Louky a pastviny pod Kazničovem (k. ú. Mniší)
- 3432 Zeleň kolem sportovního areálu (k. ú. Mniší)
- 3433 Erozní rýha porostlá zelení ((k. ú. Mniší)
- 3434 Louky a pastviny na východních svazích Hůrky (418 m n. m.), (k. ú. Mniší)
- 3435 Les na svazích vrchu Hůrka (k. ú. Mniší)
- 3437 Louka ve svahu pod Kazničovem (k. ú. Mniší)
- 3438 Polní sad ovocných dřevin (k. ú. Mniší)
- 3439 Drobné selské lesíky (k. ú. Mniší)
- 3440 Lesy navazující na lesní komplex Kazničova (k. ú. Mniší)
- 3445 Erozní rýha na terase Lubiny porostlá zelení (k. ú. Mniší)
- 3446 Polopřirozená louka ve svažitém podhorském terénu (k. ú. Mniší, Kopřivnice)
- 3447 Polopřirozená pastvina s přirozenými společenstvy (k. ú. Mniší)
- 3448 Malý listnatý lesík (k. ú. Mniší)

K. Ú. MOŠNOV (OBEC MOŠNOV)

číslo VKP Název

- 231/4 řeka Lubina
- 231/5 koryto řeky Lubiny s pobřežní vegetací
- 3470 linie keřů podél oplocení letiště
- 37100 alej stromů
- 37106 malý selský lesík

37200	les Sýkořinec
37 202	selský lesík
37 203	remízek
37 204	bezejmenný potok
3721	potok z čističky s mezí
37 246	alej stromů
3728	les u mostu
3729	Kolbův lesík

K. Ú. PETŘVALD U NOVÉHO JIČÍNA (OBEC PETŘVALD)

číslo VKP	Název
3711	Bezejmenný potok
3713	Mokřad
3715	Hajdůčkův břeh
3716	Požární nádrž
3717	Les u Lubiny
3718	Les Štěrковиště
3719	Kolbův les
3720	Šíповá cesta
3721	Les Kocibenda
3722	Kolbův válek
3723	Hartovský chodník
3724	Stará říčka
3725	Lužní les u Lubiny
3726	Topol černý
3727	Mez "Kelnerova cesta"
3728	Remízek
3729	Slepé říční rameno
3730	Remíz u vodárny
3731	Remízek
3732	Les Uvaliny
3733	Remízek
3734	Spojovací mez
3734	Listnatý les
3735	Louka s rozptýlenou zelení
3736	Mez
3737	Letištní příkop
3738	Šabrtova mez
3739	Otevřený příkop
3740	Topolina
3740	Selský lesík
3740	Bezejmenný potok
3741	Kolonie lesních mravenců
3741	Prameniště pitné vody
3742	Selský lesík - Švejdák
3744	Stráž u hájenky
3745	Šeděnkův lesík

3746	Tři buky
3748	Lesík u Rakovce
3749	Les na Kopci
3750	Lesík na soutoku Trnávky s Lubinou
3751	Stejskalova cesta
3752	Lesík na údolnici

K. Ú. PETŘVALDÍK (OBEC PETŘVALD)

číslo VKP   Název

3702	Linie keřů podél oplocení letiště Mošnov
3753	Linie keřů podél oplocení letiště Mošnov
3754	Přirozená louka
3755	Vodní tok
3756	Rybníček s mokřadem
3757	Mez se zelení
3758	Mez bez zeleně
3759	Přirozená louka
3760	Meliorační příkop
3761	"Příkopa"
3763	Mez bez zeleně

K. Ú. SKOTNICE (OBEC SKOTNICE)

Významné krajinné prvky registrované:

číslo VKP   Název

---

37 102	Remízek v poli
37 103	Alej vzrostlých stromů
37 105	Břízový remízek
37 108	Soliterní jasan
37 116	Mlýnský náhon
37 117	Meliorační příkop
37 118	"Lesky"
37 125	Hončova hůrka – Skalky
37 131	Mez
37 139	Mez pod Urbišákem
37 140	Dvě meze
37 144	Mez se zelení
37 145	Urbišův kopec
37 150	Štefkova mez
37 246	Alej stromů
37 238	Mez

K. Ú. ŠTRAMBERK (MĚSTO ŠTRAMBERK)

Registrované významné krajinné prvky:

číslo VKP   Název

3465	Areál oční léčebny
3466/1	Zalesněný chlum s pastvinou

- 3466/2 Degradovaná pastvina
- 3467 Zámecký vrch
- 3468 Polopřirozená louka
- 3471/1 Opuštěný lom
- 3471/2 Davidova kamenárka
- 3472 Degradovaná pastvina s mezemi
- 3473 Pastviny, louky, meze a remízky na jižním svahu Bílé hory
- 3474 Skalní útvar jurského vápence na Bílé hoře
- 3474/1 Skalní vyvýšenina
- 3474/2 Davidova kamenárka
- 3474/3 Skalnatý kaňon
- 3474/4 Opuštěný lom se skalní vyvýšeninou - hřiště
- 3479 Degradovaná pastvina s remízem
- 3481 Remízek
- 3484 Louky a pastviny na Kamenném vrchu
- 3485 Potok Libotínka
- 3486 Bezejmenný potok
- 34116 Potok od Černého lesa
- 34117 Potok od Okruhlíku
- 34121 Sukcese v těžebním prostoru lomu Kotouč
- 34122 Lesík Na Kozině
- 34124 Lesík v těžebním prostoru lomu
- 34125 Stanoviště Liliu martagon
- 34135 U koupaliště – lokalita Gentiana ciliata
- 34138 Degradovaná pastvina s remízem
- 34171 Lesík v sídlišti Na Bařinách
- 1 Dolní Blůcherův lom
- 2 Lom Na Čupku
- 5 Skála „Rudý“

K. Ú. TRNÁVKA (OBEC TRNÁVKA)

Registrované významné krajinné prvky:

<u>číslo VKP</u>	<u>Název</u>
3708	Les Sýkořinec
37 113	Les Sýkořinec
37 151	Slaná louka
37 152	Stromořadí u školy
37 153	Les Sýkořinec
37 154	Potok Rakovec s údolnicí
37 155	Lesní remíz
37 156	Les Lipovec
37 157	Les Čaplovec
37 158	Trnavské rybníčky
37 159	Remízek

K. Ú. ZÁVIŠICE (OBEC ZÁVIŠICE)

Registrované významné krajinné prvky:

<u>číslo VKP</u>	<u>Název</u>
3488	údolnicová louka na přítoku Sedlnice od Pasek
3489	mez
3490	potok „Na Padole“ s doprovodnou zelení
3491	remíz
3492	Hyvnarův remíz
3493	Velký remíz
3494	Stará lípa pod Hůrkou
3495	Přítok Sedlnice s rakem říčním „ U vrb“
3496	bývalý mlýnský náhon
3497	drobný potok s údolnicí a lesíkem
3498	hluboká erozní výška v jurském vápenci
3499	bezejmenný potůček
3455	drobný selský lesík
3456	remíz
3458	selský lesík
3461	lípy u cesty
3462	skupina jasanů
3464	bezejmenný potůček
3451/1	potok Zamrzlinka a prameniště
3453	malý selský lesík
3454	zalesněná údolnice s potůčkem
34140	porost na říčce Sedlnici
34141	soliterní lípa srdčitá
34142	soliterní jasan ztepilý
34143	soliterní jasan ztepilý
34144	soliterní lípa srdčitá
34145	stromořadí při obecní cestě
34146	dvě soliterní lípy
34147	dvě soliterní lípy
34148	porost olší na prameništi
34149	zahrada s výskytem prvosenky vyšší
34150	lípy u rodinných domků
34151	liniová zeleň podél cesty
34152	řada jasanů a dubů
34153	„Selské stavení“
34154	řada lip a akátů
34155	skupina lip u restaurace
34156	dub letní
34157	skupina stromů
34158	stromy v břehovém porostu
34159	lokality sledovaných rostlinných druhů
34160	stromový lem zahrady
34161	drobný potůček
34162	stanoviště zvlášť chráněných druhů

- 34163 úsek středověké cesty „Hučnice“
- 34164 krátký hřbet na svahu Libhošťské hůrky
- 34165 hluboké erozní rýhy s pramenem
- 34166 buk lesní v lesním porostu
- 34167 kaple s doprovodnou zelení

ŽENKLAVA

Registrované významné krajinné prvky:

číslo VKP	Název
34 101	Pekelský potok
34 102	Hlásnický potůček
34 103	Pastviny s lesíky pod Hlásnicí
34 104	Prostřední potok
34 105	Mez po katastrální hranici
34 106	Mez s porostem
34 107	Lokalita <i>Cephalanthera alba</i>
34 108	Lokalita zvláště chráněného druhu (<i>Lilium martagon</i>)
34 109	Lokalita zvláště chráněného druhu
34 110	Lokalita zvláště chráněného druhu
34 111	Lokalita s výskytem zvláště chráněných druhů
34 112	Stanoviště zvláště chráněného druhu
34 114	Dvě meze
34 115	Pastevní areál „Za pekly“
34 116	Potok od Černého lesa
34 117	Potůček od Okruhlíků
34 169	Bezejmenný potůček
34 170	Remízek
34 173	Soliterní strom – památná lípa
3483	Komplex malých lesíků
3484	Louky a pastviny na Kamenném vrchu
3486	Bezejmenný potok
34 100	Kamenecké lesíky

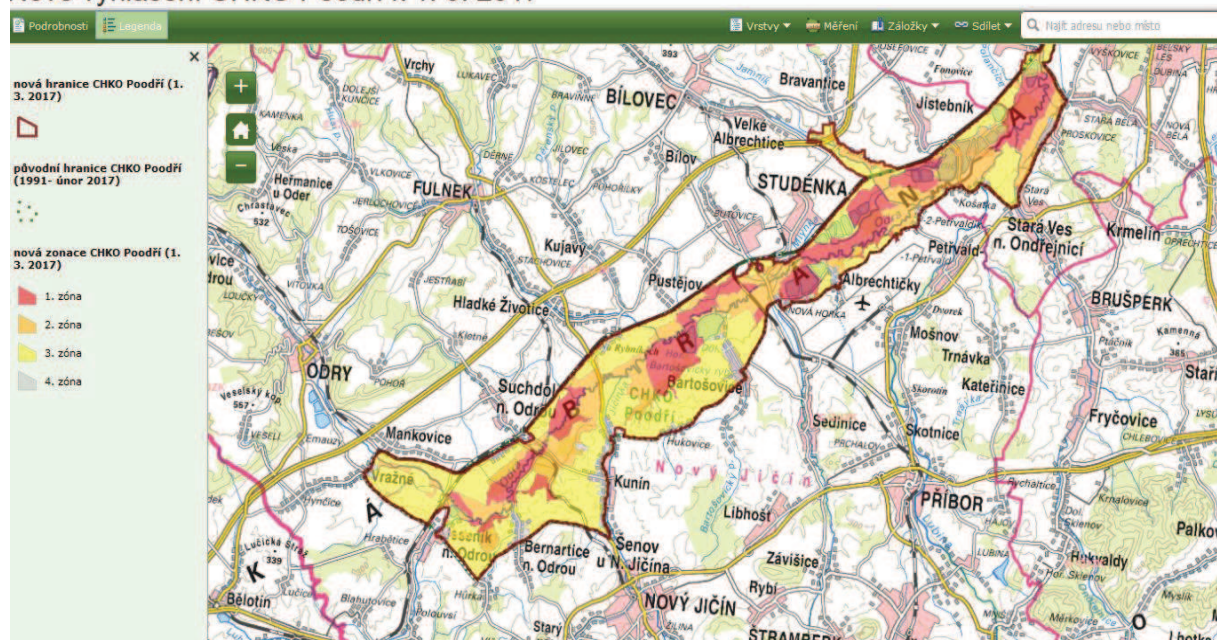
B.4.1.2) Chráněná krajinná oblast

Zvláště chráněná území - Chráněná krajinná oblast Poodří

Chráněná krajinná oblast Poodří byla nově vyhlášena nařízením vlády č. 51/2017 ze dne 28. 2. 2017 (účinnost od 1. 3. 2017). Původně byla CHKO Poodří zřízena vyhláškou MŽP č. 395 z roku 1991. Zároveň došlo ke změně zonace odstupňované ochrany tak, aby byla lépe zajištěna skutečná ochrana přírodních hodnot Poodří a zohledněno udržitelné hospodářské využití pozemků.

Území chráněné krajinné oblasti Poodří se nachází v Moravskoslezském kraji v severovýchodní části Moravské brány mezi obcemi Mankovice a Vražné nedaleko Oder a jižním okrajem města Ostravy. Plošná výměra činí 81,5 km². Jádrou částí je rovinatá oderská niva, na ni pak navazují zvýšené okraje říčních teras a terasových plošin. Nadmořská výška se pohybuje v rozpětí mezi 212 m n.m. (Odra u PR Rezavka) a 310 m n.m. (na komunikaci mezi Šenovem u NJ a Bernarticemi nad Odrou, SSV od vrchu Salaš).

Nové vyhlášení CHKO Poodří k 1. 3. 2017

Hlavní posláním je ochrana zachovalých, mimořádně hodnotných, nivních mokřadních ekosystémů a zachovalých lužních lesů.

Nachází se v okresech Frýdek-Místek, Nový Jičín a na území města Ostravy (jedna desetina území). Území zahrnuje přirozeně meandrující tok řeky Odry se soustavami trvalých i periodických tůní, lužní lesy, mokřady mezinárodního významu (zapsány v seznamu Ramsarské konvence), několik rybníčních soustav a největší systém aluviálních luk v České republice.

Jde o území nížinného charakteru s harmonicky utvářenou krajinou s množstvím rozptýlené zeleně. V CHKO se nachází ptačí oblast Poodří (Natura 2000).

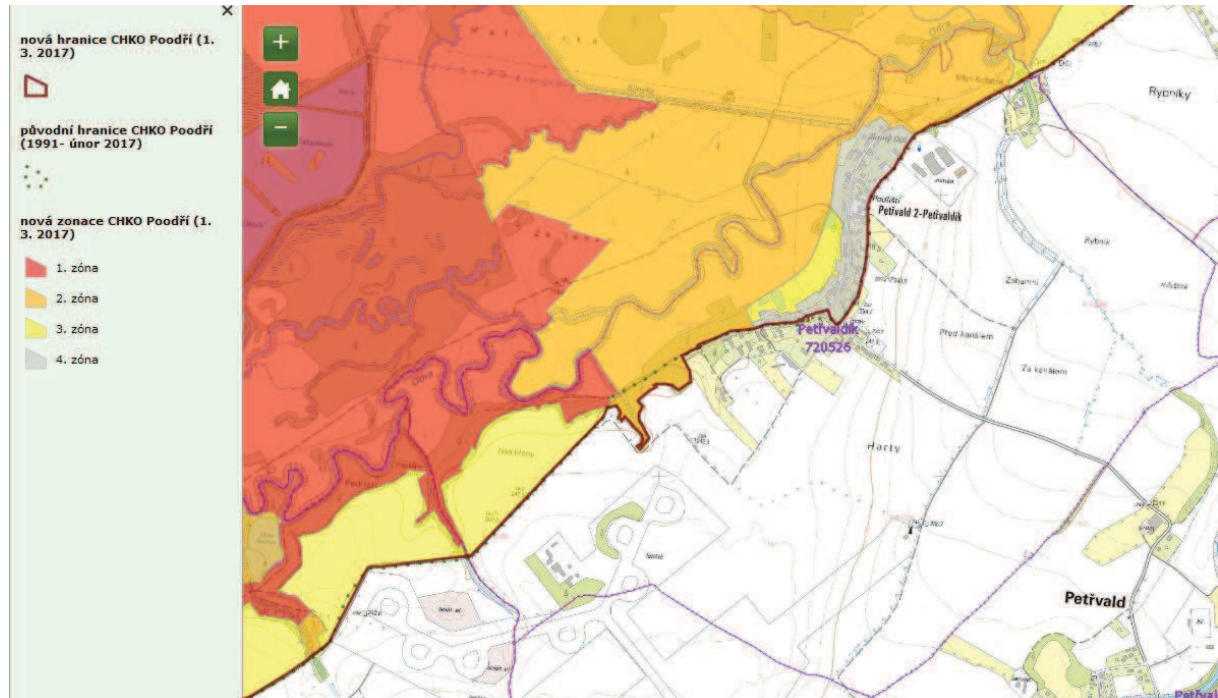
Biogeografické členění – Polonská podprovincie

Fytogeografická jednotka – Karpatské mezofytikum

Lesní přírodní oblast – Podbeskydská pahorkatina

CHKO Poodří zasahuje do SO ORP zcela okrajově, a to **do k. ú. Petřvaldík**. Jde o území západně od komunikace z Albrechticěk do Košatky. Koryto řeky Odry a jeho břehy leží ve II. zóně, nezastavěné území mezi Odrou a zástavbou leží ve III. zóně a část zastavěného území leží ve IV. zóně. Jihozápadní část k.ú. leží v I. zóně.

B.4.1.3) Přírodní rezervace

Rybníky v Trnávce

jsou přírodní rezervace, kterou najdeme v jižní části obce Trnávka. Oblast přírodní rezervace je v prostoru Zámeckého parku a kolem toku říčky Trnávky.

Jako přírodní rezervace byla oblast vyhlášena v roce 2002 a zaujímá rozlohu 14,28 hektarů. Lokalita se nachází v nadmořské výšce 260 metrů.

Přírodní rezervaci Rybníky v Trnávce tvoří soubor rybníků, mokřadů a přirozené meandry říčky Trnávky. Na území rezervace se daří chráněným druhům rostlin a živočichů. Kolem vodního toku rostou jasanovo-olšové luhy, kde převažuje olše lepkavá a jasan ztepilý. Tyto stromy pak doplňují lípy a javor klen.

Oblast přírodní rezervace je označována jako velmi významný rybníční biotop. Největší zastoupení zde má rostlina okřenek menší a trojbrázdý. Tyto byliny pak doplňují další rostliny, které se tu vyskytují v menší míře a to růžkatec ostnitý, rákos obecný, orobinec široolistý, zblochan vodní, rdest kadeřavý, šťovík přímořský, svízel bahenní, žabník jitrocelový, pryskyřník lýtý, kosatec žlutý. Daří se zde kriticky ohroženému druhu nepukalce plovoucí.

B.4.1.4) Národní přírodní památka

Zvláštní ochrana území – k. ú. Štramberk

Název: **NPP Šipka** (národní přírodní památka), kód ÚSOP: 435

vyhlášena: Výnos č. 35.013/59-V/2 ze dne 9. 1. 1960, o prohlášení státní archeologické a přírodní rezervace "Šipka", katastrální území Štramberk, okres Nový Jičín, kraj Ostrava za účelem ochrany významného archeologického naleziště a lokality reliktní květeny.

Ochranné pásmo je stanoveno podle §37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., a je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území.

Impulsem k ochraně byla snaha místních obyvatel a muzejníků o záchranu zbytku hory Kotouč a Národního sadu před překotně se rozvíjející těžbou vápence v první polovině 20. století. Jako první snaha o záchranu rychle mizející hory byl 6. 8. 1922 na části Kotouče otevřen Národní sad, koncipovaný jako galerie v přírodě s bustami významných osobností českých národních dějin a kultury.

Území NPP je dnes z velké části tvořeno lesem. Část lesa byla v minulosti negativně ovlivněna dosadbou nepůvodních druhů dřevin, jako je smrk ztepilý nebo borovice černá. V neovlivněných porostech jsou zastoupeny převážně bučiny, květnaté bučiny a v malé míře i suťové lesy. V těchto přírodě blízkých porostech nalezneme mimo jiné i árón karpatský (*Arum alpinum*), lilii zlatohlávek (*Lilium martagon*), drnavec lékařský (*Parietaria officinalis*), bělozářku větvitou (*Anthericum liliago*), kruštík drobnolistý (*Epipactis microphylla*), vstavač mužský (*Orchis mascula*), vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*) nebo okrotici bílou (*Cephalanthera damasonium*).

Kromě vyšších rostlin zde můžeme najít i pozoruhodné mechorosty a kapradiny, například drobnou kapradinu jelení jazyk celolistý (*Phyllitis scolopendrium*), bukovinec osladičovitý (*Phegopteris connectilis*) nebo mech (*Timmia bavarica*), rostoucí zde na jednom ze tří míst v České republice.

Zdejší lesy jsou útočištěm pro mnoho druhů živočichů vázaných na staré listnaté stromy. Žije zde mimo jiné datel černý (*Dryocopus martius*), holub doupňák (*Columba oenas*), zdobenc zelenavý. Z Kotouče pochází i několik unikátních nálezů dvojkřídlých vázaných na teplé vápencové oblasti. Jsou to například *Dicranomyia transsilvanica* se čtyřmi lokalitami v ČR nebo pro ČR unikátní *Elliptera hungarica*, hojně se vyskytující na vlhkých skalách Jurova kamene.

Mimoto zde lze zahlédnout i ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) nebo jejich predátory, užovky hladké (*Coronella austriaca*). Na nepřístupných skalách Kotouče každoročně hnízdí výr velký (*Bubo bubo*) a několik párů krkavců velkých (*Corvus corax*). Okrajová část NPP Šipka se stala v roce 1986 místem znovuvysazení jasoně červenookého.

<http://www.cittadella.cz>

B.4.1.5) Přírodní park

Přírodní park Podbeskydí

byl vyhlášen vyhláškou OÚ v Novém Jičíně č. 5/94 ze dne 3. 6. 1994.

Přírodní park Podbeskydí zaujímá rozlohu 125 km² na území okresu Nový Jičín v nejpozoruhodnější části Podradhoštské pahorkatiny, která je představována Štramberskou vrchovinou se dvěma odlišnými částmi – ženklavskou a hodslavickou.

Krajina přírodního parku má mírně zvlněný charakter s roztroušenými květnatými lesíky. Současná povrchová geologická skladba celé oblasti nese znaky mladě vyvrásněného pohoří. Území je zařazeno do tzv. bašského a godulského vývoje slezské jednotky, v němž se rytmicky střídají vrstvy pískovců, jílovců, slínovců, slepenců a vápenců, popř. jen vápnitých prachovců. V blízkém okolí Štramberku vystupuje několik tektonických útržků tithónských vápenců ve třech hlavních celcích s názvy Zámecký vrch, Skalky a Kotouč. Celkem je odtud známo přibližně 600 druhů fosilních organismů, zejména korálů, měkkýšů, břichonožců a hlavonožců.

Posláním přírodního parku Podbeskydí je především zachování krajinného rázu, který je typický pro toto území, i mimořádné druhové pestrosti živých organismů a přírodních krás.

Na území přírodního parku Podbeskydí se nachází několik zvláště chráněných území. Jedná se o přírodní rezervaci Svinec (mimo ORP Kopřivnice), o přírodní památky Travertinová kaskáda (mimo ORP Kopřivnice), Prameny Zrzávky (mimo ORP Kopřivnice), Pikritové mandlovce u Kojetína (mimo ORP Kopřivnice), Polštářové lávy ve Straníku (mimo ORP Kopřivnice) a Kamenárku a o národní přírodní památku Šipka.

Území parku je rozděleno do čtyř zón podle stupně ochranného režimu. Hospodářské využití parku lze provádět s ohledem na tyto zóny. Účelem vymezení zón je zejména zachování krajinného rázu typického pro Podbeskydskou pahorkatinu.

V přírodním parku je podporována šetrná turistika, která nepříznivě neovlivní dochovaný ráz přírodního prostředí.

V roce 1996 byla vybudována Naučná vlastivědná stezka Františka Palackého z Nového Jičína do Domorazského sedla (mimo ORP Kopřivnice), dále je na území parku naučná stezka Novojičínská kopretina (mimo ORP Kopřivnice) a Lašská naučná stezka (NS Lašská – Štramberk, NS Lašská – Kopřivnice).

Součástí Přírodního parku Podbeskydí je celé k. ú. Štramberk a Ženklava, téměř celé k. ú. Závašice a části k. ú. Příbor, Kopřivnice, Vlčovice a Mniší.

<http://zivotniprostredi.koprivnice.org/index.php?art=342>

B.4.1.6) Přírodní památky

PP Kamenárka, k. ú. Štramberk

Kód ÚSOP: 2162; rozloha: 4,46 ha,

Vyhlášena Nařízením č. 5/2001 o zřízení přírodní památky "Kamenárka" v k. ú. Štramberk.

Ochranné pásmo: Ochranné pásmo je stanoveno nařízením OÚ Nový Jičín č. 5/2001, o zřízení PP Kamenárka, na p.č. 2957, 2958/1, 2958/2, 2958/3, 2958/4, 2958/5, 2958/6, 2959, 2977, 2978, 2978, 2979, 2980, a 2981 v k. ú. Štramberk.

Přírodní památka Kamenárka je jednou z geologicky mladších lokalit, které jsou v ČR územně chráněny. Důvodem vyhlášení je jedno z posledních míst, na kterém může vidět odkryv tithonských štramberských vápenců. Díky dřívějšímu managementu lokality (těžba, až do roku 1880) zde člověk vytvořil lokalitu, která vyhovuje vzácným rostlinám a živočichům. Jako první nálezy z této lokality jsou považovány různé druhy fosilních živočichů, rostlin a řas. Z živočišných nálezů se tu vyskytují různé druhy mlžů, amonitů, hlavonožců a mnoho dalších. Z recentních živočišných druhů je zde více než deset zákonem chráněných. Jako nejzajímavější a nejvzácnější lze považovat výskyt jasoně červenookého (*Parnassius apollo*), kriticky ohroženého denního motýla na jediné lokalitě v ČR a výskyt ještěrky zední (*Podarcis muralis*), která zde obývá také jedinou lokalitu svého výskytu v ČR. Oba kriticky ohrožení živočichové jsou dnes hlavním předmětem ochrany. Ze skupiny silně ohrožených živočichů tu můžeme běžně vidět užovku hladkou (*Coronella austriaca*), slepýše křehkého (*Anquis fragilis*) nebo ještěrku obecnou (*Lacerta agilis*). Uprostřed lomu se nachází malé jezírko, které obývají obojživelníci. Mezi ně patří kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), rosnička zelená (*Hyla arborea*) a čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*). Z bezobratlých živočichů je zde k vidění saranče modrokřídlá (*Oedipoda coerulescens*) a kobylka (*Platycleis albopunctata grisea*).

Rostlinné společenstvo patří do skupiny *Potentillon caulescentis*, s druhy sleziník zední (*Asplenium ruta-muraria*), sleziník červený (*Asplenium trichomanes*) a mochna jarní (*Potentilla tabernaemontani*). Významnými rostlinami jsou zde dva druhy rozchodníků (*Sedum*), které slouží jako živné rostliny pro jasoně. Ohrožení lokality v současné době způsobují horolezci, kteří nerespektují pravidla ochrany přírody a volně lezou po stěnách v lomu. Lokalita je zahrnuta do systému NATURA 2000.

Za účelem ochrany této přírodní památky je zpracován Plán péče o Přírodní památku Kamenárka na období 2017 – 2026 (zprac. Kvita D. & Žárník. M.).

<http://www.naturabohemica.cz/kamenarka/>

<https://cs.wikipedia.org/wiki>

www.mapy.cz

PP Váňův kámen ("Čertův kameň"), k. ú. Kopřivnice

Vyhlášena 17. prosince 1993, evidenční č. 1664, rozloha 0,77 ha na východním svahu Bílé hory. Jde o významný skalní útvar (416 – 448 m n. m.) – dominantní výchoz jurského vápence s výraznou brekciovou texturou.

<https://cs.wikipedia.org/wiki>

PP Sedlnické sněženy

Kód ÚSOP: 1139

Vyhlášen Vyhláškou ze dne 15. 6 1988, kterou se určuje chráněný přírodní výtvar "Sedlnické sněženy". Přehlášeno Nařízením Moravskoslezského kraje č. 3/2006 ze dne 1. 11. 2006, o zřízení Přírodní památky Sedlnické sněženy a stanovení jejich bližších ochranných podmínek.

Přírodní památka (tvoří ji několik lokalit) se nachází v k. ú. Sedlnice (mimo ORP Kopřivnice), Skotnice, Prchalov a Příbor. Rozloha: 16,0363 ha.

Jde o rozptýlené louky a fragmenty lužních porostů v široké nivě Sedlnice, propojené víceméně souvislými břehovými porosty, jejichž druhová skladba odpovídá stanovišti. Významná je bohatá populace sněženy podsněžníku (*Galanthus nivalis*). Z dalších zvláště chráněných druhů se vyskytují lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*) a měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*).

Ochranné pásmo: Před rušivými vlivy z okolí zabezpečuje rezervaci ochranné pásmo podle § 37 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, což je území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území.

Za účelem ochrany této přírodní památky je zpracován Plán péče o Přírodní památku Sedlnické sněženy na období 2014 – 2023 (zprac. SAGITTARIA, sdružení pro ochranu přírody střední Moravy, Křelov, 2012).

Dlouhodobým cílem ochrany je zachování jasanovo – olšových luhů, dubohabřin, střídavě vlhkých bezkolencových luk s nejbohatší populací sněženy podsněžníku (*Galanthus nivalis*) v povodí Odry.

<https://cs.wikipedia.org/wiki>

B.4.1.7) Památné stromy

Památné stromy jsou pojmem, který je v naší legislativě zakotven od roku 1992, kdy byl vydán zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů a dále na tento zákon navazující prováděcí předpisy – vyhláška MŽP č. 395/1992 Sb. a vyhláška č. 60/2008 Sb.

Památné stromy je podle tohoto zákona zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji. Okolo každého památného stromu je vymezeno ochranné pásmo, které většinou bývá tzv. ze zákona, tj. ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V ochranném pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost. V terénu jsou památné stromy označeny malým státním znakem (§ 47).

Katastrální území	Název	Číslo parcely	Vyhlášen
Kateřinice	Lípa velkolistá; kód 100340	141 (dle AOPK 503)	26. 1. 1972
Kopřivnice	Buk Černých myslivců (buk lesní), vyhl. Op; kód: 100309	1617/1	28. 4. 1997
Kopřivnice	Buk Ondrášův (buk lesní) , vyhl. OP; kód: 100310	1617/1	28. 4. 1997
Kopřivnice	Fojtova lípa (lípa srdčitá); kód: 100314	945	28. 4. 1997
Kopřivnice	Husova lípa (lípa srdčitá), vyhl. OP; kód: 100312	2380	28. 4. 1997
Kopřivnice	Ořech Leopolda Víchy (ořešák černý), vyhl. OP; kód: 100313	1948	28. 4. 1997
Kopřivnice	Platan Emila Hanzelky (platan javorolistý); vyhl. OP; kód: 100315	1932	28. 4. 1997
Kopřivnice	Raškův buk (buk lesní), vyhl. OP; kód: 10313	1617/1	28. 4. 1997
Příbor	Liliovník u muzea (liliovník tulipánokvětý), zak. OP, kód: 100303	1383/3	28. 5. 1996
Příbor	Lípa v parku (lípa velkolistá), zak. OP, kód: 100302	1414/1 141 (dle AOPK 22/1)	28. 5. 1996
Příbor	Lípy u Mutinova statku (skupina tří stromů), zak. OP, kód: 100301	3073; 3076	28. 5. 1996
Štramberk	Javor Adolfa Jaška (javor babyka), vyhl. OP,	2147	6. 12. 2006

	kód: 105078		
Štramberk	Lípa Panny Marie (lípa srdčitá); kód: 105079	2956	6. 12. 2006
Ženklaava	Ženklaavská lípa – Lípa Kristiána Davida (lípa malolistá), vyhl. OP; kód: 10313	ZE2033 díl 1	7. 12. 2006

B.4.1.8) Evropsky významná lokalita – Natura 2000

NATURA 2000 je soustava chráněných území, kterou jsou státy Evropské unie (Evropských společenství) povinny vytvářet podle směrnice č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, z roku 1992 a směrnice č. 79/409/EHS, o ochraně volně žijících ptáků, z roku 1979. Kritériem pro zařazení lokalit do soustavy NATURA 2000 je přítomnost vybraných typů přírodních stanovišť. Charakteristika jednotlivých přírodních stanovišť je prováděna pomocí biotopů a je založena především na fytoocenologické klasifikaci vegetace.

Evropsky významné lokality jsou v české legislativě zakotveny v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, který je základním předpisem ČR na ochranu stanovišť a zahrnuje směrnici 92/43/EHS.

Ochrana evropsky významné lokality může být zajištěna také formou vyhlášení lokality nebo její části jako zvláště chráněného území - národního parku, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo přírodní památky.

<http://zivotniprostredi.koprivnice.org>

EVL Poodří (CZ0814092), k. ú. Petřvaldík

Jde o údolní nivu řeky Odry JV od Ostravy v úseku Jistebník - Studénka - Mankovice, včetně jejích říčních teras o rozloze 5 235,0293 ha. Jedná se o mozaiku společenstev vodních toků, lužních lesů, luk, rybníků, trvalých i periodických tůní a močálů, které vytvářejí velmi příznivé podmínky pro trvalou existenci celé řady chráněných a ohrožených druhů rostlin.

Evropsky významná lokalita Poodří zahrnuje většinu území CHKO Poodří, mimo zastavěných částí obcí (tj. i mimo intenzivně zemědělsky obhospodařovanou terasu řeky Odry v jižní a jihovýchodní části CHKO Poodří.“

EVL Červený kámen (CZ0810001), k. ú. Koprivnice, Vlčovice,

zahrnuje vrcholové partie a severozápadní svahy hřebene Červený kámen, Brdy a Pískovnu. Rozloha této EVL činí 249,5 ha. Rozkládá se v k. ú. Koprivnice, Vlčovice a Lichnov u Nového Jičína (mimo ORP Koprivnice).

Chráněná přírodní stanoviště jsou zde extenzivní sečené louky nížin až podhůří, petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (prioritní typ) a lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích (prioritní typ).

Současná ochrana probíhá na úrovni evropsky významné lokality a navržena je ochrana v režimu zvláště chráněného území - přírodní památky.

EVL Štramberk (CZ0810036), k. ú. Koprivnice, Štramberk,

se rozkládá na severozápadních, neodtěžených svazích vrchu Kotouče, dále zaujímá téměř celou plochu Bílé hory, včetně úpatí svažujícího se ke Koprivnici a část Zámeckého vrchu se skalními výchozy. Rozloha této EVL činí 129,4 ha. Chráněná přírodní stanoviště jsou vápnité

nebo bazické skalní trávníky (prioritní typ), panonské skalní trávníky, polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích, význačná naleziště vstavačovitých – prioritní typ, dále extenzivní sečené louky nížin až podhůří, petrifikující prameny s tvorbou pěnovců, a lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich (prioritní typ).

Současná ochrana probíhá na úrovni evropsky významné lokality, ale zahrnuje také již existující maloplošná zvláště chráněná území - NPP Šipka, PP Kamenárka a PP Váňův kámen. Navržena je ochrana v režimu zvláště chráněného území - národní přírodní rezervace a přírodní památky.

EVL Libotín (CZ0810021), k. ú. Ženklava,

se rozkládá v k. ú. Rybí, Žilina u Nového Jičína, Životice u Nového Jičína a Ženklava, která náleží do SO ORP Kopřivnice. Rozloha této EVL je 78,4 ha.

Chráněná přírodní stanoviště jsou zde petrifikující prameny s tvorbou pěnovců, a lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich (prioritní typ).

B.4.1.9) Ptačí oblast Poodří – Natura 2000

PO Poodří (CZ0811020)

byla zřízena Nařízením vlády č. 25/2005 Sb., ze dne 15. 12. 2004 podle § 45e odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Území se nachází mezi městskou částí Ostrava-jih a obcí Jeseník nad Odrou. Hranice ptačí oblasti jsou totožné s hranicemi CHKO Poodří a území tvoří úzký pruh podél řeky Odry o rozloze 8 042,5882 ha. Předmětem ochrany je bukač velký (*Botaurus stellaris*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), ledňáček říční (*Alcedo atthis*) a kopřivka obecná (*Anas strepera*) a jejich biotopy.

Ptačí oblast se rozkládá na území Moravskoslezského kraje, v katastrálních územích Albrechticky, Bartošovice, Bernartice nad Odrou, Butovice, Hladké Životice, Hukovice, Jeseník nad Odrou, Jistebník, Košatka nad Odrou, Kunín, Mankovice, Nová Horka, Petřvaldík, Polanka nad Odrou, Proskovice, Pustějov, Stará Bělá, Stará Ves nad Ondřejnicí, Studénka nad Odrou, Suchdol nad Odrou, Svinov, Šenov u Nového Jičína, Vražné u Oder, Výškovice u Ostravy a Zábřeh nad Odrou.

Do SO ORP Kopřivnice náleží pouze k. ú. Petřvaldík.

B.4.1.10) Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem

PP Kamenárka, NPP Šipka - k. ú. Štramberk

výskyt jasoně červenookého (*Parnassius apollo*), kriticky ohroženého denního motýla na jediné lokalitě v ČR a výskyt ještěrky zední (*Podarcis muralis*), která zde obývá také jedinou lokalitu svého výskytu v ČR. Oba kriticky ohrožení živočichové jsou dnes hlavním předmětem ochrany.

Okrajová část NPP Šipka se stala v roce 1986 místem znovuvysazení jasoně červenookého. Jasoně červenooký obývá kamenité stráně a skály s řídkou vegetací. Dříve se vyskytoval roztroušeně po celém území ČR, zejména na horách a v podhůří. Na poslední známé lokalitě ve Štramberku vyhynul ve 30. letech 20. století. V roce 1986 byli ve Štramberku vysazeni motýli původem ze Slovenska, slabá populace se na několika lokalitách v okolí udržela dodnes. Dospělí motýli létají za slunečních dní nízko nad zemí, často usedají a sají nektar. Sedící motýl při vyrušení prudce roztahuje křídla a zastrašuje nepřítele odhalením červených ok na zadních křídlech.

<http://www.stoplusjednicka.cz/>

Ještěrka zední se vyskytuje v západní, střední a jižní Evropě a její oblast rozšíření zasahuje až do západní Asie. Ve střední Evropě žije především na Slovensku a v Maďarsku. V ČR obývá pouze opuštěný vápencový lom u Štramberku v nadmořské výšce 350 až 550 m n.m.

<https://cs.wikipedia.org>

B.4.1.11) Územní systém ekologické stability

Cílem ÚSES je zajistit přetrvání původních přirozených skupin organismů v jejich typických (reprezentativních) stanovištích a v podmínkách kulturní krajiny. Realizace tohoto systému má zajistit trvalou existenci a reprodukci typických původních nebo přírodě blízkých společenstev, která jsou schopna bez výrazného přísunu energie člověkem zachovávat svůj stav v podmínkách rušivých vlivů civilizace a po narušení se vracet ke svému původnímu stavu. Tuto funkci má zajistit ÚSES sítí ekologicky významných částí krajiny, které jsou účelně rozmístěny na základě funkčních a prostorových podmínek a reprezentací pro krajinu typických stanovišť formou biocenter o daných velikostních a kvalitativních parametrech, propojených navzájem prostřednictvím biokoridorů. Ty mají také stanoveny velikostní a kvalitativní parametry. Vzájemné propojení dává obecné podmínky pro migraci organismů v podobných životních podmínkách. Obdobné přírodní podmínky jsou rozlišeny skupinami typů geobiocénů (STG).

Územní systém ekologické stability má základní prvky:

Biocentrum je část krajiny, která svou velikostí a stavem ekologických podmínek umožňuje dlouhodobou (co možná trvalou) existenci druhů nebo společenstev původních druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a jejich genových zdrojů.

Biokoridor je část krajiny, která propojuje mezi sebou biocentra způsobem umožňujícím migraci organismů, i když pro jejich rozhodující část nemusí poskytovat trvalé existenční podmínky. Pod pojmem „migrace“ se zahrnuje nejen pohyb živočišných jedinců, pohyb rostlinných orgánů schopných vyrůst v novou rostlinu, ale i o výměnu genetické informace v rámci populace, o přenos pylu, živočišných zárodků apod.

Interakční prvek rozlohou ani tvarem nedefinovaný vegetační prvek v krajině, většinou menší rozlohy, který doplňuje základní prvky ÚSES - biocentra a biokoridory - a posiluje jejich funkci. Jedná se o remízky, břehové porosty, keřové porosty na mezích, podél železničních tratí a náspů apod. V územním plánu se jedná o plochy vymezené většinou jako plochy smíšené nezastavěného území (SN).

Hierarchické členění ÚSES. Podle významu skladebných prvků (biocenter a biokoridorů) se dělí ÚSES na nadregionální, regionální a lokální. Součástí nižší hierarchické úrovně se přitom v daném území stávají všechny skladebné prvky hierarchické úrovně vyšší, a to jako jejich opěrné body a výchozí linie.

Jako výchozí podklad pro vymezení ÚSES v regionální a nadregionální úrovni sloužil Nadregionální a regionální ÚSES ČR, územně technický podklad, který byl potom postupně zapracován do územních plánů velkých územních celků a následně zásad územního rozvoje kraje.

Lokální úroveň ÚSES byla vymežována v generelech lokálních ÚSES, které vycházely ze bioregionálního členění území s typologickými jednotkami socioekoregiony a později byly upraveny na biochory. Generel místního (lokálního) ÚSES rovněž zapracovával podrobněji regionální a nadregionálního úroveň ÚSES.

Zpracování ÚSES do platných územních plánů obcí je provedeno na celém území ORP. S výjimkou území obce Petřvald je mapa ÚSES podle zákresu v platných územních plánech, v území Petřvaldu je zákres proveden podle zpracovaného, ale dosud nevydaného územního plánu.

Vymezený ÚSES v územních plánech obcí byl porovnán s platnými zásadami územního rozvoje kraje v září 2017. Ve vymezení ÚSES jsou následující problémy:

nadregionální úroveň

aktualizace a přesné vymezení hranice NBC 92 – Petřvald - Petřvaldík
problematická šířka NBK - Ženklava

regionální úroveň

řešit propojení RBK 543 St. Ves – Petřvald
odchylka ve vymezení RBC 196 v ÚP a ZÚR – Petřvald, Mošnov
nedostatečná šířka RBK – vymezení na hranici ORP Kopřivnice/Tichá
chybí vymezení RBC 172 Míchovec - Osičina – Kateřinice/Fryčovice
konflikt se záměrem silnice I/58 – Skotnice

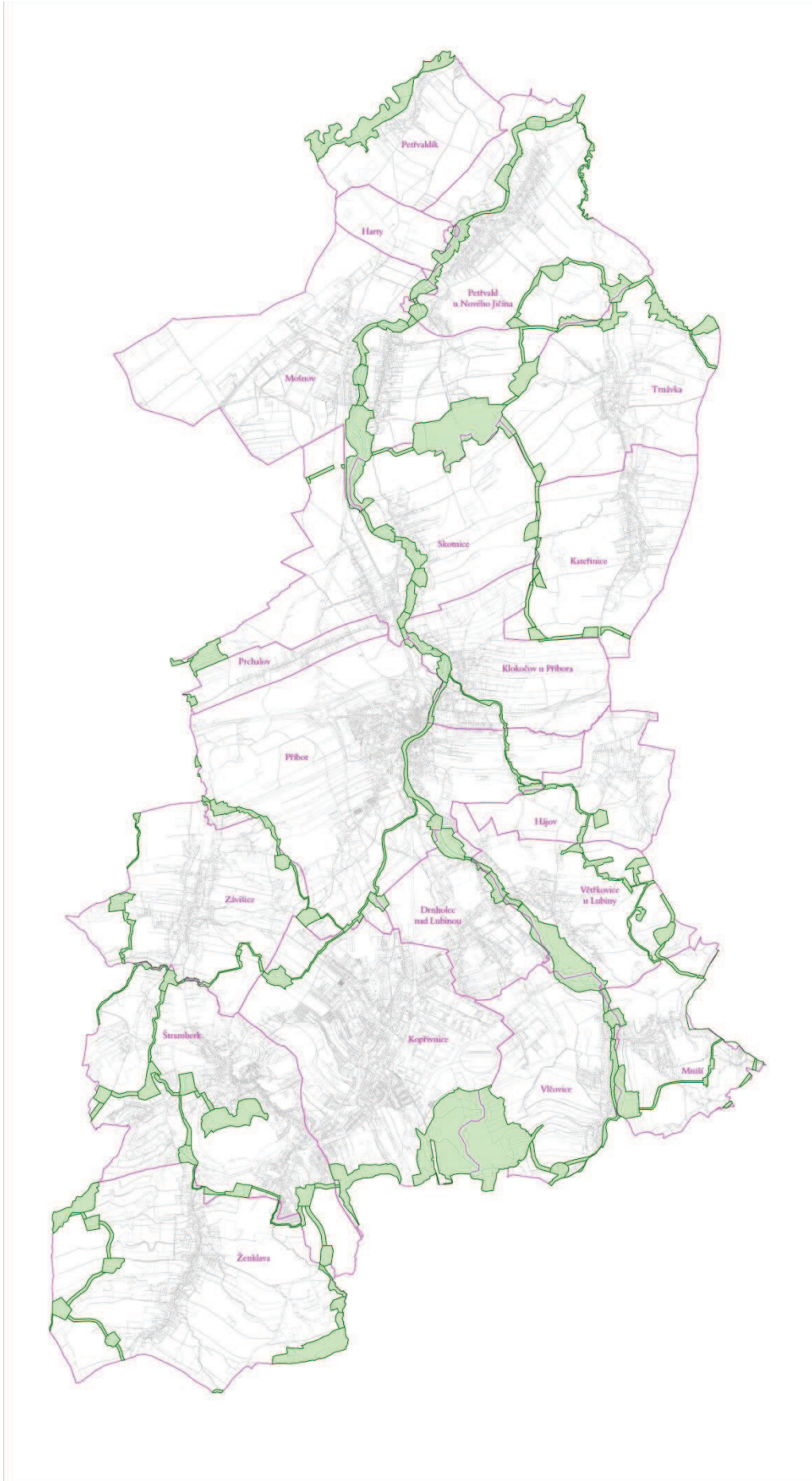
lokální úroveň

chybějící pokračování LBK ze Závašic do Rybí vně ORP

Vlivy realizace ÚSES na krajinu

Typická původní společenstva v krajině ORP Kopřivnice jsou společenstva lesů a vod s jejich břehovými porosty a jako přírodě blízká jsou v několika případech vymezena luční společenstva. Všechny součásti ÚSES – biocentra a biokoridory jsou cílově nízkozásahovými územími, to je cílově s převážně přirozenou obnovou a tedy v krajině by měla být velmi stabilní.

Chybějící části ÚSES v naprosté většině mají být tvořeny společenstvy lesů, resp. v případě biokoridorů lesními pruhy nebo pásy. V otevřených typech krajiny při realizaci dojde k výrazným vnímaným změnám v členění krajiny. Nejvýraznější vliv to bude mít na plochách území s málo hustou sítí toků, kolem kterých se běžně vyskytují břehové porosty. Podle hustoty sítě biokoridorů v krajině se může výrazně omezit dojem otevřené krajiny na menší územní celky právě vlivem realizace ÚSES. Tento vliv je třeba vnímat jako již navrženou a podle územních plánů obcí schválenou změnu v krajině.

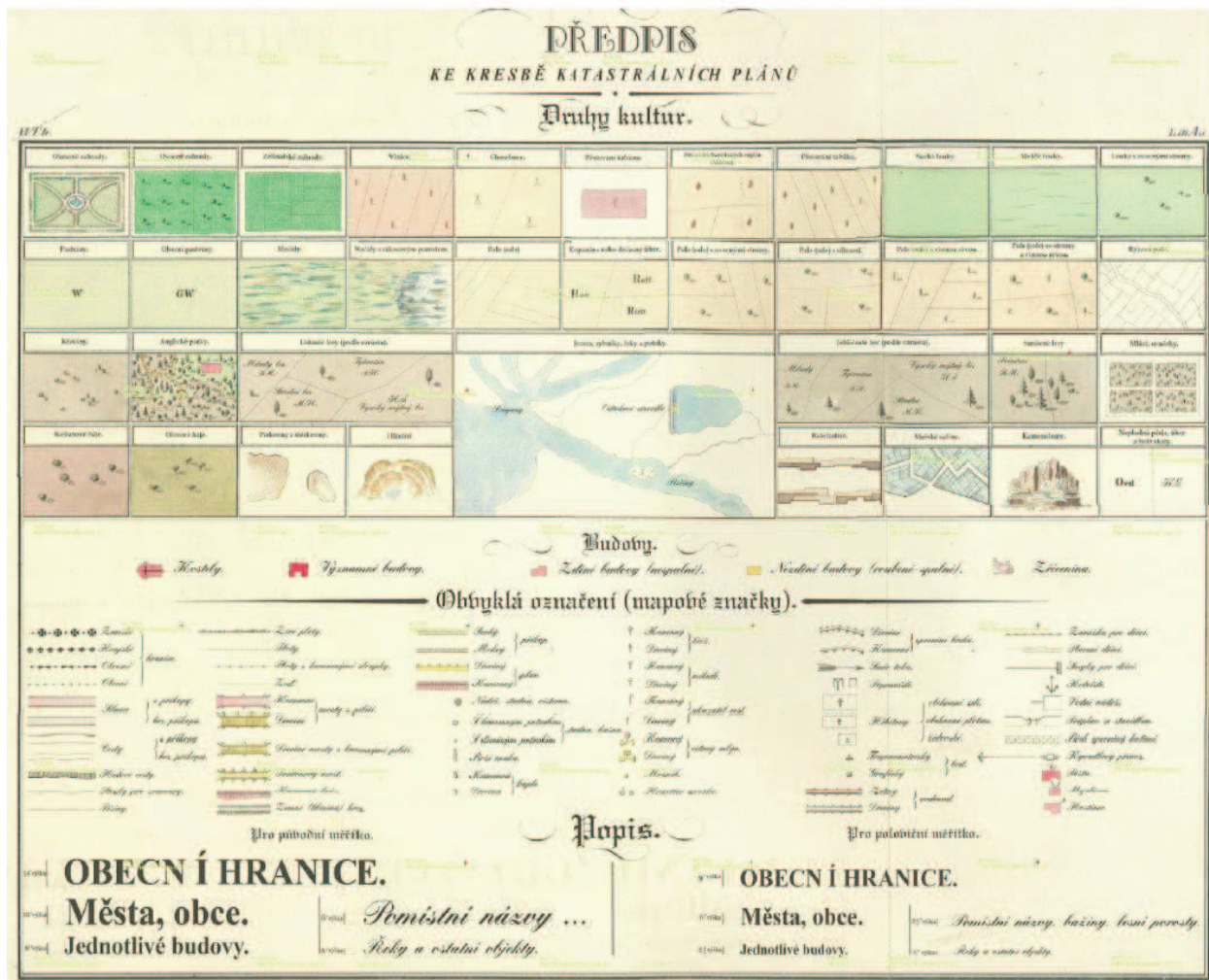

B.4.2) HISTORICKÉ A KULTURNÍ HODNOTY ÚZEMÍ

Pro poznání historické zástavby sídel je nejdůležitější a neznámější tzv. stabilní katastr nemovitostí, pořízený na našem území během 2. čtvrtiny 19. století, známý jako povinné císařské otisky stabilního katastru Čech, Moravy a Slezska v měřítku 1 : 2880, pořízené v letech 1824 – 1843.

Císařské otisky byly využity pro srovnání rozvoje zástavby jednotlivých sídel od pořízení císařských otisků k současnosti.

Legenda k císařským otiskům

<http://geoportal.msk.cz>

Barevně rozlišené jsou na mapách stavby (nemovitosti) - kromě **karmínově položených veřejných budov** (kostely, zámky, radnice) jsou **objekty značeny červeně (zděné) nebo žlutě (dřevěné)**. Skutečnost byla složitější. Červená totiž označuje velké množství objektů do značné míry dřevěných a rozdíly (byť výrazně v menším počtu) lze sledovat i v opačném případě, tzn. u zděných staveb označených žlutě. Důvěryhodná je tedy zejména barva žlutá, a mezi červeně značenými objekty je třeba počítat s určitým (někdy zřejmě i dosti značným) podílem staveb alespoň zčásti dřevěných.

OBEC KATEŘINICE, K. Ú. KATEŘINICE

Ves Kateřinice byla založena na březích potoka Trnávka pramenícího v lese Hájek, který protéká k. ú. od jihu k severu. První písemná zmínka pochází z roku 1358. Název Kateřinice existuje od roku 1872. Dominantou obce byl dříve zámek u lesa Hájků, ve kterém v 18. století bydlel purkrabí. Později se zámek stal sýpkou a v roce 1944 byl již tak zchátralý, že se zřítíl.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

Zástavba sídla se postupně zahušťovala a mírně rozvíjela východním i západním směrem, zejména mezi vodním tokem Trnávky a cestou (dnes silnicí III/4806), která propojovala Příbor s Petřvaldem a Mošnovem.

V návaznosti na jihozápadní část zastavěného území byl vybudován zemědělský výrobní areál, jehož objekty využívá k podnikání více firem.

Zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi.

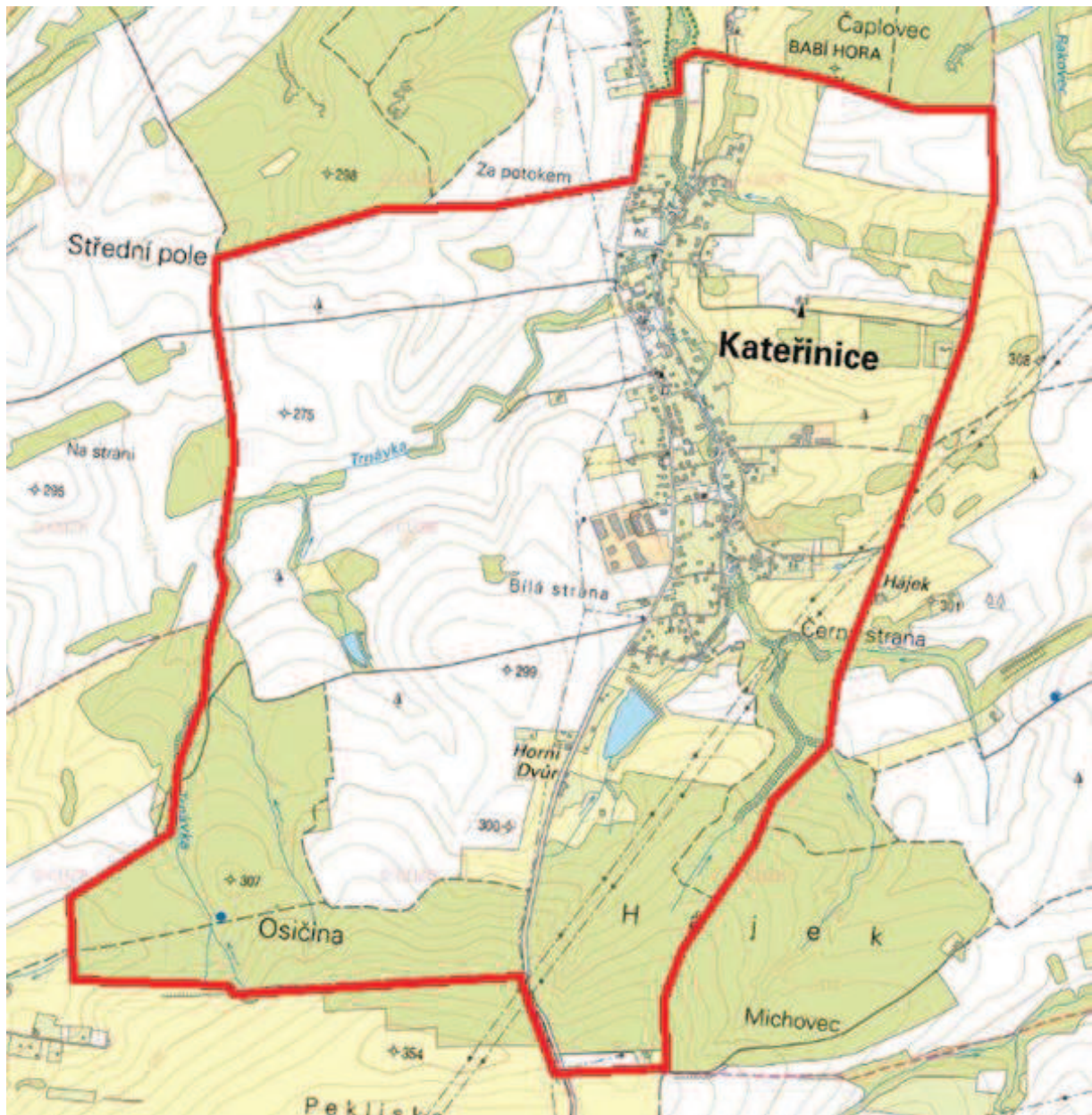
V sídle není žádná stavební dominanta.

Zástavba je oklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou protkanou drobnými vodními toky s břehovými porosty a lesíky o menších výměrách. Rozsáhlejší lesy jsou v jižní části k. ú. Území obce je mírně kopcovité až rovinaté, svažuje od jihu k severu.

Nejvyšším místem v k. ú. je jeho jižní část, vrchol kopce 349 m n. m. Nejnižším místem je lokalita, kde vodní tok Trnávka opouští území Kateřinice a vtéká na území obce Trnávky (cca 254 m n. m.).

V obci nejsou evidovány žádné nemovité kulturní památky.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST LUBINA,
K. Ú. DRNHOLEC NAD LUBINOU, K. Ú. VĚTŘKOVICE U LUBINY

Území, na kterém vznikla ves Drnholec nad Lubinou, patřilo počátkem 13. století českým králům. Okolo roku 1230 pověřil král Přemysl Otakar I. kraj od Starého Jičína po Ostravu a mezi Odrou a vrcholy Beskyd kolonizovat. Po založení Příbora a Hukvald bylo u Příbora, proti toku Lubiny, vyčleněno 100 popluží pro Velehradský klášter. Mniši zde založili ves s názvem "Theodorici villa". První písemná zmínka o této vsi je z roku 1302. Z původní "Theodorici villa" vznikly vesnice Větrkovice, Drnholec a Mniší. Drnholec nad Lubinou a Větrkovice v současné době vytváří jednu ze čtyř místních částí města Kopřivnice - Lubinu.

Jde o rovinatější území. Kopcovitý terén je ve východní části Lubiny, v k. ú. Větrkovice u Lubiny. Nejnižším místem je severní část k. ú., území ve kterém k. ú. opouští tok Lubiny (cca 300,0 m n.m.). Nejvyšším místem je vrchol Větrkovické hůrky (447 m n. m.)

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

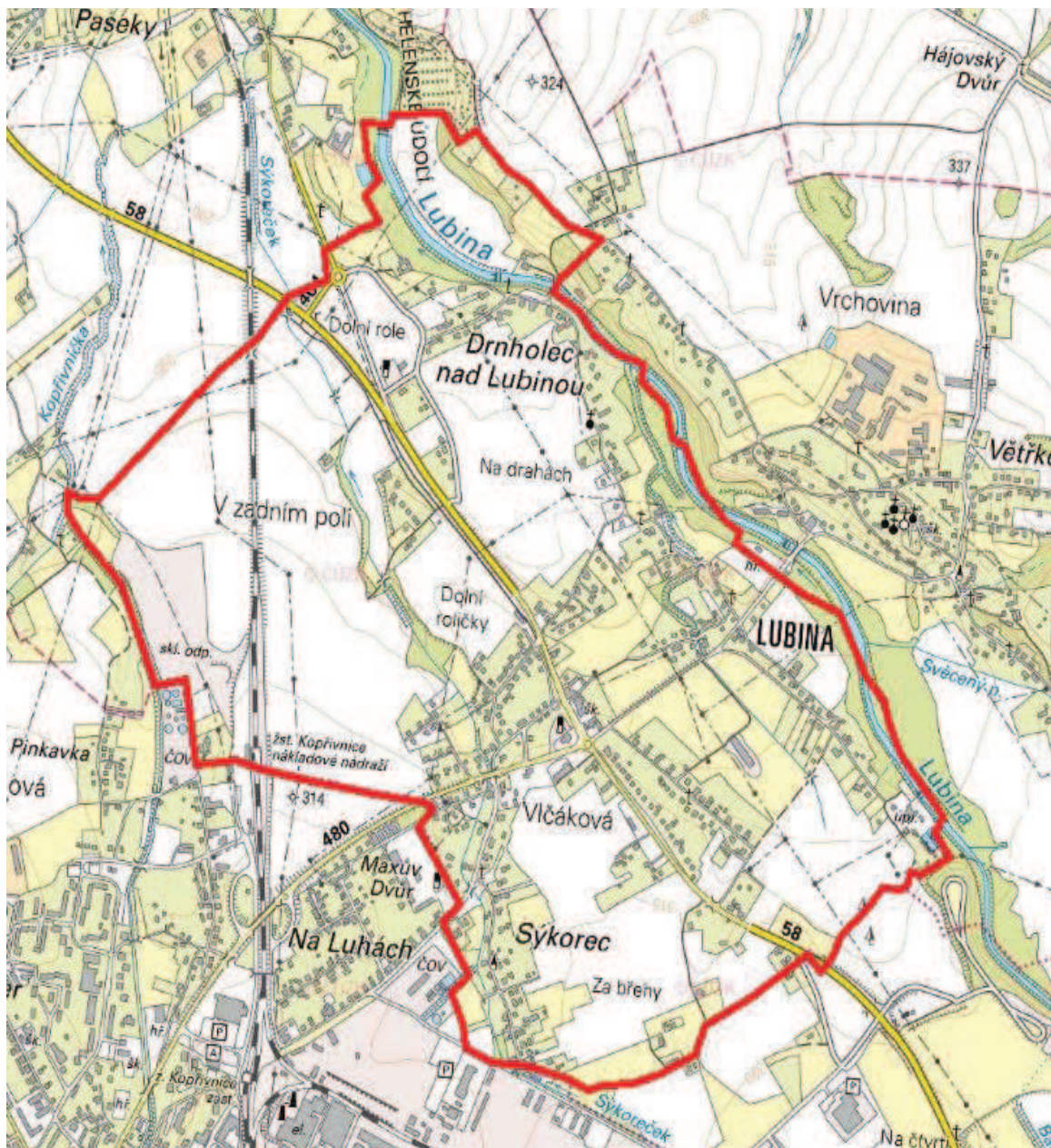

Kromě sídla Drnholec se nachází v k. ú. Drnholec nad Lubinou sídlo Sýkorec. Původní zástavba Drnholce byla založena podél cesty na levém břehu řeky Lubiny, Sýkorec byl založen kolem cesty vedoucí z Drnholce nad Lubinou k jihu do Kopřivnice.

Postupně se zástavba rozvíjela podél cest propojujících zástavbu Drnholce se Sýkorcem. V současné době je souvislá zástavba tvořena převážně rodinnými domy a usedlostmi a je soustředěna do tří postupně srůstajících částí. Část zástavby je situována na levém břehu řeky Lubiny v severovýchodní části k. ú., druhá část zástavby je situována přibližně uprostřed k. ú., podél silnice I/58 a třetí část zástavby (Sýkorec) je situována v jihozápadní části k. ú. a navazuje na zástavbu v k. ú. Kopřivnice.

Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou. Vzrostlou zeleň zastupují převážně břehové porosty vodních toků, zejména Lubiny a Sýkorečku.

Západní částí k. ú. prochází železniční trať č. 325 Studénka – Veřovice.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

V k. ú. Drnholec nad Lubinou je **evidována nemovitá kulturní památka**, a to venkovská usedlost Hončův statek, dům č. p. 5 (zapsán do státního seznamu 3. 5. 1958), na pravém břehu Lubiny, parc. st. 14.

Větrkovice u Lubiny

Původní zástavba Větrkovic byla založena na pravém břehu Lubiny a pokračovala jižním směrem podél cesty na ves Mniší.

Jde o poměrně kopcovité území. Nejnižším místem je severozápadní část k. ú., území, ve kterém opouští tok Lubiny Větrkovice u L. (cca 300,0 m n. m.).

Zástavba je tvořena převážně rodinnými domy a usedlostmi a je soustředěna podél komunikace vedené východně od břehů řeky Lubiny. Severním směrem od centra zástavby, byl vybudován areál zemědělské výroby. Východním směrem od zástavby je na potoku Svěčený vybudována vodní nádrž Větrkovice. Vzrostlá zeleň je zastoupena především břehovými porosty řeky Lubiny a dalších drobných vodních toků a lesním masívem na svazích Větrkovické hůrky (447 m n. m.) ve východní části k. ú.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

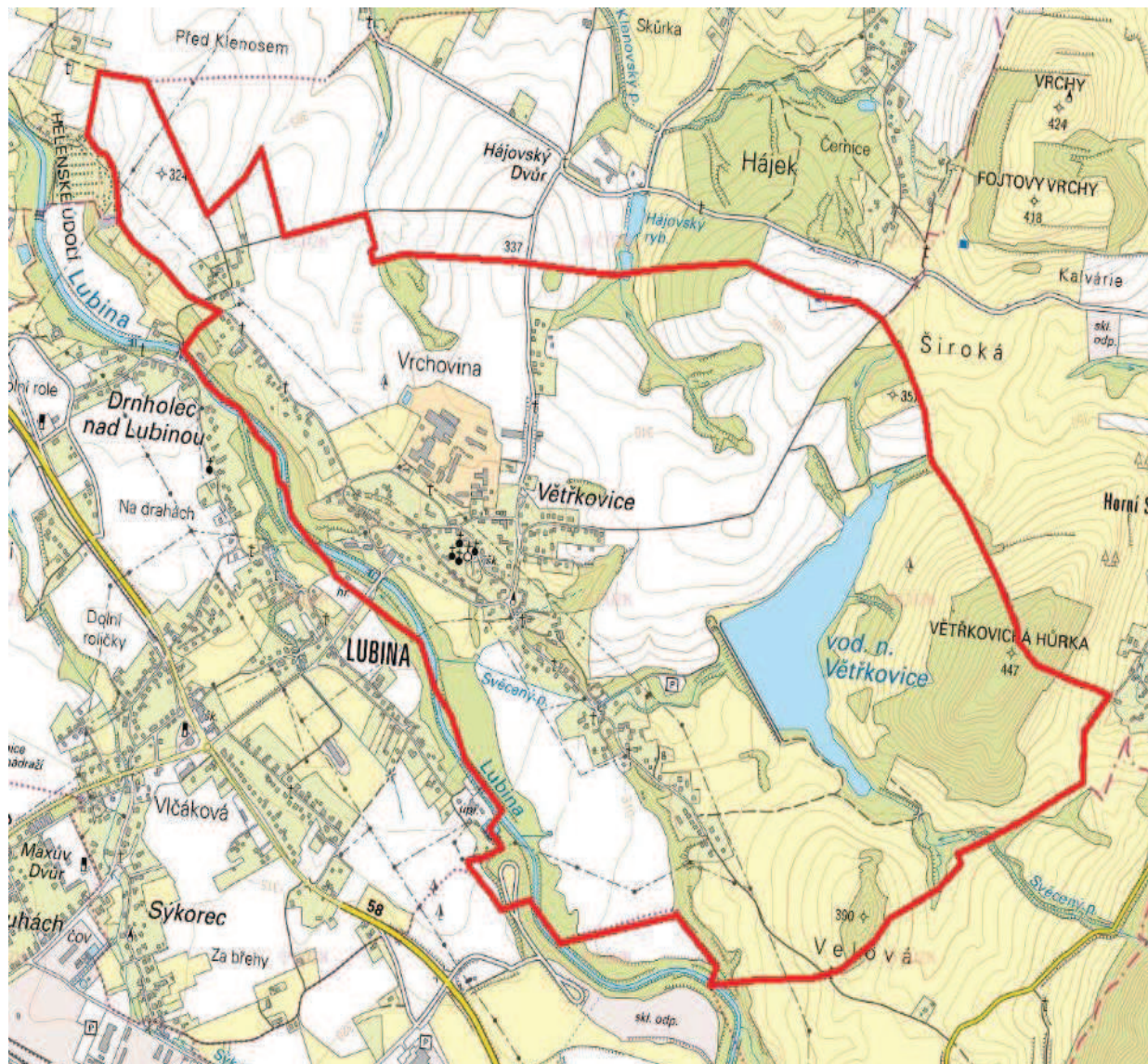

<http://geoportal.msk.cz>,

V k. ú. Větrkovice jsou evidovány dvě nemovité kulturní památky, a to:

- kostel sv. Václava s farou, kapličkami, kamenným křížem a oplocením – ohradní zdí (zapsán do státního seznamu 16. 7. 1996), novorománský kostel vybudovaný v letech 1898 – 1900; kostel je dominantou zástavby, jeho věž je viditelná z větších vzdáleností, např. z komunikace od Hájova, od Drnholce apod.
- sloup se sochou Panny Marie s Ježíškem, proti. č. p. 258, na levém břehu Svěceného potoka, p. č. 1135/2, (zapsán do státního seznamu 3. 5. 1958).

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST KOPŘIVNICE, K. Ú. KOPŘIVNICE

Oblast Kopřivnice byla osídlena ve starší době kamenné. Existence sídliště lidu lužických popelnicových polí ze sklonku pozdní doby bronzové byla prokázána na svahu Červeného kamene, u tzv. Šutyrovy studánky.

K. ú. Kopřivnice se rozkládá v údolí potoka Kopřivnička, sevřeného na západě Bílou horou (556,6m n. m) a na jihovýchodě masivem Červeného kamene (695,0 m n. m) a Pískovny (583,7m n. m.). Nejnižším místem je severní část území, ve kterém opouští tok Kopřivničky k. ú. (cca 300,0 m n.m.).

Kopřivnice jako osada vznikla zřejmě brzy po založení hradu Schauensteina (Šostýna) okolo poloviny 13. století. Zatímco hrad vznikl na kopci v jihovýchodní části území Kopřivnice, zástavba vsi se rozvíjela po obou březích vodního toku Kopřivničky, která pramení na svazích Červeného kamene v jihovýchodní části k. ú., vodní tok protéká západním směrem a následně se stáčí k severu na k. ú. Příbor. Samostatná první zmínka o Kopřivnici je až v zástavní listině z roku 1437. V roce 1812 vznikla v Kopřivnici továrna na výrobu kameniny a hliněného zboží. K jejímu zrušení došlo v roce 1892. V roce 1850 byla v Kopřivnici zahájena výroba bryček a kočárů, která byla od roku 1882 doplněna o výrobu železničních vagónů a v roce 1897 byl v této firmě vyroben první automobil v Rakousku-Uhersku.

Ještě v době mapování v letech 1830 – 1836 šlo o lánovou ves s rozvolněnou zástavbou s převážně dřevěnými stavbami.

Pseudogotický kostel sv. Bartoloměje byl postaven v roce 1894. Nahradil původní dřevěný kostel z 16. století.

Kopřivnice byla v roce 1910 povýšena na městys a v roce 1948 na město. Vesnický charakter zástavby s roubenými domy a poli zanikl s rozvojem automobilky Tatra zejména v 70. letech dvacátého století. Areál továrny zaujímá významnou část města. Rozsáhlá stavební činnost pro výstavbu bytů a občanského vybavení zcela změnila charakter původní zástavby.

Souvislá zástavba je situována podél toku Kopřivničky a silnice II/480 ve směru sever-jih, dále je rozvinuta západním směrem podél silnice II/482 ve směru na Závěšice. Převážně jde o zástavbu sídlištní s doplňující občanskou vybaveností. Zástavba rodinnými domy je situována po obvodu sídlištní zástavby, kromě směru východního, kde je situován rozsáhlý areál automobilky Tatra, na který navazuje v k. ú. Vlčovice Průmyslový park Kopřivnice. Zemědělský areál je situován v severní části k. ú.

Na úpatí Pískovny a Červeného kamene vznikl sportovní areál. V jeho blízkosti, na Červeném kamene, je sjezdovka, která je vedena z k. ú. Lichnova.

Od severu k jihu prochází zástavbou železniční trať. V blízkosti severní části zástavby je nákladové nádraží, západním směrem od tohoto nádraží je areál čistírny odpadních vod.

Zástavba je západním, jihozápadním, jižním a jihovýchodním směrem obklopena menšími celky zemědělsky obhospodařované půdy.

Větší lesní celky jsou v jižní části k. ú. na svazích Bílé hory, Pískovny a Červeného kamene.

S ohledem na vznik a historii osídlení území Kopřivnice je v tomto k. ú. evidována celá řada nemovitých kulturních památek:

- 31022/ 8-1615 zřícenina hradu Šostýna na kopci pod tzv. Pískovnou v Motýlím údolí, parc.čís. 2398/2 les. Pro historii kraje důležitá památka archeologická (nálezy pravěké i středověké) i historická, připomínající počátky osídlení zdejší oblasti. Hrad založen před rokem 1297. Zanikl v 1. polovině 15. století.

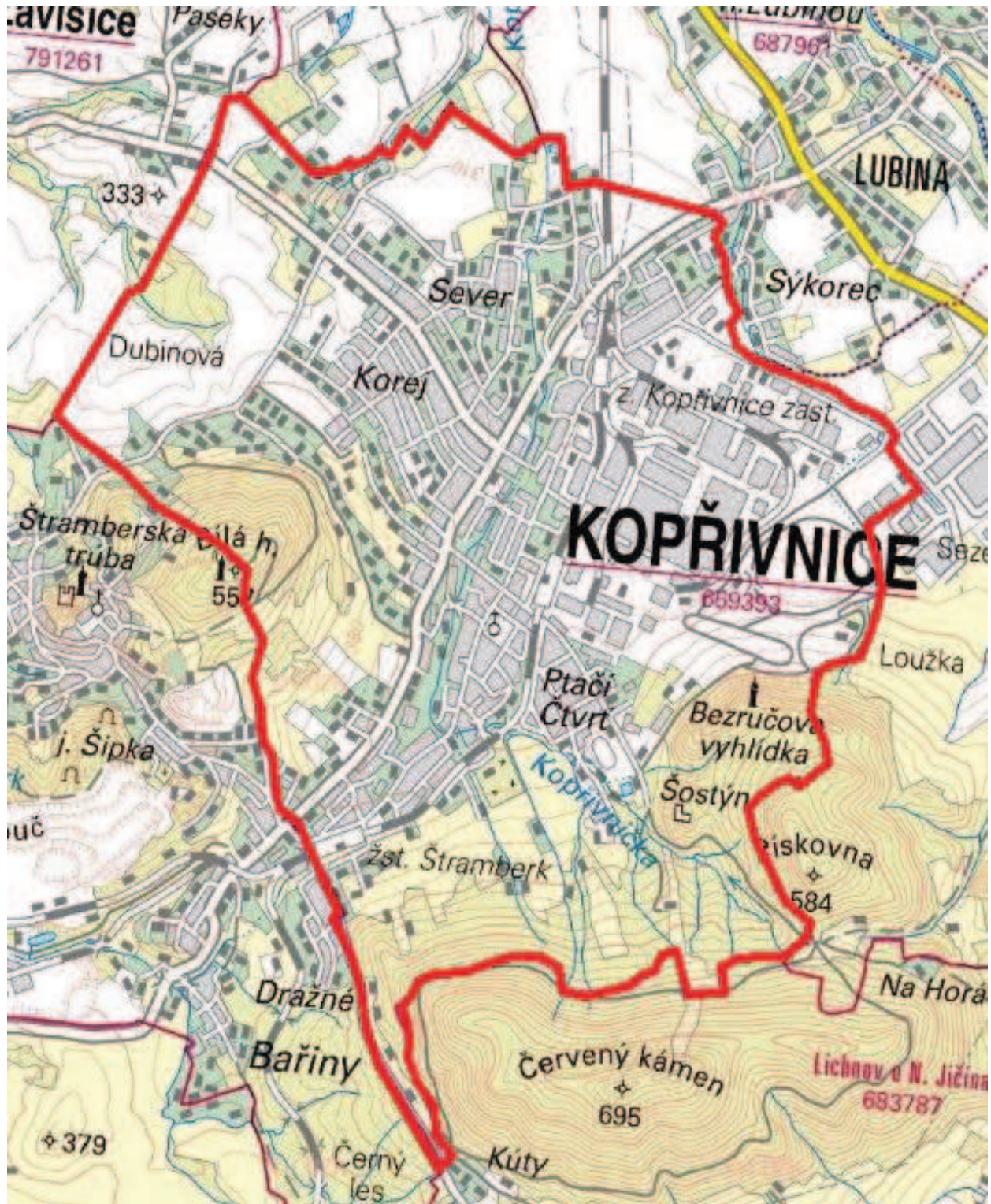
- 13800/ 8-1612 areál starého hřbitova s pozdně empírovými náhrobky; parc.čís. 943/2 o.p.
- Soubor pozdně empírových náhrobků, doplněných hrobkami rodin, významných pro dějiny místního průmyslu (hrobka rodiny Raškovy, hrobka rodiny Šustalovy); v současné době městský park.
- 35742/ 8-1613 kříž zv. Kristiánův před farním kostelem sv. Bartoloměje, parc.čís. 1996/1 o.p.
- 41760/ 8-1620 kříž zv. Váňův, ul. Záhumenní, parc.čís. 2753 o.p. Kříž postaven v roce 1863.
- 20231/ 8-1616 pomník básníka Adolfa Jasníka v Motýlím údolí parc.čís. 1735 - les, postavený v roce 1934
- 31158/ 8-1614 pomník dr. Adolfa Hrstky, při Bílé hoře, Hrstkova cesta, postaven v roce 1934.
- 45466/ 8-1618 pomník Mistra Jana Husa, pod zříceninou hradu Šostýna u lípy v lese parc.čís.1646; historický památník z roku 1933.
- 38515/ 8-1617 pomník Petra Bezruče na Bezručově vyhlídce nad Motýlím údolím parc.čís. 1732; historická památka, postavená v roce 1934.
- 17653/ 8-1619 prehistorické sídliště zv. Šutyrova studánka v západní části severního svahu Červeného kamene u Šutyrovy studánky, parc.čís. 2527 o.p.; archeologická lokalita, rovinné neopevněné sídliště slezské a laténské kultury, nověji zjištěna i keramika púchovské kultury.
- 38917/ 8-1606 fojtství čp. 1 s areálem, ul. Záhumenní, parc.čís. 147, 945, 947; Usedlost sestávající původně z několika objektů, uspořádaných kolem obdélného dvora. V letech 1985 až 1990 prošel areál zásadní rekonstrukcí a bylo zde zřízeno městské muzeum.
- 12284/ 8-3302 býv. arcibiskupský dvůr zv. zemanství čp. 72, ul. B. Němcové parc.čís. 882 st.; zděný přízemní dům z roku 1837, s dochovanou dispozicí a klenbami, na obytnou část navazuje chlév, v němž jsou rovněž zachovány klenby.
- 49749/ 3984 vila tzv. „Šustalova“ čp. 226/8, Štefánikova ul., parc.č. 1930 st.; historizující vila situována v rozsáhlé, parkově upravené zahradě při hlavní komunikaci protínající Kopřivnici.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST MNIŠÍ, K. Ú. MNIŠÍ

Území, na kterém vznikla ves Mniší, patřilo počátkem 13. století českým králům. Okolo roku 1230 se rozhodl král Přemysl Otakar I. kraj od Starého Jičína po Ostravu a mezi Odrou a vrcholy Beskyd kolonizovat. Po založení Příbora a Hukvald bylo u Příbora, proti toku Lubiny, vyčleněno 100 popluzí pro Velehradský klášter. Mniší zde založili ves s názvem "Theodorici villa". První písemná zmínka o této vsi je z roku 1302. Z původní "Theodorici villa" vznikly vesnice Mniší, Větrkovice a Drnholec. Mniší v současné době vytváří jednu ze čtyř místních částí města Kopřivnice.

Zástavba vsi se rozvíjela podél cest vedoucích ve směru západ – východ, od vodního toku Lubiny k lesním masívům na svazích Kazničova (601 m n. m. – vrchol na území obce Hukvaldy). Jde o poměrně kopcovitý terén východně od řeky Lubiny.

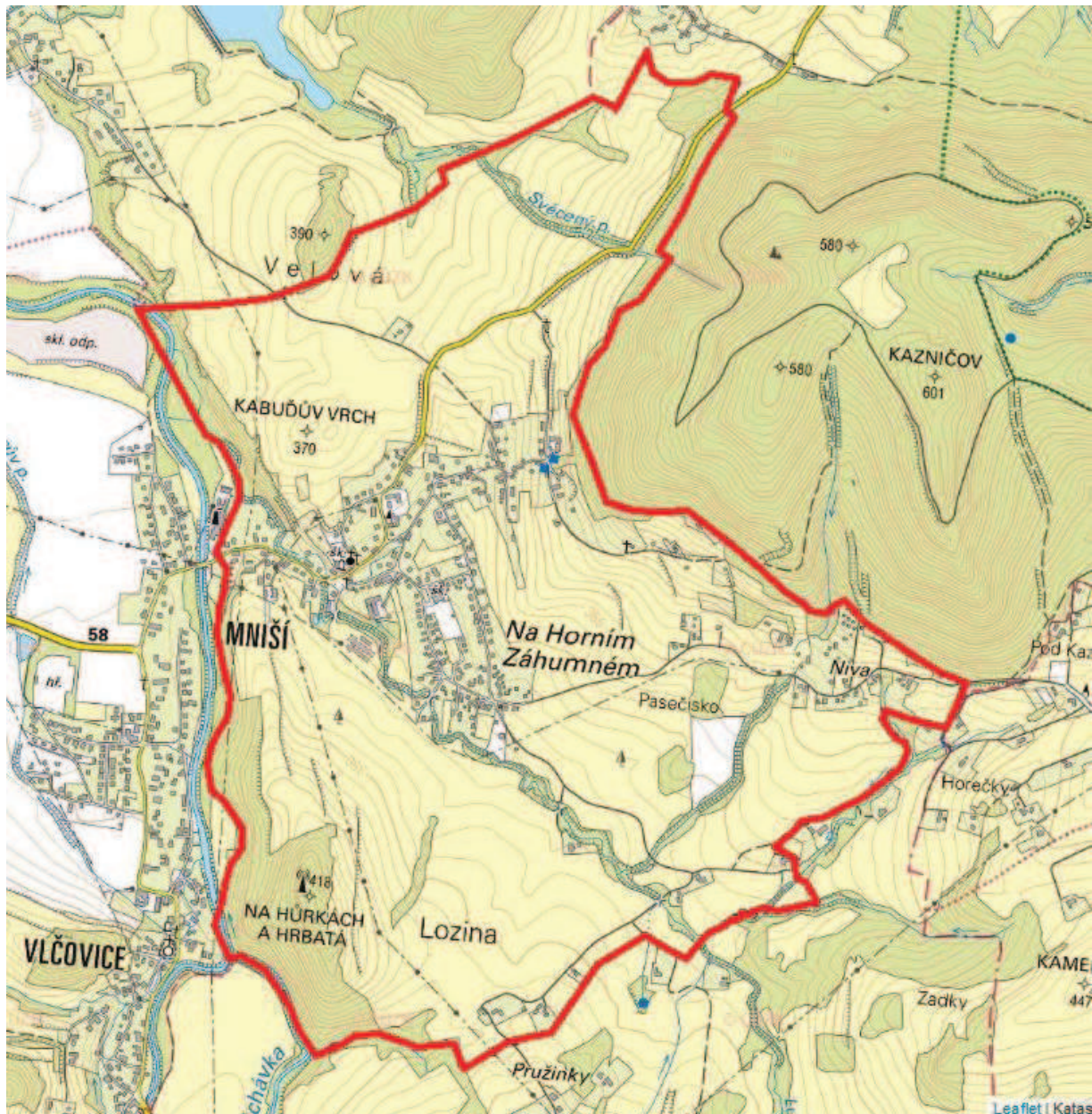
Zástavba je v současné době situována v údolí vodního toku Lubinky, mezi svahy Kabuďova vrchu, který je severním směrem od zástavby a svahy Hůrky, která je v jižní části k. ú., zejména východním směrem na svazích Kazničova.

Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou. Menší lesní celek je na svazích Hůrky. Vzrostlá zeleň je také na březích drobných vodních toků v jižní části k. ú.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

V k. ú. Mniší je evidována pouze jedna nemovitá kulturní památka, a to sloup se sochou Panny Marie s dítětem, na křižovatce u č. p. 72 a 79 (č. rejstř. 33148/8-1633).

MĚSTO KOPŘIVNICE, MÍSTNÍ ČÁST VLČOVICE, K. Ú. VLČOVICE

První písemná zmínka o Vlčovicích pochází z roku 1437, kdy se psalo o vsi "Velicovice". Ves byla založena na levém břehu řeky Lubiny v rovinatější části území. Zástavba se rozvíjela jižním směrem pod svahy Holého vrchu a západním směrem k Babincovému potoku, který v severní části k. ú. ústí do Lubiny.

Obytná zástavba je tvořena převážně rodinnými domy a usedlostmi. V jižní části zástavby je kostel Všech svatých (založen na počátku 16. století) s areálem hřbitova. V severozápadní části k. ú. byl vybudován průmyslový park, který navazuje na areál Tatry Kopřivnice a.s. v k. ú. Kopřivnice.

Mezi tímto areálem a obytnou zástavbou jsou plochy zemědělsky obhospodařované půdy, které jsou členěny vzrostlou břehovou zelení kolem drobných vodních toků.

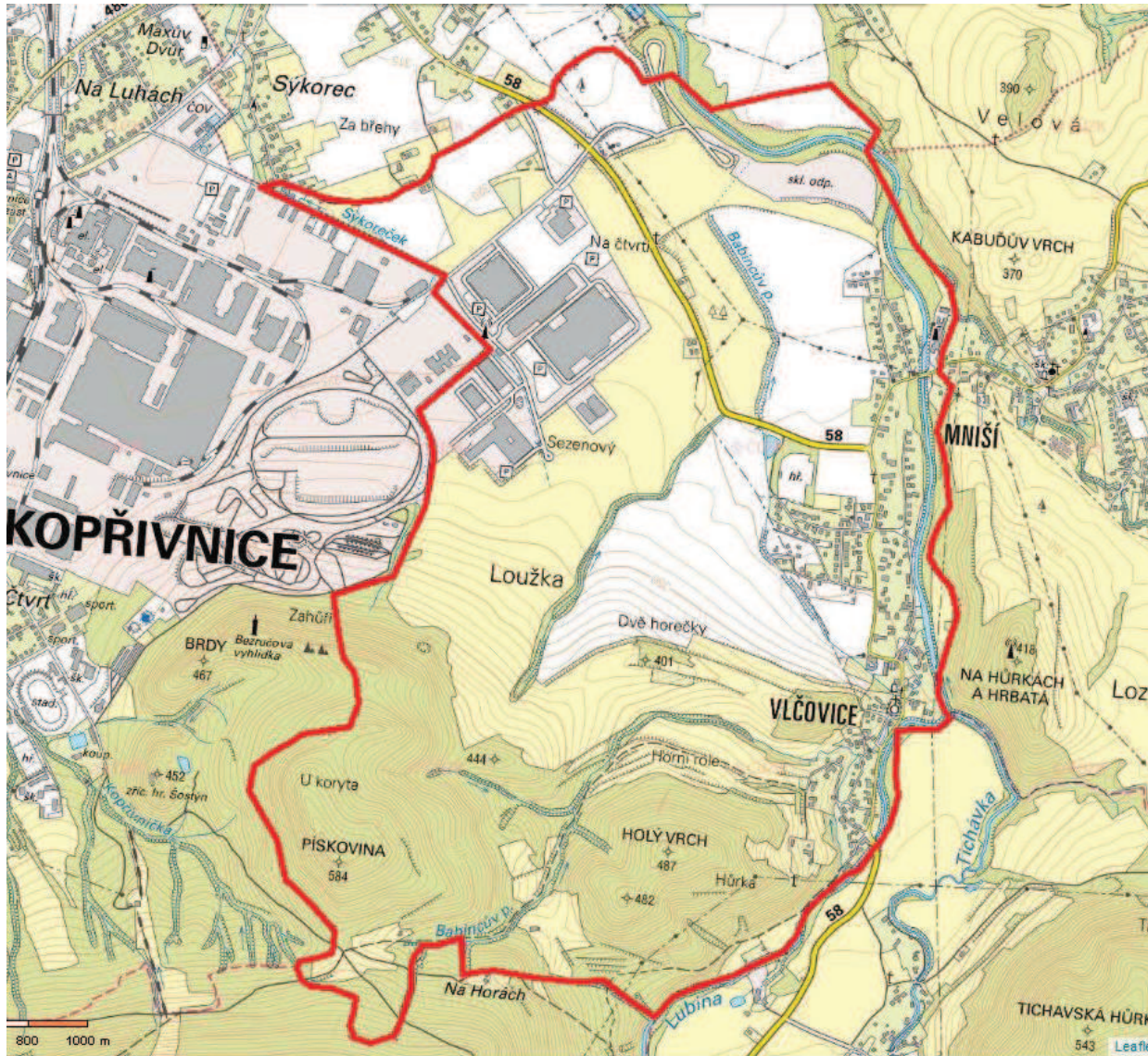
Menší výrobní areál je situován také v severovýchodní části k. ú., na pravém břehu Lubiny. Poměrně rovinatý terén v severní části k. ú. přechází jižním směrem do kopcovitého terénu - Holý vrch (487 m n. m.), Pískovna (584 m n. m.).

Lesní masívy pokrývají svahy Pískovny a Holého vrchu v jižní části k. ú.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

V k. ú. Vlčovice je jako nemovitá kulturní památka evidován kostel Všech svatých (č. rejstříku 33259 / 8-1697).

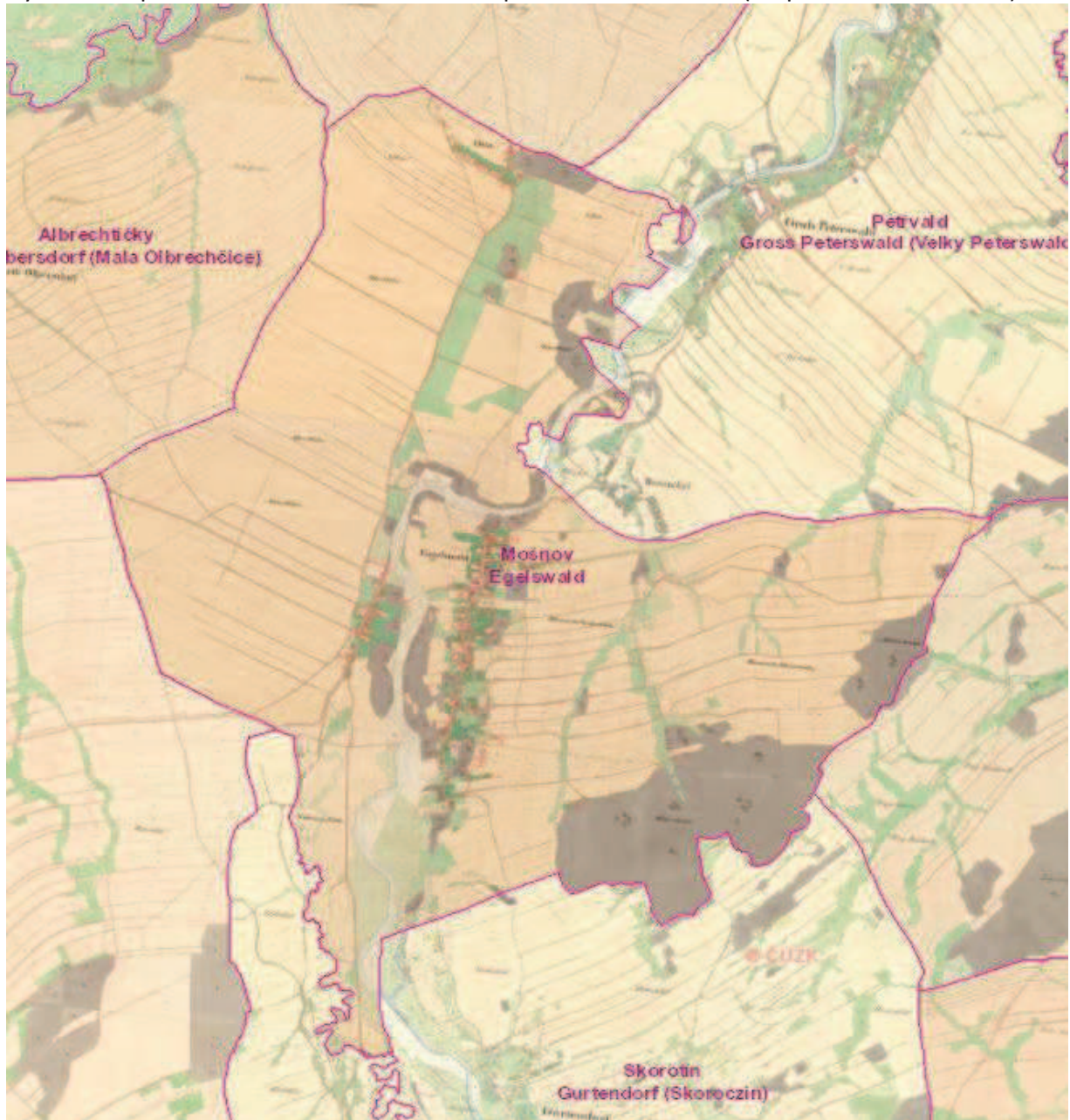
OBEC MOŠNOV, K. Ú. MOŠNOV

První písemná zmínka o vsi Mošnov pochází z roku 1367. Ves Mošnov vznikla na pravém břehu řeky Lubiny, na levém břehu vznikla osada Mošnovec. V jejich blízkosti založili němečtí kolonizátoři osadu Engeswald. Později zástavba Engeswaldu a Mošnova splynula.

Dominantou centrální části zástavby je kostel sv. Markéty, který byl postaven v letech 1806 – 1807.

V severní části Mošnova vznikla osada Harty.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

Další rozvoj Mošnova souvisí s vybudováním letiště v letech 1955 – 1960. Původně sloužilo převážně vojenským účelům a jen z části k civilním. Od roku 1993 je Mezinárodní letiště

Leoše Janáčka využíváno k letecké přepravě a ke komerčním a podnikatelským účelům. Výstavbou letiště zanikla osada Harty. K. ú. Harty existuje a náleží do správního území obce Petřvald.

Stávající zástavba obce je tvořena převážně jednopodlažními rodinnými domy a usedlostmi s podkrovím. Stavby občanské vybavenosti jsou rozptýleny mezi obytnou zástavbou. Výšková hladina těchto staveb je stejná jako u staveb rodinných domů.

V jihozápadní části k. ú., v lokalitě mezi silnicí I/58 a areálem letiště, se postupně rozvíjí rozsáhlá průmyslová zóna.

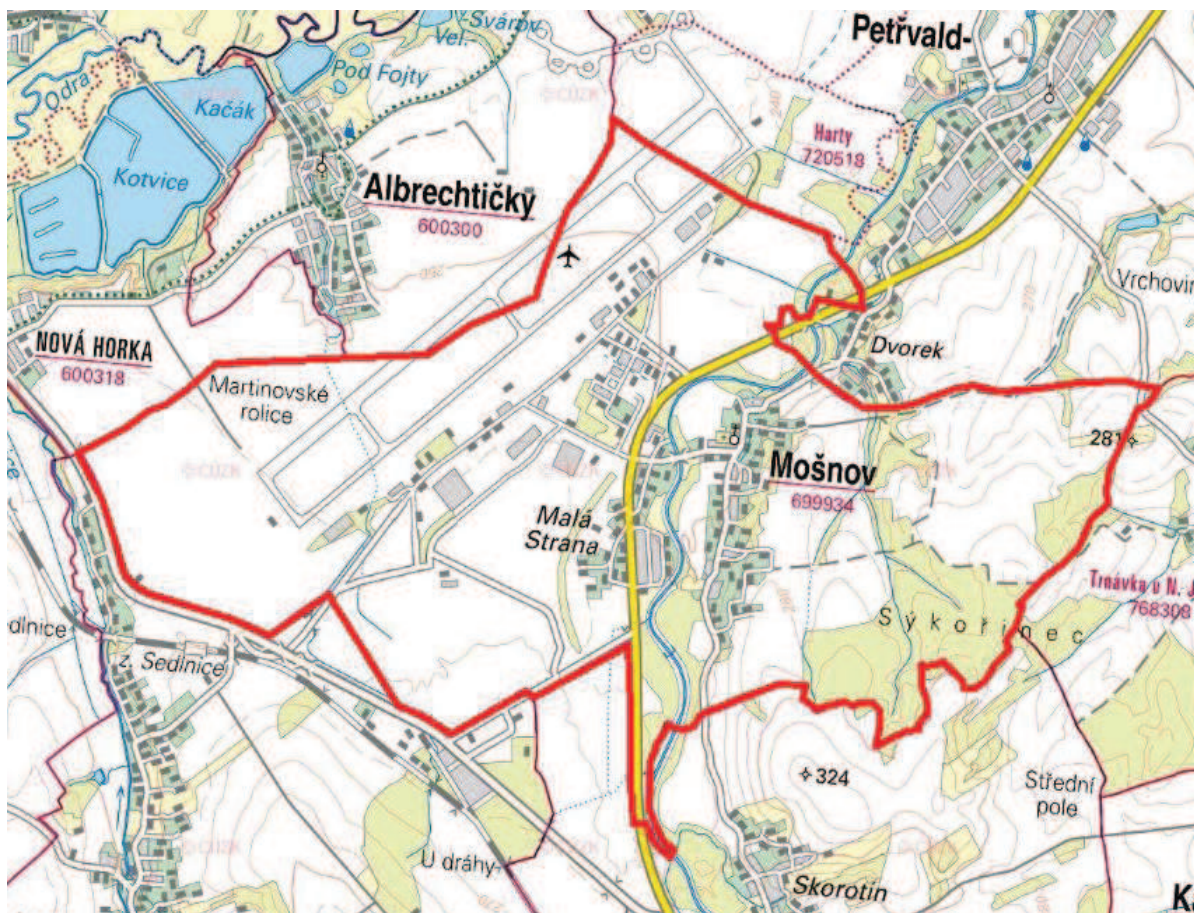
Západní část k. ú., ve které je situováno letiště, je rovinatá. Mírné kopce jsou v jihovýchodní části k. ú. Jde o svahy kopce Na Výšině, jehož vrchol (326 m n. m.) je již na území obce Skotnice. Nejnižším místem je severní část k. ú., území ve kterém k. ú. opouští tok Lubiny (cca 250 m n. m.).

Severovýchodní, východní a jižní část zástavby je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou.

Zeleň v obci zastupují menší lesní a břehové porosty podél vodního toku Lubiny. Větší lesní celek je ve východní části k. ú.

Jihozápadní až západní částí k. ú. prochází nově vybudovaná železnice s železniční stanicí Mošnov, Ostrava Airport.

V obci je evidována jedna nemovitá kulturní památka, č. rejstříku 35375 / 8-2080, jiné drobné dílo - kamenná křtitelnice (od 3. 5. 1958), při kostele sv. Markéty, nyní umístěna v Muzeu Novojičínka.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC PETŘVALD, K. Ú. HARTY

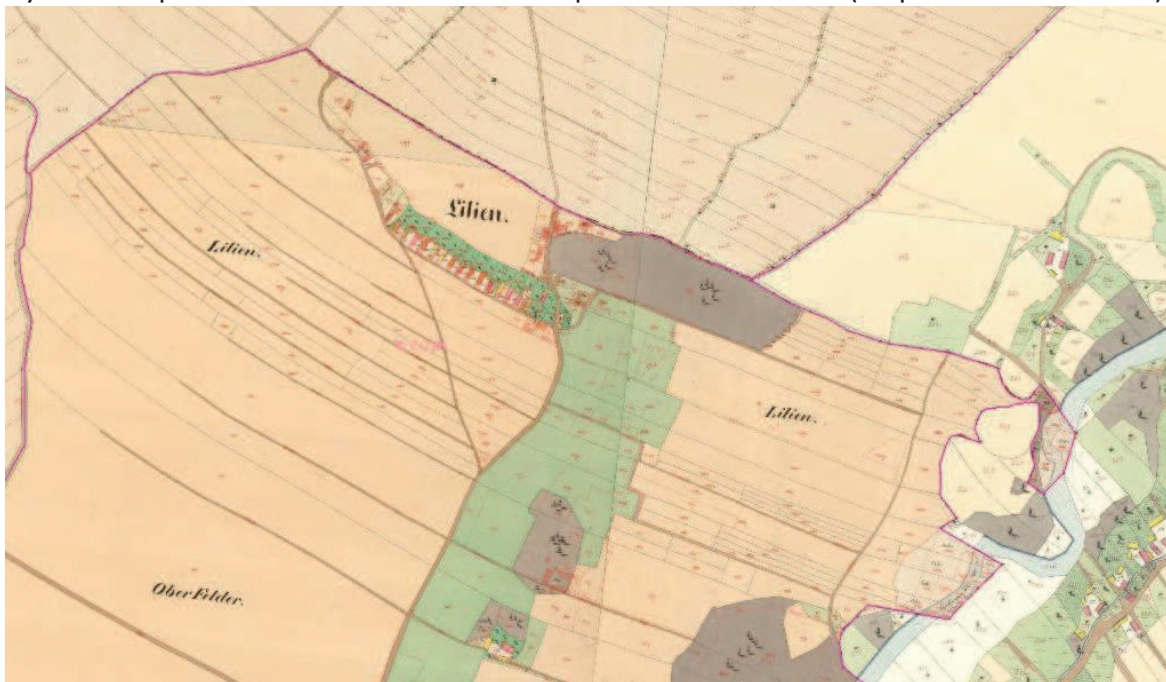
Ves Harty vznikla v roce 1780 na panství hrabat Vetterů z Lilie za účelem obhospodařování zemědělské půdy v období raabizace (poddanské a pozemkové reformy za vlády Marie Terezie, jejímž iniciátorem byl dvorní rada F. A. Raab). Cílem této reformy byla snaha zvýšit produktivitu zemědělské výroby a současně upustit od rozsáhlých robotních povinností.

Původní název Lilien se v roce 1851 změnil na Harty.

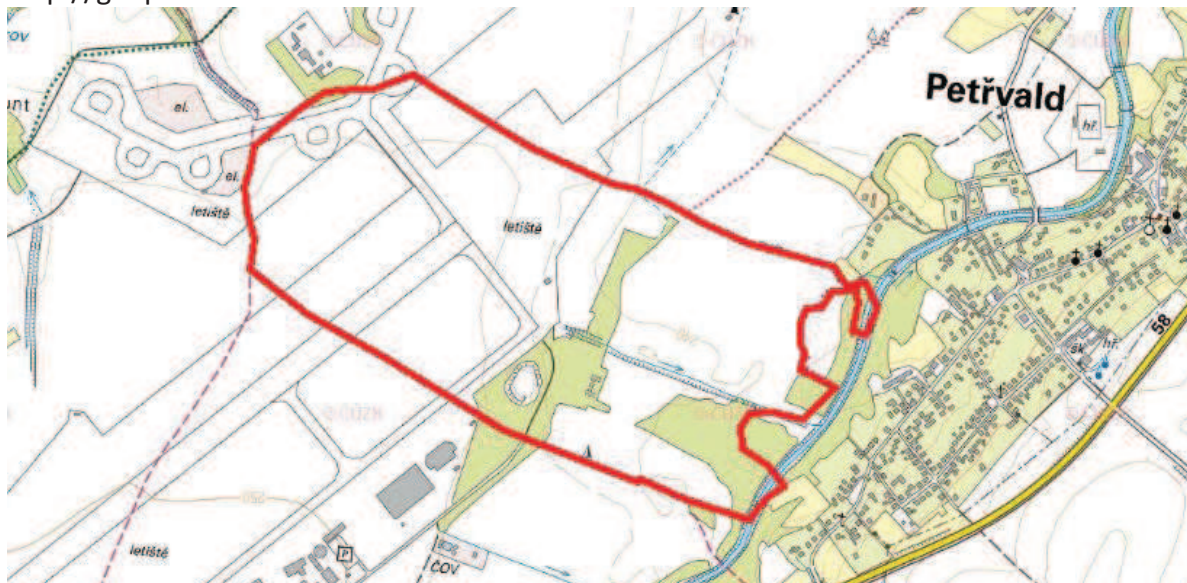
Vesnice (cca 40 domů) byla zbourána v roce 1956 za účelem výstavby letiště Ostrava – Mošnov.

Západní část k.ú. zaujímá areál letiště, východní část k.ú. je tvořena zemědělsky obhospodařovanou půdou a menšími lesními porosty, které jsou zčásti zároveň břehovými porosty vodního toku Lubiny, která protéká jihovýchodním okrajem k. ú.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC PETŘVALD, K. Ú. PETŘVALD U NOVÉHO JIČÍNA

Ves Petřvald (možná původně Petrovicz, jak je uvedeno v listině z 18. prosince 1359) byla pravděpodobně založena v době první biskupské kolonizace na konci 13. nebo počátkem 14. století. Ves byla založena na pravém břehu vodního toku Lubiny, která protéká východní částí území Petřvaldu ve směru jih – sever. Zástavba Petřvaldu se postupně rozvíjela oboustranně podél cesty, která byla vybudována v souběhu s Lubinou. V jižní části k. ú. vznikla osada Dvorek (Rosenthal).

Východně od centrální části zástavby byl postaven v letech 1793 – 95 kostel sv. Mikuláše, který již v roce 1846 musel být přestavěn.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

Zástavba se od doby mapování zahušťovala a rozvíjela zejména východním směrem do polí. Zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy. V současné době je další rozvoj zástavby východním směrem významným způsobem omezen trasou silnice I/58, která vytváří obchvat zástavby Petřvaldu u Nového Jičína. Kostel sv. Mikuláše je v současné době situován v centrální části zástavby.

Území východně od trasy silnice I/58, s výjimkou zástavby lokality Dvorek, je tvořeno zejména zemědělsky obhospodařovanou půdou, do které zasahuje zemědělský areál. Zeleň v území je zastoupena drobnými lesíky a břehovými porosty jak Lubiny, tak vodního toku Trnávky s jejími levobřežními přítoky.

Území Petřvaldu u Nového Jičína je poměrně rovinaté, mírně se svažuje k severovýchodu. Nejvýše položeným místem je kopec Za humny (277 m n. m.), jeho vrchol je již ale na území Mošnova. Nejnižše položeným místem je lokalita, kde vodní tok Lubiny pokračuje na k. ú. Košatka (cca 230 m n. m.)

V Petřvaldu u Nového Jičína nejsou evidovány nemovité kulturní památky.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC PETŘVALD, K. Ú. PETŘVALDÍK

Ves Petřvaldík (Klein Peterswald) byla založena v blízkosti pravého břehu vodního toku Odry, podél cesty. První písemná zmínka o vsi pochází z roku 1389.

V terénní sníženině, u cesty z Petřvaldíku do Košatky, v lokalitě Zimý důl, byl postaven vodní mlýn. První zmínka o tomto mlýně pochází z roku 1776. Objekty mlýna stojí stále, ale mlýn již neslouží původnímu účelu a je využíván k bydlení.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

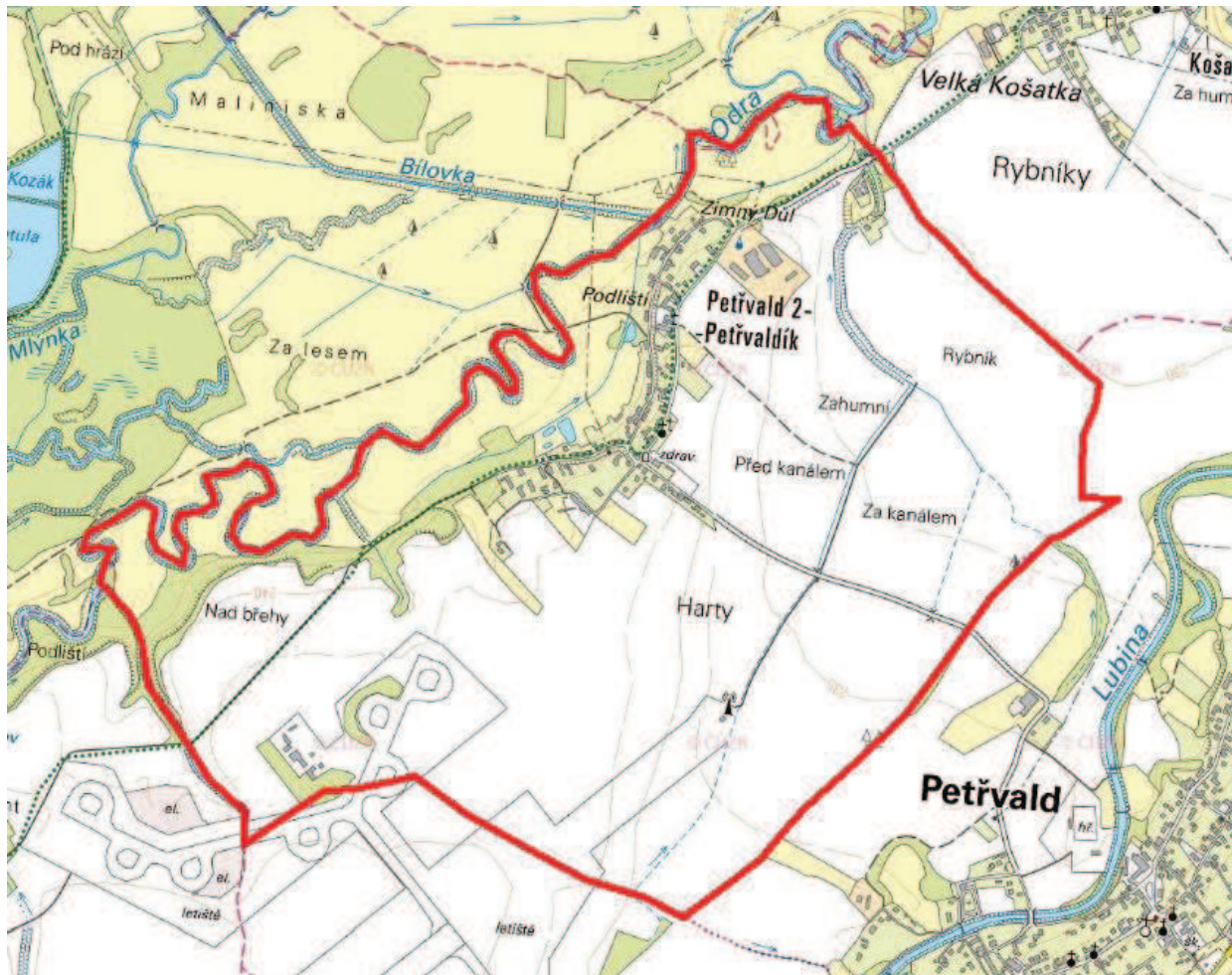
Zástavba sídla se rozvíjela od doby mapování v letech 1830 až 1836 jen v malém rozsahu. V návaznosti na severovýchodní část zástavby byl vybudován zemědělský areál. Zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi. Do jižní části k.ú zasahuje mezinárodní letiště Ostrava – Mošnov.

Vzrostlá zeleň je v tomto k. ú. zastoupena pouze drobnými remízky v jihozápadní části k. ú. a břehové porosty kolem mlýnské náhonu.

Převážnou část k. ú. zaujímá zemědělsky obhospodařovaná půda.

Území tohoto k. ú. je rovinaté. Mírně se svažuje od jihovýchodu k severozápadu.

V Petřvaldíku je evidována jedna nemovitá kulturní památka, a to venkovský dům č. p. 29 (č. rejstříku 27770/8-1649).

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. HÁJOV

Vesnice Hájev vznikla v letech 1780 až 1797 parcelací vrchnostenského dvora. Ves nevytvářela a dodnes nevytváří souvislou zástavbu.

Původně rozptýlená obytná zástavba v k. ú. Hájev se postupně zahušťuje podél místních komunikací a silnice III/4806.

Pravděpodobně delší historii než samotná ves má Hájovský dvůr, ale doba jeho založení není známa. Byl jedním z hukvaldských panských dvorů (www.hrady.cz). V pozdějších letech zde byla provozována zemědělská živočišná výroba. Některé z původních objektů byly zbořeny a nahrazeny objekty novými. V současné době jde o zdevastovaný areál.

Jižně od Hájovského dvora byl na bezejmenném přítoku vodním toku Klenos vybudován Hájovský rybník, který je tvořen dvěma rybníky a v současné době slouží k chovu ryb.

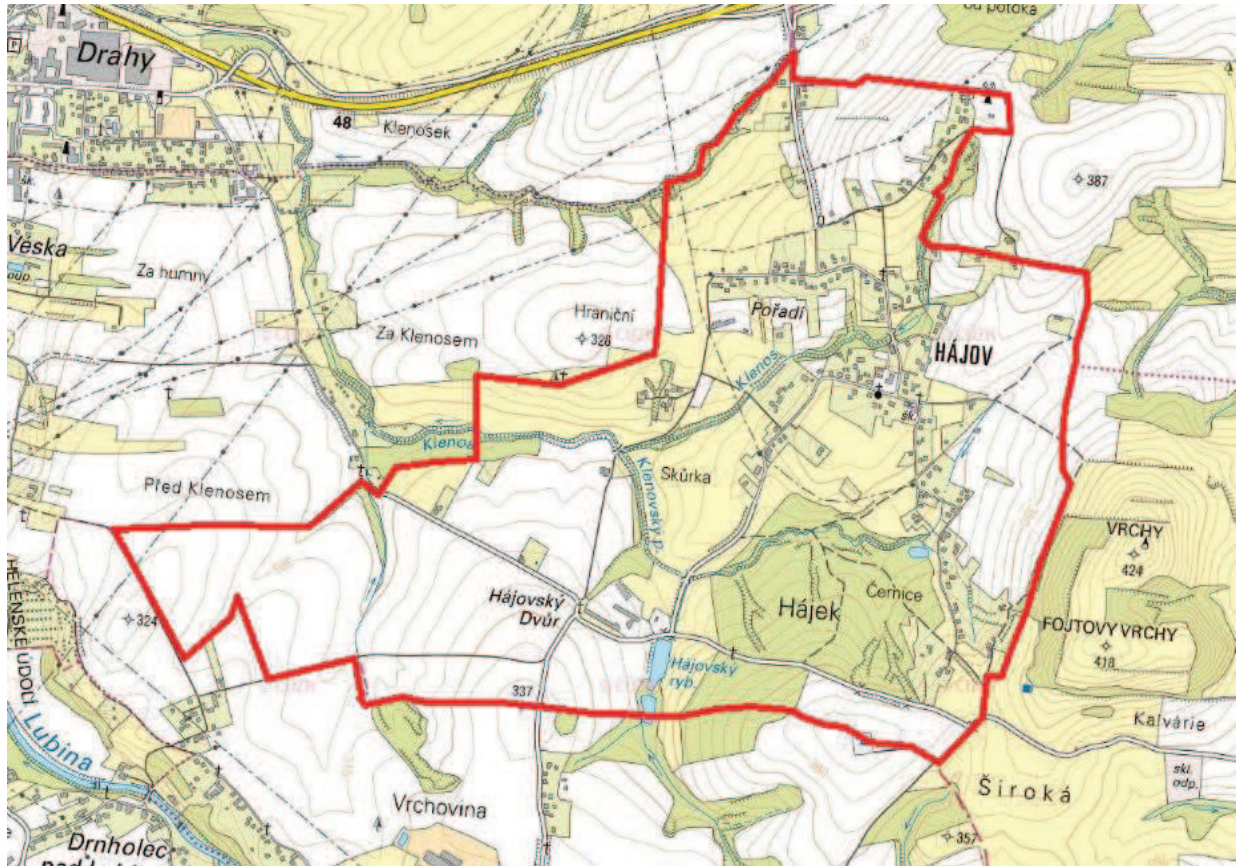
Rozvoj zástavby je ovlivněn konfigurací kopcovitého terénu. Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou, vzrostlá zeleň je zastoupena zejména břehovými porosty kolem vodních toků. V jižní části k. ú. je na severních svazích kopce Kopčanka (370 m n. m.) rozsáhlejší lesní porost.

V tomto k. ú. nejsou evidovány nemovité kulturní památky.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. PŘÍBOR, K. Ú. KLOKOČOV U PŘÍBORA

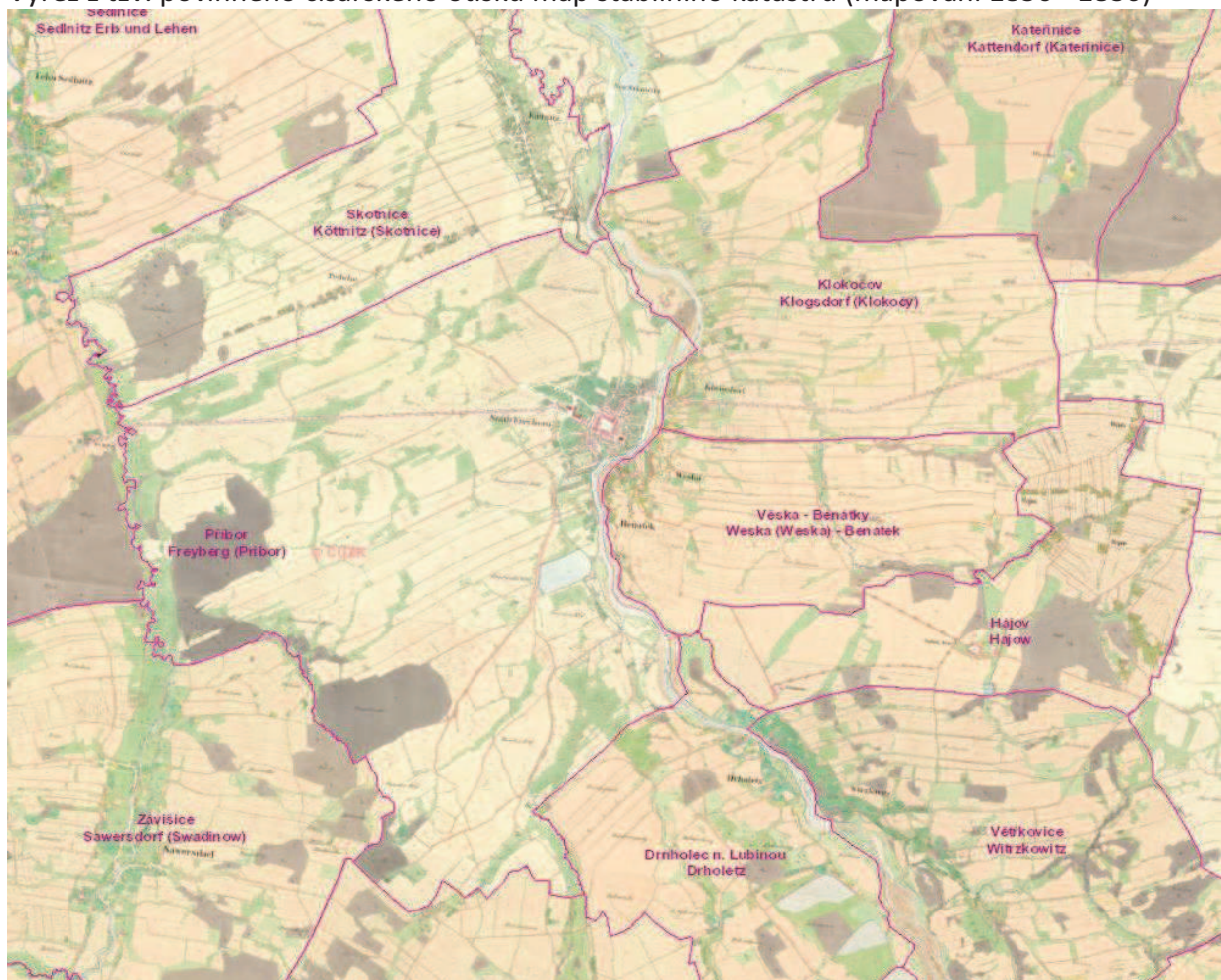
Příbor je jedním z nejstarších měst severovýchodní Moravy a nejstarším městem okresu Nový Jičín. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1251, kdy byl založen jako osada s městským právem. Příbor se rozkládá na obou březích Lubiny. Od počátku šlo o významné správní, hospodářské centrum okolí. V roce 1292 je jmenován jako městečko a v roce 1294 jako město.

Příborským náměstím procházela diagonálně "polská" obchodní cesta, vedoucí z Moravy do Slezska.

Centrální část města s kostelem Narození Panny Marie byla vybudována na návrší na levém břehu Lubiny (městský vrch). Na pravém břehu Lubiny byly založeny vsi Klokočov u Příbora, Véska a Benátky. V době mapování v letech 1830 až 1836 byla již zástavba těchto vsí srostlá. Původně samostatné katastrální území Véska – Benátky jsou v současné době součástí k. ú. Příbor. Jako samostatné k. ú. zůstal Klokočov u Příbora.

Zatímco zástavba v Klokočově, Vésce a Benátkách měla charakter rozvolněné vesnické zástavby převážně ze zemědělských usedlostí a chalup, zástavba Příbora, která se rozvíjela kolem cest od náměstí, měla již ulicový charakter.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 - 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

Zástavba se rozvíjela zejména západním, jihozápadním, jižním směrem a omezeně i severním směrem. V současné době bariéry dalšího rozvoje zástavby na levém břehu Lubiny vytváří severním směrem silnice D48, západním směrem silnice I/58. Zástavba sídel založených na pravém břehu Lubiny, tj. Klokočova, Véska a Benátek se postupně zahušťovala a zejména Véska se rozvíjela dále východním směrem. Jde zejména o zástavbu obytnou doplněnou občanskou vybaveností. Zemědělský areál byl vybudován jihozápadně od stávající zástavby. Významným prvkem v území je také rozvodna Příbor, která je situována jižně od zástavby Příbora.

V jižní části Klokočova byly kolem silnice D48 vybudovány výrobní areály zejména s výrobou průmyslovou, čímž se významným způsobem změnil původní charakter zástavby.

Vzhledem k zachované půdorysné struktuře centrální část města a řady významných staveb od zbytků středověkého opevnění, renesančních domů po obvodu náměstí apod. byla historická část zástavby města Přebor prohlášena dne 19. 4. 1989 Městskou památkovou rezervací nařízením vlády ČR č. 54/1989 Sb. Rozloha MPR je 8,5 ha. Dne 8. 6. 1998 bylo vymezeno rozhodnutím Okresního úřadu Nový Jičín ochranné pásmo MPR Přebor o rozloze 48,4 ha za účelem ochrany nenahraditelné kulturně historické hodnoty této MPR.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

Nemovitě kulturní památky (památky označené * jsou součástí MPR Příbor)

Číslo rejstříku	čp.	Památko	Ulice,nám./umístění
36112/8-1661*		kostel Narození Panny Marie (areál)	Farní ul.
30681/8-1663*		kostel sv. Kříže	Místecká ul.
19162/8-1664*		kostel sv. Valentina	Lidická ul.
42230/8-1662		kaple sv. Františka Serafinského	Křivá ul.
10196/8-3861		krucifix	Na Benátkách, při čp. 912
52157/8-4092		krucifix	na zahradě při domu čp. 868
101228*		krucifix	u kostela sv. Valentina
50674/8-4005*		socha sv. Jana Nepomuckého	Nádražní
30982/8-1665*		sousoší P. Marie	nám. Sigmunda Freuda
39354/8-2099		sloup se sochou P. Marie Assumpty	Tyršova, při čp. 475
50495/8-4004		pomník P. Řehoře Volného	Frenštátská ul., u nádraží
11359/8-3951*		kašna - fontána	nám. Sigmunda Freuda
37293/8-2300*	čp.1	měšťanský dům	Politických vězňů
22815/8-2301*	čp.2	měšťanský dům	Politických vězňů
35964/8-2302*	čp.3	měšťanský dům	Politických vězňů
27898/8-2278*	čp.4	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda

37843/8-1657*	čp.5	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
21051/8-1658*	čp.6	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
29317/8-2279*	čp.7	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
36634/8-2280*	čp.8	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
26711/8-2281*	čp.9	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
22176/8-2282*	čp.10	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
36476/8-1659*	čp.11	městský dům	Jičínská
39260/8-2295*	čp.12	městský dům	Jičínská
20762/8-2296*	čp.13	městský dům	Jičínská
20630/8-2297*	čp.14	městský dům	Jičínská
15778/8-2298*	čp.15	městský dům	Jičínská
27799/8-2299*	čp.16	městský dům	Jičínská
11369/8-3953*	čp.19	radnice	nám. Sigmunda Freuda
21493/8-1653*	čp.20	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
26271/8-1654*	čp.21	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
45103/8-1655*	čp.22	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
21813/8-1656*	čp.23	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
46388/8-2283*	čp.24	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
19382/8-2284*	čp.27	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
22208/8-2285*	čp.28	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
40762/8-2286*	čp.30	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
41818/8-2287*	čp.31	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
14968/8-2288*	čp.32	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
49747/8-3983	čp.35	činžovní dům	nám. Sigmunda Freuda
16697/8-2303	čp.36	městský dům	K. H. Máchy
46721/8-2304*	čp.37	městský dům	Místecká
20383/8-2305*	čp.38	měšťanský dům	Místecká
20666/8-2306*	čp.40	měšťanský dům	Místecká
16123/8-2307*	čp.41	městský dům	Místecká
16222/8-2289*	čp.42	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
13950/8-2290*	čp.43	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
27214/8-2292*	čp.44	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
46286/8-2291*	čp.45	městský dům	nám. Sigmunda Freuda
23772/8-2293*	čp.46	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
29847/8-2294*	čp.47	měšťanský dům	nám. Sigmunda Freuda
32345/8-1666*	čp.50	kolej piaristická	Lidická ul.
50710/8-4017	čp.80	městský dům	Ostravská
101582*	čp.117	městský dům - rodný dům Sigmunda Freuda	Zámečnická
34898/8-1660	čp.266	městský dům Pod Františkem	Křivá
29733/8-2841	čp.317	městský dům	Úzká
11360/8-3952*	čp.354	škola Armanka	V Kopci
33991/8-2310*	čp.358	městský dům	Farní
23654/8-2842*	čp.363	městský dům	Stojanova
47013/8-2311	čp.364	fara	Stojanova
29469/8-2843*	čp.399	městský dům	Stojanova
20131/8-2844*	čp.417	městský dům	Nádražní
28916/8-2308*	čp.685	městský dům	Nádražní
103152	čp.764	sýpka	Ostravská

MĚSTO PŘÍBOR, K. Ú. PRCHALOV

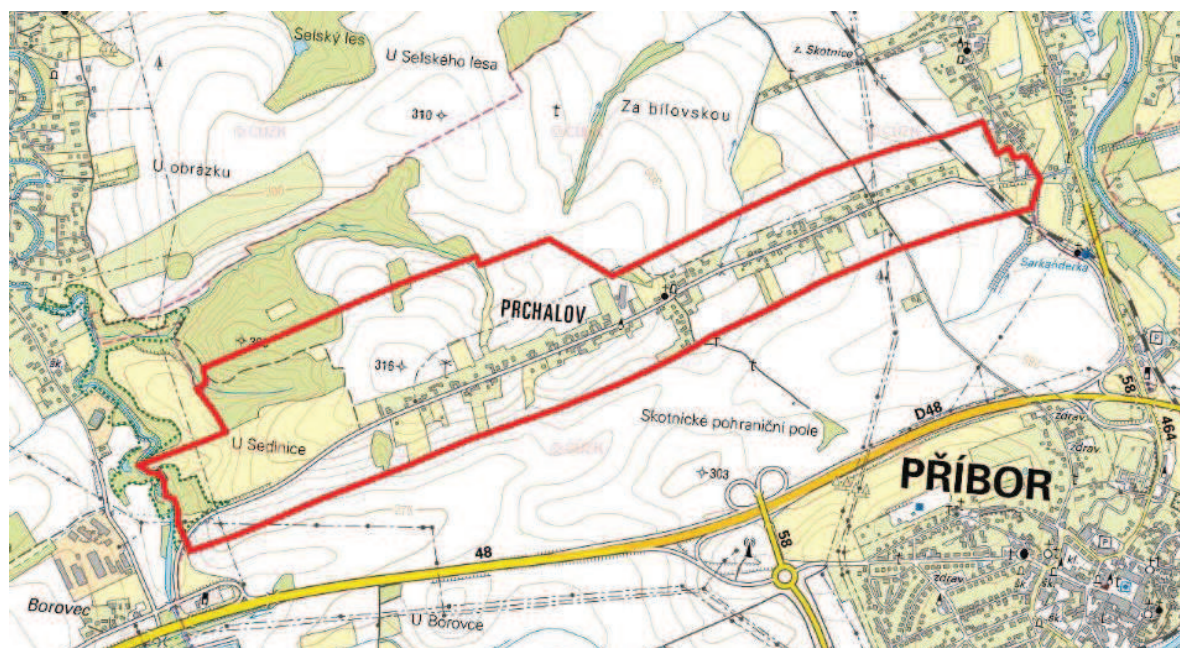
Ves Prchalov, na rozdíl od většiny sídel v SO ORP Kopřivnice, nebyla založena v údolí vodního toku, ale na mírném návrší v roce 1798. Vznikla parcelací vrchnostenského dvora a byla součástí Hukvaldského panství. Zástavba byla situována oboustranně podél cesty od Skotnice směrem na západ (k Sedlnici). Od roku 1850 ves náležela ke Skotnici, od roku 1867 byl Prchalov samostatnou obcí. V roce 1976 byl Prchalov připojen ke správnímu území města Příbor. Jde o nejmenší sídlo v SO ORP Kopřivnice.

V následujících letech se zástavba mírně zahušťovala, ale ulicový charakter zástavby byl zachován.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 - 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC SKOTNICE, K. Ú. SKOTNICE

Současná obec Skotnice vznikla sloučením sídel Skotnice, Stíkovce a Skorotín. První zmínka o Skorotínu se datuje již k roku 1278. Ves byla založena na pravém břehu Lubiny.

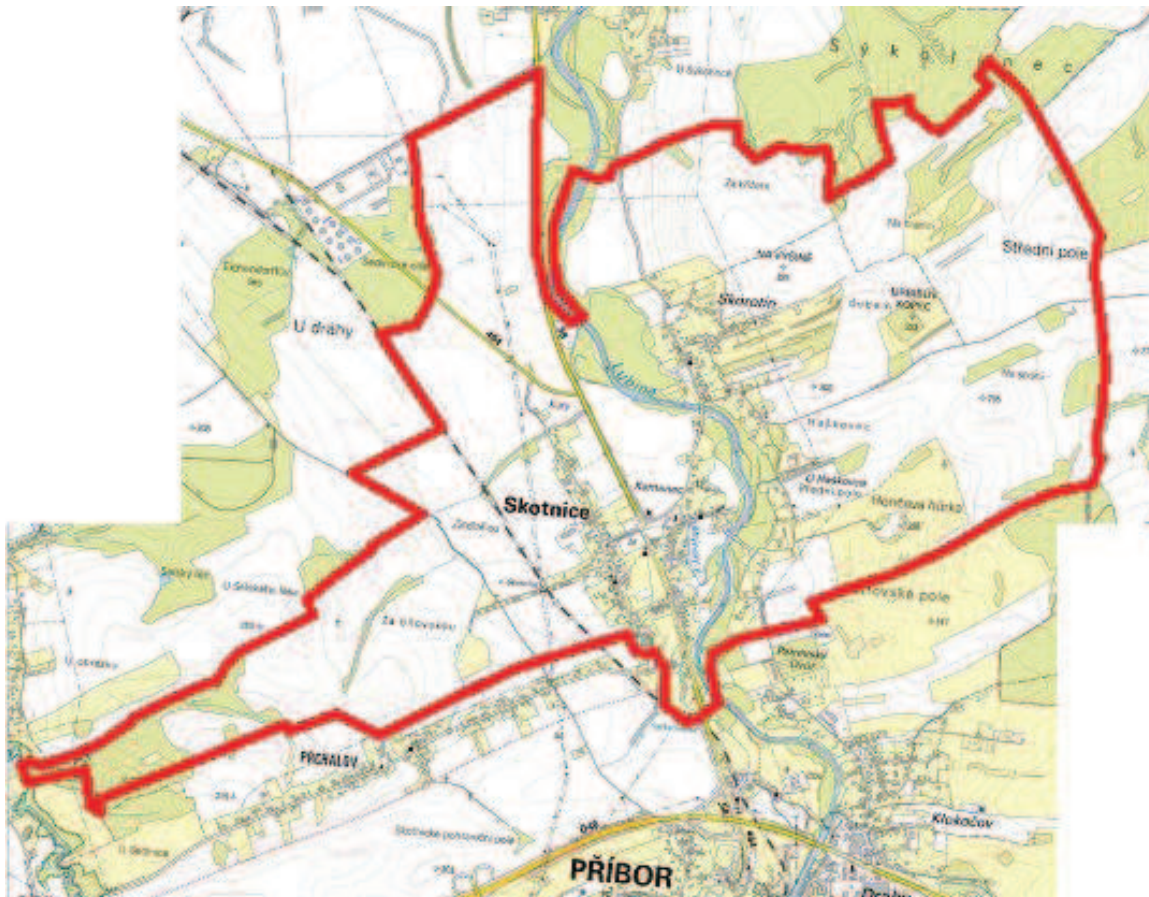
Ves Stíkovce byla založena na levém břehu Lubiny. První zmínka o Stíkovci pochází ze 14. století. V letech 1850 – 1870 byl osadou Skorotína a následně, až do roku 1968 byl samostatnou obcí.

Ves Skotnice byla založena západně od Stíkovce, podél silnice. První písemná zmínka o vsi Skotnici pochází z roku 1330.

V době mapování v roce 1833 bylo součástí Skotnice sídlo Prchalov, které se rozkládá na mírném návrší v jihozápadní části území obce Skotnice. Ves Prchalov vznikla v roce 1798, náležela ke Skotnici od roku 1850 a od roku 1867 se stala samostatnou obcí. V roce 1976 byl Prchalov připojen ke správnímu území města Příbor.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1833)

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

Rozvolněná zástavba Skorotína se od doby mapování v roce 1833 postupně mírně zahušťovala a rozvíjela podél cesty propojující Skorotín se Stikovcem. Přes Lubinu byl pravděpodobně brod, v současné době je zde most. Ve Skorotíně je dosud patrná zástavba německého typu s uzavřenými dvory.

Západně od centrální části zástavby Skotnice byl vybudován zemědělský areál.

K rozvoji zástavby došlo i ve Stikovci a Skotnici. Mezi Stikovcem a Skotnicí prochází silnice I/58. Původně byla ve Stikovci nejrozvolněnější zástavba. V současné době tvoří centrální část obce Skotnice. Zástavba Skotnice je situována mezi silnicí I/58 a železniční tratí a má spíše ulicový charakter. Železnice s železniční zastávkou Skotnice prochází západní částí k. ú.

V obci jsou evidovány dvě nemovité kulturní památky. Boží muka se nacházejí po pravé straně cesty z Mošnova do Příbora (č. rejstř. 39043/8-1672), na pozemku parc. č. 319 a kaple sv. Jana Sarkandra (č. rejstř. 103763) na pozemku parc. č. 302/2, jižně od zástavby Skotnice, mezi železniční tratí a silnicí III/4808.

V žádném sídle nejsou žádné významnější dominantní stavby, převládá zástavba dvoupodlažními rodinnými domy a usedlostmi.

Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou. Zeleň je v tomto k. ú. zastoupena převážně drobnými lesíky a břehovými porosty kolem vodního toku Lubiny a kolem drobných vodních toků.

Západní část k. ú. je rovinatá, východní část je mírně kopcovitá. Nejvyšším místem v k. ú. je Hončova hůrka (336 m n. m.), odkud je pěkná vyhlídka.

Nejnižším místem je lokalita, kde vodní tok Lubina opouští území Skotnice a pokračuje na území Mošnova.

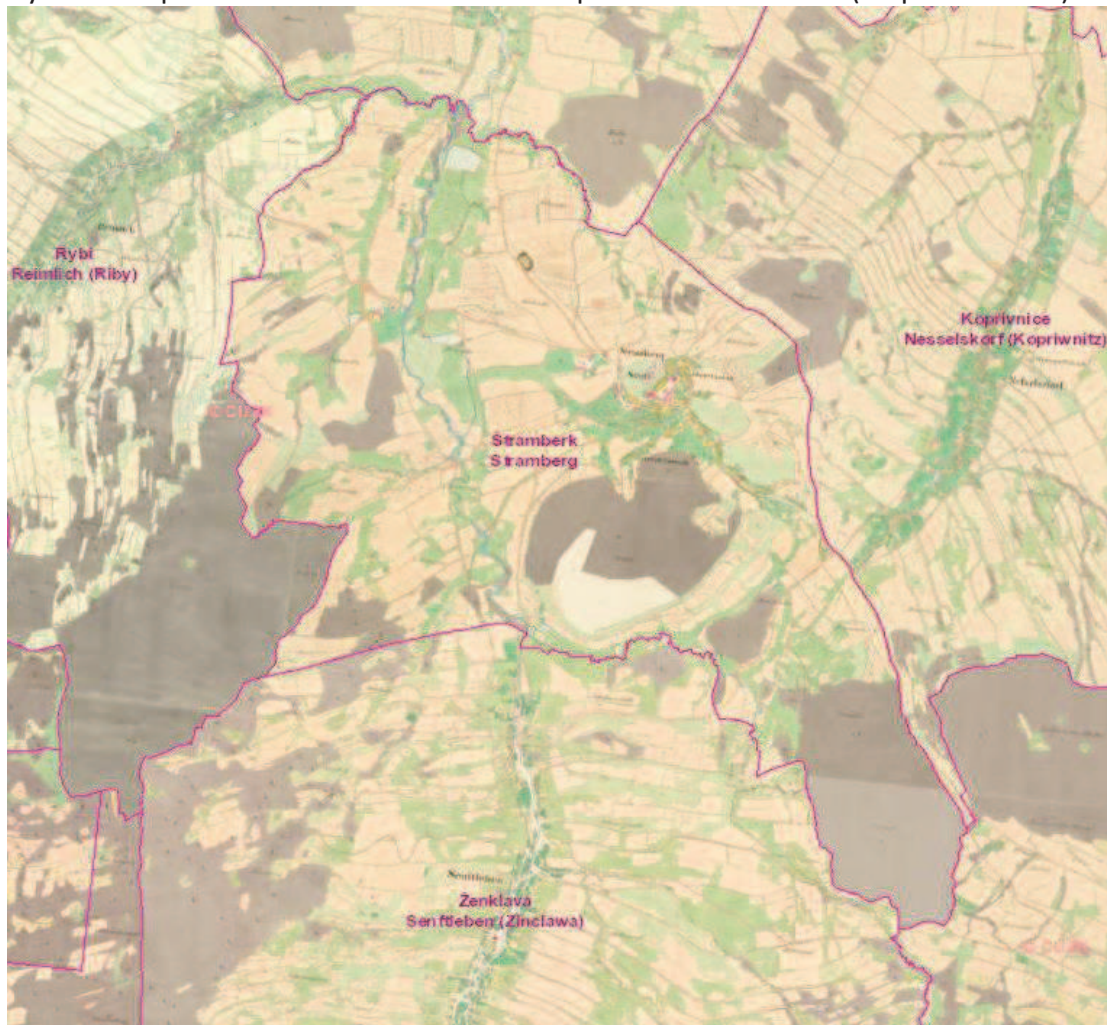
MĚSTO ŠTRAMBERK, K. Ú. ŠTRAMBERK

Štramberk jako město byl založen 4. prosince 1359, a to povýšením podhradí na město. První zmínky o vsi pocházejí již z roku 1211. Město se rozkládá na svazích Zámeckého kopce, Kotouče a Bílé hory v Libotínských vrších, v předhůří Beskyd.

Pohledu na město dominuje válcová věž hradu, který byl vybudován koncem 13. století na skalnatém vrcholu Zámeckého kopce. Po třicetileté válce zbyla pouze věž a část hradebních zdí hlavně vnitřního hradu. Hradní věž byla na počátku 20. století (v r. 1903) přestavěna na turistickou rozhlednu známou pod názvem "Trúba". Věž je vysoká 40 m a má průměr 9 m.

Architektonickým unikátem je urbanistický soubor lidové architektury valašských roubených chalup z 18. a 19. století. Domy stojí ve svazích skalnatého terénu, zahrádky a dvory byly vybudovány schodovitě. Koncem 18. století byly roubené domy na náměstí částečně nahrazeny barokními zděnými stavbami. Roubené stavby na předměstí zůstaly v poměrně velkém rozsahu zachovány. Dominantou obdélníkového náměstí, které se svažuje od severozápadu k jihovýchodu, je kostel sv. Jana Nepomuckého. Převážná část této historické zástavby tvoří Městskou památkovou rezervaci Štramberk o výměře 29 ha, MPR byla prohlášena výnosem ministra kultury ČSR dne 29. 5. 1969 č.j. 8372/69 – II/2 o prohlášení historického jádra města Štramberku za památkovou rezervaci.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1833)

<http://geoportal.msk.cz>

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 – 1836)
detail zástavby

Nemovitě kulturní památky

* jsou označeny památky, které jsou součástí MPR Štranberk

Číslo rejstříku	čp.	Památka	Ulice,nám./umístění
33986 / 8-2109		altán s bustou Leoše Janáčka	Národní sad na Kotouči; originál busty v lapid. Muzea Novojičínka
20993 / 8-2112		socha - busta Aloise Jiráska	Národní sad na Kotouči, přemístěno do lapidária Muzea Novojičínka
45524 / 8-2110		socha - busta Bedřicha Smetany	Národní sad na Kotouči, přemístěno do lapidária Muzea Novojičínka
38208 / 8-2111		socha - busta Františka Palackého	Národní sad na Kotouči, přemístěno do lapidária muzea Novojičínka
23074 / 8-2228		rovinné neopevněné sídliště Šipka, archeologické stopy	
13244 / 8-3465*		hrad Trúba, Jaroňkova útulna, Hrstkova chata	
13246 / 8-3467*		kostel sv. Jana Nepomuckého	nám.
28528 / 8-1699		kostel sv. Kateřiny	
13182 / 8-3402*		kaplička	ul. Na Horní Baště
13215 / 8-3435*		kaplička	ul. Zauličí
13243 / 8-3464*		zvonice	ve svahu pod zříceninou hradu Trúba
22473 / 8-2253		hřbitov, z toho jen: pomník umučeným	
13242 / 8-3463*		městské opevnění	
101058*		krucifix	před kostelem
13819 / 8-3964*		socha sv. Jana Nepomuckého	ul. Kopec, v zahradě proti domu č.p. 108

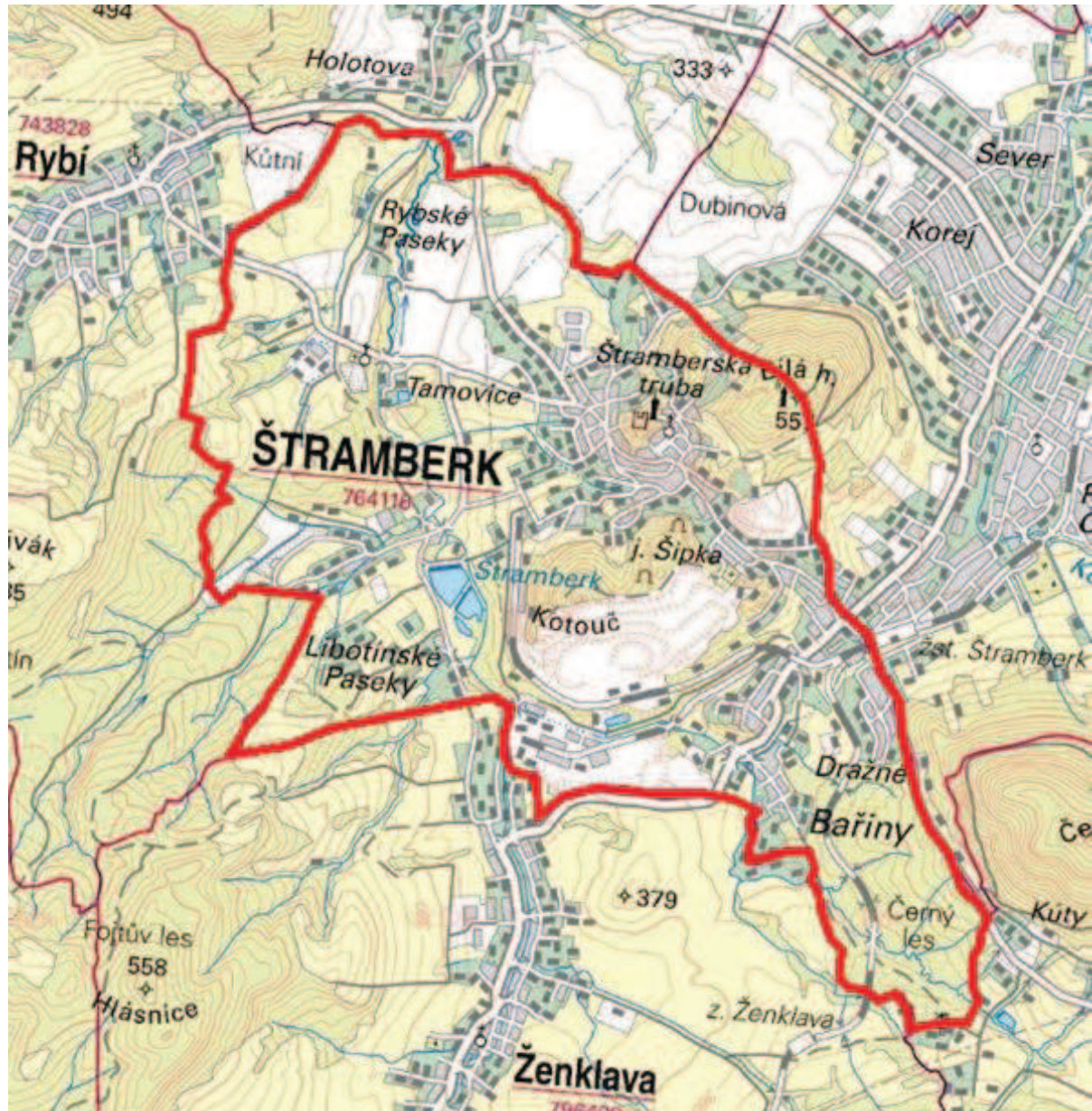
13231 / 8-3452*		studna	Kopec, u č.p. 92
Číslo rejstříku	čp.	Památka	Ulice,nám./umístění
11197 / 8-3881*		kašna	Náměstí
13247 / 8-3468*	čp.5	městský dům	Náměstí
13248 / 8-3469*	čp.6	městský dům	Náměstí
13249 / 8-3470	čp.7	měšťanský dům	Náměstí
13250 / 8-3471*	čp.12	měšťanský dům	Náměstí
17519 / 8-2828*	čp.14	městský dům	Náměstí
10902 / 8-3873*	čp.23	venkovská usedlost	Náměstí - V kútě
10905 / 8-3874*	čp.27	venkovská usedlost	Náměstí - V kútě
13251 / 8-3472*	čp.30	městský dům	Náměstí
13252 / 8-3473*	čp.31	městský dům	Náměstí
10906 / 8-3870*	čp.36	městský dům	Náměstí
13241 / 8-3462*	čp.41	venkovská usedlost	Za náměstím
13227 / 8-3447*	čp.49	městské opevnění, z toho jen: bašta	ul. Kopec (Padol)
13228 / 8-3448*	čp.51	venkovská usedlost	Padol
13161 / 8-3449*	čp.57	venkovská usedlost	Padol
13229 / 8-3450*	čp.58	venkovská usedlost	Padol
13216 / 8-3436*	čp.88	venkovská usedlost	Zauličí
13183 / 8-3403*	čp.90	venkovská usedlost	Na Dolní Baště
13232 / 8-3453*	čp.97	venkovská usedlost	Jaroňkova
13233 / 8-3454*	čp.99	venkovská usedlost	Jaroňkova
13234 / 8-3455*	čp.100	venkovská usedlost	Jaroňkova
13235 / 8-3456*	čp.101	venkovská usedlost	Jaroňkova
13236 / 8-3457*	čp.102	venkovská usedlost	Jaroňkova
13237 / 8-3458*	čp.103	městské opevnění, z toho jen: bašta	Jaroňkova ul.
13238 / 8-3459*	čp.105	venkovská usedlost	Jaroňkova
13239 / 8-3460*	čp.106	venkovská usedlost	Jaroňkova
10907 / 8-3875*	čp.107	městský dům	Kopec
13217 / 8-3437*	čp.111	venkovská usedlost	Zauličí
13230 / 8-3451*	čp.116	venkovská usedlost	Padol
13225 / 8-3445*	čp.123	městský dům - roubený	Vrchní Cesta
13226 / 8-3446*	čp.127	venkovská usedlost	Vrchní
20356 / 8-2044	čp.133	venkovská usedlost	Vrchní
24104 / 8-2053	čp.143	venkovská usedlost	Skalky
45139 / 8-2045	čp.147	venkovská usedlost	Nádražní
18622 / 8-2046	čp.148	venkovská usedlost	Nádražní
11046 / 8-3884	čp.155	venkovská usedlost	Nádražní
23900 / 8-2051	čp.159	venkovská usedlost	Hraničky
13245 / 8-3466	čp.161	venkovská usedlost	Hraničky
18725 / 8-2047	čp.166	venkovská usedlost	Nádražní
11072 / 8-3879	čp.170	venkovská usedlost	Zauličí
11102 / 8-3880	čp.172	venkovská usedlost	Nádražní
11047 / 8-3885	čp.176	venkovská usedlost	Zauličí
11513 / 8-3954	čp.177	venkovská usedlost	Zauličí
51937 / 8-4075	čp.189	venkovský dům	Zauličí
13218 / 8-3438*	čp.196	venkovská usedlost	Zauličí
13219 / 8-3439*	čp.197	venkovská usedlost	Zauličí
13220 / 8-3440*	čp.199	venkovská usedlost	Zauličí
13201 / 8-3421*	čp.206	venkovská usedlost	Dolní
13194 / 8-3414*	čp.207	venkovská usedlost	Plaňava
13195 / 8-3415*	čp.209	venkovská usedlost	Plaňava

13196 / 8-3416*	čp.211	venkovská usedlost	Plaňava
Číslo rejstříku	čp.	Památka	Ulice,nám./umístění
13197 / 8-3417*	čp.213	venkovská usedlost	Plaňava
13202 / 8-3422*	čp.215	venkovská usedlost	Dolní
13203 / 8-3423*	čp.216	venkovská usedlost	Dolní
13198 / 8-3418*	čp.217	venkovská usedlost	Plaňava
13204 / 8-3424*	čp.220	venkovská usedlost	Dolní
13205 / 8-3425*	čp.223	venkovská usedlost	Dolní
13206 / 8-3426*	čp.224	venkovská usedlost	Dolní
13207 / 8-3427*	čp.225	venkovská usedlost	Dolní
13221 / 8-3441*	čp.241	venkovská usedlost	Zauličí
13184 / 8-3404*	čp.258	venkovská usedlost	Na dolní baště
13185 / 8-3405*	čp.264	venkovská usedlost	Na dolní baště
13186 / 8-3406*	čp.266	venkovská usedlost	Na dolní baště
13187 / 8-3407*	čp.272	venkovská usedlost	Na dolní baště
13189 / 8-3409*	čp.274	venkovská usedlost	Na dolní baště
13190 / 8-3410*	čp.275	venkovská usedlost	Na dolní baště
13191 / 8-3411*	čp.276	venkovská usedlost	Na dolní baště
13192 / 8-3412*	čp.278	venkovská usedlost	Na dolní baště
13165 / 8-3385*	čp.280	venkovská usedlost	Na horní baště
13166 / 8-3386*	čp.288	venkovská usedlost	Na horní baště
13167 / 8-3387*	čp.290	venkovská usedlost	Na horní baště
13168 / 8-3388*	čp.291	venkovská usedlost	Na horní baště
13169 / 8-3389*	čp.292	venkovská usedlost	Na horní baště
13170 / 8-3390*	čp.293	venkovská usedlost	Na horní baště
13171 / 8-3391*	čp.294	venkovská usedlost	Na horní baště
13172 / 8-3392*	čp.295	venkovská usedlost	Na horní baště
13173 / 8-3393*	čp.296	venkovská usedlost	Na horní baště
13174 / 8-3394*	čp.297	venkovská usedlost	Na horní baště
13175 / 8-3395*	čp.298	venkovská usedlost	Na horní baště
13176 / 8-3396*	čp.299	venkovská usedlost	Na horní baště
13177 / 8-3397*	čp.301	venkovská usedlost	Na horní baště
13178 / 8-3398*	čp.302	měšťanský dům	Na horní baště
13179 / 8-3399*	čp.303	venkovská usedlost	Na horní baště
13163 / 8-3383*	čp.304	městský dům - roubený	Horní Bašta
13164 / 8-3384*	čp.305	městský dům - roubený	Horní Bašta
13180 / 8-3400*	čp.307	městské opevnění, z toho jen: Horní bašta	Horní Bašta
13199 / 8-3419*	čp.322	venkovská usedlost	Plaňava
13208 / 8-3428*	čp.324	venkovská usedlost	Dolní
13181 / 8-3401*	čp.325	venkovská usedlost	Na horní baště
13209 / 8-3429*	čp.327	venkovská usedlost	Dolní
11045 / 8-3883	čp.330	měšťanský dům	Plaňava
13223 / 8-3443*	čp.335	venkovská usedlost	Zauličí
13224 / 8-3444*	čp.337	venkovská usedlost	Zauličí
31972 / 8-2050	čp.339	venkovská usedlost	Hraničky
13210 / 8-3430*	čp.341	venkovská usedlost	Dolní
13211 / 8-3431*	čp.352	venkovská usedlost	Dolní
13212 / 8-3432*	čp.355	venkovská usedlost	Dolní
13213 / 8-3433*	čp.356	venkovská usedlost	Dolní
13240 / 8-3461*	čp.357	venkovská usedlost	Jaroňkova
13193 / 8-3413	čp.383	venkovská usedlost	Na dolní baště
11069 / 8-3877	čp.388	venkovská usedlost	Zauličí

Číslo rejstříku	čp.	Památka	Ulice,nám./umístění
11070 / 8-3878	čp.409	venkovská usedlost	Zauličí
13214 / 8-3434*	čp.413	venkovská usedlost	Plaňava
13200 / 8-3420*	čp.418	venkovská usedlost	Plaňava
13162 / 8-3382*	čp.420	venkovská usedlost	Pod zvonící
13222 / 8-3442*	čp.456	jatka městská, se studnou	Zauličí
11514 / 8-3955	čp.485	základní škola	Zauličí

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

Souvislá zástavba se původně rozvíjela ve východní části správního území města, v podhradí, v prostoru Zámeckého vrchu.

Větší hospodářský rozvoj města začal až koncem 19. století založením vápencového lomu na hoře Kotouči. V důsledku tohoto byla postavena v roce 1881 místní dráha ze Štramberku do Studénky a později v roce 1896 ještě ze Štramberku do Veřovic.

S hospodářským rozvojem souvisí i rozvoj výstavby jihovýchodním směrem, kde zástavba Štramberku srůstá se zástavbou Kopřivnice. V jihovýchodní části území města bylo vybudováno sídliště Bařiny, kde v současné době žije téměř čtvrtina obyvatel města.

Dále se zástavba rozvíjela severním směrem podél silnice na Závěšici. Rozptýlená individuální zástavba je v severozápadní části území a v jihozápadní části území. V lokalitě Libotín, se rozptýlená zástavba postupně zahušťuje.

V jižní části území je rozsáhlý areál povrchové těžby vápence z jižních svahů kopce Kotouče, jehož součástí jsou výrobními areály na zpracování vápence. Od jihu k severu protéká nezastavěným územím Štramberku vodní tok Sedlnice, na kterém byla vybudována v jihovýchodní části území vodní nádrž.

Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou a lesy menšího rozsahu na svazích Bílé hory, Kocvíneku, Kotouče, Červeného kamene, Na panském apod.

OBEC TRNÁVKA, K. Ú. TRNÁVKA

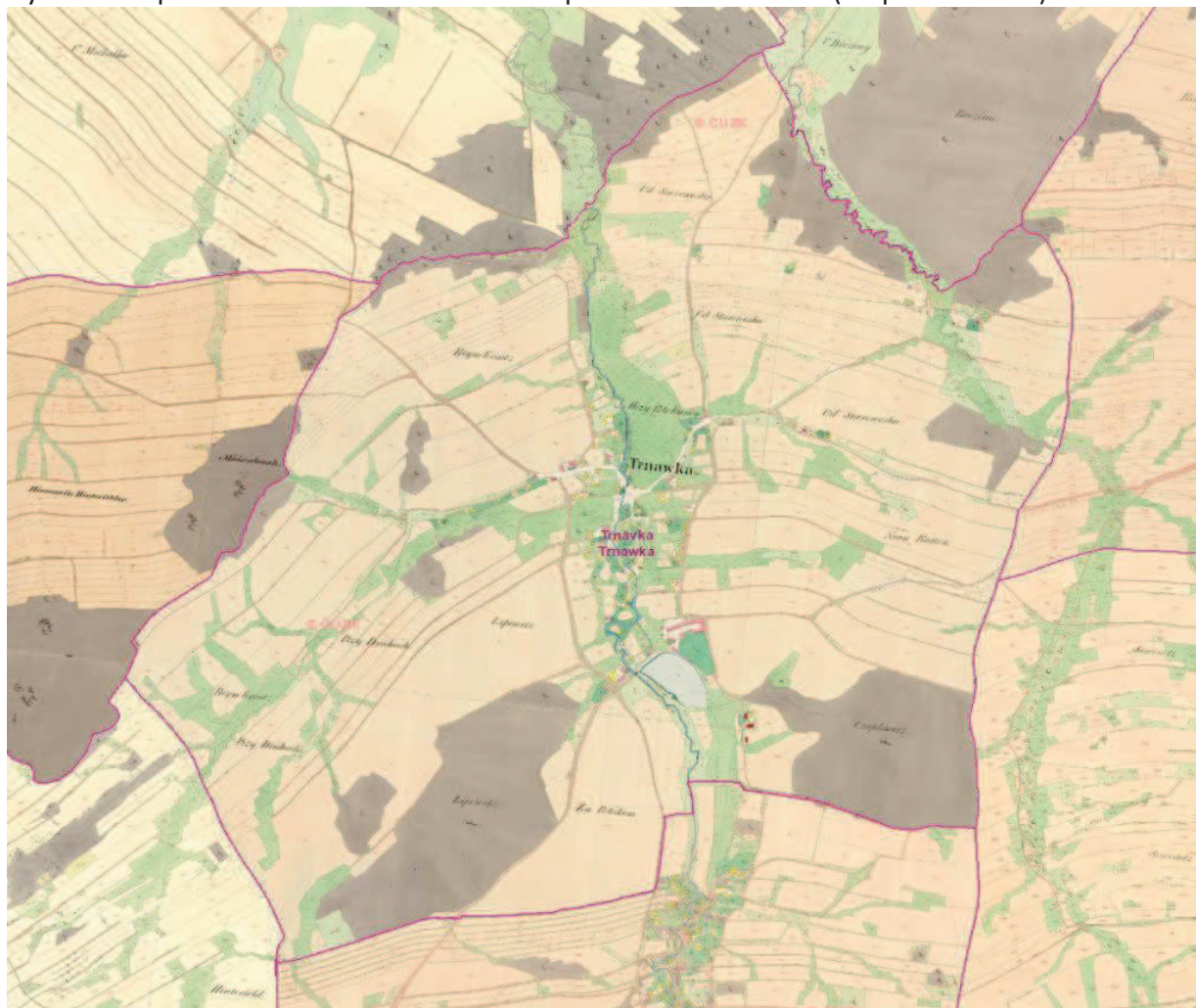
Ves Trnávka byla založena v údolí potoka Trnávky, na jeho obou březích. Kdy přesně byla ves založena, není známo. První písemná zmínka o Trnávce je z roku 1307.

V 16. století byla v Trnávce vybudována tvrz. Barokní zámek, který byl postaven na místě původní středověké tvrze, pochází z 18. století. Navazující krajinářský park vznikl v 19. století. Součástí parku je zámecký rybník, který snad tvořil přírodní ochranu v rámci bývalého opevnění tvrze.

V 18. století vznikla severně od Trnávky osada Chabičov, která náleží k obci.

V obci byly dva panské dvory a vodní mlýn. Kostel sv. Kateřiny na hřbitově byl postaven na renesančních základech, přestavbou v roce 1932 byl regotizován.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1833)

<http://geoportal.msk.cz>

Od doby mapování v roce 1833 se zástavba sídla rozvíjela zejména na levém břehu vodního toku Trnávky, podél cesty (silnice III/4806).

Zemědělský areál byl vybudován v návaznosti na severovýchodní část zástavby Trnávky.

Zástavba Trnávky i Chabičova je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou v poměrně kopcovité krajině.

V severozápadní části k. ú. je kopec Na zadním poli (280,8 m n. m.), v jihovýchodní části k. ú.

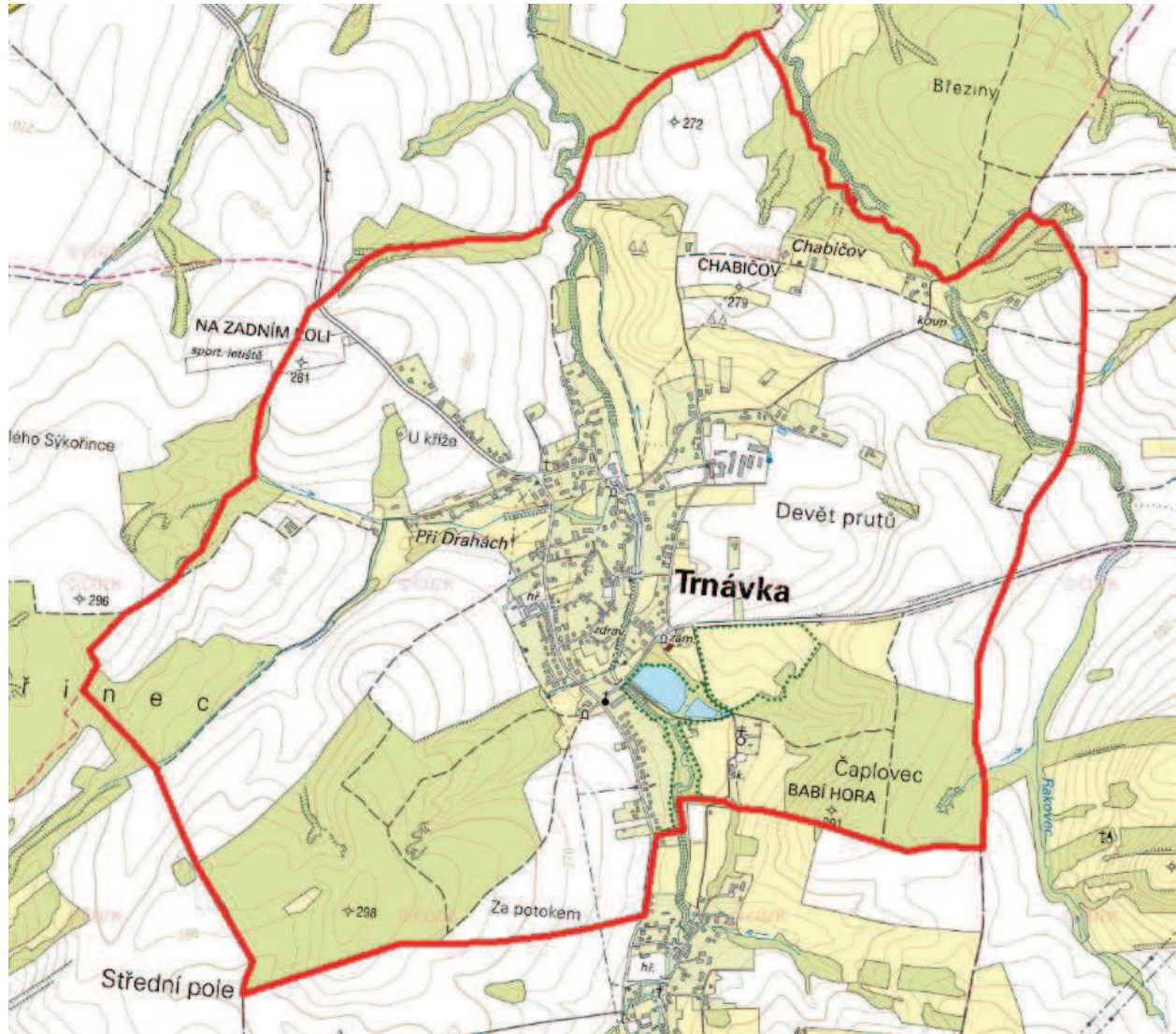

jsou kopce s vrcholy 281,6 m n. m. a 298 m n. m. (Lipovec), v jihovýchodní části k. ú. je Babí hora (291 m n. m.).

Osada Chabičov v severní části k. ú. vznikla na svazích kopce Chabičov (278 m n. m.).

Vodní tok Trnávka protéká údolím v nadmořské výšce cca 240 m n. m.

V k. ú. Trnávka jsou evidovány dvě nemovité kulturní památky, a to zámek č.p. 1 s areálem parku (č. rejstř. 35993/8-1691) a smírčí kříž před č. p. 31 (č. rejstř. 34812/8-2113).

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC ZÁVIŠICE, K. Ú. ZÁVIŠICE

Obec Závěšice patří k nejstarším vsím na Novojičínsku. Podle dochovaných záznamů byla prvně písemně zmíněna v roce 1354. Ves byla založena na obou březích vodního toku Sedlnice. Přes území obce vedla také kupecká cesta (jantarová stezka), která spojovala území u Baltického moře se Středomořím. Původně byly Závěšice rozsáhlejší obcí. Podle pověstí byla původní ves založena na území lokality Tamovice. Rozvodněná Sedlnice však původní ves zničila a nová ves vznikla na místě současných Závěšic. V letech 1839 – 1924 nesla obec název Závěšice. Až do r. 1935 kostel sv. Kateřiny se hřbitovem, který je v současné době na území Štramberku (lokality Tamovice) sloužil obyvatelům Závěšic. Kostel sv. Cyrila a Metoděje v centrální části zástavby Závěšic byl postaven až v roce 1935.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 - 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

Zástavba obce se postupně zahušťuje, a to jak na obou březích Sedlnice, tak podél cest vedených po úbočí svahů nad vodním tokem. V současné době je převážná část zástavby situována podél silnice III/4822, v údolí říčky Sedlnice, která protéká středem souvislé zástavby obce od jihu k severu. Rozptýlená zástavba je situována částečně v jihozápadní části obce a ve východní části obce, u hranice s k. ú. Kopřivnice.

Stávající zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy, které již převážně neodpovídají tradičnímu způsobu zástavby. Objekty byly poměrně často nejrůznějším

způsobem přistavovány, případně byly zbourány a na jejich místě byla realizována nová stavba. Stavby občanské vybavenosti jsou rozptýleny mezi obytnou zástavbou. Výšková hladina těchto staveb je stejná jako u staveb rodinných domů.

Dominantní stavbou, i když ne příliš výraznou, je kostel sv. Cyrila a Metoděje v centru souvislé zástavby.

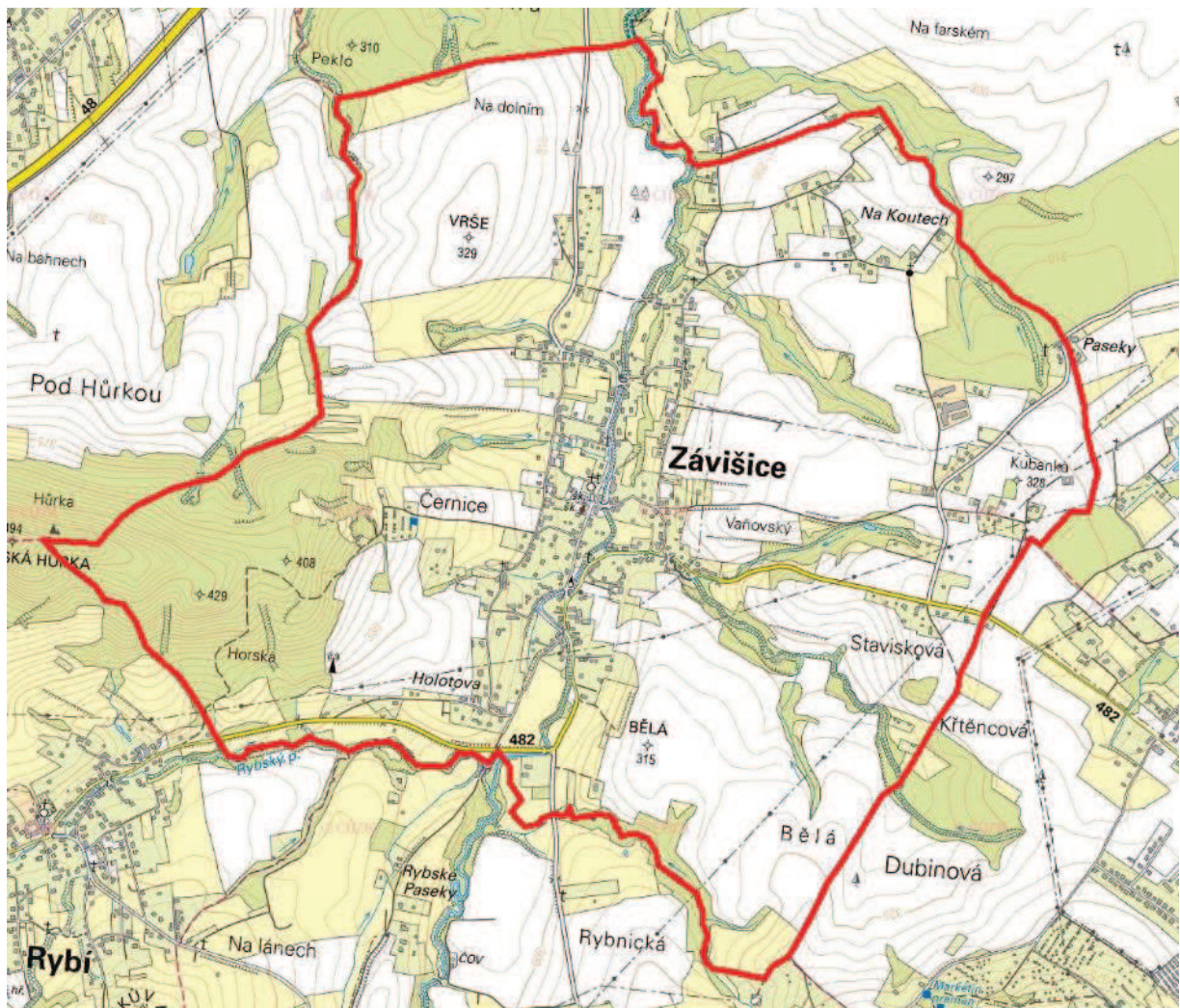
Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou. Zeleň v krajině je zastoupena zejména břehovými porosty jak Sedlnice, tak jejich drobných přítoků.

Lesy jsou pouze menšího rozsahu. Souvislý lesní porost je v jihozápadní části k. ú., na svazích Libhošťské hůrky, jejíž vrchol (494 m n. m.) je již mimo území Závěšic, ale v těsné blízkosti hranice a je nejvyšším místem "v Závěšicích".

Území obce je poměrně kopcovité, v severozápadní části obce je kopec Vrše (329 m n. m.), v jihovýchodní části obce je kopec Bělá (315 m n. m.).

Nejnižším místem v obci je lokalita, kde Sedlnice opouští k. ú. Závěšice a protéká dále územím k. ú. Příbor.

V obci nejsou evidovány nemovité kulturní památky.

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

OBEC ŽENKLAVA, K. Ú. ŽENKLAVA

Ves Ženklaava byla založena v údolí podél vodního toku Sedlnice. Kdy přesně byla založena, není známo, předpokládá se, že na přelomu 14. a 15. století. První písemná zmínka pochází z roku 1411. Počátkem 16. století byla osada zničena při živelné pohromě a zpustla. V dalších letech byla znova osídlena. První zmínky o kostele pocházejí z počátku 16. století. V roce 1857 byla zahájena stavba nového kostela Navštívení Panny Marie v centrální části zástavby. Původní kostel byl rozebrán.

Výřez z tzv. povinného císařského otisku map stabilního katastru (mapování 1830 - 1836)

<http://geoportal.msk.cz>

Zástavba obce se postupně zahušťuje. V současné době je převážná část zástavby situována podél silnice II/480, v údolí říčky Sedlnice, která protéká středem souvislé zástavby obce od jihu k severu. Rozptýlená zástavba v obci není.

Stávající zástavba je tvořena převážně dvoupodlažními rodinnými domy, které již neodpovídají tradičnímu způsobu zástavby. Stavby občanské vybavenosti jsou rozptýleny mezi obytnou zástavbou. Výšková hladina těchto staveb je stejná jako u staveb rodinných domů.

Dominantou centrální části zástavby je kostel Navštívení Panny Marie.

Zemědělský areál byl vybudován v návaznosti na západní část centrální části zástavby.

Zástavba je obklopena zemědělsky obhospodařovanou půdou, kterou, kromě Sedlnice, protékají drobné vodní vody. Zeleň v krajině je tedy zastoupena břehovými porosty

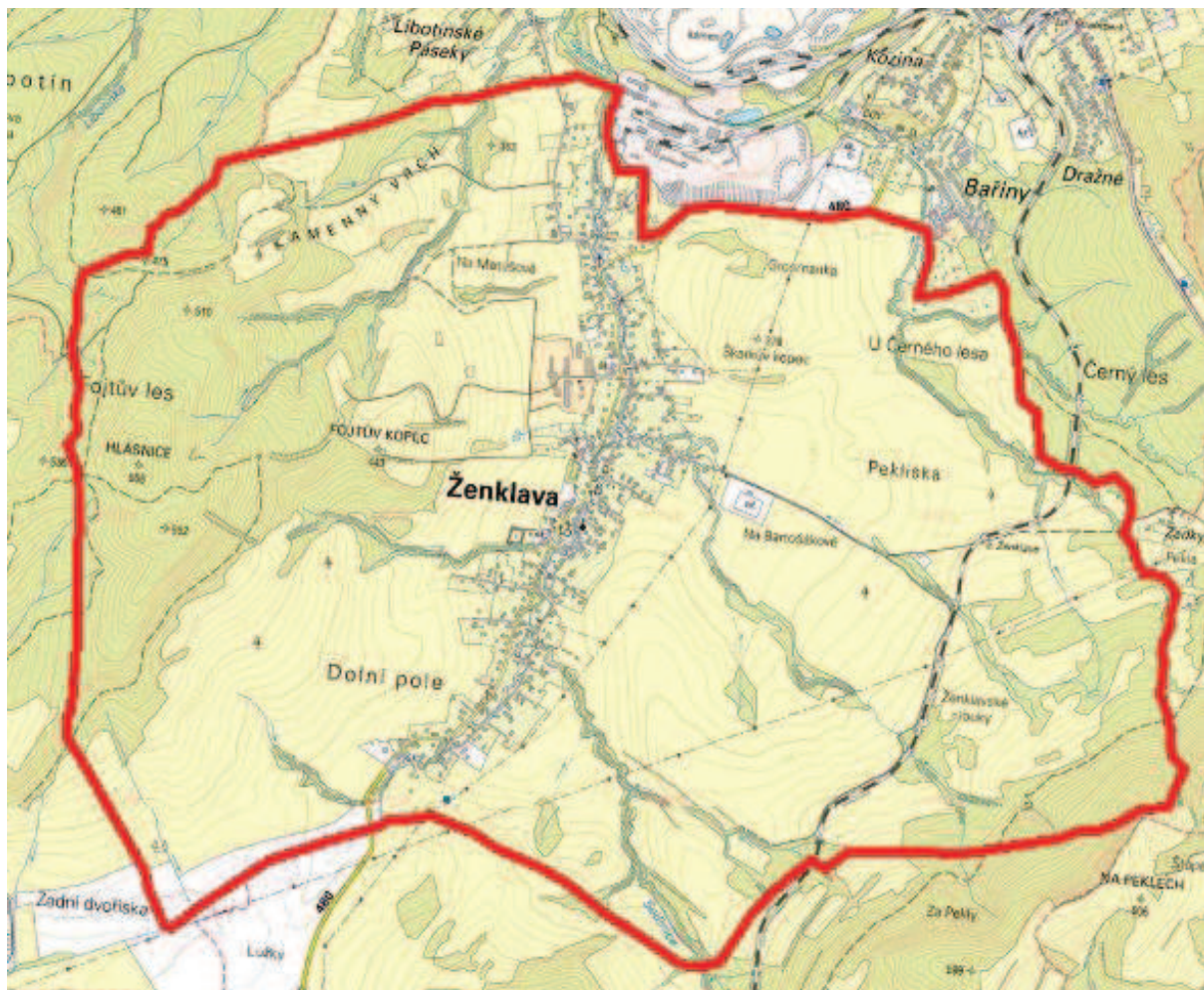
a drobnými remízky.

Větší lesní celky jsou na svazích Hlásnice, jejíž vrchol (558 m n. m.) je zároveň nejvyšším místem v obci. Další lesní porosty zasahují na jihovýchodní část území Ženklaavy, kde pokrývají svahy kopce Na Peklech, jehož vrchol (602 m n. m.) je na území obce Bordovice. Také zbývající část území Ženklaavy je poměrně kopcovitá. Např. Škarkův kopec (379 m n. m.) je v severovýchodní části území, západně od zástavby je Fojtův kopec (443 m n. m.), v severní části území je Kamenný vrch.

Nejnižším místem v obci je lokalita, kde Sedlnice opouští k. ú. Ženklaava a protéká dále územím Štramberku.

Východní částí k. ú. je vedena železniční trať se zastávkou Ženklaava, situovanou v krajině, cca 1,5 km od centra sídla.

V k. ú. Ženklaava je jako nemovitá kulturní památka evidován kostel Navštívení Panny Marie (č. rejstř. 104272).

<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz>, říjen 2017

B.4.3) Místa a oblasti krajinného rázu

Krajinný ráz

je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti. Má být chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu.

Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování:

- významných krajinných prvků,
- zvláště chráněných území,
- kulturních dominant krajiny,
- harmonického měřítka a vztahy v krajině.

K umísťování a povolování staveb a k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Ochrana krajinného rázu se týká nejen území s jeho zvýšenými hodnotami (zvláště chráněná území a přírodní parky), ale i ostatní krajiny.

Ministerstvo životního prostředí, odbor obecné ochrany přírody a krajiny vydalo ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, odborem územního plánování, Metodický pokyn k uplatňování ochrany krajinného rázu dle § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v procesu umísťování a povolování záměrů podle stavebního zákona, a dále v rámci pořizování a vydávání územních plánů, případně regulačních plánů.

Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje (ZÚR MSK), vydané Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 22. 12. 2010 usnesením č. 16/1426, v platném rozsahu, řadí SO ORP Kopřivnice do **tří krajinných oblastí**. Severní část je zařazena do krajinné oblasti G – Oderská brána, střední část je zařazena do krajinné oblasti E – Příborská pahorkatina a jižní část je zařazena do krajinné oblasti D – Podbeskydí.

Krajinné oblasti jsou dále členěny na typy krajin.

V Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje

je již krajina členěna na:

- specifické krajiny mimo přechodové pásmo,
- specifické krajiny v přechodovém pásmu, kdy přechodové pásmo vymezuje území se společnou platností cílových charakteristik sousedních specifických krajin.

Dále jsou tyto specifické krajiny rozčleněny do oblastí specifických krajin.

SO ORP Kopřivnice – část území obce Petřvald a část území obce Mošnov bylo zařazeno do oblasti D – oblasti specifických krajin Moravské brány, specifické krajiny D-02 Poodří a D-03 Bartošovice, přechodové pásmo (PPM) 47. Zbývající část SO ORP Kopřivnice byla zařazena do oblasti F – Beskydského podhůří, specifické krajiny F-01 Příbor – Nový Jičín a F-03 Štramberk, s přechodovými pásmy 69, 72 a okrajově 70 (k. ú. Vlčovice).

Vymezení charakterově specifických krajinných oblastí koresponduje s požadavky Evropské úmluvy o krajině. Základním cílem při vymežování specifických krajin bylo nalezení jejich specifických vlastností, které jsou určující pro vymezení charakteristických, osobitých krajin a následně pro definování cílových charakteristik, tj. cílů, které budou tyto vlastnosti chránit a rozvíjet.

Úkolem územní studie bude dále členit tyto specifické krajiny do okrsků, v rámci těchto okrsků definovat čím jsou specifické, popsat jejich silné a slabé stránky a případná ohrožení.

Definování okrsků bude vycházet z odlišností struktur v krajině ve vazbě na rozdílný georeliéf jednotlivých segmentů krajiny, sklonitost terénu ovlivňující biotu i civilizační procesy a kultivaci krajiny, dále přítomnost zařízení dopravní a technické infrastruktury apod. Cílem je definovat kvality a hodnoty jednotlivých okrsků a stanovit podmínky pro jejich zachování, ochranu a případně pro jejich rozvoj.

Bude tedy provedeno rozhraničení (delimitování) specifických krajin do okrsků podle projevů rozdílnosti krajinné struktury a jejího obrazu (georeliéfu), dále dle soustředění jevů hodnotově pozitivních, ale i negativních, přírodních, kulturních, historických i civilizačních.

Podrobný text k vymezení krajin viz kapitola E.2 Požadavky vyplývající ze Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje.

C. ROZBOR A RÁMCOVÉ VYHODNOCENÍ KRAJINNÝCH POTENCIÁLŮ V ÚZEMÍ

Rozbor a rámcové vymezení krajinných potenciálů v území **a vyhodnocení míry jejich využitelnosti**

Poměr mezi rozvojovými možnostmi sídel a krajiny

Dlouhodobou skutečností je rostoucí tlak sídel na krajinu, expanze zástavby do volné krajiny a její zvyšující se antropogenní fragmentace.

Tento jev dokumentuje zejména dlouhodobé srovnání zástavby sídel. Plošná expanze sídel probíhá výrazně rychleji, než růst počtu obyvatel. I v rámci SO ORP Kopřivnice je možno dokumentovat řadu menších sídel, které mají stejný počet obyvatel jak před cca 100 lety, avšak více než dvojnásobný počet domů. U sídel s výraznou rekreační funkcí je tento poměr ještě „vyšší“. Navíc je možno říci, že před 100 lety plnila většina těchto domů i výrobní funkci, zatímco v moderní společnosti je tato funkce stále více územně vydělována.

Při posuzování rozvojových možností sídel (krajinných potenciálů) je potřeba vnímat řadu skutečností:

- poměrně dobře jsou ustáleny postupy analýzy systému bydlení (stanovení potřeby bytů)
- problematičtější je posuzování možností rozvoje a dopadů rekreace na krajinu
- nejproblematičtější je hodnocení potřeby ploch pro podnikání (včetně přetrvávajícího tlaku na extenzivní podporu nabídky ploch pro podnikání – nabídku nových ploch za dotované, symbolické ceny pro průmyslové zóny apod.).

Zátěž urbanizovaného území a navazující volné krajiny generuje významnou částí bytová výstavba. Zejména nová bytová výstavba rodinných domů je náročná na plochy (5-10 krát náročnější než obdobné kapacity realizované v zástavbě s bytovými domy). Tato zástavba často expanduje do volné krajiny.

Pro hodnocení intenzity bytové výstavby v rámci ÚSK byla sestrojena následující tabulka, včetně vazby na vývoj počtu obyvatel. Celý SO ORP Kopřivnice vykázal v období let 2001 až 2016 – 1181 dokončených bytů, což představuje intenzitu bytové výstavby cca 1,84 bytů/1000 obyvatel ročně při průměru ČR 2,93 bytů/1000 obyvatel ročně. Intenzita bytové výstavby je v SO ORP jako celku výrazně nižší, což nakonec vedlo i k mírnému poklesu počtu obyvatel. Nejnižší intenzitu bytové výstavby (1,32 bytů/1000 obyvatel za rok) vykazuje v uvedeném období město Kopřivnice, nejvyšší – blízká obec Závěšice (6,77) a druhý Mošnov už „jen“ 3,82 bytů/1000 obyvatel/rok. Zejména Závěšice vykazují i značný růst počtu obyvatel, přitom z tabulky je patrné, že růst počtu obyvatel v obcích nastává až od určité intenzity bytové výstavby.

Tab. Intenzita bytové výstavby v období let 2001-2016 v obcích SO ORP Kopřivnice
(zdroj: ČSÚ, vlastní výpočty)

Pořadí	Obec	Bytů na 1000 obyv./rok	Dokončených bytů r. 2001-2016	Obyvatel k 1.1. 2011	Obyvatel k 1.1. 2016	% změna počtu obyvatel 2011-2016
1	Kateřinice	2,72	27	620	650	4,8%
2	Kopřivnice	1,32	468	23 747	22 273	-6,2%
3	Mošnov	3,82	42	677	756	11,7%
4	Petřvald	1,99	56	1 727	1 804	4,5%
5	Příbor	1,96	262	8 754	8 466	-3,3%
6	Skotnice	3,32	37	651	788	21,0%
7	Štramberk	2,18	116	3 408	3 486	2,3%
8	Trnávka	2,96	34	680	739	8,7%
9	Závišice	6,77	97	733	1 015	38,5%
10	Ženkla	2,70	42	847	1 084	28,0%
	Celkem	1,84	1 181	41844	41061	-1,9%

Dílčí závěry:

V rámci řešeného území SO ORP Kopřivnice vykazuje jediná obec dlouhodobě velmi vysokou intenzitu bytové výstavby – a to obec **Závišice**. Intenzita bytové výstavby je zde více než dvojnásobná ve srovnání průměrem ČR. Vysoká intenzita bytové výstavby je zde generována nejen obytnou, ale omezeně i rekreační atraktivitou obce.

Na druhé straně je možno říci – že v ČR je řada obcí s výrazně vyšší intenzitou bytové výstavby, zejména v zázemí Prahy a Brna. Hodnocení rozsahu (optima bytové výstavby) v této obci by měla být věnována zvýšená pozornost, u ostatních obcí je potřeba řešit problém přiměřenosti ploch pro novou bytovou výstavbu.

Dopady na vymezení krajinných okrsků

V rámci vymezení krajinných okrsků - studie krajiny SO ORP Kopřivnice je doporučeno vymezit okrsky i z hlediska intenzity bytové výstavby (viz vlastní definice krajinných okrsků jako základní skladebné relativně homogenní části krajiny, která se od sousedních krajinných okrsků odlišuje svými přírodními, popř. jinými charakteristikami a způsobem využití). Tj. monitorovat území (krajinné okrsky):

- území ohrožená nadměrnou bytovou výstavbou
- suburbanizační příměstská území (uvedeno u charakteristik obcí)
- území s nízkou intenzitou bytové výstavby

C.1) VYHODNOCENÍ BIOTICKÉHO POTENCIÁLU (PŘÍRODNÍHO A EKOSTABILIZAČNÍHO) A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

Přírodní potenciál krajiny vychází z jejích přírodních resp. fyzickogeografických podmínek řešeného území. Přírodní potenciál lze dále rozlišit na abiotický potenciál (horninové prostředí, reliéf, půda, voda, ovzduší, klima) a biotický potenciál, který je ale jednoznačně závislý na abiotických podmínkách.

Území je členěno do tří bioregionů – severní nejnižší položená část patří do bioregionu 2.3a **Ostravského A**, kde na východě tvoří hranici s bioregionem 3.5 **Podbeskydským** údolnice toku Trnávky a pak se hranice bioregionu stáčí v území Kateřinic zhruba podél vrstevnice 310 m n. m. k západu a pokračuje zase k jihu po sídlo Skotnici a dále severně okraje zástavby Příbora a severní okraj území Závišic. Úzký severní a severozápadní okraj území spadá do bioregionu 2.4 **Pooderského**.

Podrobný popis biogeografické diference území je obsažen v kapitole B.2.1.5. Základem pro vytváření bioregionů jsou geologické, půdní, klimatické, topografické, geobotanické, fytochorologické a zoochorologické mapy. Bioregiony jsou dále členěny do biochor – vyšší opakovatelnou jednotku územního členění bioregionu. Biochory jsou vymezeny podle uspořádání, kontrastností a kombinací skupin geobiocénů (ekosystémů). Na území ORP Kopřivnice je vymezeno celkem 16 typů biochor.

Unikátním typem je biochora na vápencích (Kotouč ve Štramberku s přesahem na území Ženkavy). Těžba vápence již ale zlikvidovala část tohoto segmentu.

Severní část ORP Kopřivnice náleží do biochor 3. vegetačního stupně (skupiny jasanů, javorů, třešní, dubů, líp a bříz), jižní část ORP Kopřivnice náleží do biochor 4. vegetačního stupně (smrčiny a listnaté lesy s jasanem, olšemi, duby letními, javory a buky).

Kolem vodních toků převažují olše, vrby, jasan a vrby.

Podél vodního toku Lubiny po Skotnici je rovinný reliéf. Lesy jsou zastoupeny lesíky nebo širšími břehovými porosty v meandrech řeky. Převažují zde olše, jasan, topoly a na březích vod vrby. Od Skotnice po Vlčovice má řeka větší spád a nemeandruje. Převažují zde olše, lípy, habry.

V severozápadní části řešeného území převládají mírně zvlněné plošiny. Pole zde dominují a vždy vytvářejí souvislou polní krajinu. Lesy jsou zpravidla tvořeny fragmenty.

V severovýchodní a východní části řešeného území převládají erodované plošiny s výškovou členitostí odpovídající rovinám až plochým pahorkatinám. Také zde dominují pole a vždy vytvářejí souvislou polní krajinu, lesy jsou zpravidla tvořeny fragmenty nepravidelně roztroušenými. Rozsáhlejší lesní cesty zde nejsou zastoupeny. Travní porosty jsou vzácné.

V západní části řešeného území převládají erodované plošiny, reliéf je drobně členitý. Lesy se vyskytují na plochách menších až středně velkých. V okolí sídla Prchalov ještě dominuje polní krajina, v okolí sídla Závišice v západní části území Štramberka již jsou typičtější malá pole.

Jihovýchodní část ORP Kopřivnice je tvořena vrchovinami, pahorkatinami až hornatinami s výjimkou části území Ženkavy, kde jde o sníženinu. V západní části území Ženkavy

převažují lesy, louky a pastviny vystupují do svahů.

Jihozápadní část území je tvořena vrchovinami až hornatinami (jižní části území Kopřivnice a Vlčovic). Louky a pastviny na svazích a hřbetech vznikly především v místech s rozptýleným valašským osídlením. Svahy kopců pokrývají lesy, které jsou součástí větších lesních celků.

Jihovýchodní část ORP Kopřivnice, na východ od nivy Lubiny, je tvořena členitou pahorkatinou. Lesní plochy jsou malé a střední. V méně příhodných polohách pro zemědělství jsou rozšířené louky a pastviny.

V důsledku intenzivního hospodářského využívání (zejména zemědělského a lesnického) spojeným s vodohospodářskými úpravami byla krajina natolik pozměněna, že došlo k výraznému ochuzení flóry a celkovému snížení biodiverzity.

V území se vyskytuje běžná stredoevropská fauna, která je v intenzivně využívané zemědělské krajině výrazně ochuzená.

V SO ORP Kopřivnice je, kromě významných krajinných prvků "ze zákona", evidována celá řada významných **krajinných prvků registrovaných**. Jejich výčet je uveden v kapitole B.4.1.1.

CHKO Poodří zasahuje do SO ORP zcela okrajově, a to **do k. ú. Petřvaldík**. Jde o území západně od komunikace z Albrechtickek do Košatky. Koryto řeky Odry a jeho břehy leží ve II. zóně, nezastavěné území mezi Odrou a zástavbou leží ve III. zóně a část zastavěného území leží ve IV. zóně. Hlavní posláním je ochrana zachovalých, mimořádně hodnotných, nivních mokřadních ekosystémů a zachovalých lužních lesů (viz kapitola B.4.1.2).

Přírodní rezervace je v ORP Kopřivnice vyhlášena jedna - Rybníky v Trnávce, významný rybníční biotop tvoří soubor rybníků, mokřadů a přirozené meandry říčky Trnávky. Na území rezervace se daří chráněným druhům rostlin a živočichů. Kolem vodního toku rostou jasanovo-olšové luhy, kde převažuje olše lepkavá a jasan ztepilý. Tyto stromy pak doplňují lípy a javor klen (viz kapitola B.4.1.3).

Národní přírodní památka je také jedna – NPP Šipka za účelem ochrany významného archeologického naleziště a lokality reliktní květeny (viz kapitola B.4.1.4).

Jižní část ORP Kopřivnice náleží do **Přírodního parku Podbeskydí**, který zaujímá rozlohu 125 km² na území okresu Nový Jičín. Posláním přírodního parku Podbeskydí je především zachování krajinného rázu, který je typický pro toto území, i mimořádné druhové pestrosti živých organismů a přírodních krás. Na území parku se nachází přírodní památka Kamenárka a národní přírodní památka Šipka (viz kapitola B.4.1.5).

Přírodní památky jsou na území ORP Kopřivnice vyhlášeny tři (viz kapitola B.4.1.6):

- PP Kamenárka - důvodem vyhlášení je jedno z posledních míst, na kterém můžeme vidět odkryv tithonských štramberských vápenců. Z živočišných nálezů se tu vyskytují různé druhy mlžů, amonitů, hlavonožců a mnoho dalších. Z recentních živočišných druhů je zde více než deset zákonem chráněných. Jako nejzajímavější a nejvzácnější lze považovat výskyt jasoně červenookého a ještěrky zední.
- PP Váňův kámen - jde o významný skalní útvar – dominantní výchoz jurského vápence s výraznou brekciovou texturou.
- PP Sedlnické sněženky - jde o rozptýlené louky a fragmenty lužních porostů v široké nivě Sedlnice, propojené víceméně souvislými břehovými porosty, jejichž druhová skladba odpovídá stanovišti. Významná je bohatá populace sněženky podsněžníku (*Galanthus*

nivalis). Z dalších zvláště chráněných druhů se vyskytují lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*) a měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*).

Památných stromů je v ORP Kopřivnice k roku 2017 evidováno celkem čtrnáct (viz kapitola B.4.1.7).

Evropsky významné lokality jsou čtyři (viz kapitola B.4.1.8):

- EVL Poodří - jde o údolní nivu řeky Odry. Jedná se o mozaiku společenstev vodních toků, lužních lesů, luk, rybníků, trvalých i periodických tůní a močálů, které vytvářejí velmi příznivé podmínky pro trvalou existenci celé řady chráněných a ohrožených druhů rostlin.
- EVL Červený kámen zahrnuje vrcholové partie a severozápadní svahy hřebene Červeného kamene, Brdy a Pískovnu.
- EVL Štramberk - se rozkládá na severozápadních, neodtěžených svazích vrchu Kotouče, dále zaujímá téměř celou plochu Bílé hory, včetně úpatí svažujícího se ke Kopřivnici a část Zámeckého vrchu se skalními výchozy.
- EVL Libotín – zasahuje na území Ženkavy. Chráněná přírodní stanoviště jsou zde petrifikující prameny s tvorbou pěnovců, a lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích (prioritní typ).

Ptačí oblast je evidována jedna – PO Poodří. Hranice ptačí oblasti jsou totožné s hranicemi CHKO Poodří a území tvoří úzký pruh podél řeky Odry. Předmětem ochrany je bukač velký, moták pochop, ledňáček říční a kopřivka obecná a jejich biotopy (viz kapitola B.4.1.9).

Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem jsou dvě (viz kapitola B.4.1.11):

– PP Kamenárka a NPP Šipka – viz text výše.

Územní systém ekologické stability v ORP Kopřivnice vymezený v územních plánech obcí obsahuje prvky nadregionální, regionální a lokální (místní) úrovně. Typická původní společenstva v krajině ORP Kopřivnice jsou společenstva lesů a vod s jejich břehovými porosty a jako přírodě blízká jsou v několika případech vymezena luční společenstva. Všechny součásti ÚSES – biocentra a biokoridory jsou cílově nízkozásahovými územími, to je cílově s převážně přirozenou obnovou a tedy v krajině by měla být velmi stabilní. Chybějící části ÚSES v naprosté většině mají být tvořeny společenstvy lesů, resp. v případě biokoridorů lesními pruhy nebo pásy. (viz kapitola B.4.1.12).

Z uvedeného textu vyplývá, že stupeň ochrany přírody a krajinných prvků je poměrně velký a do jisté míry kompenzuje plošně rozsáhlé průmyslové areály ve správním území obce Mošnov a správním územím města Kopřivnice a poměrně vysokou hustotu osídlení.

Využití přírodního potenciálu krajiny

je velmi nízké. Krajina je silně urbanizovaná s vysokou úrovní intenzivního zemědělství. Nejvyšší využití přírodního potenciálu je soustředěno do maloplošných a velkoplošných (CHKO Poodří) zvláště chráněných území přírody – zabírají v rámci ORP cca 461,1 ha, tj. 3,8 % území. Ochrana chráněných území se překrývá, např. CHKO Poodří je zároveň ptačí oblastí, evropsky významnou lokalitou a zahrnuje ve svém vymezení také lokality Ramsarské úmluvy. Nejvyšší se jeví využití přírodního potenciálu společenstev vázaných na vodní toky – samotné vodní toky a jejich břehové porosty – v ORP jde o řeku Lubinu, jejíž tok je sice vodohospodářsky upraven, ale ve většině délky toku s významnými a přírodě blízkými břehovými porosty. Podobné břehové porosty dalších menších toků v území – Trnávka, pod

obcí Trnávka s přirozeným korytem, Sedlnice (Štramberk, Závišice, Sedlnice).

V terestrických společenstvech jsou přírodě blízká území zastoupena velmi málo – většina lesů jsou hospodářské lesy nebo LZÚ – rekreační a příměstské se změnou druhovou skladbou, byť stále značně vysokým zastoupením listnatých autochtonních druhů stromů. Pěstování smrku v lesních porostech má důsledek ochuzení bylinných podrostů lesů ve srovnání s přirozenými lesy daných stanovišť.

V nezalesněných a neurbanizovaných plochách převládá zemědělské intenzivní hospodaření – polní rostlinná výroba, větší luční porosty jako potenciální druhově bohatší, ale extenzivním hospodařením podmíněné plochy jsou jen na okraji nivy Odry a dále svažité pozemky kolem sídla Ženklaava.

C.2) VYHODNOCENÍ PRODUKČNÍHO POTENCIÁLU (ZEMĚDĚLSKÉHO A LESNÍHO) A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

Produkční a mimoprodukční význam zemědělství a lesnictví

Produkční potenciál krajiny (území) je dán mnoha faktory (od přírodních podmínek – úrodnosti půdy až po výskyt ložisek surovin), přes polohu vzhledem k pólům rozvoje až po tradice a na druhé straně pak inovace (výzkum, fungující instituce).

Zejména **úrodnost zemědělských půd** generovala historickou alokaci osídlení, možnosti těžby vyvolaly transfer technologií, ale i např. změny národnostního složení v území. Diference produkčního potenciálu regionů je dnes patrná zejména z rozdílů hrubého domácího produktu, který je však sledován pouze na úrovni krajů. Zcela mimořádnou pozici má v ČR z toho pohledu Praha a její blízké okolí, pozice regionů Brna a Plzně se blíží spíše regionu Ostravy než Prahy. Tyto rozdíly generují jak rozdíly v úrovni mezd, tak zejména z hlediska dopadů na krajinu (intenzity suburbanizace, růstu dopravy atd.).

Produkční potenciál zemědělství a lesnictví je dán z ekonomického hlediska dlouhodobě klesajícím podílem na HDP, zaměstnanosti, „zemědělské“ regiony jsou většinou „zostávajícími“.

Na druhé straně **roste význam mimoprodukčních funkcí zemědělství a lesnictví. Jedná se zejména o funkce oblasti:**

- **Životního prostředí** (Environmentální), nejvýznamnější funkce, promítající se do řady oblastí, zejména vodního hospodářství, hospodaření s půdou, čistoty ovzduší, adaptace na změny klimatu, biodiverzity
- **Rekreační a sídelní** (spoluvytváření podmínek pro rekreační využití krajiny i s dopadem pro atraktivitu bydlení, rozvoj venkovského osídlení)
- **Kulturní** (údržba kulturní krajiny, vnímání specifik krajiny)
- **Naučné** (včetně zapojení obyvatel území do poznání funkcí krajiny)

Mimoprodukční funkce v SO ORP Kopřivnice jsou velmi významné, objektivně determinovány vysokou hustotou osídlení a průmyslovým charakterem vlastního, ale i okolních regionů. Požadavky na tyto funkce rostou s růstem rekreační poptávky, ale i významu (vnímání) kvalitního životního prostředí.

První výrazný problém existuje v **ocenění mimoprodukčních funkcí lesů a zemědělských půd**, nejedná se pouze o problém teoretický, ale výsostně praktický – např. stanovení náhrad za omezení produkčního potenciálu vlivem ochrany přírody. Pokud není stanovena cena těchto mimoprodukčních funkcí, pak je velmi obtížné hodnotit i masivní dotace v této oblasti, které jsou stanoveny „historicky a politicky“ většinou s ohledem na zájmy zemědělců vybraných zemí EU.

Podobně **produkční potenciál zemědělské půdy** hodnocený z hlediska bonity půdy je oceňován administrativní cenou (podle vyhlášek MF ČR). Dlouhodobě však platí, že tržní ceny zemědělských půd (částečně i lesů) jsou vyšší než ceny administrativní.

Transfer majetku (privatizace, restituce) v ČR po r. 1990 byla mimořádná svým rozsahem a dopady na produkční funkce krajiny. Generovala sebou i mnohé problémy. Privatizace proběhla většinou za mimořádně nízké ceny (nepostupovalo se s péčí řádného hospodáře), přitom se většinou dostatečně nezohlednily zájmy státu. Územními dopady byly silně

diferencované. Chudé regiony se obvykle staly ještě chudšími. Zejména v zemědělství vlastnická struktura nezajišťuje optimální dlouhodobé hospodaření.

Protože zemědělská renta generuje ceny pozemků většinou o 1 - 2 řády nižší než stavební renta (u zastavitelných pozemků) je tato změna od zemědělských ke stavebním pozemkům obvykle předmětem vysokých zisků. Rozdíl mezi cenou zemědělského pozemku (s tržní cenou cca 20 - 30 Kč/m² v regionu) a syrového nepřipraveného stavebního pozemku v obdobné lokalizaci (200 - 300 Kč/m²) vyvolává tlak zájmových skupin na systém územního plánování. V kombinaci s malou účinností ekonomických nástrojů regulujících urbanistickou ekonomii území vede k plýtvání zdroji – značným distorzím (nadspotřebě). Extenzivní hospodaření v krajině je tak dnes obecnou skutečností, determinovanou neochotou většiny politiků ztratit popularitu se zvýšením daně z nemovitostí a pokračováním „rozdávání pozemků pro podnikání“ i v regionech, kde je nedostatek pracovních sil.

Produkční potenciál zemědělské půdy

Zemědělský půdní fond je základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana zemědělského půdního fondu, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není. (§1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu).

Zemědělskou půdu evidovanou v katastru nemovitostí jako trvalý travní porost lze změnit na ornou půdu jen se souhlasem orgánu ochrany zemědělského půdního fondu uděleným na základě posouzení fyzikálních nebo biologických vlastností zemědělské půdy, rizik ohrožení zemědělské půdy erozí, včetně polohy údolnic a provedených opatření ke snížení těchto rizik, jako jsou například svahové průlehy. (§2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu).

Půda je tvořena složkami různých skupenství. Pevná část půdy tvoří asi polovinu struktury, zbývající polovinu tvoří voda a vzduch v různém poměru. Vlastnosti půd se značně liší podle toho, z jakého materiálu vznikají a kde se nacházejí. Například půdy na svazích nebývají hluboké a úrodné ve srovnání s půdami v nížinách a na mírných svazích. Půdy vyvinuté na pískovcích bývají méně úrodné než půdy vytvořené např. na spraších, které naopak vynikají svou úrodností v zemědělství.

Důležitou vlastností půdy je úrodnost. Úrodnost je výsledkem vzájemného působení mnoha faktorů – fyzikálních, chemických, biologických a klimatických. Je to schopnost půdy poskytovat rostlinám podmínky pro růst a vývoj. Tyto podmínky jsou splněny, pokud půda poskytuje dostatek živin, vody a vzduchu pro optimální život organismů a má schopnost se vyrovnávat se změnami v půdním prostředí. Půdní úrodnost je ovlivněna složením a vývojem půdy, klimatickými podmínkami, zemědělskými (agrotechnickými) zásahy (zpracování půdy, hnojení, vápnění, používání přípravků na ochranu rostlin), technickými opatřeními (melioracemi a závlahami) a způsobem využití půdy. Půdní úrodnost je ohrožována erozí, zhutněním, kontaminací a dalšími degradacemi. Úrodnost půdy přirozeně ovlivňuje i její výnosnost a cenu a její bonitu, resp. stupeň ochrany zemědělského půdního fondu.

f. Podíl zemědělské půdy v procentech v jednotlivých okresech ČR v roce 2016

<http://www.cuzk.cz>

Produkční potenciál zemědělské půdy je hodnocen z hlediska bonity půdy, půdně ekologické jednotky lze využít pro vyjádření produkční schopnosti zemědělských půd. Primární vliv na půdu a život organismů mají podmínky podnebí.

Bonita půdy ve formě BPEJ poskytuje aktualizované informace o vlastnostech zemědělské půdy v celé ČR.

Kód BPEJ poskytuje informace o klimatických regionech (první číslice), hlavních půdních jednotkách (druhá a třetí), sklonitosti a expozici (čtvrtá) a hloubce půdního profilu a obsahu skeletu (pátá). Z těchto hodnot lze odvodit mnoho dalších charakteristik, které se pak objevují v českých právních předpisech. Mezi ně například patří oceňování zemědělské půdy pro fiskální účely dle vyhlášky 441/2013 Sb., či třídy ochrany ve vyhlášce o stanovení tříd ochrany 48/2011 Sb.

Důležitou hodnotou podle novely zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu jsou právě třídy ochrany, které vycházejí z hodnot BPEJ. Novela totiž v § 4 uvádí, že “**Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany lze odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu.**”

Zemědělská půda se podle kvality rozděluje do 5 tříd ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen „třídy ochrany“) vymezených prováděcím právním předpisem.

Zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany nelze využívat jako plantáž dřevin.

I. třída ochrany ZPF - Bonitně nejceněnější půdy v jednotlivých klimatických regionech, převážně v polohách rovinných nebo jen mírně sklonitých, které je možno odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu.

II. třída ochrany ZPF - Zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.

III. třída ochrany ZPF - zemědělské půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. zástavbu.

IV. a V. třída ochrany ZPF - zemědělské půdy v jednotlivých klimatických regionech s nízkou až velmi nízkou produkční schopností a nízkým stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. zástavbu.

Pro správné zastoupení plodin na orné půdě, tj. volbu plodinových struktur, je určující základní úrodnost půdy, tj. výnos sušiny fytomasy dosažený bez hnojení.

Klasifikační systém stanovištních podmínek vychází většinou ze základních charakteristik, tj. nadmořské výšky, reliéfu terénu, klimatu (průměrné teploty vzduchu, úhrnů dešťů), typu a druhu půdy.

Na základě těchto charakteristik jsou v ČR vymezeny zemědělské výrobní oblasti. Z ekologického hlediska to znamená, že je třeba při uplatňování produkčních faktorů, tj. zejména různého způsobu zpracování půdy, intenzity hnojení minerálními i statkovými hnojivy, zvažovat jejich vliv na produkci plodin, která určuje jejich nejvyšší i nejnižší hranici. Nesprávné hodnocení může vést k nadměrnému použití agrochemikálií s následným nepříznivým dopadem na rentabilitu pěstovaných plodin, kvalitu jejich produkce, ale i na životní prostředí.

Dalším významným faktorem je uspořádání jednotlivých honů s ohledem na jejich výměry v krajinném prostoru a zohlednit hlediska homogenity půdních vlastností, racionálních a ekologických pěstebních technologií a snížení erozních a degradačních vlivů.

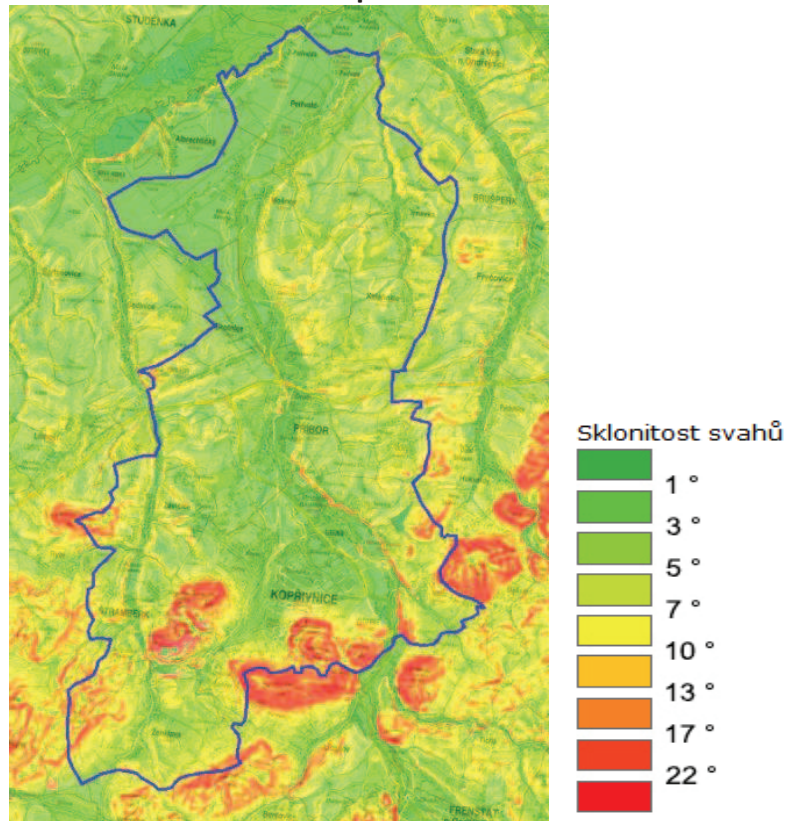
**Tab. Stanovení výměry a rozměru honů v závislosti na sklonu terénu
(dle Černého a kol 1982)**

Sklon terénu ve stupních	Výměra honu v ha	Přibližné rozměry honu (m)	
		šířka	délka
do 3	35	500	700
5	20	380	530
7	15	320	470
10	8	200	400

<https://www.vurv.cz/sites/File/Publications/ISBN978-80-87011-58-4.pdf>

Sklonitost svahů v ORP Kopřivnice

Přesto, že část pozemků v ORP Kopřivnice spadá dle Vyhlášky o stanovení tříd ochrany č. 8/2011 Sb., do I. a II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu, jde převážně o půdy málo až velmi málo produkční, s převážným výskytem pseudoglejí. Základním znakem této skupiny půd je periodické převlhčení profilu, především v jarním období. Na rozdíl od luvizemí musí mít půdní profil výrazné znaky periodického povrchového převlhčení. Tyto půdy jsou rozšířené v mírně teplé až chladné oblasti, kde se vyskytují v rovinném nebo mírně sklonitém či depresním terénu.

Obdobná situace je v celém okrese Nový Jičín

Legenda k následujícímu obrázku – Skupiny půdních typů

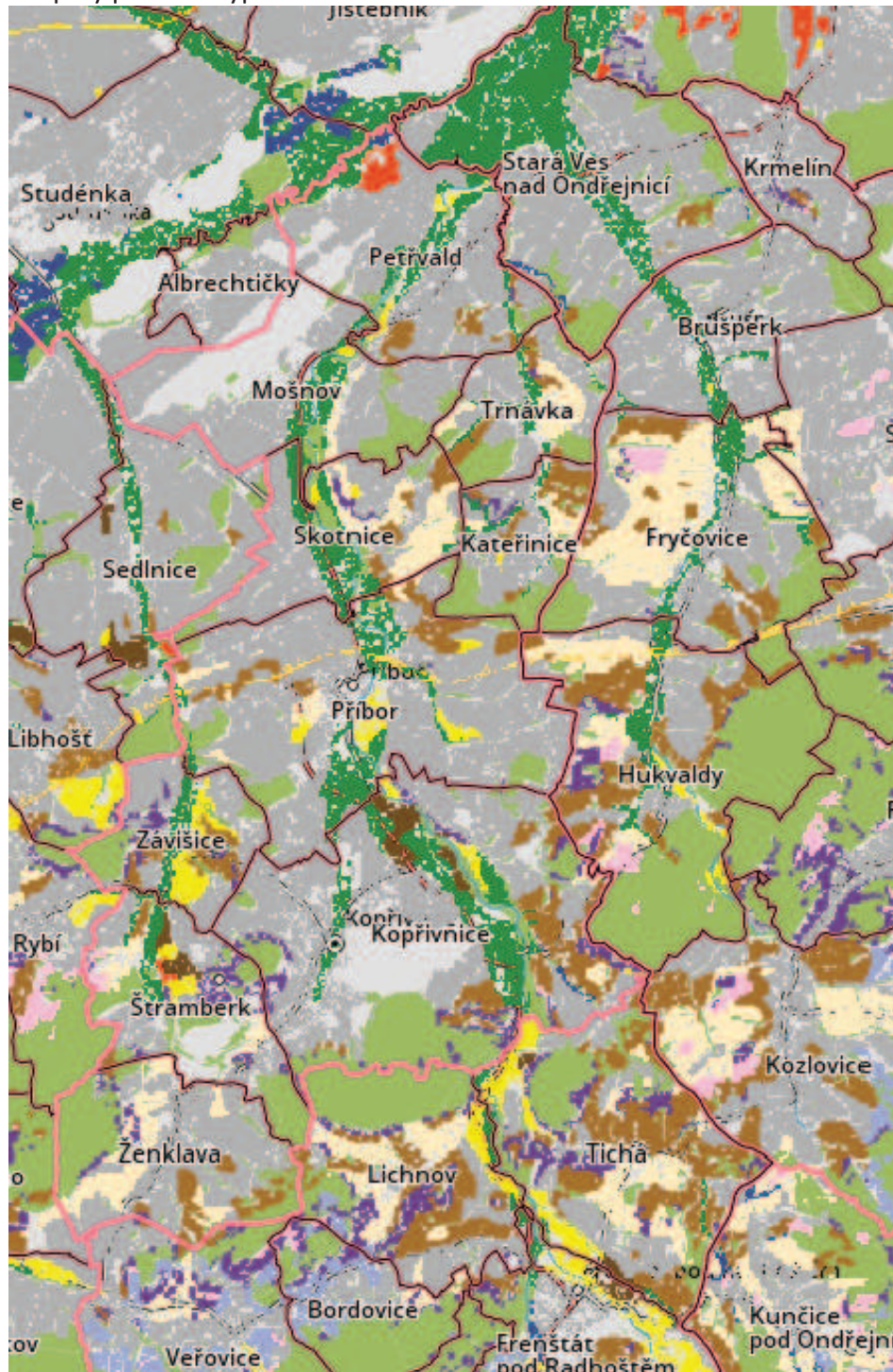
skupiny půdních typů	Zastoupení (%)	Výměra (ha)
černozemě	0,00	0,00
hnědozemě	0,40	223,12
luvizemě	1,65	923,41
rendziny, prararendziny	3,09	1 728,33
regozemě	2,17	1 213,70
kambizemě	19,08	10 678,00
kambizemě dystrické, podzoly, kryptopodzoly	2,32	1 300,45
kambizemě, rankery, litozemě	6,52	3 649,03
silné svažitě půdy	3,69	2 066,71
pseudogleje	50,82	28 436,84

	fluvizemě	7,76	4 339,67
	černice	0,00	0,00
	gleje	2,50	1 399,41
	celkem	100,00	55 958,67

<https://bpej.vumop.cz/index.php?value=65600>

Skupiny půdních typů

<https://statistiky.vumop.cz/?core=map>

Produkční potenciál lesů

Pozemky určenými k plnění funkcí lesa nejsou školky a plantáže lesních dřevin založené na pozemcích, které nejsou určeny k plnění funkcí lesa, pokud orgán státní správy lesů na návrh vlastníka pozemku nerozhodne jinak (§3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a doplnění některých zákonů (lesní zákon)).

Lesem se rozumí lesní porosty s jejich prostředím (lesními porosty jsou stromy a keře lesních dřevin, které v daných podmínkách plní funkce lesa). Hospodařením v lese se rozumí obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů. (zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a doplnění některých zákonů (lesní zákon)).

Mezinárodní definice lesa platná pro TBFRA-2000 zní:

Pozemek se stromovým pokryvem (nebo ekvivalentní úrovní zakmenění) více než 10 % plochy větší než 0,5 ha. Stromy by měly být schopny v dospělosti dosáhnout minimální výšky 5 m in situ. Může se skládat buď z uzavřeného lesního útvaru, kde stromy různých etází a podrost pokrývají vysokou část pozemku nebo z otevřeného lesního útvaru se stálým vegetačním krytem, který koruny stromů pokrývají z více jak 10 %. Mladé porosty z přirozené obnovy a všechny plantáže založené pro lesnické účely, které mohou korunami ještě dosáhnout 10 % -ní pokrývnosti nebo stromy o výšce 5 m, jsou zahrnuty do lesa, jako jsou oblasti normálně tvořící části lesních oblastí, které jsou dočasně odlesněny v důsledku lidského zásahu nebo přírodních příčin, ale kde se očekává opětovný návrat lesa.

Zahrnuje: Lesní školky a semenné sady, které tvoří integrální část lesa, lesní cesty, vykácené linky, protipožární pásy a další malé nezalesněné oblasti uvnitř lesních celků, lesy v národních parcích, přírodních rezervacích a jiných chráněných oblastech speciálního environmentálního, vědeckého, historického, kulturního nebo duchovního zájmu, větrolamy se stromy na ploše větší než 0,5 ha a šíří větší než 20 m. Plantáže gumovníku a porosty dubu korkového se započítávají.

Nezahrnuje: Pozemky převážně využívané pro zemědělské účely. Všeobecně je nutné zdůraznit, že les je současně pracovním předmětem, pracovním prostředkem a výrobkem i vlastní přírodní podmínkou lesní výroby. (Vymezení základních pojmů a vztahů z oblasti mimoprodukčních funkcí lesa, zprac. Ing. Jiří Matějček, CSc., 2003)

Za užité hodnoty a funkce lesa, jejichž význam pro společnost má smysl vyjadřovat, není možno pokládat všechny vlastnosti lesa, ale pouze ty, které uspokojují současné aktivně vyhledávané a vyžadované potřeby společnosti, které jsou přitom svým způsobem deficitní či na hranici deficitu. Proto např. poutání uhlíku a uvolňování kyslíku není u nás v současné době funkcí lesa s reálně hodnotově vyjádřitelným významem pro společnost.

Funkce lesa tvoří složitý společenský, tj. sociálně ekonomický systém, odrážející složitost objektu lesa. Při hodnocení významu funkcí lesa pro společnost by se mělo rozlišovat mezi produkční funkcí lesa a vlastní produkcí, mezi cenou např. dřevoprodukční funkce lesa a cenou dřeva. Společenský význam lesa, tj. význam ekonomický a sociální můžeme reálně hodnotit jen na základě efektů jednotlivých užitečných hodnot jednotlivých funkcí lesa. (Vymezení základních pojmů a vztahů z oblasti mimoprodukčních funkcí lesa, zprac. Ing. Jiří Matějček, CSc., 2003)

Ze závěrů Vymezení základních pojmů a vztahů z oblasti mimoprodukčních funkcí lesa (zprac. Ing. Jiří Matějček, CSc., 2003) vychází, že u lesa nelze hodnotit pouze produkci dřeva (výkony

lesního hospodářství), ale je potřeba hodnotit i další účinky lesa, jako např. estetické, ochranu proti lavinám, nedřevní produkty (např. lesní plody, houby, volně žijící živočichy). Mimoprodukční funkce lesů mají povahu kladných externalit. Jedná se zpravidla o bezplatné a volně přístupné zdroje (veřejné statky) s efekty (užitky a službami), které les poskytuje společnosti, aniž by za to museli jednotlivci platit. Ekosystémové účinky lesa jsou neoddelitelné. Účinky lesa jsou nezastupitelné, neimportovatelné a průmyslovou činností nenahraditelné.

Nevhodně obhospodařované hospodářské lesy se vyznačují relativně nízkou odolností vůči vnějším škodlivým vlivům. Čím více se les blíží přirozené skladbě a struktuře přirozeného lesa daného ekotopu, tím nižší je riziko ohrožení jejich stability.

Produkční potenciál lesů vychází z legislativních předpisů využívaných pro oceňování lesních porostů. Jedná se o vyhlášku č. 3/2008 Sb. v platném znění o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, včetně změny vyhlášky č. 456/2008 Sb. V této vyhlášce podle §33 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku jsou stanoveny základní ceny lesních pozemků podle SLT v Kč/m². Hodnoty těchto SLT jsou pro potřeby hodnocení produkčního potenciálu zaříděny do hodnot užitku 1-10 jako je tomu u ostatních funkcí a to po matematické úpravě (hodnoty SLT jsou ve výše uvedené vyhlášce od hodnoty 1 Kč/m² do 8,86 Kč/m²; z toho důvodu byl zvolen pro zařídění krok 0,786 pro jednotlivé SLT a jejich bodové ocenění.

Obr.: Podíl lesních pozemků v procentech v jednotlivých okresech ČR v roce 2016

Do souborů lesních typů se sdružují lesní typy jako nejnižší jednotky diferenciace růstových podmínek charakterizované půdními a klimatickými vlastnostmi, kombinací druhů příslušné fytocenózy a potenciální bonitou dřevin. Induktivním postupem vytvořené soubory lesních typů jsou základní jednotkou typologického systému. V ekologické (edaficko-klimatické) síti vymezují edafické kategorie a klimatické lesní vegetační stupně (LVS). Příbuzné edafické

kategorie tvoří edafické řady.

V České republice jsou nejvýznamnějšími lesními dřevinami podle porostní plochy smrk ztepilý (52,4 %), borovice lesní (17 %), buk lesní (7 %), duby (6,8 %), modřín opadavý (3,9 %), bříza bělokorá (2,8 %) a jedle bělokorá (1 %). Ostatní listnáče (javor, jeřáb, jasan, jilmy...) potom zauímají 7,9 % plochy a ostatní jehličnany 0,2 %.

Typologicky by měly být zastoupeny v řešeném území lesy jilmových (1L) a potočních luhů (2L), obohacených dubových bučin (3, 4 D), jedlodubových bučin (3O), hlinitých dubových bučin (3H), plošně malé segmenty kyselých dubových bučin (3K) a svěžích dubových bučin (3, 4 S), bohatých bučin (4B)

zdroj: web ÚHUL - mapování lesních typů http://geoportal.uhul.cz/wms_oprl/service.svc/get_září_2017

Zdroj: Hodnocení krajinného rázu ORP Kopřivnice, 2008

kategorie	subkategorie	porostní plocha (ha)	% porostní plochy	% výměry ORP
hospodářský les		1667,95	95,60	13,9
ochranný les		0	0	0
les zvláštního určení	pásma ochrany vodních zdrojů 1. stupně	1,34	0,07	0,0
	území nár. parků a nár. přír. rezervací	0,69	0,04	0,0
	1. zóny CHKO, přír. rezervace a přír. památky	1,09	0,06	0,0
	příměstské a rekreační lesy	73,93	4,22	0,0
	celkem	77,05	4,41	0,64
lesy celkem dle katastru nemovitostí (2017)		1 745		14,0

C.3) VYHODNOCENÍ VODOHOSPODÁŘSKÉHO POTENCIÁLU A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

Vodohospodářské využití

Vodní hospodářství nemá v hodnoceném území primární význam. Lokalita není součástí chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV), rovněž zde nejsou vymezena významná ochranná pásma vodních zdrojů. Plošně významnější ochranná pásma se nachází mezi Mošnovem a Petřvaldem (prameniště Petřvald-Dvorek) a u Kopřivnice (sběrná jímka Kopřivnice-Šutyra). Bodové zdroje odběru podzemních vod se pak nachází spíše v jižní části řešeného území, v okolí Štramberku, Závišic, Ženklaavy a Mniší. Obce ve správním území ORP Kopřivnice jsou napojeny na ostravský oblastní vodovod, přičemž 8 z nich má navíc vlastní zdroje pitné vody. Významnou vodní nádrž v oblasti je nádrž Větrkovice.

Ve správním území ORP Kopřivnice se nachází tato vyhlášená ochranná pásma zdrojů podzemní vody pro účely veřejného zásobování obyvatelstva:

- Ochranné pásmo Šutyra – obec Kopřivnice – dnes již zrušené jímání podzemní vody. Vodojem zůstal zachován. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Kopřivničky. Ochranné pásmo I a II zůstalo zachováno.
- Ochranné pásmo Mniší-Pružinky – dnes již zrušené jímání podzemních vod. Vodojem zůstal zachován. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Lubinky. Ochranné pásmo I zůstalo zachováno.
- Ochranné pásmo Mniší-Kazničov – jímání podzemních vod v množství 3,0 l/s. Je vymezeno ochranné pásmo I stupně.
- Ochranné pásmo Bílá studna (Štramberk) – jímání podzemních vod, vymezeno ochranné pásmo I stupně.
- Ochranné pásmo Oční léčebna (Štramberk) – odběr podzemních vod, vymezeno ochranné pásmo I a II stupně.
- Ochranné pásmo Černý les (prameniště Štramberk) - se nachází částečně na území ORP Kopřivnice a částečně již na katastrálním území Lichnova. Povolení k odběru vody bylo vydáno rozhodnutím OkÚ Nový Jičín v roce 1977. Současně bylo vyhlášeno pásmo hygienické ochrany kolem tohoto zdroje ve tvaru nepravidelného pětiúhelníku. Vodní zdroj tvoří Špačkův, Boháčův a Všivý pramen, ze kterých je voda svedena potrubím do jímky u vodojemu a odtud do vodojemu. Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2007 bylo prodlouženo nakládání s vodami, odběr vod z vod podzemních a to na žádost SmVaK Ostrava a.s. Stavba související s odběrem vod zůstala zachována. Ochranné pásmo PHO I zůstalo zachováno.
- Ochranné pásma Ženklaava-Pekla - se nachází pod lesem Na Peklách. Rozhodnutím MÚ Kopřivnice z roku 2013 bylo zrušeno nakládání s vodami a odběr vod z vod podzemních, a to na žádost SmVaK Ostrava a.s. Stavba zůstala zachována. Voda gravitačně vytékající ze zdroje je odváděna do koryta drobného vodního toku, přítoku Sedlnice. Ochranné pásmo zůstalo zachováno.

Ostatní vodní zdroje:

- Studna nedaleko rybníka Na Kamenci (Kateřinice). Jedná se o vlastní zdroj vody pro potřeby Moravanu a.s., Petřvald, středisko Kateřinice. Voda je ze zdroje čerpána do vodojemu a odtud gravitačně přivedena do areálu bývalého zemědělského družstva a dříve také do bývalého střediska zemědělského družstva. V Kateřinicích jsou tři obecní studny, které v minulosti sloužily jako požární.
- V k. ú. Mošnov, v jeho severovýchodní části se nachází jímací území, které sestává ze starší kopané studny s vydatností cca 0,5 l/s a z novějších vrtů HV 1 a HV 2 s maximální celkovou vydatností 1,12 l/s. Zdroje nikdy neměly vyhlášená pásma hygienické ochrany. Vzhledem ke špatné kvalitě vody ve zdrojích není o nich nadále uvažováno ani jako o zdrojích rezervních.
- Zdroj u rybníka v k. ú. Petřvald východně od areálu Moravanu má vydatnost cca 50m³/d, akumulace vody je zajištěna ve vlastním vodojemu 100 m³. Zdroj vedle střediska Moravanu v Petřvaldíku s vydatností cca 1 l/s nemá stanovena ochranná pásma a slouží potřebám zemědělského družstva.
- Prameniště Skalní pramen v k. ú. Štramberk se nachází v areálu společnosti Kotouč Štramberk. Ochranné pásmo se vymezuje kruhovým pásmem s poloměrem 10 m od jímacího objektu.
- Zdroj „U staré lipky“ (Závišice) – část obce v centru (asi 15 RD) je napojena na vodojem zásobený tímto zdrojem (Hyvnarův vodovod). Jedná se o původní, dosluhující vodovod. Kolem místního zdroje pitné vody je vyhlášeno pásmo hygienické ochrany II. stupně.
- Prameniště Ženklaava II – Veřovice se nachází mimo ORP Kopřivnice, slouží však k zásobování Ženklaavy pitnou vodou. Ochranné pásmo bylo stanoveno rozhodnutím ONV Nový Jičín v roce 1977.

Vodní díla povrchových vod

Vodní nádrže v Kateřinicích

Jižně od zástavby v Kateřinicích byla v roce 1988 vybudována vodní nádrž. Účelem nádrže je snížení povodňové vlny, zadržení vody v povodí toku, který často bývá bezvodný, zachycení splachů orníční vrstvy a vod znečištěných rozpuštěnými umělými hnojivy. Dále je využití rekreační a pro sportovní rybaření. Plocha nádrže je cca 2 ha, plocha povodí nádrže je cca 0,75 km². Na území Kateřinic se nachází ještě jedna vodní nádrž (vodní plocha cca 3.000 m²) - rybník na Kamenci. Rybník je v soukromém vlastnictví, v současnosti bez využití.

Vodní nádrž Větrkovice

Na potoce Svěcený v Lubině vybudována vodní nádrž užitkové vody. Nádrž nemá, kromě potoka Svěcený, větší přirozený přítok, existuje však možnost čerpat vodu do nádrže z řeky Lubiny. Vodní nádrž Větrkovice je víceúčelová nádrž. Jejím hlavním účelem byla akumulace vody pro potřeby Tatry a.s. (provozní voda, nyní je její odběr minimalizován), dalším účelem je zajištění minimálního průtoku v toku pod vodním dílem a částečné snížení povodně na Svěceném potoce, na kterém je tato vodní nádrž situována. Nádrž je také využívána ke sportovnímu rybaření a rekreaci. V Lubině

Rybník na Šostýně

Poblíž zříceniny hradu Šostýn v Kopřivnici byl znovuobnoven rybník. Jeho funkce je částečně protipovodňová, má ekostabilizační funkci, rybochovné účely nejsou povoleny. Vodní plocha rybníka je cca 1 300 m².

Rybník ve Vlčovicích

Na území místní části Vlčovice se nachází malý soukromý rybník sloužící k rybochovným účelům. Vodní plocha rybníka je cca 2 400 m².

Vodní nádrž v Petřvaldu

Na přítoku Trnávky (Petřvald) je vybudovaná víceúčelová vodní nádrž Moravanu, která je využívána jako požární nádrž, nádrž k chovu ryb, kačen, ale také ke koupání. Vodní plocha rybníka je cca 1,4 ha.

Rybník Borovec (Příbor)

Toto vodní dílo se rozkládá jižním směrem od stejnojmenné osady Borovec. Tuto osadu najdeme u silnice vedoucí z města Příbor do Nového Jičina, západním směrem od Příboru. Jižním směrem od rybníka Borovec byl vybudován ještě jeden menší rybník a u severního okraje několik malých rybníčků. Rybníky se nacházejí na pravém břehu říčky Sedlnice a jsou využívány především k chovu a chytání ryb.

Hájovský rybník

Hájovem protéká potok Klenos, na jehož toku je jihozápadně od zastavěného území vybudován tzv. Hájovský rybník. Jedná se o soustavu dvou rybníků. Oba jsou rybochovné a jejich vodní plochy jsou cca 7 400 m² a 3 000 m².

Vodní nádrž Štramberk

- leží na toku říčky Sedlnice západně od areálu firmy Kotouč Štramberk, spol. s r.o. a slouží k zásobování vápenky provozní vodou a pro sportovní rybaření. Vodní nádrž Štramberk se skládá ze tří samostatných, vzájemně propojených nádrží o velikostech cca 31,5 ha, 17,0 ha a 3,7 ha.

Vodní nádrž v areálu společnosti Kotouč Štramberk, spol. s r.o.

- leží přímo v areálu firmy, technologický rybník bez možnosti manipulace s hladinou.

Dále se v na k. ú. Štramberk nachází rybník u bývalého mlýna v Támovicích (2 900 m²) a rybník v Libotíně (v současnosti je vypuštěn).

Rybníky v Trnávce

V obci Trnávka jsou tři rybníky. Větší je ve správě obecního úřadu, daný do pronájmu Českému rybářskému svazu Stará Ves nad Ondřejnicí. Dva menší jsou majetkem Českého rybářského svazu Stará Ves nad Ondřejnicí. Rybníky jsou využívány k extenzivnímu chovu ryb. V rámci revitalizace byly upraveny hráze a dna rybníků tak, aby vytvořily příznivé prostředí pro rozmnožování obojživelníků. Pod silnicí spojující Brušperk s Trnávkou byly vybudovány podchody pro bezpečnou migraci obojživelníků. Rybníky jsou součástí přírodní rezervace Rybníky v Trnávce, kterou tvoří uvedený soubor rybníků a dále mokřady a přirozené meandry říčky Trnávky.

Zjištěné hlavní charakteristiky a rizika v území z hlediska vodohospodářského potenciálu a využití krajiny:

Vodní hospodářství nemá v SO ORP Kopřivnice primární význam. ORP Kopřivnice není součástí chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV), na území ORP Kopřivnice se nenacházejí vydatnější vodní zdroje ani zde nejsou vymezena významná ochranná pásma vodních zdrojů. Plošně rozsáhlejší ochranná pásma se nachází mezi Mošnovem a Petřvaldem (prameniště Petřvald-Dvorek) a u Kopřivnice (sběrná jímka Kopřivnice-Šutyra). Bodové zdroje odběru podzemních vod se pak nachází spíše v jižní části řešeného území, v okolí Štramberku, Závišic, Ženkavy a Mniší.

Obce ve správním území ORP Kopřivnice jsou napojeny na ostravský oblastní vodovod, přičemž 8 z nich má navíc vlastní zdroje pitné vody. Významnou vodní nádrž v oblasti je nádrž Větrkovice.

Vzhledem k ojedinělým nedostačujícím kapacitám dílčích vodovodů je vhodné zachování stávajících zdrojů podzemních vod pro zajištění možnosti náhradního zdroje zásobování včetně jejich ochranných pásem a zajištění dohledu nad technickým stavem a kvalitou těchto zdrojů podzemních vod. Dále je vhodné rovněž vymezit významné infiltrační oblasti v území včetně doporučení k jejich ochraně.

C.4) VYHODNOCENÍ SUROVINOVÉHO POTENCIÁLU A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

"Surovinovou politikou České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů" formuluje vláda České republiky politický, legislativní a administrativní rámec, ke spolehlivému, cenově dostupnému a dlouhodobě udržitelnému zásobování surovinami. Navazuje na již přijatou Politiku druhotných surovin (2014).

"Surovinová politika" je při znalosti mezinárodních a evropských souvislostí formulována tak, aby pomohla zajistit potřebné nerostné suroviny pro českou ekonomiku a současně umožnila surovinovému průmyslu potřebný rozvoj.

V rámci politiky neenergetických surovin stát vstupuje do oblasti využívání nerostných surovin v kategorii vyhrazených nerostů ve smyslu horního zákona. Zásahy státu mají formu monitoringu, strategického usměrňování a rovněž formu legislativních a ekonomických nástrojů.

V oblasti nevýhradních ložisek, která mají lokální charakter, ponechává stát oblast využívání nerostných surovin v režimu kompetencí orgánů místní, případně regionální samosprávy.

V současnosti jsou v ČR ze skupiny neenergetických surovin těženy: kaoliny, jíly, bentonity, živcové suroviny, tavný čedič, diatomit, křemenné suroviny, písky sklářské, písky slévárenské, vápence a cementářské suroviny, dolomity, sádrovec, celá škála dekoračních kamenů, stavební kámen, štěrkopísky a cihlářské suroviny. K objemově nejvýznamnějším patří těžba stavebních surovin.

Ve vazbě na "Surovinovou politiku" je aktualizována i Politika územního rozvoje ČR. Je nutno zajistit provázanost mezi územními plány a surovinovou politikou. Důvodem je, že v případě nalezení vyhrazeného nerostu a vydání osvědčení o výhradním ložisku vzniká územní ochrana objektu, který je nepřemístitelný.

- V ORP Kopřivnice jsou vymezena 3 chráněná ložisková území (CHLÚ) pro zemní plyn, 2 CHLÚ pro černé uhlí a zemní plyn a jedno CHLÚ pro vápenec a slín.

Dále je vymezeno chráněné území pro zvláštní zásahy do zemské kůry Štramberg III.

Chráněné území pro zvláštní zásahy do zemské kůry Štramberg III slouží k ochraně horninové struktury podzemního zásobníku plynu (PZP) Štramberg. Konverze plynového ložiska na PZP začala v roce 1981 a od roku 1983 je zásobník v cyklickém provozu. PZP Štramberg je vybudován na částečně vytěženém plynovém ložisku Příbor - jih. To se nachází pod obcemi Štramberg, Kopřivnice, Ženklaava a Závišice (dále mimo ORP pak Rybí a Žilina) na ploše asi 30 km², v hloubce cca 500 – 690 m pod povrchem.

Technologický objekt PZP Štramberg je situován v k. ú. Štramberg. Z něj jsou vyvedeny VTL plynovody s tlakem nad 40 barů v profilech DN 100 – DN 500 (potrubní systém napojení sond je kolektorový, potrubí se postupně větví až k jednotlivým sondám a současně se zmenšuje jeho světlost) k těžebně – vtláčecím sondám. Tyto sondy jsou v ORP Kopřivnice situovány v k. ú. Štramberg, Kopřivnice, Závišice a Ženklaava.

Dále z PZP Štramberg vychází VTL plynovody západně do Nového Jičína, severovýchodně do Kopřivnice a dále směr Ostrava a Frýdek - Místek a jižně do Frenštátu pod Radhoštěm.

- **V hodnoceném území jsou vymezeny 3 těžené dobývací prostory - pro zemní plyn, černé uhlí a zemní plyn (těžen zemní plyn), vápenec a cementářskou korekční sialitickou surovinu (velkolom Kotouč):**

40025 Příbor; karbon, zemní plyn

60167 Štramberk I; cementářské korekční sialitické suroviny, vápenec
40038 Tichá; uhlí černé, zemní plyn

a dva dobývací prostory netěžené:

40028 Štramberk II (zásobník), zemní plyn – zastavená těžba
010026 Fryčovice, hořlavý zemní plyn

- V ORP Kopřivnice je vymezeno 10 výhradních ložisek – 4 ložiska černého uhlí (dosud netěženo), 1 dřívější ložisko zemního plynu (dnes podzemní zásobník plynu), 1 těžené ložisko zemního plynu, 2 ložiska černého uhlí a zemního plynu, 1 těžené ložisko vápence a cementářské korekční sialitické suroviny a 1 dříve těžené ložisko cementářské korekční sialitické suroviny.

Těžba zemního plynu karbonského (také tzv. degazačního plynu) na ložisku Příbor – sever - vytěžený plyn je sveden od těžebních sond sběrnými plynovody do předávací stanice a dále degazačními plynovody odváděn ke spotřebitelům. Kvalita těženého degazačního plynu je plně srovnatelná s dováženým zemním plynem naftovým (provozovatelem VTL plynovodů s tlakem do 40 barů zemního plynu).

Těžba vysokoprocentního vápence (96 – 98% CaCO₃) v lokalitě Kotouč významným způsobem ovlivnila krajinu.

Počátky těžby a zpracování vápence v okolí Štramberka sahají již do minulého století. V roce 1820 byl otevřen lom na Skalkách. Štramberský tithonský vysokoprocentní vápenec začala těžit společnost Bratří Guttmanů, jež dala postavit roku 1881 místní dráhu ze Štramberka do Studénky a vytěžený vápenec začala dopravovat přímo do Vítkovických železáren. V roce 1896 byla postavena ještě další místní dráha ze Štramberka do Veřovic, obě se spojily v roce 1945. V roce 1955 utvořen nový n.p. Kotouč - vápencový lom, vápenice a cementárna, který byl v roce 1958 přičleněn k VŽKG. Výstavba nové cementárny byla zahájena v roce 1970. Objem těžby se postupně zvyšoval, až dosáhl velikosti přes 2.000.000 tun ročně. V provozu byla jak vápenka tak cementárna. V roce 1993 došlo k vyčlenění samostatného právního subjektu Kotouč Štramberk s.r.o. (z a.s. Vítkovice). Těžba dosahuje v současné době přijatelný objem do 700 kt ročně. Provoz cementárny byl po roce 1989 zastaven, což se příznivě projevilo na zlepšení kvality životního prostředí. (EIA Kotouč – Štramberk, zprac. Ing.Vladimír Láznička a RNDr.Pavel Trnka, CSc.)

Vrchol Kotouč ještě před odtěžením jižních svahů představoval ojedinělé stanoviště skalní stepi s teplomilnou květenou a výskytem vzácných rostlin s výjimečným postavením na území severovýchodní Moravy. Nejen samotná devastace a těžba vápence, ale i vývojové sukcesní změny vegetace a novodobé zalesnění Kotouče lze považovat za pravděpodobné příčiny vyhynutí některých význačných druhů rostlin a živočichů.

(<http://www.stramberk.info>).

V současné době se jedná o dalším rozšíření těžby a povolení těžit až do hloubky přibližně 100 m pod současnou úrovní (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/region>).

C.5) VYHODNOCENÍ SÍDELNÍHO POTENCIÁLU A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

Bydlení – vazby ke krajině

Z hlediska územního plánování je **zásadním současným problémem podpora atraktivity bydlení ve městě** a limitování suburbanizační transformace „vesnické“ krajiny, částečně i vesnických sídel. Atraktivita bydlení ve městech je přitom do značné míry formována percepcí „dobrých adres“ a nadměrné preference bydlení v rodinných domech, které u mnohých skupin obyvatel jsou synonymem „úspěšné společenské mobility“.

Absence ekonomických nástrojů, které by mohly zmírnit riskantní a nadměrné procesy změn krajiny a sídelní struktury (včetně vzniku mnohých externalit, vzniku realitní krize atd.), tak do značné míry leží na systému územního plánování, širší regulaci využití krajiny (ochraně půdního fondu).

Vazby bydlení ke krajině v širším rámci sídelní struktury jsou popsány v kapitole B.2.2.1) Stabilita osídlení a dlouhodobý vývoj krajiny vlivem osídlení, v rozsahu, který je doplňující k dostupným podkladům z jiných zdrojů.

Obecná míra vazeb sídel ke krajině z hlediska bydlení by měla být v současnosti popsána zejména v rámci ÚAP SO ORP. Stávající analýza bydlení v rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice (r. 2016) vykazuje mírné problémy:

- Není uvedena zásadní změna metodiky sčítání v roce 2011, tj. přechod od evidence trvalého bydlení k obvyklému bydlení (ve smyslu směrnice EU), protože „stávající formální“ evidence nedávala dostatečný obraz o vývoji systému prvního (obvyklého) a druhého bydlení v území.
- Popis systému bydlení je zaměřen na vývoj počtu domů, nikoliv bytů v rozlišení prvního a druhého bydlení.

V ÚAP je uveden odkaz na poklad Analýza socioekonomického vývoje Moravskoslezského kraje a odhad potřeby bytů, r. 2013), který v současnosti mírně zastarává. Bilance potřeby bytů by měly být konstruovány ve výhledu cca 15 let, je otázkou zda by tomu mělo být přímo v rámci ÚAP .

Zátěže – stávající ÚAP

Komplexní hodnocení zátěží krajiny představuje poměrně složitý a dosud odborně neujasněný problém. **Hodnocení zátěží je z praktického hlediska územního plánování možno považovat i jako součást vyhodnocení vyváženosti vztahu územních podmínek v rámci všech tří pilířů**, tj. pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (jak hovoří § 4, odst. 1, písm. b), bod 2. vyhláška 500/2006 Sb.).

Toto pojetí se opírá i o očekávané využití výstupů studie krajiny, **že bude využita pro doplnění a upřesnění územně analytických podkladů ORP**, vytvoření územně plánovacího podkladu ve smyslu stavebního zákona s poměrně širokým využitím.

Zátěže krajiny jsou generovány především antropogenní činností člověka v rámci sekundární a terciární struktury, promítají se však do všech tří pilířů územních podmínek. Zátěže je vhodné srovnávat zejména s potenciálem krajiny.

Pro definici potenciálů území / krajiny jsou uvedeny následující definice (viz. metodický pokyn MMR ČR a MŽP pro Zadání územní studie krajiny):

- **Potenciál** je souhrn možností, schopností, vhodností, předpokladů území/krajiny pro určitou činnost.
- **Potenciál krajiny / krajinný potenciál** je schopnost krajiny poskytovat určité možnosti a předpoklady pro různorodé využívání krajiny s cílem uspokojit potřeby lidské společnosti. [2]

V rámci této studie je sídelní potenciál hodnocen v kapitole B.2.2.1) Stabilita osídlení a dlouhodobý vývoj krajiny vlivem osídlení (podle intenzity bytové výstavby a změny počtu obyvatel).

Současné využívání potenciálu krajiny člověkem vede ke změně možností a předpokladů (např. těžba surovina nezvratně mění potenciál krajiny), na druhé straně je však pozorovatelný např. nárůst vzrostlé zeleně v krajině.

V praxi územního plánování jsou samostatně hodnoceny zejména zátěže krajiny s ohledem na růst bydlení, rekreace, infrastruktury (především dopravy), dopady v oblasti životního prostředí (znečištění ovzduší, vod, atd.).

Syntetické (celostní) hodnocení za území obcí (včetně volné krajiny) pak v současné době představuje rozbor udržitelného rozvoje území. Tento rozbor představuje podstatnou a výslednou syntetizující část územně analytických podkladů. Vychází z metodiky MMR, v praxi krajů a SO ORP je obvykle prováděn podrobněji.

Adekvátní hodnocení vyváženosti podmínek území je nezbytným východiskem pro výběr optimální urbanistické koncepce rozvoje území. Slabé pilíře podmínek území obcí (s velkými zátěžemi, ohrožením) by měly být posilovány, silné (s velkými příležitostmi – potenciálem) rozvíjeny a využívány. Přitom ohrožení a příležitosti by měly být chápány jako vnější faktory, silné a slabé stránky jako místní podmínky území.

Běžně dostupné podklady (ÚAP) mají jak rozdílnou podrobnost, metodické přístupy, tak i míru aktuálnosti. Z územního hlediska však obvykle pracují se stejnými jednotkami – obcemi, z hlediska aktuálnosti je dělí obvykle 1 rok. Z metodického hlediska pracují obvykle s poměrně podrobným 7 stupňovým hodnocením. Proto je dále provedeno následující srovnání nejnovějších podkladů – ÚAP tj. na krajské úrovni a vlastní SO ORP Kopřivnice.

Tab.: Hodnocení vyváženosti pilířů udržitelného rozvoje obcí podle ÚAP SM Kraje a SO ORP Kopřivnice

(stupnice hodnocení: 1-nejlepší, 7- nejhorší, u SO ORP Kopřivnice převedeno z 5 stupňového hodnocení)

PILÍŘ	ÚAP MS kraje r. 2017			ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016			Rozdíly hodnocení		
	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV
Kateřinice	6	3	4	7	6	3	-1	-3	1
Kopřivnice	5	3	5	1	3	4	4	0	1
Mošnov	5	3	5	5	1	7	0	2	-2
Petřvald	5	3	4	4	2	3	1	1	1
Příbor	5	3	6	2	1	7	3	2	-1
Skotnice	6	3	5	5	4	6	1	-1	-1

Štramberk	5	3	4	4	2	2	1	1	2
	ÚAP MS kraje r. 2017			ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016			Rozdíly hodnocení		
PILÍŘ	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV
Trnávka	6	3	4	5	5	3	1	-2	1
Závišice	6	4	4	4	2	3	2	2	1
Ženklaava	5	3	3	3	7	1	2	-4	2
SO OPRP průměr	5,4	3,1	4,4	4	3,3	3,9	1,4	-0,2	0,5

Z předchozí tabulky je patrné, že při hodnocení pilířů na úrovni obcí dochází k rozdílům (podobně jako u většiny SO ORP v ČR).

Výrazný rozdíl je zaznamenán při hodnocení hospodářského pilíře v obci Ženklaava (rozdíl 4 bodů v rámci 7 bodové škály). V rámci ÚAP MS kraje z r. 2017 jsou zde tato podmínky hodnoceny jako nadprůměrné, zatímco v rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice jako velmi špatné. Rozdíly jsou způsobeny zejména odlišným výběrem indikátorů (na úrovni kraje se postupně mění) použitých pro multikriteriální hodnocení území obcí.

Podobný problém (obecně ještě větší) vykazuje Kopřivnice při hodnocení soudržnosti obyvatel území (nadměrné promítnutí dobré vybavenosti města do hodnocení soudržnosti obyvatel a přehlížení problémů sídliště).

Samotná multikriteriální metoda by zejména na úrovni SO ORP neměla být brána jako generátor „definitivních“ výsledků a zdůvodněná expertní korekce výsledného hodnocení je zde vždy žádoucí.

Problém není prvotně v odlišných metodách rozboru udržitelného rozvoje, ale výsledcích, které se v případě jednotlivých obcí popírají. Jedná se o dlouhodobě neřešený problém. I různé metody by měly nakonec vést k podobným výsledkům a dlouhodobé řady by měly odrážet „rozumné“ zdůvodnitelné trendy (například. Zlepšení hospodářských podmínek v posledních 3 letech).

Proto je na úrovni územních plánů doporučeno přistupovat ke kritické analýze hodnocení vyváženosti pilířů, s korekcí výsledného hodnocení na základě doplňujících průzkumů a rozborů obce.

Obecné srovnání hodnocení vyváženosti pilířů dokumentují základní údaje popisné statistiky. V první řadě je patrné, že průměrné hodnocení je u 2 pilířů krajského dokumentu horší (zejména u soudržnosti obyvatel území). Lepší hodnocení hospodářského pilíře v ÚAP MS kraje (r. 2017) je logické s ohledem na trend zlepšení mezi roky 2016-2017. Nejmenší problémy přináší vzájemné srovnání podmínek životního prostředí (viz malá diference absolutních hodnot). Přitom právě **pilíř životního prostředí obvykle odráží největší zátěže a potenciály území – zejména volné krajiny.**

Tab.: Obecné hodnocení vyváženosti pilířů udržitelného rozvoje podle ÚAP SM Kraje a SO ORP Kopřivnice (stupnice hodnocení: 1-nejlepší, 7- nejhorší)

PILÍŘ	ÚAP MS kraje r. 2017			ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016			Rozdíly hodnocení		
	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV	SOC	HOSP	ENV
Průměr	5,4	3,1	4,4	4	3,3	3,9	1	-0,2	0,5
Nejhorší	6	4	6	7	7	7	4	2	2
Nejlepší	5	3	3	1	1	1	-1	-4	-2
Diferenciace – rozdíl max a min	1	1	3	6	6	6	5	6	4

V následující tabulce je podán přehled - indikátorů pro hodnocení environmentálního pilíře, z hlediska významu pro RURÚ, trendů a vhodnosti použití.

Tab.: Hodnocení výběru ukazatelů pilíře soudržnosti obyvatel území v ÚAP SO ORP Kopřivnice

ÚAP MS kraje	Význam pro RURÚ	Trend podle aktualizace ÚAP r. 2016	Vhodnost použití
A - překročení imisního limitu pro 24h průměrné koncentrace PM10 v období 2007 – 2011	Velký	zde není žádná změna	Ano, obyvatelstvo vykazuje silnou percepci tohoto ukazatele.
B - napojení obce na kanalizaci s ČOV	Průměrný	zde není žádná změna	Ano, lepší by byl komplexnější ukazatel kvality vod.
C - lesnatost území (podíl výměry obce %)	Průměrný	zde není žádná změna	Ano, jednotlivé ukazatele, zřejmě odrážející nedostatky KES, vhodnější by byl komplexní ukazatel kvality krajinného pokryvu a využití krajiny
D - podíl zastavěných a ostatních ploch (%)	Průměrný	zde není žádná změna	
E - nárůst zastavěných ploch v letech 2003 – 2014 v procentech rozlohy obce	Průměrný	zde není žádná změna	
F - zátěž území těžbou nerostných surovin (%)	Velký	zde není žádná změna	Ano
G - přírodní potenciál území (podíl výměry obce %)	Průměrný	zde není žádná změna	Ano
H – koeficient zátěže území dopravou	Velký	změna pro Příbor (přeložka I/58) mimo území města, jinak je hodnocen také Petřvald, který je srovnatelný s Mošnovem	Ano

V porovnání s vybranými indikátory u hospodářského pilíře a pilíře soudržnosti obyvatel území je hodnocení vhodnosti ukazatelů nejlepší, v zásadě dobře zaměřené na všechny složky životního prostředí, do značné míry odrážejí i problém nevhodnosti KES a obtížného hledání komplexní „náhrady“.

Situace v rámci SO ORP Kopřivnice je z hlediska metodiky hodnocení pilíře (podmínek) životního prostředí příznivá jak v rámci kraje tak i ČR (s ohledem na zkušenosti zpracovatele,

poznatky ze zpracování hodnocení pilířů více než 30 SO ORP od prvních RURÚ).

Je otázkou nakolik patří např. plocha sklonité orné půdy či rozsah erozí mezi ukazatele kvality životního prostředí, s jakou vahou by bylo vhodné tyto ukazatele do stávajícího hodnocení eventuálně doplnit.

Podobně by bylo možné zvažovat „antropogenní ukazatele“, např. rekreační atraktivitu a rekreační zátěž území. Životní prostředí – jeho komplexní hodnocení nelze chápat pouze z hlediska postulatů přírodních věd (ochrany přírody), ale i vnímání obyvatel, tj. ve smyslu EÚoK, která zde vytváří nový prostor pro interpretaci kvality životního prostředí (kvality krajiny), ale i např. promítnutí hodnocení krajinného rázu do hodnocení pilíře životního prostředí.

Předchozí text se pokouší naznačit problémy stávajícího hodnocení zátěží (a potenciálů) území (krajiny) v rámci územně analytických podkladů, které je nezbytné zohlednit v rámci formulace výstupů územní studie krajiny.

Územní studie krajiny by měla kriticky navázat na již zpracované relevantní podklady, které vznikají soustavnou činností již cca 10 let.

Dílčí závěry:

Potvrzuje se nezbytnost kritické analýzy rozboru udržitelného rozvoje převzatých z ÚAP SO ORP Kopřivnice na úrovni obcí pro zpřesnění základní koncepce rozvoje území, včetně volné krajiny, zejména na úrovni územních plánů.

Potřeba modifikace rozboru udržitelného rozvoje je širší v rámci celého systému, včetně krajských ÚAP, překračující rámce této studie krajiny.

Dopady na budoucí vymezení krajinných okrsků

Je nezbytné přiměřeně vnímat území ohrožená nadměrnými zátěžemi z hlediska jednotlivých pilířů, zejména pak životního prostředí.

V následujícím hodnocení obcí

je formulován stručný výrok pro jednotlivé obce zaměřený zejména s ohledem na růstový potenciál obcí, stávající hodnocení udržitelnosti rozvoje území obcí (celého administrativního území) a potenciálními dopady na volnou krajinu.

Hodnocení udržitelného rozvoje je komentováno zejména, pokud existuje rozpor při hodnocení pilíře životního prostředí (mající zásadní vztah k volné krajině) a v případě slabosti hospodářského pilíře (které může podporovat snahy o zvýšení nabídky ploch pro podnikání v územních plánech).

Hodnocení rozporů vychází z tab.: "Obecné hodnocení vyváženosti pilířů udržitelného rozvoje podle ÚAP SM Kraje a SO ORP Kopřivnice", přitom jako malý rozdíl je považován rozdíl 2 bodů, rozdíl 3 bodů už ukazuje na rozpor a velký rozdíl je 4 až 5 bodů, v rámci hodnocení ÚAP MS kraje a SO ORP Kopřivnice.

Dopady na volnou krajinu jsou brány jako dlouhodobé potenciální dopady vycházející z odborného odhadu vývoje (opírajícího se zejména o možnosti rozvoje bydlení, rekreace, dopravy, obslužné a výrobní funkce – tj. široce pojaté sídlení struktury)

Kateřinice

Obec se značnou intenzitou bytové výstavby, která se pouze v menší míře promítá do růstu počtu obyvatel. V obci se omezeně projevuje suburbanizační tlak města Ostravy.

Obec s rozdílně hodnoceným hospodářským pilířem (hodnocení ÚAP MsK r. 2017 –

nadprůměrné, ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016 – špatné). Potenciální tlak na volnou krajinu je zde značný.

Kopřivnice

Město vykazuje podprůměrnou intenzitu bytové výstavby a dlouhodobější pokles počtu obyvatel, projevující se zejména na sídlištích města (ve střediskovém sídelním útvaru). Město je tvořeno 4 částmi a 5 katastrálními územími, soustřeďuje více než 50 % obyvatel SO ORP. Obec s rozdílně hodnoceným pilířem soudržnosti obyvatel území, (hodnocení ÚAP MsK r. 2017 – podprůměrné, ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016 – velmi dobré, tj. neodpovídající realitě města, zejména problémům jeho sídlišť).

Potenciální tlak sídelní struktury města na volnou krajinu je obecně vysoký, avšak územně diferencovaný, vázaný na posílení hospodářského pilíře, zaměřený zejména na okraje sídelního útvaru.

Mošnov

Obec s vysokou intenzitou bytové výstavby, růstem počtu obyvatel a i rozvinutou výrobní a dopravní funkcí (letišť a krajská průmyslová zóna). Obec má značné vazby na město Ostravu a širší region. Obec s mírně rozdílně hodnoceným pilířem životního prostředí (hodnocení ÚAP MsK r. 2017 – podprůměrné, ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016 – velmi špatné). Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde nadprůměrný.

Petřvald

Obec s podprůměrnou intenzitou bytové výstavby a mírným růstem počtu obyvatel. Obec má silné vazby na město Ostravu. Obec na hranici CHKO Poodří s relativně dobře hodnoceným pilířem životního prostředí. Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde průměrný.

Příbor

Plošně poměrně rozsáhlé město s diferencovanými podmínkami v rámci svých 3 částí a 4 katastrálních území, jako celek s klesajícím počtem obyvatel a podprůměrnou bytovou výstavbou. Území Příbora je významnou dopravní křižovatkou.

Město s rozdílně hodnoceným pilířem soudržnosti obyvatel území, (hodnocení ÚAP MsK r. 2017 – podprůměrné, ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016 – dobré, tj. neodpovídající realitě města, pokles počtu obyvatel, problémy sídlišť). Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde nadprůměrný, územně však diferencovaný.

Skotnice

Rostoucí obec SO ORP Kopřivnice s nadprůměrnou intenzitou bytové výstavby, s vazbami na město Příbor. Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde podprůměrný, územně diferencovaný.

Štramberk

Velmi mírně rostoucí menší město s podprůměrnou intenzitou bytové výstavby. Město je výraznou součástí širšího rekreační oblasti Beskydy - Valašsko, se silnou vazbou na město Kopřivnici. Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde nadprůměrný.

Trnávka

Obec se značnou intenzitou bytové výstavby, která se promítá i do mírného růstu počtu obyvatel. V obci se částečně projevuje suburbanizační tlak města Ostravy. Potenciální tlak na volnou krajinu je zde značný.

Závišice

Příměstská obec s velmi vysokou intenzitou bytové výstavby, která se promítá i do výrazného růstu počtu obyvatel. V obci se projevuje suburbanizační tlak města Kopřivnice. Otázkou je rozsah nové bytové výstavby z dlouhodobého hlediska a jeho dopady na volnou krajinu. Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je v obci vysoký, jeden z nejvyšších v SO ORP Kopřivnice.

Ženklava

Rychle rostoucí obec s průměrnou intenzitou bytové výstavby a částečně i rekreační funkcí, s jednoznačnými vazbami na město Kopřivnici. Obec s rozdílně hodnoceným hospodářským pilířem (hodnocení ÚAP MsK r. 2017 – nadprůměrné, ÚAP SO ORP Kopřivnice r. 2016 – velmi špatné). Potenciální tlak sídelní struktury obce na volnou krajinu je zde mírně nadprůměrný.

C.6 VYHODNOCENÍ REKREAČNÍHO POTENCIÁLU ÚZEMÍ A MÍRA JEHO VYUŽITÍ

Z hlediska územního plánování se rekreace obvykle člení na tři hlavní druhy:

1. každodenní rekreace (v pracovní dny po práci),
2. krátkodobá rekreace (1 až 4 dny),
3. dlouhodobá – pobytová rekreace.

Vazby na krajinu vykazují všechny tyto druhy rekreace.

Vztah rekreace a cestovního ruchu

V metodickém pokynu a zadání ÚSK jsou užívány termíny rekreace a cestovní ruch. Rekreace a cestovní ruch jsou pojmy, které jsou různě chápány, do značné míry se však překrývají. V rámci cestovního ruchu jsou obvykle realizovány rekreační „aktivity“, pouze malá část cestovního ruchu nemá rekreační charakter (služební, rodinné cesty). Značná část rekreace se realizuje bez cestování (zejména pak změny místa pobytu). **Termín rekreace je v rámci této studie chápán v maximální šířce** (včetně cestovního ruchu nemající charakter rekreace), protože všechny tyto aktivity mají ve větší či menší míře dopady na krajinu. Navíc rozlišení „čisté rekreace“ a vlastního cestovního ruchu (bez rekreace) je velmi problematické. V metodickém pokynu doporučené zaměření ÚSK „především“ na schopnost krajiny zabezpečovat krátkodobou rekreaci je rozšířeno na „celou široce pojatou“ rekreaci promítající se do krajiny, využívající její potenciál, ale vytvářející i zátěž tohoto území.

Rekreační potenciál území (krajiny) vytváří lokalizační předpoklady (podmínky) rekreace (cestovního ruchu) a zájem lidí o jednotlivé druhy rekreace. Hodnocení rekreačního potenciálu je na jedné straně ovlivňováno „módností – poptávkou obyvatel“ a na druhé straně i samotným vývojem krajiny. Zajímavým příkladem může být vývoj zahrádkaření v posledních cca 50 letech, či chataření.

Hodnocení rekreačního potenciálu území má v ČR poměrně značnou tradici, většinou bylo provedeno v rámci analýz o cestovním ruchu. V r. 2006 byl vydán ministerstvem pro místní rozvoj Atlas cestovního ruchu ČR, který pracoval např. s konceptem potenciálních rekreačních ploch.

Komplexní pohled na potenciál cestovního ruchu (rekreace) v ČR přináší Závěrečná zpráva úkolu B.10/CR **Využití potenciálu cestovního ruchu v České republice**, zpracovaná v Ústavu územního rozvoje v Brně (RNDr. Jan Bína, CSc.). Úkol navazoval na práce z roku 2001, kdy pomocí 24 ukazatelů byly hodnoceny všechny obce ČR.

Při hodnocení potenciálu cestovního ruchu bylo použito rozčlenění do dvou dílčích potenciálů, jimiž jsou:

- a) potenciál atraktivit cestovního ruchu,
- b) potenciál ploch a linií ovlivňujících cestovních ruch.

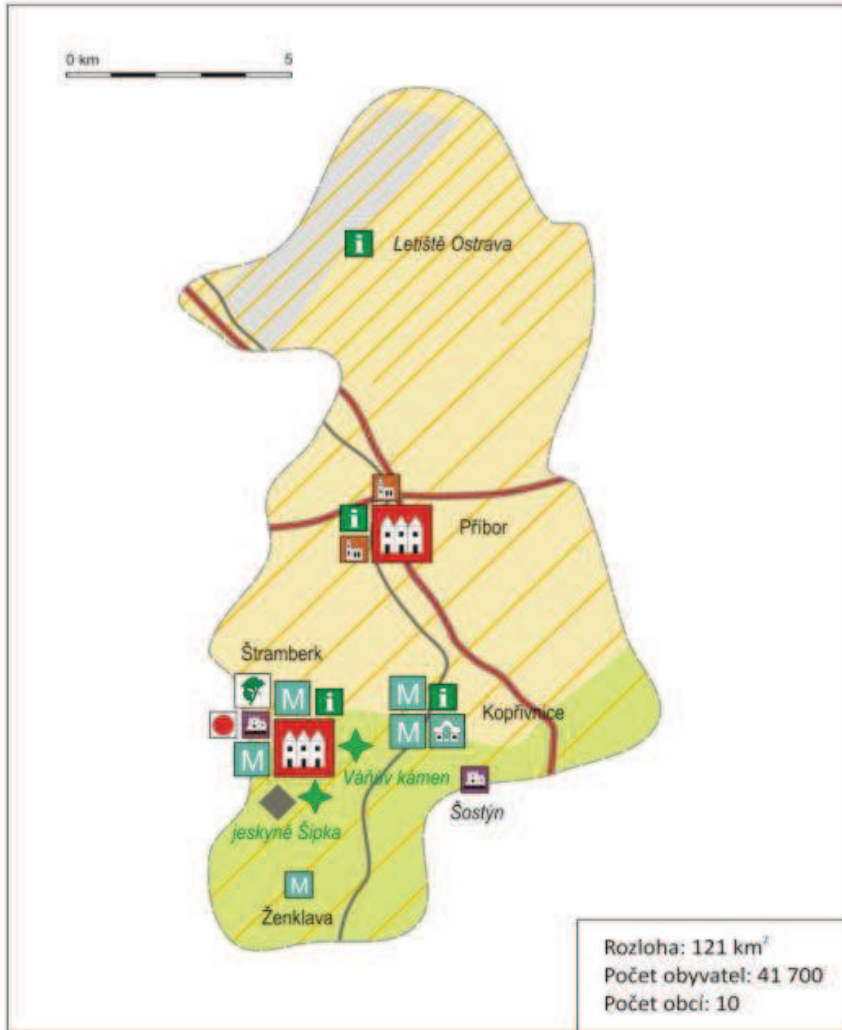
Rozsah – bohatost rozčlenění hodnocených jevů je patrná z následující tabulky pro SO ORP Kopřivnice.

Atraktivita CR	A	B	C	Body	
Přírodní pozoruhodnosti		2		40	
Historické městské soubory	2			120	
Historické vesnické soubory					
Zámky					
Hrady, tvrze, zříceniny			2	30	
Křesťanské sakrální památky			2	30	
Židovské památky					
Vojenské památky					
Pietní památníky					
Technické památky					
Archeologické památky		1		20	
Historické podzemí					
Muzea, galerie		4	1	110	
Muzea v přírodě, skanzeny		1		30	
Lázeňská místa					
Zoologické zahrady, zooparky					
Botanické zahrady, arboreta		1		25	
Aquaparky, plavecké bazény					
Golfová hřiště					
Farmy pro hipoturistiku					
Vinařský věhlas					
Pivovarnický věhlas					
Jiné atraktivita cestovního ruchu		1		20	
Turistická informační centra	4			60	
Přidaná hodnota: památka UNESCO					
Uhm				485	
Plochy a linie	A	B	C	D	E
Rekreační a turistická krajina I					
Rekreační a turistická krajina II			•		120
Rekreační a turistická krajina IV					
Urbanizovaný prostor			•		-60
Průmyslový a těžební prostor					
Dálniční dostupnost I			•		90
Dálniční dostupnost II		•			60
Břehy vodních ploch I					
Břehy vodních ploch II					
Řeky vhodné pro splouvání					
Silnice I. třídy	•				100
Železnice I	•				100
Železnice II					
Přidaná hodnota: národní park					
Přid.hodnota: chráněná krajinná oblast					
Uhm					410
Potenciál cestovního ruchu území ORP					895

ORP Koprivnice
Moravskoslezský kraj

Legenda kartogramů

Atraktivity cestovního ruchu:

	přírodní pozoruhodnost		historické podzemí		jiná atraktivita CR
	historický městský soubor		muzeum, galerie		přidaná hodnota: památka UNESCO
	historický vesnický soubor		muzeum v přírodě, skanzen		
	zámek		lázeňské místo		
	hrad, tvrz, zřícenina		zoologická zahrada, zoopark		
	křesťanská sakrální památka		botanická zahrada, arboretum		
	židovská památka		aquapark, plavecký bazén		
	vojenská památka		golfové hřiště		
	pietní památník		farma pro hipoturistiku		
	technická památka		vinařský věhlas		
	archeologická památka		pivovarnický věhlas		
- Velikost symbolu (bodová hodnota):
	do 20
	25 - 35
	40 - 50
	55 - 75
	100

Plochy a linie ovlivňující cestovní ruch:

	rekreační a turistická krajina typ I		břeh vodní plochy typ I
	rekreační a turistická krajina typ II		břeh vodní plochy typ II
	rekreační a turistická krajina typ III		řeka vhodná ke splouvání
	rekreační a turistická krajina typ IV		silnice I. třídy
	urbanizovaný prostor		železnice typ I
	průmyslový a těžební prostor		železnice typ II
	dálnice a R-silnice se sjezdem		přidaná hodnota: národní park
	areál dálniční dostupnosti typ I		přidaná hodnota: chráněná kraj. oblast
	areál dálniční dostupnosti typ II		

Z následující tabulky je patrné postavení SO ORP Kopřivnice v rámci Moravskoslezského kraje z hlediska potenciálu rekreace, hodnocení je nadprůměrné.

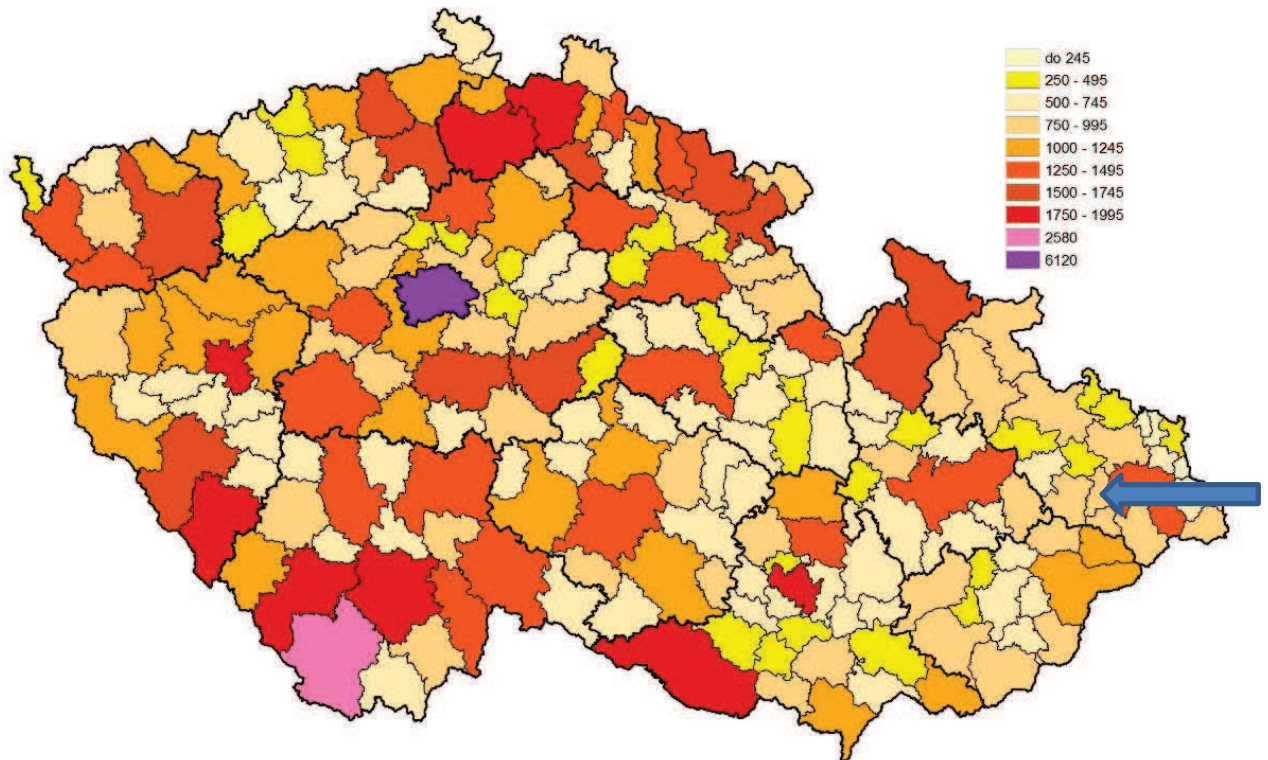
Tab. Potenciál cestovního ruchu ČR – Moravskoslezský kraj (zdroj: ÚUR Brno)

SO ORP	Potenciál CR v bodovém vyjádření		
	celkový	atraktivit	ploch a linií
Frýdek-Místek	1390	685	705
Bruntál	990	345	645
Frýdlant nad O.	980	310	670
Ostrava	975	855	120
Frenštát pod R.	930	320	610
Nový Jičín	930	350	580
Kopřivnice	895	485	410
Rýmařov	895	435	460
Opava	855	675	180
Krnov	845	555	290
Jablunkov	790	190	600
Odry	675	245	430
Třinec	675	285	390
Havířov	565	130	435
Bílovec	495	205	290
Hlučín	495	145	350
Vítkov	455	100	355
Kravaře	350	165	185
Karviná	285	180	105
Český Těšín	235	90	145
Bohumín	205	75	130
Orlová	125	35	90

Dále jsou uvedeny dva vybrané kartogramy, které dokumentují postavení SO ORP Kopřivnice v rámci celé ČR, z kartogramů je patrné lepší postavení z hlediska ploch a linií, než z hlediska atraktivit.

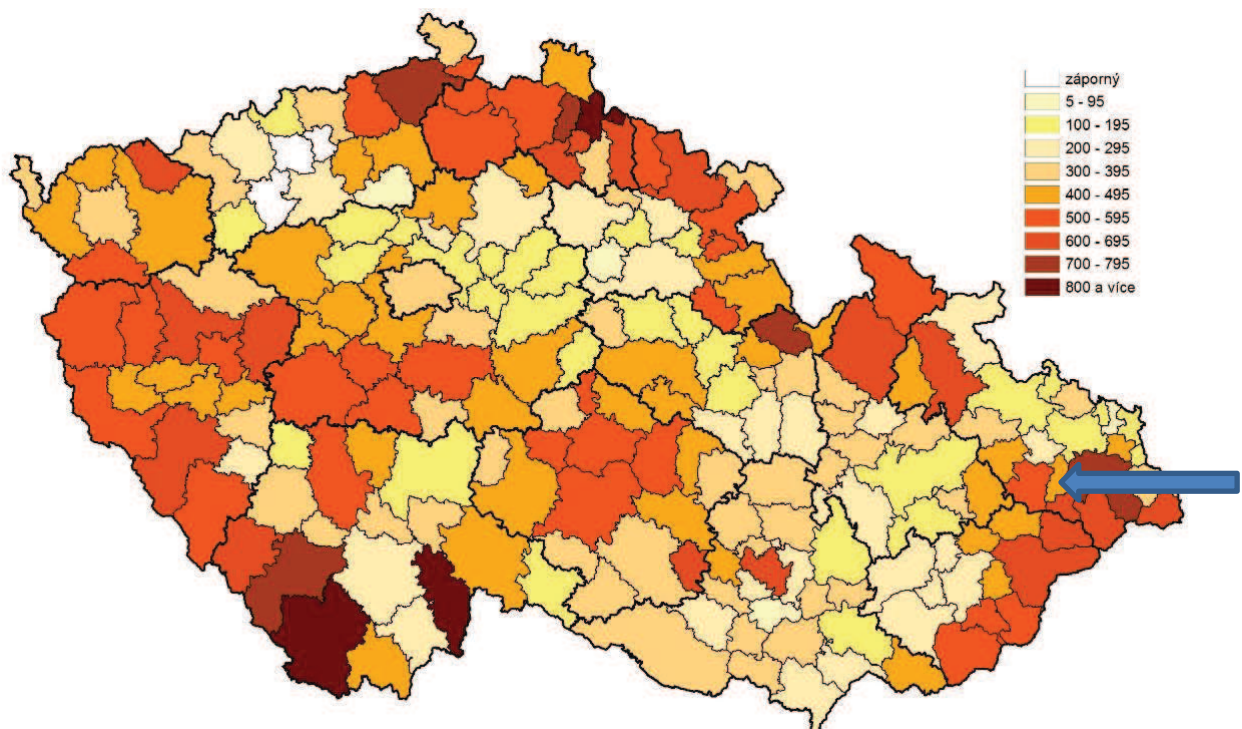

Kartogram – celkový potenciál cestovního ruchu za obvody ORP v bodovém vyjádření

<https://www.uur.cz/images/uzemnirozvoj/cestovniuruch/potencialCR/PotencialCR-text.pdf>

Kartogram – potenciál ploch a linií ovlivňujících cestovní ruch za obvody ORP v bodovém vyjádření

Možnosti hodnocení rekreačního potenciálu obcí či katastrálních území pomocí multikriteriálního hodnocení jsou omezené, jak z hlediska obecného principu větší nehomogenity (nesrovnalosti) území obcí než u území SO ORP, tak i funkční provázanosti rekreačních aktivit v rekreačních „mikroregionech a regionech“. Jako nevhodné se ukazuje tento potenciál hodnotit bez ukotvení v rámci měřítka ČR. Diferenciace podmínek je v praxi tak velká, že metodiky musí být obecné a připouštět komplexní posouzení (tj. vytvářející předpoklady pro hodnocení možnosti využití tohoto území). Poměrně dobře je možné stanovit rekreační potenciál na úrovni Moravskoslezského kraje – viz. ÚAP MS kraje (aktualizace r. 2017) konstatující mezi slabými stránkami: “Nevyužitý rekreační potenciál oblasti Oderských vrchů, Vítkovska a Budišovska“. Stanovení rekreačního potenciálu na úrovni obcí (spíše však přirozených rekreačních mikroregionů) by mělo být zejména předmětem specializovaných studií rozvoje cestovního ruchu a rekreace.

Možnosti pěší turistiky a cykloturistiky v ORP Kopřivnice jsou podrobně popsány v kapitole B.3.2) Vazba sídla na volnou krajinu (přístup do krajiny).

Celková délka turistických tras a naučných stezek v území je cca 70 km. Hustota sítě v ORP Kopřivnice je cca 0,57 km na 1 km². V ČR bylo k r. 2008 vyznačeno celkem 40 782 km, což znamená hustotu cca 0,52 km/km² pěších tras. Z tohoto srovnání vyplývá, že hustota sítě v ORP Kopřivnice přibližně odpovídá hustotě sítě v celé ČR. Slabou stránkou je nezačlenění Mošnova, Trnávky, Kateřinic, Skotnice a podstatné části Příbora (Klokočov, Prchalov) do systému turistických tras, přitom jde o obce v poměrně atraktivní oblasti z pohledu cykloturistiky s celou řadou přírodních zajímavostí (např. Hončova hůrka ve Skotnici, která je vyhlídkovým místem, lesní celek Sýkořinec mezi Mošnovem a Kateřinicemi, přírodní rezervace Rybníky v Trnávce).

Pro zimní turistiku nejsou v ORP Kopřivnice vyznačeny žádné oficiální lyžařské běžecké trasy. V Kopřivnici a Závišicích jsou však během příhodných zimních podmínek udržovány celkem tři okruhy, a to na stadionu v jižní části Kopřivnice, okruh Červený kámen, který však do ORP zasahuje pouze okrajově a okruh mezi Kopřivnicí a Závišicemi.

Samostatné komunikace pro cyklisty jsou v současné době vybudovány a provozovány v:

- Mošnově: areál PZ Mošnov u letiště (tyto komunikace ale slouží spíše vnitroareálové dopravě, než rekreačnímu provozu);
- Příboře: stezka pro cyklisty u ZŠ Npor. Loma mezi ul. Myslbekova a nábřežím Rudoarmějců a stezka vedená od ul. Větrkovské jižním směrem podél vodního toku Lubiny, která je součástí cyklistického propojení Poodří - Beskydy;
- Kopřivnici: v rámci cyklistického propojení Poodří - Beskydy jsou vybudovány úseky stezek pro cyklisty v následujících relacích: hranice s Příborem - Drnholec podél Lubiny, Lubina (jih) - Vlčovice s propojením do průmyslového parku Kopřivnice (přes silnici I/58) a stezka ve Vlčovicích vedená od silnice II/486 (od silničního mostu přes Lubinu) jižně k zástavbě. Další úseky stezek jsou vybudovány ve městě. Jde o stezky podél ul. Průmyslový park, Panská a Dělnická k železniční zastávce Kopřivnice, stezku mezi zastávkou Kopřivnice a silnicí II/480 (Pod Morávií), stezka podél Kopřivničky (od ul. Smetanovy až k ul. Dolní), stezka od ul. Horní po ul. Smetanovu a stezka v sídlišti

Kopřivnice - Sever od ul. 17. Listopadu po ul. Osvoboditelů.

Rekreačnímu provozu slouží značené cykloturistické trasy, které jsou vedeny vesměs po stávajících komunikacích.

Individuální rekreace a hromadná rekreace (cestovní ruch)

Stávající podklady v rámci ÚAP SO ORP Kopřivnice přinášejí:

- Podrobný popis jednotlivých druhů rekreace a středisek, zařízení rekreace.
- Není bilancována celková zátěž krajiny druhým (rekreačním) bydlením a celková rekreační zátěž území (včetně hromadné rekreace).

Individuální rekreace

Aktuální data o počtu individuálních rekreačních objektů jsou již delší dobu k dispozici v rámci Registru sčítacích obvodů a budov - RSO (provozovaném ČSÚ) – částečným problémem je však spolehlivost těchto dat, což je patrné teprve při podrobnějším zpracování uvedených dat. Poslední sčítání, které přineslo data o objektech individuální rekreace, bylo v r. 1991. Ve sčítání v roce 2001 byly k dispozici údaje o počtu domácností, které vlastní nebo mají k dispozici rekreační objekt. Nesporná je skutečnost, že rozsah vybavenosti domácností rekreačními objekty a jednotkami druhého bydlení je v rámci Evropy špičkový, neodpovídající výkonu ekonomiky, do značné míry historicky vzniklý.

Rekreační zátěž území je obvykle posuzována v přepočtu na rozlohu obce v ha. Zde však opět vyvstává problém s různou velikostí obcí. Proto se jeví přiměřenější srovnání počtu jednotek druhého bydlení a obydlených bytů, nakoř funkce široce pojatého druhého bydlení převažuje nad funkcí obvyklého (trvalého) bydlení. Jednotka druhého bydlení je přitom definována jako součet počtu tzv. neobydlených bytů (obyvatelných), individuálních rekreačních objektů a jiných objektů. Výpočet je vždy poměrně náročný (otázka obyvatelnosti zahradních chat, tzv. objektů pro uskladnění výpěstků, včelínů, maringotek, mysliveckých chat apod.).

Např. v „nejintenzivněji“ využívané rekreační obci řešeného území, tj. ve Štramberku, je v současnosti cca 235 jednotek druhého bydlení, z toho pouze 31 objektů individuální rekreace. Přepočtený počet lůžek cca 940, při rozloze obce 933 ha je zátěž území cca 1 lůžko/ha. Vyšší hodnoty u Kopřivnice nelze spojovat pouze s rekreační zátěží území, i když počet 167 objektů individuální rekreace na území města je vysoký. Značná část neobydlených bytů zde bude sloužit k faktickému bydlení, např. (zaměstnanců podniků ve městě).

Současná intenzita rekreačního využití dosahuje na severních okrajích Moravskoslezských Beskyd výrazně vyšších hodnot (RKC Frenštát p. R. – město Frenštát p. R. – 2,27 lůžek/ha, RKC Frýdlantsko – zejména obec Kunčice p. O. – 2,55 lůžek/ha, Frýdlant n. O. – 2,20 lůžek/ha, Ostravice – 2,36 lůžek/ha).

Srovnatelné hodnoty za SO ORP Kopřivnice jsou nízké, nesignalizují nadměrnou zátěž území druhým (rekreačním) bydlením.

Tab. Rekreační zátěž území (druhým bydlením) – srovnání obcí SO ORP Kopřivnice
(zdroj: ČSÚ, vlastní výpočty)

obec	Počet bytů obydlených	Počet bytů celkem	Počet obyvatel dle SLDB 2011 - obvyklý	Počet obyvatel dle SLDB 2011 – trvalý	Počet obyvatel obce k 31.12. 2015	Počet objektů individuál ní rekreace	Jednotek druhého bydlení= zátěž	Zátěž/ obydlený byt	Zátěž na plochu obce
Kateřinice	246	284	620	641	660	0	38	0,13	0,28
Kopřivnice	8963	9754	22174	22874	22237	167	958	0,10	1,39
Mošnov	268	310	688	697	750	0	42	0,14	0,14
Petřvald	656	775	1761	1799	1815	2	121	0,16	0,39
Příbor	3474	3880	8366	8687	8447	0	406	0,10	0,73
Skotnice	250	312	697	732	801	0	62	0,20	0,27
Štramberk	1395	1599	3329	3394	3455	31	235	0,15	1,01
Trnávka	271	322	719	721	740	0	51	0,16	0,33
Závišice	321	416	895	921	1020	12	107	0,26	0,68
Ženkla	313	387	972	1012	1082	1	75	0,19	0,28
celkem	16157	18039	40221	41478	41007	213	2095	0,12	0,69

Hromadná rekreace (cestovní ruch)

Pro celkovou bilanci zátěže území rekreací je potřeba i bilance rekreačních kapacit hromadných zařízení, v rámci ÚAP Kopřivnice není k dispozici. Pro přiměřenou bilanci je vhodné a nezbytné kapacity prověřit (zejména z hlediska ubytovacích kapacit, které jsou deklarovány většinou v menším rozsahu).

Tab. Zařízení hromadného ubytování (rekreace) v obcích SO ORP Kopřivnice
(zdroj: ČSÚ)

Adresa	Kategorie	lůžek	Sezónní provoz	Počet pokojů
TENISOVÝ KLUB KOPŘIVNICE	Kopřivnice, Dolní 46	Turistická ubyt.	celoroční provoz	10 a méně
PENZION POD BÍLOU HOROU	Kopřivnice, Jarní 333	Penzion	celoroční provoz	11 až 50
DOMOV MLÁDEŽE	Kopřivnice, Komenského 1006	Ostatní zařízení	letní provoz	11 až 50
HOTEL OLYMPIA	Kopřivnice, Kpt. Jaroše 1399	Hotel ***	celoroční provoz	11 až 50
HOTEL LAGUNA	Kopřivnice, Masarykovo n. 575	Hotel ***	celoroční provoz	10 a méně
HOTEL TATRA	Kopřivnice, Záhumenní 1161	Hotel ***	celoroční provoz	51 až 100
HOTEL SÝPKA	Petřvald 181	Hotel ***	celoroční provoz	11 až 50
PENZION VRTULE	Petřvald 94	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
HOTEL U NÁDRAŽÍ	Příbor, Příbor, Frenštátská 132	Penzion	celoroční provoz	11 až 50
PENZION SIESTA PŘÍBOR	Příbor, Příbor, Jičínská 55	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
HOTEL U FREUDA	Příbor, Příbor, Nádražní 416	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
MOTEL ZAFÍR	Příbor, Příbor, Ostravská 77	Hotel ***	celoroční provoz	11 až 50
PENSION FLORIAN	Příbor, Příbor, Švédská 88	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
PENZION PŘÍBOR JAAL	Příbor, Příbor, Tovární 1232	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
PENZION OÁZA	Příbor, Příbor, U brány 106	Penzion	celoroční provoz	10 a méně
UBYTOVNA MONIKA	Sedlnice, Sedlnice 249	Turistická ubyt.	celoroční provoz	10 a méně
HOTEL ROUBENKA	Štramberk, Dolní 327	Hotel ***	celoroční provoz	11 až 50
RS U KATEŘINY	Štramberk, Libotín 979	Chatová osada	letní provoz	51 až 100
HOTEL ŠIPKA	Štramberk, Náměstí 37	Hotel ***	celoroční provoz	11 až 50
HOTEL ŠTRAMBERK	Štramberk, Náměstí 8	Hotel ****	celoroční provoz	10 a méně
HOTEL GONG	Štramberk, Zauličí 410	Hotel ****	celoroční provoz	11 až 50

Tab. Kapacity zařízení hromadného ubytování (rekreace) v obcích SO ORP Kopřivnice
(zdroj: vlastní šetření)

	Kapacita – počet lůžek
Kopřivnice	400
Petřvald	53
Příbor	130
Štramberk	390
Celkem	973

Z předchozí tabulky je patrná koncentrace ubytovacích kapacit v Kopřivnici a Štramberku, i přes jejich započtení do bilancí nelze předpokládat nadměrnou zátěž území obcí (srovnatelnou např. s blízkými obcemi v Beskydech – Čeladná, Trojanovice apod.)

Dílčí závěry:

Intenzita rekreační zátěže krajiny (včetně volné krajiny) je ve srovnání s extrémně zatíženými obcemi (lokalitami) v ČR malá, reálně nejvyšší u Štramberka (zde by bylo vhodné prověřit dopady rekreační zátěže v širších souvislostech). Na druhé straně je možno říci, že v řešeném území je několik sídel se značnou rekreační atraktivitou (Štramberk, Závišice, ale i vybrané lokality v Kopřivnici, či okrajově ve Skotnici, Petřvaldu). Posilování rekreačních funkcí obcí je žádoucí, zejména s ohledem na pokrytí rostoucí poptávky po druhém rekreačním bydlení.

V rámci návrhu ÚSK je doporučeno formulovat doporučení pro změny a doplnění kapitoly rekreace v dalších ÚAP SO ORP Kopřivnice a na úrovni územních plánů.

Dopady na budoucí vymezení krajinných okrsků

V rámci vymezení krajinných okrsků - studie krajiny SO ORP Kopřivnice je doporučeno využít i hledisko intenzity rekreační zátěže.

Rekreaci jako stále významnější fenomén moderní společnosti je možno posuzovat a třídit z mnoha pohledů. Z územního hlediska jsou jižní a centrální části SO ORP Kopřivnice (Štramberk, Kopřivnice ale i Příbor) obvykle přiřčeny k rekreační oblasti Beskydy – Valašsko, severní část pak k rekreační oblasti Poodří - Moravské Kravařsko).

Možnosti krátkodobé rekreace pěší turistikou a cykloturistikou jsou podrobně popsány v předchozí kapitole B.3.2) Vazba sídla na volnou krajinu (přístup do krajiny).

Rekreaci v krajině ale provozují i obyvatelé individuálních rekreačních objektů (druhého bydlení) a hosté v zařízeních hromadného bydlení. Počty těchto "návštěvníků" zároveň zvyšují požadavky na rekreaci ve volné krajině.

Z tohoto důvodu je studií sledován i tento způsob rekreace – viz kapitola C.6 Vyhodnocení rekreačního potenciálu území a míra jeho využití.

C.7 VYHODNOCENÍ DOPRAVNÍ A TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY V ÚZEMÍ

C.7.1 Dopravní infrastruktura

Na vlivy dopravní infrastruktury v krajině je nutno v kontextu krajiny pohlížet z několika hledisek. Dopravní infrastruktura v řešeném zahrnuje celou řadu dopravních staveb od pozemních komunikací, přes železnice až po stavby a zařízení letecké a (výhledově) vodní dopravy. Tyto stavby mají v závislosti na konkrétním typu a uspořádání vždy určitý vliv na krajinný ráz a fragmentaci krajiny.

Krajinný ráz je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti (viz §12 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů). Měl by tak být chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu, což je právě problémem většiny staveb a zařízení dopravní (i technické) infrastruktury. Zásahy do krajinného rázu v případě umísťování dopravních staveb mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Minimalizovat zásah do krajinného rázu lze použitím méně nápadného a kontrastního technického řešení s větším zapojením do terénu. V každém případě však výstavba nových tras silnic a dálnic, železnic a ostatní dopravní infrastruktury představuje velmi závažný zásah do krajiny.

Z hlediska vlivu na fragmentaci krajiny lze problematiku vlivu dopravy pohlížet ze dvou úhlů. Jde o výběr trasy nové dopravní cesty (jejího směrového vedení trasy (koridoru), které rozhoduje o území, které bude výstavbou dotčeno a u kterého lze předpokládat další postižení fragmentací), a výběr technického řešení (výškové řešení trasy) s návrhy mostních nebo tunelových objektů, které pak předurčuje místa, která mohou být využita k migraci živočichů. Konkrétní technické řešení se tedy může na míře fragmentace přímo podílet (snižovat bariérový efekt). Migrační propustnost vyšší vykazuje zpravidla trasa vedená geomorfologicky členitějším územím, s vyšším počtem mostních objektů, než trasa vedená v terénu rovinatém.

Doprava silniční

Na úseku silniční dopravy lze konstatovat, že území je charakteristické vysokou hustotou silniční sítě, která spojuje ORP s okolním územím a ostatními regiony a zajišťuje také kvalitní dopravní obsluhu jednotlivých sídel. **Republikový a nadregionální význam** lze přiřadit úseku dálnice D48, který je veden severně Příbora (úsek Příbor I/48, I/58), navazujícím úsekům silnice I/48 (úsek Běloutín - Nový Jičín - Příbor a úsek Příbor - Rychaltice) a silnici I/58 (Rožnov pod Radhoštěm - Frenštát pod Radhoštěm - Příbor - Ostrava). Tahy **krajského významu** v území ORP Kopřivnice představují komunikace zajišťující napojení ORP na nadřazenou síť. Mezi tyto tahy lze v řešeném území zařadit silnice II/464 (Opava - Bílovec - Příbor), II/480 (Kopřivnice, Lubina - Veřovice) a II/482 (Rybí - Kopřivnice). Mezi tahy **místního významu** lze zařadit všechny ostatní silniční komunikace v ORP Kopřivnice. Jde především o silniční komunikace, okrajově pak o komunikace místní s vyšším dopravním významem, které zajišťují dopravní obsluhu např. místních částí. Silniční komunikace, které lze zařadit mezi místní jsou silnice II/486 (Krmelín - Hukvaldy - Vlčovice), III/04823 (Příbor, průtah, ul. Jičínská), III/04825 (Příbor, průtah, ul. Místecká), III/04827 (Příbor, průtah, ul. Jičínská a Karla Čapka), III/48012 (Příbor - Závěšice), III/48016 (Mošnov, ul. K Letišti), III/48018

(Mošnov, průjezdná mezi I/58 a III/4808), III/4805 (Petřvald – Petřvaldík – Košatka), III/4806 (Petřvald – Trnávka – Kateřinice – Hájov), III/4807 (Brušperk - Trnávka), III/4808 (Stará Ves nad Ondřejnicí – Petřvald – Skotnice), III/4809 (Sedlnice - Mošnov, spojka I/58 a II/464), III/4821 (Rybí - Štramberk - Závěšice), III/4822 (Závěšice - Borovec), III/4824 (Kopřivnice, Lubina - Hájov, Hájovský Dvůr) a III/4863 ((Příbor – Hájov – Hukvaldy). Mezi místní komunikace, které jsou významné z hlediska dopravní obsluhy ORP Kopřivnice lze zařadit následující: propojení Skotnice - Prchalov - Borovec; Štramberk - průtah městem mezi silnicemi II/464 a III/4821; Kopřivnice - ul. Nádražní, Štefánikova, Štramberská, Husova, Dělnická, Panská a Průmyslový park; propojení Kopřivnice - Lichnov; propojení Větrkovice - Mniší a přístupová komunikace k letišti ze silnice II/464.

Pěší a cyklistická doprava

Rovněž **pěší a cyklistická doprava** má v ORP Kopřivnice velký význam. ORP Kopřivnice lze z hlediska pěší turistiky a cykloturistiky označit za atraktivní region. Významné turistické cíle se nacházejí především v lokalitách kolem Štramberku, Kopřivnice a Příbora (Štramberská trůba, jeskyně Šipka, Bílá hora, Červený kámen) na jihu ORP a kolem Petřvaldu (CHKO Poodří) na severu. Toto turisticky zajímavé prostředí, se zachovanou přírodou a řadou kulturně historických památek i tradic, činí řešené území pro pěší turistiku mimořádně přitažlivým. V současné době je zde cca 70 km značených turistických tras (podle značení KČT) a naučných stezek. Pro zimní turistiku nejsou v ORP Kopřivnice vyznačeny žádné oficiální lyžařské běžecké trasy. V Kopřivnici a Závěšicích jsou však během příhodných zimních podmínek udržovány celkem tři okruhy, a to na stadionu v jižní části Kopřivnice, okruh Červený kámen, který však do ORP zasahuje pouze okrajově a okruh mezi Kopřivnicí a Závěšicemi. Pro běžný provoz cyklisté v řešeném území využívají především stávající síť silnic a místních komunikací, která je doplněna sporadickou sítí stezek pro cyklisty. Na silničních komunikacích jsou nejzatíženějšími oblastmi z hlediska cyklistické města Kopřivnice a Příbor a tah silnice I/58 v relaci Příbor - Kopřivnice - Vlčovice. Rekreačnímu provozu slouží značené cykloturistické trasy, které jsou vedeny vesměs po stávajících komunikacích. Mezi páteřní dálkové a mezinárodní cyklistické trasy (také jsou označovány jako cyklistické trasy I. třídy) lze zařadit trasy EuroVelo (č. 4), Greenway Krakov - Morava - Vídeň a dálkovou trasu č. 5. ORP Kopřivnice jsou dále vedeny dvě cykloturistické trasy III. třídy (regionální), které propojují významnější regionální cíle. Jde o trasu č. 502 Starý Jičín - Štramberk - Horní Sklenov, rozcestí s odbočkou č. 502B (odbočka přes zastavěné území Štramberka a Kopřivnice). Místní cykloturistické trasy zajišťují lokální propojení. Pokud jde o trasy sledované Klubem českých turistů, jsou tyto označeny čtyřmístným evidenčním číslem. Ostatní místní trasy pak využívají vlastního označení. V řešeném území tvoří tyto místní cyklotrasy poměrně hustou rozvinutou síť (mimo území Ženklavy). Jsou vyznačeny jak na silničních, tak i místních komunikacích, případně také polních a lesních cestách. Výjimečně jsou některé úseky vedeny jako samostatné cyklostezky. **Celková délka cykloturistických tras činí cca 113,42 km**, což z ORP Kopřivnice činí region s vyšší hustotou sítě, než je průměr Moravskoslezského kraje nebo celé ČR.

Železniční doprava

Železniční doprava je v území ORP Kopřivnice zastoupena regionální železniční tratí č. 325 Studénka - Veřovice s odbočkou k letišti Mošnov (ze stanice Sedlnice). V širších vazbách jde o spojku koridorové celostátní trati č. 270 Česká Třebová – Přerov – Bohumín, Mošnov,

Ostrava Airport – Studénka (ve Studénce) a celostátní trati č. 323 Ostrava - Valašské Meziříčí (ve Veřovicích). V ORP Kopřivnice prochází přes území Skotnice do Příbora, odkud je pak vedena jižně do Kopřivnice, Štramberka a Ženkavy. Z trati č. 325 také odbočují vlečky do výrobního areálu Tatry (z nákladového nádraží) a těžebního areálu společnosti Kotouč Štramberk (ze železniční stanice Štramberk).

Letecká doprava

Velkou výhodou ORP Kopřivnice je také zastoupení letecké dopravy. V severovýchodní části řešeného území (na území Mošnova a Petřvaldu) je situováno letiště Leoše Janáčka Ostrava. Jde o mezinárodní veřejné civilní letiště. Ve východní části území Mošnova se pak také nachází vzletová a přistávací plocha pro sportovní létající zařízení (status SLZ neveřejná). Toto zařízení je využíváno především ke sportovním aktivitám.

C.7.2 Zásobování vodou a likvidace odpadních vod

Zásobování vodou

Všechny obce v ORP Kopřivnice mají napojení na veřejný vodovod, případně individuální zásobování prostřednictvím studní (Štramberk-Libotín, Kopřivnice-Paseky). Vzhledem k opakujícím se záplavám v posledních letech, při kterých dochází ke znečištění vody ve studních, a na druhou stranu ke snižování hladiny spodní vody v lokalitě Štramberk-Libotín, je nutno vyřešit napojení této části Štramberka na veřejný vodovod.

Likvidace odpadních vod

Koncový stupeň čištění odpadních vod mají města Kopřivnice, Příbor a Štramberk, částečně jsou odpadní vody čištěny v Petřvaldu a Mošnově, nově jsou odváděny odpadní vody z části zástavby v místní části Kopřivnice-Lubina na ČOV v Kopřivnici. V ostatních obcích jsou znečištěné nebo částečně čištěné vody odváděny nesoustavnou místní kanalizací do vodotečí. Při extrémnějších srážkách se v některých lokalitách projevuje nedostatečná kapacita dešťové kanalizace.

C.7.3 Elektroenergetika, plynoenergetika, zásobování teplem, elektronické komunikace a spoje

Vliv technické infrastruktury lze v kontextu krajiny definovat jako technicistní element, narušující krajinu především z estetického hlediska. Problematickými prvky v celém území jsou vzdušná vedení elektrické energie ve vyšších napěťových hladinách 110 - 400 kV (velmi, resp. zvláště vysoké napětí), v exponovanějších oblastech (lesní pozemky, volné otevřené pozemky zemědělské, horizonty) pak i vzdušná distribuční vedení vysokého napětí 22 kV. Mezi narušující prvky lze také zařadit zařízení pro výrobu elektrické energie - fotovoltaické a větrné elektrárny. Negativní vlivy mohou v krajině působit i koridory a zařízení ostatní technické infrastruktury, např. plynovodní vedení vysokotlakých plynovodů, případně teplovodů nebo horkovodů. Ačkoliv jde o podzemní zařízení, je nutno podél jejich tras udržovat přístupové koridory, jako lesní průseky apod. V oblasti elektronických komunikací lze za problémová označit především zařízení pro šíření signálu mobilních operátorů (tzv. BTS

stanice), nebo radiokomunikační zařízení (vysílače, převaděče apod.).

Mezi hlavní potenciály území z hlediska technické infrastruktury v území ORP Kopřivnice patří dostatečně robustní technická infrastruktura z hlediska zásobování elektrickou energií, plynem a teplem.

Elektroenergetika

Územní studií jsou v elektroenergetické části sledovány především výroba a významnější výrobní elektrické energie, sítě a zařízení nadřazené přenosové a distribuční soustavy (vedení ZVN, VVN a rozvodny) a sítě místní distribuční soustavy (vedení VN). Z hlediska výroby a významnějších výroben elektrické energie se na území ORP Kopřivnice nachází několik těchto zařízení. Jde o teplárnu bývalé Energetiky Tatra (v současné době Energetiky Kopřivnice a.s.), v Prchalově je na pozemku p.č. 184 umístěna malá větrná elektrárna, fotovoltaické elektrárny vyššího výkonu provozuje ve Štramberku NOVOS NJ, s.r.o., a to na pozemcích p.č. 2587/2 a 2588/2 (celkový výkon 0,054 MW). Pozitivním jevem je, že v plošně rozsáhlé FVE nebyly realizovány. Přenosová soustava je zastoupena vedením ZVN 400 kV V405 Nošovice – Kletné (prochází jižní částí ORP přes Vlčovice a Ženkavu) a VVN 220 kV V253 a V254 Prosenice - Lískovec (prochází ORP přes jeho střední část přes Závašice, Příbor (k. ú. Příbor, Hájov a Klokočov u Příbora), Kopřivnici (k. ú. Drnholec nad Lubinou) a Kateřinice). Vedení distribuční soustavy v napěťové hladině 110 kV jsou v ORP Kopřivnice zastoupena trasami VVN č. 5656 Nový Jičín - Příbor, č. 5657 a 5658 Příbor - Mošnov, č. 617 a 618 Příbor - Lískovec - Elektrárna Třebovice. Právě rozvodna v Příboru je pro ORP Kopřivnice klíčovým uzlovým bodem nadřazené elektrické sítě, neboť zajišťuje dodávky elektrické energie pro převážnou většinu řešeného území. Doplnkově se na zásobování podílejí transformovny 110/22 kV Frenštát - Západ a Mošnov (ta je situována v Sednících). Distribuce elektrické energie k jednotlivým odběratelům v území je zajištěna prostřednictvím vedení VN v napěťové hladině 22 kV. Tato vedení jsou v řešeném území realizována jako vzdušná, závěsná kabelová i jako zemní kabely. Zemní kabelová síť je realizována především ve městech (Příbor a Kopřivnice).

Plynoenergetika

V plynoenergetické části ÚSK jsou sledovány především sítě a zařízení distribuční soustavy plynu, tedy vedení VTL (případně páteřních STL plynovodů) a regulační stanice nebo ochranná zařízení plynovodní sítě (nadřazené tranzitní plynovody - VTL s tlakem nad 40 bar - řešeným územím neprocházejí). Plynovodní vedení jsou vesměs v řešeném území realizována jako podzemní. Naftový zemní plyn je do území dodáván prostřednictvím tranzitních VTL plynovodů. Ty procházejí územím ORP Kopřivnice v relacích Příbor (Libhošť) - PZP Třanovice a Příbor (Libhošť) - PZP Štramberk. VTL plynovod Příbor (Libhošť) - PZP Štramberk (DN 500, PN 64; č. 631 107) slouží k dopravě plynu do PZP a jeho těžbě v zimním období. PZP Štramberk je vybudován na částečně vytěženém plynovém ložisku Příbor - jih. To se nachází pod obcemi Štramberk, Kopřivnice, Ženkava a Závašice (dále mimo ORP pak Rybí a Žilina). Technologický objekt PZP Štramberk je situován v k. ú. Štramberk. Z něj jsou vyvedeny VTL plynovody k těžebně – vtláčecím sondám. Tyto sondy jsou v ORP Kopřivnice situovány v k. ú. Štramberk, Kopřivnice, Závašice a Ženkava. Distribuce naftového plynu na území ORP Kopřivnice je zajištěna prostřednictvím sítě VTL plynovodů s tlakem do 40 barů. Páteřním plynovodem distribuční soustavy v řešeném území je vysokotlaký plynovod DN

500, PN 40 Lipník – Příbor (632 024), který je veden severně Příbora. Na něj navazuje řada dalších VTL plynovodů ve směrech Mošnov a Kopřivnice. Klíčovým bodem je rovněž PZP Štramberk. Z něj vychází VTL plynovody západně do Nového Jičína, severovýchodně do Kopřivnice a dále směr Ostrava a Frýdek - Místek a jižně do Frenštátu pod Radhoštěm. Ve správním území ORP Kopřivnice je rovněž rozvinuta těžba zemního plynu karbonského (také tzv. degazačního plynu) na ložisku Příbor – sever. Vytěžený plyn je sveden od těžebních sond sběrnými plynovody do předávací stanice a dále degazačními plynovody odváděn ke spotřebitelům.

Teplárenství a zásobování teplem

Z hlediska teplárenství a zásobování teplem lze území ORP Kopřivnice rozdělit na oblasti s centralizovaným a decentralizovaným zásobováním. Centrální výroba tepla a jeho distribuce do domácností je provozována v Kopřivnici a Příboře. V těchto městech se pak nachází poměrně rozvinutý systém centralizovaného zásobování teplem (CZT), přičemž potrubí je vesměs realizováno jako podzemní (v neprůlezných žlabech, některé úseky jsou provedeny jako bezkanálové) a je vedeno především v zastavěném území. Decentralizované zásobování teplem je zastoupeno domovními a blokovými kotelny pro bytově - komunální sféru, samostatnými kotelny průmyslových podniků a podnikatelských aktivit a lokálním vytápění rodinných a bytových domů.

Elektroenergetika

V oblasti elektronických komunikací jsou územní studii sledovány především stavby a zařízení narušující krajinný ráz a estetické hodnoty. Za tato zařízení je nutno vždy považovat stožárová zařízení - vysílače, převaděče a také základnové stanice mobilních sítí (tzv. BTS). Na území ORP Kopřivnice se nacházejí mobilní zařízení všech mobilních operátorů působících na území ČR – O2 Czech Republic a.s., T-Mobile Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s. a Nordic Telecom s.r.o. (sít U:fon). Pokrytí signálem většiny území ORP Kopřivnice je obecně dobré. U všech operátorů se však v závislosti na orografii terénu vyskytují lokality bez dostupného signálu, a to i u nejrozšířenějšího pásma LTE 800. U tohoto pásma jde zejména o okolí Kateřnic a Trnávky. Přes území ORP Kopřivnice jsou provozovány také stanice na radioreléové trasy. Tyto trasy jsou pozemní digitální spoje, které se používají k přenosu digitálních informací mezi pevnými nepohyblivými stanicemi s přímou radiovou viditelností. Jsou určeny pro přenos televizní a rozhlasové modulace, přenos dat a telefonních hovorů.

D. ROZBOR VYUŽÍVÁNÍ VOLNÉ KRAJINY ČLOVĚKEM A VYHODNOCENÍ JEHO POŽADAVKŮ A POTŘEB (VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKŮ)

LAŠSKO

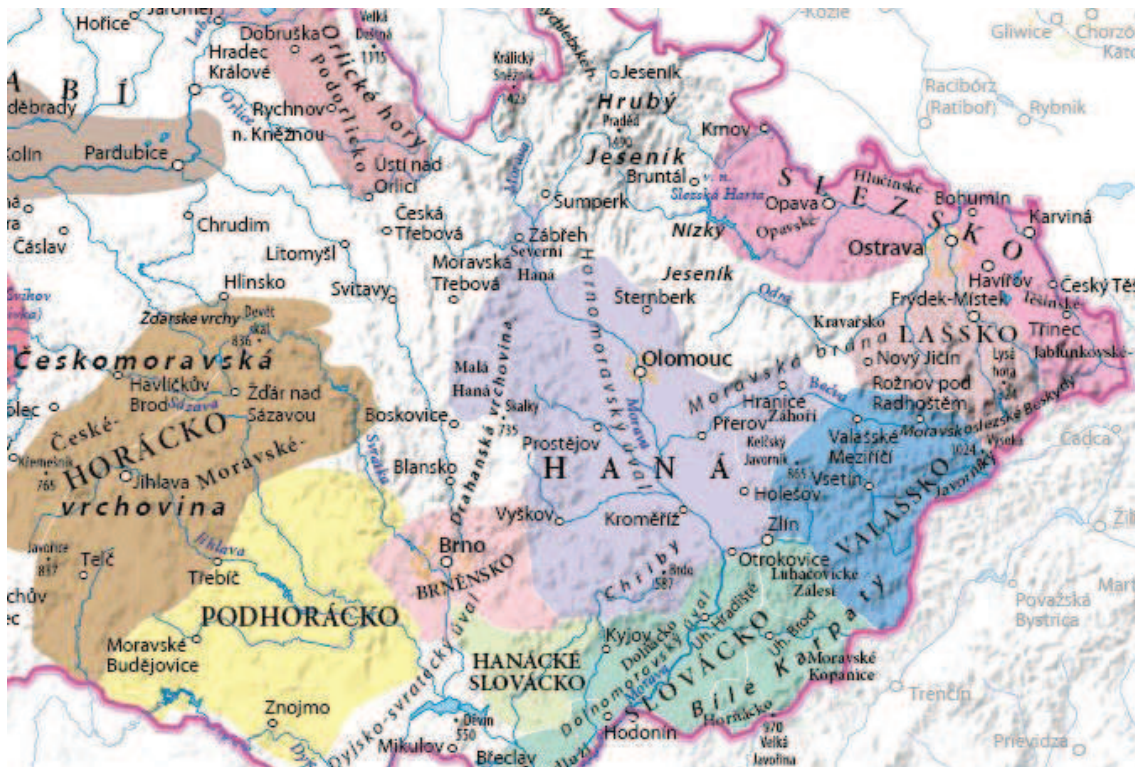
Krajina v severovýchodním cípu Moravy, rozprostírající se v povodí řeky Ostravice (po obou březích), Odry, Lubiny, Ondřejnice, Jičínky a Sedlnice. Z hlediska územního jde o nepříliš rozsáhlá území v okolí měst Kopřivnice, Příboru, Frýdlantu nad Ostravicí, Frýdku-Místku.

Etymologicky nelze název Lašska blíže určit, než že je odvozen od jména severomoravského kmene Lachů, někdy označovaného též jako Moravci. Lašsko není jedolitou oblastí. Podle krajinného rázu, podle kroje, některých druhů tanců, ale především tanečního stylu se dělí na několik podoblastí:

- 1. Valašskolašské pomezí (od Frenštátu a Trojanovic ke Kunčicím, Tiché, Kozlovicím a Hukvaldům)
- 2. Lašsko horské (v pásmu celého beskydského pohoří)
- 3. Lašsko nížinné (až k Ostravě)

Nejstarší památky lašské lidové kultury jsou většinou ze dřeva, neboť celý lašský kraj dřevem přímo oplýval. Na Lašsku se tedy stavěly celé vesnice i s kostelem ze dřeva. Snad jen fojtství se svými dvojitými barokními střechami a bílými zdmi odrazilo od šedivé záplavy dřevěných chalup. Největší rozkvět tohoto dřevěného stavitelství můžeme pozorovat v 18. století.

<http://www.folklorweb.cz/regiony/lasko.php>

<http://www.slovanskakosile.cz>

Dotazníkové šetření

Pro potřeby ÚSK bylo provedeno dotazníkové šetření v řešeném území SO ORP Kopřivnice (viz samostatná příloha č. 1)

Obecně bylo vycházeno ze skutečnosti, že **Evropská úmluva o krajině explicitně zdůrazňuje zásadní roli požadavků a přání lidí pro stanovení cílové kvality krajiny, pro hospodaření, plánování a ochranu krajiny.**

V dotazníku bylo zařazeno celkem 18 otázek. Celkem bylo vyhodnoceno 193 vyplněných dotazníků ze 7 obcí. **Počet dotazníků je dostatečný z hlediska jejich absolutního počtu a vyplněnosti dotazníků pro formulování zobecněných názorů.** Dotazníky vyplňovaly 3 skupiny respondentů (občané, obce a skupina ostatní – většinou tvořená odborníky, aktivisty), všech věkových skupin, ale od mladých lidí do 25 let bylo získáno poměrně málo odpovědí. Vzdělanostní struktura respondentů vykazuje výrazně nadprůměrné zastoupení obyvatel s vysokoškolským vzděláním, což odpovídá i poměrně odbornému charakteru dotazníkového šetření.

Závěry z dotazníkového šetření

Definování hlavních problémů:

- Největší deklarovaný problém negativních dopadů dopravy – nejméně akcentují občané.
- Druhý nejvýznamnější problém - „vodního režimu a eroze“ je již skokově méně významným problémem.
- Následně s odstupem je deklarována trojice problémů - „nedostatečné sportovní rekreční možnosti“, „údržba zeleně“ a „navazující problémy s chovem zvířat“, které je možno prakticky spojovat především s celou řadou jiných problémů (vybavenosti a fungování obcí a okolní krajiny).
- Nadměrná ochrana přírody (poslední pozice) jednoznačně nebrání rozvoji sídel, podobně není vnímán nedostatek zeleně v okolí (na rozdíl od její údržby), jako málo významný problém je vnímána i „prostupnost“ krajiny.
- Výčet konkrétních odpovědí, připomínek – jiných problémů je uveden v přílohách, z velké části se přímo nedotýkají pouze problémů krajiny.
- Z výsledků je patrná vyšší podobná kritičnost občanů a obcí, nejvyšší pak u skupiny ostatní.

V hodnocení potřebnosti jednotlivých opatření, návrhů mezi skupinami respondentů jsou patrné rozdíly:

- Vyšší je „naléhavost“ požadavků u skupiny ostatní a občanů.
- Občané požadují na prvním místě odstranění černých skládek (s ohledem na zkušenosti z jiných šetření, ale i konkrétní odpovědi v příloze, se jedná o širší požadavek odstranění nejzávadnějších – zanedbaných, opuštěných míst, nemovitostí, lokalit).
- Občané dále požadují dovybavení území, zde je názor výrazně odlišný od názoru „obcí“.
- Lepší prostupnost, přístup do krajiny nevyžaduje žádná skupina respondentů, podobně jak vymezení ploch pro pohyb psů a do značné míry to platí i pro nové zřizování cyklostezek.
- Obce vnímají výrazněji než ostatní zejména potřebu protierozní a protipovodňové ochrany.

- Respondenti seřadili požadavky - "potřebná" řešení do značné míry v logické návaznosti na definování významnosti problémů, mírné rozpory zde jsou – např. u cyklodopravy (zřejmě požadavek přejít od kvantity ke kvalitě).

Jako nejzávadnější území je možné obecně vymezit okolí devastovaných budov, ploch skládek, **často i bývalých zemědělských areálů**.

Jako nejpříjemnější území je deklarováno obvykle území s kvalitní, udržovanou zelení – zejména parky, lesy (**Červený kámen, Pískovna, Bílá Hora** - u Bílé hory jsou časté ale i kritické hlasy), okolí **vodních toků a vodních ploch (Kopřivnička, Lubina, Větrkovická nádrž)**.

Využití konkrétních připomínek je omezeno v rámci jednotlivých obcí jejich počtem (významností) a je nezbytné je prověřit dále z odborného hlediska (v rámci jednotlivých odborností – dopravy, vodního hospodářství, urbanismu apod.).

Závěry umožňují posuzovat vnímání krajiny občany. Od praktických otázek až po skutečnost, že rovnocenně dominovaly dvě skupiny odpovědí – **vnímající krajinu a region jako místo svého bydliště, rodný kraj a dále pak jako krajinu, která je významná pro život (bydlení, zaměstnání, rekreaci)**.

V minulosti (po r. 1990) byla dotazníková šetření úspěšně uplatněna zejména u programů regenerace sídlišť, v návaznosti na objektivnost stanovení hodnot a priorit v území **se nabízí jejich využití i v rámci územních plánů** (v souladu s naplňováním závazků vyplývajících z Evropské úmluvy o krajině). Přitom nejde pouze o prohloubení participace občanů na procesech plánování krajiny, ale o zvýšení objektivnosti rozhodování - při omezení zájmů nereprezentativních a nátlakových skupin občanů.

Vodohospodářské využití

Z dotazníkového šetření vyplynuly – **z hlediska vodohospodářského využití** – následující závěry:

- Nejvýznamnějším problémem z pohledu občanů i představitelů obce je problematika vodního režimu a eroze, přičemž obce vnímají výrazněji než ostatní zejména potřebu protierozní a protipovodňové ochrany.
- Druhý nejvýznamnější problém je odstranění černých skládek (s ohledem na zkušenosti z jiných šetření, ale i konkrétní odpovědi v příloze, se jedná o širší požadavek odstranění nejzávadnějších – zanedbaných, opuštěných míst, nemovitostí, lokalit).

Konkrétní návrhy jednotlivých respondentů v oblasti vodního hospodářství jsou uvedeny následovně:

- Úprava koryta vodního toku Trnávka v obci Kateřinice (nejvyšší ohodnocení z hlediska potřeby).
- Realizaci přirozených ochranných prvků proti povodním, erozi apod., tak aby se krajina upravovala do původního přirozeného stavu (realizace protierozních pásů, průlehů a mezí zejména na Příborsku a Kopřivnicku, realizace rybníků, mokřadů a plošné vsakování vod).
- Omezení nevhodných úprav vodních toků (rovnání koryt, dláždění břehů apod.).

- Potřeby změnit tendenční zemědělský způsob využívání půdy (správná skladba plodin na vhodných místech, dodržování použití postřiků a hnojiv, znovuzavedení hluboké orby, eliminace nepotřebných meliorací, zamezení zástavby orné půdy, atd.).
- Realizace kanalizace v Kopřivnici Na Pinkavce.
- Zlepšení odtokových poměrů na sídlišti ul. Družební v Kopřivnici (bažinatý terén).
- Zlepšení ekologického stavu vodních toků zejména v oblasti Příbor – Mošnov.
- Obnova zaniklých rybníčních soustav na Sedlničce a Lubině.
- Zachování lokálních zdrojů vody v krajině.
- Investice do dílčích i jednotlivých ČOV.
- Hospodaření se srážkovou vodou.

V další fázi studie je vhodné zaměřit se na konkrétní problémy jednotlivých obcí, zejména na zpracování koncepcí k nakládání se srážkovými vodami a specifikace vhodných úprav a rekultivací vodních toků.

Na následujících obrázcích jsou vybrané úseky z historické mapy – císařských otisků Rybníky na Lubině

Přirozený charakter toku v Trnávce

E. ROZBOR POŽADAVKŮ NA ZMĚNY V ÚZEMÍ

E.1 POŽADAVKY VYPLÝVAJÍCÍ Z POLITIKY ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR

Politika územního rozvoje České republiky (PÚR), ve znění Aktualizace č. 1, byla schválena usnesením vlády České republiky ze dne 15. dubna 2015 č. 276.

Politika územního rozvoje ČR stanovuje rámcové úkoly pro navazující územně plánovací činnost a pro stanovování podmínek pro předpokládané rozvojové záměry, tj. provádí základní vymezení a definice rozvojových oblastí, os a specifických oblastí.

PÚR stanovuje Republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, ve kterých je kladen důraz na ochranu krajiny:

(14) Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice.

(14a) Při plánování rozvoje venkovských území a oblastí dbát na rozvoj primárního sektoru při zohlednění ochrany kvalitní zemědělské, především orné půdy a ekologických funkcí krajiny.

(15) Při územně plánovací činnosti vycházet z principu integrovaného rozvoje území, který představuje objektivní a komplexní posuzování a následné koordinování prostorových, odvětvových a časových hledisek.

(16) Vytvářet předpoklady pro polyfunkční využívání opuštěných areálů a ploch (tzv. brownfields průmyslového, zemědělského, vojenského a jiného původu). Hospodárně využívat zastavěné území (podpora přestaveb revitalizací a sanací území) a zajistit ochranu nezastavěného území (zejména zemědělské a lesní půdy) a zachování veřejné zeleně, včetně minimalizace její fragmentace. Cílem je účelné využívání a uspořádání území úsporné v nárocích na veřejné rozpočty na dopravu a energie, které koordinací veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území omezuje negativní důsledky suburbanizace pro udržitelný rozvoj území.

(20) Rozvojové záměry, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny, umisťovat do co nejméně konfliktních lokalit a následně podporovat potřebná kompenzační opatření. S ohledem na to při územně plánovací činnosti, pokud je to možné a odůvodněné, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí, zejména formou důsledné ochrany zvláště chráněných území, lokalit soustavy Natura 2000, mokřadů, ochranných pásem vodních zdrojů, chráněné oblasti přirozené akumulace vod a nerostného bohatství, ochrany zemědělského a lesního půdního fondu; vytvářet územní podmínky pro implementaci a respektování územních systému ekologické stability a zvyšování a udržování ekologické stability a k zajištění ekologických funkcí i v ostatní volné krajině a pro ochranu krajinných prvků přírodního charakteru v zastavěných územích, zvyšování a udržování rozmanitosti venkovské krajiny; v rámci územně plánovací činnosti vytvářet podmínky pro ochranu krajinného rázu s ohledem na cílové charakteristiky a typy krajin a vytvářet podmínky pro využití přírodních zdrojů.

(20a) Vytvářet územní podmínky pro zajištění migrační propustnosti krajiny pro volně žijící živočichy a pro člověka, zejména pro umisťování dopravní a technické infrastruktury. V rámci územně plánovací činnosti omezovat nežádoucí srůstání sídel s ohledem na zajištění přístupnosti a prostupnosti krajiny.

(25) Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze, sucho atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umístování staveb a opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k řízeným rozlivům povodní. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod.

V zastavěných územích a zastavitelných plochách vytvářet podmínky pro zadržování, vsakování i využívání dešťových vod jako zdroje vody a s cílem zmírňování účinků povodní.

PÚR ČR, ve znění Aktualizace č. 1 je SO ORP Kopřivnice (bez obcí ve střední části) zařazen do **Metropolitní rozvojové oblasti Ostrava OB2**, která je popsána jako území ovlivněné rozvojem dynamikou krajského města Ostravy s mnohostranným působením husté sítě vedlejších center a urbanizovaného osídlení. Jedná se o velmi silnou koncentraci obyvatelstva a ekonomických činností, pro kterou je charakteristický dynamický rozvoj mezinárodní spolupráce se sousedícím polským regionem Horního Slezska; výrazným předpokladem rozvoje je v současnosti budované napojení na dálniční síť ČR a Polska, jakož i poloha na II. a III. tranzitním železničním koridoru.

ZÚR MSK, které zpřesňují vymezení této rozvojové oblasti, zařadily do OB2 celé správní území SO ORP Kopřivnice s výjimkou obce Ženkla, což se mění pořizovanou Aktualizací č. 1 ZÚR MSK a Ženkla je také přiřazena do oblasti OB2.

Územní studie krajiny se ale týkají spíše obecně stanovené úkoly v prioritách územního plánování.

PÚR ČR, ve znění Aktualizace č. 1 dále stanovuje záměry:

Tab.: Záměry v oblasti silniční dopravy dle PÚR ČR, ve znění Aktualizace č. 1

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
R48	Bělotín–Frýdek–Místek–Český Těšín–hranice ČR/Polsko(–Kraków).	Příbor, Klokočov u Příbora	

Tab.: Záměry v oblasti vodní dopravy dle Aktualizace č. 1 ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Úprava D517	Územní rezerva pro průplavní spojení Dunaj-Odra-Labe	Mošnov, Harty, Petřvaldík	

Tab.: Záměry v oblasti plynoenergetiky dle PÚR ČR, ve znění Aktualizace č. 1

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
P12	Koridor pro plynovod přepravní soustavy vedoucí z okolí obce Libhošť k podzemnímu zásobníku Třanovice	Prchalov, Příbor, Skotnice, Klokočov u Příbora, Kateřinice	

Tab.: Záměry v oblasti produktovodů dle PÚR ČR, ve znění Aktualizace č. 1

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
DV3	Koridor pro prodloužení produktovodu v úseku Loukov - Sedlnice a Sedlnice - letiště Mošnov.	Prchalov, Příbor, Skotnice, Mošnov	

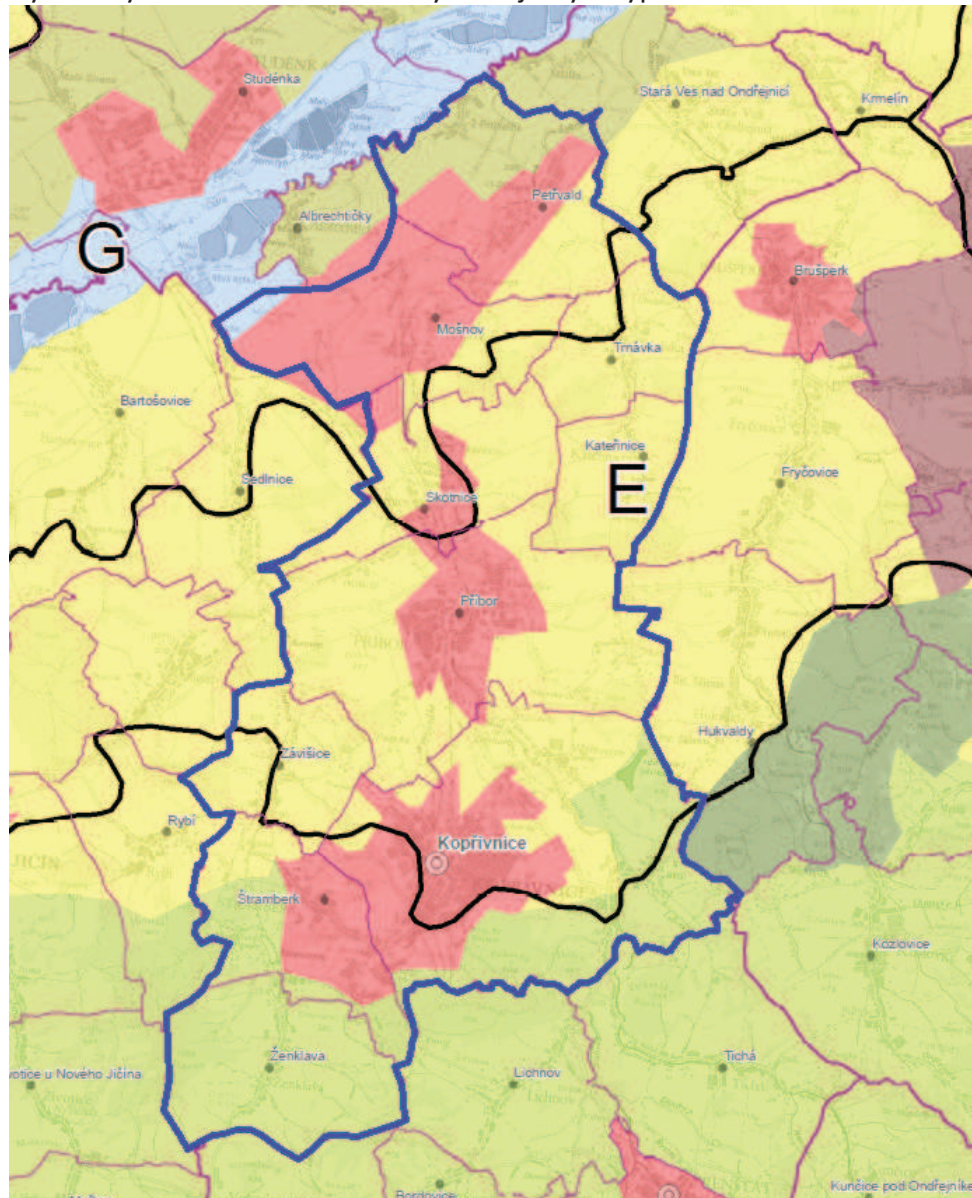

E.2 POŽADAVKY VYPLÝVAJÍCÍ ZE ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje (ZÚR MSK), vydané Zastupitelstvem Moravskoslezského kraje dne 22. 12. 2010 usnesením č. 16/1426, v platném rozsahu, řadí SO ORP Kopřivnice do tří krajinných oblastí. Severní část je zařazena do krajinné oblasti G – Oderská brána, střední část je zařazena do krajinné oblasti E – Příborská pahorkatina a jižní část je zařazena do krajinné oblasti D – Podbeskydí.

Krajinné oblasti jsou dále členěny na typy krajín – viz obrázek níže.

Výřez z výkresu Oblasti se shodným krajinným typem ZÚR MSK

Typy krajín:

- lesní krajina,
- lesoluční krajina,
- zemědělská hrmonická krajina,
- polní krajina,
- krajina s vyšším podílem vodních ploch,
- sídelní krajina,
- krajina ovlivněná hlubinnou důlní činností
- Krajinné oblasti

G Oderská brána, **E** Příborská pahorkatina, **D** Podbeskydí

Důvodem tohoto vymezení je potřeba formulování zásad pro rozhodování o změnách v území v rozdílných krajinných oblastech a v rozdílných typech krajin, které se v oblastech vyskytují.

ZÚR MSK charakterizují:

oblast Oderské brány takto:

Přírodní charakteristiky:

Vněkarpatská sníženina charakteru brány, široká říční niva s místy meandrujícími toky, podloží kvartérních zvodnělých štěrků, pseudoglejové fluvizemě, potenciálně převládají bažinné olšiny, území zvýšené přírodní hodnoty (CHKO Poodří), na západě navazuje Oderská vrchovina.

Kulturní charakteristiky

Oblast Moravského Kravařska, významný dopravní koridor v minulosti i současnosti, území středověké kolonizace s menšími městy, sakrální stavby a klášterní komplexy, ve využití území převládá zemědělství a rybníkářství, území zvýšené kulturně historické a estetické hodnoty (Oderské vrchy, Poodří), významný vliv rekreace.

Vjemové charakteristiky

Otevřená pohledově exponovaná krajinná scéna s atraktivními výhledy na Beskydy, výrazný projev historických krajinných prvků (větrné mlýny, historická plužina, rozptýlená zeleň), specifická atmosféra říční nivy, harmonická krajina.

Převládající typy krajin v SO ORP Kopřivnice

Krajina sídelní, krajina zemědělská harmonická, krajina polní a okrajově krajina s vyšším podílem vodních ploch.

Možná ohrožení

Narušení vodního režimu, extenzivní rozvoj sídel a suburbanizace, zástavba zemědělské krajiny, změny krajinných horizontů.

oblast Příborské pahorkatiny takto:

Přírodní charakteristiky:

Pahorkatiny jihovýchodního okraje Moravské brány, potenciálně převládají dubohabrové háje, místy podmáčené dubové bučiny.

Kulturní charakteristiky

Oblast Moravského Kravařska s významnými německými kulturními vlivy, okraj staré sídelní oblasti, sídelní struktura stabilizovaná v středověku, dominuje zemědělství (v minulosti chov dobytka, dnes spíše obilnářství), místy významný průmysl a další vybavenost, v okolí menších obcí zachovány fragmenty historické plužiny.

Vjemové charakteristiky

Otevřená pohledově exponovaná krajinná scéna, výrazný projev makrostruktur polí, výrazný projev krajinných horizontů (zejména Beskydy).

Převládající typy krajin v SO ORP Kopřivnice

Krajina zemědělská harmonická, krajina sídelní a okrajově krajina leso-luční.

Možná ohrožení

Extenzivní rozvoj sídel a suburbanizace, intenzivní zástavba zemědělské krajiny, změny krajinných horizontů, změny vnějšího obrazu památkově chráněných sídel, zánik historických krajinných struktur.

oblast Podbeskydí takto:

Přírodní charakteristiky:

Mírně teplá oblast úpatních členitých pahorkatin až vrchovin podhůří Slezských a Moravských Beskyd místy s výchozy jurských vápenců a bazických vyvěřelin, kontrastní charakter biochor, v potenciální biotě dominují dubohabrové háje, dubové a ochuzené bučiny, suťové lesy, střeškové olšiny, zvýšená druhová diverzita.

Kulturní charakteristiky

Oblast Lašska, okrajový vliv Valašska, území staré sídelní oblasti (od paleolitu) s výraznou středověkou kolonizační vlnou, četná menší města původně středověkého charakteru výrazně změněna industrializací, ulicové a silnicové půdorysné typy menších obcí, převládá zemědělství, v menší míře lesní hospodářství (smrkové lesy), místy povrchové lomy, krajina místy zvýšené kulturně historické hodnoty.

Vjemové charakteristiky

Krajina harmonická, spíše drobnějšího měřítka, různorodá krajinná scéna s výrazným projevem zalesněných krajinných horizontů a kulturních dominant (středověké hrady), velmi citlivá na změny krajinného rázu, četné výhledy do Moravské brány, přítomnost regionálně významných kulturních dominant (Štramberk, Starý Jičín, Hukvaldy).

Převládající typy krajin v SO ORP Kopřivnice

Krajina leso-luční, krajina sídelní a okrajově krajina zemědělská harmonická.

Možná ohrožení

Extenzivní rozvoj sídel a suburbanizace, zástavba a změna krajinných horizontů, změny obrazu památkově chráněných sídel, zánik historických krajinných struktur.

Tab.: Záměry v oblasti silniční dopravy dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
D8	R48 Rybí - Rychaltice, stavební úpravy, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice	Příbor, Klokočov u Příbora	Jde o záměr R48 v PÚR ČR
D78	I/58 Petřvald, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Petřvald u Nového Jičína	
D79	I/58 Petřvald - Příbor, přeložka + západní obchvat Mošnova, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Petřvald u Nového Jičína, Mošnov, Skotnice, Prchalov, Příbor	
D80	I/58 Kopřivnice - křiž. R48, přeložka, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Drnholec nad Lubinou, Příbor	zrušeno v rámci akt. ZÚR (přeložka zrealizovaná)
D81	I/58 Kopřivnice - Frenštát p. Radhoštěm, přeložka, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Vlčovice, Mniší, Drnholec nad Lubinou	koridor v rámci akt. ZÚR upraven
DZ7	II/482, Kopřivnice, severozápadní obchvat	Kopřivnice, Příbor	zrušeno v rámci akt. ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti pěší a cyklistické dopravy dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Charakteristika záměru	Dotčené obce	Pozn.
Greenways - evropský turistický koridor; Krakow – Wien – páteřní trasa	Kopřivnice, Štamberk	v ORP vymezeny
Greenways - evropský turistický koridor; Krakow – Wien, boční trasa II; Hukvaldy – Týn nad Bečvou	Kopřivnice, Štamberk	v ORP vymezeny

Tab.: Záměry v oblasti drážní dopravy dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
DZ11	Železniční trať č. 325 Studénka – Sedlnice, rekonstrukce a zkapacitnění	Mošnov	realizováno
D200	žst. Sedlnice – dopravní letiště Ostrava – Mošnov – nová stavba (jednokolejná, elektrizovaná trať)	Mošnov	realizováno

Tab.: Záměry v oblasti silniční dopravy dle Aktualizace č. 1 ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Zrušení D80	I/58 Kopřivnice - křiž. R48, přeložka, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Drnholec nad Lubinou, Příbor	realizováno
Úprava D81	I/58 Kopřivnice - Frenštát p. Radhoštem, přeložka, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Vlčovice, Mniší, Drnholec nad Lubinou	
Zrušení DZ7	II/482, Kopřivnice, severozápadní obchvat	Kopřivnice, Příbor	

Tab.: Záměry v oblasti letecké dopravy dle Aktualizace č. 1 ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
DR2	Územní rezerva pro rozšíření dráhového systému Letiště Leoše Janáčka Ostrava	Mošnov, Harty, Petřvaldík	

Tab.: Záměry v oblasti vodní dopravy dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
D517	Územní rezerva pro zabezpečení zájmů státu, vyplývajících z mezinárodních závazků	Příbor, Klokočov u Příbora	

Tab.: Záměry v oblasti elektroenergetiky dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Charakteristika záměru	Dotčené obce	Pozn.
Rozšíření transformovny 110/22 kV Mošnov	Mošnov	Jde o rozvodnu v Sedlnicích (rozšíření uvažováno i s přesahem do Mošnova)

Tab.: Záměry v oblasti plynoenergetiky dle Aktualizace č. 1 ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
PZ14	VTL plynovod Libhošť (kompresorová stanice) - Třanovice (PZP)	Prchalov, Příbor, Skotnice, Klokočov u Příbora, Kateřinice	Jde o záměr P12 v PÚR ČR

Tab.: Záměry v oblasti produktovodů dle ZÚR Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
PR1	Produktovod DN 200	Prchalov, Příbor, Skotnice, Mošnov	Jde o záměr DV3 v PÚR ČR

V pořizované Aktualizaci č. 1 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje

je již krajina členěna na vymezení specifických krajín mimo přechodové pásmo, specifické krajiny v přechodovém pásmu, kdy přechodové pásmo vymezuje území se společnou platností cílových charakteristik sousedních specifických krajín.

Dále jsou tyto specifické krajiny rozčleněny do oblastí specifických krajín.

VYMEZENÍ SPECIFICKÝCH KRAJIN

———— HRANICE SPECIFICKÉ KRAJINY MIMO PŘECHODOVÉ

- - - - - HRANICE SPECIFICKÉ KRAJINY V PŘECHODOVÉM

 PŘECHODOVÉ PÁSMO SE SOLEČNOU PLATNOSTÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK SOUSEDNÍCH SPECIFICKÝCH KRAJIN

TYPY KRAJIN

 A - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN HRUBÉHO JESENÍKU A ZLATOHOŘSKÉ

 B - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN NÍZKÉHO

 C - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN OPAVSKÉ

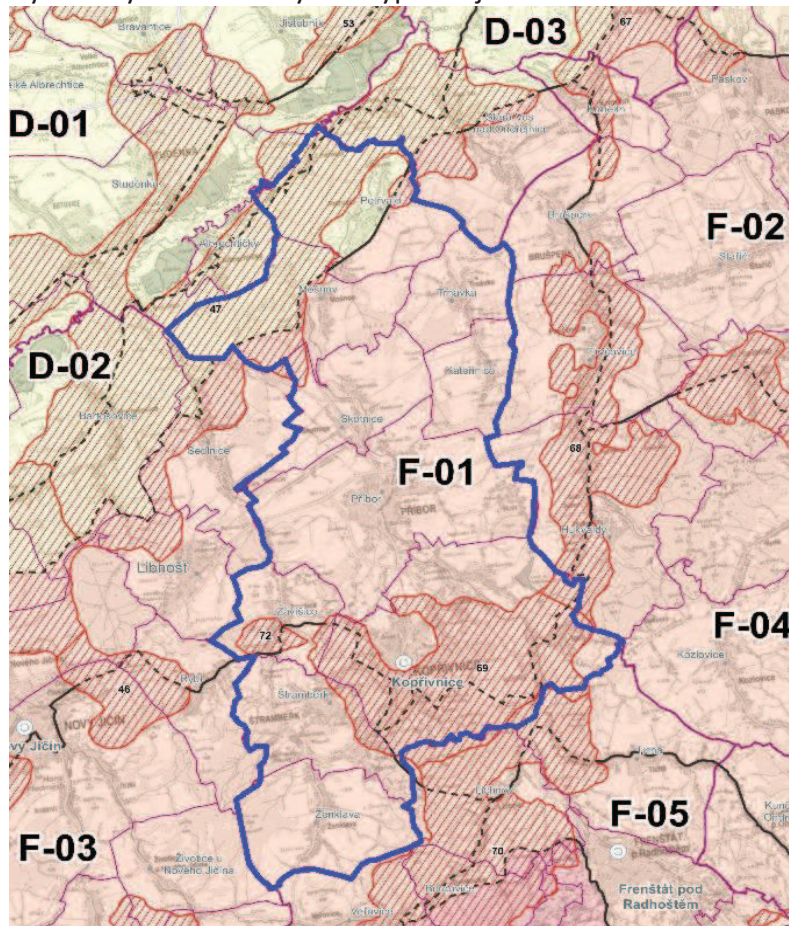
 D - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN MORAVSKÉ

 E - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN OSTRAVSKÉ

 F - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN BESKYDSKÉHO PODHŮŘÍ

 G - OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN MORAVSKOSLEZSKÝCH A SLEZSKÝCH

Výřez z výkresu A.3: Výkres typů krajín Aktualizace č. 1 ZÚR MSK (pořizované)

SO ORP Kopřivnice – část území obce Petřvald a část území obce Mošnov bylo zařazeno do oblasti D – oblasti specifických krajín Moravské brány, specifické krajiny D-02 Podřří a D-03

Bartošovice, přechodové pásmo (PPM) 47

Zbývající část SO ORP Kopřivnice byla zařazena do oblasti F – Beskydského podhůří, specifické krajiny F-01 Příbor – Nový Jičín a F-03 Štramberk, s přechodovými pásmy 69, 72 a okrajově 70 (k. ú. Vlčovice).

Cílová charakteristika pro specifickou krajinu D-02 Poodří (ve vztahu k SO ORP Kopřivnice)

Charakteristické znaky krajiny	
Meandrující tok Odry, vysychavé tůně, lužní lesy, systémy mrtvých ramen. Krajinná osa Oderského úvalu s významnou funkcí údolní nivy jako plochy přírodní inundace (záplavová území). Jedinečné scenérie meandrujícího toku Odry s vegetačními doprovody a partiemi lužního lesa, jedinečné scenérie historických rybníků s břehovými porosty a dalším vegetačním doprovodem, kontrast otevřených a neprostupných ploch v krajinné scéně.	
Cílová charakteristika (CCH)	Platnost CCH v rámci specifické krajiny
Krajina jedinečné přírodní hodnoty a osobité scenérie meandrujícího toku Odry s funkcí určující krajinné osy Oderského úvalu, s unikátními mokřadními systémy a významnou funkcí údolní nivy jako plochy přirozené inundace (záplavová území).	Celé území specifické krajiny D-02.
Krajina s harmonickým vztahem zástavby v okrajových partiích CHKO a přírodě blízkých scenériích.	K. ú. Proskovice, Stará Ves nad Ondřejnicí, Košatka nad Odrou, Petřvaldík , Albrechtíčky, Nová Horka, Bartošovice, Hukovice, Kunín, Bernartice nad Odrou, Hůrka, Jeseník nad Odrou, Vražné, Suchdol nad Odrou, Pustějov, Studénka, Jistebník, Polanka.
Krajina se stabilními prostorovými vazbami mezi pravo a levobřežní částí úvalu Oderské brány.	Úval Oderské brány
Podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik	
Zachovat a vytvářet harmonický vztah zástavby a krajinného rámce s vyloučením výraznějších vizuálních vlivů na siluety sídel vnímaných ze specifické krajiny D-03.	

Cílová charakteristika pro specifickou krajinu D-03 Bartošovice (ve vztahu k SO ORP Kopřivnice)

Charakteristické znaky krajiny	
Otevřená krajina ohraničená mohutnými i vegetačními doprovody meandrující Odry a k jihozápadu vystupujícími okraji Podbeskydské pahorkatiny. Vysoká pohledová otevřenost vůči sousedním specifickým krajinám D-02 Poodří a F-01 Příbor-Nový Jičín.	
Cílová charakteristika (CCH)	Platnost CCH v rámci specifické krajiny
Otevřená zemědělská krajina s venkovským charakterem zástavby a s obnovenou strukturou rozptýlené zeleně.	Celé území specifické krajiny D-03.
Urbanizovaný prostor letiště Leoše Janáčka a navazující průmyslové zóny.	K. ú. Mošnov, Sedlnice, Skotnice, Harty a Petřvald u Nového Jičína.
Krajina se zachovaným významem kulturních dominant ve struktuře zástavby a ve vizuální scéně zemědělské krajiny – zámek a kostel v Bartošovicích, zámek Nová Horka.	V okruhu viditelnosti kulturních dominant
Podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik	
Obnovit a funkčně posílit prvky a plochy nelesní rozptýlené zeleně jakožto složky prostorového členění krajiny s funkcí prvků ÚSES. Respektovat významnou dopravní a výrobní funkci mezinárodního letiště a zóny Mošnov. Chránit pohledový obraz kulturně historických dominant zámku a kostela v Bartošovicích a zámku Nová Horka ve struktuře zástavby a ve vizuální scéně. Při umístování nových staveb zohlednit cílové charakteristiky a ochranu charakteristických znaků sousedních krajin D-02 Poodří a F-01 Příbor-Nový Jičín.	

Cílová charakteristika pro specifickou krajinu F-01 Příbor – Nový Jičín (ve vztahu k SO ORP Kopřivnice)

<p>Charakteristické znaky krajiny Přírodní dominanty: Salaš (364 m n. m.), Hůrka (380 m n. m.), Starojický kopec (496 m n. m.), Peklisko (305 m n. m.) a pohledová silueta Štramberské vrchoviny (specifická krajina F-03). Zvlněná zemědělská krajina s průmyslovými centry s mírným úklonem od Štramberské vrchoviny k údolní nivě Odry, rozčleněná údolními vodními toků s doprovodem břehových porostů a převahou lineárních lánových vsí v sídelní struktuře. Hustá struktura osídlení podél silnice R48 s významnými průmyslovými centry (Kopřivnice, Příbor, Nový Jičín) a hustou sítí dopravní a technické infrastruktury. Zachovaná historická jádra velkých měst (Nový Jičín, Příbor).</p>	
Cílová charakteristika (CCH)	Platnost CCH v rámci specifické krajiny
Intenzivně urbanizovaná zemědělsko-průmyslová krajina v pásu podél silnice R48, s významnými sídelně průmyslovými centry (Kopřivnice, Příbor, Nový Jičín) a hustou sítí dopravní a technické infrastruktury.	Správní obvody obcí Nový Jičín, Libhošť, Příbor, Kopřivnice.
Zvlněná zemědělská krajina rozčleněná mělce zahloubenými údolními vodními toků (Jičínka, Sedlnice, Lubina, Trnávka) s doprovodem břehových porostů, prvky nelesní zeleně a menšími lesními celky s osídlením převážně charakteru lineárních lánových vsí.	Celé území specifické krajiny F-01.
Krajina s emblematickým panoramatem Starojičinského hradu, se zachovaným významem historických městských jader (Nový Jičín, Příbor , Brušperk) a lokálních kulturně historických dominant (kostely ve Starém Jičíně, Sedlnicích, Fryčovicích, zámek Trnávka , zámek a kostel v Kuníně, kostel v Šenově, v Jeseníku nad Odrou).	Okruh viditelnosti Starojičinského hradu a kulturních dominant a siluet uvedených sídel.
<p>Podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik Rozvoj obytné funkce řešit současně s odpovídající veřejnou infrastrukturou ve vazbě na zastavěná území sídel. Při vymezování nových zastavitelných území respektovat pohledový obraz, dochované krajinné struktury a ostatní hodnoty této specifické krajiny. Mimo hlavní centra osídlení zachovat strukturu lineárních lánových vsí. Chránit a posilovat krajinný a funkční význam vodních toků vč. přilehlých ploch s doprovodem břehových porostů jako výrazných krajinných os. Chránit a posilovat prvky nelesní rozptýlené zeleně v liniových, skupinových i solitérních formách jako struktur prostorového členění krajiny s funkcí prvků ÚSES. Zachovat celistvost izolovaných lesních celků. Chránit pohledový obraz kulturních historických dominant v krajinných panoramatech i v dílčích scénériích.</p>	

Cílová charakteristika pro specifickou krajinu F-03 Štramberk (ve vztahu k SO ORP Kopřivnice)

<p>Charakteristické znaky krajiny Protážené krajinné struktury Veřovické brázdy, Ženklauské kotliny a údolí Jičínky oddělující dynamická panoramata přilehlých částí Štramberské vrchoviny a Radhoštské hornatiny (G-01). Osídlení soustředěné v údolních partiích podél vodních toků (Jičínka, Sedlnice). Přírodní charakter vyšších partií krajiny. Přírodní dominanty: Petřkovická hůrka (607 m n. m.), Strážnice (545 m n. m.), Hlásnice (558 m n. m.), Bílá hora (557 m n. m.), Červený kámen (690 m n. m.), Na Peklách (602 m n. m.), Štramberčík (498 m n. m.), Zadní Kopec (417 m n. m.), Včelín (432 m n. m.), Mořkovský vrch (427 m n. m.). Štramberský kras - jeskyně Šípka (NPP). MPR Štramberk s věží Trúba – Štramberská Trúba je věž původního štramberského hradu, založeného koncem 13. století.</p>

Cílová charakteristika (CCH)	Platnost CCH v rámci specifické krajiny
V údolních partiích hustě osídlená zemědělská krajina, s prvky nelesní zeleně podél vodních toků, pohledově sevřená panoramaty Štramberké vrchoviny a Radhoštské hornatiny (krajina G-01), s dynamickými sceneriemi převážně zalesněných okrajových vrcholových partií, s řadou krajinných dominant.	Celé území specifické krajiny F-03.
Krajina s venkovskými sídly převážně lineární lánové formy s částečně dochovanou rozptýlenou zástavbou a vizuálním významem lokálních dominant sakrálních staveb.	K. ú. Bludovice u N. Jičína, Žilina u N. Jičína, Životice u N. Jičína, Ženklaava, Bordovice, Hodslavice, Rybí a okruh viditelnosti lokálních dominant.
Krajina s dochovaným emblematickým panoramatem historického jádra Štramberka a hradu Trúba.	Okruh viditelnosti emblematického panoramatu.
<p>Podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik</p> <p>Při vymezování nových zastavitelných území respektovat pohledové scenérie přírodních dominant a horských hřbetů a jejich vizuální vztahy přes krajinné struktury údolních sníženin, nevytvářet nové pohledové dominanty nebo bariéry.</p> <p>Chránit a posilovat krajinné struktury vodních toků Jičínky a Sedlnice s doprovodem břehových porostů a segmenty nelesní krajinné zeleně.</p> <p>Mimo hlavní centra osídlení zachovat sídelní strukturu lineárních lánových vsí s dochovanou strukturou rozptýlené zástavby.</p> <p>Chránit pohledový obraz lokálních sakrálních dominant ve vizuální scéně.</p>	

Územní studii krajiny je však potřeba dosáhnout vymezení krajinných okrsků a cílové vize (kvality) krajiny

což je základním deklarováním výstupem územní studie krajiny. Oba tyto výstupy jsou vzájemně propojené, vymezení a rozsah krajinných okrsků budou ovlivňovat i přístup (podrobnost) stanovení cílové vize (kvality) krajiny.

V důvodové zprávě k EÚoK (část I.2) je uvedeno „**Pojem krajiny se v Úmluvě liší od jejího chápání, které lze nalézt v některých dokumentech** a které v krajině spatřuje "aktivum" (chápání krajiny jako dědictví) a posuzuje ji (jako "kulturní", "přírodní" atd. krajinu) s tím, že ji považuje za součást fyzického prostoru. Tento nový pojem naproti tomu vyjadřuje přání zabývat se, přímo a **komplexním způsobem, tématem kvality prostředí**, ve kterém lidé žijí. Krajina je považována za podmínku pocitu pohody jednotlivce i společnosti (chápano ve fyzickém, fyziologickém, psychologickém a intelektuálním smyslu) a za **podmínku udržitelného rozvoje**, jakož i za **zdroj přispívající k ekonomické aktivitě**.

Pro vymezení krajinných okrsků a cílové vize krajiny vytváří **zásadní mantinely následující legislativní definice**, přičemž pro ustanovení Evropské úmluvy o krajině (EÚoK), jakožto mezinárodní smlouvy platí: „*stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva*“. **Mezinárodní smlouva nemá vyšší právní sílu než zákony, ale aplikační přednost.**

Výchozí definice - krajinný okrsek

Krajinný okrsek je základní skladebná relativně homogenní část krajiny, která se od sousedních krajinných okrsků odlišuje svými přírodními, popř. jinými charakteristikami a způsobem využití.

Souhrnné vyhodnocení viz kapitola G.3 Vyhodnocení a zpřesnění typů krajin ze ZÚR MSK.

E.3 POŽADAVKY VYPLÝVAJÍCÍ Z ÚZEMNÍCH PLÁNŮ A ÚZEMNÍCH STUDIÍ

Platnými územními plány obcí v SO ORP Kopřivnice byly vymezeny zastavitelné plochy v rozsahu uvedeném v následující tabulce. Vzhledem k tomu, že zastavitelné plochy jsou zpravidla vymezeny mimo hranici zastavěného území, dá se vyvodit, že tyto plochy budou mít vliv zejména na krajinu navazující na stávající zastavěné území. Část uvedených zastavitelných ploch již mohla být využita. V rámci průzkumů pro tuto studii nebyla aktualizována hranice zastavěného území.

katastr. území	bydle- ní	občan. vybav.	sport	hřbitov	výroba průmysl	výroba smíř.	výro- ba zeměd	techn. infrastr	dopra va silniční	dopra va dražní	dopra va letecká	prostranst ví veřejná	rekrea ce hromad	Celkem
Kopřivnice	58,79	3,35	0,67	-	49,36	8,78	-	-	12,12	-	-	-	0,96	134,03
Drnolec nad Lub.	40,59	-	-	-	-	11,44	-	0,02	2,88	-	-	-	0,62	55,55
Větkovice u Lubiny	8,81	-	-	0,13	-	1,51	-	-	-	-	-	-	2,57	13,02
Mniší	8,83	-	-	-	-	-	0,16	-	1,03	-	-	-	-	10,02
Vlčovice	8,71	-	1,29	0,29	-	1,71	-	-	21,12	-	-	-	1,28	34,40
Kateřinice	8,32	0,90	0,71	-	0,38	1,77	-	-	-	-	-	0,09	-	12,17
Mošnov	42,27	-	-	-	217,93	-	-	-	46,39	9,06	43,71	1,38	-	360,74
Příbor	26,79	3,13	3,76	-	-	17,39	-	-	15,50	-	-	0,67	-	67,24
Hájov	21,78	-	1,52	-	-	-	-	0,31	-	-	-	-	-	23,61
Klokočov u Příbora	15,00	-	3,35	-	-	2,69	0,43	-	5,57	-	-	0,60	-	27,64
Prchalov	12,57	-	-	-	-	-	-	-	1,87	-	-	-	-	14,44
Petřvald u Nov. Jič.	11,24	-	0,17	-	-	1,20	1,53	0,34	28,51	-	-	1,32	-	44,31
Harty	-	-	-	-	11,29	-	-	-	-	-	-	-	-	11,29
Petřvaldík	1,66	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1,66
Skotnice	24,92	-	-	-	19,54	-	-	-	40,58	-	-	0,11	-	85,15
Štramberk	34,96	0,14	2,50	-	-	0,79	-	0,11	1,97	-	-	0,53	-	41,00
Tmávka u Nov. Jič.	7,86	-	2,21	-	-	-	-	-	0,24	-	-	1,70	-	12,01
Závišice	30,31	-	1,13	-	-	-	0,25	0,10	-	-	-	1,23	-	33,02
Ženklaava	18,51	-	-	-	-	2,10	1,14	-	-	-	-	1,14	-	22,89
Celkem	381,92	7,52	17,31	0,42	298,50	49,38	3,51	0,88	177,78	9,06	43,71	8,77	5,43	1004,19

Z uvedených údajů je zřejmé, že největší rozsah zastavitelných ploch je vymezen pro bydlení, ale plochy pro výrobu a průmysl a výrobu smíšenou jsou téměř stejně rozsáhlé jako plochy pro bydlení. Významný zásah do krajiny představují plochy pro realizaci přeložek silnic.

Dále byly územními plány obcí vymezeny nadregionální, regionální a lokální prvky územního systému ekologické stability.

Realizace vymezeného ÚSES v celém území ORP má požadavky převážně na rozšíření lesních ekosystémů ploch biocenter (jen výjimečně založení lesních biocenter zcela bez stávajících dřevinných porostů). Potřeba založení biokoridorů v zemědělské krajině je vyšší, ale většinou bez zřetelně vnímaného vzhledu krajiny. Výjimkou jsou navržená RBC 112 Helénské údolí u Příbora a RBC 265 Větrkovická Lubina u Mniší, kde realizací dojde k zalesnění větších ploch nivy Lubiny.

Z hlediska **geologie a horninového prostředí** byly specifikovány hrozby v souvislosti s možným vznikem svahových pohybů, zejména v místech s vymezenými potenciálními sesuvy a v místech s vymezenými aktivními sesuvy (Štramberk, Ženklaava).

Z hlediska **technické vodohospodářské infrastruktury** byly specifikovány následující požadavky:

- V roce 2010 byla provedena podrobná měření a ukázalo se, že přivaděč DN 100 ze Štramberku nepojme dostatečné množství vody potřebné pro zásobování obce Ženklaava s ohledem na její plánovaný rozvoj. Částečně byla tato situace vyřešena vybudováním automatické tlakové stanice v jižní části obce, ale do budoucna je nutno zkapacitnit přivaděč Štramberk – Ženklaava alespoň na DN 150 tak, aby bylo možno pokrýt potřeby obyvatelstva, resp. budoucího obyvatelstva Ženklaavy.
- Dle Plánu dílčího povodí Horní Odry je výhledově (po r. 2015) uvažováno s revitalizací nevhodné morfologie koryta Lubiny a s revitalizací nevhodné morfologie koryta Trnávky.
- Zvýšení podílu čištění odpadních vod (Prioritou je rovněž zamezení zvyšování znečištění vodních toků vypouštěním nečištěných nebo špatně čištěných odpadních vod v obcích (koncový stupeň čištění odpadních vod (ČOV) je vybudován pouze v Kopřivnici, Příboře a Štramberku).

Slabými stránkami vodohospodářského aspektu jsou následující skutečnosti:

- téměř celé území (kromě Kopřivnice) je vyhlášeno jako zranitelná oblast,
- retenční kapacita území je omezena vlivem vysokého procenta zornění půdy a nově vymezených a postupně zastavovaných ploch výrobních a podnikatelských (PZ Kopřivnice a PZ Mošnov),
- záplavová území vodních toků, která zasahují do zastavěných území,
- výskyt místních záplav při silných deštích,
- zatížení vstupy plošného znečištění dusíkem do půdy,
- nadměrné znečištění Lubiny v důsledku nedokonalého čištění odpadních vod.

Za **hrozby** je považováno zejména zmenšování podílu ploch trvalých travních porostů, lesa a krajinné zeleně, a tím snižování retenční kapacity území a v případě realizace plavebního kanálu D-O-L může dojít k narušení vodního režimu.

Ve správním území ORP Kopřivnice je evidováno orgány ochrany přírody a v databázi Cenia relativně velké množství **skládek a starých zátěží**, část z nich pochází (zejména v Kopřivnici) z průmyslové výroby (Tatra, s.p.) a jsou potenciálně nebezpečné.

E.4 POŽADAVKY VYPLÝVAJÍCÍ Z KOMPLEXNÍCH POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Pozemkové úpravy upravuje zákon č. 139/2002 Sb. v platném znění a dále prováděcí vyhláška č. 545/2002 Sb., Vyhláška o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Výsledkem komplexních pozemkových úprav je:

- obnovený digitalizovaný katastr nemovitostí s optimalizovaným uspořádáním půdní držby a jasně definovanými právy k jednotlivým pozemkům;
- schválený plán společných zařízení zahrnující opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků, k protierozní ochraně, vodohospodářská opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí;
- nezbytný podklad pro územní plánování a veškeré rozvojové programy území.

Plánování krajiny znamená stanovení aktivit a činností s výhledem do budoucna, které mají za cíl zvýšení hodnoty, obnovu nebo vytvoření krajiny. Mezi základní formy krajinného plánování dnes v České republice patří územní plán resp. regulační plán a komplexní pozemkové úpravy, které řeší krajinu na úrovni obcí.

Komplexní pozemkové úpravy řeší celé území volné krajiny a ve veřejném zájmu se pozemkovými úpravami prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jejich přístupnost a využití, vyrovnání hranic a vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se uspořádávají vlastnická práva a související věcná břemena.

Současně se zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny.

Pozemkové úpravy jsou také nástrojem k obnově zaniklých polních cest, přirozených liniových prvků a dalších přírodních krajinotvorných elementů.

Z výše uvedeného textu je tedy zřejmé, že pozemkovými úpravami tak dochází k přetváření volné krajiny.

Státní pozemkový úřad navrhuje polní cesty v pozemkových úpravách v rámci širšího komplexu opatření, který se jmenuje plán společných zařízení. Po vypořádání pozemků dochází k postupné realizaci jednotlivých opatření, jako jsou právě polní cesty, mokřady, nádrže nebo biotopy. Polní cesty se staví proto, aby měli vlastníci a hospodařící zemědělci přístup ke svým pozemkům. Avšak stejně tak důležité je, že zvyšují přístupnost krajiny.

Zpevněné polní cesty také odvádí provoz zemědělské techniky mimo zastavěné části vesnic a propojují sousední obce. V době, kdy se zpracovává projektová dokumentace, projednává se typ polní cesty s úřady, které mají na starost životní prostředí, případně s Agenturou na ochranu přírody a krajiny (AOPK).

Polní cesty často doplňují příkopy na svedení vody do vodoteče, protierozní prvky či doprovodná zeleň, která chrání půdu a pomáhá přírodě.

Vodní hospodářství

Požadavky vyplývající z komplexních pozemkových úprav nebyly v aspektu vodního hospodářství doposud blíže specifikovány. Do budoucna se bude jednat zejména o eliminaci negativních projevů erozních pochodů a omezení plošné kontaminace, nicméně řešení bude záviset na úzké spolupráci se zemědělci, kteří na dotčených pozemcích hospodaří. Bez jejich pozitivního přístupu k řešení eliminace těchto významných problémů nebudou moci být komplexní pozemkové úpravy zemědělsky obhospodařovaných ploch realizovány.

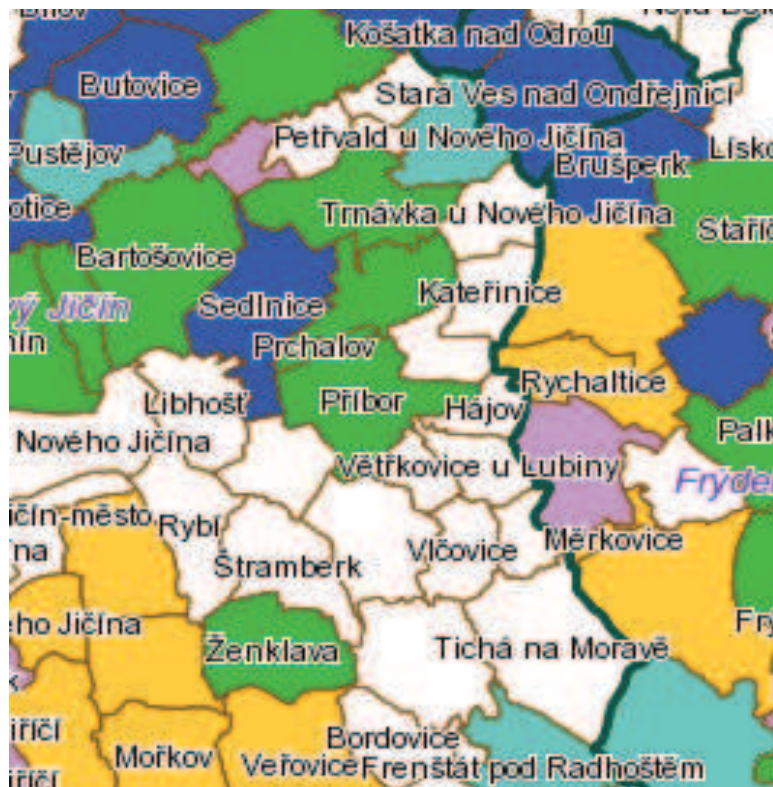

V SO ORP Kopřivnice byly zahájeny komplexní pozemkové úpravy pro obce (dle informace MěÚ Kopřivnice : Ženkla (zahájeny 25.11.2010 – neukončeny), Mošnov (zahájeny 29. 3. 2012 – neukončeny), Příbor (zahájeny 14. 7. 2016 – neukončeny), Skotnice (zahájeny 14. 7. 2016 – neukončeny).

Vzhledem k dosud neukončeným pozemkovým úpravám není možné převzít do ÚSK Kopřivnice společná zařízení.

Rozhodování o pozemkové úpravě (§ 11) – Předpokladem pro vydání rozhodnutí o schválení návrhu PÚ je souhlas s návrhem a to vlastníků tří čtvrtin výměry půdy řešené v PÚ. Po vystavení návrhu k veřejnému nahlédnutí z hlediska vznesení případných námitek a připomínek a následném závěrečném jednání vydá pozemkový úřad rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy. Rozhodnutí se oznamuje veřejnou vyhláškou a doručuje všem známým účastníkům řízení. Po nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí vydá pozemkový úřad rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv. Rozhodnutí se oznamuje veřejnou vyhláškou a doručuje všem známým účastníkům řízení. Pravomocné rozhodnutí se zapisuje do katastru nemovitostí.

<http://www.tretiruka.cz/news/pozemkove-upravy-a-uzemni-plany-aneb-klicove-nastroje-pro-rozvoj-venkova/>

Legenda

- Zahájené KPU ■
- Ukončené KPU ■
- KPU k zahájení ■
- Zahájené JPU ■
- Ukončené JPU ■

<http://eagri.cz/public/app/eagriapp/PU/Prehled/>

E.5 POŽADAVKY VYPLÝVAJÍCÍ ZE SOUVISEJÍCÍCH OBOROVÝCH PODKLADŮ (GENERELŮ, STUDIÍ, KONCEPCÍ APOD.)

Záměry vyplývající z ÚAP Moravskoslezského kraje (aktualizace 2017) a záměry vyplývající z ÚAP SO ORP Kopřivnice (aktualizace 2016)

Tab.: Záměry v oblasti silniční dopravy dle ÚAP Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Dis 4	I/58 Frenštát pod Radhoštěm – Vlčovice (doporučená varianta dle studie)	Vlčovice	Jde o záměr D81 v ZÚR
Dis42	Silnice R48 (upřesnění dle projektové dokumentace Nového Jičína)	Příbor, Klokočov u Příbora	Jde o záměr R48 v PÚR ČR a D8 v ZÚR
Dis45	I/58 – obchvat Mošnova.	Mošnov, Sedlnice	Jde o záměr D79 v ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti silniční dopravy dle ÚAP Kopřivnice (2016)

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
D01	Obchvat Severu – přeložka silnice II/482	Kopřivnice	Jde o záměr DZ7 v ZÚR
D02	Dálnice D48	Příbor, Klokočov u Příbora	Jde o záměr R48 v PÚR ČR a D8 v ZÚR
D03	Přeložka silnice I/58.	Petřvald u Nového Jičína, Mošnov, Skotnice, Prchalov, Příbor	Jde o záměry D78 a D79 v ZÚR
D06	Rekonstrukce mostu na silnici Petřvald – Petřvaldík dle Studie odtokových poměrů řeky Lubiny.	Petřvald	vydáno stavební povolení
D08	Nové komunikační napojení areálu společnosti Kotouč Štramberk na silniční síť – mimo hustě osídlené území.	Štramberk	záměr soukromého investora
D09	Upravit cyklostezku č. 502 z Kopřivnice kolem Očníhoho.	Kopřivnice, Štramberk	záměr obce
D10	Vymezit v územním plánu plochy pro zastávky autobusů	Trnávka	záměr obce

Tab.: Záměry v oblasti letecké dopravy dle ÚAP Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Our1	Letiště Ostrava, a.s. - vzletová a přistávací plocha (územní rezerva).	Mošnov, Harty, Petřvaldík	Jde o záměr DR2 v akt. ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti letecké dopravy dle ÚAP Kopřivnice (2016)

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
SP02	Záměr modernizace plochy pro sportovní létající zařízení - vybudování hangáru a klubovny	Mošnov, Trnávka	záměr soukromého investora

Tab.: Záměry v oblasti vodní dopravy dle ÚAP Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Div 1	Územní rezerva pro průplavní spojení Dunaj-Odra-Labe	Petřvaldík, Harty, Mošnov	Jde o záměr D517 v ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti vodní dopravy dle ÚAP Kopřivnice (2016)

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
D05	Koridor územní rezervy pro plavební kanál Dunaj-Odra-Labe.	Petřvaldík, Harty, Mošnov	Jde o záměr D517 v ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti plynoenergetiky dle ÚAP Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Esp1	VTL plynovod Libhošť (kompresorová stanice) - Třanovice (PZP)	Prchalov, Příbor, Skotnice, Klokočov u Příbora, Kateřinice	Jde o záměr P12 v PÚR a záměr PZ14 v ZÚR
Esp11	VTL plynovod Fryčovice – Příbor	Příbor, Klokočov u Příbora, Hájov	

Tab.: Záměry v oblasti plynoenergetiky dle ÚAP Kopřivnice (2016)

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
E01	VTL plynovod DN 700 – 1200 Libhošť – Třanovice.	Prchalov, Příbor, Skotnice, Klokočov u Příbora, Kateřinice	Jde o záměr P12 v PÚR a záměr PZ14 v ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti produktovodů dle ÚAP Moravskoslezského kraje

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
Esv2	Úprava koridoru produktovodu DN 200	Prchalov, Příbor, Skotnice, Mošnov	Jde o záměr P12 v PÚR a záměr PR1 v ZÚR

Tab.: Záměry v oblasti produktovodů dle ÚAP Kopřivnice (2016)

Označení záměru	Charakteristika záměru	Dotčená katastrální území	Pozn.
PR01	Produktovod Loukov – Sedlnice a prodloužení Sedlnice - letiště Mošnov.	Prchalov, Příbor, Skotnice, Mošnov	Jde o záměr P12 v PÚR a záměr PR1 v ZÚR

Vodní hospodářství

Požadavky specifikované pro tuto kapitolu se v podstatě shodují s požadavky vymezenými v kapitole E.3 Požadavky vyplývající z územních plánů a územních studií a v závěrečném shrnutí zjištěných problémů této studie (G.4). Zejména jde o odkanalizování obcí a místních částí: Kateřinice a Trnávka (ČOV Trnávka), Mniší a Vlčovice, Mošnov, Petřvald (+ rekonstrukce ČOV v Petřvaldě), Skotnice na ČOV v Mošnově, Závěšice. Dále jde o zlepšení zásobování vodou areálu letiště a zkapacitnění vodovodního přivaděče Štramberk – Ženklaava a napojení lokality Libotín na vodovodní řad.

Z oblasti vodního režimu je nutno řešit revitalizaci vodního toku Trnávky s ohledem na morfologii koryta a revitalizaci Lubiny, kde je dle plánu oblasti povodí Odry navržena liniová revitalizace v rámci koryta, která bude spočívat v obnově migrační prostupnosti při zachování dosavadního vývinu trasy a stabilních sklonových poměrů. Revitalizace je limitována zajištěním stability státní silnice, 3 silničních mostů a sítě technické infrastruktury.

Rekreace

Záměr na modernizaci areálu sjezdovky na Červeném kameni.

F. ROZBOR OHROŽENÍ, RIZIK A PROBLÉMŮ V ÚZEMÍ (STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH)

F.1 NARUŠENÍ VODNÍHO REŽIMU, OHROŽENÍ POVODNĚMI

Odtokové poměry povrchových vod jsou klasifikovány jako dobré, na většině vodních toků je plně vyvinuto meandrování. Korytotvorné průtoky působí pozvolna, ale systematicky. Pouze ojediněle (Lubina v Příboře, Lubina u Vlčovic a horní část Kopřivničky) lze u toků pozorovat částečné nebo plné anastomózní větvení meandrujícího toku nebo vinoucího se koryta. V jednom případě – horní část Kopřivničky pod Šostýnem – je pak na toku patrná hloubková a boční eroze (nestabilní přechodový typ, který vytváří novou nivou). Ohrožení povodněmi je v současnosti vyjádřeno formou vymezených záplavových zón:

Záplavové území **řeky Lubiny** představuje úsek od ústí do Odry po přítok vodního toku Lomná (Bystrý potok) na území v k. ú. Jistebník, Košatka nad Odrou, Proskovice, Stará Ves nad Ondřejnicí, *Petřvald u Nového Jičína, Hartý, Mošnov, Skotnice, Klokočov u Příbora, Příbor, Drnholec nad Lubinou, Větrkovice u Lubiny, Vlčovice, Mniší, Tichá na Moravě, Lichnov u Nového Jičína a Frenštát pod Radhoštěm*. Zasahuje do zastavěné části k. ú. Petřvald u Nového Jičína v oblasti sportovního areálu, hřbitova a zahrnuje také stavby pod sokolovnou. Ve stanoveném záplavovém území se nachází cca 21 objektů pro bydlení či veřejnou infrastrukturu. V obci Mošnov leží v záplavovém území stavby v severovýchodní části území v oblasti kostela, ale také území v jižní části zástavby na levém břehu Lubiny. Ve stanoveném záplavovém území se nachází cca 48 objektů pro bydlení či veřejnou infrastrukturu. V obci Skotnice se ve stanoveném záplavovém území nachází cca 11 objektů, zejména pro bydlení, a to na obou březích Lubiny. V záplavovém území Lubiny leží čistírna odpadních vod pro město Příbor a dále skateboardový areál a jeho okolí. Také zástavba v jižní části katastrálního území Příbor je dotčena záplavou řeky Lubiny. Jedná se celkově o cca 19 objektů. Místní části města Kopřivnice Lubina a Vlčovice jsou ve velké části svých zastavěných území v záplavovém území řeky Lubiny – jedná se cca o 107 objektů pro bydlení či veřejnou infrastrukturu.

Záplavové území **vodního toku Kopřivnička** zahrnuje úsek od jeho ústí do Lubiny po křížení s místní komunikací na chatu Červený kámen v Kopřivnici, v k. ú. Kopřivnice a Příbor. Záplavové území zasahuje do stávajícího zastavěného území v k. ú. Příbor, kde se v něm nachází cca 32 objektů pro bydlení či veřejnou infrastrukturu.

Pro **vodní tok Sedlnice** je stanoveno záplavové území, které se týká úzkého pruhu pozemků kolem vodního toku Sedlnice a většinou vede mimo zastavěné území města **Štramberku** a obce **Ženkla**, tudíž neohrožuje stávající zastavěné území ani navrhované zastavitelné plochy. Rozdílná situace je v obci **Závišice**, kde bylo vymezené záplavové území pro ř.km 3,777 – 13,944. Centrum obce podél vodního toku leží v záplavovém území Q_{100} , v aktivní zóně je pouze část komunikace III/4822 a dále nezastavěné území a nezastavitelné plochy v severní části obce.

Záplavové území **vodního toku Trnávka** zasahuje do stávajícího zastavěného území v k. ú. Trnávka, kde se v něm nachází cca 13 objektů pro bydlení či veřejnou infrastrukturu, v k. ú. Kateřinice je to pak 11 objektů. Záplavové území **řeky Odry** včetně aktivní zóny zasahuje do k. ú. Petřvaldík, kde se povodňová voda rozlévá do luk západně od stávající zástavby.

V aktivní zóně záplavového území se nacházejí:

- 4 objekty, část místní komunikace a část komunikace I/58 ve Vlčovicích,
- 18 objektů a místní komunikace v Lubině,
- 2 objekty a místní komunikace v Příboře,
- 1 objekt a část místní komunikace ve Skotnici,
- 2 objekty, část místní komunikace a část komunikace III/4805 v Petřvaldě,
- 7 objektů v Kateřinicích,
- část komunikace III/4822 v Závišicích

Území určená k rozlivům povodní nejsou v současnosti v ORP Kopřivnice vymezena.

Snaha o vybudování opatření proti povodním je patrná v obci Kateřinice. Přestože Kateřinicemi protékají pouze malé potoky, opakovaně se stávalo, že voda stékající ze strání zatopila část zahrad, dvorů a sklepů rodinných domů. Těmto nepříjemnostem by napříště měl zabránit protipovodňový poldr, který si obec nechala vybudovat za dotaci z ministerstva životního prostředí. Poldr byl kolaudován v roce 2007 a následně byly vysázeny keře a další zeleň, aby poldr lépe zapadl do okolní krajiny.

Nově navržené plochy určené k rozlivům povodní jsou popsány ve „Studii proveditelnosti k realizaci přírodě blízkých protipovodňových opatření v regionu Poodří – Východ“, kterou zpracovala Ekotoxa, s.r.o., Opava v roce 2012. V této studii jsou navržena následující opatření:

- Kateřinice – pro eliminaci přetížení koryta Trnávky v intravilánu při přívalových deštích jsou navrženy suché retenční nádrže situované na bezejmenném přítoku Trnávky, v korytě bezejmenného přítoku Trnávky a v údolnici severně od účelové komunikace do Skotnice.
- Petřvald – k omezení přítoku do intravilánu a transformaci povodňového průniku je navržena menší suchá retenční nádrž na okraji zemědělského pozemku mezi komunikací I/58 a zdravotním střediskem v obci.

Území zvláštní povodně pod vodním dílem

Pro vodní nádrž Větrkovice je zpracována dokumentace o zvláštní povodni pod tímto vodním dílem, která může nastat při protržení hráze vodního díla. V grafické části ÚAP je vymezeno území, které by bylo v případě zvláštní povodně zasaženo. Lze očekávat až několik desítek ztrát lidských životů a značné materiální škody na budovách a infrastruktuře, zejména ve Větrkovicích a Drnholci.

Objekty protipovodňové ochrany

Na řece **Lubině** jsou v současnosti realizovány zejména protipovodňové hráze a opevnění břehů.

Na **Kopřivnici** je realizováno zejména zpevnění břehů (PTU úpravy, kdy se jedná o cílené umístění odolného materiálu na říční břehy a dno koryta vodního toku za účelem jejich stabilizace). Negativním dopadem je zejména eliminace přirozených fluvialních procesů, přísunu splavenin z boční a dnové eroze a změna stanovištních podmínek.

Na **Sedlnici** je realizováno opevnění břehů.

F.2 OHROŽENÍ PŘÍVALOVÝMI NEBO DLOUHOTRVAJÍCÍMI DEŠTI

Povodně z přívalových srážek (přívalové povodně) jsou způsobeny krátkodobými intenzivními srážkami, které zasáhnou poměrně malé území. Tyto povodně proto představují sice lokální ohrožení, které ale může mít pro zasaženou lokalitu katastrofální důsledky. Většinou jde o místní události zejména ve sklonitých územích na malých vodních tocích, ale i mimo trvalou říční síť.

Jedním z hlavních problémů přívalových povodní je jejich předpověď, která je prakticky nemožná. Vytipování a vyhodnocení lokalit, u kterých je potenciální riziko zvýšeného nebezpečí negativních následků z lokálních přívalových srážek, odráží stanovené kritické body. Kritické body jsou určeny průsečíkem dané hranice zastavěného území obce (intravilánu) s linií dráhy soustředěného odtoku s velikostí přispívající plochy více než 0,3 km² a hranice zastavěného území obce (intravilánu). Nebezpečí pak charakterizuje „hrozbu“ povodně z přívalové srážky a určuje potenciál ohrožení obce ze srážek, které spadnou na přispívající plochu příslušného kritického bodu (*Prevence a zmírňování následků přívalových povodní ve vztahu k působnosti obcí, certifikovaná metodika výsledků průzkumu, vývoje a inovací. MMR, VÚM a OP v.v.i., 5/2015*).

V hodnoceném území ORP Kopřivnice jsou stanoveny **2 kritické významné body** s vymezeným povodím. Jedná se o katastr Příbor (ID KB_735329_2 – významný kritický bod, kategorie A- vysoké nebezpečí a ID KB_735329_1 – nevýznamný kritický bod) a katastr Trnávka u Nového Jičína (ID KB_768308_1 – významný kritický bod kategorie A).

V povodí těchto bodů byla navržena opatření na vodních tocích, zemědělské půdě a rovněž byly navrženy retenční nádrže, příp. úpravy na stávajících nádržích. V případě opatření na vodních tocích se jedná zejména o opatření na zachycení a svedení odtoku povrchových vod, příp. opatření ve formě úpravy toku nebo objektů na toku (revitalizace vodního toku a úprava nivy).

V případě zemědělské půdy jsou navrženy úpravy ve formě změny osevního postupu (nižší, vyšší), příp. návrhy pro zatravnění. Návrhy na vybudování retenčních nádrží představují vhodné profily pro založení retenčních vodních nádrží, jejichž cílem bude zachycení povrchového odtoku v údolnicích. Jedná se o vytipování potenciálně vhodných profilů jako podklad pro další podrobný návrh, který by nutně musel zahrnovat podrobný terénní průzkum včetně hydropedologického, zaměření lokality a detailní hydrologické výpočty. Vymezení kritických bodů a plochy s návrhovými změnami je uvedeno na následujícím obrázku.

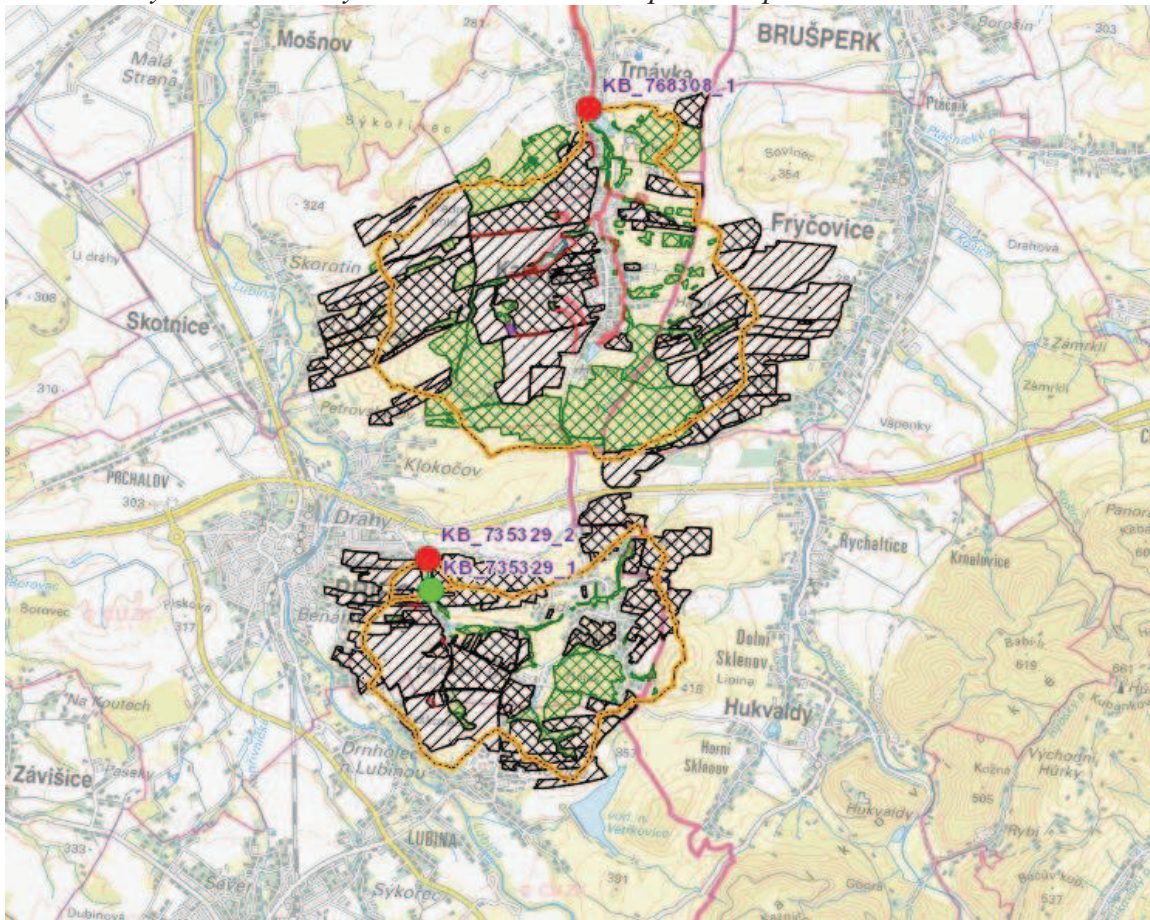
Soupis literatury:

Prevence a zmírňování následků přívalových povodní ve vztahu k působnosti obcí, certifikovaná metodika výsledků průzkumu, vývoje a inovací. MMR, VÚM a OP v.v.i., 5/2015.

Voda v krajině. Strategie ochrany před negativním dopady povodní a erozními jevy přírodě blízkými opatřeními v České republice. Mapové kompozice. Státní fond životního prostředí, Operační program Životní prostředí.

Obrázek: Vymezení kritických bodů a navržená nápravná opatření

<http://vuv.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=d6c6481996214cc19660274b27801aeb>

navrhy_opatreni_kriticke_body

Významnost kritického bodu (KB)

- významný
- nevýznamný
- nehodnoceno (zóně C)

Povodí KB

Opatření na vodních tocích a nivkách v KB

- nové vodní nádrže
- úprava toku a objektů na toku v intravilánu
- individuální ochrana
- opatření na stávajících vodních nádržích
- revitalizace vodního toku a úprava nivy
- opatření na zachycení odtoku
- opatření na svedení odtoku
- hrzení bystřin

Opatření na zemědělské půdě - LPIS

- obecné (speciální kultury)
- nížeší (pasevní postup)
- vyšší (TPEO, zateřivnění)

Retenční nádrže

TPEO v KB a zóně Aev

- C - změna C faktoru na pozemku
- Z - zateřivnění
- N - delimitace - nevhodné k hospodření
- O - odvěšecí příkop o šířce 5 m
- OB - odvěšecí průleh - biokoridor o šířce 20 m
- OT - odvěšecí průleh o šířce 10 m
- R - retenční průleh o šířce 10 m
- RB - retenční průleh - biokoridor o šířce 30 m
- RT - retenční průleh s travní pás o šířce 20 m
- U - údolnice - drážka soustředěného odtoku o šířce 20 m
- V - zesakovací pás podél vodního toku

Typy těžebně-dopravních technologií na PUPPL

- E - erozní ohrožení (připustné prostředky: F, K, L, a jejich kombinace), podvozky typu Retrac
- F - UKT - horel vybavený lesnickou komplectací, LKT a nízkotlakými (plošnými) pneumatikami, podvozky typu Retrac
- K - křá
- L - lanové dopravní zařízení
- S - lesnický kolový traktor se standardním vybavením (LKT), harvestery
- U - univerzální traktor se standardním vybavením (UKT), harvestery

F.3 EROZE V ÚZEMÍ, SESUVNÁ ÚZEMÍ A JINÉ SVAHOVÉ DEFORMACE

Vodní eroze (plošná a říční)

Vodní eroze představuje v našich podmínkách největší podíl ze všech erozních jevů. Vodní eroze je způsobovaná buď tekoucí vodou (srážková, říční, bystrinná), stojatou vodou (v ČR jen jezerní eroze vesměs v podobě abraze) nebo podzemní (vnitropůdní, tunelová). Povrchová vodní eroze má několik forem:

- plošná (areální) – smyv půdy víceméně rovnoměrně na celé ploše,
- rýhová (lineární) – povrchový plošný ron se začíná soustřeďovat a vytvářet linie, které mohou mít různý tvar a velikost (rýhy, výmoly, strže, resp. koryta vodních toků),
- mnohotvará (polymorfní) – kombinace současného působení dalších faktorů, například destrukční jevy, ochranný vliv vegetace, působení zvíře nebo člověka, atd.

Vodní eroze plošná má za následek nejen snižování orníční vrstvy půd, ale i zhoršování jejich fyzikálních a chemických vlastností a zhoršování vodního režimu krajiny. Smyvem půdy se dostávají do vodních toků spolu se zemitými částicemi i živiny, které pak vytvářejí potravní bázi různých nežádoucích mikroorganismů, například sinic. V České Republice je odhadem ohrožena různými formami vodní eroze až 1/3 výměry veškeré zemědělské půdy. Pro stanovení vstupu plošné eroze do vod byla použita zjednodušená metodika, jejímž základem je hodnocení eroze a transportu sedimentu v povodích IV. řádu, zpracované v roce 2007. Ze závěrů hodnocení podle uvedené metodiky vyplývá, že největší odnosy půdy v zemědělsky využívaných oblastech dílčího povodí Horní Odry se projevují v povodí Opavy a Moravice a na horní Odře, kde přesahují hodnoty až 0,9 t/ha/rok. Údaje o plošné vodní erozi v dotčených **vodních útvarech jsou uvedeny v následující tabulce.**

ID vodního útvaru	Název vodního útvaru	Plocha povodí vodního útvaru [ha]	Erozní smyv z plochy vodního útvaru [t/ha/rok]	Erozní smyv z plochy vodního útvaru celkový [t/rok]
HOD_0100	Sedlnice od pramene po ústí do toku Odra	5803,5	0,481	2791
HOD_0120	Odra od toku Jičínka po tok Lubina	9806,3	0,294	2881
HOD_0150	Lubina od toku Bystrý potok po ústí do toku Odra	12078	0,596	7198

Významnou složkou erozivních procesů v krajině je i *eroze říční*. Ta je podmíněna zejména geomorfologickými poměry v povodí, charakterem sítě toků a jejich splaveninovým režimem. Režim splavenin je v dílčím povodí předmětem pozornosti především na území geologicky tvořeném beskydským flyšem, poněkud méně pak na jesenické straně povodí. Potřeba stabilizovat toky převládá v jejich horních a středních tratích, kde nutnost zásahů do říčních koryt nevytváří vždy jen okolnost ochrany okolí území před přímým zaplavením, ale i potřeba ochránit území a nemovitosti na nich ležící před boční erozí a před změnou trasování toků během jejich přirozeného vývoje. Přehled protierozních úprav na tocích dotčených vodních útvarů je uveden v následující tabulce.

ID vodního útvaru	Název vodního útvaru	Celková délka šetřených toků [km]	Délka upravených úseků [km]/procentuální podíl	Délka úprav kde dominantním účelem je ochrana před erozi [km]/procentuální podíl	Správa
HOD_0100	Sedlnice od pramene po ústí do toku Odra	23,7	15,7/66	12,9/82	Povodí Odry s.p.
HOD_0120	Odra od toku Jičínka po tok Lubina	58,0	24,3/42	13,1/54	
HOD_0150	Lubina od toku Bystrý potok po ústí do toku Odra	60,6	40,6/67	36,2/89	Povodí Odry s.p./ 4,8 km toků ve správě Lesy ČR s.p.

Ve spolupráci Státního pozemkového úřadu a Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy, v.v.i. vznikl webový portál Monitoring eroze zemědělské půdy (<http://me.vumop.cz>), který má za cíl zaznamenávat erozní události, vyhodnocovat příčiny jejich vzniku, spravovat a publikovat informace o těchto událostech. V souvislosti s projektem byl vydán příkaz ministerstva zemědělství č. 1/2011, k monitorování náhlých sesuvů a mohutné eroze, podle kterého po zjištění nového výskytu sesuvu či eroze půdy provede pozemkový úřad neprodleně terénní rekognoskaci situace, nejlépe v součinnosti s odpovědnou osobou obecního (městského) úřadu. ***V hodnoceném území ORP Kopřivnice jsou v současnosti evidovány následující erozní události:***

- **Událost č. 1108 ze dne 29. 5. 2017** – vodní eroze – rýhová, lokalita Příbor, výměra 0,19 ha - Po dubnových vydatných deštích došlo k odnosu ornice z půdního bloku - obhospodařováno p. Michalem Bouchalem, kdy se vytvořila erozní rýha hluboká cca 20 cm (při terénním šetření bylo zjištěno, že terénní rýha byla vytvořena vlivem opakovaného působení vodní eroze). Erozní rýha se vytvořila v údolnici, kdy ještě nebyla dokonale zapojená pšenice. Erodovaný materiál je unášen do lesního porostu. Při místním šetření v terénu bylo zjištěno, že jde o projev dlouhodobější eroze, která se opakuje při vydatnějších srážkách nebo při jarním tání sněhu.
- **Událost č. 1141 ze dne 4. 6. 2017** – eroze vodní – plošná, rýhová, lokalita Závišice-Borovec, výměra 0,10 ha - Po silných přívalových srážkách (16:00 hod a 18:00 hod) došlo k odnosu ornice na pozemku osázeným kukuřicí, která nebyla plně zapojená. Erodovaná ornice zůstala usazená v cestním příkopu a na silnici.

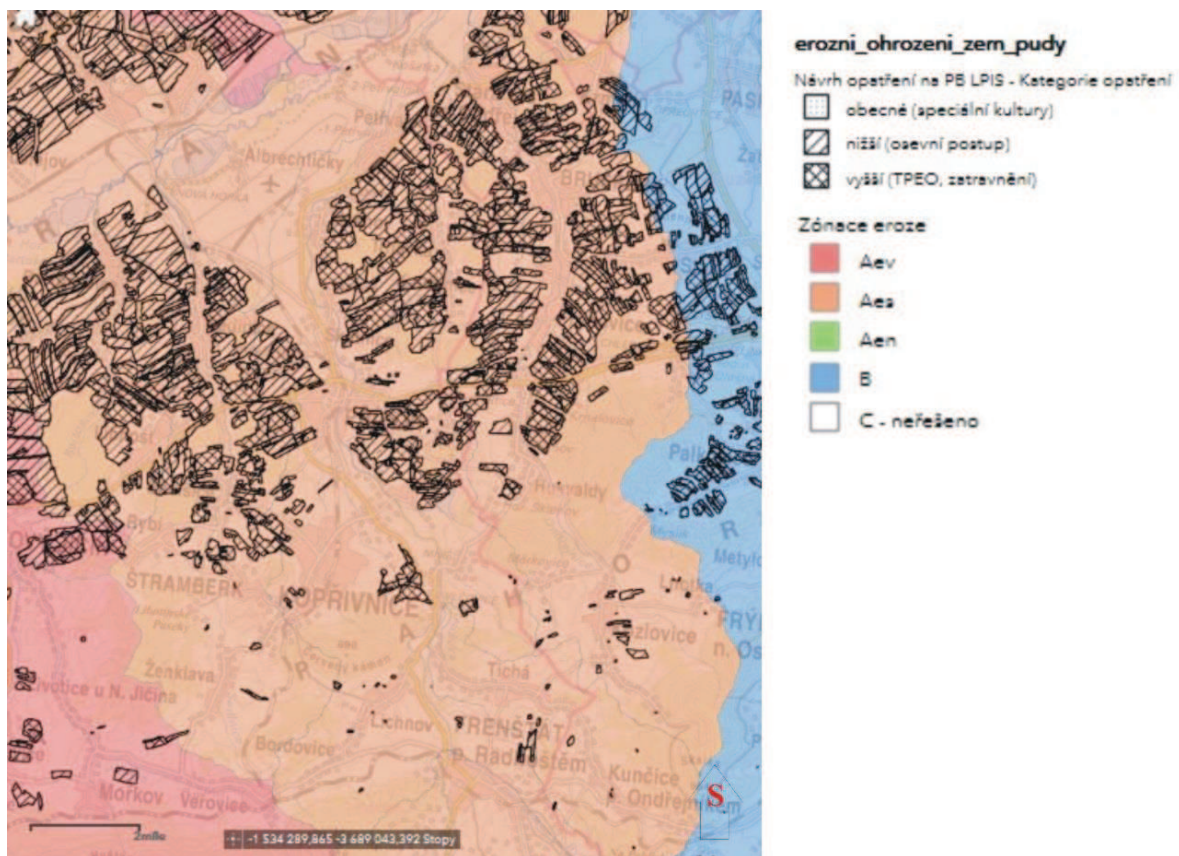

Situování monitorovaných míst je uvedeno na následujícím obrázku.

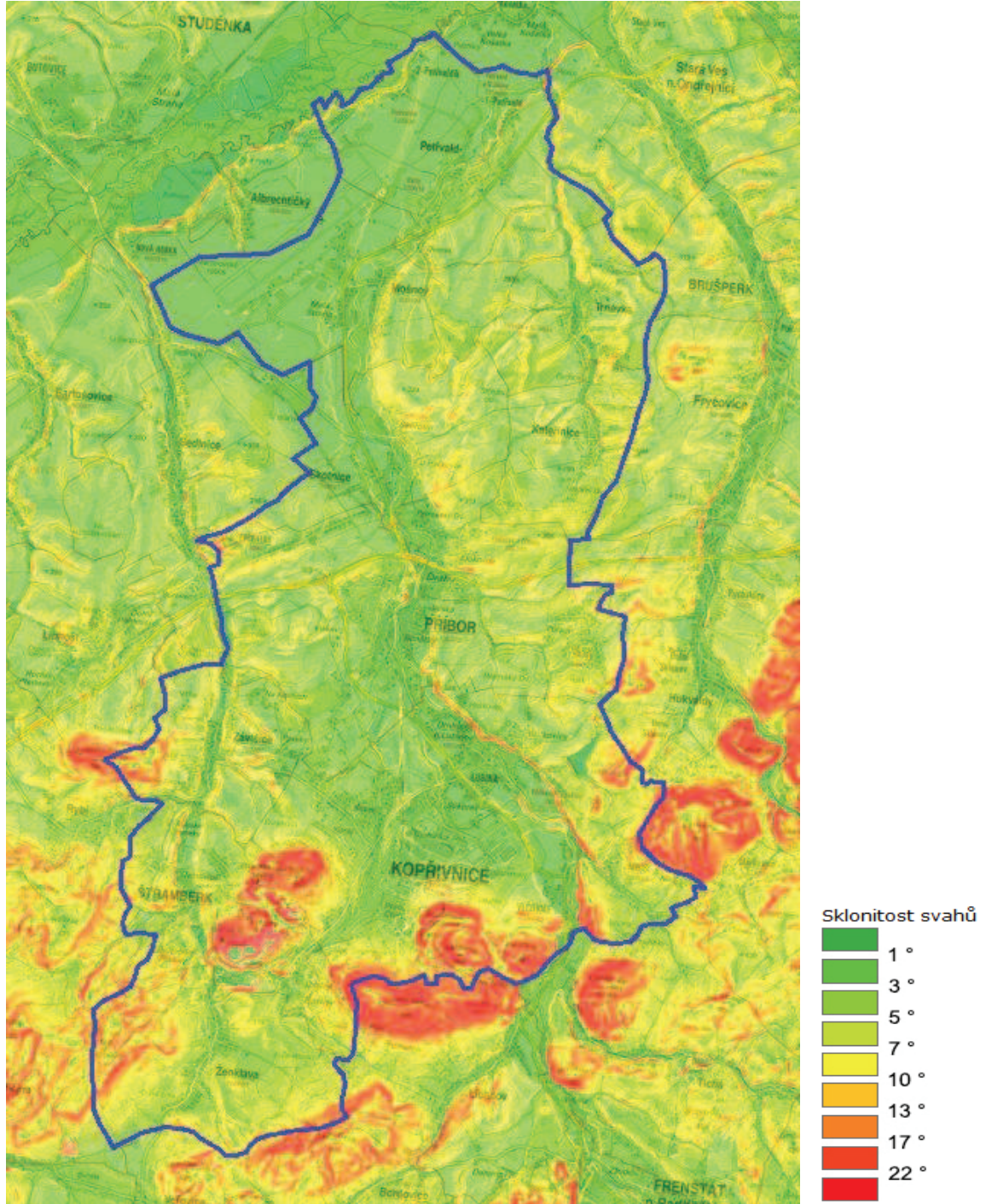
<http://me.vumop.cz/mapserv/monitor/monitor.php>

Z hlediska zonace ohrožení erozním smyvem náleží celé území hodnoceného ORP do území se středním ohrožením erozním smyvem (Aes), pouze okrajová část (jz. až sz. okraj) Ženklaavy náleží do území s významným ohrožením, viz následující obrázek, kde jsou vyznačeny rovněž navržené změny pro eliminaci erozních jevů.

Míra eroze je přímo úměrná sklonitosti terénu v návaznosti na jeho využívání (zejména zemědělství). Údaje o sklonitosti terénu interpretuje následující obrázek. Z něj je patrné, že většina hodnoceného ORP má sklonitost terénu poměrně nízkou do cca 10-15%, v jižní části území se pak hojně pohybuje sklonitost terénu v intervalu 40-50 %, místy pak více než 50%.

Sesuvná území a jiné svahové deformace

Pro posuzované území ORP Kopřivnice je charakteristická malá stabilita z pohledu svahových deformací. Snadno vznikají sesuvy, například v bocích údolí vodních toků a umělých zářezech. V území je registrováno relativně velké množství potenciálních, stabilizovaných i aktivních sesuvů. Vybrané lokality s definovanými aktivními, stabilizovanými a dočasně uklidněnými sesuvy jsou uvedeny v následující tabulce:

	Lokalita	Rok pořízení	Rok revize	Katastr. území (v ORP Kopř.)
Sesuvy aktivní				
Bod	Petřvaldík		2009	Petřvaldík
	Závišice		2010	Závišice
	Štramberk	2006		Štramberk
Plocha	Štramberk	2010		Štramberk
	Kopřivnice	1962	2008	Kopřivnice
	Ženklaava	1963	2008	Ženklaava
	Ženklaava	2006		Ženklaava
Sesuvy potenciální				
Bod	Štramberk	2010	2010	Štramberk
	Štramberk	2002	2009	Štramberk
Plocha	Trnávka	1962	1974	Trnávka u Nového Jičína, Petřvald u Nového Jičína
	Stará Ves	1962	1974	Petřvald u Nového Jičína
	Petřvald	1962	1974	Petřvald u Nového Jičína
	Petřvald	1997	2009	Petřvald u Nového Jičína
	Trnávka	1962	1974	Trnávka u Nového Jičína
	Mošnov	1962	1974	Mošnov
	Skotnín	1962	1974	Skotnice
	Skotnice	1963	1979	Skotnice, Prchalov
	Sedlnice	1963	1979	Skotnice, Prchalov
	Prchalov	1963	1979	Prchalov
	Větřkovice	1963	1979	Větřkovice u Lubiny, Drnholec nad Lubinou
	Větřkovice	1963	1979	Větřkovice u Lubiny,
	Větřkovice	1963	1979	Větřkovice u Lubiny, Vlčovice, Mniší
	Vlčovice	1963	1979	Vlčovice
	Kopřivnice	1963	1985	Kopřivnice
	Kopřivnice	1963	1985	Kopřivnice
	Kopřivnice	1963	1985	Kopřivnice, Štramberk
	Kopřivnice	1963	1985	Kopřivnice, Štramberk
	Štramberk	1991	1991	Kopřivnice, Štramberk
	Rybí	2010	2010	Štramberk
	Ženklaava	1962	1979	Ženklaava
	Závišice	2010	2010	Závišice
	Libhošť	2010	2010	Závišice

Sesuvy stabilizované				
Bod	Příbor	1989	2008	Příbor
	Příbor	1997	2008	Příbor
Plocha	Skorotín	1962	1974	Skotnice
	Klokočov	1996	1996	Klokočov u Příbora
	Příbor	1996	1996	Příbor
Sesuv dočasně uklidněný				
Plocha	Mniší	2006		Mniší
	Vlčovice	2011		Vlčovice
	Ženklava	2006		Ženklava
Sesuv uklidněný				
Plocha	Sklenov	2009		Mniší
	Sklenov	2006		Mniší
	Mniší	2006		Mniší
	Vlčovice	2011		Vlčovice
	Ženklava	2006		Ženklava

Seismicita a dynamická stabilita území

Pro posuzovanou oblast je typická maximální intenzita zemětřesení podle MSK-64 dána hodnotou 6 - 7. Obdobné hodnoty udávají i Schenk a Schenková v Mapě seismických oblastí z r. 1997 (ČSN 73 0036, změna 2). Tuto skutečnost je potřeba respektovat při realizaci staveb, zejména citlivých objektů, ve smyslu ČSN 73 0036 a v souladu s posouzením účinku působení větru podle ČSN 73 0035.

F.4 ZNEČIŠTĚNÍ A KONTAMINACE SLOŽEK PROSTŘEDÍ

V zájmovém území ORP Kopřivnice se nenachází řízená skládka odpadu, ani skládka nebezpečného odpadu. Odpad z měst a obcí nevhodný k využití je předáván k odstranění na řízených skládkách odpadů, a to především na skládku SKLADEKO, s.r.o., Staříč nebo ASOMPO, a.s. v Životicích u Nového Jičína.

Tříděný odpad je předáván k využití zpracovatelům jednotlivých druhů odpadů jako tzv. druhotná surovina, odpad ze zeleně je předáván ke zpracování na kompostárnu. V Kopřivnici je provozován sběrný dvůr, v Příboře kompostárna. Vybudování sběrných dvorů je projekčně připraveno i v Příboře a Štramberku. Nebezpečný odpad odvázejí mobilní sběrný nebezpečných odpadů ke zpracování mimo území ORP.

Podle údajů Ministerstva životního prostředí, odboru enviromentálních rizik a ekologických škod (srpen 2012) se na území ORP Kopřivnice vyskytují následující staré zátěže a kontaminované plochy:

Obec, místní část	Název lokality	Zdroj dat
Příbor	SME – Příbor - rozvodna	Úkol FNM
Kopřivnice	Skládka Kopřivnice	Úkol OEŠ
Vlčovice	Skládka Vlčovice	Úkol OEŠ
Kopřivnice	Skládka kalů	Úkol OEŠ
Kopřivnice	Skládka TKO	Úkol OEŠ
Kopřivnice	Skládka Kopřivnice	Skládky ČGS
Kopřivnice	Skládka Kopřivnice	Skládky ČGS
Petřvald	Skládka Mošnov, Dvorek	Skládky ČGS
Mošnov	Skládka Mošnov, Za humny	Skládky ČGS
Mošnov	Skládka Mošnov, Malá Strana	Skládky ČGS
Skotnice	Skládka PDO	Úkol OODp
Petřvald	Skládka Petřvald, U hřbitova	Skládky ČGS
Štramberk	Skládka Štramberk I.	Skládky ČGS
Štramberk	Skládka Štramberk II.	Skládky ČGS
Ženkla	Skládka TKO města Kopřivnice	Úkol OODp
Trnávka	Skládka Trnávka, Chabičov	Skládky ČGS

Městským úřadem Kopřivnice, odborem životního prostředí a zemědělství, bylo blíže zmapováno těchto 9 lokalit, kde docházelo k ukládání odpadů. Během let 2012 – 2015 probíhal na těchto lokalitách monitoring kvality podzemních a povrchových vod.

č. 1 Lokalita U Benčáku (k. ú. Kopřivnice)

Jedná se o lokalitu na jihovýchodním okraji lesíku zvaného „Benčák“ severně od města Kopřivnice. Kdysi plytká rokle s vývěrem drenáží z polí byla zavezena v 50. a 60. letech 20. stol. stavebními a komunálními odpady, není vyloučeno, že v době nerozlišování průmyslových a komunálních odpadů se do skládky dostalo i určité procento průmyslových či zemědělských odpadů. Vrtnými pracemi bylo ověřeno ukládání slévárenských písků, odlitků, zbytků plechových forem a stavební suti. Maximální mocnost uložených odpadů se pohybuje okolo 10 m, rozloha skládky byla odhadnuta na cca 56 200 m². Na lokalitě

nedochází ke změně vývoje znečištění vod v čase, nedochází k významnému transportu znečištění po směru proudění podzemních vod, které by bylo zdrojem významných rizik.

č. 2 Lokalita Jezdecký areál Bubla Ranch (k. ú. Kopřivnice)

Tato lokalita je původní plytkou terénní depresí s vývěrem pramenů z okolních polí, do které bylo v době navážení odpadů neodborně uloženo betonové potrubí. Území se nachází severně od města Kopřivnice nedaleko lokality U Benčáku. Výměra území je asi 29 200 m², mocnost uloženého materiálu necelých 8 m a je zde uloženo neidentifikované množství především stavebních a průmyslových odpadů, určité procento i komunálních odpadů, po náhodném provedení vrtu v této skládce v roce 2005 odbornou firmou byly potvrzeny i nebezpečné průmyslové odpady. Odpady jsou překryty vrstvou výkopové zeminy.

Na pozemku je v současné době provozováno zařízení pro chov koní s příslušným občanským vybavením, část lokality je navržena jako územní systém ekologické stability a zbývající část jako zemědělské pozemky. Na lokalitě nedošlo v průběhu tříletého cyklu k trendové změně obsahů sledovaných znečišťujících látek v podzemních vodách.

č. 3 Lokalita Skládka kalů Kopřivnice (k. ú. Kopřivnice)

Původně vytěžený prostor hlíny pro místní kachlovku o výměře 9 100 m² s hloubkou kolem čtyř metrů byl v 70. a 80. letech 20. stol. využit jako skládka průmyslových odpadů pastovité a tekuté konzistence. Lokalita byla v roce 2014 technicky zabezpečena (enkapsulací) a rekultivována.

č. 4 Lokalita Pod Brdy (ul. Husova, k. ú. Kopřivnice)

Jedná se o lokalitu vybranou v době rozvoje výstavby v 70. a 80. letech k deponii stavebních odpadů (cihly, beton, asphalt, struska) a zemin, do které se mohly vyvázet i průmyslové odpady (černé slévárenské písky a kaly). Území bylo jen částečně upraveno pro výstavbu garáží, část zůstala bez úprav, lokalita je zarostlá náletovými dřevinami. Rozloha lokality je asi 40 000 m², mocnost skládkového tělesa se pohybuje v rozmezí 1,5 až 10,5 m. Na lokalitě nebyl během tříletého monitoringu kvality podzemních vod zjištěn významný nárůst koncentrací ropných látek a PAU, který by předznamenal změnu v nárůstový trend.

č. 5 Lokalita u Lubiny - Hluková dráha a skládka průmyslových odpadů Vlčovice

byla z evidence vypuštěna. Skládka je navržena k rekultivaci na trvalé travní porosty.

č. 6 Lokalita pod Velovou (mezi Větrkovicemi a Mniší)

Jedná se o dvě asi 200 m od sebe vzdálené bývalé deprese v terénu, kterými protékaly především srážkové vody z vrchu Kazničova a vytvořily rozměrné zářezy v polích. Do těchto prohlubní byly uloženy průmyslové, stavební i komunální odpady, včetně z dnešního pohledu i nebezpečných odpadů (černé slévárenské písky, odlitky, stavební suť). Na části těchto deponií byla provedena rekultivace a území bylo zapojeno do zemědělské půdy, zbytek ve svahu k řece Lubině byl ponechán přirozené obnově, pokud na to budou přírodní podmínky stačit. Rozloha těchto území je 8 200 m² a 15 550 m². Mocnost navážky se pohybuje od zhruba 3 m po 12 m. Podzemní ani povrchové vody nejsou existencí skládky významně ovlivněny, nedochází ke změnám kvality těchto vod.

č. 7 Lokalita nad Marákovými (k. ú. Mniší)

Mělká proláklina na snadno přístupném území u cesty na Hukvaldy byla v 70. a 80. letech 20. století využita pro ukládání průmyslových a stavebních odpadů (slévárenské písky, kaly, šamotové formy, cihly apod.). Vrstva navážek dosahuje až 10 m, výměra činí asi 35 700 m². Nedochází k žádným významným změnám ve vývoji znečištění, charakter a úroveň znečištění odpovídá závěrům průzkumu pro analýzu rizika.

č. 8 Lokalita nad letním koupalištěm (ul. Husova, k. ú. Kopřivnice)

Vedle cesty k dolní stanici sjezdovky nad letním koupalištěm vznikla návozem stavebních odpadů, slévárenských písků a komunálního odpadu. Vrstva navážek zasahuje do hloubky 1,3 až 3 m, plocha skládky činí cca 1 800 m². Podstatná změna ve vývoji koncentrací sledovaných látek nebyla zaznamenána, vliv skládky na kvalitu podzemních a povrchových vod je minimální.

č. 9 Lokalita u PPK - Nohlice

Po levé straně silnice I/58 podél Průmyslového parku Kopřivnice ve směru na Frenštát p. R. v úseku od Křížku asi 300 m vznikla návozem stavebních, průmyslových (slévárenské písky a odlitky) a komunálních odpadů zvýšená plocha pozemku od původního terénu o 4 – 5 m o výměře asi 135 800 m². Na lokalitě není zaznamenána změna kvality podzemních ani povrchových vod, vliv skládky lze považovat za minimální.

č. 10 Lokalita Větrkovice – Pod břehem (Velová)

Plocha po vytěžení říčních štěrků byla zavezena průmyslovými a stavebními odpady, srovnána, byl proveden návoz výkopové zeminy, pozemky se částečně vrátily do zemědělského využívání. Odpady jsou uloženy až pod hranici hladiny spodní vody, kterou ovlivňuje hladina vody v řece Lubině. Plocha bývalé skládky činí cca 50 000 m². Kvalita podzemních ani povrchových vod není nijak změněna, skládka nemá významný vliv na kvalitu povrchových a podzemních vod.

Na **území města Štramberk** se nachází několik černých skládek menšího rozsahu, ale také černá skládka většího rozsahu a významnější bývalé pololegální či uzavřené skládky:

Číslo skládky	Lokalizace skládky	Popis skládky	Druh odpadu
S1	Lom na Horečce; na lokalitě je i starý návoz komunálního odpadu	Bývalá pololegální skládka komunálního odpadu	Směsný komunální, stavební, možná i nebezpečný
S2	Horní okraj lesa na Kozině	Černá skládka dosud stále nelegálně rozšiřovaná	Směsný komunální, stavební, možná i nebezpečný
S3	Bývalá pískovna u statku	Bývalá pololegální skládka komunálního odpadu	Směsný komunální, stavební, možná i nebezpečný
S4	Skládka Kozina	Uzavřená skládka firmy Kotouč Štramberk spol. s r.o.	Bioodpad, směsný komunální, stavební, možná i nebezpečný

F.5 SNIŽOVÁNÍ A ZTRÁTA BIODIVERZITY, SNIŽOVÁNÍ PROSTUPNOSTI KRAJINY, FRAGMENTACE KRAJINY, DÁLKOVÉ MIGRAČNÍ KORIDORY, ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY A STŘETY ZÁJMŮ V ÚZEMÍ

Úmluva o biologické rozmanitosti je jedna z nejvýznamnějších mezinárodních úmluv v oblasti životního prostředí. Byla poprvé vystavena k podpisu na Konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji 5. června 1992 v brazilském Rio de Janeiru a v platnost vstoupila již 29. prosince 1993. Vláda České republiky schválila Úmluvu svým usnesením ze dne 2. června 1993 č. 293. Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 4. června 1993. Pro Českou republiku vstoupila Úmluva v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dne 3. března 1994. Úmluva byla vyhlášena ve Sbírce zákonů pod č. 134/1999 Sb. Posláním úmluvy je rozvoj národních strategií ochrany a udržitelného využití biologické rozmanitosti. Bývá často označována jako klíčový dokument udržitelného rozvoje. Biodiverzita ale nemusí být vždy vhodnou mírou k posuzování životního prostředí. Systémy s vyšší diverzitou jsou často méně stabilní.

Biodiverzita je ohrožována zejména lidskou činností, kdy dochází k degradaci až ztrátě biotopů. Může jít o zavlečení cizích druhů jak v rostlinné oblasti, tak v oblasti volně žijících živočichů, vyčerpávání přírodních zdrojů a ekosystémů, včetně nevhodného hospodaření na zemědělských pozemcích (používání umělých hnojiv a pesticidů) a v lesích a také znečišťováním ovzduší.

V ORP Kopřivnice mají nejvyšší přírodní potenciál společenstva vázaná na vodní toky a jejich břehové porosty vzhledem k tomu, jde o společenstva přírodě blízká.

Lesy jsou zastoupeny převážně menšími celky, pouze v jižní části ORP Kopřivnice jsou lesy na svazích kopců součástí rozsáhlejších lesních porostů přesahujících za hranice ORP. Většina lesů je využívána jako lesy hospodářské nebo příměstské se změnou druhovou skladbou.

V nezalesněných a neurbanizovaných plochách převládá zemědělské intenzivní hospodaření – polní rostlinná výroba.

Realizace vymezeného ÚSES v celém území ORP má požadavky převážně na rozšíření lesních ekosystémů ploch biocenter a jen výjimečně založení lesních biocenter v současné době zcela bez stávajících dřevinných porostů. Potřeba založení biokoridorů v zemědělské krajině je vyšší, ale většinou bez zřetelně vnímaného vzhledu krajiny. Výjimkou jsou navržená RBC Helénské údolí u Příbora a RBC Větrkovická Lubina u Mniší, kde realizací dojde k zalesnění větších ploch nivy Lubiny.

Realizací ÚSES dojde také ke zvýšení prostupnosti krajiny pro volně žijící živočichy.

Ke **snižování prostupnosti krajinou** dochází jak srůstání zástavby sídel, přibýváním liniových staveb pro motorovou dopravu, které jsou faktickou bariérou např. v důsledku oplocení, protihlukových opatření, případně stavbami realizovanými na umělých náspech apod., ale jsou bariérou i v důsledku narůstání intenzity dopravy. Realizací dopravních staveb dochází i k významné fragmentaci krajiny.

Do jižní části ORP Kopřivnice zasahuje **migračně významné území**, které má za úkol chránit dosud dobře prostupné území a zabezpečit jeho prostupnost zejména pro velké savce. Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření bylo zpracováno v rámci výzkumného projektu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (EVERNIS s.r.o. a Výzkumného ústavu Silvia Taroudy pro krajinu

a okrasné zahradnictví v.v.i.), které bylo ukončeno v roce 2010.

Základem pro vymezení spojitě síť migračních koridorů byla nálevoá data o cílových druhích a podrobná analýza krajinných struktur, zejména rozložení lesů a lokalizace všech typů migračních bariér.

Vymezený územní systém ekologické stability, zejména jeho funkční části, napomáhají vytváření vhodných podmínek pro migrační propustnost krajiny pro volně žijící živočichy, ale jde o doplňkový nástroj, který nelze chápat jako komplexní řešení pro zajištění prostupnosti pro všechny volně žijící živočichy.

Prostupnost krajiny pro člověka (pěší a cyklistická) je řešena zejména v kapitole B.3.3) Možnosti krátkodobé rekreace v krajině. Prostupnost krajiny pro motorovou dopravu je řešena zejména v kapitole B.2.2.4) Urbanistické a technické struktury krajiny, části dopravní infrastruktura. V této kapitole je také doložen obrázek Lokality dopravních nehod vozidel a lesní zvěře v rámci ORP Kopřivnice (<http://www.jdvm.cz/cz/s477/Rozcestnik/c7315-Statistika-nehod-v-mape>).

F.6 OPUŠTĚNÉ NEBO NEVYUŽÍVANÉ AREÁLY A PLOCHY V KRAJINĚ NEBO V NÁVAZNOSTI NA VOLNOU KRAJINU

Území označovaná jako brownfields mají mnoho definicí a popisů. Výstižně lze brownfield definovat jako:

„Opuštěné či nevyužívané území, které je oproti zeleným plochám postiženo vlivem předchozího využívání (ekologická a jiná rizika), a které vyžaduje zvláštní péči při jeho regeneraci.“

Na území Moravskoslezského kraje evidujeme velké množství území, které odpovídají předchozí definici. Tato místa jsou v různém režimu využití či zcela opuštěné, jsou vlastněny privátním nebo veřejným sektorem a již mají či teprve hledají budoucí účel. Jedná se řádově o desítky rozsáhlých areálů nad 10 hektarů a o stovky území menších.

V současné době jednoznačně převažuje zájem investorů o umístění svého podnikání na „zelené louce“. Příprava ploch tzv. greenfields je technicky, finančně a časově příznivější. Také lze zpravidla jednodušeji řešit majetkoprávní vztahy v území. Tento stav má však ve svých důsledcích negativní vliv na rozvoj území, neboť se na jedné straně zvyšují nároky na zábor zemědělské půdy a na straně druhé, narůstá počet nevyužitých ploch brownfieldů.

Problematika brownfieldů je zakotvena také v Programu rozvoje územního obvodu Moravskoslezského kraje (PRK) pro období 2006 až 2008, kde v prioritní oblasti č. 5 je v rámci strategického cíle č. 1 a č. 3 na problematiku brownfieldů nahlíženo optikou umožňující jejich využití pro podnikání a rozšiřování veřejných prostor. Je zde také uveden seznam brownfieldů podpořených Moravskoslezským krajem. Žádná z uvedených lokalit není situována na území ORP Kopřivnice.

<http://www.ecpm.cz/cz/cpm-marketplace/detail-investicni-prilezitosti/772-moravskoslezsky-kraj-brownfields-moravskoslezsky-kraj>

Nevyužité nebo nedostatečně využitě areály jsou také uváděny v regionálním informačním servise Centra pro regionální rozvoj České republiky (CRR ČR), státní příspěvkové organizace řízené Ministerstvem pro místní rozvoj ČR. K lokalizaci brownfields využívá svůj mapový

server. Databáze vznikla v roce 2008, je zaměřena na lokality, jejichž převážná část je v majetku obcí. Zde je možné vkládat informace o nevyužitých areálech v obcích.

Na území SO ORP Kopřivnice zde nejsou evidována žádná brownfields. (<http://www.risy.cz/cs/vyhledavace/brownfields>)

Zdrojem informací o nevyužitých areálech a objektech je také Agentura pro regionální rozvoj, a.s., jejímž vlastníkem je Moravskoslezský kraj. Na stránkách této agentury se taktéž nachází soupis brownfieldů vedených jako lokality k podnikání.

(<http://invest-msr.com/cz/>)

Zde je pro další využití nabízena:

Název	Obec	Rozloha	Bývalé využití
Administrativní budova a přístřešek	Trnávka	0,22 ha	Zemědělství
Budova bývalé školy na náměstí	Kopřivnice	0,29 ha	Občanská vybavenost a bydlení
Pozemky u nákladového nádraží ČD	Kopřivnice	0,68 ha	Doprava
Bývalá sýpka (silo)	Příbor	0,84 ha	Zemědělství

Podle ÚAP ORP Kopřivnice je v k. ú. Vlčovice ve špatném stavu bývalý kravín.

Podle průzkumů a rozborů pro ÚSK je ve špatném stavebním stavu areál Hájovského dvora v k. ú. Hájov.

F.7 ZÁTĚŽE ZE STÁVAJÍCÍHO URBANIZOVANÉHO ÚZEMÍ, PLOCH REKREACE A Z DOPRAVNÍ A TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY A PŘEDPOKLÁDANÉ ZÁTĚŽE Z ÚZEMÍ NAVRŽENÝCH K URBANIZACI, NAVRŽENÝCH PLOCH K REKREACI A Z NAVRŽENÉ DOPRAVNÍ A TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY

Urbanizované území

- Rozvíjející se zástavba klade zvýšené nároky na dopravní a technickou infrastrukturu v území.
- Rozvojem obytné zástavby došlo a nadále dochází k tzv. urbanistickým závadám, kdy se výrobní areály dostávají do přímého sousedství s obytnou zástavbou, případně jsou obytnou zástavbou obklopeny. Obdobná je situace i hromadných garáží.
- Zahrádkové osady v krajině, zejména na úbočí Bílé hory, svým oplocením snižují průchodnost územím.
- Rozvojem zástavby v průmyslové zóně Mošnov může dojít k ohrožení hydrologických poměrů.

Dopravní infrastruktura

- Realizací obchvatů obcí a měst, např. Mošnova a Příbora dojde ke zlepšení životního prostředí v zastavěném území. Negativním důsledkem je další fragmentace krajiny a zhoršení prostupnosti krajinou jak pro lidi, tak pro volně žijící živočichy. Přeložka silnice I/58 bude procházet zástavbou Prchalova a rozdělí zástavbu na dvě části. Ochrana zástavby před externalitami z dopravy je řešena vedením trasy silnice ve 150 m dlouhém tunelu.

Technická infrastruktura – vodní hospodářství a vodní režim

Hlavní zátěže ze stávajícího využívání území z hlediska technické infrastruktury a urbanizace jsou jednoznačně následující skutečnosti:

- **Nedostatečná kapacita vodovodního přivaděče Štramberk – Ženkla** pro rozvoj nové zástavby na vymezených zastavitelných plochách.
- **Nedostatečně řešené čištění odpadních vod např. v sídlech Kateřinice, Trnávka, Vlčovice, Mošnov, Mniší**, které se projevuje ekologickou zátěží drobných toků, do kterých jsou přepady z jednotlivých jímek (po předchozím jednoduchém přečištění, příp. přímo bez čištění) vypouštěny. Negativní vliv vypouštění odpadních vod do vod povrchových způsobuje zejména nežádoucí přínos organických látek a dalších živin, které způsobují růst řas a sinic a postupnou eutrofizaci vod, která se pak může razantněji projevovat ve vodních nádržích, do kterých jsou dotčené vodní toky případně zaústěny.
- **Existence starých ekologických zátěží** – četné staré ekologické zátěže, které se v hodnoceném území vyskytují, představují primární riziko přenosu kontaminace do podzemních vod, příp. až povrchových vod, které drénují mělké podzemní vody. V případě nebezpečných skládkových lokalit je vhodný jejich pravidelný monitoring, který zajistí včasnou detekci případné kontaminace.
- **Nevhodné hospodaření se srážkovou vodou** – velká zastavěnost území, kde jsou ze zpevněných ploch srážkové vody sváděny přímo do povrchových toků, způsobuje postupné snižování přirozené infiltrace vod do horninového prostředí a následný pokles zásob podzemní vody. Tento problém je v posledních letech více patrný, i v návaznosti na postupnou změnu rozložení srážek v průběhu roku, s častými periodami sucha, které střídají vydatnější srážkové periody s častými přivalovými dešti.

Platí tak následující skutečnosti:

- Hydrologie malých vodních toků v zastavěné oblasti je výrazně ovlivněna vysokým procentem zastoupení nepropustných ploch.
- Značně snížená dotace průtoku z podzemních vod se projevuje snižováním nízkých průtoků v tocích.
- Při přívalových deštích je významně zvýšen a zrychlen povrchový odtok, značná část povrchového odtoku je převedena na odtok dešťovou kanalizací, který je běžně sváděn do vodoteče.

- **Nevhodné úpravy vodních toků** – zejména napřimování toků a opevnění břehů kamenivem, které způsobují následující skutečnosti:

- Přesunutí kapacitního problému do úseku pod úpravou.
- Vznik nepříznivých změn režimu průtoků směrem po proudu (zvýšení kulminačních průtoků, četnosti jejich výskytu, zkrácení postupové doby).
- Vliv snížení úrovně hladiny podzemní vody na pokles kapacity podzemních vodních zdrojů.
- Negativní dojem z uniformního charakteru roku.
- Snížení rozmanitosti stanovištních podmínek pro živočišné a rostlinné organismy.
- Snížení průměrných hloubek proudění – vliv na kvalitu vody (negativní).

Vhodná revitalizace jednoznačně spočívá v obnově přírodních procesů (morfologických a biologických), ve vytvoření vhodných stanovištních podmínek pro životní potřeby živočišných a rostlinných společenstev, ve zvýšení estetického účinku při působení na člověka a v alternativním způsobu využití pro účely zvýšení odtokové retence, rekreačního využití. Přirozená revitalizace většinou vždy znamená snížení míry povodňové ochrany v místě revitalizačního zásahu, představuje ale pozitivní efekt jednak ve snížení kulminačního průtoku pod úpravou a jednak ve zpomalení koncentrace odtoku z povodí. Revitalizace s výše uvedenými účinky je prakticky nepřijatelná pro území uvnitř městské zástavby. Pro městskou zástavbu je tedy kromě povodňové ochrany a stabilizace koryta hlavním cílem „revitalizace“ odstranění hygienických a estetických závad při zachování provozně-technické způsobilosti koryta včetně všech objektů.

V případě přirozené revitalizace vodních toků se opevnění břehů kamenivem provádí pouze v případě výrazné náchylnosti břehů vodního toku k erozi, podemílání, zátrhům apod., lepší je vyhotovení opevnění koryt vegetačním opevněním nebo haťošterkovým válcem, příp. využití srubové konstrukce (Petr Sklenář, ČVUT, fakulta stavební, katedra hydrauliky a hydrologie - Upravené vodní toky-jejich návrh a provoz).

Technická infrastruktura – elektroenergetika a plynoenergetika

- Plochy zasažené ochrannými pásmy vzdušných vedení elektroenergetické infrastruktury tvoří cca 3,46 % celkové rozlohy ORP Kopřivnice. Nejvíce zasaženou obcí je Příbor, kde elektroenergetická ochranná pásma pokrývají cca 7,71 % rozlohy obce (k. ú. Příbor pak až 10 %). Tento stav je dán zejména situováním rozvodny právě v Příboru, kde pak následně dochází k souběhu vedení do tohoto uzlového bodu. Kumulací zejména vzdušných vedení v okolí rozvodny se tak vytvářejí nezastavitelné elektroenergetické koridory, často v šířkách desítek metrů, omezující plné využití krajiny v okolí.

- Plochy zasažené ochrannými pásmy plynovodních vedení a zařízení tvoří cca 0,80 % celkové rozlohy území, bezpečnostní pásma pak pokrývají cca 6,58 % rozlohy ORP

Kopřivnice. Nejvíce zasaženými obcemi jsou Příbor a Štramberk. Příbor díky své centrální poloze v rámci ORP, ve Štramberku je pak situován podzemní zásobník plynu. Soustavy VTL plynovodů zemního plynu naftového a karbonského, včetně těžebních sond a sběrných plynovodů, tvoří v ORP Kopřivnice hustou síť, která svými ochrannými a bezpečnostními pásmy nepříznivě ovlivňuje rozvoj nové výstavby.

- Omezení v území bude znamenat i výstavba nového produktovodu DN 200, který spojí středisko ČEPRA a.s. v Loukově se skladem Pohonných hmot v Sedlnicích. Nový produktovod bude následně sloužit k dopravě pohonných hmot (automobilový benzin, motorová nafta, letecký petrolej) z výrobních závodů do distribučních skladů a středisek na Severní Moravě pro potřeby distribuce a Státní správy hmotných rezerv.

Rekreace

- Problematické se zdá využívání vodní nádrže Větrkovice k letní rekreaci. Stížnosti návštěvníků směřují ke kvalitě vody, uhynulým rybám a nedostatečnému zázemí.
- Dalším problémem je nedostatek parkovacích míst v turisticky nejatraktivnějším a nejnavštěvovanějším městě – Štramberku.

F.8 ZÁTĚŽE ZE STÁVAJÍCÍ TĚŽBY NEROSTNÝCH SUROVIN

Těžba vápence z jižních svahů kopce Kotouče za účelem výroby stavebních materiálů a surovin k odsiřovacím procesům ohrožuje zvláště chráněné území národní přírodní památky Šipka, které je součástí nadregionálního biocentra Kotouč – Šipka a přímo hraničí s vápencovým lomem.

Kopec Kotouč, jehož jižní svahy jsou již odtěženy, se nachází v Přírodním parku Podbeskydí. Pro Kotouč je v současné době příznačný výrazný rozpor a kontrast mezi jižní a severní částí tohoto krajinného místa. Jižní část, včetně nivy potoka Bařinka, je devastována těžbou a zpracováním vápence (zpracovatelský závod - vápenka, cementárna).

Dané místo krajinného rázu je zcela ovládáno mohutnými industriálními stavbami v areálu zpracovatelského závodu a obrovským povrchovým vápencovým lomem s vysokou závěrnou stěnou a hlubokou těžební jámou. Krajině dominují mimo další slinková a jiná sila, mlýnice a drtírna, sila na uhelný prášek, šachtové pece typu Ignis, železniční překladiště s odstavenými vlakovými soupravami, expediční sila, komín ad. Místo působí na návštěvníky převážně negativním dojmem a vyvolává stísněné a depresivní pocity.

Revitalizace místa bude i po skončení těžby otázkou mnoha desetiletí.

(zdroj: Dokumentace o hodnocení vlivů na životní prostředí, zprac. Ing. Vladimír Láznička, RNDr. Pavel Trnka, 12/2000 – 2/2001).

Vzhledem k zájmu o prohloubení stávajícího lomu až na úroveň 220 m n. m. vlastníkem lomu, kterým je v současnosti CEMEX Cement k.s., resp. Lom Štramberk s.r.o., si nechalo Město Štramberk zpracovat "Posouzení vlivu těžby na úroveň hladiny podzemní vody a její ovlivnění" firmou G-Consult, spol. s r.o. Dle tohoto posudku se prohloubením lomu předpokládá plošný vývoj depresní kotliny hladiny podzemní vody v předkvartérních sedimentech, především v bloku vápenců. Podle závěrů tohoto posouzení je nezbytné před přijetím definitivního rozhodnutí o prohloubení lomu na deklarovanou úroveň provést komplexní hydrogeologický průzkum.

V SO ORP Kopřivnice se nevyskytuje lokalita s další stávající těžbou.

F.9 STÁVAJÍCÍ NARUŠENÍ A POTENCIÁLNÍ OHROŽENÍ PŘÍRODNÍCH, HISTORICKÝCH, KULTURNÍCH A ESTETICKÝCH HODNOT ÚZEMÍ

Přírodní hodnoty území jsou popsány v kapitole B.4.1, historické a kulturní hodnoty území jsou popsány v kapitole B.4.2, estetické hodnoty území (významné krajinné dominanty a krajinné horizonty) jsou popsány v kapitole B.2.3.2) Estetické hodnoty krajiny. Grafické zobrazení je provedeno ve výkrese "Výkres rámcového vymezení hodnot a krajinných potenciálů" Průzkumů a rozborů pro USK Kopřivnice.

Význam jednotlivých jevů v krajině lze odvozovat z plošného rozsahu jevů, dále z jejich prostorového účinku a dominance jevů. Cennost jednotlivých jevů z hlediska přírodního je možné odvozovat podle stupně ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Cennost jevů z hlediska historického je možno odvodit dle jeho zařazení mezi nemovité kulturní památky v souladu se zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Význam jednotlivých prvků kulturních a estetických vychází z vnímání krajiny člověkem. Pro potřeby ÚSK bylo provedeno dotazníkové šetření v řešeném území SO ORP Kopřivnice (viz samostatná příloha č. 1)

G. SOUHRNNÉ VYHODNOCENÍ

Souhrnné vyhodnocení krajiny SO ORP Kopřivnice je provedeno s ohledem na požadavky:

- **Komplexností vyhodnocení, základní dělení** v rámci primární, sekundární i terciární struktury a celkového shrnutí
- **S ohledem na stávající podklady**
- **S ohledem na cíle ÚSK**

G.1 ZJIŠTĚNÉ HLAVNÍ HODNOTY A POTENCIÁLY ÚZEMÍ

Hlavní hodnotou krajiny SO ORP Kopřivnice je podobně jako u většiny území ČR její **sekundární struktura – hospodářský pilíř**, přičemž jeho základ tvoří tradiční výrobní odvětví. Postavení zemědělství a lesnictví je dáno převažujícím osídlením území (většinou příměstská krajina). Vysoká hustota osídlení generuje **zvýšenou potřebu mimoprodukčních funkcí**, posilujících zejména slabý pilíř životního prostředí (v severní a centrální části SO ORP).

Obecným a zavedeným měřítkem komplexního posuzování hodnoty území je rozbor udržitelného rozvoje území prováděný v rámci ÚAP. ÚSK by měla přinést zpřesnění vybraných dílčích hodnot, ve větším rozsahu však zejména posouzením jejich kvality a návrh změn v rámci ÚAP na generalizované – rámcové úrovni (pro předpokládané definování krajinných okrsků).

Při stanovení celkového potenciálu území je nezbytné připomenout, že jeho posuzování na úrovni obcí (katastrálních území) je za jednotlivé složky problematické, vhodnější je analýza za přirozené regiony (přírodní, rekreační, produkční apod.). Z praktického hlediska je nezbytné připomenout, že existují různé potenciály území generující a představující různé hodnoty. Při využívání krajiny člověkem je mnohdy nezbytné rozhodnout o prioritách z celé řady hledisek. Expertní stanovisko je jeden z podkladů, stále větší význam je však přikládán místním komunitám.

U primární struktury (zemědělství a lesnictví)

Lze vycházet ze skutečnosti, že 47,18 % výměry ORP Kopřivnice je tvořeno ornou půdou, 12,11 % z celkové výměry tvoří trvalé travní porosty a 14,49 % tvoří lesní pozemky.

Podíl orné půdy v krajině průběžně klesá, průměrně o cca 14 ha/rok, zvýšil se podíl zatravněných ploch průměrně o 3,5 ha/rok a snížil se podíl zahrad a sadů průměrně o cca 4,5 ha/rok.

Převážná část řešeného území je zařazena do zemědělské přírodní oblasti pahorkatinné. Terén je částečně zvlněný, členitý, mírně svažité až rovinatý s dobrou mechanizační přístupností. Jižní část řešeného území (Ženkla) je zařazena do zemědělské přírodní oblasti vrchovinné.

Z hlediska zemědělské výroby je severní část a střední západní část SO ORP vhodná pro běžnou zemědělskou výrobu, např. pro pěstování obilovin. V živočišné výrobě je to oblast vhodná pro chov skotu.

Střední východní část a jižní část SO ORP (Ženkla) je vhodná pro pěstování brambor, obilovin a technických plodin. V živočišné výrobě je to oblast vhodná pro pastevní chov skotu

a ovcí.

Přesto, že v severní a střední části SO ORP je terén částečně zvlněný, mírně svažité až rovinatý, s dobrou mechanizační přístupností a je zde poměrně velký výskyt pozemků v I. a II. třídě ochrany, dle údajů z cuk. cz jde převážně o půdy málo až velmi málo produkční.

U lesů převažují lesy hospodářské, kde je hlavním ekonomickým prostředkem těžba dřeva. Oblast lesního hospodaření je regulovaná legislativou s cílem zajistit trvalou udržitelnost a výnosovou vyrovnanost. Lesní hospodářství je ovlivněno také skutečností, že v SO ORP převažují menší výměry lesů, rozsáhlejší lesy se nachází pouze v jižní části SO ORP Kopřivnice, kde jsou součástí lesních komplexů situovaných mimo řešené území.

U sekundární struktury

je možno vycházet ze skutečnosti, že rozvojový potenciál všech složek (sídlní, produkční, rekreační) je spíše průměrný, mimořádný rekreační potenciál je indikován u Štramberka. Rozsah suburbanizačních projevů je z hlediska ČR průměrný.

Rozvoj sídlní, produkční i rekreační složky bude mít vliv na volnou krajinu.

Lze konstatovat, že žádná z navržených zastavitelných ploch obsažených v platných ÚPD obcí na území ORP Kopřivnice nezasahuje do velkoplošných či maloplošných zvláště chráněných území.

Žádná z navržených zastavitelných ploch není v prostorové kolizi s osou dálkového migračního koridoru (DMK).

V měřítku krajiny celé ORP se nejvýrazněji projeví navržené přeložky dopravní infrastruktury a rozsáhlé plochy výroby, skladování a lehkého průmyslu ve vazbě na letiště Ostrava – Mošnov.

U terciární struktury

- vnímání krajiny bylo dosud negativně ovlivněno hospodářským pilířem (nezaměstnaností), to vyvolávalo tlak na migrace obyvatel zejména z měst. Pozitivem vývoje v posledním období (od r. 2016) je výrazný pokles úrovně nezaměstnanosti (pod průměr ČR) a zvýšení nabídky pracovních míst v samotném SO ORP Kopřivnice. Vlastní terciální struktura – vnímání specifik krajiny obyvatelstvem je pouze mírně zasaženo regionálním povědomím (příslušnost k Lašsku), krajina je vnímána zejména jako rodný kraj, místo bydliště, zaměstnání a rekreace.

G.2 ZJIŠTĚNÁ HLAVNÍ OHROŽENÍ, RIZIKA A PROBLÉMY V ÚZEMÍ

Mezi hlavní ohrožení, rizika a problémy v území patří:

- nedostatečně řešené čištění odpadních vod, zejména v obcích
- četný výskyt svahových nestabilit
- porušené odtokové poměry, střední ohrožení erozním smyvem
- lokálně nevhodné úpravy toků a existence kritických bodů vzniku povodní z přívalových dešťů
- zástavba ve vymezených záplavových oblastech
- nevhodná koncepce nakládání se srážkovými vodami
- četnost možných zdrojů znečištění podzemních a povrchových vod

V další fázi je vhodné zaměřit se na bližší specifikaci:

- svahových nestabilit v území (v návaznosti na monitoring těchto lokality Českou geologickou službou) a příp. vlivů těžebních aktivit;
- koncepce nakládání ve srážkovými vodami v zastavěných oblastech a na zlepšení odtokových poměrů lokality;
- vhodných návrhů úprav vodních toků, tak aby byly v maximální míře respektovány přirozené funkční parametry vodních toků;
- významných infiltračních oblastí v území včetně doporučení k jejich ochraně;
- monitoringu míst se starou ekologickou zátěží, v případě šíření kontaminace a ohrožení kvality vod dále po toku přistoupit k její eliminaci.

Vzhledem k ojedinělým nedostačujícím kapacitám dílčích vodovodů je vhodné zachování stávajících zdrojů podzemních vod pro zajištění možnosti náhradního zdroje zásobování včetně jejich ochranných pásem a zajištění dohledu nad technickým stavem a kvalitou těchto zdrojů podzemních vod.

Vhodné podmínky k nakládání s dešťovými vodami, příp. úpravy odtokových poměrů je nutné řešit již na úrovni projekčních prací ve spolupráci s odborníky z inženýrské geologie, hydrogeologie příp. hydrologie.

Vhodné úpravy vodních toků, zejména mimo místa městské zástavby, preferovat přirozenou revitalizaci, tak aby přirozeně docházelo k zadržování vod v krajině.

Ovlivnění krajiny

Zástavba sídel Závěšice, Štramberk, Ženkla, v jihozápadní části Příboru, v jihozápadním okraji Kopřivnice a části Vlčovic a Mniší je situována na území přírodního parku Podbeskydí. V měřítku krajiny celé ORP se nejvýrazněji projeví navržené přeložky dopravní infrastruktury a rozsáhlé plochy výroby, skladování a lehkého průmyslu ve vazbě na letiště Ostrava – Mošnov, či situovaných v okrajích zástavby. V navazující návrhové části studie budou pro vybrané plochy navržena příkladná opatření na zmírnění jejich negativního vlivu na přírodu a krajinu.

G.3 VYHODNOCENÍ A ZPŘESNĚNÍ TYPŮ KRAJIN ZE ZÚR MSK

Typy krajin a vymezení krajinných oblastí dle ZÚR MSK viz kapitola E.2 Požadavky vyplývající ze Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje.

Evropská úmluva o krajině – vybrané definice („nový překlad“)

a) "krajina" znamená část území, tak jak je vnímána lidmi, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských faktorů;

b) "krajinná politika" znamená vyjádření všeobecných zásad, strategií a pokynů kompetentními veřejnými orgány, které umožňuje přijetí specifických opatření, zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny;

c) "cílová kvalita krajiny" znamená vyjádření požadavků a přání lidí na charakter prostředí, v němž žijí, formulované pro danou krajinu kompetentními veřejnými orgány;

d)"ochrana krajiny" znamená činnosti směřující k zachování a udržení význačných nebo charakteristických vlastností krajiny, utvářených přírodní konfigurací a/nebo lidskou činností a právem považovaných za její historickou hodnotu;

e)"správa krajiny" znamená činnost, která má z hlediska udržitelného rozvoje zajistit pravidelnou péči o krajinu s cílem řídit a harmonizovat změny, které jsou způsobeny sociálními, hospodářskými a environmentálními procesy;

f)"plánování krajiny" znamená cílevědomé činnosti zaměřené na zvyšování kvality, obnovu nebo tvorbu krajiny.

Vymezování jednotlivých typů krajin je (v rámci krajinných okrsků jako relativně homogenních regionů) dáno zejména účelem krajinné politiky, tj. mělo by umožňovat formulaci opatření zaměřených na ochranu, správu a plánování krajiny.

V dalším textu jsou uvedeny dva odstavce důvodové zprávy, **definující péči okrajinu** (v zásadě rozsahu obvyklých tří pilířů udržitelného rozvoje aplikovaných v rámci stávajícího systému ÚAP) a požadavek **rovnováhy mezi těmito třemi typy činností**.

EÚoK Důvodová zpráva I/40

„**Péče o krajinu**“ je každé opatření, zavedené v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje k usměrňování změn, vyvolaných ekonomickou, sociální nebo environmentální nutností. Taková opatření mohou být věnována organizací krajiny a jejích složek. Budou zajišťovat pravidelnou údržbu krajiny i to, aby se krajina rozvíjela harmonicky a způsobem, naplňujícím ekonomické a sociální potřeby. Tento přístup musí být dynamický a musí usilovat o zlepšení kvality a hodnot krajiny na základě očekávání obyvatel.

EÚoK Důvodová zpráva I/41

V každé oblasti krajiny bude **rovnováha mezi těmito třemi typy činností** záviset na jejím charakteru a odsouhlasených cílech budoucího vývoje krajiny. Některé oblasti si mohou zasloužovat nejpřísnější ochranu. Opačným extrémem mohou být oblasti, jejichž krajina je těžce poškozena a vyžaduje kompletní přeměnu. Většina typů krajiny vyžaduje kombinaci třech typů aktivit a některé z nich potřebují i určitý stupeň intervence.

V rámci ČR je vymezení typů krajiny prováděno velmi různě, většinou však se zaměřením na ochranu přírody a krajinný ráz, tj. nikoliv v komplexním pojetí.

Stanovení cílových charakteristik krajiny MS kraje (r. 2013) představuje v tomto směru inovativní dokument, který jednoznačně definuje odlišnosti v přístupu při vymezování oblastí krajinného rázu ve smyslu §12 zákona č. 114/1992 Sb. a ve smyslu sledovaných jevů ÚAP dle Vyhl. 500/2009 Sb a „na druhé straně“ podle Evropské úmluvy o krajině. „Oblastí krajinného rázu“ je tak krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jeho typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu.

Nově (i v návaznosti na upřesnění překladu EÚoK) **byla definována Krajinná oblast jako „specifická krajina“** s odvoláním na EÚoK.

Podle zpracovatele tohoto dokumentu: „Jde o krajiny na úrovni regionálního členění, tj. **krajiny, které jsou specifické** vedle základních geologických a geomorfologických, resp.

biogeografických vlastností a charakteru vegetačního krytu **také charakterem hospodářského využití a osídlení** venkovské (rurální) krajiny, dále výrobních, skladových, a infrastrukturních ploch městské a příměstské (urbánní a suburbánní) krajiny a krajiny aglomerací, charakterem a strukturou výrobních a skladových ploch, ploch technické a dopravní infrastruktury, aktivních a pasivních těžebních ploch včetně vodohospodářských zařízení industriální a postindustriální krajiny včetně průmětů těchto vlastností do vizuální charakteristiky a do rozlišitelnosti a osobitosti jejího obrazu“. Pohled na mapové vymezení specifických krajin jednoznačně potvrzuje zásadní význam georeliéfu a přírodních hodnot, názvy krajin jsou kombinací obecného označení „specifická krajina“ a geomorfologického „názvosloví“. Velkoplošná ZCHU – CHKO jsou pojaty jako samostatné krajinné oblasti.

Poznatky o aplikaci Evropské úmluvy o krajině se v současnosti „postupně prohlubují“ a jsou přijímány jednotlivými zpracovateli ÚSK rozdílně. Značná rozdílnost pojetí má řadu příčin, od přetrvávajícího úzkého pojetí krajiny s ohledem na krajinný ráz, ochranné pojetí krajiny jako něčeho co je principiálně v „rozporu“ s urbanizovaným územím až po malé vnímání obsahu Evropské úmluvy o krajině, její komplexnosti a antropocentrického pojetí.

Základní otázkou je, zda přesun od vnímání krajiny přes krajinný ráz ke specifické krajině je dostatečně odpovídající skutečnému smyslu Evropské úmluvy o krajině a pojetí krajinných okrsků jako homogenních regionů. Jak z homogenních regionů, při požadavku skladebnosti, vytvořit specifické krajiny. Už tato skutečnost napovídá vnitřní rozpor. Podobně je to při požadavku komplexnosti a úplnosti plánování krajiny (byť s důrazem na volnou krajinu) je výsledné členění krajiny na úrovni kraje opírající se zejména o přírodní charakteristiky zřejmě stále neúplné (byť podkladové dokumenty obsahují i kapitoly zaměřené na civilizační hodnoty apod.).

Pokud členění specifických krajin srovnáme s požadavky konstatovanými např. v Doporučení CM/Rec(2008)3, který konstatuje:

Nový přístup k pozorování a interpretování krajiny, podle něhož:

- území by se mělo vnímat jako celek (a neměla by se již pouze určovat místa, která mají být chráněna);
- mělo by být současně použito a zkombinováno několik přístupů a měl by se tak propojit ekologický, archeologický, historický, kulturní, vjemový a ekonomický přístup;
- mělo by dojít k zahrnutí sociálních a ekonomických hledisek.

Z výše uvedených bodů je zjevné, že **interpretování krajiny je nemožné s pominutím ekonomických a sociálních hledisek (sekundární terciární struktury krajiny).**

Obecně je tedy (podle názoru zpracovatele této studie) nezbytné při vymezování krajinných okrsků vycházet z těchto skutečností:

1) Požadavku homogenity krajinných okrsků (viz. def - krajinný okrsek je základní skladebná relativně homogenní část krajiny, která se od sousedních krajinných okrsků odlišuje svými přírodními, popř. jinými charakteristikami a způsobem využití), tj. odlišností primární, sekundární a terciární struktury v celé komplexnosti vazeb.

2) Používaná terminologie EÚoK do značné míry generuje i základní názvoslovné členění krajiny na krajinu přírodní, zemědělskou, příměstskou a městskou, (eventuálně montánní) a dále pak na stabilní a nevyváženou krajinu (cílově ve shodě s rozbohem udržitelného rozvoje území). Rozbor udržitelného rozvoje území v rámci ÚAP zajišťuje výrazně

rozpracované a legislativně silně ukotvené východisko pro komplexní způsob hodnocení takto vymezené krajiny, aniž by byl pomíjen kterýkoliv pilíř (část struktury), a což neznamená, že při definování cílové kvality krajiny budou hrát tyto pilíře stejnou roli.

3) Otázkou je požadavek skladebnosti ve vazbě na uplatnitelnost v rámci potřeb ÚP (převažující respektování skladebnosti v rámci katastrálních území), vazba na ZÚR a vymezení krajinných oblastí ve smyslu „specifických krajin“, a potřeba aplikovatelnosti na úrovni územních plánů, které jsou zpracovány za administrativní území obcí.

Tab.: Návrh základního členění krajinných okrsků – pracovní návrh

Strukturální vymezení krajiny – členění krajinných okrsků	Primární struktura (včetně části zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství)	Sekundární struktura (hospodářský pilíř včetně části zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství)	Terciární struktura (soudržnost obyvatel území)
Volná krajina lesní, trvalé travní porosty s prvky ochrany přírody (krajina blízká krajinně přírodní)	Krajina s nejvyšší ekologickou stabilitou a případně i s nadregionálními funkcemi.	Vliv sekundární struktury je potřeba v maximální možné míře omezit s ohledem na ochranu krajiny a významné prvky ochrany přírody (biotického potenciálu).	Vliv terciární struktury je významný, je nutno přesvědčit obyvatele k ochraně přírody, zemědělské půdy apod.
Volná krajina lesní, trvalé travní porosty	Krajina s vysokou ekologickou stabilitou	Vliv sekundární struktury se omezuje s ohledem na ochranu volné krajiny a zachování ekologické stability a případné vlivy na biotický potenciál.	
Volná krajina – orná půda	Krajina produkční s nižší ekologickou stabilitou, z hlediska volné krajiny a ochrany zemědělského půdního fondu od krajiny velmi významné až po krajinu přípustnou k využití pro rozvoj zástavby apod.	Vliv sekundární struktury se omezuje s ohledem na stupeň ochrany tříd zemědělského půdního fondu a ochranu biotického potenciálu, prostupnost krajinou apod.	

Strukturální vymezení krajiny – členění krajinných okrsků	Primární struktura (včetně části zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství)	Sekundární struktura (hospodářský pilíř včetně části zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství)	Terciární struktura (soudržnost obyvatel území)
Sídelní - vesnická	V tomto území má zemědělství a lesnictví okrajovou funkci.	Krajina přeměněná s ohledem na rozvolněnou až souvislou zástavbu a rozvoj dopravní a technické infrastruktury. Je významnou součástí krajiny s ohledem na přímou vazbu na volnou krajinu a převažující nízkopodlažní zástavbu.	Vyazuje rurální znaky, tj. zejména nízkou intenzitu suburbanizace. Vazba na volnou krajinu a soudržnost obyvatel je zpravidla vyšší než u krajiny sídelní - městské

Sídelní - městská	V tomto území má zemědělství a lesnictví zcela okrajovou funkci.	Výrazně antropogenně přeměněná krajina s vysokou intenzitou zastavěnosti včetně rozvinuté dopravní a technické infrastruktury.	Městskou krajinu je doporučeno posuzovat a rozvíjet z hlediska jejího krajinného rázu a širších funkcí. Soudržnost obyvatel je zpravidla nižší než u obyvatel v krajině sídelní – vesnické.
Příměstská – rekreační	Primární struktura je částečně omezena s ohledem na zachování rekreačního využívání území (letní a zimní rekreace) a zároveň na zachování hospodářského využití.	Krajina přeměněná – vazba na krajinu sídelní – městskou a rekreační a hospodářské využití.	Krajinu je doporučeno posuzovat a dále rozvíjet z hlediska jejího krajinného rázu a širších funkcí, zejména s vazbou na rekreační zázemí sídel.
Výrobní	Primární struktura zde není.	Krajina s potřebou přiměřené ochrany, ale zejména plánovaného rozvoje s ohledem na průmyslové využití.	Krajinu je doporučeno posuzovat z hlediska krajinného rázu a vlivu výrobních aktivit na obyvatele sídel.
Industriální	Primární struktura zde není.	Krajina s nejvyšší intenzitou využití těžbou, průmyslem apod.	Krajinu je doporučeno posuzovat z hlediska aktuálních vlivů stávajícího industriálního využití a budoucího využití po ukončení těžby.
Dopravní - letiště	Primární struktura je zde značně omezena.	Specifické využití krajiny.	Krajině je nutno věnovat pozornost s ohledem na vlivy z letecké dopravy a ochranu letiště s vazbou na okolní krajinu.

Vymezené okrsky budou dále členěny na okrsky (pracovní návrh):

- vyvážené – stabilní
- vyvážené – nestabilní
- nevyvážené

s ohledem na předpokládaný nebo doporučený rozvoj území stanovený ÚPD, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj (pilíř životního prostředí, hospodářských podmínek v území a soudržnost společenství obyvatel v území).

Cílová kvalita krajiny

Udržitelný rozvoj krajiny je jasně deklarován v druhém odstavci preambule EÚoK. Rozbor udržitelného rozvoje je přitom dlouhodobě prováděn v rámci ÚAP na úrovni kraje i SO ORP. Otázkou je však jeho stávající kvalita a argumentační využití jak při stanovení koncepcí tak při rozhodování např. v případě střetů mezi těmito třemi pilíři.

EÚoK Důvodová zpráva I/42

Při hledání potřebné rovnováhy mezi ochranou, péčí a plánováním musí být pamatováno na to, že **cílem není zakonzervování či "zmrazení" krajiny v určitém bodu její dlouhé evoluce.** Krajina se vždy měnila a bude měnit, jak díky přírodním procesům, tak i díky lidské činnosti. Ve skutečnosti by **mělo být cílem** řídit budoucí změny v krajině způsobem respektujícím vysokou různorodost a charakteristické rysy krajiny, kterou jsme zdědili. Cílem by mělo být uchránit či dokonce zvýraznit tuto různorodost a charakteristické rysy namísto toho, aby byl způsoben jejich úpadek.

Pro optimální stanovení cílové kvality krajiny je výchozím podkladem vnímání změny překlada vlastní EÚoK:

Původní překlad

Cílová charakteristika krajiny znamená přání a požadavky obyvatel týkající se charakteristických rysů krajiny, v níž žijí, formulované pro danou krajinu kompetentními veřejnými orgány.

Nový překlad

„Cílová kvalita krajiny“ znamená vyjádření požadavků a přání lidí na charakter prostředí (tj. s ohledem na podmínky - vlastnosti - charakteristiky okolního prostředí), v němž žijí, formulované pro danou krajinu kompetentními veřejnými orgány.

K formulaci cílové kvality bude přistoupeno:

- s ohledem na komplexní stav poznání krajinných okrsků (výchozím podkladem jsou zejména stávající ÚAP, doplnění průzkumů a rozborů, ...atd.);
- na základě zjištění z dotazníkového šetření a konzultací;
- stanovení cílové kvality v podrobnosti za jednotlivé struktury krajiny (pilíře a vybrané jevy, jejich hodnocení z hlediska stavu, dynamiky (potřeby) ochrany a významu (váhy) pro udržitelný rozvoj území) ...nikoliv pouze z hlediska ochrany přírody, ŽP.

TYPY KRAJIN DLE ZÚR MSK viz kapitola E.2.

G.4 URČENÍ PROBLÉMŮ K ŘEŠENÍ V NÁVRHU USK VČETNĚ NOVĚ UPLATŇOVANÝCH NÁMĚTŮ NA PROVEDENÍ ZMĚN V ÚZEMÍ

Problémy k řešení: prověřit potenciálně problematické rozvojové záměry navržené ÚPD z hlediska:

- ovlivnění místního krajinného rázu;
  - snížení migrační prostupnosti krajiny pro volně žijící živočichy;
  - snížení migrační prostupnosti pro člověka;
  - pohledově exponované plochy zejména z Trúby ve Štramberku;
  - ovlivnění předmětů ochrany přírody;
  - stávajících bariér v území jak z oblasti dopravní infrastruktury, tak technické infrastruktury.
- 1) Pro vybrané potenciálně kolizní plochy z hlediska ochrany přírody a krajiny navrhnout příkladná opatření na zmírnění jejich negativního vlivu.
  - 2) Vymezit v území okrsky nevhodné pro další rozvoj zástavby s ohledem na ochranu:
    - primárního sektoru;
    - zachování prostupnosti krajiny pro volně žijící živočichy a pro člověka;
    - předmětů ochrany přírody;
    - krajinných horizontů;
    - pohledově exponovaných lokalit;
    - dosud nefragmentovaného území silnicemi a železnicí;
    - biotopů.
  - 3) Zohlednit nejrizikovější lokality srážek se zvěří ve vazbě na vymezený územní systém ekologické stability a prostupnost krajiny.
  - 4) Doporučit opatření pro hospodaření na zemědělské půdě ve volné krajině s ohledem na svažitost terénu, velikost honů apod. z hlediska eroze půdy a ohrožení záplavami.
  - 5) Doporučit opatření k zadržování dešťových vod v území.
  - 6) Vymezit lokality ve volné krajině nedostatečně prostupné pro pěší a cyklisty s ohledem na propojení a případné zokruhování komunikací a stanovit doporučení pro územní plány obcí na prověření možností a vhodnosti obnovy původních polních cest.

G.5 PŘEHLED JEVŮ DOPORUČENÝCH K DOPLNĚNÍ DO ÚZEMNĚ ANALYTICKÝCH PODKLADŮ VČETNĚ ZMĚNY OBSAHU ÚZEMNĚ ANALYTICKÝCH PODKLADŮ

Zařadit do sledovaných jevů:

Vodní hospodářství

- významné infiltrační oblasti území a náchylnost k erozi.

Dopravní infrastruktura

- lokality častých srážek se zvěří pro potřeby vymezování územního systému ekologické stability a opatření v rámci dopravní infrastruktury.